

**THE BOOK OF
MORMON**

**ROMANIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Cartea lui Mormon

O relatare scrisă de mâna lui Mormon pe plăci, conform plăcilor lui Nefi

De aceea, este o prescurtare a cronicii poporului lui Nefi și, de asemenea, a lamaniților—Scrisă lamaniților, care sunt urmașii casei lui Israel; și, de asemenea, iudeilor și neamurilor—Scrisă sub formă de poruncă și, de asemenea, prin spiritul profeției și al revelației—Scrisă și pecetluită și ascunsă pentru Domnul pentru a nu putea fi distrusă—Să apară prin harul și puterea lui Dumnezeu, folosite în interpretarea ei—Pecetluită de mâna lui Moroni și ascunsă pentru Domnul, să fie descoperită la timpul potrivit prin intermediul neamurilor—Iar interpretarea ei, prin harul lui Dumnezeu.

De asemenea, o prescurtare luată din Cartea lui Eter, care este o cronică a poporului lui Jared, care a fost risipit atunci când Domnul a încurcat limba oamenilor, când ei construiau un turn ca să ajungă la cer—Care arată urmașilor casei lui Israel ce lucruri mărețe a făcut Domnul pentru strămoșii lor; și ca ei să cunoască legămintele Domnului, că ei nu sunt alungați pentru totdeauna—Și, de asemenea, pentru convingerea iudeilor și a neamurilor că ISUS este HRISTOSUL, DUMNEZEUL VEȘNIC, care Se arată tuturor națiunilor—Și acum, dacă există erori, ele sunt greșelile oamenilor; de aceea, nu condamnați lucrurile lui Dumnezeu, ca să fiți găsiți fără pată la scaunul de judecată al lui Hristos.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

Prima carte a lui Nefi

Slujirea și domnia lui

O relatare a lui Lehi și a nevestei lui, Saria, și a celor patru fi ai săi care se numeau (începând cu cel mai mare) Laman, Lemuel, Sam și Nefi. Domnul îl avertizează pe Lehi să plece din țara Ierusalimului, deoarece el profețește poporului despre nedreptățile lor, iar ei caută să-i distrugă viața. El călătorește trei zile în pustiu împreună cu familia sa. Pentru obținerea scrierilor Iudeilor, Nefi își ia frații și se reîntoarce în ținutul Ierusalimului. Relatarea suferințelor lor. Ei le iau de neveste pe ficele lui Ismael. Ei își iau familiile și pleacă în pustiu. Suferințele și chinurile lor în pustiu. Traseul călătoriilor lor. Ei ajung la apele cele mari. Frații lui Nefi se răzvrătesc împotriva lui. El îi face de rușine, apoi construiește o corabie. Ei dau aceluși loc numele de Abundența. Ei traversează apele cele mari către un pământ al făgăduinței și apoi mai departe. Aceasta este conform cu relatarea lui Nefi; sau, cu alte cuvinte, eu, Nefi, am scris această cronică.

I Nefi I

- 1 Eu, Nefi, fiind născut din părinți de seamă, am fost deci instruit întrucâtva în toate învățăturile tatălui meu; și văzând multe suferințe în cursul zilelor mele, totuși, fiind foarte plăcut Domnului în toate zilele mele; da, având o mare cunoaștere a bunătății și tainelor lui Dumnezeu, de aceea, scriu o cronică a întâmplărilor din zilele mele.
- 2 Da, scriu o cronică în limba tatălui meu, care constă din învățăturile iudeilor și limba egiptenilor.
- 3 Și știu că scriu o cronică adevărată; și o scriu cu propria mea mână; și o fac după cunoștințele mele.
- 4 Căci s-a întâmplat la începutul primului an al domniei lui Zedechia, regele Iudeii (tatăl meu, Lehi, locuind în Ierusalim în toate zilele sale); și în același an mulți profeți au venit, profețind poporului că ei trebuie să se pocăiască sau, dacă nu, marele oraș Ierusalim trebuie să fie distrus.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

I Nephi I

- I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.
- Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.
- And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.
- For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

5 Prin urmare, s-a întâmplat că tatăl meu, Lehi, s-a dus să se roage Domnului, da, chiar din toată inima sa, pentru poporul său.

6 Și s-a întâmplat că, pe când el se ruga Domnului, a apărut o coloană de foc și s-a așezat pe o stâncă în fața lui; și el a văzut și a auzit multe; și, din cauza lucrurilor pe care le-a văzut și le-a auzit, el s-a cutremurat și a tremurat nespus de mult.

7 Și s-a întâmplat că el s-a reîntors la casa lui din Ierusalim; și s-a aruncat pe patul său, fiind copleșit de Spirit și de lucrurile pe care le văzuse.

8 Și fiind astfel copleșit de Spirit, el a fost purtat într-o viziune, încât chiar a văzut cerurile deschizându-se și a crezut că Îl vede pe Dumnezeu șezând pe tronul Său, înconjurat de nenumărate cete de îngeri care cântau și-L preamăreau pe Dumnezeul lor.

9 Și s-a întâmplat că el L-a văzut pe Unul pogorându-se din înaltul cerului și a văzut că strălucirea Lui era mai presus decât cea a soarelui la amiază.

10 Și el a văzut, de asemenea, pe alți doisprezece care-L urmau, iar strălucirea lor era mai presus decât a stelelor de pe cer.

11 Și ei s-au pogorât și s-au dus pe fața pământului; iar primul a înaintat și a stat în fața tatălui meu și i-a dat o carte și i-a cerut s-o citească.

12 Și s-a întâmplat că, pe când citea, el se umplea de Spiritul Domnului.

13 Și el citea astfel: Vai, vai, de Ierusalim, eu am văzut lucrurile tale abominabile! Da, și multe lucruri a citit tatăl meu despre Ierusalim—că va fi distrus cu locuitorii lui cu tot; mulți vor pieri de sabie, iar mulți vor fi luați robi în Babilon.

14 Și s-a întâmplat că, după ce tatăl meu a citit și a văzut multe lucruri mari și minunate, el a exclamat multe lucruri către Domnul; cum ar fi: Mari și minunate sunt faptele Tale, o, Doamne, Dumnezeule Atotputernic! Tronul Tău este sus în ceruri, iar puterea și bunătatea și îndurarea Tă sunt peste toți locuitorii pământului; și, pentru că Tu ești milos, Tu nu vei îngădui ca acei ce vin la Tine să piară!

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

15 Și în acest fel a fost vorbirea tatălui meu preaslăvindu-L pe Dumnezeuul său; căci sufletul lui s-a bucurat, iar inima lui toată era plină, datorită lucrurilor pe care le văzuse, da, pe care Domnul i le arătase.

16 Și acum, eu, Nephi, nu fac o relatare completă a lucrurilor pe care tatăl meu le-a scris, căci el a scris multe lucruri pe care el le-a văzut în viziuni și în vise; și el, de asemenea, a scris multe lucruri, pe care le-a profețit și le-a spus copiilor săi, despre care eu nu voi face o relatare completă.

17 Dar eu voi relata întâmplările din zilele mele. Iată, eu fac un rezumat al cronicii tatălui meu pe plăci, pe care eu le-am făcut cu mâinile mele; și astfel, după ce voi rezuma cronica tatălui meu, voi relata propria mea viață.

18 De aceea, eu vreau ca voi să știți că după ce Domnul a arătat așa de multe lucruri minunate tatălui meu, Lehi, da, despre distrugerea Ierusalimului, iată că el a mers printre oameni și a început să profețească și să le declare lucrurile pe care el le-a văzut și le-a auzit.

19 Și s-a întâmplat că iudeii și-au bătut joc de el din cauza lucrurilor pe care el le-a mărturisit despre ei; căci el într-adevăr a mărturisit despre ticăloșia și despre lucrurile lor abominabile; și a purtat mărturie că lucrurile pe care el le-a văzut și le-a auzit, precum și lucrurile pe care le-a citit în carte, vorbesc limpede despre venirea unui Mesia și despre mântuirea lumii.

20 Și, când iudeii au auzit lucrurile acestea, s-au înfuriat împotriva lui; da, la fel ca și împotriva profeților din vechime, pe care ei i-au alungat, i-au bătut cu pietre și i-au ucis; și, de asemenea, i-au căutat viața, ca să i-o poată lua. Dar iată, eu, Nephi, vă voi arăta că îndurarea blândă a Domnului este asupra tuturor celor pe care El i-a ales, datorită credinței lor pentru a-i întări, astfel încât să aibă puterea izbăvirii.

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

I Nefi 2

- 1 Căci iată, s-a întâmplat că Domnul i-a vorbit tatălui meu, da, chiar în vis, și i-a spus: Bindecuvântat ești tu, Lehi, datorită lucrurilor pe care le-ai făcut; și pentru că tu ai fost credincios și le-ai mărturisit acestor oameni ceea ce ți-am poruncit, iată, ei caută să-ți ia viața.
- 2 Și s-a întâmplat că Domnul i-a poruncit tatălui meu, chiar într-un vis, că el trebuie să-și ia familia și să plece în pustiu.
- 3 Și s-a întâmplat că el s-a supus cuvântului Domnului și a făcut așa cum Domnul i-a poruncit.
- 4 Și s-a întâmplat că el a plecat în pustiu. Și și-a părăsit casa și țara moștenirii sale și aurul și argintul și lucrurile sale de preț și nu a luat nimic cu el, în afară de familia sa și de provizii și corturi și a plecat în pustiu.
- 5 Și a coborât până la țărmurile care sunt aproape de Marea Roșie; și a călătorit în pustiu pe țărmurile din apropierea Mării Roșii; și a călătorit în pustiu împreună cu familia sa, care era compusă din mama mea, Saria, și frații mei mai vârstnici, Laman, Lemuel și Sam.
- 6 Și s-a întâmplat că, după ce a călătorit timp de trei zile prin pustiu, și-a așezat cortul într-o vale, lângă apa unui râu.
- 7 Și s-a întâmplat că a construit un altar din pietre și a oferit o jertfă Domnului și a mulțumit Domnului, Dumnezeului nostru.
- 8 Și s-a întâmplat că el a dat râului numele Laman și acesta se vărsa în Marea Roșie; iar valea se întindea pe locurile de lângă gura lui.
- 9 Iar când tatăl meu a văzut că apele râului se vărsau în Marea Roșie, el i-a vorbit lui Laman, spunându-i: O, dacă tu ai putea să fii asemenea acestui râu, curgând fără oprire în albia tuturor dreptăților!
- 10 Și el, de asemenea, i-a vorbit lui Lemuel: O, dacă tu ai putea să fii asemenea acestei văi, ferm și neclintit și nemișcat în ținerea poruncilor Domnului!

I Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

11 Acum, el a spus acestea din cauza încăpățânării lui Laman și Lemuel; căci iată, ei au cârtit mult împotriva tatălui lor: că el era un vizionar și că i-a scos din Ierusalim, făcându-i să-și părăsească țara moștenirii lor, precum și aurul, argintul și lucrurile lor de preț, pentru ca să piară în pustiu. Și aceasta el a făcut-o, spuneau ei, din cauza înflăcăării nesăbuite a inimii lui.

12 Și astfel, Laman și Lemuel, fiind cei mai în vârstă, s-au plâns împotriva tatălui lor. Și ei au cârtit pentru că n-au cunoscut lucrările Dumnezeului care i-a făcut.

13 Și tot așa, ei n-au crezut că Ierusalimul, acel oraș mare, putea să fie distrus, după cuvintele profeților. Și ei erau asemenea iudeilor din Ierusalim, care au căutat să-i ia viața tatălui meu.

14 Și s-a întâmplat că tatăl meu le-a vorbit în valea lui Lemuel, cu putere, fiind cuprins de Spirit, până când trupurile lor s-au cutremurat în fața lui. Și el i-a amuțit pentru ca ei să nu îndrăznească să se plângă împotriva lui; de aceea ei au făcut așa cum le-a poruncit el.

15 Iar tatăl meu a locuit într-un cort.

16 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, fiind foarte tânăr și totuși mare la trup și totodată având mare dorință să cunosc tainele lui Dumnezeu, de aceea, L-am implorat pe Domnul; și iată că El m-a vizitat și mi-a inmuiat inima într-atât, încât eu am crezut toate cuvintele care fuseseră spuse de tatăl meu; prin urmare, nu m-am răzvrătit împotriva lui așa cum au făcut frații mei.

17 Iar eu am vorbit către Sam, făcându-i cunoscute lucrurile pe care Domnul mi le-a transmis prin Spiritul Lui Sfânt. Și s-a întâmplat că el a crezut cuvintele mele.

18 Dar iată, Laman și Lemuel n-au vrut să țină seama de cuvintele mele; și eu, fiind îndurerat din cauza împietririi inimii lor, L-am implorat pe Domnul pentru ei.

19 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a vorbit astfel: Binecuvântat ești tu, Nefi, datorită credinței tale, căci tu M-ai căutat pe Mine cu sârguință, cu umilința inimii.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 Și atât timp cât voi veți ține poruncile Mele, veți prospera și veți fi conduși spre un pământ al făgăduinței; da, și anume un pământ pe care Eu l-am pregătit pentru voi; da, un pământ care este ales mai presus de oricare alt pământ.

21 Și în măsura în care frații tăi se vor răzvrăti împotriva ta, ei vor fi alungați din prezența Domnului.

22 Și în măsura în care vei ține poruncile Mele, tu vei fi făcut conducător și învățător peste frații tăi.

23 Căci iată, în ziua aceea în care ei se vor răzvrăti împotriva Mea, Eu îi voi blestema chiar cu un blestem dureros, iar ei nu vor avea nici o putere asupra seminției tale, afară de cazul că ei se vor răzvrăti, de asemenea, împotriva Mea.

24 Și dacă se va întâmpla ca ei să se răzvrătească împotriva Mea, vor aduce nenorocire asupra seminției tale, ca să-i ațâțe pe ei pe căile de aducere-aminte.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

I Nefi 3

- 1 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, m-am întors la cortul tatălui meu după ce am vorbit cu Domnul.
- 2 Și s-a întâmplat că el mi-a vorbit, zicând: Iată, eu am visat un vis în care Domnul mi-a poruncit ca tu și frații tăi să vă reîntoarceți la Ierusalim.
- 3 Căci iată, Laban are cronicile iudeilor, precum și o genealogie a strămoșilor mei, iar acestea sunt gravate pe plăci de aramă.
- 4 Prin urmare, Domnul mi-a poruncit ca tu și frații tăi să vă duceți la casa lui Laban și să căutați cronicile și să le aduceți înapoi în pustiu.
- 5 Și acum, iată că frații tăi cârtesc, spunând că ceea ce eu le-am cerut este un lucru greu; dar iată, aceasta nu le-am cerut-o eu, ci este o poruncă a Domnului.
- 6 De aceea, mergi, fiul meu, și vei fi plăcut de Domnul pentru că tu nu ai cârtit.
- 7 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am spus tatălui meu: Mă voi duce și voi face lucrurile pe care Domnul le-a poruncit, căci eu știu că Domnul nu dă porunci copiilor oamenilor fără să pregătească o cale pentru ei, ca ei să îndeplinească lucrurile pe care El le-a poruncit.
- 8 Și s-a întâmplat că atunci când tatăl meu a auzit aceste cuvinte, el s-a bucurat nespus, căci el a știut că eu fusesem binecuvântat de Domnul.
- 9 Și eu, Nefi, precum și frații mei, am făcut călătoria în pustiu, cu corturile, până la ținutul Ierusalimului.
- 10 Și s-a întâmplat că atunci când noi ne-am dus până la ținutul Ierusalimului, eu și frații mei ne-am sfătuit unul cu altul.
- 11 Și noi am tras la sorți—care dintre noi să se ducă la casa lui Laban. Și s-a întâmplat că sorții au căzut pe Laman; și Laman s-a dus în casa lui Laban și a vorbit cu el în timp ce stătea în casa lui.
- 12 Și el a cerut lui Laban cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă și care conțineau genealogia tatălui meu.

I Nephi 3

- And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.
- And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.
- For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.
- Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.
- And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.
- Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.
- And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.
- And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.
- And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.
- And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.
- And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.
- And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

13 Și iată, s-a întâmplat că Laban s-a înfuriat și l-a alungat; și n-a vrut să recunoască faptul că el avea cronicile. Prin urmare, i-a spus: Iată, ești un hoț și te voi ucide.

14 Dar Laman a fugit de la el și ne-a povestit lucrurile pe care Laban ni le-a făcut. Și noi ne-am întristat nespun de tare, iar frații mei erau cât pe ce să se reîntoarcă la tatăl meu în pustiu.

15 Dar iată, eu le-am spus: Așa cum Domnul trăiește și tot așa cum noi trăim, nu ne vom duce la tatăl nostru în pustiu până când nu vom îndeplini ceea ce Domnul ne-a poruncit.

16 Prin urmare, să fim credincioși în ținerea poruncilor Domnului; de aceea, să mergem în țara moștenirii tatălui nostru, căci, iată, el a lăsat acolo aur și argint și tot felul de bogății. Și toate acestea le-a făcut din porunca Domnului.

17 Căci el a știut că Ierusalimul trebuie să fie distrus din cauza ticăloșiei poporului.

18 Căci, iată, ei au respins vorbele profeților. Și atunci, dacă tatăl meu ar locui în țară după ce i s-a poruncit să fugă de acolo, iată, el, de asemenea, va pieri. De aceea, el trebuie să fugă din țară.

19 Și iată, este în înțelepciunea lui Dumnezeu că noi trebuie să căpătăm aceste cronici pentru ca să putem păstra pentru copiii noștri limba strămoșilor noștri;

20 Și, de asemenea, ca să păstrăm pentru ei cuvintele spuse de gura tuturor sfinților profeți, care le-au fost date lor de către Spiritul și puterea lui Dumnezeu de la începutul lumii, chiar până acum.

21 Și s-a întâmplat că vorbind astfel, eu i-am convins pe frații mei să fie credincioși în ținerea poruncilor lui Dumnezeu.

22 Și s-a întâmplat că noi ne-am dus în țara moștenirii noastre și am adunat laolaltă aurul nostru și argintul nostru, și lucrurile noastre de preț.

23 Și după ce am adunat aceste lucruri laolaltă, ne-am dus iarăși la casa lui Laban.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 Și s-a întâmplat că noi ne-am dus la Laban și i-am spus că dorim ca el să ne dea cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă, pentru care noi îi vom da aurul nostru și argintul nostru, și toate lucrurile noastre de preț.

25 Și s-a întâmplat că atunci când Laban a văzut avuțiile noastre și că ele erau nespuse de mari, le-a dorit așa de mult încât ne-a alungat și a trimis pe slujitorii lui să neucidă, astfel ca el să poată obține avuțiile noastre.

26 Și s-a întâmplat că noi am fugit de slujitorii lui Laban și a trebuit să lăsăm în urmă avuția noastră și aceasta a căzut în mâinile lui Laban.

27 Și s-a întâmplat că noi am fugit în pustiu, iar slujitorii lui Laban nu ne-au ajuns din urmă, iar noi ne-am ascuns în scobitura unei stânci.

28 Și s-a întâmplat că Laman s-a mâniat pe mine și pe tatăl meu; și tot așa și Lemuel, pentru că el asculta de cuvintele lui Laman. Și atunci Laman și Lemuel au spus multe vorbe grele către noi, frații lor mai tineri, și ne-au lovit chiar cu bâta.

29 Și s-a întâmplat că în timp ce ne loveau cu bâta, iată, un înger de-al Domnului a venit și s-a așezat în fața lor și le-a vorbit, zicând: De ce îl loviți cu bâta pe fratele vostru mai tânăr? Nu știți că Domnul l-a ales ca să fie conducător peste voi și aceasta din cauza nedreptăților voastre? Iată, vă veți duce iarăși la Ierusalim, iar Domnul îl va preda pe Laban în mâinile voastre.

30 Și, după ce îngerul ne-a vorbit, a plecat.

31 Și, după ce îngerul a plecat, Laman și Lemuel au început iarăși să cârtească, spunând: Cum este posibil ca Domnul să-l predea pe Laban în mâinile noastre? Iată, el este un om puternic și poate să comande cincizeci, da, el poate chiar să ucidă cincizeci; atunci, de ce nu și pe noi?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

I Nefi 4

- 1 Și s-a întâmplat că eu le-am vorbit fraților mei, zicând: Să mergem iarăși în Ierusalim și să fim credincioși în ținerea poruncilor Domnului; căci, iată, El este mai puternic decât tot pământul, atunci, de ce nu și mai puternic decât Laban și decât cei cincizeci ai lui, da, chiar și decât zecile de mii ale lui?
- 2 De aceea, să mergem; să fim puternici ca și Moise; căci el într-adevăr a vorbit apelor Mării Roșii și ele s-au despărțit de o parte și de alta, iar strămoșii noștri au trecut printre ele eliberați din robie, pe pământ uscat, iar armatele Faraonului au venit după ei și s-au înecat în apele Mării Roșii.
- 3 Acum, iată, voi știți că aceasta este adevărat; și voi știți, de asemenea, că un înger a vorbit către voi; prin urmare, puteți voi oare să vă îndoiiți? Să mergem. Domnul este în putere să ne elibereze la fel ca și pe strămoșii noștri și să-l distrugă pe Laban la fel ca și pe Egipteni.
- 4 Și atunci, când eu le-am spus aceste cuvinte, ei mai erau încă furioși și au mai continuat încă să cârtească; totuși, au venit după mine până când am ajuns în afara zidurilor Ierusalimului.
- 5 Și era noapte; și eu i-am făcut să se ascundă în afara zidurilor. Și după ce ei s-au ascuns, eu, Nefi, m-am strecurat în oraș și am înaintat către casa lui Laban.
- 6 Și am fost condus de Spirit, neștiind dinainte lucrurile pe care trebuia să le fac.
- 7 Totuși, am mers înainte și, când am ajuns aproape de casa lui Laban, am văzut un om și el a căzut la pământ în fața mea pentru că se îmbătase cu vin.
- 8 Și atunci când m-am apropiat de el am descoperit că era Laban.
- 9 Și i-am zărit sabia și am scos-o din teacă; iar mânerul ei era din aur pur, iar lucrătura ei era nespun de fină; și am văzut că lama ei era din cel mai prețios oțel.

I Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

10 Și s-a întâmplat că am fost constrâns de către Spirit să-lucid pe Laban; dar mi-am spus în inima mea: Niciodată, în nici o împrejurare, n-am vărsat eu sânge de om. Și am șovăit și am dorit să nu-lucid.

11 Iar Spiritul mi-a spus din nou: Iată, Domnul l-a dat pe mâinile tale. Da, și eu am știut, de asemenea, că el a căutat să-mi ia viața; da, și el n-a ascultat de poruncile Domnului; și el, de asemenea, ne-a luat averea.

12 Și s-a întâmplat că Spiritul mi-a spus iarăși: Ucide-l, căci Domnul l-a dat pe mâinile tale;

13 Iată, Domnul îi ucide pe cei răi ca să îndeplinească țelurile Sale drepte. Este mai bine ca un om să piară, decât ca un neam să se rătăcească și să piară în necredință.

14 Și acum când eu, Nephi, am auzit aceste cuvinte, mi-am amintit de cuvintele Domnului pe care El mi le-a spus în pustiu, astfel: Atât timp cât cei din seminția ta Îmi vor ține poruncile, ei vor prospera pe pământul făgăduinței.

15 Da, și eu m-am gândit că ei n-ar putea să păstreze poruncile Domnului după legea lui Moise, decât dacă ar avea legea.

16 Și eu am mai știut că legea era gravată pe plăcile de aramă.

17 Și din nou eu am știut că Domnul l-a dat pe Laban pe mâinile mele în scopul acesta—pentru ca eu să obțin cronicile, potrivit poruncilor Sale.

18 De aceea, am ascultat de glasul Spiritului și l-am apucat pe Laban de păr și i-am retezat capul chiar cu sabia lui.

19 Și după ce i-am retezat capul chiar cu sabia lui, am luat veșmintele lui Laban și le-am pus pe trupul meu; da, fiecare lucru în parte; și m-am încins cu armura lui.

20 Și după ce am făcut toate acestea, m-am dus după tezaurul lui Laban. Și, ducându-mă după tezaurul lui Laban, iată, l-am văzut pe slujitorul lui Laban care avea cheile tezaurului. Și i-am poruncit cu glasul lui Laban, să meargă cu mine la teaur.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

21 Și el a crezut că eu eram stăpânul său, Laban, pentru că el a văzut veșmintele și, de asemenea, sabia cu care mă încinsesem.

22 Și el mi-a vorbit despre vârstnicii iudeilor, știind că stăpânul său, Laban, fusese noaptea printre aceștia.

23 Și i-am vorbit ca și cum eu aș fi fost Laban.

24 Și i-am spus, de asemenea, că trebuie să iau cu mine inscripțiile care erau făcute pe plăcile de aramă și să le duc fraților mei mai vârstnici care erau în afara zidurilor.

25 Și i-am mai cerut să mă urmeze.

26 Și el, crezând că vorbeam despre frații din Biserică și că eram într-adevăr acel Laban pe care îl ucisese, m-a urmat.

27 Și mi-a vorbit de multe ori despre vârstnicii iudeilor în timp ce mergeam către frații mei care erau în afara zidurilor.

28 Și s-a întâmplat că atunci când Laman m-a văzut, a fost foarte înfricoșat și, de asemenea, Lemuel și Sam. Și ei au fugit de mine, căci au crezut că era Laban și că el mă ucisese și căuta să le ia și lor viața.

29 Și s-a întâmplat că eu am strigat după ei și ei m-au auzit; și au încetat să mai fugă de mine.

30 Și s-a întâmplat că atunci când slujitorul lui Laban i-a văzut pe frații mei a început să tremure și era cât pe ce să fugă din fața mea și să se întoarcă în orașul Ierusalim.

31 Și acum eu, Nephi, fiind un om mare de statură și, de asemenea, primind multă putere de la Domnul, l-am prins pe slujitorul lui Laban și l-am ținut să nu fugă.

32 Și s-a întâmplat că am vorbit cu el că, dacă va asculta de cuvintele mele, așa cum Domnul trăiește și tot așa cum eu trăiesc, tot așa, dacă el va asculta de cuvintele noastre, atunci noi îi vom cruța viața.

33 Și i-am spus, chiar cu jurământ, că nu trebuie să se teamă; că va fi om liber la fel ca și noi dacă va merge în pustiu împreună cu noi.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

34 Și i-am mai spus, zicând: Cu adevărat, Domnul ne-a poruncit să facem acest lucru; și nu vom fi noi sânghinoși în ținerea poruncilor Domnului? De aceea, dacă tu vei merge în pustiu la tatăl meu, vei avea un loc printre noi.

35 Și s-a întâmplat că Zoram a prins curaj de la vorbele pe care i le-am spus. Acum, numele slujitorului era Zoram; și el a făgăduit să meargă în pustiu la tatăl nostru. Da, și a mai făcut un jurământ către noi, că va rămâne cu noi din acel moment.

36 Și acum, noi doream ca el să rămână cu noi pentru ca iudeii să nu știe despre fuga noastră în pustiu, ca să nu ne urmărească și să ne distrugă.

37 Și s-a întâmplat că atunci când Zoram s-a legat cu jurământ în fața noastră, temerile noastre au încetat.

38 Și s-a întâmplat că noi am luat plăcile de aramă și pe slujitorul lui Laban, și am plecat în pustiu, și am călătorit către cortul tatălui nostru.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

I Nefi 5

- 1 Și s-a întâmplat că atunci când am ajuns în pustiu la tatăl meu, iată, el a fost copleșit de bucurie și, de asemenea, și mama mea, Saria, a fost foarte bucuroasă, căci ea într-adevăr jelise din cauza noastră.
- 2 Căci ea a crezut că noi am pierit în pustiu; și s-a plâns de tatăl meu, spunându-i că el era un vizionar, astfel: Iată, tu ne-ai condus să plecăm din țara moștenirii noastre și fiii mei nu mai sunt, iar noi pierim în pustiu.
- 3 Și în felul acesta s-a plâns mama mea de tatăl meu.
- 4 Și s-a întâmplat că tatăl meu a vorbit către ea, zicând: Eu știu că sunt un vizionar; căci dacă n-aș fi văzut lucrurile lui Dumnezeu într-o viziune, atunci n-aș fi cunoscut bunătatea lui Dumnezeu, dar în schimb, aș fi rămas în Ierusalim și aș fi pierit laolaltă cu frații mei.
- 5 Dar iată, eu am dobândit un pământ al făgăduinței, lucru de care într-adevăr mă bucur; da, și știu că Domnul îi va salva pe fiii mei din mâinile lui Laban și îi va aduce înapoi la noi în pustiu.
- 6 Și în felul acesta a liniștit-o tatăl meu, Lehi, pe mama mea, Saria, de grija pentru noi, în timp ce noi călătoream prin pustiu până la pământul Ierusalimului pentru a obține cronică de la Iudei.
- 7 Și când ne-am întors la cortul tatălui meu, iată că bucuria lor a fost deplină, și mama mea s-a liniștit.
- 8 Și ea a vorbit, zicând: Acum eu știu cu siguranță că Domnul i-a poruncit bărbatului meu să fugă în pustiu; da, și eu, de asemenea, știu cu siguranță că Domnul i-a apărut pe fiii mei și i-a salvat din mâinile lui Laban și i-a dat puterea să poată împlini lucrul pe care Domnul l-a poruncit lor. Și astfel a vorbit ea.
- 9 Și s-a întâmplat că ei s-au bucurat foarte mult și au oferit jertfe și daruri arse pentru Domnul; și i-au mulțumit Dumnezeului lui Israel.

I Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 Și după ce au adus mulțumiri Dumnezeului lui Israel, tatăl meu, Lehi, a luat cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă și le-a cercetat de la început.

11 Și a văzut că ele cuprindeau cele cinci cărți ale lui Moise, care cuprind istoria creării lumii și a lui Adam și a Evei, care sunt părinții noștri cei dintâi;

12 Și, de asemenea, o cronică a iudeilor de la începuturi, chiar de la începutul domniei lui Zedechia, regele Iudeii;

13 Și, de asemenea, profețiile profeților celor sfinți de la începuturi chiar până la începutul domniei lui Zedechia; și, de asemenea, multe profeții rostite de gura lui Ieremia.

14 Și s-a întâmplat că tatăl meu, Lehi, a mai găsit pe plăcile de aramă o genealogie a strămoșilor săi; prin urmare, el a știut că era un descendent al lui Iosif; da, chiar acel Iosif care era fiul lui Iacov, care a fost vândut în Egipt și care a fost apărat de mâna Domnului, ca el să-l poată salva pe tatăl său, Iacov, și toată casa lui de la pieire prin înfometare.

15 Și ei au fost, de asemenea, scoși din robie și afară din țara Egiptului de către același Dumnezeu care i-a apărat.

16 Și astfel tatăl meu, Lehi, a descoperit genealogia strămoșilor săi. Iar Laban era și el un descendent al lui Iosif, prin urmare, el și strămoșii lui au păstrat cronicile.

17 Și acum, când tatăl meu a văzut toate aceste lucruri, el a fost cuprins de Spirit și a început să profețească despre seminția sa—

18 Precum că aceste plăci de aramă trebuie să ajungă până la toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele care erau din seminția lui.

19 Și atunci, el a spus că aceste plăci de aramă nu trebuie să piară niciodată; și nici nu trebuie să se șteargă odată cu trecerea timpului. Și el a profețit multe lucruri despre seminția sa.

20 Și s-a întâmplat că până acum eu și tatăl meu am ținut poruncile pe care Domnul ni le-a dat.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 Și noi am dobândit cronicile așa cum Domnul ne poruncise și le-am cercetat și am aflat că ele erau vrednice de dorit; da, chiar de mare valoare pentru noi, încât puteam să păstrăm poruncile Domnului pentru copiii noștri.

22 Prin urmare, prin înțelepciunea Domnului le-am purtat cu noi în timp ce călătoream în pustiu către pământul făgăduinței.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, in-somuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

I Nefi 6

- 1 Și acum, eu, Nefi, nu fac genealogia strămoșilor mei în această parte a cronicii mele; și nici altă dată nu o voi face pe aceste plăci pe care le scriu; pentru că ea este dată în cronică ce a fost păstrată de către tatăl meu; prin urmare, n-o scriu în această lucrare.
- 2 Căci îmi este de ajuns să spun că suntem urmașii lui Iosif.
- 3 Și nu are nici o importanță pentru mine să am grijă să fac o relatare completă despre toate lucrurile tatălui meu, pentru că ele nu pot fi scrise pe aceste plăci, căci eu doresc să am loc pentru ca să pot scrie despre lucrurile lui Dumnezeu.
- 4 Căci deplina mea intenție este să pot să-i conving pe oameni să vină la Dumnezeul lui Avraam, și la Dumnezeul lui Isaac, și la Dumnezeul lui Iacov, și să fie salvați.
- 5 Prin urmare, lucrurile care sunt plăcute lumii nu le scriu, ci numai lucrurile care sunt plăcute lui Dumnezeu, precum și acelor care nu sunt de-ai lumii.
- 6 Prin urmare, voi da poruncă celor din seminția mea să nu ocupe plăcile acestea cu lucruri care nu sunt de preț pentru copiii oamenilor.

I Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

I Nefi 7

- 1 Și acum, eu aş vrea ca voi să știți că după ce tatăl meu, Lehi, a sfârșit profețiile despre seminția lui, s-a întâmplat că Domnul i-a vorbit din nou, spunându-i că nu era potrivit pentru el, Lehi, să-și ia numai familia în pustiu; ci fiii lui trebuia să ia fiice ca neveste, ca să poată să crească seminția lor pentru Domnul, pe pământul făgăduinței.
- 2 Și s-a întâmplat că Domnul i-a poruncit lui ca eu, Nefi, și frații mei, să ne întoarcem iarăși în țara Ierusalimului și să-i aducem pe Ismael și pe familia lui în pustiu.
- 3 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am plecat din nou în pustiu împreună cu frații mei, îndreptându-ne spre Ierusalim.
- 4 Și s-a întâmplat că ne-am dus la casa lui Ismael și am dobândit trecere în fața lui Ismael într-atât, încât i-am spus cuvintele Domnului.
- 5 Și s-a întâmplat că Domnul i-a înmuiat inima lui Ismael, precum și acelora din casa lui, într-atât încât au făcut călătoria cu noi în pustiu până la cortul tatălui nostru.
- 6 Și s-a întâmplat că în timp ce noi călătoream prin pustiu, iată că Laman și Lemuel, și două dintre fiicele lui Ismael, și cei doi fii ai lui Ismael și familiile lor s-au răzvrătit împotriva noastră; da, împotriva mea, Nefi, și a lui Sam și a tatălui lor, Ismael, și a nevestei lui, și a celorlalte trei fiice ale lui.
- 7 Și s-a întâmplat că în răzvrătirea lor, ei doreau să se reîntoarcă în țara Ierusalimului.
- 8 Și acum eu, Nefi, fiind întristat de împietrirea inimilor lor, le-am vorbit, spunându-le, da, chiar și lui Laman și lui Lemuel: Iată, voi sunteți frații mei mai vârstnici; atunci, cum de sunteți așa de împietriți în inimile voastre și așa de orbiți în cugetul vostru, încât trebuie ca eu, fratele vostru mai tânăr, să vă vorbesc, da, și să fiu un exemplu pentru voi?
- 9 Cum de nu ați ascultat de cuvântul Domnului?

I Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

10 Cum de ați uitat că ați văzut un înger al Domnului?

11 Da, și cum de ați uitat ce lucruri mari a făcut Domnul pentru noi, salvându-ne din mâinile lui Laban și, de asemenea, pentru ca noi să obținem cronicile?

12 Da, și cum de ați uitat că Domnul poate să facă toate lucrurile după voința Sa pentru copiii oamenilor, de va fi ca ei să dovedească credință în El? Prin urmare, să fim credincioși Lui.

13 Și dacă așa se va întâmpla ca noi să fim credincioși Lui, atunci vom obține pământul făgăduinței; iar voi veți ști că la timpul potrivit cuvântul Domnului se va îndeplini în legătură cu distrugerea Ierusalimului; căci toate lucrurile pe care Domnul le-a cuvântat despre distrugerea Ierusalimului trebuie să se îndeplinească.

14 Căci, iată, Spiritul Domnului va înceta în curând să se străduie cu ei; căci, iată, ei i-au respins pe profeți, iar pe Ieremia l-au aruncat în închisoare. Și au căutat să-i ia viața tatălui meu într-atât, încât ei l-au alungat din țară.

15 Acum, iată, vă spun vouă că, dacă vă veți reîntoarce la Ierusalim, veți pieri împreună cu ei. Și acum, dacă voi aveți de ales, duceți-vă în țară și aduceți-vă aminte de vorbele pe care vi le-am spus, anume că, dacă vă veți duce, atunci și voi veți pieri; căci în felul acesta m-a silit Spiritul Domnului să vă vorbesc.

16 Și s-a întâmplat că atunci când eu, Nefi, am spus aceste cuvinte către frații mei, ei s-au mâniat pe mine. Și s-a întâmplat că ei au pus mâinile pe mine, căci, iată, ei erau foarte mânioși, și m-au legat cu frânghii, întrucât căutau să-mi ia viața și să mă părăsească în pustiu ca să fiu sfârșiat de fiarele sălbatice.

17 Dar s-a întâmplat că m-am rugat Domnului, zicând: O, Doamne, pe măsura credinței mele în Tine, vrei Tu să mă eliberezi din mâinile fraților mei; da, dă-mi chiar putere să rup aceste legături cu care sunt legat.

18 Și s-a întâmplat că atunci când am spus aceste cuvinte, iată, legăturile s-au desfăcut de la mâinile și picioarele mele, iar eu am stat în fața fraților mei și le-am vorbit din nou.

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, inasmuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 Și s-a întâmplat că ei s-au mâniat iar și au încercat să pună mâinile pe mine; dar iată, una dintre fiicele lui Ismael, da, și, de asemenea, mama ei, și unul dintre fiii lui Ismael s-au rugat de frații mei într-atât, încât le-au înmuiat inimile; și au încetat să se mai străduie să-mi ia viața.

20 Și s-a întâmplat că erau întristați din cauza ticăloșiei lor într-atât, încât s-au plecat în fața mea și s-au pledat de mine să-i iert pentru fapta pe care au făcut-o împotriva mea.

21 Și s-a întâmplat că eu într-adevăr i-am iertat pentru tot ceea ce au făcut și i-am îndemnat să se roage Domnului Dumnezeuului lor pentru iertare. Și s-a întâmplat că au făcut așa. Și după ce au făcut rugăciuni către Domnul, am călătorit iarăși pe drumul către cortul tatălui nostru.

22 Și s-a întâmplat că ne-am întors la cortul tatălui nostru. Și, după ce eu și frații mei și toată casa lui Ismael ne-am întors la cortul tatălui meu, ei au dat mulțumiri Domnului Dumnezeuului lor; și au oferit jertfe și daruri arse pentru El.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

I Nefi 8

- 1 Și s-a întâmplat că noi am adunat laolaltă toate felurile de semințe de toate soiurile, atât de cereale de toate felurile, cât și semințe de fructe de toate felurile.
- 2 Și s-a întâmplat că, în timp ce tatăl meu se afla în pustiu, el ne-a vorbit, zicând: Iată, eu am visat un vis; sau cu alte cuvinte, am văzut o viziune.
- 3 Și iată, datorită lucrului pe care l-am văzut am motiv să mă bucur în Domnul pentru Nefi și pentru Sam; căci eu am motive să cred că ei, precum și mulți din seminția lor, vor fi salvați.
- 4 Dar iată, Laman și Lemuel, eu mă tem nespus de mult din cauza voastră; căci iată, mi s-a părut că am văzut în vis un pustiu întunecat și mohorât.
- 5 Și s-a întâmplat că am văzut un om, iar el era îmbrăcat într-o mantie albă; și a venit și a stat în fața mea.
- 6 Și s-a întâmplat că el mi-a vorbit și mi-a cerut să-l urmez.
- 7 Și s-a întâmplat că, în timp ce îl urmam, m-am văzut într-un pustiu întunecat și mohorât.
- 8 Și după ce am călătorit multe ore în întuneric, am început să mă rog Domnului ca El să aibă milă de mine pe măsura blândeții multelor Sale înduplecări.
- 9 Și s-a întâmplat că după ce m-am rugat Domnului, am văzut o câmpie mare și întinsă.
- 10 Și s-a întâmplat că am văzut un pom al cărui fruct era vrednic de dorit pentru a face pe oricine fericit.
- 11 Și s-a întâmplat că am mers și am luat din fructul acela; și am văzut că era mai dulce decât orice gustasem eu vreodată. Da, și am văzut că fructul acela era alb, mai alb decât orice alt lucru alb am văzut vreodată.
- 12 Și cum gustam din fructul acela, el îmi umplea sufletul de o bucurie foarte mare; prin urmare, am început să doresc ca și familia mea să ia din el; căci am știut că el era vrednic de dorit mai presus decât orice alt fruct.

I Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 Și cum mi-am aruncat privirea împrejur, sperând poate să-mi gădesc familia, am văzut un râu cu apă; și el curgea și era aproape de pomul din fructele căruia luasem.

14 Și m-am uitat să văd din ce parte curgea; și i-am văzut izvorul ceva mai departe; iar la izvorul lui am văzut-o pe mama voastră, Saria, și pe Sam, și pe Nefi; și ei stăteau ca și cum nu știau încotro să meargă.

15 Și s-a întâmplat că le-am făcut un semn să vină; și, de asemenea, am strigat către ei cu glas tare că trebuie să vină la mine și să ia din fructul care era vrednic de dorit mai presus decât orice alt fruct.

16 Și s-a întâmplat că au venit la mine și au luat și ei din fruct.

17 Și s-a întâmplat că am dorit ca și Laman și Lemuel să vină și să ia din fruct; prin urmare, mi-am aruncat privirea către izvorul râului sperând să-i văd.

18 Și s-a întâmplat că i-am văzut, dar ei n-au vrut să vină și să ia din fruct.

19 Și am văzut o bară de fier și aceasta se întindea de-a lungul malului râului și ducea la pomul lângă care stăteam.

20 Și am văzut, de asemenea, o cărare strâmtă și îngustă care mergea de-a lungul barei de fier chiar până la pomul lângă care stăteam; ea ducea pe lângă izvorul fântânii până la o câmpie mare și întinsă cât o lume întregă.

21 Și am văzut grupuri nenumărate de oameni, dintre care mulți se îngrămădeau ca să poată ajunge la drumul ce ducea la pomul lângă care stăteam.

22 Și s-a întâmplat că ei au pornit și au început să meargă pe drumul care ducea la pom.

23 Și s-a întâmplat că s-a lăsat o negură de întuneric; da, chiar o foarte mare negură de întuneric, într-atât, încât cei care au pornit pe acel drum și-au pierdut calea, s-au rătăcit și au fost pierduți.

24 Și s-a întâmplat că am văzut pe alții făcându-și drum înainte și au ajuns și au apucat capătul barei de fier; și au înaintat prin negura întunericului ținându-se de bara de fier chiar până când au ajuns și au luat din fructul pomului.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, in-somuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

25 Și, după ce luaseră din fructul pomului, și-au aruncat privirile împrejur, ca și cum le era rușine.

26 Și mi-am aruncat privirile împrejur și am văzut pe partea cealaltă a râului cu apă o clădire mare și spațioasă; și ea stătea ca și cum ar fi fost în aer, cu mult deasupra pământului.

27 Și era plină de oameni, tineri și bătrâni, bărbați și femei; și îmbrăcămintea lor era foarte frumoasă; și atitudinea lor era batjocoritoare și arătau cu degetul pe cei care veniseră și luaseră din fruct.

28 Și, după ce au gustat din fruct, s-au rușinat din cauza celor care își băteau joc de ei; și au pornit-o pe căi nepermise și au fost pierduți.

29 Și acum eu, Nefi, nu spun toate cuvintele tatălui meu.

30 Dar, ca să scriu mai pe scurt, iată, el a văzut alte mulțimi făcându-și drum înainte; și au venit, s-au apucat de capătul barei de fier; și și-au făcut drum înainte, ținându-se tot timpul bine de bara de fier, până când au ajuns și au căzut jos și au luat din fructul pomului.

31 Și a văzut, de asemenea, alte mulțimi făcându-și drum către clădirea aceea mare și spațioasă.

32 Și s-a întâmplat că mulți s-au înecat în adâncimile fântânilor; și mulți s-au pierdut din vederea lui, rătăcindu-se pe drumuri necunoscute.

33 Și mare a fost mulțimea care a intrat în acea clădire ciudată. Și după ce au intrat în acea clădire, ei au arătat cu degetul cu dispreț către mine și către cei care, de asemenea, luau din fruct; dar noi nu i-am luat în seamă.

34 Acestea sunt cuvintele tatălui meu: Căci toți cei care i-au luat în seamă au căzut.

35 Iar Laman și Lemuel nu au luat din fruct, a spus tatăl meu.

36 Și s-a întâmplat că după ce tatăl meu a spus toate cuvintele despre visul sau viziunea sa, cuvinte care erau multe la număr, el ne-a spus că, din cauza lucrurilor pe care le-a văzut într-o viziune, se temea foarte tare pentru Laman și Lemuel; da, el se temea că ei vor fi alungați din prezența Domnului.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

37 Și atunci el i-a îndemnat, cu toată simțirea unui părinte blând, să asculte de cuvintele lui, căci poate Domnul va fi milos cu ei și nu-i va alunga; da, tatăl meu le-a predicat lor.

38 Și după ce le-a predicat și le-a profețit despre multe lucruri, el le-a cerut să țină poruncile Domnului; și a încetat să le mai vorbească.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

I Nefi 9

- 1 Și pe toate lucrurile acestea le-a văzut și le-a auzit și le-a spus tatăl meu în timp ce el trăia într-un cort în valea lui Lemuel, precum și mult mai multe lucruri care nu pot fi scrise pe aceste plăci.
- 2 Și acum, după cum am vorbit despre aceste plăci, iată, ele nu sunt plăcile pe care fac o relatare completă a istoriei poporului meu; căci plăcilor pe care fac o relatare completă a poporului meu le-am dat numele de Nefi; prin urmare, ele sunt numite plăcile lui Nefi, după propriul meu nume; și aceste plăci, de asemenea, sunt numite plăcile lui Nefi.
- 3 Cu toate acestea, eu am primit poruncă de la Domnul să fac aceste plăci cu scopul special ca să existe o relatare gravată despre slujirea poporului meu.
- 4 Pe celelalte plăci trebuie să fie gravată o relatare despre domnia regilor și despre războaiele și conflictele poporului meu; prin urmare, aceste plăci sunt în cea mai mare parte despre slujire; iar celelalte plăci sunt în cea mai mare parte despre domnia regilor și despre războaiele și conflictele poporului meu.
- 5 Prin urmare, Domnul mi-a dat poruncă să fac aceste plăci pentru scopul Lui înțelept, scop pe care eu nu îl cunosc.
- 6 Dar Domnul cunoaște toate lucrurile de la început; prin urmare, El pregătește o cale pentru înfăptuirea tuturor lucrărilor Sale printre copiii oamenilor; căci, iată, El are toată puterea pentru înfăptuirea tuturor cuvintelor Sale. Și așa este. Amin.

I Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

I Nefi 10

- 1 Și acum eu, Nefi, încep să fac o relatare pe aceste plăci despre faptele mele, domnia și slujirea mea; de aceea, ca să încep relatarea mea, trebuie să vorbesc cumva despre faptele tatălui meu și, de asemenea, despre cele ale fraților mei.
- 2 Căci iată, s-a întâmplat că după ce tatăl meu a terminat de spus cuvintele despre visul lui și, de asemenea, după ce i-a îndemnat la devotament total, le-a vorbit despre Iudei—
- 3 Precum că, după ce ei vor fi distruși, chiar acel mare oraș al Ierusalimului, și, după ce mulți vor fi duși robi în Babilon, la timpul ales de Domnul, ei se vor reîntoarce, da, vor fi chiar aduși înapoi din robie; și, după ce ei vor fi aduși înapoi din robie, vor pune din nou stăpânire peste țara moștenirii lor.
- 4 Da, chiar la șase sute de ani de când tatăl meu a părăsit Ierusalimul, un profet va înălța Domnul Dumnezeu printre iudei—și anume, chiar Mesia sau, cu alte cuvinte, un Salvator al lumii.
- 5 Și el a mai vorbit și despre profeți, cât de mulți mărturisiseră despre aceste lucruri privitoare la acest Mesia, despre care el vorbise, sau acest Mântuitor al lumii.
- 6 Prin urmare, toată omenirea era într-o stare de pierzanie și decădere și așa ar fi pentru totdeauna, dacă nu ar avea nădejde în acest Mântuitor.
- 7 Și el a mai vorbit despre un profet care trebuia să vină înaintea lui Mesia, pentru a pregăti calea Domnului—
- 8 Da, chiar el trebuia să se ducă și să strige în pustiu: Pregătiți calea Domnului și faceți cărările Lui drepte; căci printre voi este Unul pe care voi nu-L cunoașteți; și El este mai puternic decât mine, căci eu nici curelele încălțăminteii nu sunt vrednic să I le dezleg. Și tatăl meu a vorbit mult despre acest lucru.
- 9 Și tatăl meu a spus că el va boteza în Betabara, dincolo de Iordan; și a spus, de asemenea, că el va boteza cu apă; și anume că Îl va boteza pe Mesia cu apă.

I Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

- 10 Și după ce L-a botezat pe Mesia cu apă, el trebuia să recunoască și să depună mărturie că el L-a botezat pe Mielul lui Dumnezeu care trebuia să ia păcatele lumii.
- 11 Și s-a întâmplat că după ce tatăl meu a spus aceste cuvinte, el le-a vorbit fraților mei despre Evanghelia care va fi propovăduită printre iudei, precum și despre rătăcirea iudeilor în necredință. Și după ce ei Îl vor fi ucis pe Mesia, Cel care va veni, și după ce va fi fost ucis, El se va scula din morți și se va face cunoscut neamurilor prin Duhul Sfânt.
- 12 Da, chiar, tatăl meu a vorbit mult despre neamuri și despre casa lui Israel, precum că ei se vor asemena cu un măslin ale cărui ramuri trebuie să fie rupte și împrăștiate pe toată fața pământului.
- 13 Prin urmare, el a spus că trebuie să fim conduși cu toții pe pământul făgăduinței pentru îndeplinirea cuvântului Domnului, că noi trebuie să fim împrăștiați pe toată fața pământului.
- 14 Și, după ce casa lui Israel va fi împrăștiată, ei vor fi adunați iarăși laolaltă; sau, în sfârșit, după ce neamurile au primit plenitudinea Evangheliei, ramurile naturale ale măslinului, sau rămășițele casei lui Israel, vor fi altoite sau vor ajunge la cunoașterea lui Mesia cel Adevărat, Domnul lor și Mântuitorul lor.
- 15 Și în acest fel de vorbire a profetit tatăl meu și le-a vorbit fraților mei mult mai multe lucruri pe care nu le scriu în cartea aceasta; pentru că am scris în cealaltă carte a mea atât de multe câte mi s-au părut potrivite.
- 16 Și toate aceste lucruri despre care am vorbit s-au întâmplat în timp ce tatăl meu trăia într-un cort în valea lui Lemuel.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Și s-a întâmplat că după ce eu, Nephi, auzind toate cuvintele tatălui meu despre lucrurile pe care le-a văzut într-o viziune, precum și lucrurile pe care le-a cuvântat prin puterea Duhului Sfânt, putere pe care a căpătat-o prin credință în Fiul lui Dumnezeu—iar Fiul lui Dumnezeu era Mesia care trebuia să vină—eu, Nephi, am fost, de asemenea, dornic să pot vedea, auzi și cunoaște aceste lucruri prin puterea Duhului Sfânt, care este darul lui Dumnezeu către toți aceia care Îl caută cu sârguință atât în timpurile vechi, cât și atunci când El Însuși se va arăta copiilor oamenilor.

18 Căci El este același ieri, astăzi și în vecii vecilor; iar calea este pregătită pentru toți oamenii de la întemeierea lumii, dacă așa le este menit să se pocăiască și să vină la El.

19 Pentru că cel care caută cu sârguință va găsi; iar tainele lui Dumnezeu le vor fi dezvăluite lor prin puterea Duhului Sfânt, în timpurile de acum, la fel ca în timpurile din vechime, la fel ca în timpurile care vor veni; prin urmare, calea Domnului este un cerc veșnic.

20 De aceea amintește-ți, o omule, că pentru toate faptele tale vei fi adus la judecată.

21 Prin urmare, dacă ai ales să faci ticăloșii în zilele tale de încercare, atunci vei fi găsit necurat în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu; și nici un lucru necurat nu poate locui cu Dumnezeu; prin urmare, va trebui să fii alungat pentru totdeauna.

22 Iar Duhul Sfânt mi-a dat autoritate ca să spun aceste lucruri și să nu le tăgăduiesc.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

I Nefi I I

- 1 Căci, s-a întâmplat că, după ce am dorit să cunosc lucrurile pe care tatăl meu le văzuse și crezând că Domnul putea să mi le facă și mie cunoscute, așa cum stăteam cumpănind în inima mea, am fost purtat în Spiritul Domnului, da, pe un munte foarte înalt pe care nu-l văzusem niciodată până atunci și pe care niciodată până atunci nu pusesem piciorul.
- 2 Iar Spiritul mi-a spus: Iată, ce dorești tu?
- 3 Iar eu am spus: Doresc să văd lucrurile pe care tatăl meu le-a văzut.
- 4 Iar Spiritul mi-a spus: Crezi că tatăl tău a văzut pomul despre care a vorbit?
- 5 Iar eu am spus: Da, Tu știi că eu cred toate cuvintele tatălui meu.
- 6 Și atunci când am spus aceste cuvinte, Spiritul a strigat cu glas tare astfel: Osana Domnului, Dumnezeului Cel Prea Înalt; căci El este Dumnezeu peste tot pământul, da, chiar mai presus de orice. Și binecuvântat ești tu, Nefi, căci tu crezi în Fiul Dumnezeului Cel Prea Înalt; prin urmare, vei vedea lucrurile pe care le-ai dorit.
- 7 Și iată, acest lucru îți va fi dat ca un semn că, după ce ai văzut pomul care purta fructul pe care tatăl tău l-a gustat, vei vedea, de asemenea, un Om pogorându-se din cer și vei depune mărturie despre El; și după ce vei depune mărturie despre El, vei mai depune mărturie că El este Fiul lui Dumnezeu.
- 8 Și s-a întâmplat că Spiritul mi-a spus: Privește! Și eu am privit și am văzut un pom; și el era la fel ca pomul pe care îl văzuse tatăl meu; iar frumusețea lui era mult mai presus, da, depășind orice frumusețe; iar albul lui depășea albul zăpezii troienite.
- 9 Și s-a întâmplat că după ce am văzut pomul, am spus către Spirit: Văd că Tu mi-ai arătat pomul care este mai de preț decât orice.
- 10 Iar El mi-a spus: Ce dorești?

I Nephi I I

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

11 Iar eu I-am spus: Să cunosc înțelesul tuturor
acestora—căci eu I-am vorbit așa cum vorbește un om;
căci am văzut că avea înfățișarea unui om; și cu toate
acestea am știut că era Spiritul Domnului; iar El mi-a
vorbit așa cum un om vorbește cu un alt om.

12 Și s-a întâmplat că mi-a spus: Privește! Și eu am privit
așa ca și cum aș fi privit către El, dar nu L-am văzut; căci
El dispăruse din fața mea.

13 Și s-a întâmplat că am privit și am văzut orașul cel
mare al Ierusalimului, precum și alte orașe. Și am văzut
orașul Nazaret; iar în orașul Nazaret am văzut o fecioară
și ea era foarte frumoasă și albă.

14 Și s-a întâmplat că am văzut cerurile deschizându-se;
și un înger s-a pogorât rămânând în picioare în fața mea;
și el mi-a spus: Nefi, ce vezi tu?

15 Iar eu i-am spus: O fecioară foarte frumoasă și pură,
mai presus de toate celelalte fecioare.

16 Iar el mi-a spus: Înțelegeți tu bunăvoința lui
Dumnezeu?

17 Iar eu i-am spus: Eu știu că El îi iubește pe copiii Săi;
și totuși, eu nu cunosc înțelesul tuturor lucrurilor.

18 Iar el mi-a spus: Iată, fecioara pe care o vezi este mama
Fiului lui Dumnezeu, după trup.

19 Și s-a întâmplat că am văzut că ea era purtată de acolo
în Spirit; și după ce a fost purtată de acolo în Spirit
pentru un timp, îngerul mi-a vorbit, zicând: Privește!

20 Și am privit și am văzut-o iarăși pe fecioară, purtând
un copil în brațe.

21 Iar îngerul mi-a spus: Iată-L pe Mielul Dumnezeului,
da, chiar Fiul Tatălui Veșnic! Cunoști tu înțelesul
pomului pe care tatăl tău l-a văzut?

22 Iar eu i-am răspuns, zicând: Da, este dragostea lui
Dumnezeu care se răsfârânge în inimile copiilor
oamenilor; de aceea, ea este de dorit mai presus de toate
lucrurile.

23 Iar el mi-a vorbit, zicând: Da, și cea mai plăcută
sufletului.

And I said unto him: To know the interpretation
thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I
beheld that he was in the form of a man; yet neverthe-
less, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he
spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And
I looked as if to look upon him, and I saw him not; for
he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great
city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the
city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a
virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and
an angel came down and stood before me; and he said
unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and
fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescen-
sion of God?

And I said unto him: I know that he loveth his chil-
dren; nevertheless, I do not know the meaning of all
things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou
seest is the mother of the Son of God, after the manner
of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried
away in the Spirit; and after she had been carried away
in the Spirit for the space of a time the angel spake unto
me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a
child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of
God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest
thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God,
which sheddeth itself abroad in the hearts of the chil-
dren of men; wherefore, it is the most desirable above all
things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joy-
ous to the soul.

24 Și după ce a spus aceste cuvinte, el mi-a spus: Privește!
Și am privit și L-am văzut pe Fiul lui Dumnezeu
întâmplându-se printre copiii oamenilor; și i-am văzut pe
mulți căzând la picioarele Lui și preaslăvindu-L.

25 Și s-a întâmplat că am văzut că bara de fier pe care
tatăl meu a văzut-o era cuvântul lui Dumnezeu care
ducea la izvorul apelor vieții sau la pomul vieții; apele
acestea reprezentând dragostea lui Dumnezeu; și eu am
văzut că pomul vieții era un simbol al dragostei lui
Dumnezeu.

26 Iar îngerul mi-a spus iarăși: Privește și vezi
bunăvoința lui Dumnezeu!

27 Iar eu am privit și L-am văzut pe Mântuitorul lumii
despre care vorbise tatăl meu; și, de asemenea, l-am
văzut pe profetul care trebuia să pregătească calea
înaintea Lui. Iar Mielul lui Dumnezeu a mers înainte și
a fost botezat de către el; iar după ce a fost botezat, am
văzut cerurile deschizându-se și pe Duhul Sfânt
pogorând din cer și stând asupra Lui în chip de
porumbel.

28 Și am văzut că El a mers înainte, slujind poporului, cu
putere și cu mare slavă; iar noroadele erau adunate
laolaltă ca să-L audă pe El; și am văzut că L-au alungat
dintre ei.

29 Și am mai văzut pe alți doisprezece mergând după El.
Și s-a întâmplat că ei erau purtați în Spirit din fața mea
și nu i-am mai văzut.

30 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit iarăși, zicând:
Privește! Și am privit și am văzut cerurile deschizându-
se iarăși și am văzut îngeri pogorând asupra copiilor
oamenilor; și ei le-au slujit acestora.

31 Iar el mi-a vorbit iarăși, zicând: Privește! Și am privit
și L-am văzut pe Mielul lui Dumnezeu mergând înainte
printre copiii oamenilor. Și am văzut mulțimi de
oameni care erau bolnavi și chinuți de tot felul de boli,
precum și de diavoli și de spirite necurate; iar îngerul
mi-a vorbit și mi-a arătat toate aceste lucruri. Iar ei au
fost vindecați prin puterea Mielului lui Dumnezeu; iar
diavolii și spiritele necurate au fost alungate.

And after he had said these words, he said unto me:
Look! And I looked, and I beheld the Son of God going
forth among the children of men; and I saw many fall
down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron,
which my father had seen, was the word of God, which
led to the fountain of living waters, or to the tree of life;
which waters are a representation of the love of God;
and I also beheld that the tree of life was a representa-
tion of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold
the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world,
of whom my father had spoken; and I also beheld the
prophet who should prepare the way before him. And
the Lamb of God went forth and was baptized of him;
and after he was baptized, I beheld the heavens open,
and the Holy Ghost come down out of heaven and
abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the
people, in power and great glory; and the multitudes
were gathered together to hear him; and I beheld that
they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And
it came to pass that they were carried away in the Spirit
from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me
again, saying: Look! And I looked, and I beheld the
heavens open again, and I saw angels descending upon
the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I
looked, and I beheld the Lamb of God going forth
among the children of men. And I beheld multitudes of
people who were sick, and who were afflicted with all
manner of diseases, and with devils and unclean spirits;
and the angel spake and showed all these things unto
me. And they were healed by the power of the Lamb of
God; and the devils and the unclean spirits were cast
out.

- 32 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit iarăși, zicând: Privește! Și eu am privit și L-am văzut pe Mielul lui Dumnezeu cum era luat de către oameni; da, Fiul Dumnezeului Veșnic era judecat de către lume; și am văzut și depun mărturie.
- 33 Și eu, Nephi, am văzut că El a fost ridicat pe cruce și a fost ucis pentru păcatele lumii.
- 34 Și după ce El a fost ucis, am văzut că mulțimile pământului erau adunate laolaltă ca să lupte împotriva Apostolilor Mielului; căci așa erau numiți cei Doisprezece de către îngerul Domnului.
- 35 Iar mulțimea pământului era adunată laolaltă; și am văzut că ea era adunată într-o clădire mare și spațioasă, la fel ca aceea pe care tatăl meu a văzut-o. Iar îngerul Domnului mi-a vorbit iarăși, zicând: Iată lumea și înțelepciunea ei; da, iată cum cei din casa lui Israel s-au adunat laolaltă ca să lupte împotriva celor Doisprezece Apostoli ai Mielului.
- 36 Și s-a întâmplat că am văzut și depun mărturie că acea clădire mare și spațioasă era mândria lumii; și ea s-a dărâmat, iar căderea ei a fost grozavă. Iar îngerul Domnului mi-a vorbit iarăși, zicând: Așa va fi distrugerea tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor care vor lupta împotriva celor Doisprezece Apostoli ai Mielului.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

I Nefi 12

- 1 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a spus: Privește și vezi-ți seminția, precum și pe aceea a fraților tăi. Iar eu am privit și am văzut țara făgăduinței; și am văzut mulțimi de oameni, da, așa de multe la număr ca și nisipul mării.
- 2 Și s-a întâmplat că am văzut mulțimi adunate laolaltă ca să lupte unele împotriva altora; și am văzut războaie și zvonuri de războaie, și multe vărsări de sânge cu sabia în rândurile poporului meu.
- 3 Și s-a întâmplat că am văzut multe generații murind din cauza războaielor și a conflictelor din țară; și eu am văzut multe orașe, da, chiar dacă nu le-am numărat.
- 4 Și s-a întâmplat că am văzut negura întunericului pe fața țării făgăduinței; și am văzut fulgere și am auzit tunete și cutremure de pământ, precum și tot felul de zgomote tumultuoase; și am văzut pământul și pietrele cutremurându-se; și am văzut munți sfărâmându-se în bucăți; și am văzut câmpiile pământului cum erau despicate; și i-am văzut multe orașe scufundându-se; și i-am văzut pe mulți arzând în foc; și am văzut pe mulți căzând la pământ din cauza cutremurelor.
- 5 Și s-a întâmplat că, după ce am văzut aceste lucruri, am văzut cum aburul întunericului s-a risipit de pe fața pământului; și iată, am văzut mulțimi care nu căzuseră din cauza judecăților mari și înfricoșătoare ale Domnului.
- 6 Și am văzut cerurile deschizându-se și pe Mielul lui Dumnezeu pogorând din cer; iar El a coborât și li S-a arătat.
- 7 Și, de asemenea, am văzut și depun mărturie că Duhul Sfânt s-a pogorât asupra celorlalți doisprezece; iar ei erau rânduiți de Dumnezeu și aleși.
- 8 Iar îngerul mi-a vorbit, zicând: Iată-i pe cei doisprezece ucenici ai Mielului care sunt aleși ca să slujească printre cei din seminția ta.
- 9 Iar el mi-a spus: Îți aduci aminte de cei Doisprezece Apostoli ai Mielului? Iată, ei sunt cei care le vor judeca pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel; prin urmare, cei doisprezece preoți din seminția ta vor fi judecați de către ei; căci voi sunteți din casa lui Israel.

I Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunders, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 Și acești doisprezece preoți pe care tu îi vezi vor judeca pe cei din seminția ta. Și iată, ei sunt drepti în vecii vecilor; căci datorită credinței lor în Mielul lui Dumnezeu, veșmintele lor sunt albite în sângele Lui.
- 11 Iar îngerul mi-a spus: Privește! Iar eu am privit și am văzut trei generații murind în dreptate; iar veșmintele lor erau albe, la fel ca și cele ale Mielului lui Dumnezeu. Iar îngerul a spus către mine: Acestea sunt albite în sângele Mielului datorită credinței lor în El.
- 12 Iar eu, Nephi, am văzut, de asemenea, pe mulți din a patra generație murind în dreptate.
- 13 Și s-a întâmplat că am văzut mulțimile pământului adunate laolaltă.
- 14 Iar îngerul a spus către mine: Iată seminția ta, precum și seminția fraților tăi.
- 15 Și s-a întâmplat că am privit și am văzut oamenii din seminția mea adunați laolaltă în mulțimi împotriva celor din seminția fraților mei; și ei erau adunați laolaltă ca să lupte.
- 16 Iar îngerul mi-a vorbit, zicând: Iată fântâna cu apă murdară pe care tatăl tău a văzut-o; da, chiar și râul despre care a vorbit; iar adâncimile lor sunt adâncimile iadului.
- 17 Iar negurile întunericului sunt ademenirile diavolului, care orbesc ochii și împietresc inimile copiilor oamenilor și îi duc pe aceștia pe drumuri largi pentru ca ei să dispară și să fie pierduți.
- 18 Iar clădirea cea mare și spațioasă pe care tatăl tău a văzut-o este închipuirea deșartă și mândria copiilor oamenilor. Și o prăpastie mare și înfricoșătoare îi despărțea pe ei; da, chiar cuvântul dreptății Dumnezeului Veșnic, și Mesia, care este Mielul lui Dumnezeu despre care Duhul Sfânt depune mărturie de la începutul lumii până la acest timp, și din acest timp până în vecii vecilor.
- 19 Și în timp ce îngerul spunea aceste cuvinte, am privit și am văzut că cei din seminția fraților mei luptau împotriva celor din seminția mea, potrivit cuvântului îngerului; și din cauza mândriei celor din seminția mea și a ademenirilor diavolului, am văzut că cei din seminția fraților mei i-au învins pe cei din seminția mea.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 Și s-a întâmplat că am privit și am văzut pe cei din
seminția fraților mei cum i-au învins pe cei din seminția
mea; și ei au mers înainte în mulțimi pe întinsul țării.

21 Și i-am văzut adunați laolaltă în mulțimi; și am văzut
războaie și zvonuri de războaie printre ei; iar în războaie
și în zvonuri de războaie am văzut murind multe
generații.

22 Iar îngerul mi-a spus: Iată, aceștia vor rătăci în
necredință.

23 Și s-a întâmplat că am văzut că, după ce căzuseră în
necredință, au devenit un popor întunecat la culoare și
dezgustător, un popor murdar, plin de trândăvie și de
tot felul de urâciuni.

And it came to pass that I beheld, and saw the people
of the seed of my brethren that they had overcome my
seed; and they went forth in multitudes upon the face of
the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and
I saw wars and rumors of wars among them; and in wars
and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle
in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had
dwindled in unbelief they became a dark, and loath-
some, and a filthy people, full of idleness and all manner
of abominations.

I Nefi 13

- 1 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, zicând: Privește! Iar eu am privit și am văzut multe neamuri și împărății.
- 2 Iar îngerul mi-a spus: Ce vezi tu? Iar eu am spus: Văd multe popoare și împărății.
- 3 Iar el mi-a spus: Acestea sunt popoarele și împărățiile neamurilor.
- 4 Și s-a întâmplat că eu am văzut printre popoarele neamurilor formarea unei biserici mari.
- 5 Iar îngerul mi-a spus: Iată formarea unei biserici care este cea mai odioasă, mai odioasă decât toate celelalte biserici, care îi ucide pe sfinții lui Dumnezeu, da, și îi torturează și îi leagă și îi înjugă cu jug de fier și îi coboară în robie.
- 6 Și s-a întâmplat că am văzut această biserică mare și odioasă; și l-am văzut pe diavolul care era întemeietorul ei.
- 7 Și am văzut, de asemenea, aur și argint și mătase, și veșminte roșii, strălucitoare, și pânze fin țesute, și tot felul de haine de preț; și am văzut multe curve.
- 8 Iar îngerul mi-a vorbit, zicând: Iată, aurul, și argintul, și mătăsurile, și veșmintele roșii, strălucitoare, și pânzele fin țesute, și hainele de preț, și curvele sunt dorințele acestei biserici mari și odioase.
- 9 Și, de asemenea, pentru a câștiga lauda lumii, ei îi distrug pe sfinții lui Dumnezeu și îi coboară în robie.
- 10 Și s-a întâmplat că m-am uitat și am văzut multe ape; și acestea despărțeau neamurile de cei din seminția fraților mei.
- 11 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a spus: Iată, mânia lui Dumnezeu este asupra celor din seminția fraților tăi.
- 12 Și am privit și am văzut un om printre neamuri, care era despărțit de cei din seminția fraților mei de către apele cele multe; și am văzut Spiritul lui Dumnezeu că s-a pogorât și a lucrat asupra oamenilor; și El a mers înainte pe apele cele multe, chiar până la cei din seminția fraților mei care erau în țara făgăduinței.

I Nephi 13

- And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.
- And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.
- And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.
- And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.
- And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.
- And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.
- And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.
- And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.
- And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.
- And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.
- And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 Și s-a întâmplat că am văzut Spiritul lui Dumnezeu cum a lucrat asupra altor neamuri; și ele au mers înainte, afară din robie, peste apele cele multe.

14 Și s-a întâmplat că am văzut multe mulțimi de neamuri în țara făgăduinței; și am văzut mânia lui Dumnezeu asupra celor din seminția fraților mei; și ei au fost împrăștiați în fața neamurilor și au fost pedepsiți.

15 Iar eu am văzut Spiritul Domnului, că era asupra neamurilor, iar acestea au prosperat și au căpătat țara drept moștenire; iar eu am văzut că ele erau albe și foarte pure și frumoase, la fel ca și poporul meu înainte de a fi fost ucis.

16 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut că neamurile care au ieșit din robie s-au plecat cu umilință în fața Domnului; iar puterea Domnului era cu ele.

17 Iar eu am văzut că neamurile din patria lor mamă erau adunate laolaltă peste ape și peste țară ca să lupte împotriva lor.

18 Și am văzut că puterea lui Dumnezeu era cu ele și că mânia lui Dumnezeu era peste toți cei care erau adunați laolaltă ca să lupte împotriva lor.

19 Și eu, Nefi, am văzut că neamurile care ieșiseră din robie erau salvate prin puterea lui Dumnezeu din mâinile tuturor celorlalte popoare.

20 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut că ele prosperau în țară; și am văzut o carte și aceasta era răspândită printre ele.

21 Iar îngerul mi-a spus: Cunoști înțelesul acestei cărți?

22 Iar eu i-am răspuns: Nu-l cunosc.

23 Iar el a spus: Iată, ea iese din gura unui iudeu. Iar eu, Nefi, am văzut asta; iar el mi-a spus: Cartea pe care tu o vezi este o cronică a Iudeilor care cuprinde legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu cei din casa lui Israel; și ea conține, de asemenea, multe dintre profețiile profeților celor sfinți; și ea este o cronică la fel ca și inscripțiile de pe plăcile de aramă, numai că ele nu sunt așa de multe; cu toate acestea, ele cuprind legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu casa lui Israel; de aceea, ele sunt de mare valoare pentru neamuri.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 Iar îngerul Domnului mi-a spus: Tu ai văzut că această carte a ieșit din gura unui iudeu; și atunci când a ieșit din gura unui iudeu, ea a cuprins plenitudinea Evangheliei Domnului despre care cei Doisprezece Apostoli depun mărturie; iar ei depun mărturie potrivit cu adevărul, care este în Mielul lui Dumnezeu.

25 Prin urmare, aceste lucruri se răspândesc de la iudei către neamuri, în puritatea lor, potrivit cu adevărul, care este în Dumnezeu.

26 Și după ce ele sunt răspândite de mâna celor Doisprezece Apostoli ai Mielului de la iudei către neamuri, tu vezi formarea acelei mari și odioase biserici care este mai odioasă decât toate celelalte biserici; căci iată, ei au dat deoparte din Evanghelia Mielului multe părți care sunt simple și foarte prețioase; și, de asemenea, multe legăminte ale Domnului au dat ei deoparte.

27 Și toate acestea le-au făcut pentru ca să poată să strice drumurile drepte ale Domnului, pentru ca ei să poată să orbească ochii și să întărească inimile copiilor oamenilor.

28 Prin urmare, ai văzut că, după ce cartea a trecut prin mâinile bisericii celei mari și odioase, multe lucruri clare și prețioase au fost date deoparte din carte, care este cartea Mielului lui Dumnezeu.

29 Și după ce aceste lucruri clare și prețioase au fost date deoparte, ea pătrunde printre toate popoarele neamurilor; și după ce pătrunde printre toate popoarele neamurilor, da, chiar și peste apele cele multe pe care tu le-ai văzut cu neamurile care au ieșit din robie, vezi—datorită multelor lucruri clare și prețioase care au fost scoase din carte, care erau clare pentru înțelegerea copiilor oamenilor, potrivit cu limpezimea care este în Mielul lui Dumnezeu—datorită acestor lucruri, care sunt scoase din Evanghelia Mielului, foarte mulți se poticnesc, da, într-așa măsură, încât Satana are o mare putere asupra lor.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Și totuși, tu vezi că neamurile care au ieșit din robie și au fost înălțate prin puterea lui Dumnezeu deasupra tuturor celorlalte popoare de pe fața țării, care este aleasă mai presus decât oricare altă țară, care este țara în care Domnul Dumnezeu a făcut legământ cu tatăl tău că seminția acestuia o să aibă o țară a moștenirii lor; prin urmare, tu vezi că Domnul Dumnezeu nu va permite ca neamurile să distrugă cu totul pe cei din amestecul sămânței tale, care sunt printre frații tăi.

31 Și, de asemenea, El nu va permite ca neamurile să distrugă seminția fraților tăi.

32 Și, de asemenea, Domnul Dumnezeu nu va permite ca neamurile să rămână pentru veșnicie în starea aceea groaznică de orbire în care tu vezi că sunt, din cauza părților celor mai clare și prețioase ale Evangheliei Mielului, care au fost ascunse de către acea biserică odioasă a cărei formare tu ai văzut-o.

33 Prin urmare spune Mielul lui Dumnezeu: Voi fi milos cu neamurile în timp ce voi vizita cu judecată mare rămășița din casa lui Israel.

34 Și s-a întâmplat că îngerul Domnului mi-a vorbit, zicând: Iată, spune Mielul lui Dumnezeu, după ce voi vizita rămășița casei lui Israel—iar rămășița asta despre care vorbesc este seminția tatălui tău—prin urmare, după ce îi voi vizita cu judecată și-i voi lovi cu mâna neamurilor; și după ce neamurile se vor poticni foarte mult din cauza părților celor mai clare și prețioase ale Evangheliei Mielului, care au fost scoase de către acea biserică odioasă, care este mama curvelor, spune Mielul—voi fi milos cu neamurile în ziua aceea, în așa măsură încât le voi aduce lor, prin puterea Mea, mult din Evanghelia Mea care va fi clară și prețioasă, a zis Mielul.

35 Căci iată, spune Mielul: Mă voi arăta Eu Însumi celor din seminția ta pentru ca ei să scrie multe lucruri pe care Eu le voi propovădui, care vor fi clare și prețioase; iar după ce seminția ta va fi distrusă și va rătăci în necredință, precum și seminția fraților tăi, iată, aceste lucruri vor fi ascunse pentru ca să ajungă până la neamuri prin darul și puterea Mielului.

36 Și în acestea va fi scrisă Evanghelia Mea, spune Mielul, precum și stâncă și Salvarea Mea.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

- 37 Și binecuvântați sunt aceia care vor căuta să înfăptuiască Sionul Meu în ziua aceea, căci ei vor avea darul și puterea Duhului Sfânt; și, dacă ei vor răbda până la sfârșit, ei vor fi înălțați în ultima zi și vor fi salvați în Împărăția nepieritoare a Mielului; și toți cei care vor vesti pacea, da, vestea cea bună, cât de frumoși vor fi ei sus pe munți.
- 38 Și s-a întâmplat că am văzut rămășița seminției fraților mei, precum și cartea Mielului lui Dumnezeu, care a ieșit din gura iudeului, cum a pătruns de la neamuri până la rămășița seminției fraților mei.
- 39 Și după ce a pătruns printre ei, am văzut alte cărți care au pătruns prin puterea Mielului de la neamuri până la ei, pentru convingerea neamurilor și a rămășiței sămânței fraților mei și a iudeilor care erau împreună pe toată fața pământului, că scrierile profeților și ale celor Doisprezece Apostoli ai Mielului sunt adevărate.
- 40 Iar îngerul mi-a vorbit, zicând: Aceste cronici de pe urmă, pe care tu le-ai văzut printre neamuri, vor conferma adevărul celor dintâi, care sunt de la cei Doisprezece Apostoli ai Mielului și care vor face cunoscute lucrurile cele clare și prețioase care au fost luate de la ei; și vor face cunoscut tuturor neamurilor, limbilor și popoarelor că Mielul lui Dumnezeu este Fiul Tatălui cel Veșnic și Salvatorul lumii; și că toți oamenii trebuie să vină la El, altfel ei nu vor putea fi salvați.
- 41 Și ei trebuie să vină potrivit cuvintelor care vor fi confirmate de către gura Mielului; iar cuvintele Mielului vor fi făcute cunoscute în cronicile celor din seminția ta, ca și în cronicile celor Doisprezece Apostoli ai Mielului; prin urmare, acestea amândouă vor fi unite într-una singură; căci există un singur Dumnezeu și un singur Păstor peste tot pământul.
- 42 Și vine timpul când El Se va arăta tuturor națiunilor, atât iudeilor, cât și neamurilor; iar după ce El s-a arătat iudeilor, precum și neamurilor, atunci El Se va arăta neamurilor, precum și iudeilor, iar cel de pe urmă va fi cel dintâi, iar cel dintâi va fi cel de pe urmă.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

I Nefi 14

- 1 Și se va întâmpla că, dacă neamurile vor asculta de Mielul lui Dumnezeu în ziua în care El li Se va arăta în cuvânt, precum și în putere, chiar prin faptă, El va înlătura pietrele lor de poticnire—
- 2 Și dacă nu-și întăresc inimile lor împotriva Mielului lui Dumnezeu, le vor fi numărate printre cei din seminția tatălui tău; da, ele vor fi numărate printre cele din casa lui Israel; și vor fi un popor binecuvântat în țara făgăduinței în vecii vecilor; ele nu vor mai fi duse în robie; iar casa lui Israel nu va mai fi încurcată.
- 3 Și acea groapă mare care le-a fost săpată de către biserica aceea mare și odioasă înființată de către diavol și copiii lui pentru ca el să poată conduce în rătăcire sufletele oamenilor în adâncul iadului—da, acea groapă mare care a fost săpată pentru distrugerea oamenilor, va fi umplută de către cei care au săpat-o, pentru distrugerea lor completă, a spus Mielul lui Dumnezeu; nu distrugerea sufletului, decât dacă el este aruncat în acel iad fără de sfârșit.
- 4 Căci iată, aceasta este robia diavolului, precum și dreptatea lui Dumnezeu față de toți cei care vor face fapte de ticăloșie și lucruri abominabile în fața Lui.
- 5 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, Nefi, zicând: Tu ai văzut că, dacă neamurile se vor pocăi, atunci va fi bine de ei; și mai știi despre legămintele Domnului cu casa lui Israel; și, de asemenea, ai auzit că cel care se va pocăi nu va pieri.
- 6 De aceea, blestемate să fie neamurile dacă își vor împietri inimile împotriva Mielului lui Dumnezeu.

I Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

7 Căci va veni un timp, a spus Mielul lui Dumnezeu, când voi face o lucrare mare și minunată printre copiii oamenilor; o lucrare care va fi nepieritoare, deopotrivă pentru unii sau pentru alții—fie convingându-i pe ei pentru pace și viață veșnică, fie lăsându-i pradă împietririi inimilor lor și orbirii minților lor, spre înrobirea și distrugerea lor vremelnică și spirituală, potrivit robiei diavolului, despre care am vorbit.

8 Și s-a întâmplat că atunci când îngerul a glăsuț aceste cuvinte, el mi-a spus: Ți aduci aminte de legămintele Tatălui față de casa lui Israel? Iar eu i-am răspuns: Da.

9 Și s-a întâmplat că el mi-a spus: Privește și vezi acea biserică mare și odioasă care este mama lucrurilor abominabile, al cărei întemeietor este diavolul.

10 Și el mi-a spus: Iată, sunt numai două biserici; una este Biserica Mielului lui Dumnezeu, iar cealaltă este biserica diavolului; prin urmare, oricine nu face parte din Biserica Mielului lui Dumnezeu, face parte din biserica aceea mare care este mama lucrurilor abominabile; și ea este curva întregului pământ.

11 Și s-a întâmplat că am privit și am văzut-o pe curva întregului pământ, iar ea stătea peste multe ape; și ea avea stăpânire peste tot pământul, printre toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele.

12 Și s-a întâmplat că am văzut Biserica Mielului lui Dumnezeu și ea număra puțini, din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abominabile ale curvei care stătea peste multe ape; cu toate acestea, am văzut că Biserica Mielului, care cuprindea pe sfinții lui Dumnezeu, de asemenea, era pe toată fața pământului; iar stăpânirile acesteia pe fața pământului erau mici din cauza ticăloșiilor curvei celei mari pe care am văzut-o.

13 Și s-a întâmplat că am văzut că mama cea mare a lucrurilor abominabile adunase laolaltă mulțimi de pe toată fața pământului, printre toate popoarele neamurilor, ca să se lupte împotriva Mielului lui Dumnezeu.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut puterea Mielului lui Dumnezeu cum se pogora asupra sfinților Bisericii Mielului, precum și asupra celor care făcuseră legământ cu Domnul, care erau împrăștiați pe toată fața pământului; iar ei erau înarmați cu dreptate și cu puterea lui Dumnezeu în mare slavă.

15 Și s-a întâmplat că eu am văzut că mânia lui Dumnezeu s-a revărsat asupra bisericii aceleia mari și odioase într-atât de mult, încât erau războaie și zvonuri de războaie printre toate neamurile și semințiile pământului.

16 Și în timp ce începeau războaie și zvonuri de războaie printre toate neamurile care aparțineau mamei lucrurilor abominabile, îngerul mi-a vorbit, zicând: Iată, mânia lui Dumnezeu este asupra mamei curvelor; și iată, tu vezi toate aceste lucruri—

17 Iar atunci când va veni ziua în care mânia lui Dumnezeu se va revărsa asupra mamei curvelor, care este biserica cea mare și odioasă a întregului pământ, al cărei întemeietor este diavolul, atunci, în ziua aceea, lucrarea Tatălui va începe, pregătind calea pentru îndeplinirea legămintelor Sale pe care le-a făcut cu poporul Său, care este din casa lui Israel.

18 Și s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, zicând: Privește!

19 Și eu am privit și am văzut un om, iar el era îmbrăcat într-o mantie albă.

20 Iar îngerul mi-a spus: Iată-l pe unul dintre cei Doisprezece Apostoli ai Mielului.

21 Iată, el va vedea și va scrie ceea ce a mai rămas din aceste lucruri; da, precum și multe lucruri care au fost.

22 Și el, de asemenea, va scrie despre sfârșitul lumii.

23 Prin urmare, lucrurile pe care le va scrie sunt drepte și adevărate; și iată, ele sunt scrise în cartea pe care tu o vezi ieșind din gura Iudeului; și la timpul când ele ieșeau din gura Iudeului sau la timpul când cartea ieșea din gura Iudeului, lucrurile care erau scrise erau clare și pure, precum și prețioase și ușor de înțeles pentru toți oamenii.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

24 Și iată, lucrurile pe care acest Apostol al Mielului le va scrie sunt multe lucruri pe care tu le-ai văzut; și iată, pe cele care au mai rămas le vei vedea.

25 Dar lucrurile pe care le vei vedea după aceea, nu le vei scrie; căci Domnul Dumnezeu l-a rânduit Apostol al Mielului lui Dumnezeu pentru ca el să le scrie.

26 Și, de asemenea, El a arătat multora toate lucrurile care au fost, iar ei le-au scris; iar acestea sunt pecetluite, pentru ca ele să ajungă în puritatea lor, potrivit cu adevărul care este în Miel, la timpul ales de Domnul, pentru casa lui Israel.

27 Iar eu, Nefi, am auzit și depun mărturie că numele Apostolului Mielului era Ioan, potrivit cuvântului îngerului.

28 Și iată mie, Nefi, îmi este interzis de a scrie ceea ce a rămas din lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit; de aceea, lucrurile pe care le-am scris sunt destule pentru mine; și am scris numai o parte mică din lucrurile pe care le-am văzut.

29 Și eu depun mărturie că am văzut lucrurile pe care tatăl meu le-a văzut și că îngerul Domnului mi le-a făcut mie cunoscute.

30 Și acum, termin povestirea despre lucrurile pe care le-am văzut în timp ce eram purtat în Spirit; și dacă nu toate lucrurile pe care le-am văzut sunt scrise, lucrurile pe care le-am scris sunt adevărate. Și așa este. Amin.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

I Nefi 15

- 1 Și s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am fost purtat în Spirit și am văzut toate aceste lucruri, m-am reîntors la cortul tatălui meu.
- 2 Și s-a întâmplat că i-am văzut pe frații mei, iar ei se certau unul cu altul despre lucrurile pe care tatăl meu le-a spus.
- 3 Căci el într-adevăr le-a spus multe lucruri mari, care erau greu de înțeles, în afară de cazul când omul l-ar întreba pe Domnul; dar ei fiind împietriți în inimile lor, nu și-au înălțat privirile către Domnul așa cum ar fi trebuit.
- 4 Și acum eu, Nefi, m-am întristat din cauza împietririi inimilor lor și, de asemenea, din cauza lucrurilor pe care le-am văzut și care știam că trebuie să se îndeplinească negreșit din cauza ticăloșiei mari a copiilor oamenilor.
- 5 Și s-a întâmplat că am fost doborât de supărările mele, căci am crezut că supărările mele erau mai mari decât oricare altele din cauza distrugerii oamenilor mei, căci eu am văzut căderea lor.
- 6 Și s-a întâmplat că, după ce eu am căpătat putere, am vorbit către frații mei, dorind să cunosc de la ei cauza certurilor lor.
- 7 Iar ei au spus: Iată, noi nu putem să înțelegem cuvintele pe care tatăl nostru le-a spus despre ramurile naturale ale măslinului și, de asemenea, despre neamuri.
- 8 Iar eu le-am spus: L-ați întrebat voi pe Domnul?
- 9 Iar ei au răspuns: N-am făcut-o; căci Domnul nu ne face nouă cunoscute asemenea lucruri.
- 10 Iată, le-am spus eu: Cum se face că nu țineți poruncile Domnului? Cum se face că veți pieri din cauza împietririi inimilor voastre?
- 11 Nu vă aduceți aminte de lucrurile pe care Domnul le-a spus?—Dacă nu vă veți împietri inimile și cu credință Mă veți întreba pe Mine, crezând că le veți căpăta, și cu sânguință în ținerea poruncilor Mele, atunci cu siguranță aceste lucruri vă vor fi făcute cunoscute.

I Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

- 12 Iată, eu vă spun că a fost asemănată casa lui Israel cu un măslin, de către Spiritul Domnului care era în tatăl nostru; și iată, nu suntem noi ruși din casa lui Israel și nu suntem noi o ramură a casei lui Israel?
- 13 Și acum, lucrul pe care tatăl nostru l-a pomenit despre altoirea ramurilor naturale printre toate neamurile, înseamnă că, în zilele din urmă, când cei din seminția noastră vor fi rădăciți în necredință, da, în timpul unui mare număr de ani și multe generații după ce Mesia se va arăta întrupat în fața copiilor oamenilor, atunci plenitudinea Evangheliei lui Mesia va ajunge la neamuri, iar de la neamuri la cei rămași din seminția noastră—
- 14 Și în ziua aceea, cei rămași din seminția noastră vor afla că sunt din casa lui Israel și că ei sunt poporul de legământ al Domnului; și atunci vor ști și vor ajunge la cunoașterea strămoșilor lor și, de asemenea, la cunoașterea Evangheliei Mântuitorului lor, care a fost propovăduită strămoșilor de către El; astfel că ei vor ajunge la cunoașterea Mântuitorului lor, precum și a punctelor adevărate ale doctrinei Lui, pentru ca ei să știe cum să vină la El și să fie salvați.
- 15 Și oare atunci, în ziua aceea, nu se vor bucura și nu-L vor preamări pe Dumnezeu lor veșnic, stâncă lor și salvarea lor? Da, în ziua aceea, nu vor căpăta ei puterea și hrana de la vița cea adevărată? Da, nu vor veni ei la adevărata turmă a lui Dumnezeu?
- 16 Iată, vă zic eu vouă, da; ei vor fi iarăși pomeniți printre cei din casa lui Israel; vor fi altoiți, fiind o ramură naturală a măslinului, în măslinul cel adevărat.
- 17 Și aceasta este ceea ce tatăl nostru dorește; și el dorește ca aceasta să nu se întâmple decât după ce ei sunt împrăștiați de către neamuri; și el dorește ca aceasta să se întâmple după felul neamurilor, pentru ca Domnul să poată să le arate neamurilor puterea Sa, deoarece El va fi respins de către Iudei sau de către casa lui Israel.
- 18 Prin urmare, tatăl nostru nu a vorbit numai despre seminția noastră, ci și despre toată casa lui Israel, arătând legământul care va trebui să fie împlinit în zilele din urmă; legământ pe care Domnul l-a făcut cu tatăl nostru, Avraam, zicând: În seminția ta, toate neamurile de pe pământ vor fi binecuvântate.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

19 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit mult despre aceste lucruri; da, am cuvântat către ei despre restaurarea Iudeilor în zilele din urmă.

20 Și am repetat către ei cuvintele lui Isaia care a vorbit despre restaurarea Iudeilor sau a casei lui Israel; iar după ce au fost restaurați, ei nu vor mai fi iarăși amestecați sau împrăștiați. Și s-a întâmplat că am spus multe cuvinte către frații mei, așa încât ei s-au potolit și s-au plecat cu umilință în fața Domnului.

21 Și s-a întâmplat că ei au vorbit iarăși către mine, zicând: Ce înseamnă lucrul acesta pe care tatăl nostru l-a văzut în vis? Ce înseamnă pomul pe care l-a văzut?

22 Iar eu le-am spus: Acesta era o reprezentare a pomului vieții.

23 Și ei mi-au spus: Ce înseamnă bara de fier pe care tatăl nostru a văzut-o și care ducea către pom?

24 Iar eu le-am spus că era cuvântul lui Dumnezeu; iar aceia care vor asculta de cuvântul lui Dumnezeu și se vor ține tare de el, aceia nu vor pieri niciodată; și, de asemenea, nici ispitele și nici săgețile de foc ale dușmanilor nu-i vor învinge până la orbire ca să-i ducă la distrugere.

25 Prin urmare, eu, Nefi, i-am îndemnat să dea ascultare cuvântului Domnului; da, eu i-am îndemnat cu toată puterea sufletului meu și cu toată capacitatea pe care o aveam, pentru ca ei să dea ascultare cuvântului lui Dumnezeu și să-și aducă aminte să țină poruncile Lui întotdeauna, în toate lucrurile.

26 Iar ei mi-au spus: Ce înseamnă râul cu apă pe care tatăl nostru l-a văzut?

27 Iar eu le-am spus lor că apa pe care tatăl meu a văzut-o era necurăție; iar mintea lui era așa de absorbită de alte lucruri, încât nu a văzut necurăția apei.

28 Iar eu le-am spus lor că era o prăpastie îngrozitoare care îi despărțea pe cei păcătoși de pomul vieții, precum și de sfinții lui Dumnezeu.

29 Iar eu le-am spus lor că aceasta era o reprezentare a aceluia iad îngrozitor, despre care îngerul mi-a spus că era pregătit pentru cei păcătoși.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

30 Iar eu le-am spus lor că tatăl nostru, de asemenea, a văzut că dreptatea lui Dumnezeu îi despărțea pe cei păcătoși de cei drepti; iar strălucirea acesteia era ca strălucirea unui foc cu flăcări, care se ridică până la Dumnezeu în vecii vecilor și nu are sfârșit.

31 Iar ei mi-au spus: Înseamnă acest lucru chinul trupului în zilele de încercare, ori înseamnă starea de pe urmă a sufletului după moartea trupului vremelnic, ori vorbește despre lucrurile care sunt vremelnice?

32 Și s-a întâmplat că le-am spus că aceasta era o reprezentare atât a lucrurilor vremelnice, cât și a celor spirituale; căci va veni ziua când ei vor fi judecați după faptele lor, da, chiar și faptele care au fost făcute de către trupul vremelnic în zilele lor de încercare.

33 Prin urmare, dacă ei vor muri în ticăloșia lor, vor trebui, de asemenea, să fie alungați, datorită lucrurilor spirituale care aparțin dreptății; prin urmare, ei trebuie să fie aduși ca să stea în fața lui Dumnezeu și să fie judecați pentru faptele lor; iar dacă faptele lor au fost necurate, atunci ei sunt necurați; iar dacă sunt necurați, ei nu pot să locuiască în Împărăția lui Dumnezeu; căci dacă ar fi așa, atunci și Împărăția lui Dumnezeu ar fi necurată, de asemenea.

34 Dar iată, vă spun eu vouă, Împărăția lui Dumnezeu nu este necurată și nu este cu puțință ca vreun lucru necurat să intre în Împărăția lui Dumnezeu; prin urmare, trebuie să fie un loc de necurăție pregătit pentru ceea ce este necurat.

35 Și este un loc pregătit, da, și anume acel iad îngrozitor despre care am vorbit, iar diavolul este cel care l-a pregătit; prin urmare, starea de pe urmă a sufletelor oamenilor este să trăiască în Împărăția lui Dumnezeu sau să fie alungate în numele acelei dreptăți despre care am vorbit.

36 Prin urmare, păcătoșii sunt alungați dintre cei drepti, precum și de la acel pom al vieții, al cărui fruct este cel mai prețios și cel mai dorit, mai presus decât toate celelalte fructe; da, și este cel mai mare dintre toate darurile de la Dumnezeu. Și astfel am vorbit eu către frații mei. Amin.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

I Nefi 16

- 1 Și acum s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am terminat de vorbit către frații mei, iată ei au grăit către mine: Tu ne-ai spus lucruri grele, mai mult decât suntem noi în stare să suportăm.
- 2 Și s-a întâmplat că eu le-am spus că știam că le vorbisem lucruri grele împotriva celor păcătoși, potrivit cu adevărul; iar pe cei drepti i-am justificat și am purtat mărturie că vor fi înălțați în ziua din urmă; prin urmare, cei vinovați consideră adevărul ca fiind greu de suportat pentru că acesta îi lovește drept în inimă.
- 3 Și acum frații mei, dacă voi ați fi drepti și ați fi dornici să ascultați adevărul și să dați atenție acestuia pentru ca să puteți merge drept în fața lui Dumnezeu, atunci n-ați cârti din cauza adevărului și ați spune: Tu spui lucruri grele împotriva noastră.
- 4 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am îndemnat pe frații mei cu toată sârguința, să țină poruncile Domnului.
- 5 Și s-a întâmplat că ei s-au plecat cu umilință în fața Domnului; într-atât, încât am avut mare bucurie și speranță în ei că vor păși pe drumul dreptății.
- 6 Acum, toate lucrurile acestea au fost spuse și făcute în timp ce tatăl meu locuia într-un cort în valea pe care el a numit-o Lemuel.
- 7 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am luat de nevastă pe una dintre fiicele lui Ismael; și, de asemenea, frații mei au luat de neveste fiice de-ale lui Ismael; și, de asemenea, Zoram a luat de nevastă pe fiica cea mai mare a lui Ismael.
- 8 Și în felul acesta tatăl meu îndeplinise toate poruncile Domnului care-i fuseseră date. Și, de asemenea, și eu, Nefi, fusesem binecuvântat nespun de mult de Domnul.
- 9 Și s-a întâmplat că glasul Domnului i-a vorbit tatălui meu în timp de noapte și i-a poruncit ca, de dimineață, să pornească în călătorie în pustiu.

I Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 Și s-a întâmplat că atunci când tatăl meu s-a sculat de dimineață și s-a dus către ușa cortului, spre marea lui mirare a văzut pe pământ un glob rotund, făcut cu o măiestrie deosebită; și el era făcut din aramă fină. Iar înăuntrul globului erau două săgeți; iar una dintre ele arăta drumul pe care noi trebuia să mergem în pustiu.

11 Și s-a întâmplat că noi am adunat lucrurile pe care trebuia să le ducem în pustiu, precum și rămășițele proviziilor pe care Domnul ni le dăduse; și am luat semințe de toate felurile pe care le puteam duce în pustiu.

12 Și s-a întâmplat că ne-am luat corturile și am plecat în pustiu, peste râul Laman.

13 Și s-a întâmplat că am călătorit timp de patru zile, cam în direcția sud-sud-est și iarăși ne-am pus corturile; și am dat locului aceluia numele Șazer.

14 Și s-a întâmplat că am luat cu noi arcurile și săgețile și ne-am dus în pustiu ca să vânăm hrană pentru familiile noastre; iar după ce vânasem hrană pentru familiile noastre, ne-am reîntors la familiile noastre în pustiu, în locul Șazer. Și am plecat iarăși în pustiu, urmând aceeași direcție, rămânând în părțile cele mai fertile ale pustiului, care erau lângă malurile Mării Roșii.

15 Și s-a întâmplat că am călătorit timp de multe zile, vânând hrană pe drum, cu arcurile și săgețile noastre și cu pietrele și praștiile noastre.

16 Și am urmat direcția arătată de glob, care ne-a dus la părțile cele mai fertile ale pustiului.

17 Și după ce am călătorit timp de multe zile, ne-am pus corturile pentru un timp ca să ne odihnim și să găsim hrană pentru familiile noastre.

18 Și s-a întâmplat că în timp ce eu, Nephi, m-am dus să vânez hrană, iată, mi-am rupt arcul, care era făcut din oțel fin; și după ce mi-am rupt arcul, iată, frații mei erau furioși pe mine din cauza pierderii arcului meu, căci noi n-am găsit nimic de hrană.

19 Și s-a întâmplat că ne-am reîntors fără hrană la familiile noastre care, fiind foarte obosite din cauza călătoriei, au suferit mult din cauza lipsei de hrană.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

20 Și s-a întâmplat că Laman și Lemuel și fiii lui Ismael au început să cârtească foarte mult din cauza suferințelor și supărilor din pustiu; și, de asemenea, și tatăl meu a început să cârtească împotriva Domnului Dumnezeului său; da, și ei erau foarte supărați, într-atât, încât au cârtit împotriva Domnului.

21 Acum s-a întâmplat că eu, Nefi, fiind supărat de frații mei din cauza pierderii arcului meu, iar arcurile lor pierzându-și corzile, a început să fie foarte greu, da, într-atât, încât noi nu mai puteam să facem rost de hrană.

22 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit mult fraților mei pentru că ei își împietriseră inimile din nou, chiar într-atât, încât se plâneau împotriva Domnului Dumnezeului lor.

23 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut un arc din lemn și o săgeată dintr-o ramură dreaptă; prin urmare, m-am înarmat cu un arc și o săgeată, cu o praștie și cu pietre. Și i-am spus tatălui meu: Unde să mă duc să fac rost de hrană?

24 Și s-a întâmplat că el L-a întrebat pe Domnul, căci ei s-au plecat cu umilință din cauza cuvintelor mele; căci am spus multe lucruri către ei cu puterea sufletului meu.

25 Și s-a întâmplat că glasul Domnului a ajuns până la tatăl meu; iar el a fost cu adevărat dojenit din cauza cârtelilor sale împotriva Domnului în așa măsură, încât s-a cufundat în adâncimile supărării.

26 Și s-a întâmplat că glasul Domnului i-a spus: Privește globul și vezi lucrurile care sunt scrise pe el.

27 Și s-a întâmplat că atunci când tatăl meu a văzut lucrurile care erau scrise pe glob, s-a temut și s-a cutremurat foarte mult și, de asemenea, frații mei și fiii lui Ismael și nevestele noastre.

28 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut săgețile care erau în glob și că ele funcționau după credința și sânguința și ascultarea pe care noi le-o dădeam.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 Și, de asemenea, era pe ele o nouă scriere, care era simplu de citit și care ne ajuta să pricepem despre căile Domnului; și aceasta era scrisă și schimbată din când în când, conform credinței și sârguinței pe care noi i-o dădeam. Și astfel vedem cum, cu mijloace mici, Domnul poate să îndeplinească lucruri mari.

30 Și s-a întâmplat că eu, Nephi, m-am dus până în vârful muntelui, după direcțiile care erau arătate pe glob.

31 Și s-a întâmplat că eu am ucis animale sălbatice, atât de multe, încât am făcut rost de hrană pentru familiile noastre.

32 Și s-a întâmplat că m-am întors la corturile noastre, cărând animalele pe care le ucisesem; și acum, cât de mare a fost bucuria lor când au văzut că făcusem rost de hrană! Și s-a întâmplat că s-au plecat în fața Domnului și I-au dat mulțumiri.

33 Și s-a întâmplat că noi am pornit iarăși la drum, călătorind pe aproape aceeași cale ca și la început; și, după ce am călătorit multe zile, ne-am întins iarăși corturile, ca să putem să stăm un timp.

34 Și s-a întâmplat că Ismael a murit și a fost îngropat în locul numit Nahom.

35 Și s-a întâmplat că ficele lui Ismael au jelit foarte mult din cauza pierderii tatălui lor și din cauza suferințelor lor în pustiu; și au cârtit împotriva tatălui meu, deoarece el le adusese din țara Ierusalimului, zicând: Tatăl nostru este mort; da, și noi am rătăcit mult în pustiu și am suferit multe neajunsuri, foamete, sete și oboseală; și după toate aceste suferințe trebuie să pierim de foame în pustiu.

36 Și astfel au cârtit ele împotriva tatălui meu, precum și împotriva mea; și doreau să se întoarcă la Ierusalim.

37 Iar Laman a spus către Lemuel și, de asemenea, către fiii lui Ismael: Iată, să-l ucidem pe tatăl nostru, precum și pe fratele nostru Nephi, care și-a luat asupra sa să ne fie conducător și învățător nouă, care suntem frații lui mai vârstnici.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inso-much that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Acum, el spune că Domnul a vorbit cu el și, de asemenea, că îngeri i-au slujit. Dar iată, noi știm că ne minte; și ne spune nouă aceste lucruri și făptuiește multe lucruri după meșteșugul lui înșelător, pentru ca să ne înșele ochii, gândindu-se probabil că va putea să ne ducă într-un pustiu străin; și după ce ne-a dus departe, s-a gândit să se facă rege și conducător asupra noastră, pentru ca să poată face cu noi după voința și plăcerea lui. Și în felul acesta a ațâțat fratele meu, Laman, inimile lor în mânie.

39 Și s-a întâmplat că Domnul era cu noi, da, chiar glasul Domnului a venit și a vorbit multe cuvinte către ei și i-a dojenit foarte mult; iar după ce au fost dojeniți de către glasul Domnului, și-au abătut mânia și s-au pocăit de păcatele lor într-atât, încât Domnul ne-a binecuvântat iarăși cu hrană, ca să nu pierim.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

I Nefi 17

- 1 Și s-a întâmplat că am pornit iarăși în călătoria noastră în pustiu; și am călătorit către răsărit de atunci încolo. Și am călătorit și am răbdat multe suferințe în pustiu; iar femeile noastre au născut copii în pustiu.
- 2 Iar binecuvântările Domnului asupra noastră erau așa de mari, încât, în timp ce noi am trăit cu carne crudă în pustiu, femeile noastre au avut lapte din abundență pentru copiii lor și au fost puternice, da, chiar la fel ca și bărbații; și au început să suporte călătoriile fără să cârtească.
- 3 Și astfel vedem că poruncile lui Dumnezeu trebuie să fie împlinite. Și dacă copiii oamenilor țin poruncile lui Dumnezeu, El îi hrănește, îi întărește și le dă mijloace ca să poată împlini lucrul pe care El le-a poruncit lor; de aceea, El ne-a dat ajutor în timp ce noi călătoream în pustiu.
- 4 Și am călătorit mulți ani, da, chiar timp de opt ani în pustiu.
- 5 Și am ajuns la țara pe care noi am numit-o Abundența, datorită abundenței roadelor ei și mierii de albine sălbatice; și toate aceste lucruri au fost pregătite de către Domnul, ca noi să nu pierim. Iar noi am văzut marea, pe care am numit-o Irreantum, care tălmăcită înseamnă multe ape.
- 6 Și s-a întâmplat că ne-am întins corturile la malul mării; și cu toate că suferisem multe necazuri și dificultăți, da, chiar așa de multe încât nici nu putem să le însemnăm pe toate, am fost foarte bucuroși atunci când am ajuns la malul mării; și am numit locul Abundența, datorită abundenței roadelor.
- 7 Și s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, petrecusem în ținutul Abundenței multe zile, glasul Domnului a vorbit către mine, zicând: Ridică-te și du-te la munte. Și s-a întâmplat că eu m-am ridicat și m-am dus la munte și L-am implorat pe Domnul.
- 8 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a vorbit, zicând: Vei construi o corabie după felul în care îți voi arăta Eu, pentru ca să pot să-i duc pe oamenii tăi peste aceste ape.

I Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

9 Iar eu am spus: Doamne, unde să mă duc ca să pot găsi minereuri să le topesc, pentru ca să îmi pot face unelte cu care să construiesc corabia după felul în care Tu mi-ai arătat?

10 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a spus unde să mă duc ca să găsec minereuri, pentru a-mi face unelte.

11 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut din piele de animale foale cu care să suflu în foc; și după ce am făcut foalele, ca să pot să suflu în foc, am lovit două pietre una de alta ca să pot face focul.

12 Căci Domnul până atunci nu ne lăsase să facem mult foc în timp ce călătoream prin pustiu; căci El a zis: Eu voi face hrana voastră dulce, așa ca voi să nu trebuiască s-o gătiți.

13 Și Eu, de asemenea, voi fi lumina voastră în pustiu; și voi pregăti calea înaintea voastră, dacă voi veți ține poruncile Mele; prin urmare, în măsura în care voi veți ține poruncile Mele, veți fi conduși către țara făgăduită; și veți ști că Eu sunt Cel de care voi sunteți conduși.

14 Da, și Domnul a mai spus: După ce veți ajunge în țara făgăduită, veți ști că Eu, Domnul, sunt Dumnezeu; și că Eu, Domnul, v-am salvat de la distrugere; da, că Eu v-am scos pe voi din țara Ierusalimului.

15 Prin urmare eu, Nefi, m-am străduit să țin poruncile Domnului și i-am îndemnat pe frații mei la credință și sânguință.

16 Și s-a întâmplat că eu am făcut unelte din minereul pe care l-am topit din stâncă.

17 Și atunci când frații mei au văzut că mă pregăteam să construiesc o corabie, ei au început să cârtească împotriva mea, zicând: Fratele nostru este nebun, căci el crede că poate să construiască o corabie; da, și crede, de asemenea, că poate să treacă peste apele acestea mari.

18 Și astfel frații mei s-au plâns împotriva mea și nu doreau să muncească deoarece nu credeau că puteam să construiesc o corabie; și nu credeau nici că primisem învățătura de la Domnul.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 Și acum s-a întâmplat că eu, Nefi, am fost foarte supărat din cauza împietririi inimilor lor; și acum, când au văzut că începusem să fiu supărat, erau încântați în inimile lor într-atât, încât s-au bucurat, zicând: Noi am știut că n-ai putea să construiești o corabie, căci am știut că îți lipsea judecata; prin urmare, nu puteai să îndeplinești o lucrare așa de mare.

20 Și tu ești la fel ca și tatăl nostru, purtat de imaginația nebunească a inimii lui; da, el ne-a scos din țara Ierusalimului și noi am rătăcit prin pustiu toți acești ani mulți; și femeile noastre au muncit din greu, fiind grele cu copiii; și ele au născut copii în pustiu și au suferit toate lucrurile în afară de moarte; și ar fi fost mai bine dacă ele ar fi murit înainte de a fi părăsit Ierusalimul decât să fi suferit aceste neajunsuri.

21 Iată, acești ani mulți am suferit în pustiu, timp în care am fi putut să ne bucurăm de avuțiile noastre și de țara moștenirii noastre; da, și am fi putut fi fericiți.

22 Și noi știm că oamenii care erau în Ierusalim erau drepti; căci au ținut legile și judecățile Domnului, precum și toate poruncile Lui, după legea lui Moise; prin urmare, noi știm că ei sunt un popor drept; iar tatăl nostru i-a judecat și ne-a dus pe noi departe pentru că am ascultat de cuvintele lui; da, iar fratele nostru este la fel ca și el. Și în felul acesta de vorbire au cârtit frații mei și s-au plâns împotriva noastră.

23 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit, zicând: Credeți că strămoșii noștri, care erau copiii lui Israel, ar fi fost scoși din mâinile Egiptenilor dacă nu ar fi ascultat de cuvintele Domnului?

24 Da, presupuneți voi că ei ar fi fost scoși din robie, dacă Domnul nu i-ar fi dat poruncă lui Moise să-i scoată din robie?

25 Acum voi știți, copiii lui Israel erau în robie; și voi știți că erau încărcăți de poveri care erau greu de dus; prin urmare, știți că trebuie să fi fost un lucru bun pentru ei să fie scoși din robie.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Acum voi știți că lui Moise i-a poruncit Domnul să facă acea lucrare măreață; și voi știți că la cuvântul lui apele Mării Roșii s-au despărțit întâi într-o parte și apoi în cealaltă, iar ei au trecut prin aceasta ca pe uscat.

27 Dar voi știți că egiptenii, care erau în oștile Faraonului, au fost înecați în Marea Roșie.

28 Și voi, de asemenea, știți că ei au fost hrăniți cu mană în pustiu.

29 Da, și, de asemenea, știți că Moise, prin cuvântul lui, după puterea lui Dumnezeu care era în el, a lovit stânca și a izvorât apă pentru copiii lui Israel, ca să-și poată stinge setea.

30 Și în ciuda faptului că erau conduși de Domnul Dumnezeu lor, Mântuitorul lor, mergând înaintea lor, conducându-i în timp de zi și dându-le lumină în timp de noapte și făcând astfel ca ei să primească toate lucrurile care erau folositoare omului, ei totuși și-au împietrit inimile și și-au orbit mințile și au hulit împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu cel Adevărat și Viu.

31 Și s-a întâmplat că, după cuvântul Lui, El i-a distrus; și după cuvântul Lui, El i-a condus; și după cuvântul Lui, El a făcut toate lucrurile pentru ei; și nimic nu a fost făcut decât prin cuvântul Lui.

32 Și după ce au trecut râul Iordan, El i-a făcut puternici ca să poată să-i alunge pe copiii pământului afară din ținut, da, împrăștiindu-i până la distrugere.

33 Și acum, presupuneți că copiii acestui pământ, care erau în țara făgăduinței, care au fost alungați de strămoșii noștri, credeți voi că ei erau drepti? Iată eu vă spun vouă: Nu.

34 Presupuneți că strămoșii noștri ar mai fi fost aleși dacă ei nu ar fi fost drepti? Eu vă spun vouă: Nu.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

35 Iată, Domnul prețuiește toate ființele ca pe una; cel care este drept are bunăvoința lui Dumnezeu. Dar iată, acest popor a respins fiecare cuvânt al lui Dumnezeu și era plin de nedreptate; iar întreaga mânie a lui Dumnezeu era asupra lor, iar Domnul a blestemat țara pentru ei și a binecuvântat-o pentru strămoșii noștri; da, El a blestemat-o spre distrugerea lor și a binecuvântat-o pentru strămoșii noștri pentru ca ei să capete putere asupra ei.

36 Iată, Domnul a creat pământul ca să fie locuit; și El i-a creat pe copiii Săi pentru ca ei să-l stăpânească.

37 Și El ridică un popor drept și distruge popoarele păcătoșilor.

38 Și El îi conduce pe cei drepti în ținuturi bogate, iar pe cei păcătoși îi distruge și le blestemă țara din cauza lor.

39 El domnește sus în ceruri, căci acesta este tronul Lui, iar pământul acesta este așternutul picioarelor Lui.

40 Și îi iubește pe aceia care Îl recunosc pe El ca fiind Dumnezeul lor. Iată, i-a iubit pe strămoșii noștri și a făcut legământ cu ei, da, chiar cu Avraam, Isaac și Iacov; și El și-a adus aminte de legămintele pe care le făcuse cu ei; prin urmare, i-a scos din țara Egiptului.

41 Și El le-a dat greutate în pustiu cu toiagul Său; căci ei și-au împietrit inimile, la fel ca și voi; iar Domnul le-a dat greutate din cauza nedreptății lor. El a trimis șerpi zburători înfocați printre ei; iar după ce au fost mușcați, El a pregătit o cale pentru ca ei să fie vindecați; iar singurul lucru pe care trebuia să-l facă era să privească; și datorită simplității acestei căi sau a ușurinței ei, mulți au fost aceia care au pierit.

42 Și ei și-au împietrit inimile din când în când și au hulit împotriva lui Moise și, de asemenea, împotriva lui Dumnezeu; cu toate acestea, voi știți că au fost conduși de către puterea Lui fără de asemănare până în țara făgăduinței.

43 Și acum, după toate aceste lucruri, a venit timpul ca ei să devină păcătoși, da, aproape până la culme; și nu știu, dar în această zi ei sunt pe cale de a fi distruși; căci știu că va trebui cu siguranță să vină ziua aceea, când ei vor trebui să fie distruși, în afară de câțiva numai, care vor fi duși în robie.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

- 44 Prin urmare, Domnul i-a dat poruncă tatălui meu să plece în pustiu; iar Iudeii, de asemenea, au căutat să-i ia viața; da, și voi, de asemenea, ați căutat să-i luați viața; prin urmare, voi sunteți ucigași în inimile voastre și sunteți la fel ca și ei.
- 45 Voi sunteți iuți în a face nedreptate, dar sunteți înceti în a vă aduce aminte de Domnul Dumnezeuul vostru. Ați văzut un înger, iar el a glăsuț către voi; da, ați auzit glasul lui din când în când; iar el a vorbit către voi cu un glas blând și încet, dar erați lipsiți de sentimente, așa încât nu ați putut să simțiți cuvintele lui; prin urmare, a glăsuț către voi cu un glas ca de tunet, care a făcut pământul să se cutremure ca și cum s-ar să se despicaț în bucăți.
- 46 Și voi știți, de asemenea, că prin puterea cuvântului Său atotputernic, El poate să facă pământul să piară; da, și voi știți că prin cuvântul Său El poate face locurile aspre să devină netede, iar locurile netede să fie sfărâmate. O, atunci, cum puteți să fiți atât de împietriți în inimile voastre?
- 47 Iată, sufletul meu este sfâșiat de suferință din cauza voastră și inima mea este îndurerată; mă tem să nu fiți alungați pentru totdeauna. Iată, eu sunt plin de Spiritul lui Dumnezeu într-atât, încât trupul meu este lipsit de putere.
- 48 Și acum, s-a întâmplat că atunci când am glăsuț aceste cuvinte, ei s-au mâniat pe mine și voiau să mă arunce în adâncurile mării; și cum veneau să pună mâna pe mine, le-am spus, zicând: În numele lui Dumnezeu cel Atotputernic, vă poruncesc să nu mă atingeți, căci eu sunt plin de puterea lui Dumnezeu, chiar până la mistuirea trupului meu; și cel care va pune mâna pe mine se va veșteji chiar ca o trestie uscată; și el va fi o nimica toată în fața puterii lui Dumnezeu pentru că Dumnezeu îl va lovi.
- 49 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am spus că n-ar mai trebui să cârtească împotriva tatălui lor; și nici să nu șovăiască să mă ajute la lucrul meu, căci Dumnezeu îmi dăduse poruncă să construiesc o corabie.
- 50 Și eu le-am spus: Dacă Dumnezeu mi-a poruncit să fac toate lucrurile, atunci eu voi fi în stare să le fac. Dacă El mi-ar da poruncă să-i spun acestei ape să se facă pământ, atunci ea ar fi pământ; și dacă așa zice aceasta, atunci așa s-ar întâmpla.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

51 Și acum, dacă Domnul are o putere așa de mare și a făcut așa de multe minuni printre copiii oamenilor, atunci cum de nu ar putea să mă învețe să construiesc o corabie?

52 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am spus multe lucruri către frații mei, atâtea încât ei au fost făcuți de rușine și nu au mai putut să mi se împotrivescă; și nici n-au mai îndrăznit să pună mâna pe mine sau să mă atingă cu degetele lor, chiar timp de mai multe zile. Acum, ei nu îndrăzneau să facă aceasta ca să nu se ofilească în fața mea, căci așa de puternic era Spiritul lui Dumnezeu; și astfel a lucrat El asupra lor.

53 Și s-a întâmplat că Domnul a vorbit către mine: Întinde-ți iarăși mâna către frații tăi și nu se vor ofili în fața ta, dar Eu îi voi cutremura, a spus Domnul, și asta o voi face pentru ca ei să știe că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor.

54 Și s-a întâmplat că mi-am întins mâna către frații mei, iar ei nu s-au ofilit în fața mea; dar Domnul i-a făcut să se cutremure, chiar după cuvântul pe care El l-a spus.

55 Și acum, ei au spus: Noi știm cu siguranță că Domnul este cu tine, căci noi știm că puterea Domnului este aceea care ne-a făcut să ne cutremurăm. Și au căzut în fața mea și erau gata să mă preaslăvească, dar nu am permis aceasta, zicându-le: Eu sunt fratele vostru, da, chiar fratele vostru mai tânăr; prin urmare, preaslăviti-L pe Domnul Dumnezeul vostru și cinstiți pe tatăl și pe mama voastră, pentru ca zilele voastre să fie lungi în țara pe care Domnul Dumnezeul vostru v-o va da.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

I Nefi 18

- 1 Și s-a întâmplat că ei L-au preaslăvit pe Domnul și au mers mai departe împreună cu mine; iar noi am prelucrat lemnul cu o iscusință neobișnuită. Iar Domnul mi-a arătat din când în când în ce fel trebuia să lucrez lemnul corabiei.
- 2 Acum eu, Nefi, nu am lucrat lemnul în modul învățat de oameni, nici nu am construit corabia după felul oamenilor; ci am construit-o după felul în care Domnul mi-a arătat; prin urmare, nu era după felul oamenilor.
- 3 Și eu, Nefi, m-am dus deseori în munți și m-am rugat deseori Domnului; prin urmare, Domnul mi-a arătat lucruri mărețe.
- 4 Și s-a întâmplat că, după ce am terminat corabia, potrivit cuvântului Domnului, frații mei au văzut că ea era bună și că lucrătura ei era foarte fină; prin urmare, ei s-au plecat cu umilință iarăși în fața Domnului.
- 5 Și s-a întâmplat că glasul Domnului i-a spus tatălui meu că noi trebuia să ne sculăm și să coborâm în corabie.
- 6 Și s-a întâmplat că dimineața, după ce pregătisem toate lucrurile, multe roade și carne din pustiu și miere din belșug, precum și provizii așa cum Domnul ne poruncise, am coborât în corabie împreună cu toată încărcătura noastră și cu semințele noastre și cu fiecare lucru pe care noi îl adusesem cu noi, fiecare după vârsta lui; prin urmare, ne-am coborât cu toții în corabie, împreună cu nevestele și copiii noștri.
- 7 Și acum, tatăl meu avusese doi fii în pustiu; cel mai vârstnic a fost numit Iacov, iar cel mai tânăr, Iosif.
- 8 Și s-a întâmplat că după ce noi toți am coborât în corabie și am luat cu noi proviziile, precum și lucrurile care ni s-au poruncit, am început să înaintăm pe mare și am fost mânați înainte de vânt către pământul făgăduit.

I Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Și după ce am fost împinși de vânt timp de multe zile, iată, frații mei și fiii lui Ismael, precum și nevestele lor au început să se vesească așa de tare, încât au început să danseze și să cânte și să vorbească cu multă grosolănie, da, într-atât, încât au uitat prin ce putere fuseseră aduși acolo; da, ei s-au dedat la o nemaipomenită grosolănie.

10 Și eu, Nefi, am început să mă tem foarte tare ca Domnul să nu se mânieze pe noi și să nu ne lovească din cauza nedreptății noastre și să fim înghițiți de adâncurile mării; prin urmare eu, Nefi, am început să le vorbesc cu multă seriozitate; dar iată, ei erau mândri pe mine, zicând: Nu vrem ca fratele nostru mai tânăr să fie conducător peste noi.

11 Și s-a întâmplat că Laman și Lemuel m-au luat și m-au legat cu frânghii și s-au purtat cu mine cu multă cruzime; totuși, Domnul a permis toate acestea pentru ca să-Și poată arăta puterea, pentru îndeplinirea cuvântului Său pe care L-a rostit despre cei păcătoși.

12 Și s-a întâmplat că, după ce m-au legat astfel încât să nu mai pot să mă mișc, busola care fusese pregătită de către Domnul a încetat să mai meargă.

13 Prin urmare, ei nu știau încotro să conducă corabia, cu atât mai mult cu cât s-a pornit o furtună mare, da, un uragan mare și teribil și noi am fost împinși pe ape înapoi timp de trei zile; iar ei au început să se înfricoșeze foarte mult că se vor îneca în mare; și totuși, nu m-au dezlegat.

14 Și în a patra zi în care am fost împinși înapoi, furtuna a început să se întetească.

15 Și s-a întâmplat că era cât pe ce să fim înghițiți de adâncurile mării. Și după ce am fost împinși înapoi pe ape timp de patru zile, frații mei au început să vadă că pedepsele lui Dumnezeu erau asupra lor și că ei trebuia să piară dacă nu se pocăiau de nedreptățile lor; prin urmare, au venit la mine și au dezlegat legăturile care erau în jurul încheieturilor mâinilor mele; și iată că acestea erau foarte umflate; și, de asemenea, gleznelor mele erau foarte umflate și mare îmi era durerea din cauza aceasta.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

16 Cu toate acestea, mi-am înălțat privirea către
Dumnezeul meu și L-am preamărit cât a fost ziua de
lungă; și nu am cârtit împotriva Domnului din cauza
suferințelor mele.

17 Acum tatăl meu, Lehi, le-a spus multe lucruri lor și
fiilor lui Ismael; dar, iată, ei au spus multe amenințări
împotriva oricui ar fi vorbit în sprijinul meu; iar părinții
mei fiind împovărați de ani și suferind multe supărări
din cauza copiilor lor erau doborâți, da, chiar pe patul
de moarte.

18 Din cauza supărării și mării lor întristări, precum și
din cauza nedreptății fraților mei, ei au ajuns aproape să
fie luați din lumea aceasta ca să-L întâlnească pe
Dumnezeul lor; da, părul lor cărunt era aproape să zacă
în țărână; da, și chiar erau aproape de a fi aruncați cu jale
într-un mormânt de apă.

19 Iar Iacov și Iosif, fiind tineri și având nevoie de multă
îngrijire, erau necăjiți din cauza suferințelor mamei lor;
și, de asemenea, nevasta mea cu lacrimile și rugăciunile
ei, precum și copiii mei nu au înmuiat inimile fraților
mei ca să mă dezlege.

20 Și nu a fost nimic în afară de puterea lui Dumnezeu,
care i-a amenințat cu distrugerea, care a putut să le
înmoaie inimile; prin urmare, atunci când au văzut că
erau aproape să fie înghițiți în adâncurile mării, s-au
pocăit de lucrul pe care îl făcuseră, într-atât, încât m-au
dezlegat.

21 Și s-a întâmplat că, după ce m-au dezlegat, iată, am
luat busola, iar aceasta a mers așa cum am dorit eu. Și s-a
întâmplat că m-am rugat Domnului; și după ce m-am
rugat, vânturile s-au oprit, iar furtuna a încetat și era o
liniște desăvârșită.

22 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am condus corabia, astfel
încât am navigat iarăși către țara făgăduinței.

23 Și s-a întâmplat că după ce am navigat timp de mai
multe zile, am ajuns în țara făgăduinței; și am înaintat
pe uscat și ne-am pus corturile; și am numit-o țara
făgăduinței.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did
praise him all the day long; and I did not murmur
against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto
them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold,
they did breathe out much threatenings against anyone
that should speak for me; and my parents being stricken
in years, and having suffered much grief because of their
children, they were brought down, yea, even upon their
sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity
of my brethren, they were brought near even to be
carried out of this time to meet their God; yea, their
grey hairs were about to be brought down to lie low in
the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow
into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need
of much nourishment, were grieved because of the afflictions
of their mother; and also my wife with her tears
and prayers, and also my children, did not soften the
hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of
God, which threatened them with destruction, could
soften their hearts; wherefore, when they saw that they
were about to be swallowed up in the depths of the sea
they repented of the thing which they had done, inso-
much that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold,
I took the compass, and it did work whither I desired it.
And it came to pass that I prayed unto the Lord; and af-
ter I had prayed the winds did cease, and the storm did
cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship,
that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the
space of many days we did arrive at the promised land;
and we went forth upon the land, and did pitch our
tents; and we did call it the promised land.

24 Și s-a întâmplat că, am început să cultivăm pământul și am început să plantăm semințele; da, am pus toate semințele noastre în pământ, cele pe care le adusesem din țara Ierusalimului. Și s-a întâmplat că ele au crescut foarte bine; prin urmare am fost binecuvântați din belșug.

25 Și s-a întâmplat că am descoperit, în țara făgăduinței, în timp ce umblam prin pustiu, că în păduri erau animale de tot felul, atât vaci, cât și boi, măgari și cai, capre și capre sălbatice, precum și tot felul de animale sălbatice, care erau pentru folosul oamenilor. Și noi am găsit tot felul de minereuri, atât de aur, cât și de argint și de cupru.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

I Nefi 19

- 1 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a poruncit, prin urmare am făcut plăci din metal pentru ca să pot grava pe ele cronica poporului meu. Și pe plăcile pe care le-am făcut am gravat cronica tatălui meu, precum și călătoria noastră prin pustiu și profețiile tatălui meu; și, de asemenea, multe din propriile mele profeții am gravat pe ele.
- 2 Și n-am știut atunci când le-am făcut că Domnul îmi va porunci să fac aceste plăci; prin urmare, cronica tatălui meu, genealogia strămoșilor lui și cea mai mare parte a tuturor întâmplărilor noastre din pustiu sunt gravate pe aceste plăci dintâi despre care eu am vorbit; prin urmare, lucrurile care s-au întâmplat înainte ca eu să fi făcut aceste plăci sunt, într-adevăr, pomenite în detaliu în primele plăci.
- 3 Și după ce am făcut aceste plăci după poruncă, eu, Nefi, am primit o poruncă precum că slujirea și profețiile, părțile cele mai clare și mai prețioase ale acestora, trebuia să fie scrise pe aceste plăci; și că lucrurile care erau scrise trebuia păstrate pentru instruirea poporului meu, care trebuia să stăpânească țara și, de asemenea, și pentru alte scopuri înțelepte, care scopuri sunt cunoscute Domnului.
- 4 De aceea eu, Nefi, am scris o cronică pe celelalte plăci, care face o descriere sau care face o relatare mai amănunțită a războaielor și conflictelor și distrugerilor poporului meu. Și așa am făcut și am dat poruncă poporului meu despre ceea ce trebuia să facă după moartea mea; și anume că aceste plăci trebuia să fie transmise de la o generație la alta sau de la un profet la altul, până la alte porunci ale Domnului.
- 5 Iar o relatare a împrejurărilor în care am făcut aceste plăci se va face în cele ce urmează; și apoi, iată, eu continui așa cum am spus; și fac aceasta pentru ca cele mai sfinte lucruri să poată fi păstrate pentru a fi aduse la cunoștință poporului meu.
- 6 Cu toate acestea, eu nu scriu nimic pe plăci în afară doar de ceea ce cred că este sfânt. Și acum, dacă eu greșesc, tot așa au greșit și cei din vechime; nu că m-aș scuza pe mine pe seama altor oameni, ci numai din cauza slăbiciunii trupești care este în mine m-aș putea scuza.

I Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

7 Căci lucrurile pe care unii oameni le consideră de mare valoare, atât pentru trup, cât și pentru suflet, alții nu țin seama de ele și le calcă în picioare. Da, chiar și pe Dumnezeu lui Israel Îl calcă oamenii în picioare; spun Îl calcă în picioare, dar dacă aș folosi alte cuvinte—ei Îl nesocotesc și nu ascultă de glasul sfaturilor Lui.

8 Și iată, după cuvintele îngerului, El va veni după șase sute de ani de la plecarea tatălui meu din Ierusalim.

9 Și lumea, din cauza nedreptății ei, Îl va judeca pe El ca pe un lucru de nimic; prin urmare, ei Îl biciuiesc, iar El rabdă; și Îl lovesc, iar El rabdă. Da, ei Îl scuipă, iar El rabdă, datorită bunătății Sale pline de iubire și a îndelungatei Sale suferințe pentru copiii oamenilor.

10 Iar Dumnezeu strămoșilor noștri, care au fost scoși din Egipt din robie și care, de asemenea, au fost apărați în pustiu de către El, da, Dumnezeu lui Avraam și al lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov, se va preda El Însuși, potrivit cuvintelor îngerului, ca om, în mâinile oamenilor păcătoși, pentru ca să fie ridicat, potrivit cuvintelor lui Zenoc, și să fie răstignit, potrivit cuvintelor lui Neum, și să fie îngropat într-un mormânt, potrivit cuvintelor lui Zenos pe care acesta le-a vorbit despre cele trei zile de întuneric, care trebuiau să fie un semn despre moartea Lui dat celor care vor popula insulele mării și mai ales celor care sunt din casa lui Israel.

11 Căci așa a glăsuț profetul: Domnul Dumnezeu cu siguranță îi va vizita pe toți cei din casa lui Israel în ziua aceea, pe unii cu glasul Său, datorită dreptății lor, spre marea lor bucurie și salvare, iar pe alții cu tunetele și fulgerele puterii Sale, cu furtună, cu foc și cu fum și cu aburul întunericului și prin deschiderea pământului și prin munții care se vor înălța.

12 Și toate aceste lucruri trebuie cu siguranță să se întâmple, a spus profetul Zenos. Iar pietrele pământului vor trebui să crape; și din cauza gemetelor pământului, mulți dintre regii insulelor mării vor fi inspirați de către Spiritul lui Dumnezeu să exclare: Dumnezeu naturii suferă.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

13 Cât despre cei care sunt în Ierusalim, a spus profetul, ei vor fi pedepsiți de către toți oamenii, deoarece Îl răstignesc pe Dumnezeuul lui Israel și își întorc inimile de la El, respingând semnele și minunile, precum și puterea și slava Dumnezeului lui Israel.

14 Și deoarece ei își întorc inimile de la El, a spus profetul, și L-au disprețuit pe Cel Sfânt al lui Israel, ei vor rătăci în trup și vor pieri și vor deveni o pricină de dispreț și de batjocură și vor fi urâți printre toate națiunile.

15 Cu toate acestea, atunci când ziua aceea va veni, a spus profetul, atunci când ei nu-și vor mai întoarce inimile împotriva Celui Sfânt al lui Israel, atunci El își va aduce aminte de legămintele pe care le-a făcut cu strămoșii lor.

16 Da, atunci El își va aduce aminte de insulele mării; da, și pe toți oamenii care sunt din casa lui Israel, Eu îi voi aduna, a spus Domnul, potrivit cuvintelor profetului Zenos, din cele patru colțuri ale pământului.

17 Da, și tot pământul va vedea Salvarea Domnului, a spus profetul; fiecare națiune, neam, limbă și popor va fi binecuvântat.

18 Și eu, Nefi, am scris aceste lucruri către poporul meu, pentru că poate aș reuși să-i conving să-și aducă aminte de Domnul, Mântuitorul lor.

19 Prin urmare, vorbesc întregii case a lui Israel, dacă se va întâmpla ca ei să capete aceste lucruri.

20 Căci iată, am lucrări în spirit pentru cei care sunt în Ierusalim, care mă istovesc într-atât, încât încheieturile mele sunt slabe; căci dacă Domnul n-ar fi fost milos și nu mi-ar fi dezvăluit despre ei, tot așa cum a făcut cu profeții din vechime, aș fi pierit și eu.

21 Și El cu siguranță le-a dezvăluit profețiilor din vechime toate lucrurile despre ei; și, de asemenea, El a dezvăluit multora lucrurile despre noi; prin urmare, trebuie ca noi să cunoaștem lucrurile acestea pentru că ele sunt scrise pe plăcile de aramă.

22 Acum, s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am învățat pe frații mei aceste lucruri; și s-a întâmplat că le-am citit multe lucruri, care erau gravate pe plăcile de aramă, așa ca ei să știe despre lucrările Domnului în alte țări, printre popoarele din vechime.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

23 Și le-am citit multe lucruri care erau scrise în cărțile lui Moise; dar, pentru ca să-i conving mai mult să creadă în Domnul, Mântuitorul lor, le-am citit ceea ce era scris de către profetul Isaia; căci eu am făcut ca toate scripturile să ni se aplice nouă, pentru ca ele să fie spre folosul și învățătura noastră.

24 Prin urmare, le-am vorbit, zicând: Auziți cuvintele profetului, voi care sunteți o rămășiță a casei lui Israel, o ramură care a fost ruptă; auziți cuvintele profetului, care au fost scrise pentru toată casa lui Israel, și aplicați-le vouă înșivă, pentru ca să aveți speranță la fel ca și frații voștri de care v-ați despărțit; căci în felul acesta a scris profetul.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 Nefi 20

- 1 Ascultați și auziți aceasta, o, voi cei din casa lui Iacov, care sunteți chemați cu numele de Israel și care ați ieșit din apele lui Iuda, sau din apele botezului, care jurați pe numele Domnului și pomeniți pe Dumnezeuul lui Israel și care totuși nu jurați în adevăr și nici în dreptate.
- 2 Și totuși, ei își iau numele de la orașul sfânt, dar nu se sprijină pe Dumnezeuul lui Israel, care este Domnul oștirilor; da, Domnul oștirilor este numele Lui.
- 3 Iată, am dezvăluit lucrurile cele dintâi de la început; și ele au ieșit din gura Mea și Eu le-am vestit. Le-am vestit pe neașteptate.
- 4 Și am făcut aceasta pentru că am știut că ești îndărătnic, iar gâtul tău este o vână de fier, iar fruntea ta este de aramă;
- 5 Și eu ți-am vestit chiar de la început; înainte de a se întâmpla, ți le-am arătat; și ți le-am arătat de teamă ca să nu poți să zici—Idolul meu le-a făcut iar chipul meu cioplit și chipul meu turnat le-a poruncit.
- 6 Tu ai văzut și ai auzit toate acestea; și nu vrei să le mărturisești? Și Eu ți-am arătat lucruri noi de acum, chiar lucruri ascunse, pe care nu le-ai cunoscut.
- 7 Ele sunt create acum și nu de la început, chiar înainte de ziua când nu le-ai auzit ele ți-au fost vestite, ca să nu poți zice—Iată, eu le știam.
- 8 Da, și tu nu ai auzit; da, nu ai știut; da, de la acel timp încolo urechea ta nu a fost deschisă; căci am știut că tu te vei purta cu necredință și tu vei numi păcătos din pânțece.
- 9 Cu toate acestea, din pricina numelui Meu, Îmi voi potoli mânia și pentru slava Mea, Mă voi stăpâni ca să nu te nimicesc.
- 10 Căci iată, Eu te-am purificat, te-am ales în vârtoarea de foc a suferinței.
- 11 Pentru Mine Însumi, da, pentru Mine Însumi voi face aceasta, căci Eu nu voi permite ca numele Meu să fie profanat și nu voi da slava Mea altuia.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Ascultați-Mă, o, Iacov și tu, Israel, alesul Meu, căci Eu sunt Acela; Eu sunt Cel dintâi și tot Eu sunt și Cel din urmă.

13 Mâna Mea a pus, de asemenea, temelia pământului, iar mâna Mea dreaptă a cuprins cerurile. Le chem și ele stau în fața Mea laolaltă.

14 Voi cu toții, adunați-vă și ascultați; care dintre ei le-a vestit aceste lucruri? Domnul L-a iubit pe El; da, și El va îndeplini cuvântul Său pe care l-a vestit lor; și El va împlini voia Lui împotriva Babilonului, iar brațul Lui se va ridica asupra haldeilor.

15 Și Domnul a mai spus: Eu, Domnul, da, Eu am glăsuit; da, Eu L-am chemat pe El ca să vestească, Eu L-am adus pe El, iar El va face ca lucrarea Sa să izbutească.

16 Veniți aproape de Mine; nu am vorbit în ascuns; de la început, din timpul care fusese vestit, Eu am glăsuit; și Domnul Dumnezeu și Spiritul Său M-au trimis.

17 Și astfel a spus Domnul, Mântuitorul tău, Cel Sfânt al lui Israel; Eu L-am trimis pe El; pe Domnul Dumnezeuul tău, care te învață pe tine spre folosul tău, Cel care te conduce pe tine pe calea pe care trebuie să mergi și El a făcut aceasta.

18 O, de-ai fi ascultat de poruncile Mele—pacea ta ar fi fost ca un râu, iar dreptatea ta ca valurile mării.

19 Seminția ta ar fi fost la fel ca și nisipul; roadele pântecelui tău la fel ca și pietrișul; numele lui nu ar fi fost alungat sau distrus din fața Mea.

20 Plecați din Babilon, fugiți de Haldei și cu un glas de cântare vestiți, da, spuneți aceasta, dați de știre până la capătul pământului; ziceți: Domnul l-a mântuit pe robul Său, Iacov.

21 Și ei nu au suferit de sete; El i-a condus prin pustii; El a făcut să curgă ape din stânci pentru ei; de asemenea, El a crăpat stânca și apele au țâșnit din ea.

22 Și cu toate că El a făcut toate acestea și chiar lucruri și mai mari, nu există pace pentru cei păcătoși, a spus Domnul.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

I Nefi 2 I

- 1 Și iarăși: Ascultați, o, voi cei din casa lui Israel, voi toți cei care sunteți despărțiți și alungați din cauza ticăloșiei preoților poporului Meu; da, voi toți cei care sunteți despărțiți, care sunteți împrăștiați în străinătăți, care sunteți poporul Meu, o, voi cei din casa lui Israel. Ascultați-Mă pe Mine, o, voi insule, și ascultați voi popoare din depărtare; Domnul M-a chemat pe Mine din pânțele; din pânțele mamei Mele a chemat El numele Meu.
- 2 Și El a făcut gura Mea ca o sabie ascuțită; cu umbra mâinii Sale El M-a ascuns pe Mine și M-a făcut ca o săgeată ascuțită; în tolba Lui M-a ascuns El pe Mine;
- 3 Și Mi-a spus: Tu ești robul Meu, o, Israel, în care Mă voi slăvi.
- 4 Și apoi am spus că am lucrat în zadar, Mi-am irosit puterea pentru nimic și în zadar; cu siguranță, judecata Mea este cu Domnul și lucrul meu este cu Dumnezeuul Meu.
- 5 Și acum, a spus Domnul—care M-a făcut încă din pânțele ca să fiu robul Lui, ca să-l aduc pe Iacov iarăși la El—chiar dacă Israelul nu va fi adunat, Eu tot voi fi slăvit în ochii Domnului, iar Dumnezeuul Meu va fi puterea Mea.
- 6 Iar El a spus: Este un lucru ușor ca Tu să fii robul Meu și să ridici triburile lui Iacov și să aduci înapoi pe cei rămași din Israel. Te voi da ca pe o lumină pentru neamuri, pentru ca Tu să fii Salvarea Mea până la marginile pământului.
- 7 Așa a spus Domnul, Mântuitorul lui Israel, Cel Sfânt, către Cel pe care oamenii Îl disprețuiesc, către Cel pe care națiunile Îl urăsc, către robul celor care domnesc: Regii vor vedea și se vor înălța, prinții, de asemenea, vor preaslăvi, din cauza Domnului care este credincios.
- 8 Astfel a spus Domnul: La timpul potrivit Te-am auzit, o, insule ale mării, și în ziua salvării Te-am ajutat; și Te voi păstra și-ți voi da pe robul Meu pentru un legământ cu poporul, ca să întemeieze pământul, ca să împartă moștenirile pustiite.

I Nephi 2 I

And again: Harken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

9 Pentru ca Tu să poți spune celor în robie: Ieșiți; și celor care sunt în întuneric: Arătați-vă. Ei se vor hrăni pe drumuri, iar pășunile lor vor fi în toate locurile înalte.

10 Ei nu vor suferi de foame ori de sete, iar căldura sau soarele nu-i vor lovi; căci Cel care este milostiv față de ei îi va călăuzi, chiar la izvoare de apă îi va călăuzi El.

11 Și voi face ca toți munții Mei să fie drumuri, iar drumurile Mele mari vor fi înălțate.

12 Și atunci, o, casă a lui Israel, iată, acestea vor veni din depărtare; și iată, acestea de la nord și de la apus; și acestea de la țara Sinimului.

13 Cântați, o, voi ceruri; și fii bucuroși, o, tu pământ; căci picioarele celor care sunt la răsărit vor fi întemeiate; și începeți să cântați, o, voi munți; căci ei nu vor mai fi loviți niciodată; căci Domnul Și-a mângâiat poporul Său și va avea milă de cei în suferință.

14 Dar iată, a spus Sionul: Domnul m-a părăsit și Domnul a uitat de mine—dar El va arăta că nu a făcut așa.

15 Căci poate o femeie să-și uite pruncul care sugă și să nu aibă milă de fiul pântecelui său? Da, ele pot să-i uite, dar Eu nu te voi uita pe tine, o, casă a lui Israel.

16 Iată, Eu te-am întipărit pe tine pe palmele mâinilor Mele; zidurile tale sunt tot timpul în fața Mea.

17 Copiii tăi se vor grăbi împotriva celor care vor să te distrugă; iar cei care te-au distrus se vor îndepărta de tine.

18 Ridică-ți ochii de jur împrejur și privește; toți aceștia se adună laolaltă și vor veni la tine. Și pe viața Mea, a spus Domnul, tu te vei înveșmânta cu ei toți ca și cu o podoabă și te vei lega de ei ca de o mireasă.

19 Căci deșerturile și locurile tale pustiite, precum și țara ta nimicită, vor fi chiar acum prea strâmte pentru locuitorii lor; iar cei care voiau să te înghită se vor depărta de tine.

20 Copiii pe care îi vei avea, după ce i-ai pierdut pe primii, vor spune iarăși în urechile tale: Locul este prea strâmt pentru mine, dă-mi un loc în care să pot locui.

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

21 Și atunci vei spune în inima ta: Cine mi-a dat mie toate acestea văzând că mi-am pierdut copiii și că sunt însingurat și captiv și izgonit de ici-colo? Și cine a făcut toate acestea? Iată, eu am fost lăsat singur; toate acestea, unde au fost ele?

22 Așa spune Domnul Dumnezeu: Iată, Eu Îmi voi ridica mâna către neamuri și voi înălța steagul Meu către popor; iar ei îi vor aduce pe fiii tăi în brațe, iar fiicele tale vor fi purtate pe umerii lor.

23 Și regii vor fi părinții tăi adoptivi și reginele lor vor fi mamele tale adoptive; ei se vor pleca înaintea ta cu fața la pământ și vor linge țărâna de pe picioarele tale; iar tu vei ști că Eu sunt Domnul; căci cei care Mă vor aștepta pe Mine nu vor fi dați de rușine.

24 Căci poate prada să fie luată de la cel puternic sau robii de drept să scape?

25 Dar așa spune Domnul, până și robii celor puternici vor fi luați, iar cei care sunt pradă celor de temut vor fi eliberați; căci Eu Mă voi lupta cu cei care se luptă împotriva ta și îi voi salva pe copiii tăi.

26 Iar pe cei care te-au asuprit îi voi hrăni cu carnea lor proprie; ei vor fi îmbătați cu sângele lor propriu ca și cu un vin dulce; și orice făptură va ști că Eu, Domnul, sunt Salvatorul tău și Mântuitorul tău, Cel Puternic al lui Iacov.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

I Nefi 22

- 1 Și acum s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am citit aceste lucruri, care erau gravate pe plăcile de aramă, frații mei au venit la mine și mi-au spus: Ce înseamnă toate aceste lucruri pe care tu le-ai citit? Iată, oare trebuie să fie ele înțelese după lucrurile care sunt spirituale, care se vor împlini potrivit spiritului și nu trupului?
- 2 Iar eu, Nefi, le-am spus: Iată, ele s-au arătat profetului prin glasul Spiritului; căci prin Spirit sunt făcute cunoscute profețiilor toate lucrurile, care vor veni la copiii oamenilor potrivit trupului.
- 3 Prin urmare, lucrurile pe care eu le-am citit se referă la lucruri care sunt deopotrivă vremelnice și spirituale; căci se pare că cei din casa lui Israel, mai devreme sau mai târziu, vor fi împrăștiați pe toată fața pământului și, de asemenea, printre toate națiunile.
- 4 Și iată, mulți sunt aceia care deja nu mai sunt cunoscuți celor care se află la Ierusalim. Da, cea mai mare parte a tuturor triburilor a fost alungată; iar ei sunt împrăștiați încoace și încolo pe insulele mării; și nimeni nu știe unde sunt, știm doar că au fost alungați.
- 5 Și pentru că au fost alungați, aceste lucruri au fost profețite despre ei, și, de asemenea, despre toți cei care după aceea vor fi împrăștiați și amestecați din pricina Celui Sfânt al lui Israel; căci își vor împietri inimile împotriva Lui; prin urmare, ei vor fi împrăștiați printre toate națiunile și vor fi urâți de către toți oamenii.
- 6 Cu toate acestea, după ce vor fi hrăniți de neamuri, iar Domnul își va ridica mâna către neamuri și le va înălța ca pe un steag, iar copiii lor vor fi purtați în brațe, iar fiicele lor vor fi purtate pe umeri, iată, aceste lucruri despre care s-a vorbit sunt vremelnice; căci așa sunt legămintele Domnului cu strămoșii noștri; și aceasta are însemnătate pentru noi în zilele care vor veni, precum și pentru frații noștri care sunt din casa lui Israel.

I Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 Și aceasta înseamnă că va veni un timp când, după ce toți din casa lui Israel vor fi fost împrăștiați și amestecați, Domnul Dumnezeu va ridica un popor puternic printre neamuri, da, chiar pe fața acestei țări; și prin el va fi seminția noastră împrăștiată.

8 Iar după ce seminția noastră va fi împrăștiată, Domnul Dumnezeu va începe să facă o lucrare minunată printre neamuri, care va fi de mare preț pentru seminția noastră; prin urmare, este ca și când ar fi hrăniți de neamuri și purtați pe brațele și pe umerii lor.

9 Și aceasta va fi, de asemenea, de preț și pentru neamuri; și nu numai pentru neamuri, dar și pentru toți cei din casa lui Israel pentru ca legămintele Tatălui Cerului cu Avraam să fie cunoscute, zicând: În seminția ta vor fi toate neamurile pământului binecuvântate.

10 Și aș vrea, frații mei, ca voi să știți că toate semințiile de pe pământ nu pot fi binecuvântate decât dacă El Își va dezvălui brațul în fața națiunilor.

11 Prin urmare, Domnul Dumnezeu Își va dezvălui brațul în fața tuturor națiunilor, înfăptuind legămintele Sale și Evanghelia Sa pentru cei care sunt din casa lui Israel.

12 Prin urmare, El îi va scoate iarăși din robie, iar ei vor fi adunați laolaltă în țara moștenirii lor; și vor fi scoși din obscuritate și din întuneric; și vor ști că Domnul este Salvatorul și Mântuitorul lor, cel Puternic al lui Israel.

13 Iar sângele bisericii aceleia mari și odioase, care este curva întregului pământ, se va întoarce împotriva propriilor lor capete; căci ei se vor lupta unii cu alții, iar sabia din propria lor mână va cădea pe propriile lor capete și ei se vor îmbăta cu propriul lor sânge.

14 Și fiecare națiune care va purta război împotriva ta, o, casă a lui Israel, va fi întorsă una împotriva alteia, iar ele vor cădea în groapa pe care au săpat-o ca să prindă în cursă poporul Domnului. Și toată acea luptă împotriva Sionului va fi nimicită, iar curva aceea mare, care a stricat căile drepte ale Domnului, da, biserica aceea mare și odioasă, se va prăbuși în țărână și mare va fi căderea ei.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

15 Căci iată, a spus profetul, cu mare iuțeală vine timpul când Satana nu va mai avea nici o putere asupra inimilor copiilor oamenilor; căci curând va veni ziua aceea când toți cei mândri și cei care fac răutăți vor fi ca miriștea; și vine ziua când ei trebuie să fie arși.

16 Căci curând va veni timpul când întreaga mânie a lui Dumnezeu se va revărsa asupra tuturor copiilor oamenilor; căci El nu va îngădui ca cei păcătoși să-i nimicească pe cei drepti.

17 Prin urmare, El îi va apăra pe cei drepti cu puterea Sa, chiar dacă mânia Sa întregă se va revărsa, iar cei drepti vor fi apărați prin nimicirea dușmanilor lor prin foc. Prin urmare, cei drepti nu trebuie să se teamă; căci așa a spus profetul, că ei vor fi salvați, de va trebui chiar prin foc.

18 Iată, frații mei, vă spun vouă că aceste lucruri trebuie să se întâmple curând; da, chiar sânge și foc și abur de fum trebuie să vină; și aceasta trebuie să se întâmple pe fața acestui pământ; și vine asupra oamenilor potrivit trupului, dacă ei își vor împietri inimile împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

19 Căci iată, cei drepti nu vor pieri; căci acel timp trebuie să vină cu siguranță, când toți cei care luptă împotriva Sionului vor fi alungați.

20 Iar Domnul va pregăti cu siguranță o cale pentru poporul Său, pentru îndeplinirea cuvintelor lui Moise, care a glăsuț, zicând: Domnul Dumnezeu va ridica un profet pentru voi, ca și pentru mine; pe El trebuie să-L ascultați în toate lucrurile pe care El vi le va spune. Și se va întâmpla că toți aceia care nu-L vor asculta pe profet vor fi alungați dintre oameni.

21 Și acum eu, Nephi, vă vestesc că acest profet despre care Moise a vorbit era Cel Sfânt al lui Israel; prin urmare, judecata Sa va fi dreaptă—

22 Iar cei drepti nu trebuie să se teamă, căci nu ei sunt cei care vor fi făcuți de rușine. Ci este împărăția diavolului, care va fi ridicată printre copiii oamenilor, împărăție care va fi întemeiată printre cei care sunt de-ai cărnii—

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 Căci curând va veni timpul când toate bisericile care sunt construite pentru câștig și acelea care sunt construite ca să capete putere asupra trupului și acelea care sunt construite ca să devină plăcute în ochii lumii și acelea care caută plăcerea cărnii și lucrurile lumești și să facă tot felul de nedreptăți; da, în sfârșit, toți aceia care aparțin împărăției diavolului, sunt cei care trebuie să se teamă și să tremure și să se cutremure; ei sunt aceia care vor trebui să fie doborâți în țărână; ei sunt aceia care vor trebui să fie mistuiți de foc ca miriștea; și așa este după spusele profetului.

24 Și cu repeziciune vine timpul când cei drepti trebuie să fie conduși ca vițeei din staul, și Cel Sfânt al lui Israel trebuie să domnească precum un stăpân și cu tărie și cu putere și cu mare slavă.

25 Și El își adună copiii Lui din cele patru colțuri ale lumii; și El numără oile Lui, iar ele Îl cunosc pe El; și va exista o singură turmă și un singur păstor; iar El își va hrăni oile, iar ele vor găsi hrană în El.

26 Și datorită neprihănirii poporului Său, Satana nu are nici o putere; prin urmare, el nu poate fi lăsat liber timp de mulți ani; căci el nu are putere asupra inimilor oamenilor, căci ei trăiesc în dreptate, iar Cel Sfânt al lui Israel domnește.

27 Și acum iată, eu, Nefi, vă spun vouă că toate aceste lucruri trebuie să vină potrivit trupului.

28 Dar iată, toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele vor locui în liniște în Cel Sfânt al lui Israel, dacă se vor pocăi.

29 Și acum eu, Nefi, închei; căci nu îndrăznesc să spun mai mult despre aceste lucruri.

30 Prin urmare, frații mei, aș vrea ca voi să credeți că lucrurile care au fost scrise pe aceste plăci de aramă sunt adevărate; iar ele poartă mărturie că omul trebuie să fie supus poruncilor lui Dumnezeu.

31 Prin urmare, nu trebuie să credeți că eu și tatăl meu suntem singurii care am mărturisit și care am propovăduit. Prin urmare, dacă veți fi supuși poruncilor și veți răbda până la sfârșit, veți fi salvați în ziua de pe urmă. Și așa este aceasta. Amin.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

A doua carte a lui Nefi

O relatare a morții lui Lehi. Frații lui Nefi se răzvrătesc împotriva lui. Domnul îl avertizează pe Nefi să plece în pustiu. Călătoriile lui în pustiu ș.a.m.d.

2 Nefi 1

- 1 Și acum, s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am terminat de predicat fraților mei, tatăl nostru, Lehi, de asemenea, le-a vorbit despre multe lucruri și le-a repetat ce lucruri mari a făcut Domnul pentru ei atunci când El i-a scos din țara Ierusalimului.
- 2 Și el le-a vorbit despre răzvrătirile lor de pe apă și despre mila lui Dumnezeu pentru salvarea vieților lor, căci nu au fost înghițiți de mare.
- 3 Și, de asemenea, le-a vorbit despre țara făgăduinței pe care ei au căpătat-o—cât de milos a fost Domnul atunci când El ne-a avertizat să fugim din țara Ierusalimului.
- 4 Căci iată, a spus el, am văzut o viziune din care am aflat că Ierusalimul este distrus; și dacă am fi rămas în Ierusalim, noi, de asemenea, am fi pierit.
- 5 Dar, a spus el, în ciuda suferințelor noastre, am căpătat o țară a făgăduinței, o țară care este aleasă mai presus de toate celelalte țări; o țară pentru care Domnul Dumnezeu a făcut legământ cu mine ca să fie țara moștenirii seminției mele. Da, Domnul mi-a făgăduit această țară prin legământ, mie și copiilor mei, pentru veșnicie, precum și tuturor acelor care vor fi conduși din alte țări de către mâna Domnului.
- 6 Prin urmare, eu, Lehi, profetesc, potrivit cu lucrările Spiritului care este în mine, că nimeni nu va veni în această țară, decât dacă va fi adus de mâna Domnului.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Prin urmare, această țară este sfințită aceluia pe care El îl va aduce. Și dacă ei Îl vor sluji după poruncile pe care El le-a dat, atunci aceasta va fi pentru ei o țară a libertății; prin urmare, nu vor fi niciodată duși în robie; dacă aceasta se va întâmpla, atunci va fi din cauza nedreptății; căci dacă nedreptatea va abunda, atunci blestemată va fi țara pentru ei; dar pentru cei drepecți, va fi binecuvântată pentru veșnicie.

8 Și iată, este înțelept ca această țară să fie ținută departe de cunoștința celorlalte națiuni; căci iată, multe națiuni ar cotropi-o și atunci n-ar mai fi nici un loc de moștenire.

9 Prin urmare, eu, Lehi, am obținut o făgăduință, că atât timp cât cei pe care Domnul Dumnezeu îi va aduce din țara Ierusalimului vor ține poruncile Lui, ei vor prospera pe fața acestei țări; și vor fi apărați de toate celelalte neamuri pentru ca să poată stăpâni această țară pentru ei înșiși. Și dacă vor ține poruncile Lui, vor fi binecuvântați pe fața acestei țări și nimeni nu-i va necăji și nu le va lua țara moștenirii lor; și vor trăi acolo în siguranță în vecii vecilor.

10 Dar iată, când va veni timpul ca ei să rătăcească în necredință, după ce au primit binecuvântări atât de mari din mâna Domnului—având cunoștință despre crearea pământului și a tuturor oamenilor, cunoscând lucrările cele mari și minunate ale Domnului de la crearea lumii; având puterea dată lor ca să facă toate lucrurile prin credință; având toate poruncile de la început și fiind aduși de bunătatea Lui fără margini în această prețioasă țară a făgăduinței—iată, spun eu, dacă acea zi va veni când Îl vor respinge pe Cel Sfânt al lui Israel, Mesia cel adevărat, Mântuitorul și Dumnezeuul lor, iată, judecățile Aceluia care este drept vor apăsa asupra lor.

11 Da, El va aduce alte națiuni la ei și le va da lor putere, și le va lua țara din stăpânire și va face ca ei să fie împrăștiați și distruși.

12 Da, în timp ce generațiile trec una după alta, printre ei vor fi vărsări de sânge și mari pedepse; prin urmare, fiii mei, aș dori ca voi să vă aduceți aminte; da, aș dori ca voi să ascultați de cuvintele mele.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

13 O, dacă v-ați trezi; treziți-vă din somnul cel adânc, da, chiar din somnul iadului și scuturați lanțurile groaznice cu care sunteți legați, care sunt lanțurile ce-i leagă pe copiii oamenilor, încât să fie duși robi în prăpastia veșnică a suferinței și nenorocirii.

14 Treziți-vă! și ridicați-vă din țărână și auziți cuvintele unui părinte tremurător ale cărui mădulare voi va trebui curând să le așezați în mormântul rece și tăcut de unde nici un călător nu se poate întoarce; încă vreo câteva zile și mă duc pe calea pe care merge toată lumea.

15 Dar iată, Domnul mi-a mântuit sufletul din iad; eu am văzut slava Lui și sunt îmbrățișat pentru veșnicie în brațele dragostei Lui.

16 Și doresc ca voi să vă aduceți aminte să respectați legile și judecățile Domnului; iată, aceasta a fost teama sufletului meu de la început.

17 Inima mea a fost îngreunată de supărare din când în când, căci m-am temut ca, din cauza împietririi inimilor voastre, Domnul Dumnezeu vostru să nu vină cu toată răzburarea Sa asupra voastră, iar voi să fiți alungați și distruși pentru totdeauna;

18 Sau, ca un blestem să nu vină asupra voastră timp de multe generații; și voi să fiți vizitați de sabie și de foamete și să fiți urâți și să fiți mânați de puterea și înrobirea diavolului.

19 O, fiii mei, fie ca aceste lucruri să nu vină peste voi, ci voi să fiți un popor ales și favorizat al Domnului. Dar iată, facă-se voia Lui; căci căile Sale sunt drepte, în vecii vecilor.

20 Și El a spus: În măsura în care veți ține poruncile Mele, voi veți prospera în țară; iar în măsura în care nu veți ține poruncile Mele, veți fi alungați din prezența Mea.

21 Și acum, pentru ca sufletul meu să poată să se bucure de voi, iar inima mea să poată părăsi această lume cu bucurie datorită vouă, pentru ca să nu fiu dus la groapă cu durere și întristare, ridicați-vă din țărână, fiii mei, și fiți bărbați și fiți hotărâți într-o singură minte și o singură inimă, uniți în toate lucrurile pentru ca să nu fiți duși în robie.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

- 22 Pentru ca să nu fiți blestemați cu un blestem dureros; și, de asemenea, pentru ca să nu atrageți nemulțumirea unui Dumnezeu drept asupra voastră până la distrugere, da, distrugerea veșnică atât a sufletului cât și a trupului.
- 23 Treziți-vă, fiii mei; puneți pe voi armura dreptății. Scuturați lanțurile cu care sunteți legați și ieșiți afară din obscuritate și ridicați-vă din țărână.
- 24 Nu vă mai răzvrătiți împotriva fratelui vostru ale cărui vederi au fost glorioase și care a ținut poruncile încă din timpul când noi am plecat din Ierusalim; și care a fost o unealtă în mâinile lui Dumnezeu în aducerea noastră în țara făgăduinței; căci, dacă nu ar fi fost el, noi am fi pierit de foame în pustiu; cu toate acestea, voi ați căutat să-i luați viața; da, iar el a suferit multă întristare din cauza voastră.
- 25 Și eu mă tem foarte tare și tremur din cauza voastră, ca el să nu sufere iarăși; căci iată, l-ați învinuit că ar fi căutat putere și autoritate asupra voastră; dar eu știu că nu a căutat putere și autoritate asupra voastră, ci a căutat slava lui Dumnezeu, precum și bunăstarea voastră veșnică.
- 26 Iar voi ați cârtit pentru că a fost sincer cu voi. Spuneți că a fost aspru cu voi; spuneți că a fost mânios pe voi; dar iată, asprimea lui a fost asprimea puterii cuvântului lui Dumnezeu, care era în el; iar ceea ce voi numiți mânie era adevărul, potrivit celui ce este în Dumnezeu, pe care el nu putea să-l țină ascuns și care se manifesta cu putere în legătură cu nedreptățile voastre.
- 27 Și trebuia ca puterea lui Dumnezeu să fie cu el, chiar și atunci când vă porunca, ca voi să vă supuneți. Dar iată că nu era el, ci Spiritul Domnului care era în el, care i-a deschis gura să vorbească fără ca el să poată s-o închidă.
- 28 Și acum, fiul meu, Laman, precum și Lemuel și Sam și, de asemenea, fiii mei care sunt fiii lui Ismael, iată, dacă veți asculta de glasul lui Nefi, atunci nu veți pieri. Și dacă veți asculta de el, atunci vă voi lăsa o binecuvântare, da, chiar prima mea binecuvântare.
- 29 Dar dacă nu veți asculta de el, atunci iau înapoi binecuvântarea mea dintâi, da, chiar binecuvântarea mea; și aceasta va rămâne asupra lui.

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

30 Și acum, Zoram, îți spun ție: Iată, tu ești slujitorul lui Laban; și totuși, ai fost scos din țara Ierusalimului, iar eu știu că ești un prieten adevărat al fiului meu, Nefi, pentru totdeauna.

31 Prin urmare, pentru că ai fost credincios, seminția ta va fi binecuvântată împreună cu seminția lui, pentru ca ei să trăiască în prosperitate mult timp pe suprafața acestei țări; și, dacă nu va fi nedreptate printre ei, nimic nu le va vătăma și nu le va tulbura prosperitatea pe suprafața acestei țări, în vecii vecilor.

32 Prin urmare, dacă veți ține poruncile Domnului, Domnul va sfinți această țară pentru siguranța seminției tale laolaltă cu seminția fiului meu.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 Nefi 2

- 1 Și acum, Iacov, îți vorbesc ție: Tu ești primul meu născut în zilele suferințelor mele în pustiu. Și iată, în copilăria ta ai suferit multe necazuri și multă întristare din cauza grosolăniei fraților tăi.
- 2 Și totuși, Iacov, primul meu născut în pustiu, tu cunoști măreția lui Dumnezeu; iar El va sfinți suferințele tale spre binele tău.
- 3 Prin urmare, sufletul tău va fi binecuvântat, iar tu vei trăi în siguranță cu fratele tău, Nefi; iar zilele tale vor trece în slujba Dumnezeului tău. Prin urmare, știu că ești mântuit datorită dreptății Mântuitorului tău; căci tu ai văzut că, la plenitudinea timpurilor, El vine ca să aducă salvare oamenilor.
- 4 Și ai văzut în tinerețea ta slava Lui; prin urmare, ești binecuvântat la fel ca și cei cărora El le va sluji trupește; căci Spiritul este același ieri, azi și în vecii vecilor. Și calea este pregătită de la căderea omului, iar salvarea este fără plată.
- 5 Și oamenii sunt instruiți îndeajuns ca să deosebească binele de rău. Iar legea este dată oamenilor. Iar după lege, nici un trup nu este justificat; sau, după lege, oamenii sunt alungați; da, după legea vremelnică au fost alungați; și, de asemenea, după legea spirituală, ei se îndepărtează de ceea ce este bun și devin mizerabili pentru totdeauna.
- 6 Prin urmare, mântuirea vine în și prin Mesia cel Sfânt; căci El este plin de har și adevăr.
- 7 Iată, El se jertfește pe El Însuși ca o jertfă pentru păcat, ca să răspundă la cerințele legii în favoarea tuturor acelor care au o inimă frântă și un spirit smerit; și pentru nimeni altul cerințele legii nu pot să fie împlinite.
- 8 Prin urmare, cât este de important ca aceste lucruri să fie cunoscute de locuitorii pământului, pentru ca ei să poată ști că nu este nici un trup care poate să locuiască în prezența lui Dumnezeu, decât prin meritele și mila și harul lui Mesia cel Sfânt, care și-a oferit viața Sa trupească și pe care a recăpătat-o prin puterea Spiritului, pentru ca El să poată înfăptui învierea morților, El fiind primul care va învia.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

- 9 Prin urmare, El este primul rod al lui Dumnezeu într-atât, încât El va mijloci pentru toți copiii oamenilor; iar cei care cred în El vor fi salvați.
- 10 Și datorită mijlocirii Lui în favoarea tuturor, toți oamenii vor veni la Dumnezeu; prin urmare, ei stau în prezența Lui, pentru ca să fie judecați de El după adevărul și sfințenia care este în El. Prin urmare, cerințele legii, pe care Cel Sfânt a dat-o pentru aplicarea pedepsei care este atașată legii, pedeapsă care este opusă fericirii care este atașată legii, sunt ca să îndeplinească cerințele ispășirii—
- 11 Căci trebuie să fie o opoziție în toate lucrurile. Dacă nu ar fi așa, tu, primul meu născut în pustiu, dreptatea nu ar putea fi împlinită și nici ticăloșia și nici sfințenia, nici suferința, nici binele și nici răul. Prin urmare, toate lucrurile trebuie să fie îmbinate într-unul singur; prin urmare, dacă trebuie să fie un singur trup, el trebuie să rămână ca și mort, neavând nici viață și nici moarte, nici corupție și nici incoruptibilitate, nici fericire și nici suferință, nici simțire și nici insensibilitate.
- 12 De aceea, acesta ar fi trebuit să fie creat pentru un lucru de nimic; prin urmare, nu ar fi avut nici un scop crearea lui. Prin urmare, acest lucru ar distruge înțelepciunea lui Dumnezeu și scopurile Sale veșnice, precum și puterea și mila și dreptatea lui Dumnezeu.
- 13 Iar dacă veți spune că nu este lege, veți spune, de asemenea, că nu este păcat. Dacă veți spune că nu este păcat, atunci veți spune, de asemenea, că nu este nici dreptate. Și dacă n-ar fi dreptate, atunci n-ar fi nici fericire. Și dacă n-ar fi dreptate, nici fericire, atunci n-ar fi nici pedeapsă, nici nenorocire. Și dacă aceste lucruri nu sunt, atunci nu este nici Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu nu este, atunci nici noi nu suntem și nici pământul; căci n-ar fi putut existe crearea lucrurilor și nici posibilitatea de a acționa sau de a fi obiectul unei acțiuni; prin urmare, toate lucrurile ar fi trebuit să dispară.
- 14 Și acum, fiii mei, vă spun toate lucrurile acestea pentru folosul și învățătura voastră; căci este un Dumnezeu, iar El a creat toate lucrurile, atât cerurile, cât și pământul, precum și toate lucrurile care sunt în ele, atât lucrurile care lucrează, cât și cele asupra cărora se lucrează.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

15 Și pentru a înlăptui scopurile Sale veșnice pentru folosul omului, după ce El a făcut pe primii părinți ai noștri și animalele din câmpie și păsările cerului și, în sfârșit, toate lucrurile care sunt făcute, trebuie să fi fost o opoziție; chiar fructul oprit în opoziție cu pomul vieții; unul fiind dulce, iar celălalt amar.

16 Prin urmare, Domnul Dumnezeu i-a dat posibilitatea omului să acționeze pentru el însuși. Prin urmare, omul nu poate acționa pentru el însuși, decât dacă este ademenit fie de un lucru, fie de altul.

17 Iar eu, Lehi, potrivit lucrurilor pe care le-am citit, trebuie să presupun că un înger de la Dumnezeu, după cum este scris, a căzut din cer; prin urmare, el a devenit un diavol, căutând să facă ceea ce era rău în fața lui Dumnezeu.

18 Și pentru că a căzut din cer și a devenit nenorocit pentru totdeauna, a căutat, de asemenea, să aducă nenorocire întregii omeniri. Prin urmare, a spus către Eva, da, chiar acel șarpe bătrân, care este diavolul, care este tatăl tuturor minciunilor, prin urmare, el a zis: Ia din fructul oprit și nu vei muri, ci vei fi ca și Dumnezeu, cunoscând binele și răul.

19 Și după ce Adam și Eva au luat din fructul oprit, ei au fost alungați din grădina Edenului ca să cultive pământul.

20 Și ei au adus pe lume copii; da, chiar familia întregului pământ.

21 Iar zilele copiilor oamenilor au fost prelungite, după voința lui Dumnezeu, pentru ca ei să se poată pocăi cât timp aveau trup; prin urmare, starea lor a devenit o stare de încercare, iar timpul lor a fost prelungit, potrivit poruncilor pe care Domnul Dumnezeu le-a dat copiilor oamenilor. Căci El a poruncit ca toți oamenii să se pocăiască; căci El le-a arătat tuturor oamenilor că erau rătăciți din cauza păcatului părinților lor.

22 Și acum iată, dacă Adam n-ar fi păcătuit, nu ar fi căzut, ci ar fi rămas în grădina Edenului. Iar toate lucrurile care au fost create ar fi rămas în aceeași stare în care au fost, după ce au fost create; și ele ar fi rămas așa în vecii vecilor și nu ar fi avut nici un scop.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 Și ei nu ar fi avut copii; prin urmare, ar fi rămas într-o stare de nevinovăție, neavând nici o bucurie, întrucât ei n-ar fi cunoscut nici o suferință; nefăcând nici un bine, căci nu cunoșteau păcatul.

24 Dar iată, toate lucrurile au fost făcute potrivit înțelepciunii Aceluia care cunoaște toate lucrurile.

25 Adam a căzut, ca oamenii să poată fi; iar oamenii sunt ca să poată avea bucurie.

26 Iar Mesia vine la timpul potrivit, pentru ca El să poată mântui pe copiii oamenilor de la cădere. Și pentru că sunt mântuiți de la cădere, au devenit liberi pentru totdeauna, deosebind binele de rău; pentru a acționa pentru ei înșiși, și nu pentru a se acționa asupra lor, decât dacă aceasta ar fi pedeapsa legii din acea zi mare de pe urmă, potrivit poruncilor pe care Dumnezeu le-a dat.

27 Prin urmare, oamenii sunt liberi în trup; și le sunt date toate lucrurile care sunt de folos omului. Și ei sunt liberi să aleagă libertatea și viața veșnică, prin intermediul marelui Mijlocitor al tuturor oamenilor sau să aleagă robia și moartea, potrivit robiei și puterii diavolului; căci el caută ca toți oamenii să fie nenorociți la fel ca și el.

28 Și acum, fiii mei, doresc ca voi să vă uitați la marele Mijlocitor și să ascultați poruncile Lui mari; și să fiți credincioși cuvintelor Lui și să alegeți viața veșnică, potrivit cu voința Spiritului Lui Sfânt.

29 Și să nu alegeți moartea veșnică potrivit cu voința trupului și cu răutatea care este în el, care îi dă putere spiritului diavolului să vă înrobească, să vă coboare pe voi în iad, pentru ca el să poată să domnească peste voi în împărăția sa.

30 Eu am vorbit aceste puține cuvinte către voi toți, fiii mei, în ultimele mele zile de încercare; și am ales partea cea bună, conform cuvintelor profetului. Și eu nu am nici un alt scop, decât bunăstarea nepieritoare a sufletelor voastre. Amin.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Nefi 3

- 1 Și acum îți vorbesc ție, Iosif, ultimul meu născut. Tu ai fost născut în pustiul suferințelor mele; da, în zilele întristării mele cele mai mari te-a purtat mama ta pe tine.
- 2 Și fie ca Domnul să sfințească și pentru tine această țară, care este o țară foarte de preț pentru moștenirea ta și moștenirea sămânței tale, împreună cu frații tăi, pentru siguranța ta veșnică, dacă tu vei ține poruncile Celui Sfânt al Israelului.
- 3 Și acum, Iosif, ultimul meu născut, pe care l-am scos din pustiul suferințelor mele, fie ca Domnul să te binecuvânteze în vecii vecilor, căci seminția ta nu va fi distrusă cu totul.
- 4 Căci iată, ești rodul coapselor mele; iar eu sunt un urmaș al lui Iosif, cel care a fost luat rob în Egipt. Și mari au fost legămintele pe care Domnul le-a făcut cu Iosif.
- 5 Prin urmare, Iosif într-adevăr a văzut ziua noastră. Și a căpătat o făgăduință de la Domnul, precum că Domnul Dumnezeu va crește din rodul coapselor lui o ramură dreaptă pentru casa lui Israel; nu Mesia, ci o ramură care trebuia totuși să fie ruptă, pentru ca să fie pomenită în legămintele Domnului, precum că Mesia va trebui să se arate lor în zilele din urmă, în spiritul puterii, pentru scoaterea lor din întunecime la lumină—da, afară din întunecimea ascunsă și afară din robie, la libertate.
- 6 Căci Iosif într-adevăr a mărturisit, zicând: Domnul Dumnezeul meu va ridica un văzător, care va fi un vizionar ales pentru rodul coapselor mele.
- 7 Da, Iosif într-adevăr a spus: Așa spune Domnul către mine: Un văzător ales voi ridica Eu dintre cei din rodul coapselor tale; și va fi foarte stimat printre cei din rodul coapselor tale. Și lui îi voi da poruncă să facă o lucrare pentru cei din rodul coapselor tale, frații lui, care va fi de mare valoare pentru ei, și anume ca să-i aducă la cunoașterea legămintelor pe care Eu le-am făcut cu strămoșii tăi.
- 8 Și Eu îi voi da poruncă să nu facă nici un fel de altă lucrare, decât aceea pe care i-o voi porunci Eu. Și îl voi face mare în ochii Mei; căci el va face lucrarea Mea.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

9 Iar el va fi mare, la fel ca și Moise, pe care Eu am spus că-l voi ridica printre voi, pentru ca să elibereze poporul Meu, o, casă a lui Israel.

10 Iar pe Moise îl voi ridica pentru ca să salveze poporul tău din țara Egiptului.

11 Dar din rodul coapselor tale voi ridica un văzător; și lui îi voi da puterea să dezvăluie cuvântul Meu către seminția coapselor tale—și nu numai să dezvăluie cuvântul Meu, a spus Domnul, ci să-i și convingă de cuvântul Meu, care va fi fost deja propovăduit printre ei.

12 Prin urmare, rodul coapselor tale va scrie; și rodul coapselor lui Iuda va scrie; iar ceea ce va fi scris de rodul coapselor tale, precum și ceea ce va fi scris de rodul coapselor lui Iuda vor crește împreună, ca să facă de rușine doctrinele neadevărate și ca să potolească conflictele și să stabilească pacea printre cei din rodul coapselor tale și ca să le aducă la cunoașterea strămoșilor lor în zilele din urmă, precum și la cunoașterea legămintelor Mele, a spus Domnul.

13 Și din slăbiciune el va fi făcut tare în ziua în care lucrarea Mea va începe printre toate popoarele Mele, pentru restaurarea ta, o, casă a lui Israel, a spus Domnul.

14 Și în felul acesta a profețit Iosif, zicând: Iată, pe acel văzător îl va binecuvânta Domnul; iar cei care caută să-l distrugă vor fi făcuți de rușine; căci această făgăduință, pe care am căpătat-o de la Domnul, despre rodul coapselor mele, va fi împlinită. Iată, sunt sigur de îndeplinirea acestei făgăduințe.

15 Iar numele lui va fi chemat după mine; și va fi după numele tatălui său. Iar el va semăna cu mine; căci lucrul pe care Domnul îl va îndeplini cu mâna lui, prin puterea Domnului, va aduce salvarea poporului meu.

16 Da, așa a profețit Iosif: Eu sunt sigur de acest lucru, tot așa cum sunt sigur de făgăduința lui Moise; căci Domnul a spus către mine: Eu voi păstra seminția ta în vecii vecilor.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

17 Și Domnul a spus: Eu voi ridica un Moise; și îi voi da putere într-un toiag; și îi voi da judecată în a scrie. Și totuși, Eu nu voi da frâu liber limbii lui ca să poată vorbi mult, căci nu-l voi face pe el priceput la vorbire. Dar voi scrie prin el legea Mea, cu degetul propriei Mele mâini; și Eu voi face un vorbitor pentru el.

18 Și Domnul, de asemenea, a spus către mine: Eu voi ridica pe unul din rodul coapselor tale; și îi voi da un vorbitor. Și Eu, iată, îl voi face să scrie scrierea rodului coapselor tale pentru rodul coapselor tale; iar vorbitorul coapselor tale va proclama aceasta.

19 Iar cuvintele pe care acesta le va scrie vor fi cuvintele pe care Eu le socotesc potrivite în înțelepciunea Mea ca să fie propovăduite celor din rodul coapselor tale. Și va fi ca și cum rodul coapselor tale a strigat către ei din țărână; căci Eu cunosc credința lor.

20 Iar ei vor striga din țărână; da, chiar pocăință pentru frații lor, chiar și după ce multe generații vor fi trecut peste ei. Și se va întâmpla că strigătul lor va răsună după simplitatea cuvintelor lor.

21 Datorită credinței lor, cuvintele lor vor ieși din gura Mea către frații tăi care sunt rodul coapselor tale; iar cuvintele lor slabe le voi întări în credința lor, spre amintirea legământului pe care Eu l-am făcut cu strămoșii voștri.

22 Și acum iată, fiul meu Iosif, în felul acesta a profetit tatăl meu din vechime.

23 Prin urmare, datorită acestui legământ tu ești binecuvântat; căci seminția ta nu va fi distrusă, căci ei vor asculta de cuvintele cărții.

24 Iar unul puternic se va ridica printre ei care va face mult bine, atât în vorbă, cât și în faptă, fiind o unealtă în mâinile lui Dumnezeu, cu credință mare, ca să facă lucrări minunate și să facă acel lucru care este măreț în ochii lui Dumnezeu și să înfăptuiască o mare restaurare pentru casa lui Israel și pentru seminția fraților tăi.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simpleness of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Și acum, binecuvântat ești tu, Iosif. Iată, ești mic; prin urmare, să ascuți de cuvântul fratelui tău, Nefi, și atunci se va întâmpla cu tine chiar după cuvintele pe care le-am spus. Adu-ți aminte de cuvintele tatălui tău muribund. Amin.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Nefi 4

- 1 Și acum eu, Nefi, vorbesc despre profețiile pe care tatăl meu le-a făcut despre Iosif, care a fost dus în Egipt.
- 2 Căci iată, el într-adevăr a profețit despre toți din seminția sa. Și nu sunt multe profeții mai mari decât cele pe care el le-a scris. Și a profețit despre noi și generațiile noastre viitoare; iar acestea sunt scrise pe plăcile de aramă.
- 3 Prin urmare, după ce tatăl meu a terminat să vorbească despre profețiile lui Iosif, a chemat pe copiii lui Laman, fiii și fiicele lui și le-a spus: Iată, fiii mei și fiicele mele, voi care sunteți fiii și fiicele primului meu născut, doresc ca voi să ascultați cuvintele mele.
- 4 Căci Domnul Dumnezeu a spus că: În măsura în care veți ține poruncile Mele, voi veți prospera în țară; și în măsura în care nu veți ține poruncile Mele, veți fi alungați din prezența Mea.
- 5 Dar iată, fiii și fiicele mele, nu mă pot coborî în mormânt, decât dacă las o binecuvântare pentru voi; căci iată, știu că, dacă sunteți crescuți pe calea pe care trebuie să mergeți, voi nu vă veți îndepărta de aceasta.
- 6 Prin urmare, dacă sunteți blestemați, iată, las binecuvântarea mea pentru ca blestemul să fie luat de la voi, iar răspunderea să cadă pe capul părinților voștri.
- 7 Prin urmare, datorită binecuvântării mele, Domnul Dumnezeu nu va îngădui ca voi să pieriți; prin urmare, El va fi milos cu voi și cu seminția voastră în vecii vecilor.
- 8 Și s-a întâmplat că, după ce tatăl meu a terminat de vorbit către fiii și fiicele lui Laman, el a făcut ca fiii și fiicele lui Lemuel să fie aduși în fața lui.
- 9 Și le-a vorbit acestora, zicând: Iată, fiii și fiicele mele, care sunteți fiii și fiicele celui de-al doilea fiu al meu; iată, vă las vouă aceeași binecuvântare pe care am lăsat-o fiilor și fiicelor lui Laman; prin urmare, nu veți fi distruși în întregime; dar până la urmă seminția voastră va fi binecuvântată.
- 10 Și s-a întâmplat că, atunci când tatăl meu a terminat de vorbit către ei, iată, el a vorbit către fiii lui Ismael, da, și chiar către întreaga sa casă.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

11 Și după ce a terminat de vorbit către ei, a vorbit către Sam, zicând: Binecuvântat ești tu și seminția ta; căci tu vei moșteni țara la fel ca și fratele tău, Nefi. Iar seminția ta va fi numărată laolaltă cu seminția lui; iar tu vei fi chiar la fel ca fratele tău, iar seminția ta va fi asemănătoare cu seminția lui; iar tu vei fi binecuvântat în toate zilele tale.

12 Și s-a întâmplat că, după ce tatăl meu, Lehi, a vorbit către toți cei din casa sa, după simțirile inimii sale și după Spiritul Domnului care era în el, a îmbătrânit. Și s-a întâmplat că a murit și a fost îngropat.

13 Și s-a întâmplat că, nu după multe zile de la moartea lui, Laman și Lemuel, precum și fiii lui Ishmael s-au mâniat pe mine din cauza dojenilor Domnului.

14 Căci eu, Nefi, am fost forțat să le vorbesc după cuvântul Lui; căci le-am spus multe lucruri, la fel ca și tatăl meu înainte de a muri; multe din cele ce le-am spus fiind scrise pe celelalte plăci ale mele; pentru că o parte cu mai multă istorie este scrisă de mine pe alte plăci.

15 Iar pe acestea scriu lucrurile sufletului meu, și multe dintre scripturile care sunt gravate pe plăcile de aramă. Căci sufletul meu se desfată în scripturi, iar inima mea le cântărește și le scrie pentru învățatura și folosul copiilor mei.

16 Iată, sufletul meu se desfată în lucrurile Domnului; iar inima mea cântărește tot timpul lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit.

17 Cu toate acestea, în ciuda bunătății mari a Domnului, care mi-a arătat lucrările Lui cele mari și minunate, inima mea exclamă: O, ce om ticălos sunt! Da, inima mea se întristează din cauza trupului meu; sufletul meu jelește din cauza nedreptăților mele.

18 Sunt încercuit din cauza ispitelor și a păcatelor care mă stăpânesc așa de ușor.

19 Iar atunci când doresc să mă bucur, inima mea geme din cauza păcatelor; cu toate acestea, eu știu în cine mi-am pus nădejdea.

20 Dumnezeu meu a fost sprijinul meu; El m-a condus prin suferințele din pustiu; și El m-a apărat pe apele de mare adâncime.

21 El m-a umplut pe mine cu iubirea Lui, chiar până la mistuirea totală a trupului meu.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

22 El i-a făcut de rușine pe dușmanii mei făcându-i să se cutremure în fața mea.

23 Iată, El a auzit strigătul meu în timpul zilei și mi-a dat cunoaștere prin viziuni în timpul nopții.

24 Și în timpul zilei mi-am întărit curajul în rugăciuni puternice către El; da, glasul l-am trimis către înălțimi; și îngeri au pogorât și mi-au slujit.

25 Iar pe aripile Spiritului Său trupul meu a fost purtat pe munți foarte înalți. Iar ochii mei au văzut lucruri mari, da, chiar prea mari pentru un om; prin urmare, mi s-a poruncit să nu le scriu.

26 Și atunci, o, dacă am văzut lucruri atât de mari, dacă Domnul în bunăvoința Sa pentru copiii oamenilor i-a vizitat pe oameni cu atâta milă, de ce atunci inima mea plânge și sufletul meu tânjește în valea tristeții, iar trupul meu se irosește și puterile mi se sting din cauza suferințelor mele?

27 Și de ce să mă plec păcatului din cauza trupului meu? Da, de ce să dau cale liberă ispitelor, pentru ca cel rău să capete un loc în inima mea, ca să-mi distrugă pacea și să-mi rănească sufletul? De ce sunt mânios din cauza dușmanilor mei?

28 Trezește-te, sufletul meu! Nu te mai veșteji în păcat. Bucură-te, o, inima mea și nu mai face loc dușmanului sufletului meu.

29 Nu te mai mânia din cauza dușmanilor mei. Nu-mi mai slăbi puterea din cauza suferințelor mele.

30 Bucură-te, o, inima mea și imploră-L pe Domnul și spune: O, Doamne, eu Te voi preamări pe Tine în vecii vecilor; da, sufletul meu se va bucura datorită Ție, Dumnezeuul meu și stânca salvării mele.

31 O, Doamne, vrei să-mi mântuiești sufletul? Vrei să mă salvezi din mâna dușmanilor mei? Vrei să mă faci să mă cutremur la apariția păcatului?

32 Fie ca porțile iadului să fie închise pentru totdeauna în fața mea, căci inima mea este frântă, iar spiritul meu este smerit! O, Doamne, vrei să nu închizi porțile dreptății Tale în fața mea, pentru ca eu să pot păși pe cărarea văii joase, pentru ca eu să fiu exact pe calea cea netedă!

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

- 33 O, Doamne, vrei să mă înfășori în mantia dreptății Tale! O, Doamne, vrei să faci o cale pentru salvarea mea din fața dușmanilor mei! Vrei să faci calea dreaptă înaintea mea! Vrei să nu pui o piedică în drumul meu—ci să cureți drumul în fața mea și să nu ridici opreliști în calea mea, ci în calea dușmanilor mei.
- 34 O, Doamne, m-am încrezut în Tine și mă voi încrede în Tine întotdeauna. Nu îmi voi pune încrederea în brațul omului, căci eu știu că blestemat este acela care își pune încrederea în brațul omului. Da, blestemat este acela care își pune încrederea în om sau face din om brațul său.
- 35 Da, știu că Dumnezeu va da cu generozitate celui care cere. Da, Dumnezeul meu îmi va da, dacă nu voi cere greșit; de aceea, îmi voi ridica glasul către Tine; da, Te voi implora pe Tine, Dumnezeul meu, stânca dreptății mele. Iată, glasul meu se va ridica întotdeauna către Tine, stânca mea și Dumnezeul meu cel Veșnic. Amin.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Nefi 5

- 1 Iată, s-a întâmplat că eu, Nefi, L-am implorat mult pe Domnul Dumnezeu meu din cauza mâniei fraților mei.
- 2 Dar iată, mânia lor a crescut împotriva mea într-atât, încât ei au căutat să-mi ia viața.
- 3 Da, ei s-au plâns împotriva mea, zicând: Fratele nostru mai mic caută să domnească asupra noastră; și noi am avut multe încercări din cauza lui; prin urmare, să-l ucidem, pentru ca să nu mai suferim din cauza vorbelor lui. Căci iată, nu-l vrem să domnească asupra noastră; căci este dreptul nostru, ca frați mai vârstnici, să domnim asupra acestui popor.
- 4 Acum, nu scriu pe aceste plăci toate cuvintele cu care au cârtit împotriva mea. Dar este destul pentru mine să spun că au căutat să-mi ia viața.
- 5 Și s-a întâmplat că Domnul m-a avertizat că eu, Nefi, trebuia să mă despart de ei și să fug în pustiu, împreună cu toți cei care voiau să vină cu mine.
- 6 Prin urmare, s-a întâmplat că eu, Nefi, mi-am luat familia, precum și pe Zoram și familia lui; și pe Sam, fratele meu mai vârstnic și familia lui; și pe Iacov și Iosif, frații mei mai mici; și, de asemenea, pe surorile mele și pe toți aceia care au vrut să vină cu mine. Iar toți cei care au vrut să vină cu mine erau cei care credeau în avertizările și revelațiile lui Dumnezeu; prin urmare, ei au ascultat cuvintele mele.
- 7 Și ne-am luat corturile și orice alte lucruri am putut și am călătorit în pustiu timp de multe zile. Și după ce am călătorit timp de multe zile, ne-am instalat corturile.
- 8 Iar oamenii mei au dorit ca noi să numim acel loc Nefi; prin urmare, noi l-am numit Nefi.
- 9 Și toți cei care erau cu mine s-au înțeles să se numească poporul lui Nefi.
- 10 Și am avut grijă să păstrăm judecățile și legile și poruncile Domnului în toate lucrurile, după legea lui Moise.
- 11 Și Domnul a fost cu noi; și am prosperat foarte mult; căci noi am semănat semințe și am cules din nou din abundență. Și am început să creștem turme și cirezi și animale de tot felul.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, inso-much that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

12 Iar eu, Nefi, adusesem, de asemenea, cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă, precum și globul, sau busola, care a fost pregătit pentru tatăl meu de mâna Domnului, așa după cum este scris.

13 Și s-a întâmplat că am început să prosperăm mult și să ne înmulțim în țară.

14 Iar eu, Nefi, luasem sabia lui Laban și după felul ei am făcut multe săbii, în caz că poporul care acum era numit Lamanit ar năvăli peste noi să ne distrugă; căci eu cunoșteam ura lor față de mine și de copiii mei și de cei care se numeau poporul meu.

15 Și eu am învățat pe poporul meu să construiască clădiri și să facă tot felul de lucrări în lemn și fier și cupru și aramă și oțel și aur și argint și metale prețioase, care erau din abundență.

16 Și eu, Nefi, am construit un templu; și l-am construit după felul templului lui Solomon, numai că el nu era construit cu așa de multe lucruri prețioase; căci acestea nu puteau fi găsite în țară, prin urmare, nu putea fi construit la fel ca templul lui Solomon. Dar felul construcției era la fel ca acela al templului lui Solomon; iar lucrătura lui era deosebit de frumoasă.

17 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut poporul meu să fie harnic și să lucreze cu mâinile lor.

18 Și s-a întâmplat că au dorit ca eu să le fiu rege. Dar eu, Nefi, doream ca ei să nu aibă nici un rege; totuși, am făcut pentru ei ceea ce era în puterile mele.

19 Și iată, cuvintele Domnului pe care El le-a spus fraților mei s-au împlinit, și anume că eu trebuia să fiu conducătorul și învățătorul lor. Prin urmare, am fost conducătorul și învățătorul lor după poruncile Domnului până când ei au căutat să-mi ia viața.

20 Prin urmare, cuvântul Domnului a fost împlinit, care a vorbit către mine, zicând că: În măsura în care nu vor asculta cuvintele tale, ei vor fi alungați din prezența Domnului. Și iată, ei au fost alungați din prezența Lui.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

21 Și El a făcut ca blestemele să vină asupra lor, da, chiar un blestem dureros, din cauza nedreptății lor. Căci iată, și-au împietrit inimile împotriva Lui, așa încât s-au făcut precum cremenea; prin urmare, așa cum ei erau albi și deosebit de blonzi și plăcuți, Domnul Dumnezeu a făcut ca pielea lor să fie neagră la culoare pentru ca să nu fie o ispită pentru poporul meu.

22 Și astfel spune Domnul Dumnezeu: Eu voi face ca ei să fie respingători pentru poporul tău, dacă nu se vor pocăi de nedreptățile lor.

23 Și blestată să fie seminția aceuia care se va amesteca cu seminția lor; căci ei vor fi blestemați chiar cu același blestem. Iar Domnul a vorbit aceasta și așa a fost.

24 Și din cauza blestemului care era asupra lor, au devenit un popor leneș, plin de răutate și șiretenie, iar ei căutau prin pustiu animale de pradă.

25 Iar Domnul Dumnezeu mi-a spus: Ei vor fi o pacoste pentru seminția ta, să-i așăte să-și aducă aminte de Mine; și în măsura în care nu-și vor aduce aminte de Mine și nu vor asculta de cuvintele Mele, ei îi vor chinui chiar până la distrugere.

26 Și s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am uns pe Iacov și Iosif, pentru ca ei să fie preoți și învățători peste țara poporului meu.

27 Și s-a întâmplat că noi am trăit în fericire.

28 Și treizeci de ani trecuseră de când am plecat din Ierusalim.

29 Iar eu, Nefi, am păstrat cronicile despre poporul meu până acum, pe plăcile pe care le-am făcut.

30 Și s-a întâmplat că Domnul Dumnezeu mi-a spus: Fă alte plăci; și vei grava multe lucruri pe ele, care sunt bune în ochii Mei, pentru binele poporului tău.

31 Prin urmare, eu, Nefi, ca să fiu ascultător la poruncile Domnului, am mers și am făcut aceste plăci pe care am înscris aceste lucruri.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

32 Și am gravat ceea ce este plăcut lui Dumnezeu. Și dacă poporul meu este mulțumit cu lucrurile care sunt plăcute lui Dumnezeu, atunci el va fi mulțumit de inscripțiile mele gravate pe aceste plăci.

33 Și dacă poporul meu dorește să cunoască partea mai deosebită a istoriei poporului meu, atunci trebuie să cerceteze celelalte plăci ale mele.

34 Și este destul pentru mine să spun că trecuseră patruzeci de ani și noi deja avusesem războaie și conflicte cu frații noștri.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 Nefi 6

- 1 Cuvintele lui Iacov, fratele lui Nefi, pe care le-a vorbit către poporul lui Nefi:
- 2 Iată, frații mei preaiubiți, eu, Iacov, fiind chemat de către Dumnezeu și rânduit după felul ordinului Său Sfânt, și fiind uns de către fratele meu Nefi, către care priviți ca la un rege sau un protector și de care depindeți pentru siguranța voastră, iată, voi știți că v-am vorbit foarte multe lucruri.
- 3 Cu toate acestea, vă vorbesc din nou; căci doresc bunăstarea sufletelor voastre. Da, frica mea este mare pentru voi; iar voi știți că întotdeauna așa a fost. Căci v-am îndemnat cu toată sânguința și v-am învățat cuvintele tatălui meu; și v-am vorbit despre toate lucrurile care sunt scrise, începând de la crearea lumii.
- 4 Și acum, iată, vă voi vorbi despre lucrurile care sunt și care vor veni; prin urmare, vă voi citi cuvintele lui Isaia. Și acestea sunt cuvintele pe care fratele meu a dorit ca eu să le grăiesc către voi. Și vă vorbesc de dragul vostru, pentru ca voi să învățați și să slăviți numele Dumnezeului vostru.
- 5 Și acum, cuvintele pe care o să le citesc sunt cuvintele pe care Isaia le-a vorbit despre toată casa lui Israel; prin urmare, ele se potrivesc vouă, căci sunteți din casa lui Israel. Și sunt multe lucruri care au fost spuse de Isaia, care pot fi potrivite vouă, pentru că sunteți din casa lui Israel.
- 6 Și acum, acestea sunt cuvintele: Așa spune Domnul Dumnezeu: Iată, Eu Îmi voi ridica mâna către neamuri și voi înălța steagul Meu către popor; iar ei îi vor strânge pe fiii tăi în brațe, iar ficele tale vor fi purtate pe umeri.
- 7 Și regii vor fi părinții tăi adoptivi și reginele lor vor fi mamele tale adoptive; ei se vor închina către tine cu fața la pământ și vor linge țărâna de pe picioarele tale; iar tu vei ști că Eu sunt Domnul; căci cei care Mă vor aștepta pe Mine nu vor fi dați de rușine.
- 8 Și acum eu, Iacov, voi glăsuî întrucâtva despre aceste cuvinte. Căci iată, Domnul mi-a arătat că acei care erau la Ierusalim, de unde noi am venit, au fost uciși și luați robi.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

9 Cu toate acestea, Domnul mi-a arătat că ei trebuia iarăși să se întoarcă. Și El, de asemenea, mi-a arătat că Domnul Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel, va trebui să apară în fața lor în trup; iar după ce El va apărea, ei Îl vor chinui și-L vor răstigni după cuvintele îngerului care le-a vorbit către mine.

10 Și după ce ei și-au împietrit inimile și s-au încăpățânat împotriva Celui Sfânt al lui Israel, iată, judecățile Celui Sfânt al lui Israel vor veni asupra lor. Și va veni ziua aceea când ei vor fi loviți și chinuiți.

11 Prin urmare, după ce vor fi mânați de colo-colo, căci așa a spus îngerul, mulți vor fi pedepsiți în trup, dar nu vor fi lăsați să piară, datorită rugăciunilor celor credincioși; vor fi împrăștiați și loviți și urâți; cu toate acestea, Domnul va fi milos cu ei, pentru ca atunci când vor ajunge să-L cunoască pe Mântuitorul lor, atunci vor fi adunați iarăși în țara moștenirii lor.

12 Și binecuvântate sunt neamurile, cele despre care profetul a scris; căci, iată, dacă va fi ca ei să se pocăiască și să nu lupte împotriva Sionului și să nu se unească cu acea biserică mare și odioasă, atunci ei vor fi salvați; căci Domnul Dumnezeu va îndeplini legămintele pe care le-a făcut cu copiii Săi; și în acest scop a scris profetul aceste lucruri.

13 Prin urmare, cei care luptă împotriva Sionului și a poporului de legământ al Domnului vor linge țărâna de pe picioarele lor; iar poporul Domnului nu va fi rușinat. Căci oamenii Domnului sunt cei care Îl așteaptă pe El; căci ei încă mai așteaptă venirea lui Mesia.

14 Și iată, după cuvintele profetului, Mesia va veni iarăși pentru a doua oară ca să-i salveze; prin urmare, El li se va arăta în putere și slavă mare pentru distrugerea dușmanilor lor, atunci când ziua aceea va veni, când ei vor crede în El; și El nu va distruge pe nici unul care va crede în El.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

15 Iar cei care nu cred în El vor fi distruși, atât de foc, cât și de furtună și de cutremure de pământ, și de vărsări de sânge și de molimi și de foamete. Iar ei vor ști că Domnul este Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel.

16 Căci poate prada să fie luată de la cel puternic, iar robul de drept eliberat?

17 Dar așa spune Domnul: Chiar și robii celor puternici vor fi luați, iar prada celor groaznici va fi eliberată; căci Dumnezeul cel Puternic va elibera poporul Său de legământ. Căci așa spune Domnul: Eu Mă voi lupta cu cei care se luptă cu tine—

18 Iar pe cei care te asupresc îi voi hrăni cu propria lor carne; și ei se vor îmbăta cu propriul lor sânge ca și cu un vin dulce; și toți muritorii vor ști că Eu, Domnul, sunt Salvatorul tău și Mântuitorul tău, Cel Puternic al lui Iacov.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Nefi 7

- 1 Da, căci așa vorbește Domnul: Te-am dat pe tine deoparte sau te-am alungat pe tine pentru totdeauna? Căci așa a spus Domnul: Unde este cartea de despărțire a mamei tale? Cui te-am dat sau căruia dintre creditorii mei te-am vândut Eu pe tine? Da, cui te-am vândut? Iată, din cauza nedreptăților voastre voi v-ați vândut pe voi înșivă și din cauza nelegiuirilor voastre, mama voastră este izgonită.
- 2 Prin urmare, atunci când Eu am venit, nu era nici un om; atunci când Eu am chemat, nu era nimeni care să răspundă. O, casă a lui Israel, este mâna Mea scurtată în așa fel încât nu poate mântui, ori nu am nici o putere ca să izbăvesc? Iată, la comanda Mea usuc marea, Eu transform râurile lor într-un pustiu și fac ca peștii lor să pută pentru că apele sunt uscate, iar ei mor de sete.
- 3 Eu îmbrac cerurile cu întunecime și le acopăr cu un veșmânt de doliu.
- 4 Domnul Dumnezeu Mi-a dat limba celui învățat pentru ca să știu să vorbesc la timpul potrivit către tine, o, casă a lui Israel. Atunci când ești obosită, El veghează dimineață după dimineață. Și El Îmi trezește urechea ca să asculte ca cel învățat.
- 5 Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, iar Eu nu M-am răzvrătit și nici nu am întors spatele.
- 6 I-am dat spinarea Mea celui care lovește, iar obrajii Mei celor care smulg barba. Eu nu mi-am ascuns fața de la rușine și scuipături.
- 7 Căci Domnul Dumnezeu Mă va ajuta, de aceea nu voi fi făcut de rușine. De aceea, Mi-am făcut fața ca o cremene și știu că nu voi fi umilit.
- 8 Și Domnul este aproape și Mă îndreptățește. Cine se va întrece cu Mine? Să stăm împreună. Cine este potrivnicul Meu? Lăsați-l să vină lângă Mine, iar Eu îl voi lovi cu tăria gurii Mele.
- 9 Căci Domnul Dumnezeu Mă va ajuta. Și iată, toți cei care Mă vor condamna vor îmbătrâni ca o haină, iar moliiile o vor mânca.
- 10 Cine dintre voi se teme de Domnul, se supune glasului slujitorului Său, merge în întuneric și nu are nici o lumină?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Priviți, voi toți cei care faceți focuri, care vă călăuziți după scânteii, mergeți în lumina focului vostru și în scânteile pe care le-ați făcut. Aceasta veți căpăta din mâna Mea—veți zace pe jos în suferință.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2 Nefi 8

- 1 Ascultați-Mă pe Mine, voi cei care pășiți în dreptate. Priviți către piatra din care sunteți făcuți și în groapa din care ați fost săpați.
- 2 Priviți la Avraam, tatăl vostru, și la Sara, cea care v-a purtat; căci pe el singur l-am chemat și l-am binecuvântat.
- 3 Căci Domnul va alina Sionul, El va alina toate locurile lui părăsite; și El va face pustiul lui ca Edenul, iar deșertul lui ca grădina Domnului. Bucurie și veselie se vor afla acolo, mulțumiri și sunete melodioase.
- 4 Ascultați-Mă pe Mine, poporul Meu, și îndreptați-vă urechea către Mine, o, neamul Meu; căci o lege va porni de la Mine, iar Eu voi face judecata Mea să fie lumina poporului.
- 5 Dreptatea Mea este aproape; Salvarea Mea a mers mai departe, iar brațul Meu îi va judeca pe oameni. Insulele Mă vor aștepta și în brațul Meu își vor pune nădejdea.
- 6 Ridicați-vă ochii către ceruri și priviți la pământul de dedesubt; căci cerurile vor dispărea ca un fum, iar pământul va îmbătrâni ca un veșmânt, iar cei ce trăiesc acolo vor muri în același fel. Dar Salvarea Mea va fi veșnică, iar dreptatea Mea nu va fi desființată.
- 7 Ascultați-Mă, voi cei care cunoașteți dreptatea, popor în inima căruia am scris legea Mea, nu vă temeți de ocara oamenilor, nici de mânia lor.
- 8 Căci molii le vor mânca așa ca pe un veșmânt, iar viermii le vor mânca așa ca pe lână. Dar dreptatea Mea va fi veșnică, iar Salvarea Mea, din generație în generație.
- 9 Treziți-vă, treziți-vă! Îmbracă-ți puterea, o, braț al Domnului; trezește-te ca în zilele din vechime. Nu ești Tu acela care l-ai tăiat pe Rahav și l-ai rănit pe balaur?
- 10 Nu ești Tu acela care ai uscat marea, apele cu mare adâncime; care ai făcut adâncimile mării să fie o cale pentru ca cei răscumpărați să treacă prin ea?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11 De aceea, cei mântuiți ai Domnului se vor reîntoarce și vor veni cântând către Sion; iar pe capul lor va fi bucurie și sfințenie nepieritoare; și ei vor avea bucurie și veselie; tristețea și jalea vor fugi de ei.

12 Eu sunt Acela; da, Eu sunt Cel care vă mângâie. Iată, cine ești tu ca să te temi de om, care va muri, precum și de fiul omului care va fi făcut să fie ca iarba?

13 Și să uiți pe Domnul creatorul tău, Cel care a întins cerurile și a pus temeliile pământului, și să te temi fără oprire în fiecare zi din cauza furiei celui care te subjugă, ca și cum acesta ar fi gata să distrugă? Și unde este furia asupritorului?

14 Robul exilat se grăbește pentru ca să poată fi dezlegat și să nu moară în groapă sau să-și piardă pâinea.

15 Dar Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, ale cărui valuri au gemut; Domnul oștirilor este numele Meu.

16 Și Mi-am pus cuvintele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii Mele pentru ca să pot așeza cerurile, să pun temeliile pământului și să vorbesc către Sion: Iată, tu ești poporul Meu.

17 Trezește-te, trezește-te, ridică-te, o, Ierusalim, care ai băut din mâna Domnului paharul mâniei Sale—tu ai băut din paharul fricii până la ultima picătură—

18 Și nimeni ca să-l călăuzească dintre toți fiii pe care el i-a crescut; nici unul nu l-a luat de mână dintre toți fiii pe care i-a crescut.

19 Acești doi fii au venit către tine, dar cine se va întrista pentru tine—pentru părăsirea și distrugerea ta și foamea și sabia—și cu care dintre ei te voi consola?

20 Fiii tăi au leșinat, în afară de aceștia doi; ei zac la capătul tuturor străzilor; ca un taur sălbatic într-o plasă, ei sunt plini de furia Domnului, de mustrea Dumnezeului tău.

21 De aceea, ascultă acum aceasta, tu cel în suferință și beat, dar nu de vin:

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

- 22 Astfel spune Domnul tău, Domnul și Dumnezeuul tău care a pledat cauza poporului Său; iată, Eu am luat din mâna ta paharul fricii, drojdia paharului furiei Mele; tu n-o vei mai bea din nou.
- 23 Dar Eu îl voi pune în mâna acelora care te lovesc pe tine; care au spus sufletului tău: Apleacă-te pentru ca noi să putem să trecem peste tine—iar tu ți-ai pus trupul jos pentru ca ei să calce peste tine.
- 24 Trezește-te, trezește-te, îmbracă-ți tăria, o, Sion; înveșmântează-te cu veșmintele tale frumoase, o, Ierusalim, Oraș Sfânt; căci de-acum încolo nu vor mai veni la tine cei netăiați împrejur și cei necurați.
- 25 Scutură-te de țărână; ridică-te, așază-te, o, Ierusalim; dezleagă-te de legăturile din jurul gâtului tău, O, tu fiică roabă a Sionului.

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2 Nefi 9

- 1 Și acum, frații mei preaiubiți, am citit aceste lucruri pentru ca voi să cunoașteți legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu toți cei din casa lui Israel—
- 2 Că El a vorbit către iudei prin gura profeților Săi sfinți chiar de la începuturi, din generație în generație, până când va veni acel timp când ei se vor întoarce la adevărata Biserică și turmă ale lui Dumnezeu; atunci ei vor fi adunați acasă, în țările moștenirii lor, și se vor stabili în toate țările făgăduite lor.
- 3 Iată, frații mei preaiubiți, vă spun aceste lucruri pentru ca voi să vă bucurați și să vă înălțați capul pentru totdeauna, datorită binecuvântărilor pe care Domnul Dumnezeu le va da copiilor voștri.
- 4 Căci eu știu că mulți dintre voi ați căutat mult să cunoașteți lucrurile care vor veni; prin urmare, știu că voi știți că trupul nostru trebuie să se degradeze și să moară; și totuși, în trupurile noastre Îl vom vedea pe Dumnezeu.
- 5 Da, știu că voi cunoașteți că El se va arăta în trup celor din Ierusalim, de unde noi am venit; căci este potrivit ca aceasta să se întâmple printre ei; căci este nevoie ca Marele Creator să sufere El Însuși, ca ființă, ca să devină supus omului în trup și să moară pentru toți oamenii, pentru ca toți oamenii să poată deveni supușii Lui.
- 6 Căci, după cum moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru ca planul milos al Marelui Creator să fie împlinit, e necesar să existe o putere a învierii, iar învierea trebuie să vină asupra omului din cauza căderii; iar căderea a venit din cauza nelegiuirii; și din cauza căderii omului, ei au fost alungați din prezența Domnului.
- 7 Prin urmare, e necesar să fie o ispășire fără de sfârșit; căci dacă ispășirea n-ar fi infinită, corupția aceasta nu s-ar putea înveșmânta în incorupție. Prin urmare, prima judecată care a venit asupra omului ar fi trebuit să rămână infinită. Și dacă ar fi fost așa, trupul acesta ar fi trebuit să fie lăsat în pământ ca să putrezească și să se macine în țărâna-mamă, ca să nu se mai ridice niciodată.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

8 O, înțelepciune a lui Dumnezeu, mila și harul Lui!
Căci iată, dacă trupul ar trebui să nu se mai ridice,
atunci spiritele noastre ar trebui să se supună îngerului
care a căzut din prezența Dumnezeului Veșnic și a
devenit diavolul, ca să nu se mai ridice.

9 Și spiritele noastre ar trebui să devină asemănătoare
lui, și noi să devenim diavoli, îngeri ai unui diavol, ca să
fim despărțiți de prezența Dumnezeului nostru și să
rămânem cu tatăl minciunilor, în nenorocire, ca și el
însuși; da, cu acea ființă care i-a înșelat pe strămoșii
noștri cei dintâi, care aproape s-a transformat el însuși
într-un înger de lumină și îi stârnește pe copiii
oamenilor în combinații secrete ale omorului și tot felul
de lucrări secrete ale întunericului.

10 O, cât de mare este bunătatea Dumnezeului nostru
care pregătește o cale pentru scăparea noastră din
strânsoarea acestui monstru îngrozitor; da, acel
monstru, moarte și iad, pe care eu îl numesc moartea
trupului și, de asemenea, moartea spiritului.

11 Și datorită căii de eliberare a Dumnezeului nostru,
Cel Sfânt al lui Israel, această moarte despre care am
vorbit, care este vremelnică, va elibera pe morții săi;
moartea aceasta este mormântul.

12 Și această moarte despre care am vorbit, care este
moartea spirituală, va elibera pe morții ei; moartea
spirituală care este iadul; prin urmare, moartea și iadul
trebuie să elibereze pe morții lor, și iadul trebuie să
elibereze spiritele lui înrobite, iar mormântul trebuie să
elibereze trupurile lui înrobite, iar trupurile și spiritele
oamenilor vor fi reunite; și aceasta este prin puterea de
înviere a Celui Sfânt al lui Israel.

13 O, cât de mare este planul Dumnezeului nostru!
Căci, pe de altă parte, paradisul lui Dumnezeu trebuie
să elibereze spiritele celor drepti și mormântul va trebui
să elibereze trupul celor drepti; și spiritul și trupul sunt
unite din nou și toți oamenii devin incoruptibili și
nemuritori, iar ei sunt suflete vii, care au o cunoaștere
desăvârșită, la fel ca și noi, muritorii, numai dacă
cunoașterea noastră va fi desăvârșită.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For be-
hold, if the flesh should rise no more our spirits must
become subject to that angel who fell from before the
presence of the Eternal God, and became the devil, to
rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and
we become devils, angels to a devil, to be shut out from
the presence of our God, and to remain with the father
of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being
who beguiled our first parents, who transformeth him-
self nigh unto an angel of light, and stirreth up the chil-
dren of men unto secret combinations of murder and
all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who pre-
pareth a way for our escape from the grasp of this awful
monster; yea, that monster, death and hell, which I call
the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God,
the Holy One of Israel, this death, of which I have spo-
ken, which is the temporal, shall deliver up its dead;
which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the
spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual
death is hell; wherefore, death and hell must deliver up
their dead, and hell must deliver up its captive spirits,
and the grave must deliver up its captive bodies, and the
bodies and the spirits of men will be restored one to the
other; and it is by the power of the resurrection of the
Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other
hand, the paradise of God must deliver up the spirits of
the righteous, and the grave deliver up the body of the
righteous; and the spirit and the body is restored to it-
self again, and all men become incorruptible, and im-
mortal, and they are living souls, having a perfect
knowledge like unto us in the flesh, save it be that our
knowledge shall be perfect.

- 14 Prin urmare, vom avea o cunoaștere desăvârșită despre toată vina noastră și despre necurățenia noastră și despre goliciunea noastră iar cei dreپți vor avea o cunoaștere desăvârșită despre bucuria și dreptatea lor, fiind înveșmântați cu puritate, da, chiar cu mantia dreptății.
- 15 Și se va întâmpla că, atunci când toți oamenii vor trece de la prima moarte la viață într-atât încât să devină nemuritori, ei vor trebui să apară în fața scaunului de judecată al Celui Sfânt al lui Israel; și apoi va veni judecata și atunci vor trebui să fie judecați după sfânta judecată a lui Dumnezeu.
- 16 Și cu siguranță, așa cum Domnul trăiește, căci Domnul Dumnezeu a spus aceasta, și acesta este cuvântul Lui veșnic, care nu poate muri, așa că cei dreپți vor fi încă dreپți, iar cei care sunt întinați vor fi încă întinați; prin urmare, cei care sunt întinați sunt diavolul și îngerii lui; și ei vor pieri în focul nepieritor pregătit pentru ei; și chinul lor este ca un lac de foc și pucioasă, a cărui flacără se înalță pentru totdeauna și nu are sfârșit.
- 17 O, măreția și dreptatea Dumnezeului nostru! Căci El îndeplinește toate cuvintele Sale, iar ele au ieșit din gura Lui și legea Lui trebuie împlinită.
- 18 Dar iată, cei dreپți, sfinții Celui Sfânt al lui Israel, cei care au crezut în Cel Sfânt al lui Israel, cei care au îndurat crucile lumii și au disprețuit rușinea acesteia, vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu, care a fost pregătită pentru ei încă de la întemeierea lumii, iar bucuria lor va fi deplină în vecii vecilor.
- 19 O, măreția milosteniei Dumnezeului nostru, Cel Sfânt al lui Israel! Căci El îi eliberează pe sfinții Săi de acel monstru îngrozitor, diavolul și moartea, și iadul și acel lac de foc și pucioasă, care este un chin fără de sfârșit.
- 20 O, cât de mare este sfințenia Dumnezeului nostru! Căci El cunoaște toate lucrurile și nu este ceva ce El să nu cunoască.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

21 Iar El vine pe lume pentru ca să-i salveze pe toți oamenii, dacă ei vor asculta de glasul Lui; căci iată, El suferă durerile tuturor oamenilor, da, durerile fiecărei făpturi vii, atât bărbați, cât și femei și copii, care fac parte din familia lui Adam.

22 Și El suferă aceasta pentru ca învierea să poată veni asupra tuturor oamenilor, pentru ca toți să poată să stea în fața Lui în ziua cea mare a judecății.

23 Iar El poruncește tuturor oamenilor să se pocăiască și să fie botezați în numele Lui, având credință desăvârșită în Cel Sfânt al lui Israel, căci altfel ei nu vor putea fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu.

24 Iar dacă nu se vor pocăi și nu vor crede în numele Lui și nu se vor boteza în numele Lui și nu vor îndura până la sfârșit, atunci ei trebuie să fie osândiți; căci așa a spus Domnul Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel.

25 Prin urmare, El a dat o lege; căci unde nu este nici o lege dată, nu este nici o pedeapsă; și unde nu este nici o pedeapsă, nu este nici o condamnare; și unde nu este nici o condamnare, mila Celui Sfânt al lui Israel pune stăpânire pe ei, datorită ispășirii; căci ei sunt eliberați prin puterea Lui.

26 Căci ispășirea satisface cerințele dreptății Lui asupra tuturor celor cărora nu li s-a dat legea, ca să fie eliberați de acel monstru îngrozitor, moarte și iad, și diavolul și lacul de foc și pucioasă, care este un chin fără de sfârșit; și ei sunt readuși la Dumnezeu care le-a dat suflare, care este Cel Sfânt al lui Israel.

27 Dar vai de acela căruia i-a fost dată legea, da, care are toate poruncile lui Dumnezeu, la fel ca și noi, și care le calcă și care irosește zilele încercării sale, căci groaznică este starea lui!

28 O, acel plan șiret al celui rău! O, vanitatea și fragilitatea și nebunia oamenilor! Atunci când sunt învățați, ei cred că sunt înțelepți și nu ascultă de sfatul lui Dumnezeu, căci îl dau deoparte crezând că ei cunosc prin ei înșiși, prin urmare înțelepciunea lor este nebunie și nu este spre folosul lor. Și ei vor pieri.

29 Dar este bine să fie învățați, dacă ascultă de sfaturile lui Dumnezeu.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

30 Dar vai de cei bogați, care sunt bogați în lucrurile lumești. Căci, pentru că sunt bogați, ei îi disprețuiesc pe cei săraci și îi persecută pe cei umili, iar inimile lor sunt în averile lor; prin urmare, averea lor este Dumnezeu lor. Și iată, averea lor va pieri împreună cu ei.

31 Și vai de cei surzi care nu vor auzi; căci vor pieri.

32 Vai de cei orbi care nu vor vedea; căci, de asemenea, vor pieri.

33 Vai de cei cu inima împietrită, căci cunoașterea nedreptăților lor îi va lovi în ziua de pe urmă.

34 Vai de cel mincinos, căci va fi aruncat în iad.

35 Vai de cel criminal, care ucide cu bună-știință, căci va muri.

36 Vai de cei care preacurvesc, căci vor fi aruncați în iad.

37 Da, vai de cei care se închină la idoli, căci diavolul tuturor diavolilor se desfată în ei.

38 Și, în sfârșit, vai de toți cei care mor în păcat; căci se vor întoarce la Dumnezeu și-I vor vedea fața, dar vor rămâne în păcatele lor.

39 O, frații mei preaiubiți, aduceți-vă aminte de oroarea de a încălca legile aceluia Dumnezeu Sfânt, precum și oroarea de a ceda ispitelor aceluia înșelător. Amintiți-vă că a umbla după lucrurile pământești înseamnă moarte, dar a umbla după lucrurile spirituale înseamnă viață veșnică.

40 O, frații mei preaiubiți, deschideți-vă urechile la cuvintele mele. Aduceți-vă aminte de măreția Celui Sfânt al lui Israel. Nu spuneți că am glăsuț lucruri aspre împotriva voastră; căci dacă o faceți, voi veți insulta adevărul; căci eu am vorbit cuvintele Făcătorului. Eu știu că vorbele adevărului sunt grele împotriva a tot ceea ce nu este curat; dar cei drepti nu se tem, căci ei iubesc adevărul și nu se clatină.

41 O, și atunci, frații mei preaiubiți, veniți la Domnul Cel Sfânt. Amintiți-vă de cărările Lui că sunt drepte. Iată, calea omului este strâmtă, dar se întinde dreaptă în fața Lui, iar păzitorul porții este Cel Sfânt al lui Israel; și El nu folosește acolo nici un slujitor; și nu este nici o altă cale decât prin poartă; și El nu poate fi înșelat, căci Domnul Dumnezeu este numele Lui.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

42 Și oricui bate la poarta Lui, El aceluia îi va deschide; iar cei înțelepți și cei învățați și cei care sunt bogați, care sunt plini de ei din cauza învățaturii lor și a înțelepciunii lor și a bogăției lor—da, aceștia sunt cei pe care El îi disprețuiește; și dacă ei nu leapădă aceste lucruri și nu se consideră nevrednici în fața lui Dumnezeu și nu se cufundă în adâncurile umilinței, atunci El nu va deschide poarta pentru ei.

43 Dar lucrurile celor înțelepți și ale celor prudenți vor fi ascunse de ei pentru totdeauna—da, acea fericire care este pregătită pentru sfinți.

44 O, frații mei preaiubiți, aduceți-vă aminte de cuvintele mele. Iată, îmi scot veșmintele și le scutur în fața voastră; mă rog la Dumnezeu salvării mele să mă vadă cu ochiul Lui atotcercetător; prin urmare, voi veți ști în ziua de pe urmă, atunci când toți oamenii vor fi judecați după faptele lor, că Dumnezeu lui Israel a fost martor că eu am scuturat nedreptățile voastre din sufletul meu și că stau cu strălucire în fața Lui și că mă lepăd de sângele vostru.

45 O, frații mei preaiubiți, îndepărtați-vă de păcatele voastre; scuturați lanțurile aceluia care vrea să vă înlănțuie; veniți la acel Dumnezeu care este stâncă salvării voastre.

46 Pregătiți-vă sufletele pentru acea zi glorioasă când dreptatea va fi împărțită celor drepți, chiar Ziua judecății, pentru ca voi să nu vă chirciți de groază; pentru ca voi să nu vă aduceți aminte de păcatul vostru îngrozitor în perfecțiune și să trebuiască să exclamați: Sfinte, sfinte sunt judecățile Tale, o, Doamne Dumnezeule Atotputernic—dar eu îmi cunosc păcatul; am călcat legea, iar nelegiuirile sunt ale mele; și diavolul a pus stăpânire pe mine, iar eu sunt o pradă a nenorocirii lui groaznice.

47 Dar iată, frații mei, este potrivit să vă trezesc la realitatea îngrozitoare a acestor lucruri? V-aș răni eu sufletele voastre dacă mințile voastre ar fi pure? Aș fi eu limpede cu voi, după limpezimea adevărului, dacă ați fi fără de păcat?

48 Iată, dacă ați fi sfinți, eu v-aș vorbi despre sfințenie; dar pentru că voi nu sunteți sfinți și pentru că vă uitați la mine ca la un învățător, este necesar și potrivit ca eu să vă învăț care sunt consecințele păcatului.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

49 Iată, sufletului meu îi este scârbă de păcat, iar inima mea se bucură în dreptate; iar eu voi preamări numele sfânt al Dumnezeului meu.

50 Veniți, frații mei, fiecare dintre voi care este însetat, veniți la apă; iar cel care nu are nici un ban, să vină și să cumpere și să mănânce; da, vino și cumpără vin și lapte, fără bani și fără preț.

51 Prin urmare, nu cheltuiți bani pe ceea ce nu are nici o valoare, nici munca voastră pe ceea ce nu aduce satisfacții. Ascultați-mă cu sârguință și aduceți-vă aminte de cuvintele pe care le-am spus; și veniți către Cel Sfânt al lui Israel și îndestulați-vă cu ceea ce nu piere și nici nu poate fi corupt și lăsați-vă sufletul să se bucure în abundență.

52 Iată, frații mei preaiubiți, aduceți-vă aminte de cuvintele Dumnezeului vostru; rugați-vă la El toată ziua, iar noaptea aduceți mulțumiri numelui Lui cel sfânt. Lăsați inimile voastre să se bucure.

53 Și iată, cât de mari sunt legămintele Domnului și cât de mare este bunăvoința Lui față de copiii oamenilor; și datorită măreției Lui și a harului și milostenie Lui, El ne-a făgăduit că seminția noastră nu va fi distrusă cu totul, trupește, ci că El o va păstra; și în generațiile viitoare ei vor deveni o ramură dreaptă a casei lui Israel.

54 Și acum, frații mei, aș dori să vă vorbesc mai mult; dar restul cuvintelor mele vi le voi spune mâine. Amin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Harken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Nefi 10

- 1 Și acum eu, Iacov, vă vorbesc iarăși vouă, frații mei preaiubiți, despre această ramură dreaptă despre care v-am vorbit.
- 2 Căci iată, făgăduielile pe care le-am primit sunt făgăduieli care țin de trup; prin urmare, așa cum mi s-a arătat mie că mulți dintre copiii noștri vor pieri trupește din cauza necredinței, totuși, Dumnezeu va fi milos cu mulți; și copiii noștri vor fi salvați pentru ca ei să poată ajunge la ceea ce le va da lor cunoașterea adevărată a Mântuitorului lor.
- 3 Prin urmare, așa cum v-am spus, este necesar și potrivit ca Hristos—căci în noaptea din urmă îngerul mi-a spus că acesta trebuie să fie numele Lui—să vină printre iudei, printre cei care sunt cea mai păcătoasă parte a lumii; iar ei îl vor răstigni pe El—căci așa vrea Dumnezeul nostru și nu este nici o altă națiune de pe pământ care să-L răstignească pe Dumnezeul lor.
- 4 Căci dacă minunile foarte mari ar fi făcute printre alte națiuni, acestea s-ar pocăi și ar ști că El este Dumnezeul lor.
- 5 Dar din cauza vicleșugurilor preoțești, precum și din cauza nedreptăților, cei din Ierusalim se vor încapățâna împotriva Lui pentru ca El să fie răstignit.
- 6 Prin urmare, din cauza nedreptăților lor, distrugere și foamete, și molimi și vărsare de sânge vor veni peste ei; iar cei care nu vor fi distruși vor fi împrăștiați printre toate națiunile.
- 7 Dar iată, așa spune Domnul Dumnezeu: Când ziua aceea va veni, când vor crede în Mine că Eu sunt Hristos, atunci am făcut un legământ solemn cu strămoșii lor, că ei vor fi reconstituiți în trup, pe pământ, în țările moștenirii lor.
- 8 Și se va întâmpla că ei vor fi adunați din îndelungata lor împrăștiere, din insulele mării și din cele patru colțuri ale lumii; iar popoarele neamurilor vor fi mari în ochii Mei, spune Dumnezeu, ducându-i pe ei în țările moștenirii lor.
- 9 Da, regii neamurilor vor fi tați adoptivi pentru ei, iar reginele lor vor fi mame adoptive; prin urmare, făgăduințele Domnului pentru neamuri sunt mari, căci așa a spus El, și cine poate tăgădui aceasta?

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

10 Dar iată, această țară, a spus Dumnezeu, va fi o țară a moștenirii tale, iar neamurile vor fi binecuvântate în țară.

11 Și această țară va fi o țară a libertății pentru neamuri, și în această țară nu vor fi regi care să se ridice împotriva neamurilor.

12 Și Eu voi întări această țară împotriva tuturor celorlalte popoare.

13 Iar cel care luptă împotriva Sionului va pieri, a spus Dumnezeu.

14 Căci cel care ridică un rege împotriva Mea va pieri, căci Eu, Domnul, Regele Cerului, voi fi regele lor și Eu voi fi o lumină în vecii vecilor pentru cei care ascultă de cuvintele Mele.

15 Prin urmare, pentru ca legămintele Mele pe care le-am făcut cu copiii oamenilor să fie împlinite, în legătură cu lucrurile pe care Eu le voi face pentru ei în timp ce ei sunt în trup, Eu trebuie să distrug lucrările secrete ale întunericului, ale crimelor și ale lucrurilor abominabile.

16 Prin urmare, cei care luptă împotriva Sionului, atât iudeii, cât și neamurile, atât sclavii, cât și cei liberi, atât bărbați, cât și femei, vor pieri; căci ei sunt aceia care sunt curvele întregului pământ; căci cei care nu sunt pentru Mine sunt împotriva Mea, spune Dumnezeul nostru.

17 Căci Eu voi îndeplini făgăduielile Mele pe care le-am făcut copiilor oamenilor, că le voi împlini pentru ei în timp ce ei sunt în trup—

18 Prin urmare, frații mei preaiubiți, așa spune Dumnezeul nostru: Eu voi pedepsi seminția voastră cu mâna neamurilor; cu toate acestea, Eu voi înmuia inimile neamurilor pentru ca ele să fie ca un părinte pentru ei; prin urmare, neamurile vor fi binecuvântate și numărate printre cei din casa lui Israel.

19 Prin urmare, Eu voi sfinți această țară pentru seminția voastră și pentru aceia care vor fi numărați în seminția voastră în vecii vecilor, ca să fie țara moștenirii lor; căci aceasta este o țară aleasă, spune Dumnezeu către mine, mai presus decât toate celelalte țări; prin urmare, Eu voi cere ca toți oamenii care locuiesc acolo să Mă preaslăvească, spune Dumnezeu.

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

20 Și acum, frații mei preaiubiți, văzând că Dumnezeuul nostru cel milos ne-a făcut cunoscut atât de multe despre aceste lucruri, să ne aducem aminte de El și să ne lepădăm de păcatele noastre și să nu ne plecăm capul, căci noi nu suntem alungați; cu toate acestea, noi am fost conduși afară din țara moștenirii noastre; dar am fost conduși într-o țară mai bună, căci Domnul a făcut ca marea să fie calea noastră și noi suntem pe o insulă a mării.

21 Dar mari sunt făgăduințele Domnului către cei care sunt pe insulele mării; prin urmare, vorbind despre insule, înțelegem că trebuie să fie mai multe la număr decât aceasta, iar ele sunt locuite, de asemenea, de frați de-ai noștri.

22 Căci iată, Domnul Dumnezeu i-a condus afară din casa lui Israel din când în când, după voința și plăcerea Lui. Și acum iată, Domnul își aduce aminte de toți aceia care au fost dezdăcinați; prin urmare, El își aduce aminte și de noi.

23 De aceea, înveseliți-vă inimile și aduceți-vă aminte că voi sunteți liberi să acționați pentru voi înșivă—să alegeți calea morții nepieritoare sau calea vieții veșnice.

24 Prin urmare, frații mei preaiubiți, împăcați-vă cu voința lui Dumnezeu și nu cu voința diavolului și a trupului; și aduceți-vă aminte, după ce v-ați împăcat cu Dumnezeu, că numai în și prin harul lui Dumnezeu puteți să fiți salvați.

25 Prin urmare, fie ca Dumnezeu să vă scoale din morți prin puterea învierii, precum și din moartea nepieritoare prin puterea ispășirii, pentru ca voi să puteți fi primiți în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu, ca să-L preamăriți prin har divin. Amin.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Nefi 11

- 1 Și acum, Iacov a spus mult mai multe lucruri către poporul meu în acel timp; cu toate acestea, numai pe acestea le-am scris, căci lucrurile pe care le-am scris îmi sunt de ajuns.
- 2 Și acum, eu, Nefi, scriu mai mult din cuvintele lui Isaia căci sufletul meu se desfată în cuvintele lui. Pentru că voi aplica vorbele lui la poporul meu și le voi trimite până la toți copiii mei căci el într-adevăr L-a văzut pe Mântuitorul meu, tot așa cum L-am văzut eu.
- 3 Și fratele meu, Iacov, de asemenea, L-a văzut pe El, cum și L-am văzut eu; prin urmare, voi trimite cuvintele lor până la copiii mei, ca să le dovedesc că vorbele mele sunt adevărate. Și astfel, prin cuvintele a trei oameni, a spus Dumnezeu, Eu voi întemeia cuvântul Meu. Cu toate acestea, Dumnezeu trimite mai mulți martori și dovedește toate cuvintele Sale.
- 4 Iată, sufletul meu se desfată dovedind poporului meu adevărul venirii lui Hristos; căci pentru acest scop a fost dată legea lui Moise; și toate lucrurile care au fost date de Dumnezeu omului, de la începutul lumii, sunt o reprezentare a Lui.
- 5 Și, de asemenea, sufletul meu se desfată în legămintele Domnului, pe care El le-a făcut cu strămoșii noștri; da, sufletul meu se desfată în harul Lui și în dreptatea și puterea și mila Lui, în planul măreț și veșnic al salvării de la moarte.
- 6 Iar sufletul meu se desfată dovedind poporului meu că, dacă Hristos n-ar veni, atunci toți oamenii ar trebui să piară.
- 7 Pentru că, dacă Hristos n-ar fi, atunci nici Dumnezeu n-ar fi; și dacă Dumnezeu n-ar fi, atunci nici noi n-am fi, căci atunci n-ar fi putut fi nici crearea. Dar Dumnezeu este, iar El este Hristos și El va veni la timpul Său cuvenit.
- 8 Și acum scriu unele dintre cuvintele lui Isaia pentru ca oricine din poporul meu, care va vedea aceste cuvinte, să-și înalțe inimile și să se bucure pentru toți oamenii. Acum, acestea sunt cuvintele și voi le puteți aplica la voi și la toți oamenii.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Nefi 12

- 1 Cuvântul pe care Isaia, fiul lui Amoț, l-a văzut despre Iuda și despre Ierusalim:
- 2 Și se va întâmpla în ultimele zile, când muntele Casei Domnului va fi întemeiat pe vârful munților și va fi înălțat deasupra dealurilor, iar toate națiunile vor curge către acel loc.
- 3 Și mulți oameni se vor duce și vor spune: Veniți, să mergem sus la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov; iar El ne va învăța căile Sale, iar noi vom păși pe căile Lui; pentru că din Sion va ieși legea, iar din Ierusalim cuvântul Domnului.
- 4 Iar El va judeca printre națiuni și va pedepsi pe mulți oameni; iar ei își vor făuri din săbiile lor fiare de plug, iar din lăncile lor coase—nici o națiune nu-și va ridica sabia împotriva altei națiuni și nici nu vor mai învăța să se războiască.
- 5 O, casă a lui Iacov, veniți și să mergem în lumina Domnului; da, veniți, căci voi toți sunteți rătăciți, fiecare în felul său păcătos.
- 6 De aceea, o, Doamne, Tu ai abandonat poporul Tău, casa lui Iacov, pentru că el este influențat din Răsărit și ascultă de vrăjitori care pretind că pot citi viitorul, la fel ca filistenii, și își găsește bucurie în copiii străinilor.
- 7 Pământul lor este, de asemenea, plin de argint și aur, iar bogățiile lor nu au nici un sfârșit; țara lor este, de asemenea, plină de cai, iar căruțele lor sunt fără de număr.
- 8 Țara lor este, de asemenea, plină de idoli; ei preaslăvesc lucrul propriilor lor mâini, acela făcut de propriile lor degete.
- 9 Și omul cel mic nu se pleacă, iar omul cel mare nu se umilește, de aceea, nu-l ierta.
- 10 O, voi cei păcătoși, intrați în pământ și ascundeți-vă în țărână căci frica de Domnul și slava maiestății Sale vă va lovi.
- 11 Și se va întâmpla că trufia omului va fi umilită și îngâmfarea oamenilor va fi frântă, iar Domnul singur va fi înălțat în acea zi.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Căci ziua Domnului oştirilor vine curând peste toate națiunile, da, asupra fiecăruia; da, asupra celui mândru și trufaș, asupra fiecăruia care este înălțat și va trebui să fie doborât.

13 Da, iar ziua Domnului va veni asupra tuturor cedrilor din Liban, căci ei sunt mari și înălțați; și asupra tuturor stejarilor din Basan.

14 Și asupra tuturor munților înalți, și asupra tuturor dealurilor, și asupra tuturor națiunilor care sunt înălțate, și asupra fiecărui popor;

15 Și asupra fiecărui turn înalt și asupra fiecărui zid fortificat;

16 Și asupra tuturor corăbiilor de pe mare și asupra tuturor corăbiilor de la Tars și asupra a tot ceea ce este plăcut la vedere.

17 Trufia omului va fi frântă, iar îngâmfarea oamenilor va fi micșorată; iar Domnul singur va fi înălțat în ziua aceea.

18 Iar El va face ca toți idolii să piară.

19 Iar aceștia se vor duce în găurile pietrelor și în grottele pământului, căci frica Domnului îi va cuprinde și slava măreției Lui îi va pedepsi atunci când El se va ridica pentru ca să zdruncine pământul.

20 În ziua aceea, orice om trebuie să arunce la cârțițe și la lilioci pe idolii lui de argint și pe idolii lui de aur pe care i-a făcut pentru el însuși, ca să-i preaslăvească;

21 Să intre în crăpăturile pietrelor și în vârful rocilor aspre, căci frica Domnului va veni peste ei, iar măreția slăvii Lui îi va lovi atunci când El se va ridica pentru a zdruncina pământul.

22 Feriți-vă de omul a cărui răsuflare este în nările sale; căci cine este el ca să-l luați în seamă?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Nefi 13

- 1 Căci iată, Domnul, Domnul oștirilor, va lua înapoi de la Ierusalim și de la Iuda, sprijinul și toate lucrurile, toată pâinea și toată apa—
- 2 Pe omul cel puternic și pe soldat, pe judecător și pe profet, precum și pe cel înțelept și pe cel bătrân;
- 3 Pe căpitanul celor cincizeci și pe omul de vază, pe consilier și pe șarlatanul înșelător și pe oratorul cel priceput.
- 4 Iar Eu le voi da copii ca să fie prinții lor, iar țăncii vor domni asupra lor.
- 5 Și poporul va fi asuprit, unul de către celălalt și fiecare de către vecinul său; copilul se va purta cu mândrie față de cel bătrân, iar cel de nimic față de cel de vază.
- 6 Când un om va lua pe fratele său din casa tatălui său și va spune: Tu ai îmbrăcăminte, fi conducătorul nostru și nu lăsa această ruină să intre sub mâna ta—
- 7 În ziua aceea, el va jura, zicând: Eu nu voi fi un vindecător; căci în casa mea nu este nici pâine și nici îmbrăcăminte; nu mă faceți pe mine conducătorul poporului.
- 8 Căci Ierusalimul este ruinat, iar Iuda este căzut pentru că vorbele și faptele lor au fost împotriva Domnului ca să înfrunte ochii slăvii Lui.
- 9 Fața lor poartă mărturie împotriva lor și declară că păcatul lor este chiar ca cel al Sodomei, iar ei nu pot să ascundă aceasta. Vai de sufletele lor, căci ei au atras răul asupra lor înșiși!
- 10 Spune celor dreپți că totul este bine cu ei; căci vor mânca rodul faptelor lor.
- 11 Vai de cei păcătoși, căci ei vor pieri; căci răsplata mâinilor lor va fi peste ei!
- 12 Cât despre poporul meu, copiii sunt asupritorii lor și femeile domnesc peste ei. O, poporul meu, cei care te conduc te fac să greșești și distrug calea drumurilor tale.
- 13 Domnul se va ridica pentru ca să apere și să-i judece pe oameni.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

14 Domnul va începe judecata cu cei bătrâni din
poporul Său și cu prinții acestuia; căci voi ați mâncat via
și ceea ce ați jefuit de la săraci, în casele voastre.

15 Ce vreți? Voi îmi faceți poporul bucățele și oprimați
pe cei săraci, spune Domnul Dumnezeu oștirilor.

16 Mai mult, Domnul a spus: Pentru că fiicele Sionului
sunt îngâmfate și pășesc cu spinările bătoase și cu priviri
pofcioase, pășind cu afectare și zornăind din picioarele
lor—

17 De aceea, Domnul va lovi cu râie vârful capului
fidelor Sionului și Domnul va dezveli părțile secrete ale
trupului lor.

18 În ziua aceea, Domnul va îndepărta bravada
ornamentelor lor zornăitoare, acoperământul capului
lor, și ornamentele lor de la gât, rotunde ca luna;

19 Lanțurile, brățările și eșarfele;

20 Bonetele și ornamentele picioarelor, cordeluțele de
pe cap și cutiuțele de mirodenii și cerceii;

21 Inelele și bijuteriile de la nas;

22 Hainele de gală și mantalele, broboadele care le
ascund fața și acele de păr;

23 Oglinzile și lenjeria fină, capișoanele și voalurile.

24 Și se va întâmpla că în loc de parfumuri va fi putoare;
și în loc de o centură, o zdreanță; și în loc de păr frumos
și bogat, chelie; și în loc de rochii largi și bogate,
veșminte strâmte de pânză de sac; arsuri în loc de
frumusețe.

25 Bărbații tăi vor cădea de sabie, iar vitejii tăi, în război.

26 Și porțile lui se vor tângui și vor jeli; și va fi părăsit și
va fi la pământ.

The Lord will enter into judgment with the ancients
of his people and the princes thereof; for ye have eaten
up the vineyard and the spoil of the poor in your
houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and
grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of
Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks
and wanton eyes, walking and mincing as they go, and
making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown
of the head of the daughters of Zion, and the Lord will
discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of
their tinkling ornaments, and caul, and round tires like
the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the
headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles,
and the wimples, and the crisping-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the
veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there
shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead
of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a
girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the
war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall
be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Nefi 14

- 1 Și în ziua aceea, șapte femei vor pune stăpânire pe un bărbat, zicând: Noi vom mânca pâinea noastră și vom purta propriile noastre haine; lasă-ne numai să ne chema după numele Tău ca să scăpăm de rușine.
- 2 În ziua aceea, ramura Domnului va fi frumoasă și glorioasă; rodul pământului foarte gustos și delicat pentru cei care sunt scăpați din Israel.
- 3 Și se va întâmpla că cei care au rămas în Sion și cei rămași în Ierusalim vor fi numiți sfinți, chiar fiecare care este înscris printre cei care trăiesc în Ierusalim—
- 4 Atunci când Domnul va fi spălat murdăria de pe fiicele Sionului și va fi purificat Ierusalimul de sângele care era în el cu spiritul judecății și cu spiritul focului.
- 5 Iar Domnul va face peste fiecare locuință de pe muntele Sionului și peste fiecare adunare a lui un nor de fum în timp de zi și strălucirea unui foc cu flăcări în timp de noapte; căci asupra întregii slăvi a Sionului va fi o apărare.
- 6 Și va exista un tabernacol ca să dea umbră în timpul zilei și să fie loc de refugiu și adăpost în timp de furtună și de ploaie.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Nefi 15

- 1 Și atunci voi cânta pentru Cel mult-preaiubit al Meu cântecul Celui Drag Mie, despre această vie. Cel Mult-preaiubit are o vie pe un deal foarte fertil.
- 2 Și El a îngrădit-o și a adunat pietrele din ea și a plantat-o cu vița cea mai aleasă, și a construit un turn în mijlocul ei și, de asemenea, a făcut un teasc; și El a făcut tot ce trebuia ca via să producă struguri; și ea a produs struguri sălbatici.
- 3 Și acum, o, voi locuitori ai Ierusalimului și oameni ai Iudeii, fiți, vă rog, judecători între Mine și via Mea.
- 4 Ce s-ar fi putut face mai mult pentru via Mea și Eu nu am făcut? Prin urmare, când am așteptat să producă struguri, ea a produs struguri sălbatici.
- 5 Și acum, gata; o să vă spun ce voi face cu via Mea—voi da jos gardul și va fi mâncată; și voi dărâma zidul ei și va fi călcată în picioare.
- 6 Și o voi lăsa în părăsire; ea nu va fi nici tunsă, nici săpată; și buruieni și măricini vor crește; și voi porunci norilor să nu mai plouă peste ea.
- 7 Căci via Domnului oștirilor este casa lui Israel, iar oamenii Iudeii sunt plantele care îi aduc bucurie; și El s-a așteptat la judecată, și iată, asuprire; la dreptate, dar iată, plânset.
- 8 Vai de cei care pun casă lângă casă, până când nu mai este nici un loc, ca ei să se așeze singuri în mijlocul pământului!
- 9 În urechile Mele, a glăsuț Domnul oștirilor, cu adevăr că o mulțime de case vor fi părăsite și orașe mari și frumoase vor fi nelocuite.
- 10 Da, zece acri de vie vor produce numai un bat, iar sămânța dintr-un omer va produce numai o efă.
- 11 Vai de cei care se scoală dis-de-dimineță ca să poată să bea mult până noaptea, iar vinul să le aprindă simțurile!
- 12 Iar harpa și timpana și tamburul și flautul și vinul sunt la petrecerile lor; dar ei nu iau aminte la lucrarea Domnului și nici a munca mâinilor Lui.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 De aceea, poporul Meu a fost dus în robie pentru că ei nu au nici o cunoaștere; iar oamenii lor de vază vor fi înfometați, iar noroadele lor vor fi uscate de sete.

14 De aceea, iadul se mărește și își deschide gura fără măsură; și slava lor și mulțimea lor și faima lor, precum și acela care se veselește vor coborî în el.

15 Și cel meschin va fi doborât, iar cel puternic va fi umilit, și ochii celui trufaș vor fi umiliți.

16 Dar Domnul oștirilor va fi înălțat în judecată, iar Dumnezeu, care este sfânt, va fi sfințit în dreptate.

17 Atunci mieii vor paște după felul lor, iar străinii vor mânca în locurile părăsite de cei bogați.

18 Vai de cei care aduc nedreptate cu funiile vanității și păcat cu șleaul căruței;

19 Care spun: Lasă-L să se grăbească, să-Și iuțească lucrul pentru ca noi să-L vedem; și lasă povața Celui Sfânt al lui Israel să se apropie și să vină pentru ca noi să o cunoaștem.

20 Vai de cei care numesc răul bine și binele rău, care iau întunericul drept lumină și lumina drept întuneric, care consideră amarul ca fiind dulce, iar dulcele ca fiind amar!

21 Vai de cei care sunt deștepți în proprii lor ochi și care se cred prevăzători!

22 Vai de cei grozavi în a bea vin și de cei care se voinicesc să amestece băuturi tari;

23 Cei care iartă pe cei păcătoși și-i răsplătesc și care îi lipsesc de dreptate pe cei drepți!

24 De aceea, așa cum focul nimicește miriștea și flacăra consumă pleava, tot așa rădăcina lor va putrezi, iar florile lor se vor risipi ca pulberea; pentru că au nesocotit legea Domnului oștirilor și au disprețuit cuvântul Celui Sfânt al lui Israel.

25 De aceea, este mânia Domnului aprinsă împotriva poporului Său, iar El Și-a întins mâna împotriva lor și i-a lovit; iar dealurile s-au cutremurat, iar cadavrele au fost aruncate în mijlocul străzilor. Căci toată mânia aceasta a Lui nu s-a potolit, iar mâna Lui este încă întinsă.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

26 Și El va înălța un steag pentru națiunile din depărtare și va fluiera către ele de la marginea pământului; și iată, ei vor veni cu repezeală; nici unul dintre ei nu va fi obosit și nu se va împiedica.

27 Nici unul nu va ațipi și nu va adormi; brăul nici unuia nu se va desface și nici șnurul papucilor lor nu se va deznoda;

28 Săgețile lor vor fi ascuțite, iar arcurile lor încordate, iar copitele cailor lor vor părea tari ca piatra, iar roțile căruțelor lor ca vârtejurile vântului, răcnetele lor ca acelea ale leilor.

29 Ei vor răcni ca leii tineri; da, vor răcni și vor ține bine prada și o vor căra departe în siguranță și nimeni nu o va elibera.

30 Și în ziua aceea, vor răcni împotriva lor la fel ca urletul mării; și dacă ei se uită către pământ, iată, întuneric și jale, iar lumina cerului lui este întunecată.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2 Nefi 16

- 1 În anul când regele Ozia a murit, eu L-am văzut, de asemenea, pe Domnul șezând pe un tron, sus și ridicat în înălțime, iar trena Lui umplea templul.
- 2 Deasupra Lui stăteau serafimii; fiecare dintre ei avea șase aripi; cu două dintre ele și-a acoperit fața; cu două și-a acoperit picioarele; iar cu două zbura.
- 3 Iar unul a strigat către celălalt și a zis: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor; pământul întreg este plin de slava Lui.
- 4 Iar coloanele porții s-au mișcat la glasul celui care striga, iar casa era plină de fum.
- 5 Atunci am spus: Vai de mine! căci eu sunt pierdut; pentru că sunt un om cu buze necurate; și trăiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate; căci ochii mei L-au văzut pe Rege, pe Domnul oștirilor.
- 6 Atunci, unul dintre serafimi a zburat către mine, având un cărbune aprins în mână, pe care el îl luase cu un clește de pe altar.
- 7 Și l-a pus pe acesta peste gura mea și a spus: Iată, acesta ți-a atins buzele; și nedreptatea ta este ștearsă, și păcatul tău este purificat.
- 8 Și am auzit glasul Domnului, zicând: Pe cine trebuie să trimit și cine se va duce pentru Noi? Atunci am spus: Aici sunt; trimite-mă pe mine.
- 9 Iar El a spus: Du-te și spune acestui popor—Într-adevăr, voi auziți, dar ei nu înțelegeți; și într-adevăr voi vedeți, dar ei nu își dau seama.
- 10 Întărește inima acestui popor, și surzește-i și închide-le ochii—ca să nu vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor și să înțeleagă cu inima lor și să fie convertiți și vindecați.
- 11 Apoi am spus: Doamne, cât timp? Și El a spus: Până când orașele vor fi golite de locuitori și casele vor fi fără bărbat, și țara va fi pustie cu totul;
- 12 Iar Domnul i-a dus pe oameni departe, căci va fi un mare pustiu în mijlocul țării.
- 13 Dar totuși va fi o zecime și ei se vor întoarce și vor fi nimiciți, ca un tei și ca un stejar a căror substanță este în ei când își leapădă frunzele; tot astfel, seminția sfântă fi substanța lor.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2 Nefi 17

- 1 Și s-a întâmplat în zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, regele Iudeii, că Rețin, regele Siriei și Pechah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, au plecat spre Ierusalim ca să se războiască împotriva lui, dar nu au putut să-l învingă.
- 2 Iar celor din casa lui David li s-a spus: Siria este aliată cu Efraim. Iar inima sa este mișcată și, de asemenea, inima poporului său, tot așa cum copacii pădurii sunt mișcați de vânt.
- 3 Atunci, Domnul a vorbit către Isaia: Du-te acum tot înainte ca să-l întâlnești pe Ahaz, tu și fiul tău, Șir-Iașub, la capătul apeductului bazinului de sus, pe drumul care duce la nălbitorul de pânză.
- 4 Și spune-i acestuia: Ia aminte și fii liniștit; nu te teme, nici nu avea inima slăbită din cauza celor două zdrențe fumegânde, din cauza furiei groaznice a lui Rețin împotriva Siriei și a fiului lui Remalia.
- 5 Căci Siria, Efraim și fiul lui Remalia au conspirat împotriva ta, zicând:
- 6 Să ne ridicăm împotriva Iudeii și s-o atacăm, și să facem o gaură în zidurile ei pentru noi și să punem un rege în mijlocul ei, da pe fiul lui Tabeel.
- 7 Astfel spune Domnul Dumnezeu: Aceasta nu este posibil și nu se va întâmpla.
- 8 Căci capul Siriei este Damascul, iar conducătorul Damascului este Rețin; iar în șaizeci și cinci de ani, Efraimul va fi distrus, așa încât nu va mai fi un popor.
- 9 Și capul Efraimului este Samaria, iar capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă voi nu credeți, atunci cu siguranță nu veți fi întemeiați.
- 10 Mai mult, Domnul a vorbit iarăși către Ahaz, zicând:
- 11 Cere un semn de la Domnul Dumnezeul tău; cere-l fie în adâncuri, fie în înălțimile de sus.
- 12 Dar Ahaz a spus: Eu nu voi cere și nici nu-L voi ispiti pe Domnul.
- 13 Și el a spus: Ascultați-mă acum, o, casa lui David; nu este destul că puneți la încercare răbdarea oamenilor; acum vreți să puneți la încercare și răbdarea Dumnezeului meu?

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeel.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

14 De aceea, Domnul Însuși vă va da un semn—Iată, o fecioară va zămisli și va purta un fiu și-L va numi Emanuel.

15 Unt și miere va mânca El pentru ca să știe să refuze răul și să aleagă binele.

16 Căci înainte ca acest copil să știe să refuze răul și să aleagă binele, țara pe care tu o urăști va fi părăsită de către amândoi regii ei.

17 Domnul va aduce asupra ta și asupra poporului tău și asupra casei tatălui tău zile care nu au venit din ziua când Efraim s-a despărțit de Iuda, regele Asiriei.

18 Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul va șuiera după musca din partea cea mai îndepărtată a Egiptului și după albina din țara Asiriei.

19 Și ele vor veni și se vor așeza toate în văile cele pustiite și în crăpăturile pietrelor, prin toți mărcinii și în toate tufișurile.

20 În aceeași zi, Domnul va rade cu o lamă împrumutată de la cei de dincolo de râu, de la regele Asiriei, capul și părul de pe picioare; și, de asemenea, El va rade chiar și barba.

21 Și se va întâmpla în acea zi că fiecare om va hrăni o vițea și două oi;

22 Și se va întâmpla că, din abundența laptelui pe care acestea îl vor da, ei vor mânca unt; căci lapte și miere va mânca fiecare din cei rămași în țară.

23 Și se va întâmpla în acea zi că, acolo unde astăzi sunt o mie de butuci de viță de vie care valorează o mie de lingouri de argint, acolo va fi numai iarbă neagră și mărcini.

24 Cu săgeți și cu arcuri vor veni oamenii acolo, căci toată țara va fi numai iarbă neagră și mărcini.

25 Și nimeni nu se va mai duce la dealurile prășite cu sapa, de frica ierbii negre și a mărcinilor; ci acolo vor fi mânați boii și animalele de pășune mai mici.

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2 Nefi 18

- 1 Mai mult, cuvântul Domnului mi-a spus: Ia un sul mare de pergament și scrie pe el cu o peniță omenească despre Maher-Șalal-Haș-Baz.
- 2 Și am luat doi martori de încredere, pe preotul Urie și pe Zaharia, fiul lui Ieberechia.
- 3 Și m-am dus la profetesă; iar ea a zămislit și a născut un fiu. Iar Domnul a spus către mine: Dă-i numele Maher-Șalal-Haș-Baz.
- 4 Căci iată, copilul nu va ști să strige: Tatăl meu și mama mea înainte ca bogățiile Damascului și prăzile Samariei să fie luate din fața regelui Asiriei.
- 5 Și Domnul iarăși a vorbit către mine, zicând:
- 6 Pentru că acest popor a disprețuit apele liniștite din Siloe și se bucură de Rețin și de fiul lui Remalia;
- 7 De aceea acum, iată, Domnul va trimite asupra lor râului, mari și puternice, chiar pe regele Asiriei și toată slava lui; și el va veni pe toate canalele lui și se va revărsa peste toate malurile lui.
- 8 Și el va trece prin Iudeea; el se va revărsa și va ajunge chiar până la gât; iar întinderea aripilor lui va umple lărgimea întregii Tale țări, o, Emanuel.
- 9 Uniți-vă, o, voi oameni, și veți fi rupți în bucățele; și voi toți din țările îndepărtate, ascultați; încingeți-vă și veți fi rupți în bucățele; da, încingeți-vă și veți fi sfărâmați în bucățele.
- 10 Sfătuiți-vă între voi și totul va fi degeaba; luați hotărâri și acestea nu vor rezista; pentru că Dumnezeu este cu noi.
- 11 Căci așa a spus Domnul către mine cu fermitate și m-a sfătuit să nu merg pe urma acestui popor, zicând:
- 12 Nu spune că este o uneltire tot ceea ce acest popor spune că este o uneltire; nici nu te teme de ceea ce se tem ei și nici nu te speria.
- 13 Sfințiți pe Însuși Domnul oștirilor, de El să vă temeți și de El să vă înspăimântați.

2 Nephi 18

- Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.
- And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.
- And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.
- For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.
- The Lord spake also unto me again, saying:
- Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;
- Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.
- And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.
- Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.
- Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.
- For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:
- Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.
- Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 Iar El va fi un adăpost sfânt; dar va fi o piatră de poticnire și o stâncă de păcătuire pentru amândouă casele lui Israel, o cursă și un laț pentru locuitorii Ierusalimului.

15 Și mulți dintre ei se vor împiedica și vor cădea, și vor fi distruși, și vor fi prinși, și vor fi luați.

16 Învește această mărturie, pecetluiește legea printre ucenicii Mei.

17 Iar eu Îl voi aștepta pe Domnul care Își ascunde fața de casa lui Iacov, iar eu Îl voi căuta pe El.

18 Iată, eu și copiii pe care Domnul mi i-a dat suntem semne și minuni în Israel de la Domnul oștirilor, Cel care trăiește în muntele Sionului.

19 Iar atunci când ei vă vor spune: Căutați-i pe aceia care au spirite cunoscute și pe vrăjitorii care privesc pe furii și bodogănesc—nu trebuie un popor să-l caute pe Dumnezeu lor pentru ca cei în viață să audă de la cei morți?

20 De lege și de mărturie; iar dacă ei nu vorbesc în acord cu acest cuvânt, este pentru că nu este în ei nici o lumină.

21 Iar ei vor trece prin aceasta împovărați și flămânzi; și se va întâmpla că, atunci când vor fi flămânzi, atunci se vor mânia și-L vor blestema pe regele lor și pe Dumnezeul lor și își vor ridica privirile către înălțimi.

22 Și se vor uita la pământ și vor vedea necaz și întuneric, bezna fricii și vor fi mânați către întuneric.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Nefi 19

- 1 Cu toate acestea, bezna nu va fi așa de mare cum era în timpul marilor necazuri când, întâi, el a lovit țara lui Zabulon și țara lui Neftali, iar apoi a lovit mai puternic pe calea Mării Roșii, dincolo de Iordan, în Galilea popoarelor.
- 2 Oamenii care au mers în întuneric au văzut o mare lumină; cei care locuiesc în țara umbrei morții, asupra lor a strălucit lumina.
- 3 Tu ai înmulțit poporul și i-ai dat bucurii mari—ei se bucură înaintea Ta, cum se bucură la seceriș și cum se veselesc oamenii la împărțirea prăzii.
- 4 Căci Tu ai sfărâmat jugul poverii ei și greutatea de pe umerii ei și toiagul celui care o subjugă.
- 5 Căci fiecare luptă a războinicului este însoțită de un zgomot neclar și de veșminte pline de sânge; dar toate acestea vor fi aruncate într-un foc arzând.
- 6 Căci un Copil a fost născut pentru noi; un Fiu ne este dat; iar domnia se va sprijini pe umerii Lui; iar numele Lui va fi Minunat, Sfătuitor, Dumnezeu cel Puternic, Părinte Veșnic, Prințul Păcii.
- 7 Sporirea domniei și a păcii nu va avea sfârșit pe tronul lui David și peste împărăția lui pentru a o rânduî, ca s-o întemeieze în judecată și dreptate, acum și în vecii vecilor. Râvna Domnului oștirilor va face toate acestea.
- 8 Domnul a trimis cuvântul Său către Iacov și acesta a căzut ca un trăsnet peste Israel.
- 9 Și toți oamenii vor ști, chiar și Efraim și locuitorii Samariei, cei care spun cu mândria și îngâmfarea inimii:
- 10 Cărămizile au căzut pe jos, dar noi vom construi cu pietre cioplite; sicomorii sunt tăiați, dar noi îi vom înlocui cu cedri.
- 11 De aceea, Domnul va ridica pe dușmanii lui Rețin împotriva lui și-i va uni laolaltă pe dușmanii lui;
- 12 Și pe sirieni în față, iar pe filistenii în spate; iar ei îl vor devora pe Israel cu gura plină. Căci toată mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

13 Pentru că poporul nu se întoarce către cel care îl lovește și nici nu caută pe Domnul oștirilor.

14 De aceea, Domnul va alunga din Israel capul și coada, ramura și trestia într-o singură zi.

15 Cel bătrân, el este capul; iar profetul care îi învață minciuni, el este coada.

16 Căci conducătorii acestui popor îi fac să greșescă; și cei care sunt conduși de aceștia sunt distruși.

17 De aceea, Domnul nu va avea nici o bucurie în copiii lor și nici milă de orfani și de văduve; căci fiecare dintre ei este un ipocrit și un făcător de rele și fiecare gură spune lucruri nebunești. Căci toată mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

18 Căci răutatea arde ca focul; el va devora măcăciunii și spinii și se va aprinde în desișurile cele mai dese ale pădurilor; iar acestea se vor mistui în fumul care se ridică în sus.

19 Din cauza mâniei Domnului oștirilor, țara este întunecată; și poporul va fi ca ars de foc; nici un om nu-și va cruța fratele.

20 Și el va fura în dreapta și va fi flămând; și va mânca în stânga și ei nu vor fi sătui; va mânca fiecare om carnea propriului său braț—

21 Manase pe Efraim, iar Efraim pe Manase; ei împreună vor fi împotriva lui Iuda. Căci toată mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evil-doer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Nefi 20

- 1 Vai de cei care dau hotărâri nedrepte și care scriu nenorocirea pe care au impus-o,
- 2 Ca să-i lipsească pe cei nevoiași de judecată și să-i jefuiască de dreptate pe cei săraci ai poporului Meu, pentru ca văduvele să fie prada lor și pentru ca ei să poată să-i jefuiască pe orfani!
- 3 Și ce veți face în ziua pedepsei și în nenorocirea care va veni din depărtare? La cine veți fugi pentru ajutor? Și unde veți lăsa slava voastră?
- 4 Fără Mine ei vor îngenunchea printre prizonieri și vor cădea sub cei uciși. Căci toată această mânie a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.
- 5 O, asirianule, toiagul mâniei Mele, și nuiaua din mâna lor este mânia lor.
- 6 Eu îl voi trimite împotriva unei națiuni fățarnice; iar împotriva poporului pe care sunt mâniat îi voi da sarcina să-i jefuiască și să-i prade și să-i doboare jos ca pe noroiul de pe drumuri.
- 7 Totuși el nu intenționează asta și nici inima lui nu gândește așa; dar în inima lui el hotărăște să distrugă și să alunge multe națiuni.
- 8 Căci el a spus: Nu sunt toți prinții mei și regi?
- 9 Nu este Calno la fel ca și Carchemiș? Nu este Hamat la fel ca și Arpad? Nu este Samaria la fel ca și Damascul?
- 10 După cum mâna mea a pus temelia împărățiilor idolilor, ale căror imagini cioplite le depășesc pe cele ale Ierusalimului și ale Samariei;
- 11 Să nu fac eu Ierusalimului și idolilor lui ce am făcut Samariei și idolilor ei?
- 12 Prin urmare se va întâmpla că, atunci când Domnul a împlinit toată lucrarea Sa asupra Muntelui Sion și asupra Ierusalimului, voi pedepsi rodul inimii mândre a regelui Asiriei și slava privirii lui semețe.
- 13 Căci el a spus: Prin tăria mâinii mele și prin înțelepciunea mea am făcut eu toate lucrurile acestea; căci eu sunt priceput; și am mutat granițele popoarelor, și le-am jefuit bogățiile, și ca un viteaz i-am doborât pe locuitori;

2 Nephi 20

- Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;
- To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!
- And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?
- Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.
- I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.
- Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.
- For he saith: Are not my princes altogether kings? Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?
- As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;
- Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?
- Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.
- For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 Iar mâna mea a găsit bogățiile oamenilor ca pe un cuib; și așa cum aduni ouă părăsite, tot așa am adunat întreg pământul; și nu a fost nimeni care să miște aripa sau să deschidă gura, sau să ciripească.

15 Trebuie toporul să se mândrească împotriva celui care se folosește de el? Trebuie ferăstrăul să se preamărească împotriva aceluia care-l mănuieste? Ca și cum toiagul s-ar mișca singur împotriva celor care-l ridică, sau ca și cum nuiaua s-ar ridica în sus singură, de parcă n-ar fi de lemn!

16 De aceea, Domnul, Domnul oștirilor, va trimite sărăcie împotriva celor bogați ai săi; și sub slava Sa va aprinde o flacără ca pârjolul unui foc.

17 Iar lumina lui Israel va fi un foc, iar Cel Sfânt va fi o flacără și acestea vor arde și vor devora spinii și măcăcinii săi într-o singură zi;

18 Și va mistui semeția pădurii și a câmpiilor lui fertile, suflet și trup; și ei vor fi ca și atunci când stegarul cade.

19 Iar copacii lui care vor rămâne vor fi așa de puțini, încât chiar și un copil îi va putea număra.

20 Și se va întâmpla în acea zi că cei care vor rămâne din Israel și cei care vor scăpa din casa lui Iacov nu se vor mai sprijini pe cel care i-a lovit, ci într-adevăr se vor sprijini pe Domnul, Cel Sfânt al lui Israel.

21 Cei rămași, da, chiar și cei rămași după Iacov, se vor întoarce la Dumnezeu cel Puternic.

22 Căci, deși poporul tău, Israele, va fi ca nisipul mării, totuși numai o rămășiță a sa se va întoarce; iar nimicirea decretată va fi plină de dreptate.

23 Căci Domnul, Dumnezeul oștirilor va aduce această distrugere hotărâtă peste toată țara.

24 De aceea, așa a spus Domnul, Dumnezeul oștirilor, o, poporul meu, care trăiești în Sion, nu te teme de asirian; el te va lovi cu un băț și va ridica bâta împotriva ta, la fel ca în Egipt.

25 Căci după un timp scurt, mânia Mea va înceta și furia Mea va fi potolită de distrugerea lor.

26 Iar Domnul oștirilor va ațâța o pacoste pentru el, tot așa cum a făcut-o în măcelul lui Madian la Muntele Orebului; și așa cum toiagul Lui a fost ridicat asupra mării, tot așa îl va ridica El, ca în Egipt.

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

- 27 Și se va întâmpla în acea zi, că povara lui va fi luată de pe umerii tăi, iar jugul lui va fi luat de pe gâtul tău, iar jugul va fi distrus din cauza ungerii.
- 28 El a venit la Aiath, a trecut prin Migron, iar la Micmaș El și-a lăsat boccelele.
- 29 Ei au trecut peste trecătoare și au poposit la Gheba; Ramat se teme; Ghibea a lui Saul a fugit.
- 30 Ridică-ți glasul, o, tu fiică a lui Galim; fă ca Laiș să audă aceasta, o, sărmăne Anatot.
- 31 Madmena a fost îndepărtat; locuitorii Ghebimului se adună ca să fugă.
- 32 Pentru ziua aceea va rămâne el la Nob; cu mâna va face un semn amenințător către muntele fiicei lui Sion, către dealul Ierusalimului.
- 33 Iată, Domnul, Domnul oștirilor va rupe creanga cu spaimă; iar cele mai înalte vor fi doborâte; iar cei înfumurați vor fi umiliți.
- 34 Și El va tăia cu toporul desigurile pădurilor, iar Libanul va cădea de mâna Celui Puternic.
- And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.
- He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.
- They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.
- Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.
- Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.
- As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.
- Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.
- And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 Nefi 21

- 1 Și va ieși o creangă din tulpina lui Isai, iar o ramură va crește din rădăcinile lui.
- 2 Iar Spiritul Domnului va fi asupra lui, spiritul înțelepciunii și înțelegerii, spiritul sfatului și puterii, spiritul cunoașterii și al fricii de Domnul.
- 3 Și-l va face să înțeleagă repede frica de Domnul; și nu va judeca după ceea ce ochii săi au văzut și nu va acuza după ceea ce urechile sale au auzit.
- 4 Ci cu dreptate îl va judeca pe cel sărac și cu justețe îl va acuza pe cel nenorocit al pământului; și El va lovi pământul cu toiagul buzelor Sale, iar cu răsufierea buzelor Sale îl va ucide pe cei răi.
- 5 Și dreptatea va fi brăul coapselor Sale și credința va fi brăul domniei Lui.
- 6 Iar lupul va trăi împreună cu mielul și leopardul se va întinde alături de ied; vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună și le va mâna un copilaș.
- 7 Și vaca și ursul vor paște; puii lor vor sta împreună; iar leul va mânca paie la fel ca și boul.
- 8 Și pruncul de țâță se va juca la gaura viperii, iar copilul înțărcat va pune mâna pe culcușul șarpelui.
- 9 Ei nu vor lovi și nici distruge în tot muntele Meu sfânt, căci pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, tot așa cum apele acoperă marea.
- 10 Și în ziua aceea o rădăcină a lui Isai se va înălța ca un steag al poporului; pe acesta Îl vor căuta neamurile; iar locul păstrat de El pentru credincioși va fi glorios.
- 11 Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul Își va întinde iarăși mâna pentru a doua oară ca să redobândească rămășița poporului Său din Asiria și din Egipt și din Patros și din Cuș și din Elam și din Șinear, și din Hamat și din insulele mării.
- 12 Și El va ridica un steag pentru națiuni și-i va aduna pe cei alungați ai lui Israel și va aduna laolaltă pe cei împrăștiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului.

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

- 13 De asemenea, invidia Efraimului va dispărea, iar dușmanii Iudeii vor fi alungați; Efraim nu va invidia pe Iuda, iar Iuda nu va lovi pe Efraim.
- 14 Ci ei vor zbura către apus pe umerii Filistenilor; împreună îi vor jefui pe cei din răsărit, și-și vor pune mâinile asupra Edomului și Moabului; și copiii lui Amon li se vor supune lor.
- 15 Și Domnul va distruge cu totul limba Mării Egiptene; și cu vântul Lui cel puternic El Își va ridica mâna deasupra râului și îl va împărți pe acesta în șapte pârauri și-i va face pe oameni să treacă peste el fără să-și ude încălțăminte.
- 16 Și va fi o cale largă pentru cei rămași din poporul Lui, rămași din Asiria, tot așa cum a fost pentru cei din Israel, în ziua în care a ieșit din țara Egiptului.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Nefi 22

- 1 Și în ziua aceea tu vei spune: O, Doamne, te voi lăuda pe Tine; cu toate că ai fost mânios pe mine, mânia Ta a slăbit, iar Tu m-ai alinat.
- 2 Iată, Dumnezeu este salvarea mea; Eu mă voi avea încrede și nu mă voi teme; căci Domnul Iehova este tăria mea și cântarea mea; El mi-a devenit salvarea.
- 3 De aceea, cu bucurie veți scoate voi apă din fântânile salvării.
- 4 Și în ziua aceea veți spune: Lăudați-L pe Domnul, strigați numele Lui, vestiți lucrările Lui printre oameni, amintiți că numele Lui este preamărit.
- 5 Cântați pentru Domnul; căci El a făcut lucruri minunate; aceasta este știut peste tot pământul.
- 6 Strigați și bucurați-vă, voi locuitori ai Sionului; căci mare este Cel Sfânt al lui Israel în mijlocul vostru.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Nefi 23

- 1 Povara Babilonului pe care Isaia, fiul lui Amoț, a văzut-o.
- 2 Ridicați un steag pe muntele cel înalt; ridicați-vă glasurile către ei, faceți semne cu mâna ca ei să treacă prin porțile celor nobili.
- 3 Eu le-am dat poruncă celor sfințiți ai Mei și, de asemenea, i-am chemat pe cei puternici ai Mei, căci mânia Mea nu este asupra celor care se bucură în măreția Mea.
- 4 Zgomotul mulțimii în munți este acela al unui popor numeros, un zgomot tumultuos al împărățiilor națiunilor adunate laolaltă, Domnul oștirilor cercetează oștirile din luptă.
- 5 Ele vin dintr-o țară îndepărtată, din marginea cerului, da, Domnul și armele mâniei Sale ca să distrugă întreaga țară.
- 6 Urlați, căci ziua Domnului este aproape; ea va veni ca o distrugere de la Cel Atotputernic.
- 7 De aceea, toate brațele vor fi slăbite, iar inima fiecăruia om se va topi;
- 8 Și ei vor fi înspăimântați. Chinuri și dureri îi vor cuprinde; ei se vor uita unul la altul uimiți; fețele lor vor fi ca flăcările.
- 9 Iată, ziua Domnului vine cu cruzime, cu mânie și supărare cruntă ca să lase țara pustie; și El va distruge pe păcătoșii de acolo.
- 10 Căci stelele cerului și constelațiile lui nu vor lumina; soarele va fi întunecat în drumul lui, iar luna nu va lăsa lumina ei să strălucească.
- 11 Iar Eu voi pedepsi lumea din cauza răutății, iar pe cei păcătoși din cauza nedreptății lor; Eu voi face ca înfumurarea celor mândri să se termine și voi supune îngâmfarea celor tirani.
- 12 Eu voi face omul mai prețios decât aurul fin; chiar mai prețios decât lingoul de aur din Ofir.
- 13 De aceea, Eu voi cutremura cerurile, iar pământul se va muta din loc în furia Domnului oștirilor și în ziua mâniei Lui aprinse.

2 Nephi 23

- The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
- Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
- I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.
- The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.
- They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.
- Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
- Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;
- And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.
- Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.
- For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.
- And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogance of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.
- I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.
- Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

14 Și va fi ca o căprioară fugărită și ca o oaie pe care nici un om nu o păzește; fiecare om se va întoarce la poporul său și va fugi în țara sa.

15 Fiecare dintre cei mândri va fi străpuns; da, și oricine s-a unit cu cel păcătos va cădea de sabie.

16 Copiii lor, de asemenea, vor fi ciopârțiți în bucăți în fața ochilor lor; casele lor vor fi jefuite și nevestele lor vor fi siluite.

17 Iată, Eu îi voi ațâța împotriva lor pe Mezi, care nu vor fi interesați în argint și aur și nici nu se vor bucura de acestea.

18 Arcurile lor, de asemenea, îi vor ciopârți pe tinerii lor în bucățele; și ei nu vor avea nici o milă de rodul pântecelui; ochii lor nu-i vor cruța pe copii.

19 Și Babilonul, slava împărățiilor, frumusețea desăvârșirii Haldeii, va fi la fel ca atunci când Dumnezeu a distrus Sodoma și Gomora.

20 El nu va mai fi locuit niciodată și nici nu va mai fi locuit generație după generație; nici arabul nu-și va instala cortul acolo; nici păstorul nu-și va face coliba acolo.

21 Dar animalele sălbatice ale deșertului vor trăi acolo; iar casele lor vor fi pline de jivine; și bufnițele vor trăi acolo și satirii vor dansa acolo.

22 Iar animalele sălbatice ale insulelor vor urla în casele lor pustii și balaurii în palatele lor frumoase; și timpul lui este aproape să vină, iar ziua lui nu va fi prelungită. Căci Eu îl voi distruge în grabă; da, căci Eu voi fi milos cu poporul Meu, dar cei păcătoși vor pieri.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2 Nefi 24

- 1 Căci Domnul va avea milă de Iacov și încă îl va alege pe Israel, și-i va așeza pe ei în țara lor; iar străinii vor fi uniți cu ei și ei se vor alătura casei lui Iacov.
- 2 Iar poporul îi va lua și-i va aduce la locul lor; da, de departe, din marginile pământului; și ei se vor întoarce la pământurile lor făgăduite. Iar casa lui Israel îi va stăpâni, iar țara Domnului va fi a slujitorilor și a slujnicilor; și ei îi vor lua robi pe cei sub care ei au fost robi; și vor domni peste cei care i-au asuprit.
- 3 Și se va întâmpla în ziua aceea, că Domnul îți va da odihnă, de supărare și frică, și de robia grea în care ai fost făcut să fii slujitor.
- 4 Și se va întâmpla în ziua aceea că vei rosti această zicală împotriva regelui Babilonului și vei zice: Privește cum asupritorul a încetat să mai asuprească, orașul de aur nu mai este!
- 5 Domnul a rupt nuiiua celor păcătoși, sceptrele domnitorilor.
- 6 Cel care a lovit poporul la mânie cu lovituri fără răgaz, cel care a domnit cu mânie peste națiuni este persecutat și nimeni nu împiedică aceasta.
- 7 Întregul pământ se află în odihnă și e liniștit; oamenii izbucnesc în cântece.
- 8 Da, chiparoșii se bucură de tine, ca și cedrii din Liban, zicând: De când ai fost învins, nici un tăietor n-a venit ca să ne doboare.
- 9 Iadul din adâncuri e pus în mișcare pentru tine, ca să te întâmpine la venirea ta; el își trezește morții pentru tine, chiar pe toți dregătorii pământului; el a sculat din tronurile lor pe toți regii națiunilor.
- 10 Toți vor glăsui și vă vor spune: Și voi ați devenit slabi ca și noi? Ați devenit și voi asemeni nouă?
- 11 Îngâmfarea ta a fost coborâtă în mormânt; zgomotul lăutelor tale nu se aude; viermele este întins ca un așternut sub tine și viermii te acoperă.
- 12 Cum ai căzut din cer, o, Lucifer, fiul zorilor! Tu ești doborât la pământ, tu, care ai slăbit națiunile!

2 Nephi 24

- For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.
- And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.
- And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!
- The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.
- He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.
- The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.
- Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.
- Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.
- All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?
- Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.
- How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Căci tu ți-ai spus în inima ta: Mă voi ridica la cer, îmi voi înălța tronul meu deasupra stelelor lui Dumnezeu și voi sta pe muntele adunării, în partea dinspre miazănoapte;

14 Eu mă voi urca deasupra înălțimii norilor; voi fi la fel ca Cel Prea Înalt.

15 Totuși, vei fi aruncat în adâncul iadului, la marginile hăului.

16 Cei care te vor vedea vor privi cu ochi neîncredători către tine te vor și vor spune: Este acesta omul care a făcut pământul să tremure, cel care a clătinat împărățiile?

17 Și a făcut pământul ca un pustiu și a distrus orașele lui și nu a deschis casa prizonierilor săi?

18 Toți regii națiunilor, da, ei toți, se odihnesc în slavă, fiecare dintre ei în propria sa casă.

19 Dar tu ești aruncat afară din mormântul tău ca o ramură odioasă, ca o rămășiță a celor uciși, străpunși cu sabia, care cad jos până la stâncile hăului; ca un stârv călcat în picioare.

20 Tu nu te vei uni cu ei în mormânt pentru că tu ai distrus țara ta și ai ucis poporul tău; seminția celor răufăcători nu va fi vestită niciodată.

21 Pregătește măcelărirea copiilor săi pentru nedreptățile strămoșilor lor, pentru ca ei să nu se scoale, nici să stăpânească pământul și nici să umple fața pământului cu orașe.

22 Căci Eu mă voi ridica împotriva lor, a spus Domnul oștirilor, și voi alunga din Babilon numele și rămășița, fiu și nepot, a spus Domnul.

23 Eu, de asemenea, îl voi face lăcașul stârcului de noapte și o mlaștină; și îl voi mătura cu mătura distrugerii, a spus Domnul oștirilor.

24 Domnul oștirilor a jurat, zicând: Cu siguranță, așa cum am gândit, așa se va întâmpla; și așa cum Eu am hotărât, așa va fi—

25 Și anume, îl voi aduce pe Asirian în țara Mea și-l voi călca în picioare în munții Mei; și apoi jugul lui se va îndepărta de ei, iar povara lor va fi îndepărtată de pe umerii lor.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

26 Acesta este planul pentru întregul pământ; și aceasta este mâna care este întinsă peste toate națiunile.

27 Căci Domnul oștirilor a hotărât; și cine va împiedica asta? Iar mâna Lui este întinsă și cine se poate împotrivi?

28 Această povară a fost dată în anul morții regelui Ahaz.

29 Nu te bucura, tu, întreagă Palestina, că toiagul celui care te-a lovit este rupt; căci din rădăcina șarpelui se va ivi un bazilic, iar rodul lui va fi un groaznic șarpe zburător.

30 Iar primul-născut al celui sărac se va hrăni cei în nevoie se vor așeza în siguranță; și Eu voi ucide rădăcina ta cu foamete, iar ea va ucide rămășița ta.

31 Gemi, o, poartă; plângi, o, cetate; tu, întreagă Palestina, ești pierdută; căci un fum va veni din miazănoapte și nimeni nu va fi singur în timpul lui dinainte hotărât.

32 Ce vor răspunde atunci trimișii națiunilor? Că Domnul a întemeiat Sionul și că cei săraci ai poporului Său se vor încrede în el.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2 Nefi 25

- 1 Acum eu, Nefi, spun ceva despre cuvintele pe care le-am scris, care au fost spuse de gura lui Isaia. Căci iată, Isaia a spus multe lucruri care erau greu de înțeles pentru mulți din poporul meu; căci ei nu știu despre felul profeției iudeilor.
- 2 Căci eu, Nefi, nu i-am învățat multe lucruri despre felul Iudeilor; căci lucrările lor erau lucrările întunericului, iar faptele lor erau faptele lucrurilor abominabile.
- 3 Prin urmare, scriu pentru poporul meu, pentru toți cei care vor primi în posteritate aceste lucruri pe care le scriu, pentru ca ei să poată cunoaște judecățile lui Dumnezeu și că ele vor veni asupra tuturor națiunilor, după cuvântul pe care El l-a spus.
- 4 Prin urmare, ascultă, o, poporul meu, care ești din casa lui Israel, și apleacă-ți urechea către cuvintele mele; căci, pentru că vorbele lui Isaia nu sunt clare pentru tine, ele sunt totuși clare pentru toți cei care sunt umpluți de spiritul profeției. Dar eu îți dau o profeție după spiritul care este în mine; prin urmare, voi profeți după claritatea care a fost cu mine încă din timpul când am plecat din Ierusalim cu tatăl meu; căci iată, sufletul meu se bucură de claritate pentru poporul meu, pentru că ei pot să învețe.
- 5 Da, și sufletul meu se bucură de cuvintele lui Isaia, căci am plecat din Ierusalim, iar ochii mei au văzut lucrurile iudeilor, iar eu știu că iudeii înțeleg lucrurile profeților; și nu este nici un alt popor care înțelege lucrurile care au fost spuse iudeilor tot atât de bine ca ei înșiși, decât dacă sunt învățați după felul lucrurilor iudeilor.
- 6 Căci iată, eu, Nefi, nu i-am învățat pe copiii mei după felul lucrurilor iudeilor; dar iată, eu însumi am locuit la Ierusalim, prin urmare, cunosc împrejurimile lui; și am pomenit copiilor mei despre judecățile lui Dumnezeu care s-au împlinit printre iudei, copiilor mei, în acord cu ceea ce Isaia a spus; și eu nu le scriu.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do not understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

7 Dar iată, îmi continui profeția potrivit clarității mele; în care știu că nimeni nu poate greși; totuși, în zilele când profețiile lui Isaia se vor împlini, oamenii vor ști cu siguranță la timpul când acestea se vor întâmpla.

8 Prin urmare, ele sunt de preț pentru copiii oamenilor, iar cel care crede că nu sunt, lui îi voi vorbi în special; dar voi limita cuvintele mele la poporul meu; căci știu că vor fi de mare preț pentru el în ultimele zile; căci în ziua aceea oamenii le vor înțelege; prin urmare, pentru binele lor le-am scris.

9 Și la fel cum o generație a fost distrusă printre iudei din cauza nedreptății, tot așa ei au fost distruși din generație în generație după nedreptățile lor; și nimeni dintre ei nu a fost distrus vreodată, decât dacă așa le-a fost prezis de către profeții Domnului.

10 Prin urmare, li s-a spus despre distrugerea care trebuia să vină asupra lor imediat după ce tatăl meu pleca din Ierusalim; cu toate acestea, ei și-au împietrit inimile; și după profeția mea, ei au fost distruși, în afară de cei care sunt duși robi în Babilon.

11 Și acum vorbesc aceasta datorită Spiritului care este în mine. Și cu toate că au fost duși departe, ei se vor întoarce și vor stăpâni pământul Ierusalimului; prin urmare, vor fi restaurați în țara moștenirii lor.

12 Dar iată, vor avea războaie și zvonuri de războaie; iar atunci când va veni ziua când Singurul Născut al Tatălui va veni, da, chiar Tatăl Cerului și al Pământului li se va arăta lor în trup, iată, ei Îl vor respinge din cauza nedreptăților lor și a împietririi inimilor lor și a încăpățânării lor.

13 Iată, ei Îl vor răstigni; și după ce El va fi pus în mormânt timp de trei zile, El se va scula din morți, cu vindecarea în aripile Sale; și toți cei care vor crede în numele Său vor fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu. Prin urmare, sufletul meu se bucură să profețască despre El, căci am văzut ziua Lui și inima mea preamărește numele Lui Sfânt.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

14 Și iată, se va întâmpla că, după ce Mesia se va ridica din morți și se va arăta poporului Său, în fața atâtor câți vor crede în numele Lui, iată, Ierusalimul va fi iarăși distrus; căci vai de cei care se luptă împotriva lui Dumnezeu și a poporului Bisericii Lui.

15 Prin urmare, iudeii vor fi împrăștiați printre toate națiunile; da, și, de asemenea, Babilonul va fi distrus; prin urmare, iudeii vor fi împrăștiați de alte națiuni.

16 Și după ce sunt împrăștiați și Domnul Dumnezeu îi pedepsește prin alte națiuni timp de multe generații, da, chiar din generație în generație până când ei vor fi convinși să creadă în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și în ispășire, care este fără de sfârșit pentru toată omenirea—și când acea zi va veni ca ei să creadă în Hristos și să-L preaslăvească pe Tatăl în numele Lui, cu inimi pure și mâini curate și să nu mai aștepte venirea unui alt Mesia, atunci, la timpul acela, va veni ziua când va fi potrivit ca ei să creadă aceste lucruri.

17 Și Domnul Își va întinde iarăși mâna Sa a doua oară, ca să aduca înapoi poporul Său din starea lui de pierzanie și cădere. Prin urmare, El va face o lucrare minunată și un miracol pentru copiii oamenilor.

18 Prin urmare, El le va aduce cuvintele Sale, cuvinte care îi vor judeca în ziua din urmă, căci ele le vor fi date ca să-i convingă despre Mesia cel adevărat, care a fost respins de ei; și ca să-i convingă să nu mai aștepte venirea unui Mesia, căci nu va veni nici unul, decât dacă acesta va fi un Mesia neadevărat care-i va înșela pe oameni; căci este un singur Mesia prezis de profeți și acel Mesia este Cel care va fi respins de iudei.

19 Căci, după cuvintele profeților, Mesia va veni șase sute de ani după ce tatăl meu a plecat din Ierusalim; și după cuvintele profeților și, de asemenea, după cuvintele îngerului lui Dumnezeu, numele Lui va fi Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Și acum, frații mei, am vorbit limpede pentru ca voi să nu greșiți. Și așa cum Domnul Dumnezeu trăiește, Cel care a scos Israelul afară din Egipt și i-a dat lui Moise puterea să vindece națiunile după ce ele au fost mușcate de șerpii cei veninoși, dacă ei își vor arunca privirile către șarpele care l-a ridicat în fața lor, și care, de asemenea, i-a dat lui putere să lovească stânca pentru ca din ea să țâșnească apă; da, iată, eu vă spun vouă că, tot așa cum aceste lucruri sunt adevărate și așa cum Domnul Dumnezeu trăiește, nu este nici un alt nume dat sub cer, decât dacă va fi Isus Hristos despre care am vorbit, prin care omul poate fi salvat.

21 Prin urmare, din această cauză mi-a promis Domnul Dumnezeu că aceste lucruri pe care le scriu vor fi ținute și păstrate și transmise seminției mele din generație în generație, pentru ca promisiunea făcută lui Iosif să fie împlinită, pentru ca seminția lui să nu piară niciodată atâta timp cât pământul va exista.

22 Prin urmare, aceste lucruri vor trece din generație în generație, atât timp cât pământul va exista; și ele vor fi transmise după voința și plăcerea lui Dumnezeu; iar națiunile care le vor avea vor fi judecate după cuvintele care sunt scrise.

23 Căci noi lucrăm cu sârguință ca să scriem, ca să-i convingem pe copiii noștri, precum și pe frații noștri să creadă în Hristos și să se împace cu Dumnezeu; căci noi știm că, după ce am făcut tot posibilul, numai prin har suntem salvați.

24 Și, cu toate că noi credem în Hristos, păstrăm legea lui Moise și Îl așteptăm neclintiți pe Hristos, până ce legea va fi împlinită.

25 Căci, în scopul acesta a fost dată legea; prin urmare, legea a devenit moartă pentru noi, iar noi suntem făcuți vii prin Hristos datorită credinței noastre; totuși păstrăm legea datorită poruncilor.

26 Și noi vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos, predicăm despre Hristos, profețim despre Hristos și scriem după profețiile noastre pentru ca să știe copiii noștri la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

- 27 Prin urmare, noi vorbim despre lege pentru ca să ştie copiii noştri că legea este moartă; şi, ştiind că legea este moartă, să poată aştepta acea viaţă care este datorită lui Hristos şi să cunoască în ce scop a fost dată legea. Şi după ce legea este împlinită în Hristos, ei să nu trebuiască să-şi împietrească inimile împotriva Lui când legea va trebui să fie desfiinţată.
- 28 Şi acum iată, poporul meu, voi sunteţi un popor încăpăţânat; prin urmare, am vorbit limpede către voi ca să nu înţelegeţi greşit. Şi cuvintele pe care le-am vorbit vor fi ca o mărturie împotriva voastră; căci ele sunt suficiente ca să înveţe pe orice om calea cea dreaptă; căci calea cea dreaptă este să credeţi în Hristos şi să nu-L tăgăduiţi; căci dacă-L tăgăduiţi pe El, atunci voi tăgăduiţi, de asemenea, profeţii şi legea.
- 29 Şi acum iată, vă spun vouă, calea cea dreaptă este să crezi în Hristos şi să nu-L tăgăduieşti pe El; şi Hristos este Cel Sfânt al lui Israel; prin urmare, voi trebuie să vă plecaţi adânc în faţa Lui şi să vă închinaţi Lui cu toată puterea, mintea şi tăria voastră, şi cu tot sufletul vostru; şi dacă veţi face toate acestea, nu veţi fi alungaţi în nici un caz.
- 30 Şi în măsura în care aceasta va fi potrivit, va trebui să păstraţi ritualurile şi rânduielile lui Dumnezeu până când legea care a fost dată lui Moise se va împlini.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 Nefi 26

- 1 Și după ce Hristos se va ridica din morți, El vi se va arăta vouă, copiii mei, precum și vouă, frații mei preaiubiți; iar cuvintele pe care El le va vorbi către voi vor fi legea pe care voi va trebui s-o urmați.
- 2 Căci iată, vă spun că eu am văzut că multe generații vor trece; și vor fi multe războaie și conflicte în poporul meu.
- 3 Și după ce Mesia va veni, semne vor fi date poporului meu despre nașterea Lui, precum și despre moartea și învierea Lui; și ziua aceea va fi mare și groaznică pentru cei păcătoși, căci ei vor pieri; și ei pier pentru că îi alungă pe profeți și pe sfinți și îi lovesc cu pietre și îiucid; prin urmare, strigătul sângelui sfinților se va urca împotriva lor de la pământ până la Dumnezeu.
- 4 Prin urmare, ziua care va veni îi va arde pe toți cei care sunt mândri și care păcătuiesc, spune Domnul oștirilor, căci ei vor fi ca miriștea.
- 5 Iar cei care-iucid pe profeți și pe sfinți vor fi înghițiți de adâncurile pământului, spune Domnul oștirilor; și munții îi vor acoperi; și vârtejurile de vânt îi vor duce departe; și clădirile se vor prăbuși peste ei și-i vor sfărâma în bucățele și-i vor măcina până când vor fi ca pulberea.
- 6 Și tunete și trăsnete și cutremure de pământ și tot felul de distrugeri vor veni asupra lor, căci focul mâniei Domnului se va aprinde împotriva lor și ei vor fi ca miriștea iar ziua care va veni îi va mistui, a spus Domnul oștirilor.
- 7 O, câtă durere și suferință simte sufletul meu din cauza pierderii celor uciși din poporul meu! Căci eu, Nefi, am văzut aceasta; și aceasta aproape mă distruge pe mine în fața Domnului; dar trebuie să-L implor pe Dumnezeul meu: Căile Tale sunt drepte.
- 8 Dar iată, cei dreți vor asculta de cuvintele profeților și nu le vor distruge, ci vor aștepta, neclintiți în Hristos, semnele care sunt date, în ciuda tuturor persecuțiilor —iată, ei sunt cei care nu vor pieri.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 Dar Fiul Dreptății li se va arăta lor; și El îi va vindeca, iar ei vor avea pace cu El timp de trei generații; și mulți din cei din a patra generație vor muri în dreptate.

10 Și atunci când aceste lucruri se vor întâmpla, o distrugere rapidă va veni peste poporul meu; căci, în ciuda durerii sufletului meu, am văzut aceasta; prin urmare știu că aceasta se va întâmpla; și ei se vând pe ei înșiși pe degeaba; căci, ca răsplată pentru mândria și nebunia lor, ei vor culege distrugere; căci, întrucât se vând diavolului și aleg lucrările întunericului în loc de cele ale luminii, ei trebuie să se coboare în iad.

11 Căci Spiritul Domnului nu se va strădui mereu cu omul. Și atunci când Spiritul va înceta să se străduie cu omul, atunci o distrugere rapidă va veni și aceasta îmi va întrista sufletul.

12 Și cum vorbeam despre convingerea iudeilor că Isus este Însuși Hristos, tot așa trebuie ca și neamurile să fie convinse că Isus este Hristos, Dumnezeu cel Veșnic.

13 Și că El se arată tuturor celor care cred în El prin puterea Duhului Sfânt; da, în fața fiecărei națiuni, neam, limbă și popor, făcând minuni, semne și miracole minunate pentru copiii oamenilor, după credința lor.

14 Dar iată, vă profetesc despre ultimele zile; despre zilele când Domnul Dumnezeu va înfăptui aceste lucruri pentru copiii oamenilor.

15 După ce seminția mea și seminția fraților mei vor fi rătăcit în necredință și vor fi fost lovită de neamuri; da, după ce Domnul Dumnezeu îi va împresura de jur împrejur și îi va asedia cu cete și va ridica fortărețe împotriva lor; și după ce ei vor fi fost doborâți în țărână până când ei nu vor mai exista, totuși cuvintele celor drepti vor fi scrise și rugăciunile celui credincios vor fi auzite și toți cei care au rătăcit în necredință nu vor fi uitați.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

16 Căci cei care vor fi distruși vor vorbi către ei din pământ și glasul lor va ieși de jos din țărână, iar glasul lor va fi asemeni unui spirit cunoscut; căci Domnul Dumnezeu îi va da putere ca el să poată să șoptească despre ei, ca și cum ar ieși din pământ; iar glasul lor va șopti din țărână.

17 Căci așa a spus Domnul Dumnezeu: Ei vor scrie lucrurile care vor fi făcute printre ei, iar ele vor fi scrise și pecetluite într-o carte, iar cei care au rătăcit în necredință nu le vor avea, căci ei încearcă să distrugă lucrurile lui Dumnezeu.

18 Prin urmare, așa cum cei care au fost distruși au fost distruși repede; iar mulțimea celor nelegiuți va fi ca pleava spulberată—da, așa spune Domnul Dumnezeu: aceasta se va întâmpla într-o secundă, dintr-odată—

19 Și se va întâmpla că cei care au rătăcit în necredință vor fi loviți de mâna neamurilor.

20 Iar neamurile s-au fâlit în mândria lor și s-au împiedicat din cauza mărimii propriului lor obstacol, căci au zidit multe biserici; și totuși, ele renegă puterea și minunile lui Dumnezeu și predică înspre ei înșiși propria înțelepciune și învățatură pentru ca să obțină câștiguri și să pară grozave în fața celor săraci.

21 Și sunt multe biserici zidite care duc la invidie, discordie și răutate.

22 Și sunt, de asemenea, combinații secrete, la fel ca și în timpurile din vechime, după combinațiile diavolului, căci el este întemeietorul tuturor acestor lucruri; da, întemeietorul crimelor și lucrărilor întunerice; da, și el îi conduce cu o funie de in în jurul gâtului până când îi leagă cu frânghii groase pentru totdeauna.

23 Căci iată, frații mei preaiubiți, eu vă spun că Domnul Dumnezeu nu lucrează în întuneric.

24 El nu face nimic decât dacă este spre binele lumii; căci El iubește lumea, chiar într-atât, încât Și-a jertfit propria viață pentru ca să poată să-i tragă pe oameni la El. Prin urmare, nu poruncește la nimeni să nu ia parte la salvarea Sa.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

25 Iată, strigă El la cineva, zicând: Te depărtezi de Mine? Iată, eu vă spun: Nu; dar El spune: Veniți la Mine, voi, toate marginile pământului, cumpărați lapte și miere fără bani și fără preț.

26 Iată, a poruncit El cuiva ca să plece din sinagogi sau din locuri de rugăciune? Iată, vă spun vouă: Nu.

27 A poruncit El cuiva ca să nu ia parte la salvarea Sa? Iată, eu vă spun vouă: Nu; ci El a oferit-o fără plată tuturor oamenilor; și El a poruncit poporului Său ca să convingă pe toți oamenii să se pocăiască.

28 Iată, a poruncit Domnul cuiva să nu ia parte la bunătatea Sa? Iată, eu vă spun vouă: Nu; ci toți oamenii sunt privilegiați, unul la fel ca altul și nimeni nu este oprit.

29 El poruncește să nu fie nici un fel de vicleșuguri preoțești; căci iată, vicleșugurile preoțești sunt acelea în care oamenii predică și se prezintă pe ei înșiși ca fiind lumina lumii, pentru ca să capete câștiguri și preamărire de la lume; dar ei nu caută bunăstarea Sionului.

30 Iată, Domnul a interzis lucrul acesta; prin urmare, Domnul Dumnezeu a dat o poruncă, că toți oamenii trebuie să aibă caritate, căci caritatea este dragoste. Și dacă ei nu au caritate, ei nu sunt nimic. Prin urmare, dacă au milostenie, nu vor permite ca lucrătorii din Sion să piară.

31 Dar lucrătorii din Sion trebuie să lucreze pentru Sion; căci dacă vor lucra pentru bani, vor pieri.

32 Și iarăși, Domnul Dumnezeu a poruncit ca oamenii să nu ucidă; să nu mintă; să nu fure; să nu ia cuvântul Domnului Dumnezeului lor în deșert; să nu invidieze; să nu fie răi; să nu se certe unul cu altul; să nu precurvească; și să nu facă nici unul din aceste lucruri; căci oricine le face va pieri.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Căci nici una dintre aceste nedreptăți nu vine de la Domnul; căci El face ceea ce este bine pentru copiii oamenilor; și El nu face nimic, decât dacă este ușor de înțeles pentru copiii oamenilor; și El îi cheamă pe ei toți să vină la El și să ia parte la bunătatea Sa; și El nu respinge pe nimeni dintre cei care vin la El, negri și albi, sclavi și liberi, bărbați și femei; și El își aduce aminte de păgâni; și toți sunt egali în fața lui Dumnezeu, atât iudeii, cât și neamurile.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Nefi 27

- 1 Dar iată, în ultimele zile, sau în zilele neamurilor—da, iată toate popoarele neamurilor și, de asemenea, iudeii, cei care vor veni în această țară, precum și cei care vor fi în alte țări, da, chiar în toate țările de pe pământ, iată, ei vor fi îmbățați de nedreptate și de tot felul de lucruri abominabile—
- 2 Și când ziua aceea va veni, ei vor fi vizitați de către Domnul oștirilor cu tunete și cutremur de pământ, cu zgomot puternic și vijelie, cu furtună și cu flacăra unui foc mistuitor.
- 3 Și toate națiunile care vor lupta împotriva Sionului și care îl fac să sufere vor fi ca un vis, ca o vedenie a nopții; da, aceasta va fi cu ei la fel ca și cu cel flămând care visează că mănâncă, dar se trezește cu sufletul gol; sau ca și cel însetat care visează că bea, dar se trezește fără putere și cu sufletul jinduind; da, chiar așa va fi mulțimea tuturor neamurilor care luptă împotriva Muntelui Sionului.
- 4 Căci iată, voi toți care faceți nedreptate, stați și întrebați-vă, căci veți striga și veți plânge; da, veți fi beți, dar nu de vin, vă veți clătina, dar nu din cauza unei băuturi tari.
- 5 Căci iată, Domnul a turnat peste voi spiritul unui somn adânc. Căci iată, voi v-ați închis ochii și i-ați respins pe profeți; iar pe conducătorii voștri și pe văzătorii voștri El i-a adăpostit din cauza nedreptății voastre.
- 6 Și se va întâmpla că Domnul Dumnezeu vă va aduce cuvintele unei cărți pecetluite și ele vor fi cuvintele celor care au adormit.
- 7 Și iată, cartea va fi pecetluită; și în carte va fi o revelație de la Dumnezeu, de la începutul lumii până la sfârșitul ei.
- 8 Prin urmare, din cauza lucrurilor care sunt pecetluite, lucrurile care sunt pecetluite nu vor fi dezvăluite în ziua ticăloșiei și a lucrurilor abominabile ale oamenilor. Prin urmare, cartea va fi ținută ascunsă de ei.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

- 9 Dar cartea va fi dezvăluită unui om, iar el va dezvălui cuvintele cărții, care sunt cuvintele celor care sunt adormiți în țărană, iar el va dezvălui aceste cuvinte unui alt om;
- 10 Dar cuvintele care sunt pecetluite nu le va dezvălui și nu va dezvălui nici cartea. Căci cartea va fi pecetluită prin puterea lui Dumnezeu, iar revelația care a fost pecetluită va fi păstrată în carte până la timpul ales de Domnul, când ele vor fi scoase la lumină; căci iată, ele dezvăluie toate lucrurile, de la facerea lumii până la sfârșitul ei.
- 11 Și vine ziua când cuvintele cărții care au fost pecetluite vor fi citite pe acoperișurile caselor; și ele vor fi citite prin puterea lui Hristos; și toate lucrurile vor fi dezvăluite copiilor oamenilor, care au fost vreodată printre copiii oamenilor și care vor fi întotdeauna, chiar până la sfârșitul pământului.
- 12 Prin urmare, în ziua în care cartea va fi dezvăluită omului despre care am vorbit, cartea va fi ascunsă de ochii lumii pentru ca ochii nimănui să nu o vadă decât dacă trei martori o vor vedea, prin puterea lui Dumnezeu, pe lângă cel căruia cartea îi va fi dezvăluită; și ei vor purta mărturie despre adevărul cărții și al lucrurilor din ea.
- 13 Și nu este nimeni altul care o va vedea, în afară de câțiva, după voința lui Dumnezeu, pentru a depune mărturie despre cuvântul Lui copiilor oamenilor; căci Domnul Dumnezeu a zis despre cuvintele celui credincios că trebuie să vorbească așa ca și cum ar fi din morți.
- 14 Prin urmare, Domnul Dumnezeu va începe să aducă cuvintele cărții; și în gura atâtor martori câți va socoti El potrivit va întemeia cuvântul Său; și vai de cel ce respinge cuvântul lui Dumnezeu!
- 15 Dar iată, se va întâmpla că Domnul Dumnezeu va spune celui căruia El îi va dezvălui cartea: Ia aceste cuvinte care nu sunt pecetluite și dezvăluie-le altuia, pentru ca acesta să le poată arăta celui învățat, zicând: Ia citește, mă rog ție. Iar cel învățat va răspunde: Aduceți aici cartea și eu le voi citi.
- 16 Și acum, din cauza slăvii lumii și pentru ca să capete câștiguri vor spune ei aceasta, iar nu pentru slava lui Dumnezeu.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

17 Iar omul va răspunde: Nu pot să aduc cartea, căci este pecetluită.

18 Atunci, învățatul va răspunde: Nu pot să o citesc.

19 Prin urmare, se va întâmpla că Domnul Dumnezeu va dezvălui iarăși cartea și cuvintele ei aceluia care nu este învățat; iar omul care nu este învățat va spune: Eu nu sunt învățat.

20 Atunci, Domnul Dumnezeu va spune către el: Cei învățați nu le vor citi, căci le-au respins, iar Eu pot să înfăptuiesc propria Mea lucrare; prin urmare, tu vei citi cuvintele pe care Eu ți le voi da.

21 Nu atinge lucrurile care sunt pecetluite, căci Eu le voi dezvălui la timpul ales de Mine; căci voi arăta copiilor oamenilor că Eu sunt capabil să-Mi înfăptuiesc lucrarea.

22 Prin urmare, după ce ai citit cuvintele pe care Eu ți le-am poruncit și ai obținut martorii pe care Eu ți i-am făgăduit, tu va trebui să pecetluiești iarăși cartea și s-o ascunzi pentru Mine, ca să pot păstra cuvintele pe care tu nu le-ai citit, până când Eu voi crede de cuviință în propria Mea înțelepciune să dezvălui toate lucrurile copiilor oamenilor.

23 Căci iată, Eu sunt Dumnezeu; și Eu sunt un Dumnezeu al miracolelor; și Eu voi arăta lumii că sunt același ieri, astăzi și în vecii vecilor; și Eu nu lucrez printre copiii oamenilor decât în funcție de credința lor.

24 Și iarăși se va întâmpla că Domnul va spune celui care va citi cuvintele ce-i vor fi dezvăluite:

25 În măsura în care poporul acesta se apropie de Mine cu gura sa și Mă cinstește cu buzele sale, dar inima sa și-o îndepărtează de Mine și frica pe care o are de Mine este o învățătură omenească.

26 De aceea, Eu voi continua să fac o lucrare minunată printre oamenii aceștia, da, o lucrare minunată și un miracol, căci înțelepciunea înțelepților și învățaților lor va pieri, iar înțelegerea celor pricepuți se va face nevăzută.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 Și vai de cei care caută să-și ascundă planurile de Domnul! Și lucrările lor sunt în întuneric; și ei zic: Cine ne vede și cine ne știe? Și, de asemenea, ei zic: Desigur, felul tău de a întoarce lucrurile cu susul în jos va fi judecat ca și lutul olarului. Dar iată, Eu le voi arăta, a spus Domnul oștirilor, că Eu cunosc toate lucrările lor. Căci poate lucrarea să spună despre cel care a făcut-o, nu m-a făcut el? Sau poate lucrul construit să spună despre cel care l-a lucrat, el nu are pricepere?

28 Dar iată, spune Domnul oștirilor: Eu voi arăta copiilor oamenilor că a mai rămas puțin timp până când Libanul va fi transformat într-o grădină; și grădina va fi socotită ca o pădure.

29 Și în ziua aceea surzii vor auzi cuvintele cărții, iar ochii orbilor vor vedea, eliberați din obscuritate și din întuneric.

30 Și cei sfoși, de asemenea, vor crește și se vor bucura datorită Domnului, iar săracii printre oameni se vor veseli de Cel Sfânt al lui Israel.

31 Căci cu siguranță, așa cum Domnul trăiește, ei vor vedea că cel asupritor este nimic, iar cel batjocorit este pierdut, și toți cei care pândesc nelegiuirea vor fi alungați;

32 Și cei care osândesc un om pentru un cuvânt și întind o capcană aceluia care-i înfruntă la poartă și-l înlătură pe cel corect pentru un lucru de nimic.

33 De aceea, așa vorbește Domnul care l-a mântuit pe Avraam despre casa lui Iacov: De acum încolo lui Iacov nu-i va mai fi rușine și nici nu va mai păli.

34 Dar atunci când el vede copiii lui, lucrarea mâinilor Mele, în mijlocul lui, Îmi vor sfinți numele și-L vor sfinți pe Cel Sfânt al lui Iacov și se vor teme de Dumnezeuul lui Israel.

35 De asemenea, cei rătăciți în spirit vor ajunge să înțeleagă, iar cei care au cârtit vor cunoaște doctrină.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Nefi 28

- 1 Și acum iată, frații mei, eu v-am vorbit vouă așa după cum Spiritul m-a îndemnat; prin urmare, știu sigur că acestea trebuie să se întâmple.
- 2 Iar lucrurile care vor fi scrise în carte vor fi de mare valoare pentru copiii oamenilor și în special pentru cei din seminția noastră, care este o rămășiță a casei lui Israel.
- 3 Căci se va întâmpla în ziua aceea că bisericile care sunt construite, dar nu pentru Domnul, atunci când una va spune către alta: Iată, eu, eu sunt biserica Domnului; iar cealaltă va spune: eu, eu sunt biserica Domnului; iar celelalte vor spune: eu, eu sunt biserica Domnului; și astfel va spune fiecare dintre cei care au construit biserici, dar nu pentru Domnul—
- 4 Și ele se vor lupta una cu alta; și preoții lor se vor lupta unul cu altul și îi vor învăța pe alții învățătura lor și vor tăgădui Duhul Sfânt care dă putere de exprimare.
- 5 Și ei renegă puterea lui Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel; și ei spun către oameni: Ascultați de noi și ascultați de preceptele noastre; căci iată, nu este nici un Dumnezeu astăzi, căci Domnul și Mântuitorul și-a făcut lucrarea și a trecut puterea Lui oamenilor;
- 6 Iată, ascultați de preceptele mele; dacă ei vor spune că este un miracol făcut de mâna Domnului, să nu-i credeți; căci în ziua aceasta El nu este un Dumnezeu al miracolelor; El și-a terminat lucrarea.
- 7 Da, și vor fi mulți care vor spune: Mâncați, beți și vă veseliți, căci mâine vom muri; și va fi bine de noi.
- 8 Și, de asemenea, vor fi mulți care vor spune: Mâncați, beți și fiți fericiți; totuși, temeți-vă de Dumnezeu—El vă va ierta, dacă faceți un păcat mic; da, mințiți puțin, profitați de cineva din cauza vorbelor lui, săpați groapa vecinului; nu este nimic rău în aceasta; și faceți toate aceste lucruri, căci mâine vom muri; și dacă va fi așa, că noi suntem vinovați, Dumnezeu ne va da câteva lovituri de bici și până la urmă noi vom fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Harken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

9 Da, și vor fi mulți care vor predica în felul acesta doctrine neadevărate, deșarte și nesăbuite; și vor fi îngâmfați în inimile lor și vor căuta să ascundă adânc planurile lor de Domnul; iar lucrările lor vor fi în întuneric.

10 Iar sângele sfinților va striga din pământ împotriva lor.

11 Da, ei toți s-au abătut de la drumul drept; ei au devenit corupți.

12 Din cauza mândriei și din cauza învățătorilor neadevărați și a doctrinelor neadevărate, bisericile lor au devenit corupte, iar bisericile lor sunt preamărite; din cauza mândriei, ele sunt înfumurate.

13 Ei îi pradă pe cei săraci din cauza sanctuarelor lor frumoase; îi pradă pe cei săraci din cauza hainelor lor frumoase; și îi persecută pe cei umili și pe cei săraci în inimă pentru că sunt îngâmfați în mândria lor.

14 Ei umblă cu încăpățănare și cu capul pe sus; da, și din cauza mândriei, și a ticăloșiei, și a lucrurilor lor abominabile, și a curviei, ei s-au rătăcit cu toții, în afară de câțiva care sunt urmașii umili ai lui Hristos; și totuși ei sunt conduși astfel încât de multe ori greșesc pentru că ei au fost învățați după preceptele oamenilor.

15 O, cei înțelepți și cei învățați și cei bogați, care sunt îngâmfați în mândria inimilor lor, precum și toți cei care predică doctrine neadevărate și toți cei care preacurvesc și care strică drumul cel drept al Domnului, vai, vai, vai lor, a spus Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, căci ei vor fi aruncați în iad!

16 Vai de cei care-l îndepărtează pe cel drept pentru un lucru de nimic și insultă ceea ce este bun și spun că nu are nici o valoare! Căci va veni ziua când Domnul Dumnezeu îi va vizita în grabă pe locuitorii pământului; și în ziua aceea, când ei vor fi plini de nedreptate, ei vor pieri.

17 Dar iată, dacă locuitorii pământului se vor pocăi de ticăloșia lor și de lucrurile abominabile lor, atunci ei nu vor fi distruși, spune Domnul oștirilor.

18 Dar iată, biserica aceea mare și odioasă, curva întregului pământ, trebuie să se prăbușească la pământ și mare trebuie să fie căderea ei.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

19 Căci împărăția diavolului trebuie să se cutremure, iar cei care îi aparțin vor trebui să fie stârniți spre pocăință, dacă nu, atunci diavolul îi va prinde în lanțurile lui nepieritoare, iar ei vor fi turbați de mânie și vor pieri;

20 Căci iată, în ziua aceea el va năvăli în inimile copiilor oamenilor și-i va ațâța în mânie împotriva a ceea ce este bun.

21 Iar pe alții îi va potoli și-i va legăna într-o siguranță carnală, așa încât ei vor spune: Totul este bine în Sion; da, Sionul prosperă, totul este bine—și în felul acesta diavolul înșală sufletele lor și-i conduce cu grijă în jos, în iad.

22 Și iată, pe alții îi va linguși și le va spune că nu este nici un iad; și le spune: Eu nu sunt diavolul, căci nu este nici un diavol—și astfel va șopti el la urechile lor, până când îi prinde în lanțurile lui îngrozitoare din care nu este nici o scăpare.

23 Da, ei sunt prinși în moarte și iad; și moarte și iad și diavol; iar toți cei care au fost luați în stăpânire de diavol vor trebui să stea în fața tronului lui Dumnezeu și să fie judecați după faptele lor; de unde ei vor trebui să se ducă în locul pregătit pentru ei, și anume într-un lac de foc și pucioasă care este un chin fără de sfârșit.

24 De aceea, vai de cel care tratează totul cu ușurință în Sion!

25 Vai de cel care strigă: Totul este bine!

26 Da, vai de cel care ascultă de preceptele oamenilor și renegă puterea lui Dumnezeu și darul Duhului Sfânt!

27 Da, vai de cel care spune: Noi am primit și nouă nu ne trebuie mai mult!

28 Și în sfârșit, vai de toți cei care tremură și sunt mânioși din cauza adevărului lui Dumnezeu! Căci iată, cel care este zidit pe stâncă îl primește cu bucurie; iar cel care este zidit pe o temelie de nisip tremură de frică să nu cadă.

29 Vai de cel care va spune: Noi am primit cuvântul lui Dumnezeu și nu mai avem nevoie de cuvântul lui Dumnezeu, căci avem destul!

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

- 30 Căci iată, așa spune Domnul Dumnezeu: Eu voi da copiilor oamenilor rând după rând, precept după precept, aici puțin și acolo puțin; și binecuvântați sunt aceia care ascultă de preceptele Mele și-și pleacă urechea la sfatul Meu, căci ei vor învăța înțelepciune; căci celui care primește Eu îi voi da mai mult; iar de la cei care spun: noi avem destul, de la ei se va lua chiar și ceea ce au.
- 31 Blestemat este cel care își pune nădejdea în om sau își face din carne puterea sa sau ascultă de preceptele omului, cu excepția preceptelor care sunt date prin puterea Duhului Sfânt.
- 32 Vai de neamuri, a spus Domnul Dumnezeu! Căci, în ciuda faptului că Eu Îmi voi întinde mâna către ele zi de zi, ele Mă vor tăgădui pe Mine; cu toate acestea, Eu voi fi milos cu ele, a spus Domnul Dumnezeu, dacă se vor pocăi și vor veni la Mine; căci brațul Meu este întins cât este ziua de lungă, a spus Domnul Dumnezeu oștirilor.

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 Nefi 29

- 1 Dar iată, multe vor fi în ziua aceea când Eu voi începe să fac o lucrare minunată printre ei, când Eu Îmi voi aduce aminte de legămintele pe care le-am făcut cu copiii oamenilor precum că Eu voi acționa, pentru a doua oară, ca să salvez poporul Meu, cei care sunt din casa lui Israel;
- 2 Și, de asemenea, pot să-Mi amintesc făgăduințele pe care ți le-am făcut ție, Nefi, și tatălui tău și Eu Îmi voi aduce aminte de seminția ta; și că vorbele seminției tale vor ieși din gura Mea către seminția ta; și cuvintele Mele vor șuiera până la marginile pământului, ca un steag pentru poporul Meu, care este din casa lui Israel.
- 3 Și pentru că vorbele Mele vor șuiera până departe —multe dintre neamuri vor spune: O Biblie! O Biblie! Avem o Biblie și nu poate să mai fie o altă Biblie.
- 4 Dar așa spune Domnul Dumnezeu: O, nesăbuiți, ele vor avea o Biblie; și ea va purcede de la iudei, vechiul Meu popor de legământ. Și cum le-au mulțumit ei iudeilor pentru Biblia pe care o primesc de la aceștia? Da, ce vor neamurile să spună cu aceasta? Își aduc ei aminte de suferințele, muncile și durerile iudeilor și de sânguința lor pentru Mine în aducerea salvării neamurilor?
- 5 O, voi neamuri, v-ați adus aminte de iudei, poporul legămintelor Mele din vechime? Nu; dar voi i-ați blestemat și i-ați urât și nu ați căutat să-i salvați. Dar iată, voi întoarce toate aceste lucruri împotriva capului vostru; căci Eu, Domnul, n-am uitat poporul Meu.
- 6 Voi, nesăbuiților, care veți spune: O Biblie, avem deja o Biblie și nu ne mai trebuie o altă Biblie. Ați fi obținut voi vreo Biblie din altă parte decât de la iudei?
- 7 Nu știți că este mai mult decât un singur neam? Nu știți că Eu, Domnul Dumnezeu vostru, i-am creat pe toți oamenii și că Eu Îmi aduc aminte de cei care sunt pe insulele mării; și că Eu domnesc sus în ceruri și jos pe pământ; și Eu fac să ajungă cuvântul Meu până la copiii oamenilor, da, chiar până la toate națiunile pământului?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

- 8 Prin urmare, cârțiți voi că primiți mai mult din cuvântul Meu? Nu știți că mărturia a două națiuni este o dovadă pentru voi că Eu sunt Dumnezeu, că Eu Îmi aduc aminte de națiune la fel ca și de alta? Prin urmare, Eu vorbesc aceleași cuvinte către o națiune la fel ca și către celălaltă. Și atunci când cele două națiuni se vor uni, mărturiile celor două națiuni, de asemenea, se vor uni.
- 9 Și Eu fac aceasta pentru ca să dovedesc multora că Eu sunt același ieri, astăzi și în vecii vecilor; și că Eu vorbesc cuvintele Mele după propria Mea plăcere. Și fiindcă Eu am vorbit un cuvânt, voi nu trebuie să credeți că Eu nu mai pot vorbi altul; căci lucrarea Mea nu este încă terminată; și nici nu va fi până la sfârșitul omului și nici chiar de atunci înainte și în vecii vecilor.
- 10 Prin urmare, pentru că voi aveți o Biblie, voi nu trebuie să credeți că ea conține toate cuvintele Mele; nici nu trebuie să credeți că Eu nu am făcut să fie scrise mai multe.
- 11 Căci Eu poruncesc tuturor oamenilor, atât la răsărit, cât și la apus, și, de asemenea, la miazănoapte și la miazăzi, precum și în insulele mării, pentru ca ei să scrie cuvintele pe care Eu le vorbesc către ei; căci după cărțile care vor fi scrise voi judeca Eu lumea, pe fiecare om după faptele sale, așa după cum este scris.
- 12 Căci iată, Eu voi vorbi către Iudei, iar ei vor scrie aceasta; și Eu voi vorbi, de asemenea, către nefiți, iar ei vor scrie aceasta; și Eu voi vorbi, de asemenea, către celelalte triburi ale casei lui Israel pe care Eu le-am condus departe, iar ele vor scrie aceasta; și Eu iarăși voi vorbi către toate națiunile pământului, iar ele vor scrie aceasta.
- 13 Și se va întâmpla că iudeii vor avea cuvintele nefiților, iar nefiții vor avea cuvintele iudeilor; iar nefiții și iudeii vor avea cuvintele triburilor pierdute ale lui Israel; iar triburile pierdute ale lui Israel vor avea cuvintele nefiților și ale iudeilor.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 Și se va întâmpla că poporul Meu, care este din casa lui Israel, se va aduna acasă în țările stăpânirilor sale; iar cuvântul Meu, de asemenea, se va aduna într-unul singur. Și Eu voi arăta celor care luptă împotriva cuvântului Meu și împotriva poporului Meu, care este din casa lui Israel, că Eu sunt Dumnezeu și că Eu am făcut un legământ cu Avraam, că Eu Îmi voi aduce aminte de seminția lui în vecii vecilor.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Nefi 30

- 1 Și acum iată, frații mei preaiubiți, voi vorbi către voi; căci eu, Nefi, nu voi accepta ca voi să credeți că sunteți mai dreپți decât vor fi neamurile. Căci iată, dacă nu veți ține poruncile lui Dumnezeu veți pieri, de asemenea; și datorită cuvintelor care au fost spuse nu trebuie să credeți că neamurile sunt distruse cu totul.
- 2 Căci iată, vă spun că atâtea neamuri câte se vor pocăi, vor fi poporul de legământ al Domnului, iar atâția dintre Iudei câți nu se vor pocăi vor fi alungați; căci Domnul nu face legăminte cu nimeni, decât cu cei care se pocăiesc și care cred în Fiul Său, care este Cel Sfânt al lui Israel.
- 3 Și acum voi profeți ceva mai mult despre iudei și neamuri. Căci după ce cartea despre care am vorbit va fi scoasă la lumină și va fi scrisă pentru neamuri și va fi pecetluită iarăși de Domnul, mulți vor fi care vor crede cuvintele care sunt scrise; iar ei le vor duce cu ei mai departe la rămășița seminției noastre.
- 4 Și atunci rămășița seminției noastre va afla despre noi, cum noi am venit din Ierusalim și că ei sunt descendenți ai iudeilor.
- 5 Și Evanghelia lui Isus Hristos le va fi vestită; prin urmare, ei vor reveni la cunoașterea strămoșilor lor și, de asemenea, la cunoașterea lui Isus Hristos, cunoaștere pe care o avuseseră și strămoșii lor.
- 6 Și atunci se vor bucura; căci vor ști că aceasta este o binecuvântare pentru ei, din mâna lui Dumnezeu; iar perdelele de întuneric vor începe să cadă de pe ochii lor; și nu vor trece multe generații până când vor deveni un popor pur și plăcut.
- 7 Și se va întâmpla că iudeii care sunt împrăștiați vor începe, de asemenea, să creadă în Hristos; și vor începe să se adune de pe fața pământului; și atât de mulți câți vor crede în Hristos vor deveni, de asemenea, oameni plăcuți.
- 8 Și se va întâmpla că Domnul Dumnezeu își va începe lucrarea Sa printre toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele pentru ca să restaureze poporul Său pe pământ.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

9 Și cu dreptate va judeca Domnul Dumnezeu pe cei săraci și va dojeni cu dreptate pe cei umili de pe pământ. Și El va lovi pământul cu toiagul gurii Sale; și cu răsuflarea buzelor Sale va ucide pe cei păcătoși.

10 Căci repede vine timpul când Domnul Dumnezeu va face o mare împărțire între oameni, iar pe cei păcătoși El îi va distruge; și El va cruța pe poporul Său, da, chiar dacă va trebui să-i distrugă prin foc pe cei păcătoși.

11 Iar dreptatea va fi brâul coapșelor Sale, iar credința va fi brâul domniei Lui.

12 Și atunci lupul va trăi împreună cu mielul și leopardul va sta alături de ied; vițelul, puilul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună și le va mâna un copilaș.

13 Iar vaca și ursul vor paște; puilii lor vor sta împreună; și leul va mânca paie la fel ca și boul.

14 Iar pruncul de țâță se va juca la gaura viperei, iar copilul înțârcat va pune mâna pe culcușul șarpelui.

15 Ei nu vor lovi și nici nu vor distruge în tot muntele Meu sfânt; căci pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, tot așa cum apele acoperă marea.

16 Prin urmare, lucrurile tuturor națiunilor vor fi cunoscute; da, toate lucrurile vor fi cunoscute de copiii oamenilor.

17 Nu va mai fi nici un secret care să nu fie dezvăluit; nu va mai fi nici o lucrare a întunericului care nu va fi adusă la lumină; și nimic nu va mai fi legat pe pământ care să nu fie dezlegat.

18 Prin urmare, toate lucrurile care au fost dezvăluite copiilor oamenilor vor fi dezvăluite în ziua aceea; iar Satana nu va mai avea putere asupra inimilor copiilor oamenilor pentru un timp îndelungat. Și acum, frații mei preaiubiți, eu pun capăt cuvântărilor mele.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 Nefi 3 I

- 1 Și acum eu, Nefi, sfârșesc profeția mea către voi, frații mei preaiubiți. Și nu pot să scriu decât puține lucruri de care știu cu siguranță că se vor întâmpla; și, de asemenea, nu pot să scriu decât puține dintre cuvintele fratelui meu, Iacov.
- 2 Prin urmare, lucrurile pe care le-am scris sunt destule pentru mine, în afară de câteva cuvinte pe care trebuie să le spun despre doctrina lui Hristos; prin urmare, vă voi vorbi într-un fel limpede, potrivit limpezimii profeției mele.
- 3 Căci sufletul meu se bucură în claritate; căci în felul acesta lucrează Domnul Dumnezeu printre copiii oamenilor. Căci Domnul Dumnezeu dă lumină pentru înțelegere; căci El vorbește către oameni după limba lor, pentru înțelegerea lor.
- 4 Prin urmare, aș dori să vă aduceți aminte că v-am vorbit despre profetul pe care Domnul mi l-a arătat, cel care Îl va boteza pe Mielul lui Dumnezeu care trebuie să ia păcatele lumii.
- 5 Și acum, dacă Mielul lui Dumnezeu, El fiind Sfânt, a trebuit să fie botezat cu apă ca să înfăptuiască toată dreptatea, o, atunci, cu atât mai mult noi, nefiind sfinți, avem nevoie să fim botezați, da, chiar cu apă!
- 6 Și acum v-aș întreba pe voi, frații mei preaiubiți, prin ce a înfăptuit Mielul lui Dumnezeu toată dreptatea fiind botezat cu apă?
- 7 Nu știți că El era sfânt? Dar, cu toate că El era sfânt, El le arată copiilor oamenilor că, în ce privește trupul, El se umilește în fața Tatălui și poartă mărturie înaintea Tatălui că El va fi supus Lui în ținerea poruncilor Lui.
- 8 Prin urmare, după ce El a fost botezat cu apă, Duhul Sfânt s-a pogorât asupra Lui sub forma unui porumbel.
- 9 Și iarăși, El le arată copiilor oamenilor strămtetea căii și îngustimea porții prin care ei trebuie să intre, El stabilind un exemplu înaintea lor.

2 Nephi 3 I

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 Și El le-a spus copiilor oamenilor: Urmați-Mă pe Mine. Prin urmare, frații mei preaiubiți, putem să-L urmăm pe Isus altfel decât dorind să păstrăm poruncile Tatălui?
- 11 Iar Tatăl a spus: Pocăiți-vă, pocăiți-vă și fiți botezați în numele Fiului Meu Iubit.
- 12 Și iarăși, glasul Fiului a venit către mine, zicând: Acela care este botezat în numele Meu, Tatăl îi va da Duhul Sfânt, la fel ca și Mie; prin urmare, urmați-Mă pe Mine și faceți lucrurile pe care M-ați văzut pe Mine că le fac.
- 13 Prin urmare, frații mei preaiubiți, eu știu că dacă-L veți urma pe Fiu cu toată inima, fără ipocrizie sau înșelăciune în fața lui Dumnezeu, ci cu intenții adevărate, pocăindu-vă de păcate, mărturisind Tatălui că vreți să luați asupra voastră numele lui Hristos prin botez—da, urmându-L pe Domnul și Salvatorul vostru în apă, după cuvântul Lui, iată, atunci veți primi voi Duhul Sfânt; da, apoi vine botezul focului și al Duhului Sfânt; și apoi puteți să vorbiți pe limba îngerilor și să strigați laude către Cel Sfânt al lui Israel.
- 14 Dar iată, frații mei preaiubiți, astfel a venit glasul Fiului către mine, zicând: După ce v-ați pocăit de păcatele voastre și ați depus mărturie Tatălui, că voi vreți să țineți poruncile Mele prin botezul cu apă și ați primit botezul focului și al Duhului Sfânt și puteți vorbi o limbă nouă, da, chiar limba îngerilor, iar după aceasta Mă tăgăduiți pe Mine, atunci ar fi fost mai bine pentru voi dacă nu M-ați fi cunoscut.
- 15 Și eu am auzit un glas de la Tatăl, zicând: Da, cuvintele Iubitului Meu sunt adevărate și demne de încredere. Cel care îndură până la sfârșit, acela va fi salvat.
- 16 Și acum, frații mei preaiubiți, știu prin aceasta că, dacă omul nu va îndura până la sfârșit, urmând exemplul Fiului Dumnezeului cel Viu, el nu va putea fi salvat.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

17 Prin urmare, faceți lucrurile pe care vi le-am spus că L-am văzut pe Domnul vostru și Mântuitorul vostru că trebuia să le facă; căci de aceea ele mi-au fost arătate, pentru ca voi să cunoașteți poarta prin care veți intra. Căci poarta prin care voi veți intra este pocăirea și botezul prin apă; și apoi vine iertarea păcatelor voastre prin foc și prin Duhul Sfânt.

18 Și atunci sunteți pe această cale strâmtă și îngustă care duce până la viața veșnică; da, voi ați intrat prin poartă; voi ați făcut așa cum au cerut poruncile Tatălui și ale Fiului; și voi ați primit Duhul Sfânt care depune mărturie despre Tatăl și Fiul pentru înfăptuirea făgăduinței pe care El a făcut-o, că, dacă voi intrați pe această cale, voi veți primi.

19 Și acum, frații mei preaiubiți, după ce ați intrat pe această cale strâmtă și îngustă, v-aș întreba dacă totul este împlinit? Iată, vă spun: Nu; căci voi nu ați fi ajuns atât de departe, decât dacă ar fi fost prin cuvântul lui Hristos, cu credință nestrămutată în El, bazându-vă cu totul pe meritele Lui care are puterea de a salva.

20 Prin urmare, trebuie să înaintați cu fermitate în Hristos, având o strălucire perfectă a speranței și o iubire de Dumnezeu și de toți oamenii. Prin urmare, dacă înaintați ospătându-vă din cuvântul lui Hristos și îndurați până la sfârșit, iată, astfel a spus Tatăl: Voi veți avea viață veșnică.

21 Și acum iată, frații mei preaiubiți, aceasta este calea; și nu este nici o altă cale și nici un alt nume dat sub cer prin care omul să poată fi salvat în împărăția lui Dumnezeu. Și acum, aceasta este doctrina lui Hristos, singura și adevărata doctrină a Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, care este un Dumnezeu, fără de sfârșit. Amin.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Nefi 32

- 1 Și acum iată, frații mei preaiubiți, cred că voi cântăriți întrucâtva în inimile voastre ceea ce trebuie să faceți după ce ați intrat pe cale. Dar iată, de ce cântăriți lucrurile acestea în inimile voastre?
- 2 Nu vă aduceți aminte că v-am spus că după ce ați primit Duhul Sfânt veți putea vorbi pe limba îngerilor? Și acum, cum ați putea vorbi pe limba îngerilor dacă nu prin Duhul Sfânt?
- 3 Îngerii vorbesc prin puterea Duhului Sfânt; prin urmare, ei vorbesc cuvintele lui Hristos. Prin urmare, vă zic vouă, ospătați-vă din cuvintele lui Hristos; căci iată, cuvintele lui Hristos vă vor spune toate lucrurile pe care trebuie să le faceți.
- 4 Prin urmare acum, după ce am spus aceste cuvinte, dacă nu le puteți înțelege, este pentru că nu întrebați și nici nu bateți la ușă; prin urmare, nu sunteți aduși la lumină, ci trebuie să pieriți în întuneric.
- 5 Căci iată, iarăși vă spun că, dacă veți intra pe această cale și veți primi Duhul Sfânt, El vă va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le faceți.
- 6 Iată, aceasta este doctrina lui Hristos și nu va mai fi nici o altă doctrină dată până când El Însuși nu vi se va arăta vouă în carne. Și atunci când El Însuși vi se va arăta vouă în carne, voi va trebui să faceți lucrurile pe care El vi le va spune.
- 7 Și acum eu, Nefi, nu pot să spun mai mult; Spiritul îmi oprește vorbirea și sunt lăsat să jlesc din cauza necredinței și a ticăloșiei și a ignoranței și a încăpățânării oamenilor; căci ei nu vor căuta cunoaștere și nici nu vor înțelege marea cunoaștere când aceasta le este dată lor clar, chiar atât de clar cât poate fi un cuvânt.
- 8 Și acum, frații mei preaiubiți, simt că încă mai cântăriți în inimile voastre; și mă întristează că trebuie să vorbesc despre lucrul acesta. Căci dacă voi ați asculta de Spiritul care îl învață pe om să se roage, ați ști că trebuie să vă rugați; căci spiritul cel rău nu îl învață pe om să se roage, ci îl învață că nu trebuie să se roage.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Dar iată, vă spun că voi trebuie întotdeauna să vă rugați și să nu vă descurajați; că voi nu trebuie să faceți nimic pentru Domnul până când în primul rând nu vă rugați Tatălui în numele lui Hristos ca El să sfințească fapta voastră pentru voi înșivă, pentru ca fapta voastră să fie pentru binele sufletului vostru.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Nefi 33

- 1 Și acum eu, Nefi, nu pot scrie toate lucrurile care au fost predicate poporului meu; și nici nu sunt priceput la scris, la fel ca la vorbă; căci atunci când un om vorbește prin puterea Duhului Sfânt, puterea Duhului Sfânt îi duce vorba în inimile copiilor oamenilor.
- 2 Dar iată, mulți își împietresc inimile împotriva Spiritului Sfânt, încât El nu are nici un loc în ei; prin urmare, ei aruncă multe lucruri care sunt scrise și le consideră ca fiind lucruri de nimic.
- 3 Dar eu, Nefi, am scris ceea ce am scris și le consider de mare valoare, mai ales pentru poporul meu. Căci ziua mă rog tot timpul pentru ei, iar noaptea ochii mei udă perna din cauza lor; și eu Îl implor pe Dumnezeu meu în credință și știu că El va auzi plânsul meu.
- 4 Și știu că Domnul Dumnezeu va sfinți rugăciunile mele pentru câștigul poporului meu. Și cuvintele pe care le-am scris în slăbiciune vor fi întărite pentru ei; căci aceasta îi va convinge să facă bine; îi va învăța despre strămoșii lor; și le va vorbi despre Isus și îi va convinge să creadă în El și să rabde până la sfârșit, care este viața veșnică.
- 5 Și cuvintele vorbesc cu asprime împotriva păcatului, potrivit limpezimii adevărului; prin urmare, nici un om nu va fi mândros din cauza cuvintelor pe care le-am scris, decât dacă el aparține spiritului diavolului.
- 6 Eu mă bucur de claritate; mă bucur de adevăr; mă bucur de-al meu Isus, căci El mi-a mântuit sufletul din iad.
- 7 Eu am caritate pentru poporul meu și mare credință în Hristos că voi întâlni multe suflete curate la scaunul Lui de judecată.
- 8 Eu am caritate pentru iudei—Eu spun iudeu pentru că mă refer la cei din care mă trag.
- 9 De asemenea, am caritate pentru neamuri. Dar iată, nu pot spera în nici unul, cu excepția acelor care se vor întoarce la Hristos și vor intra prin poarta strâmtă și vor merge pe calea dreaptă care duce la viață, și vor continua să meargă pe cale până la sfârșitul zilei de încercare.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

- 10 Și acum, frații mei preaiubiți, precum și voi iudeilor și voi toți de la marginile pământului, ascultați aceste cuvinte și credeți în Hristos; și dacă nu credeți în aceste cuvinte, credeți în Hristos. Și dacă credeți în Hristos, atunci voi veți crede în aceste cuvinte, căci ele sunt cuvintele lui Hristos și El mi le-a dat mie; și ele îi învață pe toți oamenii că ar trebui să facă bine.
- 11 Și dacă ele nu sunt cuvintele lui Hristos, judecați voi—căci Hristos vă va arăta cu putere și mare slavă că acestea sunt cuvintele Sale, în ultima zi; iar voi și cu mine vom sta față în față dinaintea judecății Lui; și veți ști că mie mi s-a poruncit de către El ca să scriu aceste lucruri, în ciuda slăbiciunii mele.
- 12 Și mă rog Tatălui, în numele lui Hristos, ca mulți dintre noi, dacă nu toți, să poată fi salvați în împărăția Lui în acea mare și ultimă zi.
- 13 Și acum, frații mei preaiubiți, toți cei care sunteți din casa lui Israel și voi toți de la marginile pământului, vă vorbesc ca glasul unuia care strigă din țărână: Bun rămas până când acea zi mare va veni.
- 14 Iar voi care nu vreți să vă împărtășiți din bunătatea lui Dumnezeu și să respectați cuvintele iudeilor, precum și cuvintele mele și cuvintele care vor ieși din gura Mielului lui Dumnezeu, iată, eu vă las o urare nepieritoare de rămas bun, căci aceste cuvinte vă vor condamna în ultima zi.
- 15 Căci ceea ce pecetluiesc pe pământ va fi adus împotriva voastră la scaunul de judecată; căci așa mi-a poruncit Domnul mie, iar eu trebuie să mă supun. Amin.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Cartea lui Iacov

Fratele lui Nefi

Cuvintele predicilor lui către frații săi. El îl face de rușine pe cel care va încerca să răstoarne doctrina lui Hristos. Câteva cuvinte despre istoria poporului lui Nefi.

Iacov 1

- 1 Căci iată, s-a întâmplat că cincizeci și cinci de ani trecuseră de când Lehi a plecat din Ierusalim; prin urmare, Nefi mi-a dat mie, Iacov, o poruncă despre plăcile cele mici, pe care sunt gravate aceste lucruri.
- 2 Și el mi-a dat mie, Iacov, porunca să scriu pe aceste plăci câteva din lucrurile pe care le consider ca fiind deosebit de prețioase; că nu ar trebui să tratez, decât în treacăt, istoria acestui popor care este numit poporul lui Nefi.
- 3 Căci el a spus că istoria poporului său trebuie să fie gravată pe celelalte plăci ale sale și că eu trebuie să păstrez aceste plăci și să le înmânez seminției mele din generație în generație.
- 4 Și dacă a fost predică sfântă, revelație care era mare sau profeții, eu trebuia să gravez punctele lor principale pe aceste plăci și să mă aplec asupra lor pe cât de mult posibil, de dragul lui Hristos și de dragul poporului nostru.
- 5 Căci datorită credinței și a neliniștii mari ni s-a făcut nouă într-adevăr cunoscut despre poporul nostru, despre ce lucruri ar trebui să i se întâmple.
- 6 Și noi, de asemenea, am avut multe revelații și spiritul multor profeții; prin urmare am știut despre Hristos și Împărăția Lui care va veni.
- 7 Prin urmare, am lucrat cu sârguință printre oamenii noștri ca să-i convingem să vină la Hristos și să se împărtășească din bunătatea lui Dumnezeu, ca ei să poată să intre în odihna Lui, exceptând cazul în care El va jura în mânia sa că ei nu vor intra acolo, ca în răzvrătirea din zilele ispitei în timp ce copiii lui Israel erau în pustiu.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

8 Prin urmare, să dea Dumnezeu ca noi să putem să-i convingem pe toți oamenii să nu se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu și să provoace mânia Lui, ci ca toți să creadă în Hristos și să se gândească la moartea Lui și să-I poarte crucea și să ducă rușinea lumii; prin urmare, eu, Iacov, iau asupra mea să îndeplinesc poruncile fratelui meu, Nefi.

9 Acum Nefi a început să îmbătrânească și a văzut că în curând trebuia să moară; prin urmare, a uns pe un om să fie rege și domnitor asupra poporului său acum, potrivit cu domnia regilor.

10 Deoarece poporul l-a iubit foarte mult pe Nefi, el fiind un mare apărător al lor, mânuind cu dibăcie sabia lui Laban în apărarea lor și lucrând toată viața pentru bunăstarea lor—

11 Prin urmare, poporul dorea să păstreze numele lui în memorie. Iar cei care au domnit după el au fost numiți de popor al doilea Nefi, al treilea Nefi și așa mai departe, potrivit cu domnia regilor; și așa au fost numiți de popor, indiferent de numele lor.

12 Și s-a întâmplat că Nefi a murit.

13 Și acum, cei care nu erau lamaniți erau nefiți; cu toate acestea erau numiți nefiți, iacoviți, iosefiți, zoramitiți, lamaniți, lemueliți și ismaeliți.

14 Dar eu, Iacov, nu îi voi deosebi după aceste nume, ci îi voi numi lamaniți pe cei care caută să distrugă poporul lui Nefi, iar pe cei care sunt de partea lui Nefi îi voi numi nefiți sau poporul lui Nefi, după domnia regilor.

15 Și acum s-a întâmplat că poporul lui Nefi, sub domnia celui de al doilea rege, a început să se împietrească în inimă și să se dedea întrucâtva la unele practici păcătoase, ca cele ale lui David în vechime, dorind multe neveste și concubine, la fel ca și Solomon, fiul lui.

16 Da, și ei, de asemenea, au început să caute mult aur și argint și au început să crească întrucâtva în mândrie.

17 Prin urmare eu, Iacov, le-am dat lor aceste cuvinte așa cum i-am învățat în templu, având mai întâi misiunea mea de la Domnul.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

18 Căci eu, Iacov, și fratele meu Iosif, am fost rânduiți preoți și învățători ai acestui popor de către mâna lui Nefi.

19 Și am îndeplinit cu credința și sârguința slujba noastră pentru Domnul, luând responsabilitatea asupra noastră, răspunzând pentru păcatele poporului cu capul nostru dacă nu l-am învățat cuvântul lui Dumnezeu cu toată sârguința; prin urmare, lucrând cu toată puterea noastră ca sângele lor să nu fie pe veșmintele noastre; altfel, sângele lui va fi pe veșmintele noastre și noi nu vom fi găsiți fără pată în ultima zi.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Iacov 2

- 1 Cuvintele pe care Iacov, fratele lui Nefi, le-a vorbit către poporul lui Nefi, după moartea lui Nefi:
- 2 Și acum, frații mei preaiubiți, eu, Iacov, potrivit răspunderii pe care o am față de Domnul, ca să îndeplinesc cu credința și sârguința și cumpatare slujba mea și ca să scap de păcatele voastre de pe veșmintele mele, vin la templu în ziua aceasta pentru ca să vă declar cuvântul lui Dumnezeu.
- 3 Și voi înșivă știți că până acum am fost sârguincios în slujba chemării mele; dar în ziua aceasta mă simt mult mai împovărat de dorința și neliniștea pentru bunăstarea sufletelor voastre decât am fost până acum.
- 4 Căci iată, până acum ați fost supuși cuvântului Domnului, pe care eu vi l-am dat.
- 5 Dar iată, ascultați-mă și aflați că, cu ajutorul Creatorului Atotputernic al cerului și al pământului, vă pot spune ceva despre gândurile voastre, vă pot spune că voi ați început să lucrați în păcat, care mie mi se pare un lucru abominabil, da, și lucru abominabil pentru Dumnezeu.
- 6 Da, aceasta îmi întristează sufletul și mă face să mă fac mic de rușine în fața Făcătorului meu, că trebuie să depun mărturie despre ticăloșia inimilor voastre.
- 7 Și, de asemenea, mă întristează că trebuie să folosesc cuvinte atât de tăioase despre voi în fața nevestelor voastre și a copiilor voștri, sentimentele multora dintre ei fiind foarte gingașe și curate și delicate înaintea lui Dumnezeu, ceea ce este plăcut lui Dumnezeu;
- 8 Și cred că au venit aici ca să asculte cuvântul plăcut al lui Dumnezeu, da, cuvântul care vindecă sufletul rănit.
- 9 Prin urmare, sufletul meu este îngreunat pentru că sunt constrâns, din cauza poruncii stricte pe care am primit-o de la Dumnezeu, ca să vă cert din cauza crimelor voastre, să măresc rănilor celor care sunt deja răniți, în loc să alin și să vindec rănilor lor; iar cei care nu au fost răniți, în loc să se ospăteze din cuvântul plăcut al lui Dumnezeu, au cuțite care le străpung sufletele și le rănesc mințile delicate.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

10 Dar, în ciuda măreției datoriei, trebuie să fac așa cum cer poruncile stricte ale lui Dumnezeu și să vă vorbesc despre ticăloșia voastră și lucrurile voastre abominabile în prezența celor cu inima pură și a aceloră cu inima frântă, precum și sub privirea ochiului pătrunzător al lui Dumnezeu cel Atotputernic.

11 Prin urmare, trebuie să vă spun adevărul, potrivit limpezimii cuvântului lui Dumnezeu. Căci iată, așa cum L-am întrebat pe Domnul, așa a venit cuvântul către mine, zicând: Iacov, du-te mâine la templu și vestește cuvântul pe care ți-l voi da pentru poporul acesta.

12 Și iată acum, frații mei, acesta este cuvântul pe care vi-l anunț, că mulți dintre voi au început să caute aur și argint și tot felul de metale prețioase care abundă din plin în această țară, care este o țară a făgăduinței pentru voi și pentru seminția voastră.

13 Iar providența v-a zâmbit în felul cel mai plăcut, așa încât ați primit multe bogății; și pentru că unii dintre voi au primit mai din abundență decât frații voștri, ați crescut în mândria inimilor voastre și umblați cu încăpățănare și cu capul pe sus din cauza hainelor voastre scumpe și-i persecutați pe frații voștri pentru că voi socotiți că sunteți mai buni decât ei.

14 Și acum, frații mei, credeți că Dumnezeu vă iartă pentru aceasta? Iată, eu vă spun: Nu. Dar El vă condamnă pe voi, iar de continuați să faceți aceste lucruri, atunci judecata Lui trebuie să vină repede asupra voastră.

15 O, de ar fi să vă arate că El poate să vă străpungă și cu o singură privire a ochiului Lui vă poate trimite în țărână!

16 O, de v-ar curăța de această nedreptate și lucru abominabil. Și, o, dacă ați asculta voi de cuvântul poruncilor Lui și nu ați lăsa mândria aceasta a inimilor voastre să vă distrugă sufletele!

17 Gândiți-vă la frații voștri la fel ca la voi înșivă și fiți prietenoși cu toți și darnici cu avuția voastră, așa ca și ei să fie la fel de bogăți ca voi.

18 Dar înainte de a căuta bogății, căutați împărăția lui Dumnezeu.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 Și după ce ați căpătat speranță în Hristos, veți căpăta bogății, dacă le căutați; și le veți căuta cu intenția de a face bine—de a-i îmbrăca pe cei goi și a-i hrăni pe cei flămânzi, de a-i elibera pe robi și de a aduce alinare celor bolnavi și suferinzi.

20 Și acum, frații mei, v-am vorbit despre mândrie; și acei dintre voi care v-ați supărat vecinul și l-ați persecutat pentru că ați fost mândri în inimile voastre, ce spuneți despre lucrurile pe care Dumnezeu vi le-a dat?

21 Nu credeți că astfel de lucruri sunt abominabile în fața Celui care a creat toate trupurile? Și orice ființă este la fel de valoroasă în fața Lui ca și oricare alta. Și orice trup este din țărână; și pentru același scop El le-a creat, ca să țină poruncile Lui și să-L slăvească pe El în vecii vecilor.

22 Și acum, termin de vorbit despre această mândrie. Și dacă n-ar trebui să vă vorbesc despre o crimă și mai mare, inima mea s-ar bucura foarte mult datorită vouă.

23 Dar cuvântul lui Dumnezeu mă apasă din cauza crimelor voastre mai mari. Căci iată, așa spune Domnul: Poporul acesta a început să crească în nedreptate; ei nu înțeleg scripturile, căci ei caută să se scuze atunci când preacurvesc, din cauza lucrurilor care au fost scrise despre David și Solomon, fiul lui.

24 Iată, David și Solomon într-adevăr au avut multe neveste și concubine, lucru care a fost abominabil în fața Mea, zice Domnul.

25 Prin urmare, astfel zice Domnul, Eu am condus acest popor afară din Ierusalim, prin puterea brațului Meu, pentru ca să pot crește o ramură dreaptă din rodul coapselor lui Iosif.

26 Prin urmare Eu, Domnul Dumnezeu, nu voi permite ca acest popor să facă la fel ca cei din vechime.

27 Prin urmare, frații mei, ascultați-mă și auziți cuvântul Domnului: Căci să nu fie nici un om printre voi care să aibă mai mult decât o singură nevestă; și să nu aibă nici o concubină.

28 Căci Eu, Domnul Dumnezeu, Mă bucur de castitatea femeilor. Iar curviile sunt lucruri abominabile în fața Mea; astfel spune Domnul oștirilor.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

29 Prin urmare, acest popor va trebui să țină poruncile Mele, spune Domnul oștirilor, dacă nu, blestemat va fi pământul din cauza lor.

30 Căci, dacă vreau, a spus Domnul oștirilor, să cresc seminției pentru Mine, Eu voi porunci poporului Meu; altfel, ei vor trebui să asculte de aceste lucruri.

31 Căci iată Eu, Domnul, am văzut supărarea și am auzit jelierea fiicelor poporului Meu în țara Ierusalimului, da, și în toate țările poporului Meu, din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abominabile ale bărbaților lor.

32 Și Eu nu voi permite, spune Domnul oștirilor, ca strigătele fiicelor frumoase ale acestui popor, pe care Eu le-am condus afară din țara Ierusalimului, să vină la Mine împotriva bărbaților poporului Meu, a spus Domnul oștirilor.

33 Căci ei nu vor duce pe ficele poporului Meu în robie datorită bunătății lor, căci altfel voi abate asupra lor un blestem dureros, chiar până la distrugere; căci ei nu trebuie să preacurvească la fel ca cei din vechime, a spus Domnul oștirilor.

34 Și acum iată, frații mei, voi știți că aceste porunci au fost date tatălui nostru, Lehi; prin urmare, le-ați cunoscut dinainte; și ați suferit o mare condamnare; căci ați făcut acele lucruri pe care nu trebuia să le faceți.

35 Iată, ați făcut nedreptăți mai mari decât lamanii, frații noștri. Voi ați frânt inimile blânderelor voastre neveste și ați pierdut încrederea copiilor voștri, pentru că sunteți un exemplu rău pentru ei; iar suspinele inimilor lor se înalță până la Dumnezeu împotriva voastră. Și din cauza stricteții cuvântului lui Dumnezeu, care coboară împotriva voastră, multe inimi au murit străpunse de răni adânci.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Iacov 3

- 1 Dar iată eu, Iacov, aş dori să vă spun vouă, celor care sunteţi cu inimile pure. Priviţi către Dumnezeu cu fermitatea minţii şi rugaţi-vă la El cu credinţă mare, iar El vă va consola în suferinţele voastre şi vă va lua apărarea şi va trimite dreptate asupra acelor care caută să vă distrugă.
- 2 O, voi toţi cei care sunteţi cu inimile pure, ridicaţi-vă capul şi primiţi cuvântul plăcut al lui Dumnezeu şi ospătaţi-vă din dragostea Lui; căci voi puteţi să faceţi aceasta, dacă minţile voastre sunt neclintite, în vecii vecilor.
- 3 Dar vai, vai de voi, cei care nu sunteţi cu inimile curate, care sunteţi murdari în această zi în faţa lui Dumnezeu; căci dacă nu vă pocăiţi, ţara este blestemată din cauza voastră; şi lamanii, care nu sunt murdari ca voi şi totuşi sunt blestemaţi cu un blestem dureros, vă vor asupri chiar până la distrugere.
- 4 Şi repede va veni timpul când, dacă nu vă pocăiţi, ei vor stăpâni ţara moştenirii voastre, iar Domnul Dumnezeu îi va conduce pe cei dreپţi afară dintre voi.
- 5 Iată, lamanii, fraţii voştri, pe care îi urăţi din cauza murdăriei lor şi a blestemului care a venit asupra pielii lor, sunt mai dreپţi decât voi; căci ei nu au uitat porunca Domnului care a fost dată tatălui nostru—cum că ei trebuie să aibă o singură nevestă şi că nu trebuie să aibă nici o concubină şi că nici o curvie nu trebuie să existe printre ei.
- 6 Şi acum, ei sunt atenţi să țină această poruncă; prin urmare, pentru că sunt atenţi în ținerea acestei porunci, Domnul Dumnezeu nu-i va distruge, ci va fi milos cu ei; şi într-o zi, ei vor deveni un popor binecuvântat.
- 7 Iată, bărbații lor își iubesc nevestele și nevestele lor își iubesc bărbații; și bărbații și nevestele își iubesc copiii; iar necredința și ura lor față de voi sunt din cauza nedreptății strămoșilor lor; prin urmare, cu cât sunteți voi mai buni decât ei în ochii Marelui Creator al vostru?

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

- 8 O, frații mei, mă tem că, dacă nu vă pocăiți de păcatele voastre, pielea lor va fi mai albă decât a voastră atunci când veți fi aduși împreună cu ei în fața tronului lui Dumnezeu.
- 9 Prin urmare, vă dau o poruncă, ce este cuvântul lui Dumnezeu, ca să nu mai roștiți injurii împotriva lor din cauza întunecimii pielii lor; și nici nu trebuie să roștiți injurii împotriva lor din cauza murdăriei lor; ci trebuie să vă amintiți de propria voastră murdărie și să vă aduceți aminte că murdăria lor a venit din cauza strămoșilor lor.
- 10 Prin urmare, trebuie să vă aduceți aminte de copiii voștri, cum le-ați îndurerat inimile din cauza exemplului vostru dat în fața lor; și, de asemenea, aduceți-vă aminte că, din cauza murdăriei voastre, puteți să-i aduceți pe copiii voștri la distrugere, iar păcatele lor să se adune pe capul vostru în ultima zi.
- 11 O, frații mei, ascultați de cuvintele mele; îviați înzestrările sufletelor voastre; scuturați-vă, ca să vă puteți trezi din somnul morții; și depărtați-vă de chinurile iadului ca să nu deveniți îngerii diavolului și să fiți aruncați în acel lac de foc și pucioasă care este cea de a doua moarte.
- 12 Și acum eu, Iacov, am spus multe alte lucruri către poporul lui Nefi, avertizându-i împotriva imoralității, lascivității și oricărui alt fel de păcat, spunându-le care sunt urmările groaznice ale acestora.
- 13 Și nici a suta parte din întâmplările acestui popor, care a început să fie numeros, nu poate fi scrisă pe aceste plăci; dar multe din întâmplările lor sunt scrise pe plăcile mai mari, războaiele și conflictele lor și domnia regilor lor.
- 14 Aceste plăci sunt numite plăcile lui Iacov și au fost făcute de mâna lui Nefi. Și astfel pun capăt vestirii acestor cuvinte.

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Iacov 4

- 1 Acum iată, s-a întâmplat că eu, Iacov, am slujit mult poporului meu în cuvinte (și nu pot să scriu decât o mică parte din cuvintele mele din cauza greutății de a grava cuvintele pe plăci); și noi știm că lucrurile pe care le scriem pe plăci trebuie să rămână;
- 2 Dar orice lucru pe care îl scriem pe altceva în afară de plăci trebuie să piară și să dispară; dar noi putem să scriem câteva cuvinte pe plăci care vor da copiilor noștri și fraților noștri preaiubiți ceva cunoaștere despre noi sau despre strămoșii lor—
- 3 Acum noi ne bucurăm de aceasta; și lucrăm din greu ca să gravăm aceste cuvinte pe plăci, sperând că frații noștri preaiubiți și copiii noștri le vor primi cu inimi recunoscătoare și le vor lua în considerație ca să învețe cu bucurie, nu cu tristețe și nici cu frică, despre strămoșii lor dintâi.
- 4 Căci cu acest scop am scris aceste lucruri, pentru ca ei să știe că noi L-am cunoscut pe Hristos și că am avut speranță în slava Lui multe sute de ani înaintea venirii Lui; și nu numai noi am avut speranță în slava Lui, ci și toți profeții sfinți care au fost înaintea noastră.
- 5 Iată, ei au crezut în Hristos și L-au preaslăvit pe Tatăl în numele Lui și, de asemenea, noi preaslăvim pe Tatăl în numele Lui. Și pentru acest scop ținem legea lui Moise, care ne îndreaptă sufletele către El; și datorită acestui fapt ea este sfințită pentru noi în dreptate, tot așa cum ea a fost dată lui Avraam în pustiu, ca el să se supună poruncilor lui Dumnezeu jertfind pe fiul său Isaac, ceea ce se aseamănă cu jertfirea de către Dumnezeu a Singurului Său Născut.
- 6 Prin urmare, îi cercetăm pe profeți și avem multe revelații și spiritul profeției; și având toate aceste mărturii, noi căpătăm o speranță și credința noastră devine neșămutată, într-atât, încât într-adevăr putem să poruncim în numele lui Isus și atunci chiar și copacii ni se supun nouă, ori munții sau valurile mării.
- 7 Și totuși, Domnul Dumnezeu ne arată slăbiciunea noastră ca să știm că, prin harul Lui și prin marea Lui bunăvoință față de copiii oamenilor, avem puterea să facem aceste lucruri.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

8 Iată, mari și minunate sunt lucrările Domnului. Cât de nepătrunse sunt adâncimile misterelor Lui; și este imposibil ca omul să înțeleagă toate căile Lui. Și nici un om nu cunoaște căile Lui decât dacă îi sunt revelate; prin urmare fraților, nu disprețuiți revelațiile lui Dumnezeu.

9 Căci iată, prin puterea cuvântului Lui a venit omul pe fața pământului, pământ care a fost creat prin puterea cuvântului Lui. Prin urmare, dacă Dumnezeu a putut vorbi și pământul a fost creat, a vorbit și omul a fost creat, o, atunci, de ce să nu fie El capabil să poruncească pământului sau lucrării mâinilor Sale de pe fața pământului după voința și plăcerea Lui?

10 Prin urmare, fraților, nu căutați să-L sfătuiți pe Domnul, ci luați sfat din mâna Sa. Căci iată, voi înșivă știți că El sfătuește în înțelepciune și în dreptate și în mare milă peste toate lucrările Sale.

11 Prin urmare, frați preaiubiți, fiți împăcați cu El prin ispășirea lui Hristos, Singurul Său Fiu Născut, și veți putea obține o înviere după puterea învierii care este în Hristos și veți fi prezentați ca primele roade ale lui Hristos către Dumnezeu, având credință și obținând bună-speranță de slavă în El înainte ca El Însuși să se arate în trup.

12 Și acum, preaiubiților, nu vă minunați că vă spun aceste lucruri; căci de ce să nu vorbesc despre ispășirea lui Hristos și să ajung la o înțelegere deplină a Lui ca și la cunoașterea învierii și a lumii care va veni?

13 Iată, frații mei, pe cel care profețește, lăsați-l să profețască pentru înțelegerea oamenilor; căci Spiritul vorbește adevărul și nu minte. Prin urmare, el vorbește despre lucruri așa cum sunt ele într-adevăr și despre lucruri așa cum ele într-adevăr vor fi; prin urmare, aceste lucruri ne sunt arătate limpede pentru salvarea sufletelor noastre. Dar iată, noi nu suntem singurii martori ai acestor lucruri; căci Dumnezeu, de asemenea, le-a cuvântat către profeții din vechime.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

- 14 Dar iată, iudeii au fost un popor încăpățânat; și ei au disprețuit cuvintele clare și au ucis profeții și au căutat lucruri pe care ei nu le-au putut înțelege. Prin urmare, din cauza orbirii lor, care orbire a venit pentru că s-au uitat dincolo de limite, ei trebuie să cadă; căci Dumnezeu a îndepărtat claritate Lui de la ei și le-a dat multe lucruri pe care ei nu le pot înțelege, pentru că ei au dorit aceasta. Și pentru că au dorit aceasta, Dumnezeu a făcut așa ca ei să se împiedice.
- 15 Și acum eu, Iacov, sunt condus de Spirit ca să profetesc; căci îmi dau seama, prin lucrarea Spiritului care este în mine, că prin împiedicarea iudeilor, ei vor respinge piatra pe care puteau să zidească și să aibă o temelie sigură.
- 16 Dar iată, potrivit scripturilor, această piatră va deveni marea și ultima și unica temelie sigură pe care iudeii pot zidi.
- 17 Și acum, preaiubiții mei, cum este posibil ca aceștia, după ce au respins temelia cea sigură, să mai poată zidi pe ea, ca să devină capul pietrei lor unghiulare?
- 18 Iată, frații mei preaiubiți, vă voi dezvălui acest mister; dacă nu o voi face în vreun fel, mă voi zdruncina din tăria mea în Spirit și mă voi împiedica din cauza îngrijorării mele foarte mari pentru voi.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Iacov 5

- 1 Iată, frații mei, nu vă aduceți aminte că ați citit cuvintele profetului Zenos pe care le-a vorbit către casa lui Israel, zicând:
- 2 Ascultați, o, voi casă a lui Israel, și ascultați cuvintele mele, un profet al Domnului.
- 3 Căci iată, așa a spus Domnul, Eu te voi asemăna pe tine, o, casă a lui Israel, cu un măslin cultivat, pe care un om l-a luat și l-a îngrijit în via sa; și el a crescut și a îmbătrânit și a început să se usuce.
- 4 Și s-a întâmplat că stăpânul viei a venit și a văzut măslinul cum a început să se usuce; și a spus: Îl voi tunde și voi prăși în jurul lui și-l voi îngrășa, căci poate va da ramuri tinere și fragede și nu va pieri.
- 5 Și s-a întâmplat că el l-a tuns și l-a prășit și l-a îngrășat, după cuvântul lui.
- 6 Și s-a întâmplat că după multe zile a început să dea câteva ramuri tinere și fragede; dar iată, vârful lui principal a început să piară.
- 7 Și s-a întâmplat că stăpânul viei a văzut aceasta și i-a spus slujitorului său: Mă întristează să pierd acest pom; prin urmare, du-te și adună ramurile de la un măslin sălbatic și adu-le aici la mine; și noi vom smulge ramurile principale care au început să se veștejească și le vom arunca în foc ca să ardă.
- 8 Și iată, spune domnul viei, eu dau deoparte multe dintre aceste ramuri tinere și fragede și le voi altoi oriunde voi vrea; și nu-i nimic dacă rădăcina acestui pom va pieri, dacă pot să păstrez roadele lui pentru mine; prin urmare, eu voi lua aceste ramuri tinere și fragede și le voi altoi oriunde vreau.
- 9 Ia ramurile măslinului sălbatic și altoiește-le în locul lor; și pe acestea pe care le-am smuls, le voi arunca în foc și le voi arde, ca să nu mai stânjenească pământul viei mele.
- 10 Și s-a întâmplat că slujitorul domnului viei a făcut potrivit cuvântul domnului viei și a altoit ramurile măslinului sălbatic.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

11 Și domnul viei a dat ordin să fie prășit și tuns și îngrășat, zicând către slujitorul său: Mă întristează că trebuie să pierd acest pom; prin urmare, am făcut aceasta, căci poate voi reuși să păstrez rădăcinile lui și ele nu vor pieri ca să le pot păstra pentru mine.

12 Prin urmare, du-te pe drumul tău; observă pomul și îngrijește-l potrivit cuvintelor mele.

13 Și pe acestea le voi pune în partea cea mai de jos a viei mele, oriunde vreau, asta nu te interesează pe tine; și eu fac aceasta ca să păstrez pentru mine ramurile firești ale pomului; și, de asemenea, ca să pot să adun pentru mine rodul la timpul potrivit; căci pe mine mă întristează să pierd acest pom și rodul lui.

14 Și s-a întâmplat că domnul viei a plecat pe drumul său și a ascuns ramurile firești ale măslinului cultivat în partea cea mai de jos a viei, unele într-o parte și altele în cealaltă, după dorința și plăcerea lui.

15 Și s-a întâmplat că a trecut un timp îndelungat și domnul viei a spus slujitorului său: Vino, hai să mergem jos la vie ca s-o lucrăm.

16 Și s-a întâmplat că domnul viei și, de asemenea, slujitorul s-au dus jos la vie ca să muncească. Și s-a întâmplat că slujitorul a spus stăpânului său: Iată, privește aici; uită-te la pom.

17 Și s-a întâmplat că domnul viei s-a uitat și a văzut pomul în care ramurile sălbatice de măslin au fost altoite; și el a crescut și a început să poarte rod. Și el a văzut că era bun; iar rodul lui era la fel ca rodul firesc.

18 Și el i-a spus slujitorului: Iată, ramurile pomului sălbatic au folosit umezeala rădăcinii, așa încât rădăcina i-a adus multă putere; și, datorită puterii mari a rădăcinii, ramurile sălbatice au făcut roade altoite. Acum, dacă noi nu am fi altoit aceste ramuri, pomul ar fi pierit. Și acum, iată, eu voi aduna multe roade pe care pomul le-a făcut; și roadele acestea le voi aduna la vremea potrivită pentru mine însumi.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

- 19 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului: Vino, hai să mergem în partea cea mai de jos a viei și să vedem dacă și ramurile firești ale pomului au făcut multe roade, ca să culeg roadele la vremea potrivită pentru mine însumi.
- 20 Și s-a întâmplat că s-au dus acolo unde stăpânul ascunsese ramurile firești ale pomului, iar el i-a spus slujitorului: Iată-le; și el s-a uitat la prima ramură care a făcut roade multe; și el, de asemenea, a văzut că erau bune. Și i-a spus slujitorului: Ia din roadele de acolo și adună-le la vremea potrivită, ca să le pot păstra pentru mine însumi; căci iată, a spus, eu l-am îngrijit tot acest timp îndelungat, iar el a făcut multe roade.
- 21 Și s-a întâmplat că slujitorul a spus către stăpânul său: Cum de ai venit aici ca să plantezi acest pom sau această ramură a pomului? Căci iată, acesta era cel mai rău loc din toată via.
- 22 Iar domnul viei i-a spus: Nu-mi da sfaturi; eu știu că aceasta era o parte proastă a pământului; prin urmare, ți-am spus, eu l-am îngrijit tot acest timp îndelungat și iată, vezi acum că a făcut multe roade.
- 23 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Privește aici; iată, eu am mai plantat încă o ramură a pomului; și știi că această bucată de pământ era și mai proastă decât prima. Dar, privește pomul. Eu l-am îngrijit tot acest timp îndelungat și el a făcut multe roade; de aceea, adună-le și pune-le la un loc la vremea potrivită, pentru ca eu să le pot păstra pentru mine însumi.
- 24 Și s-a întâmplat că domnul viei a spus iarăși către slujitorul său: Privește aici și iată încă o altă ramură pe care am plantat-o; iată, eu am îngrijit-o și pe aceasta și ea a făcut rod.
- 25 Și el i-a spus slujitorului: Privește aici și iat-o și pe ultima. Iată, pe aceasta am plantat-o într-o parte bună de pământ; și eu am îngrijit-o tot acest timp îndelungat și numai o parte a pomului a făcut roade altoite, iar cealaltă parte a făcut roade sălbatice; iată, eu am îngrijit acest pom la fel ca și pe ceilalți.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

26 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului: Smulge ramurile care nu au făcut roade bune și aruncă-le în foc.

27 Dar iată, slujitorul i-a spus: Să-l tundem și să-l prășim și să-l îngrijim ceva mai mult, că poate o să-ți facă roade bune pe care tu să le poți aduna la vremea potrivită.

28 Și s-a întâmplat că domnul viei și slujitorul domnului viei au îngrijit de toate roadele din vie.

29 Și s-a întâmplat că a trecut un timp îndelungat și domnul viei i-a spus slujitorului său: Vino, hai să mergem jos la vie ca să lucrăm din nou. Căci iată, vremea se apropie și sfârșitul vine în curând; prin urmare, eu trebuie să adun roade pentru mine însumi, la vremea potrivită.

30 Și s-a întâmplat că domnul viei și slujitorul s-au dus jos la vie; și ei au ajuns la pomul ale cărui ramuri firești au fost tăiate și ramurile sălbatice au fost altoite; și iată, tot felul de roade încărcaseră pomul.

31 Și s-a întâmplat că domnul viei a gustat din roade, din fiecare fel după numărul lor. Și domnul viei a spus: Iată, noi am îngrijit acest pom timp atât de îndelungat și eu am cules multe roade pentru mine însumi, la vremea potrivită.

32 Dar iată, de data aceasta el a făcut multe roade și nici unul din ele nu este bun. Și iată, sunt tot felul de roade proaste; și ele nu-mi aduc nici un folos, cu toată munca noastră; iar acum, pe mine mă întristează să pierd acest pom.

33 Iar domnul viei i-a spus slujitorului: Ce trebuie să facem cu acest pom pentru ca să pot păstra iarăși roade bune de la el pentru mine însumi?

34 Iar slujitorul i-a spus stăpânului său: Iată, pentru că ai altoit ramurile măslinului sălbatic, ele au hrănit rădăcinile așa încât acestea sunt vii și nu au pierit; prin urmare, vezi că ele sunt încă bune.

35 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Pomul nu-mi este de nici un folos și rădăcinile nu-mi sunt de nici un folos atât timp cât el produce roade rele.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

36 Și totuși, eu știu că rădăcinile sunt bune și eu le-am păstrat pentru scopurile mele; și datorită tăriei lor, au făcut până acum roade bune din ramurile sălbatice.

37 Dar iată, ramurile sălbatice au crescut și au năpădit rădăcinile; și pentru că ramurile sălbatice au năpădit rădăcinile, s-au făcut multe roade rele; și pentru că s-au făcut atât de multe roade rele, vezi tu că a început să se usuce; și în curând va fi gata să fie aruncat în foc, dacă nu facem ceva ca să-l păstrăm.

38 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Să mergem până la partea cea mai de jos a viei și să vedem dacă ramurile firești au făcut, de asemenea, roade rele.

39 Și s-a întâmplat că au mers până la partea cea mai de jos a viei. Și s-a întâmplat, că au văzut că și roadele ramurilor firești se stricaseră; da, primul și al doilea și, de asemenea, și ultimul; și ele toate se stricaseră.

40 Și roadele sălbatice ale ultimei ramuri năpădiseră acea parte a pomului care făcea roade bune, chiar într-atât ramura s-a veștejit și a murit.

41 Și s-a întâmplat că domnul viei a plâns și a zis către slujitor: Ce aş mai fi putut face pentru via mea?

42 Iată, am știut că toate roadele viei, în afară de acestea, s-au stricat; Și acum, acelea care au fost odată roade bune, de asemenea, s-au stricat; și acum, toți pomii viei mele nu sunt buni de nimic, decât să fie doborâți și aruncați în foc.

43 Și iată, pe acesta din urmă, ale cărui ramuri s-au veștejit, l-am plantat într-un loc cu pământ bun; da, chiar în locul care era un loc ales, mai presus decât toate celelalte locuri din via mea.

44 Și vezi că eu am tăiat ceea ce era în locul acesta, ca să pot planta acest pom în loc.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

45 Și vezi că o parte din el a făcut roade bune, iar altă parte a făcut roade sălbatic; și pentru că eu nu am smuls acele ramuri și nu le-am aruncat în foc, iată, ele au năpădit ramurile bune care s-au veștejit.

46 Și acum iată, în ciuda grijii mari pe care am avut-o pentru via mea, pomii ei s-au stricat într-atât, încât nu fac roade bune; și am sperat să-i păstrez ca să facă roade la vremea potrivită pentru mine însumi. Dar iată, ei au devenit la fel ca și măslinul sălbatic și nu sunt buni de nimic, decât să fie doborâți și aruncați în foc; și mă întristează că trebuie să-i pierd.

47 Dar ce-aș fi putut să fac mai mult pentru via mea? Mi-am încetinit mâna într-atât, încât n-am hrănit-o? Nu, eu am hrănit-o și am prășit-o și am tuns-o și am îngrașat-o; și mi-am întins mâna aproape cât era ziua de lungă și sfârșitul se apropie. Și mă întristează că trebuie să dobor toți acești pomi din via mea și să-i arunc în foc ca să ardă. Cine este acela care mi-a stricat via?

48 Și s-a întâmplat că slujitorul i-a spus stăpânului său: Nu este semeția viei tale—n-au năpădit ramurile rădăcinile care sunt bune? Și pentru că ramurile au năpădit rădăcinile, iată, ele au crescut mai repede decât tăria rădăcinilor, luând tărie în ele însele. Iată, spun eu, nu este aceasta pricina pentru care pomii viei s-au stricat?

49 Și s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului: Să mergem și să doborâm pomii viei și să-i aruncăm în foc pentru ca să nu stânjenească pământul viei mele, căci eu am făcut totul. Ce aș fi putut să fac mai mult pentru via mea?

50 Dar iată, i-a spus slujitorul domnului viei: Păstrează-i încă puțin timp.

51 Iar domnul a spus: Da, îi voi păstra încă puțin timp, căci mă întristează să pierd acești pomi din via mea.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

52 Prin urmare, să luăm din ramurile acestora pe care le-am plantat în partea cea mai de jos a viei mele și să le altoim în pomii din care se trag; și să smulgem din pomii ramurile ale căror roade sunt cele mai amare și să altoim în locul lor ramurile firești ale pomului.

53 Și aceasta o voi face ca să nu piară pomul, pentru ca eventual să pot păstra rădăcinile pentru scopurile mele.

54 Și iată, rădăcinile ramurilor firești ale pomului pe care l-am plantat unde am vrut, sunt încă vii; prin urmare, ca să le păstrez pentru scopurile mele, voi lua ramurile acestui pom și le voi altoi pe acestea. Da, voi altoi pe ele ramurile pomului-mamă pentru ca să pot păstra și rădăcinile pentru mine; pentru că atunci când vor fi destul de puternice poate vor face roade bune pentru mine și eu încă mă voi mai putea bucura de rodul viei mele.

55 Și s-a întâmplat că au luat din pomul firesc, care devenise sălbatic, și au altoit pe ceilalți pomii firești care, de asemenea, deveniseră sălbatici.

56 Și ei, de asemenea, au luat din pomii firești care deveniseră sălbatici și i-au altoit pe pomul-mamă.

57 Și domnul viei i-a spus slujitorului: Nu smulge ramurile sălbatice ale pomilor, în afară de cele care sunt cele mai amare; și altoiește pe ele așa cum îți-am spus.

58 Și vom îngriji iarăși pomii viei și le vom tunde ramurile; și vom smulge din pomii acele ramuri care sunt nesănătoase, care trebuie să piară, și le vom arunca în foc.

59 Și fac aceasta pentru că, poate, rădăcinile vor căpăta tărie datorită bunătății lor; și datorită schimbării ramurilor, pentru ca binele să poată predomina răul.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

60 Și pentru că am păstrat ramurile firești și rădăcinile lor, și am altoit iarăși ramurile firești pe pomul-mamă și am păstrat rădăcinile pomului-mamă ca pomii viei mele să poată iarăși face roade bune; și ca eu să mă pot iarăși bucura de roadele viei mele și, poate, o să mă bucur foarte mult că am păstrat rădăcinile și ramurile primului rod—

61 Prin urmare, du-te și cheamă-i pe slujitori pentru ca să putem lucra în vie cu hărnicie și cu toată puterea noastră ca să pregătim calea, ca să pot iarăși produce rodul firesc care rod firesc este bun și foarte prețios, mai presus decât orice alt rod.

62 Prin urmare, să mergem și să muncim cu toată puterea noastră pentru ultima oară căci iată, sfârșitul este aproape și aceasta este ultima dată când Îmi voi tunde via.

63 Altoiți ramurile; începeți cu ultimele pentru ca ele să poată fi primele și ca primele să poată fi ultimele; și prășiți pomii, atât pe cei bătrâni, cât și pe cei tineri, pe primii ca și pe ultimii; și primii și ultimii pentru ca toți să poată fi iarăși îngrijiți pentru ultima dată.

64 Prin urmare, săpați-i și îngreșați-i și tundeți-i încă odată, pentru ultima dată, căci sfârșitul este aproape. Și dacă se va întâmpla ca aceste ultime altoaie să crească și să producă roadele firești, atunci trebuie să le pregătiți calea pentru ca ele să poată crește.

65 Și când încep să crească, voi trebuie să îndepărtați ramurile care fac roade amare, în acord cu tăria și mărimea celor bune; și nu trebuie să îndepărtați ramurile cele rele toate dintr-odată, decât dacă rădăcinile lor sunt prea puternice pentru altoire, și altoiul acesta ar pieri, iar eu aș pierde pomii viei mele.

66 Căci mă întristează să pierd pomii viei mele; prin urmare, voi curăța ceea ce este rău în măsura în care ceea ce este bun crește, pentru ca rădăcina și vârful să fie la fel de puternice și până când ceea ce este bun va domina asupra a ceea ce este rău, iar ceea ce este rău să fie doborât și aruncat în foc pentru ca să nu stânjenească pământul viei mele; și astfel, eu voi elimina ceea ce este rău în grădina mea.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

67 Iar ramurile pomului firesc le voi altoi iarăși pe pomul firesc.

68 Iar ramurile pomului firesc le voi altoi pe ramurile firești ale pomului; și în felul acesta le voi aduce iarăși laolaltă pentru ca să facă roade firești și să fie unite.

69 Iar ceea ce este rău va fi îndepărtat da, chiar afară din tot pământul viei mele; căci iată, numai de data aceasta voi tunde via mea.

70 Și s-a întâmplat că domnul viei l-a trimis pe slujitorul său; și slujitorul s-a dus și a făcut așa cum domnul i-a poruncit și a adus alți slujitori; și ei erau puțini.

71 Iar domnul viei a spus către ei: Duceți-vă și munciți în vie după puterea voastră. Căci iată, aceasta este ultima dată când voi îngriji via mea; căci sfârșitul este aproape, iar timpul se apropie repede; și dacă munciți cu toată puterea voastră împreună cu mine, atunci vă veți bucura de roadele pe care eu le voi aduna pentru mine la vremea care va veni în curând.

72 Și s-a întâmplat că slujitorii s-au dus și au muncit cu toată puterea lor; și domnul viei, de asemenea, a muncit cu ei; și ei s-au supus poruncilor domnului viei în toate lucrurile.

73 Și iarăși au început să se facă roade firești în vie; iar ramurile firești au început să crească și să se dezvolte foarte bine; iar ramurile sălbatice au început să fie smulse și aruncate; și ei au păstrat rădăcina și vârful la fel, după puterea acestora.

74 Și astfel au muncit cu toată sârguința, după poruncile domnului viei, chiar până când ceea ce era rău a fost aruncat din vie, iar domnul a avut grijă ca pomii să aibă iarăși rodul firesc; și au devenit ca un singur trup; iar roadele erau egale; iar domnul viei a păstrat pentru el rodul firesc care fusese foarte prețios pentru el de la început.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

75 Și s-a întâmplat că atunci când domnul viei a văzut că rodul era bun și că via lui nu mai era stricată, el i-a chemat pe slujitorii săi și le-a spus: Iată, pentru ultima dată am îngrijit via mea; și vedeți că am făcut așa cum am vrut; și am păstrat rodul firesc care este bun, chiar așa cum a fost la început. Și fiți binecuvântați căci voi ați fost harnici lucrând cu mine în via mea și ați ținut poruncile mele și mi-ați adus iarăși rodul firesc, așa încât via mea nu mai este stricată, iar ceea ce era rău a fost îndepărtat, iată, vă veți bucura împreună cu mine datorită rodului viei mele.

76 Căci iată, un timp îndelungat voi aduna din rodul viei mele pentru mine, în vremea care se apropie repede; și pentru ultima dată am îngrijit via mea și am curățat-o și am săpat-o și am tuns-o; prin urmare, îmi voi aduna rodul pentru mine un timp îndelungat, așa după cum am spus.

77 Și atunci când timpul va veni ca rodul rău să apară iarăși în via mea, atunci voi porunci ca ceea ce este bun și ceea ce este rău să fie adunate; și ceea ce este bun voi păstra pentru mine însumi, iar ceea ce este rău voi arunca în locul potrivit pentru aceasta. Și apoi va veni timpul și sfârșitul; iar via mea o voi face să ardă în foc.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Iacov 6

- 1 Și acum iată, frații mei, așa cum v-am spus că voi profeți, iată, aceasta este profeția mea—că lucrurile pe care acest profet Zenos le-a spus despre casa lui Israel, pe care el a asemănat-o cu un măslin cultivat, vor trebui cu siguranță să se întâmple.
- 2 Iar ziua în care El își va pune mâna Sa din nou, pentru a doua oară, ca să salveze poporul Său este ziua, da, chiar ultima dată când slujitorii Domnului se vor duce, investiți cu puterea Lui, ca să îngrijească și să tundă via Lui; iar curând după aceea va veni sfârșitul.
- 3 Și cât de binecuvântați sunt cei care au muncit cu sârguință în via Lui; și cât de blestemați sunt cei care vor fi alungați în locul potrivit lor! Iar lumea va fi arsă în foc.
- 4 Și cât de milos este cu noi Dumnezeu nostru, căci El își amintește de casa lui Israel, atât de rădăcini, cât și de ramuri; și El își întinde mâna către ei cât este ziua de lungă; iar ei sunt un popor încăpățânat și neascultător; dar atâți câți nu-și vor împietri inimile vor fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu.
- 5 Prin urmare, frații mei preaiubiți, vă implor în cuvinte chibzuite să vă pocăiți și să veniți cu toată hotărârea inimii și să vă lipiți de Dumnezeu, tot așa cum El se lipește de voi. Și în timp ce brațul Lui se întinde către voi în lumina zilei, nu vă împietriți inimile voastre.
- 6 Da, astăzi, dacă veți auzi glasul Lui, nu vă împietriți inimile; căci de ce să muriți?
- 7 Căci iată, după ce ați fost hrăniți cu cuvântul bun al lui Dumnezeu cât este ziua de lungă, veți face roade rele ca să trebuiască să fiți doborâți și aruncați în foc?
- 8 Iată, veți respinge aceste cuvinte? Veți respinge cuvintele profeților; și veți respinge voi toate cuvintele care au fost spuse despre Hristos după ce atât de mulți au vorbit despre El; și veți nega cuvântul cel bun al lui Hristos și puterea lui Dumnezeu, și darul Duhului Sfânt și veți înăbuși Spiritul Sfânt și vă veți bate joc de planul cel mare al Mântuirii care a fost creat pentru voi?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

- 9 Nu știți că, dacă veți face aceste lucruri, atunci puterea mântuirii și a învierii, care este în Hristos, vă va aduce să stați cu rușine și vinovăție îngrozitoare în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu?
- 10 Și în acord cu puterea dreptății, căci dreptatea nu poate fi tăgăduită, va trebui să vă duceți în lacul acela de foc și pucioasă ale cărui flăcări nu pot fi înăbușite și al cărui fum se ridică pentru veșnicie, care lac de foc și pucioasă este un chin veșnic.
- 11 O, atunci, frații mei preaiubiți, pocățiți-vă și intrați prin poarta cea strâmtă și continuați pe calea cea îngustă până când veți căpăta viață veșnică.
- 12 O, fiți înțelepți; ce pot să vă spun mai mult?
- 13 În sfârșit, îmi iau rămas bun de la voi până când vă voi întâlni în fața judecății plăcute a lui Dumnezeu, care judecată îi lovește pe cei păcătoși cu frică și spaimă îngrozitoare. Amin.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Iacov 7

- 1 Și acum s-a întâmplat că, după ce au trecut câțiva ani, a venit un om printre poporul lui Nefi, al cărui nume era Șerem.
- 2 Și s-a întâmplat că el a început să predice printre oameni și să le spună că nu va fi nici un Hristos. Și a predicat multe lucruri care îi măguleau pe oameni; și a făcut aceasta pentru ca să poată să răstoarne doctrina lui Hristos.
- 3 Și a lucrat cu sârguință ca să rățăcească inimile poporului într-atât de mult, încât a rățăcit multe inimi; și știind că eu, Iacov, aveam credință în Hristos care va veni, a căutat mult ocazia să vină la mine.
- 4 Și era învățat și cunoștea perfect limba poporului; prin urmare, putea să măgulească mult și să folosească puterea cuvântului, după puterea diavolului.
- 5 Și sperase să mă clintească din credința mea, neținând seama de revelațiile și de lucrurile multe pe care le văzusem despre aceste lucruri; căci eu într-adevăr am văzut îngeri și aceștia mi-au slujit. Și, de asemenea, am auzit glasul Domnului vorbind către mine cu cuvinte adevărate, din când în când; prin urmare, nu am putut fi clintit.
- 6 Și s-a întâmplat că el a venit la mine și în felul acesta înțelept mi-a vorbit, zicând: Frate Iacov, am căutat mult ocazia să pot vorbi cu tine; căci am auzit și, de asemenea, știu că tu umbli mult predicând ceea ce tu numești Evanghelie sau doctrina lui Hristos.
- 7 Și ai rățăcit pe mulți din poporul acesta ca ei să denatureze calea cea dreaptă a lui Dumnezeu și să nu țină legea lui Moise, care este calea cea dreaptă; și să transforme legea lui Moise în rugăciunea către o ființă care tu spui că va veni după multe sute de ani de acum încolo. Și acum iată, eu, Șerem, îți declar că aceasta este blasfemie; căci nici un om nu cunoaște astfel de lucruri; căci el nu poate vorbi despre lucrurile care vor fi. Și în felul acesta m-a înfruntat Șerem.
- 8 Dar iată, Domnul Dumnezeu și-a turnat Spiritul Său în sufletul meu într-atât, încât l-am făcut de rușine în toate cuvintele lui.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

- 9 Și am spus către el: Îl tăgăduiești pe Hristos care va veni? Iar el a spus: Dacă ar fi un Hristos, nu l-aș tăgădui; dar știi că nu este nici un Hristos, nici n-a fost și nici nu va fi vreodată.
- 10 Și am spus către el: Crezi în scripturi? Iar el a spus, Da.
- 11 Iar eu am spus către el: Atunci nu le înțelegi; căci ele într-adevăr mărturisesc despre Hristos. Iată, îți spun că nici unul dintre profeți nu a scris sau profețit altceva decât despre acest Hristos.
- 12 Și aceasta nu este totul—aceasta mi s-a arătat mie, căci am auzit și am văzut; și, de asemenea, mi s-a arătat prin puterea Duhului Sfânt; prin urmare, știi că, dacă nu se va face o ispășire, atunci toată omenirea va trebui să piară.
- 13 Și s-a întâmplat că el a spus către mine: Arată-mi un semn prin puterea aceasta a Duhului Sfânt prin care tu cunoști așa de multe.
- 14 Iar eu am spus către el: Ce sunt eu ca să-l ademenesc pe Dumnezeu să-ți arate ție un semn al faptului despre care tu știi că este adevărat? Și totuși tu îl vei tăgădui, căci tu ești al diavolului. Cu toate acestea, nu voința mea va fi împlinită; ci, dacă Dumnezeu te va pedepsi pe tine, fie ca aceasta să fie un semn pentru tine că El are putere atât în cer, cât și pe pământ; și, de asemenea, că Hristos va veni. Și fie ca voința Ta, o, Doamne, nu a mea, să fie împlinită.
- 15 Și s-a întâmplat că atunci când eu, Iacov, am vorbit aceste cuvinte, puterea Domnului a venit asupra lui într-atât de mult, încât el a căzut la pământ. Și s-a întâmplat că a fost îngrijit timp de multe zile.
- 16 Și s-a întâmplat că el a spus poporului: Adunați-vă laolaltă mâine, căci eu voi muri; prin urmare, doresc să vorbesc către popor înainte de a muri.
- 17 Și s-a întâmplat că în ziua următoare mulțimile s-au adunat laolaltă; iar el le-a vorbit limpede și a tăgăduit lucrurile pe care le propovăduise lor, mărturisind pe Hristos și puterea Duhului Sfânt și slujirea îngerilor.
- 18 Și el le-a vorbit limpede, că el a fost înșelat de puterea diavolului. Și el a vorbit despre iad, despre veșnicie și despre pedeapsa veșnică.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, in-somuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

19 Și el a spus: Mă tem că am făcut păcatul care nu poate fi iertat, căci am mințit pe Dumnezeu; căci L-am tăgăduit pe Hristos și am spus că credeam în scripturi; și acestea într-adevăr poartă mărturie despre El. Și pentru că am mințit în felul acesta în fața lui Dumnezeu, mă tem foarte mult că situația mea este îngrozitoare; dar voi mărturisi lui Dumnezeu.

20 Și s-a întâmplat că, după ce a spus aceste cuvinte, nu a mai putut să spună nimic și și-a dat duhul.

21 Și atunci când mulțimile au văzut că el a vorbit aceste lucruri când era gata să-și dea duhul, au fost foarte uimite; într-atât, încât puterea lui Dumnezeu s-a pogorât asupra lor și au fost așa de copleșite, încât au căzut la pământ.

22 Acum, acest lucru a fost plăcut pentru mine, Iacov, pentru că eu l-am cerut de la Tatăl meu care e în ceruri; iar El mi-a auzit strigătul și a răspuns la rugăciunea mea.

23 Și s-a întâmplat că pacea și dragostea de Dumnezeu au fost din nou restaurate printre oameni; și ei au căutat scripturile și nu au mai ascultat de cuvintele acestui om păcătos.

24 Și s-a întâmplat că multe mijloace au fost imaginate ca să-i recupereze și să-i readucă pe lamaniți la cunoașterea adevărului; dar totul a fost zadarnic, pentru că ei se bucurau în războaie și vărsări de sânge și aveau o ură veșnică împotriva noastră, frații lor. Și căutau mereu să ne distrugă prin puterea armelor.

25 De aceea, poporul lui Nefi s-a întărit împotriva lor cu armele și cu toată puterea lor, încrezându-se în Dumnezeul și Stânca Salvării lor; prin urmare, au devenit deocamdată cuceritorii dușmanilor lor.

26 Și s-a întâmplat că eu, Iacov, am început să îmbătrânesc; iar cronică acestui popor fiind păstrată pe celelalte plăci ale lui Nefi, de aceea eu închei această cronică, declarând că am scris-o așa cum am știut mai bine, spunând că timpul a trecut o dată cu noi și, de asemenea, viețile noastre au trecut ca și cum ar fi fost un vis, noi fiind un popor singuratic și îngâmfat, pribegi, alungați din Ierusalim, născuți în suferințe în pustiu și urâți de frații noștri, ceea ce a dus la războaie și conflicte; prin urmare, am jelit zilele noastre.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

27 Și eu, Iacov, am văzut că trebuia să cobor în curând în mormânt; prin urmare, i-am spus fiului meu, Enos: Ia aceste plăci. Și i-am spus lui lucrurile pe care fratele meu, Nefi, mi le-a poruncit, iar el a făgăduit să se supună poruncilor. Iar eu termin scrierile mele pe aceste plăci, care scriere a fost mică; și îmi iau rămas bun de la cititor, sperând că mulți dintre frații mei vor citi, poate, cuvintele mele. Fraților, adio.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Cartea lui Enos

- 1 Iată, s-a întâmplat că eu, Enos, cunoscând că tatăl meu era un om drept—căci el m-a învățat în limba lui, precum și în învățătura și în musturarea Domnului—și binecuvântat fie numele lui Dumnezeu pentru aceasta—
- 2 Și vă voi spune vouă despre lupta pe care am avut-o în fața lui Dumnezeu înainte de a primi iertarea păcatelor mele.
- 3 Iată, m-am dus să vânez animale sălbatice în păduri; și cuvintele pe care le-am auzit deseori spuse de tatăl meu despre viața veșnică și despre bucuria sfinților au coborât adânc în inima mea.
- 4 Și sufletul meu flămânzea; și am îngenunchat înaintea Făcătorului meu și am strigat către El în rugăciune fierbinte și implorare pentru sufletul meu; și cât e ziua de lungă L-am implorat; da, iar atunci când veni noaptea, eu încă îmi ridicam glasul ca să ajungă la ceruri.
- 5 Și iată a venit un glas către mine, zicând: Enos, păcatele tale îți sunt iertate, iar tu vei fi binecuvântat.
- 6 Iar eu, Enos, am știut că Dumnezeu nu putea să mintă; prin urmare, vina mea a fost ștearsă.
- 7 Și am spus: Doamne, cum se face asta?
- 8 Iar El a spus către mine: Datorită credinței tale în Hristos pe care tu niciodată nu L-ai auzit sau văzut până acum. Și mulți ani vor trece până ca El să apară în ființă; prin urmare, du-te; credința ta te-a făcut întreg.
- 9 Acum s-a întâmplat că, atunci când am auzit aceste cuvinte, am început să simt o dorință pentru bunăstarea fraților mei, nefiții; prin urmare, mi-am golit tot sufletul în fața lui Dumnezeu pentru ei.
- 10 Și în timp ce mă luptam în felul acesta în spirit, iată, glasul Domnului apărură și în mintea mea, zicând: Eu îi voi vizita pe frații tăi după sânguința lor în ținerea poruncilor Mele. Eu le-am dat această țară și este o țară sfântă; iar Eu nu o blestem decât numai dacă ar fi din cauza nedreptății; prin urmare, Eu îi voi vizita pe frații tăi, așa după cum am spus; iar nelegiuirile lor le voi coborî cu întristare asupra propriilor lor capete.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

11 Și după ce eu, Enos, am auzit aceste cuvinte, credința mea în Domnul a devenit de neclintit; și m-am rugat la El cu multe, îndelungate străduințe pentru frații mei, lamaniții.

12 Și s-a întâmplat că, după ce m-am rugat și am muncit cu toată sânguința, Domnul mi-a spus: Eu îți voi da ție după dorințele tale datorită credinței tale.

13 Și acum iată, aceasta a fost dorința pe care am dorit-o de la El—și anume, dacă ar fi ca poporul meu, nefiții, să cadă în nelegiuire și să fie distrus prin orice mijloace, iar lamaniții să nu fie distruși, Domnul Dumnezeu să păstreze o cronică a poporului meu, nefiții; chiar dacă ar fi prin puterea brațului Său sfânt, ca să poată fi adusă lamaniților când va, în viitor, ca astfel ei să poată fi aduși la salvare—

14 Căci în prezent străduințele noastre pentru întoarcerea lor la adevărata credință au fost deșarte. Și ei au jurat în mânia lor că, dacă va fi posibil, vor distruge cronicile noastre și pe noi, precum și toate tradițiile strămoșilor noștri.

15 Prin urmare, știind că Domnul Dumnezeu era în stare să păstreze cronicile noastre, L-am implorat continuu, căci El mi-a spus: Orice lucru vei cere în credință, crezând că-l vei primi în numele lui Hristos, tu îl vei primi.

16 Iar eu am avut credință și L-am implorat pe Dumnezeu ca El să păstreze cronicile; iar El a făcut un legământ cu mine cum că le va transmite lamaniților la timpul ales de El.

17 Și eu, Enos, am știut că aceasta se va întâmpla potrivit legământului pe care El l-a făcut; prin urmare, sufletul meu s-a liniștit.

18 Iar Domnul a spus către mine: Strămoșii tăi, de asemenea, Mi-au cerut acest lucru; și aceasta se va întâmpla după credința lor; căci credința lor era la fel ca și a ta.

19 Și acum s-a întâmplat că eu, Enos, m-am dus printre poporul lui Nefi, profetind despre lucrurile care vor veni și depunând mărturie despre lucrurile pe care le-am auzit și le-am văzut.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Și depun mărturie că poporul lui Nefi a căutat cu sârguință să-i readucă pe lamaniți la credința cea adevărată în Dumnezeu. Dar eforturile noastre au fost deșarte; ura lor era nestrămutată și erau conduși de către natura lor rea într-atât, încât au devenit sălbatici și feroși, un popor însetat de sânge, plin de idolatrie și murdărie; hrănindu-se cu animale de pradă; trăind în corturi și rătăcind în pustiu cu un brâu scurt de piele în jurul coapselor și cu capetele rase; iar îndemânarea lor era în arc și în sabie și în toporișcă. Și mulți dintre ei nu mâncau nimic altceva decât carne crudă; și căutau tot timpul să ne distrugă.

21 Și s-a întâmplat că poporul lui Nefi a cultivat pământul și a crescut tot felul de grâne și roade și cirezi și diferite turme cu tot felul de vite, precum și capre și capre sălbatice și, de asemenea, mulți cai.

22 Iar printre noi erau foarte mulți profeți. Iar oamenii erau un popor încăpățânat, greu de înțeles.

23 Și nu era nimic altceva decât grosolanie, predici și profeții despre războaie și conflicte și distrugerii, amintindu-le tot timpul despre moarte, veșnicie și judecăți, și despre puterea lui Dumnezeu și toate aceste lucruri—agitându-i tot timpul ca să-i țină în frica Domnului. Eu spun că nu era lipsă de astfel de lucruri, iar o vorbire limpede i-ar împiedica de la o rapidă distrugere. Și în felul acesta scriu despre ei.

24 Și am văzut războaie între nefiți și lamaniți în timpul zilelor mele.

25 Și s-a întâmplat că am început să îmbătrânesc și o sută șaptezeci și nouă de ani trecuseră de când tatăl nostru, Lehi, plecase din Ierusalim.

26 Și am văzut că trebuia să cobor curând în mormânt, asupra mea lucrând puterea lui Dumnezeu, în așa fel că trebuia să predic și să profetesc acestui popor și să vestesc cuvântul potrivit cu adevărul care este în Hristos. Iar eu l-am vestit în toate zilele mele și m-am bucurat de el mai presus decât de cele lumești.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 Și mă duc în curând la locul meu de odihnă, care este cu Mântuitorul meu; căci știu că în El mă voi odihni. Și mă bucur în ziua când trupul meu muritor se va înveșmânta cu nemurire și va sta în fața Lui; atunci voi vedea fața Lui cu plăcere, iar El va spune către mine: Vino la Mine, tu cel binecuvântat, căci este un loc pregătit pentru tine în locașurile Tatălui Meu. Amin.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Cartea lui Iarom

- 1 Acum iată eu, Iarom, scriu câteva cuvinte potrivit poruncii tatălui meu, Enos, pentru ca genealogia noastră să poată fi păstrată.
- 2 Și cum aceste plăci sunt mici, iar cum aceste lucruri sunt scrise pentru folosul fraților noștri, lamaniții, prin urmare, trebuie să scriu puțin; dar nu voi scrie lucrurile profețiilor mele, nici ale revelațiilor mele. Căci ce aș putea să scriu mai mult decât ceea ce strămoșii mei au scris? Căci n-au dezvăluit ei planul salvării? Eu vă spun vouă: Da; și aceasta este destul pentru mine.
- 3 Iată, este nimerit ca să se facă mult pentru acest popor din cauza împietririi inimilor lor și a surzeniei urechilor lor, a orbirii minților lor și a încăpățânării lor; cu toate acestea, Dumnezeu este foarte milos cu ei și încă nu i-a măturat de pe fața pământului.
- 4 Și sunt mulți printre noi care au multe revelații, căci nu toți sunt încăpățânați. Și atâția câți nu sunt încăpățânați și au credință, au o legătură cu Spiritul Sfânt care se manifestă în copiii oamenilor, după credința lor.
- 5 Și acum iată, două sute de ani au trecut și poporul lui Nefi a devenit puternic în țară. Ei au avut grijă să țină legea lui Moise și ziua de Sabat ca zi sfântă pentru Domnul. Și ei nu au profanat; și nici nu au hulit. Iar legile țării erau foarte aspre.
- 6 Și erau împrăștiți peste o mare parte din țară, iar lamaniții la fel. Și erau mult mai numeroși decât acei nefiți; și le plăcea să ucidă și aveau obiceiul să bea sângele animalelor sălbatice.
- 7 Și s-a întâmplat că au venit de multe ori împotriva noastră, nefiții, ca să se bată. Dar regii și conducătorii noștri erau oameni puternici în credință în Domnul; și ei i-au învățat pe oameni căile Domnului; prin urmare, noi am rezistat lamanților și i-am măturat afară din țara noastră și am început să ne fortificăm orașele noastre și orice loc al moștenirii noastre.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

8 Și ne-am înmulțit foarte mult și ne-am răspândit pe fața pământului și am devenit foarte bogați în aur și argint și lucruri prețioase, în lucrături fine în lemn, în clădiri și mașinării, precum și în fier și cupru, și aramă și oțel, făcând tot felul de unelte pentru cultivarea pământului și arme de război—da, săgeți cu vârful ascuțite și tolbe, lănci și sulice, și toate pregătirile de război.

9 Și fiind astfel pregătiți să-i întâlnim pe lamanii, ei nu au prosperat împotriva noastră. Și s-a confirmat cuvântul Domnului, pe care El l-a spus strămoșilor noștri, zicând că: În măsura în care veți ține poruncile Mele, veți prospera în țară.

10 Și s-a întâmplat că profeții Domnului au amenințat poporul lui Nefi, potrivit cuvântului lui Dumnezeu, că, dacă nu va ține poruncile și va cădea în nelegiuire, va trebui să fie distrus de pe fața pământului.

11 Prin urmare, profeții și preoții și învățătorii au lucrat cu sârguință, îndemnând cu răbdare poporul la sârguință; învățând legea lui Moise și scopul pentru care aceasta a fost dată; convingându-i să-l aștepte cu bucurie pe Mesia și să creadă în venirea Lui ca și cum El deja ar fi venit. Și în felul acesta i-au învățat.

12 Și s-a întâmplat că astfel i-a ferit pe aceștia de a fi distruși de pe fața țării; căci ei le-au atins inimile cu cuvântul, îndemnându-i tot timpul la pocăință.

13 Și s-a întâmplat că două sute treizeci și opt de ani au trecut în războaie, conflicte și neînțelegeri în cea mai mare parte a timpului.

14 Iar eu, Jarom, nu scriu mai mult, căci plăcile sunt mici. Dar iată, frații mei, voi puteți să vă duceți la celelalte plăci ale lui Nefi; căci iată, pe ele este gravată povestea războaielor noastre, după scrierile regilor ori după cele pe care aceștia au pus să fie scrise.

15 Și dau aceste plăci în mâinile fiului meu, Omni, ca ele să poată fi păstrate după poruncile strămoșilor mei.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Cartea lui Omni

- 1 Iată, s-a întâmplat că eu, Omni, având poruncă de la tatăl meu, Jarom, ca să scriu ceva pe aceste plăci pentru a păstra genealogia noastră—
- 2 Prin urmare, în zilele mele vreau ca voi să știți că m-am luptat mult cu sabia pentru a păstra poporul meu, nefiții, de la căderea în mâna dușmanilor lor, lamaniții. Dar iată, eu însumi sunt un om păcătos și nu am păstrat regulile și poruncile Domnului așa cum ar fi trebuit s-o fac.
- 3 Și s-a întâmplat că două sute șaptezeci și șase de ani au trecut și noi am avut multe perioade de pace; și am avut multe perioade de războaie grele și vărsări de sânge. Da, și în sfârșit, două sute optzeci și doi de ani au trecut și am păstrat aceste plăci după poruncile strămoșilor mei; și le-am dat fiului meu, Amaron. Și închei aici.
- 4 Și acum eu, Amaron, scriu lucrurile pe care le scriu, care sunt puține la număr, în cartea tatălui meu.
- 5 Iată, s-a întâmplat că trei sute douăzeci de ani au trecut și cea mai păcătoasă parte a nefiților a fost distrusă.
- 6 Căci Domnul nu permite ca, după ce i-a condus afară din țara Ierusalimului și i-a păstrat și i-a ferit pe ei de la căderea în mâinile dușmanilor lor, da, El nu permite ca vorbele să nu se adeverească, cele pe care El le-a vorbit către strămoșii noștri, zicând că: În măsura în care voi nu veți ține poruncile Mele, voi nu veți prospera în țară.
- 7 Prin urmare, Domnul i-a vizitat în mare judecată; și totuși, El i-a cruțat pe cei drepecți ca să nu piară și i-a salvat din mâinile dușmanilor lor.
- 8 Și s-a întâmplat că eu am dat plăcile fratelui meu, Cemiș.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Acum eu, Cemiş, scriu lucrurile puţine pe care le scriu în aceeaşi carte ca şi fratele meu; căci iată, eu l-am văzut pe ultimul care a scris, cum că el a scris cu propria lui mână; şi el a scris aceasta în ziua când mi le-a dat. Şi în felul acesta păstrăm noi cronicile, căci aceasta este potrivit poruncilor strămoşilor noştri. Şi închei aici.

10 Iată eu, Abinadom, sunt fiul lui Cemiş. Iată, s-a întâmplat că am văzut multe războaie şi conflicte între poporul meu, nefiţii, şi lamaniţi; iar eu, cu propria mea sabie, am luat viaţa multor lamaniţi în apărarea fraţilor mei.

11 Şi iată, cronica acestui popor este gravată pe plăcile care sunt în posesia regilor după generaţii; şi nu cunosc nici o altă revelaţie decât cea care a fost scrisă, şi nici o profeţie; prin urmare s-a scris ceea ce este îndeajuns. Şi închei aici.

12 Iată, eu sunt Amalechi, fiul lui Abinadom. Iată, vă voi vorbi ceva despre Mosia, cel care a fost făcut rege peste ţara lui Zarahemla; căci iată, el fiind anunţat de către Domnul că trebuia să fugă din ţara lui Nefi şi, de asemenea, atâţia câţi vor asculta de glasul Domnului trebuia, de asemenea, să plece din ţară cu el, în pustiu—

13 Şi s-a întâmplat că el a făcut aşa cum Domnul i-a poruncit. Şi ei au plecat din ţară în pustiu, atâţia câţi au ascultat de glasul Domnului; şi au fost conduşi de multe predici şi profeţii. Şi au fost muştraţi tot timpul de cuvântul lui Dumnezeu; şi au fost conduşi de puterea braţului Lui, prin pustiu, până când au ajuns într-o ţară care e numită ţara lui Zarahemla.

14 Şi au descoperit un popor care se numea poporul lui Zarahemla. Acum, era o mare bucurie printre poporul lui Zarahemla; şi, de asemenea, Zarahemla s-a bucurat nespuse de mult pentru că Domnul a trimis poporul lui Mosia cu plăcile de aramă care conţineau cronica iudeilor.

15 Iată, s-a întâmplat că Mosia a descoperit că poporul lui Zarahemla a plecat din Ierusalim atunci când Zedechia, regele Iudeii, a fost prins şi dus rob în Babilon.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

- 16 Și ei au călătorit în pustiu și au fost conduși de mâna Domnului peste apele cele mari, în țara în care Mosia i-a descoperit; și ei au locuit acolo de atunci încoaace.
- 17 Și la timpul când Mosia i-a descoperit, ei deveniseră foarte numeroși. Cu toate acestea, avuseseră nespuse multe războaie și conflicte serioase și căzuseră sub sabia din când în când; iar vorbirea lor devenise stălcită; și nu aduseseră cu ei nici o cronică; și negau existența Creatorului lor; nici Mosia și nici poporul lui Mosia nu puteau să-i înțeleagă.
- 18 Dar s-a întâmplat că Mosia a făcut ca ei să fie învățați în limba lui. Și s-a întâmplat că, după ce au fost învățați în limba lui Mosia, Zarahemla a făcut o genealogie a strămoșilor săi, după memoria sa; și acestea sunt scrise, dar nu pe aceste plăci.
- 19 Și s-a întâmplat că poporul lui Zarahemla și acela al lui Mosia s-au unit; și Mosia a fost numit regele lor.
- 20 Și s-a întâmplat că, în zilele lui Mosia, a fost adusă o piatră în fața lui, cu inscripții pe ea; iar el a tălmăcit inscripțiile prin darul și puterea lui Dumnezeu.
- 21 Și au făcut o relatare despre unul, numit Coriantumr, și despre cei uciși din poporul său. Iar Coriantumr a fost descoperit de către poporul lui Zarahemla; și el a locuit cu ei timp de nouă luni.
- 22 El, de asemenea, a spus câteva cuvinte despre strămoșii săi. Și primii lui strămoși au ieșit din turn, atunci când Domnul a încurcat limbile popoarelor; iar asprimea Domnului a căzut asupra lor după judecățile Sale care sunt drepte; și oasele lor zăceau împrăștiate în țara dinspre nord.
- 23 Iată eu, Amalechi, m-am născut în zilele lui Mosia; și am trăit ca să văd moartea lui; iar Benjamin, fiul lui, a domnit în locul lui.
- And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.
- And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.
- But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.
- And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.
- And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.
- And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.
- It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.
- Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 Și iată, am văzut în zilele regelui Benjamin un război grav și multă vărsare de sânge între nefiți și lamaniți. Dar iată, nefiții au căpătat mare avantaj față de ei; da, într-atât, încât regele Benjamin i-a alungat din țara lui Zarahemla.

25 Și s-a întâmplat că am început să îmbătrânesc; și neavând nici un urmaș și cunoscându-l pe regele Benjamin ca fiind un om drept în fața Domnului, de aceea, îi voi da lui aceste plăci, îndemnându-i pe toți oamenii să vină la Dumnezeu, Cel Sfânt al Israelului, și să creadă în profeții și în revelații, și în slujirea îngerilor și în darul de a vorbi în alte limbi, și în darul tălmăcirii limbilor și în toate lucrurile care sunt bune; căci nu este nimic care este bun, decât dacă vine de la Dumnezeu; iar ceea ce este rău vine de la diavol.

26 Și acum, frații mei preaiubiți, doresc ca voi să veniți la Hristos, care este Cel Sfânt al Israelului, și să vă împărtășiți din Salvarea Lui și din puterea mântuirii Lui. Da, veniți la El și oferiți-i sufletele voastre întregi ca o jertfă pentru El, și continuați în posturi și rugăciuni și răbdați până la capăt; și așa cum Domnul trăiește, tot așa veți fi salvați.

27 Iar acum voi vorbi despre un anumit număr de oameni care s-au dus în pustiu ca să se reîntoarcă în țara lui Nefi; căci a fost un număr mare care dorea să stăpânească țara moștenirii lor.

28 De aceea, ei s-au dus în pustiu. Și conducătorul lor, fiind un om tare și puternic, și un om încăpățânat, prin urmare a provocat un conflict printre ei; și toți au fost uciși în pustiu, în afară de cincizeci, iar aceștia s-au întors în țara lui Zarahemla.

29 Și s-a întâmplat că ei, de asemenea, au luat pe alții în număr mare și au călătorit iarăși în pustiu.

30 Iar eu, Amalechi, am avut un frate care, de asemenea, s-a dus cu ei; și de atunci nu am aflat nimic de ei. Și timpul se apropie să mă culc în mormânt; iar aceste plăci sunt pline. Și închei vorbirea mea.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, in-somuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiff-necked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Cuvintele lui Mormon

- 1 Și acum eu, Mormon, fiind gata să dau în mâna fiului meu, Moroni, cronica pe care am făcut-o, iată, am fost martor la aproape toată distrugerea poporului meu, nefiții.
- 2 Și aceasta s-a întâmplat multe sute de ani după venirea lui Hristos, când am dat aceste cronici în mâinile fiului meu și se presupune că el va fi martor la întreaga distrugere a poporului meu. Dar să dea Dumnezeu ca el să supraviețuiască pentru ca să scrie ceva despre acesta și ceva despre Hristos, care poate că într-o zi îi va fi de folos.
- 3 Și acum, vorbesc ceva despre ceea ce am scris căci, după ce am făcut o prescurtare după plăcile lui Nefi până la domnia acestui rege Beniamin despre care a vorbit Amalechi, am căutat printre cronicile care mi-au fost date în mâinile mele și am găsit aceste plăci care conțin această mică relatare despre profeți, de la Iacov până la domnia acestui rege Beniamin, precum și multe dintre cuvintele lui Nefi.
- 4 Și lucrurile care sunt pe aceste plăci mă bucură din cauza profețiilor despre venirea lui Hristos, și strămoșii mei știind că multe dintre ele s-au împlinit; da, și eu, de asemenea, știu că atâtea lucruri câte au fost profețite despre noi până în ziua de astăzi au fost împlinite, iar atâtea câte merg dincolo de ziua aceasta trebuie cu siguranță să se întâmple—
- 5 Prin urmare, am ales aceste lucruri ca să termin cronica mea despre ele, iar restul cronicii mele îl voi lua de pe plăcile lui Nefi; și nu pot scrie nici a suta parte din faptele poporului meu.
- 6 Dar iată, voi lua aceste plăci care conțin aceste profeții și revelații și le voi pune împreună cu ceea ce a rămas din cronica mea, căci ele sunt prețioase pentru mine și eu știu că ele vor fi prețioase pentru frații mei.
- 7 Și fac aceasta pentru un scop înțelept, căci așa mi se șoptește, potrivit cu lucrările Spiritului Domnului care este în mine. Și acum, nu cunosc toate lucrurile, dar Domnul cunoaște toate lucrurile care vor veni, prin urmare, El lucrează în mine ca să facă așa cum este voința Sa.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 Iar rugăciunea mea către Dumnezeu este despre frații mei, ca ei să poată iarăși ajunge la cunoașterea lui Dumnezeu, da, mântuirea lui Hristos, ca ei să poată iarăși să fie un popor plăcut.
- 9 Și acum eu, Mormon, termin scrierea mea pe care o iau de pe plăcile lui Nefi; și fac aceasta după cunoașterea și înțelegerea pe care Dumnezeu mi le-a dat.
- 10 Prin urmare, s-a întâmplat că, după ce Amalechi a dat aceste plăci în mâinile regelui Beniamin, el le-a luat și le-a pus împreună cu celelalte plăci, care conțineau cronici transmise din generație în generație de către regi, până în zilele regelui Beniamin.
- 11 Și ele au fost transmise de la regele Beniamin din generație în generație până când au căzut în mâinile mele. Și eu, Mormon, mă rog lui Dumnezeu ca ele să fie păstrate de acum înainte. Și știu că vor fi păstrate, căci sunt scrise pe ele lucruri mari după care poporul meu și frații lor vor fi judecați în ziua cea mare din urmă după cuvântul lui Dumnezeu care este scris.
- 12 Și acum, despre acest rege, Beniamin—el a avut câteva conflicte printre poporul său.
- 13 Și, de asemenea, s-a întâmplat că armatele lamaniților au venit din țara lui Nefi ca să se bată împotriva poporului lui. Dar iată, regele Beniamin a adunat laolaltă armatele sale și li s-a opus și s-a luptat cu puterea propriului său braț, cu sabia lui Laban.
- 14 Și cu tăria Domnului s-au luptat ei împotriva dușmanilor lor, până când au ucis multe mii de lamaniți. Și s-a întâmplat că s-au luptat împotriva lamaniților până când i-au alungat pe aceștia afară din țara moștenirii lor.
- 15 Și s-a întâmplat că, după ce au fost Hristoși neadevărați, și gurile lor au fost închise, și ei au fost pedepsiți după crimele lor;
- And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.
- And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.
- Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.
- And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.
- And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.
- And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.
- And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.
- And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 Și după ce au fost profeți neadevărați și predicatori neadevărați și învățători neadevărați în popor, și toți aceștia au fost pedepsiți după crimele lor, și după ce au fost multe conflicte și multe neînțelegeri printre lamaniți, iată, s-a întâmplat că regele Beniamin, cu ajutorul profeților sfinți care erau în poporul lui—

17 Căci iată, regele Beniamin era un om sfânt și el a domnit peste poporul său cu dreptate; și au fost mulți oameni sfinți în țară, iar ei spuneau cuvântul lui Dumnezeu cu putere și cu autoritate și au folosit multă asprime din cauza încăpățânării poporului—

18 Prin urmare, cu ajutorul acestora, regele Beniamin, lucrând cu toată puterea trupului său și cu darurile sufletului său, și, de asemenea, cu ajutorul profeților, a stabilit iarăși pace în țară.

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Cartea lui Mosia

Mosia 1

- 1 Și acum nu mai erau conflicte în toată țara lui Zarahemla, printre toate popoarele care aparțineau regelui Benjamin, așa încât regele Benjamin a avut pace continuă până la sfârșitul zilelor sale.
- 2 Și s-a întâmplat că el a avut trei fii; și le-a dat numele de Mosia, Helorum și Helaman. Și a făcut ca ei să fie învățați în toate limbile strămoșilor lor pentru ca astfel să devină oameni cu înțelegere; și pentru ca să poată ști despre profețiile care au fost grăite de gurile strămoșilor lor, care le-au fost date lor de mâna Domnului.
- 3 Și el, de asemenea, i-a învățat cu privire la cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă, zicând: Fiii mei, doresc ca voi să vă aduceți aminte că, dacă nu ar fi fost aceste plăci, care conțin aceste cronici și aceste porunci, noi ar fi trebuit să suferim în necunoaștere, chiar și azi, neștiind tainele lui Dumnezeu.
- 4 Căci nu ar fi fost posibil ca strămoșul nostru, Lehi, să-și fi putut aduce aminte de toate lucrurile acestea, să-i învețe pe copiii săi, dacă nu ar fi existat ajutorul acestor plăci; căci fiind învățat în limba Egiptenilor, el putea să citească aceste inscripții și să-i învețe pe copiii săi, pentru ca astfel aceștia să-i poată învăța pe copiii lor, îndeplinind astfel poruncile lui Dumnezeu, chiar până în timpul de azi.
- 5 Eu vă spun vouă, fiii mei, dacă nu ar fi fost aceste lucruri, care au fost ținute și păstrate de mâna lui Dumnezeu, pentru ca noi să putem citi și să înțelegem tainele Lui și să avem poruncile Lui întotdeauna în fața ochilor noștri, chiar și strămoșii noștri ar fi rătăcit în necredință, iar noi am fi fost la fel ca și frații noștri, lamaniții, care nu știu nimic despre aceste lucruri și nici nu cred în ele atunci când le învață, din cauza tradițiilor strămoșilor lor, care nu sunt corecte.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 O, fiii mei, doresc ca voi să vă aduceți aminte că aceste vorbe sunt adevărate și, de asemenea, că aceste cronici sunt adevărate. Și iată, de asemenea, plăcile lui Nefi, care conțin cronicile și vorbele strămoșilor noștri din timpul când ei au plecat din Ierusalim și până acum, iar ele sunt adevărate; și putem ști cu siguranță că ele sunt adevărate, pentru că noi le avem în fața ochilor noștri.

7 Și acum, fiii mei, doresc ca voi să vă aduceți aminte să le cercetați cu sârguință pentru ca să puteți profita de ele; și doresc ca să țineți poruncile lui Dumnezeu ca să prosperați în țară, după făgăduielile pe care Domnul le-a făcut strămoșilor noștri.

8 Și multe alte lucruri i-a învățat regele Beniamin pe fiii săi, care nu sunt scrise în această carte.

9 Și s-a întâmplat că, după ce regele Beniamin a terminat să-i învețe pe fiii săi, el a îmbătrânit și a văzut că foarte curând trebuia să se ducă pe calea pe care merge toată lumea; de aceea, a crezut că era potrivit să dea împărăția unuia dintre fiii săi.

10 De aceea, a făcut ca Mosia să fie adus în fața lui; și acestea sunt cuvintele pe care i le-a spus, zicând: Fiul meu, doresc ca tu să dai de veste în toată țara aceasta, către tot poporul acesta, sau poporul lui Zarahemla, și către poporul lui Mosia care locuiește în țară, ca ele să se adune; căci mâine voi proclama cu gura mea, că tu ești regele și conducătorul acestui popor pe care Domnul Dumnezeuul nostru ni l-a dat.

11 Și mai mult, voi da acestui popor un nume ca ei să se deosebească de toate popoarele pe care Domnul Dumnezeu le-a adus afară din țara Ierusalimului; și fac aceasta pentru că el a fost un popor sânguincios în ținerea poruncilor Domnului.

12 Și eu le dau un nume care nu va fi șters niciodată, decât dacă aceasta se va întâmpla prin nelegiuiri.

13 Da, și mai mult, vă spun vouă că, dacă acest popor foarte favorizat al Domnului va cădea în nelegiuire și va deveni un popor păcătos și curvar, atunci Domnul îl va abandona pentru ca el să devină slab ca și frații lui; și El nu-i va mai păstra cu puterea Sa fără pereche și minunată, așa cum i-a păstrat pe strămoșii noștri.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

14 Căci așa vă spun vouă că, dacă El nu și-ar fi întins brațul pentru păstrarea strămoșilor noștri, aceștia ar fi căzut în mâinile lamanților și ar fi devenit victimele urii lor.

15 Și s-a întâmplat că, după ce regele Benjamin a terminat de spus acestea către fiul său, el i-a încredințat toate treburile împărăției.

16 Și mai mult, el i-a încredințat și cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă; și, de asemenea, plăcile lui Nefi; și, de asemenea, sabia lui Laban și globul, sau îndrumătorul, care i-a condus pe strămoșii noștri prin pustiu, care era făcut de mâna Domnului pentru ca ei să poată fi conduși, fiecare după atenția și sârguința pe care i-au dat-o Lui.

17 De aceea, cum ei erau necredincioși, nu au prosperat și nici nu au progresat în călătoria lor, ci au fost mânași înapoi și au atras mânia lui Dumnezeu asupra lor; și de aceea, au fost loviți cu foamete și suferințe ca să-i ațâțe pentru amintirea datoriilor lor.

18 Și acum, s-a întâmplat că Mosia s-a dus și a făcut așa cum tatăl său i-a poruncit și a proclamat către toate popoarele care erau în țara lui Zarahemla, că ele trebuia să se adune laolaltă și să meargă sus la templu ca să audă cuvintele pe care tatăl său trebuia să le spună către ei.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosia 2

- 1 Și s-a întâmplat că, după ce Mosia a făcut așa cum tatăl său i-a poruncit și a dat de veste în toată țara, poporul s-a adunat laolaltă din toată țara ca să se ducă sus la templu să asculte cuvintele pe care regele Benjamin trebuia să le spună către el.
- 2 Și erau în număr mare, așa de mulți încât nu i-au numărat; căci se înmulțiseră extrem de mult și deveniseră mulți în țară.
- 3 Și ei, de asemenea, au luat pe primii născuți din turmele lor ca să-i poată oferi ca jertfă și ca daruri arse, după legea lui Moise.
- 4 Și, de asemenea, ca ei să poată să dea mulțumiri Domnului Dumnezeu lor care i-a scos afară din țara Ierusalimului și care i-a salvat din mâinile dușmanilor lor și a numit oameni drepti ca să fie învățătorii lor și, de asemenea, un om drept ca să fie regele lor, care a stabilit pacea în țara lui Zarahemla și care i-a învățat să țină poruncile lui Dumnezeu, ca ei să se poată bucura și să fie plini de dragoste față de Dumnezeu și de toți oamenii.
- 5 Și s-a întâmplat că, atunci când au venit la templu, și-au instalat corturile de jur-împrejur, fiecare bărbat cu familia sa care consta din nevasta sa, fiii săi și fiicele sale și din fiii și fiicele lor, de la cel mai bătrân până la cel mai tânăr, fiecare familie fiind separată una de alta.
- 6 Și și-au instalat corturile de jur-împrejurul templului, fiecare bărbat având cortul său cu ușa îndreptată către templu pentru ca să poată rămâne în cort și să audă cuvintele pe care regele Benjamin trebuia să le spună către ei;
- 7 Căci mulțimea fiind așa de mare încât regele Benjamin nu putea să le predice la toți înăuntrul zidurilor templului, el a pus de aceea să se ridice un turn, ca poporul său să poată auzi cuvintele pe care trebuia să le spună către ei.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Și s-a întâmplat că el a început să vorbească din turn către poporul său; și nu puteau să audă toți cuvintele lui din cauza marii mulțimi de oameni; de aceea, el a pus să fie scrise cuvintele pe care le spunea și trimise celor care nu-i puteau auzi glasul, ca și ei să poată primi cuvintele sale.

9 Și acestea sunt cuvintele pe care le-a vorbit și pe care le-a pus să fie scrise, zicând: Frații mei, voi toți care v-ați adunat laolaltă, voi care puteți să-mi auziți cuvintele pe care le vorbesc către voi astăzi; căci eu nu v-am poruncit să veniți aici ca să luați în derâdere cuvintele pe care vi le voi spune, ci ca să mă ascultați și să vă deschideți urechile ca să puteți auzi și inimile voastre ca să puteți înțelege și mințile voastre pentru ca tainele lui Dumnezeu să poată fi dezvăluite în fața voastră.

10 Eu nu v-am poruncit să veniți aici ca să vă temeți de mine sau ca să credeți că eu, prin mine însumi, sunt mai presus decât un muritor.

11 Eu sunt la fel ca și voi, supus la tot felul de slăbiciuni la trup și la minte; și totuși, am fost ales de către acest popor și uns de către tatăl meu și mi s-a permis de către mâna Domnului să fiu conducător și rege peste acest popor; și am fost păstrat și apărat de către puterea Lui fără asemănare, ca să vă slujesc cu toată puterea, mintea și tăria pe care Domnul mi le-a dat.

12 Vă spun că, așa cum mi s-a permis să-mi petrec zilele în slujba voastră chiar până acum și nu am căutat nici aur și nici argint, nici alte feluri de bogății de la voi;

13 Nici nu am permis ca voi să fiți închiși în temnițe și nici să vă înrobiți unul pe altul, nici să ucideți, sau să jefuiți, sau să furați, sau să comiteți adulter; și nu am permis nici ca să comiteți vreun fel de ticăloșie și v-am învățat să țineți poruncile Domnului în toate lucrurile pe care El vi le-a poruncit—

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

14 Și chiar eu însumi am muncit cu propriile mele mâini ca să pot să vă slujesc și ca voi să nu fiți copleșiți de biruri și pentru ca nimic să nu vină asupra voastră care să fie greu de suportat—și pentru toate aceste lucruri pe care vi le-am spus, voi înșivă sunteți astăzi martori.

15 Și totuși, frații mei, nu am făcut toate lucrurile acestea ca să mă laud și nici nu spun lucrurile acestea ca să vă învinovățesc; ci vă spun aceste lucruri pentru ca voi să știți că pot răspunde în ziua aceasta cu conștiința curată înaintea lui Dumnezeu.

16 Iată, vă spun vouă că, din pricină că v-am spus că mi-am petrecut zilele în slujba voastră, eu nu doresc să mă laud, căci am fost numai în slujba lui Dumnezeu.

17 Și iată, vă spun aceste lucruri ca voi să puteți învăța înțelepciune; ca voi să puteți învăța că, atunci când sunteți în slujba aproapelui, sunteți numai în slujba Dumnezeului vostru.

18 Iată, m-ați numit regele vostru; și dacă eu, pe care voi îl numiți regele vostru, lucrez ca să vă slujesc pe voi, atunci n-ar trebui voi să lucrați ca să vă slujiți unul pe altul?

19 Și iarăși, dacă eu, pe care voi îl numiți regele vostru, care și-a petrecut zilele în slujba voastră și totuși am fost în slujba lui Dumnezeu, merit vreo mulțumire din partea voastră, o, cum trebuie voi să-I mulțumiți Regelui vostru Ceres!

20 Eu vă spun, frații mei, că, dacă veți aduce toate mulțumirile și lauda de care întreg sufletul vostru este în stare către acel Dumnezeu care v-a făcut și care v-a apărât și a făcut ca voi să vă bucurați și a admis ca voi să trăiți în pace unul cu altul—

21 Vă spun vouă că, dacă Îl veți sluji pe Acela care v-a creat de la început și care vă apără zi de zi, împrumutându-vă răsufierea ca să puteți să trăiți și să vă mișcați și să faceți după propria voastră vrere și chiar sprijinindu-vă de la un moment la altul—vă spun, dacă Îl veți sluji cu tot sufletul vostru, totuși nu veți fi decât slujitori netrebnici.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

22 Și iată, tot ceea ce El cere de la voi este să țineți poruncile Sale; și El v-a făgăduit că, dacă veți ține poruncile Sale, veți prospera în țară; și El nu se va abate niciodată de la ceea ce a spus; de aceea, dacă voi țineți poruncile Lui, atunci El vă va binecuvânta și veți prospera.

23 Și acum, în primul rând, El v-a creat și v-a dat viață, pentru care voi Îi sunteți îndatorați.

24 Și în al doilea rând, El vă cere ca voi să faceți așa cum v-a poruncit; căci, dacă voi veți face așa, El vă va binecuvânta imediat; și de aceea, El v-a plătit. Iar voi Îi sunteți încă îndatorați și sunteți și veți fi în vecii vecilor; de aceea, pentru ce vă laudați?

25 Și acum întreb, puteți voi să spuneți ceva despre voi înșivă? Vă răspund: Nu. Voi nu puteți să spuneți că sunteți nici măcar ca firul de praf de pe pământ; totuși, voi ați fost creați din praful pământului; dar iată, aceasta aparține Celui care v-a creat pe voi.

26 Iar eu, chiar și eu, pe care îl numiți regele vostru, nu sunt mai bun decât voi înșivă; căci și eu sunt din praf. Și voi vedeți că eu sunt bătrân și sunt aproape să înapoiez acest trup muritor mamei sale, tărâna.

27 De aceea, după cum v-am spus că v-am slujit, mergând cu conștiința curată înaintea lui Dumnezeu, chiar așa la timpul acesta am făcut ca voi să vă adunați laolaltă, ca eu să nu pot fi găsit vinovat și ca sângele vostru să nu trebuiască să vină asupra mea atunci când voi sta să fiu judecat de Dumnezeu pentru lucrurile pe care El mi le-a poruncit în legătură cu voi.

28 Eu vă spun că am făcut să vă adunați laolaltă pentru ca să scap de sângele vostru de pe veșmintele mele, acum când sunt aproape de a coborî în mormânt, ca să mă pot duce în liniște, iar spiritul meu nemuritor să poată să se unească cu corurile de sus cântând laude pentru un Dumnezeu drept.

29 Și mai mult, vă spun că am făcut ca voi să vă adunați laolaltă ca să vă pot anunța că nu mai pot fi învățătorul, nici regele vostru;

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 Căci chiar la timpul acesta, întregul meu trup tremură extrem de tare încercând să vă vorbesc; dar Domnul Dumnezeu mă sprijină și mi-a permis să vă vorbesc și mi-a poruncit să vă anunț în această zi că fiul meu, Mosia, este rege și conducător peste voi.

31 Și acum, frații mei, aș vrea ca voi să faceți așa cum ați făcut până acum. Așa cum ați ținut poruncile mele, precum și poruncile tatălui meu, și ați prosperat, și ați fost ținute pentru a nu cădea în mâinile dușmanilor voștri, tot așa trebuie să păziți poruncile fiului meu, sau poruncile lui Dumnezeu, care vă vor fi date de către El, și atunci veți prospera în țară, iar dușmanii voștri nu vor avea nici o putere asupra voastră.

32 Dar, o, poporul meu, feriți-vă ca nu cumva să apară vrajbe între voi și să ascultați să vă supuneți spiritului rău despre care v-a vorbit tatăl meu, Mosia.

33 Căci iată, este un blestem aruncat asupra aceuia care ascultă să se supună acelui spirit; căci dacă el ascultă să i se supună și rămâne și moare în păcatele sale, tot el este acela care bea din blestemul sufletului său; căci el primește drept răsplată o pedeapsă nepieritoare pentru că a încălcat legea lui Dumnezeu împotriva celor cunoscute de el.

34 Eu vă spun că nu este nici unul printre voi, în afară de copilașii voștri ce nu au fost învățați despre aceste lucruri, care să nu știe că sunteți îndatorați pe veșnicie Tatălui vostru ceresc, ca să-I aduceți Lui tot ceea ce aveți și ce sunteți; și, de asemenea, ați fost învățați despre cronicile care conțin profețiile spuse de către profeții cei sfinți, încă din timpul când părintele nostru, Lehi, a plecat din Ierusalim.

35 Și, de asemenea, tot ceea ce s-a spus de către strămoșii noștri până acum. Și iată, iarăși, au spus ceea ce li s-a poruncit de către Domnul; de aceea, acestea sunt drepte și adevărate.

36 Și acum, vă spun vouă, frații mei că, după ce ați cunoscut și ați fost învățați toate aceste lucruri, dacă veți păcătui și veți acționa împotriva a ceea ce s-a spus, vă veți depărta de Spiritul Domnului și acesta nu va mai avea nici un loc în voi ca să vă îndrume pe drumurile înțelepciunii, ca să puteți fi binecuvântați, prosperi și apărați—

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

- 37 Eu vă spun că omul care face aceasta, el este acela care se răzvrătește deschis împotriva lui Dumnezeu; de aceea, el ascultă să se supună spiritului rău și devine un dușman al întregii dreptăți; de aceea, Domnul nu are nici un loc în el, căci El nu locuiește în temple care nu sunt sfinte.
- 38 De aceea, dacă acel om nu se pocăiește și rămâne și moare ca dușman al lui Dumnezeu, atunci cerințele dreptății divine îi vor trezi sufletul nemuritor la o înțelegere vie a propriei sale vinovății, ceea ce îl va face să se retragă din prezența Domnului și-i va umple pieptul de vinovăție și de durere și de frică, care este ca un foc nestins a cărui flacără se ridică fără de sfârșit.
- 39 Și acum, vă spun vouă că îndurarea nu îl ajunge pe acel om; de aceea, osânda lui de pe urmă este să rabde un chin fără de sfârșit.
- 40 O, voi toți bătrânii și voi cei tineri și voi copilași care puteți să-mi înțelegeți cuvintele, căci eu v-am vorbit limpede așa ca voi să puteți înțelege, mă rog ca să vă treziți la aducerea aminte a situației îngrozitoare a acelor care au căzut în păcat.
- 41 Și mai mult, aș dori ca voi să vă gândiți la starea binecuvântată și fericită a acelor care țin poruncile lui Dumnezeu. Căci iată, ei sunt binecuvântați în toate lucrurile, atât cele lumești, cât și cele spirituale; și dacă ei se mențin cu credință până la sfârșit, atunci sunt primiți în cer pentru ca să poată locui cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit. O, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că aceste lucruri sunt adevărate; căci Domnul Dumnezeu le-a spus.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosia 3

- 1 Și iarăși, frații mei, vreau să vă atrag atenția, căci mai am ceva să vă spun; căci iată, am lucruri să vă spun despre ceea ce va să vină.
- 2 Iar lucrurile pe care vi le voi spune le-am aflat de la un înger de la Dumnezeu. Și el mi-a spus: Trezește-te; iar eu m-am trezit și, iată, el stătea în fața mea.
- 3 Și el mi-a spus: Trezește-te și auzi cuvintele pe care îți le voi spune; căci iată, am venit să-ți anunț ție vești bune, de mare bucurie.
- 4 Căci Domnul a auzit rugăciunile tale și a judecat dreptatea ta și m-a trimis să-ți spun că poți să te bucuri; și că poți declara poporului tău, ca și ei să fie plini de bucurie.
- 5 Căci iată, timpul acela va veni și nu este prea departe când, cu putere, Domnul Atotputernic care domnește, care a fost și este din veșnicie până la toate veșnicile, va pogori din cer printre copiii oamenilor și va locui într-un tabernacol de lut și va merge printre oameni, făcând miracole puternice, cum ar fi să-i vindece pe cei bolnavi, să-i învie pe cei morți, să-i facă pe cei schilozi să meargă, iar pe orbi să-și capete vederea, și pe surzi să audă, și să vindece tot felul de boli.
- 6 Iar El va alunga toți diavolii sau spiritele rele care trăiesc în inimile copiilor oamenilor.
- 7 Și iată, El va suferi ispite și dureri trupesti, foame, sete și oboseală, chiar mai mult decât poate să sufere un om, în afară de moarte; căci iată, țâșnește sânge din fiecare por, atât de mare va fi suferința Lui pentru ticăloșia și lucrurile abominabile poporului Său.
- 8 Și El se va numi Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Tatăl cerului și al pământului, Creatorul tuturor lucrurilor de la început; iar mama Lui se va numi Maria.
- 9 Și iată, El va veni la ai Săi, pentru ca salvarea să poată veni la copiii oamenilor chiar prin credința în numele Lui; și chiar și după toate acestea, ei tot Îl vor considera om și vor spune că are pe diavol în El, și-L vor biciui, și-L vor răstigni.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

10 Iar El se va ridica a treia zi din morți; și iată, El stă să judece lumea; și iată, toate aceste lucruri sunt făcute pentru ca o judecată dreaptă să pogoare asupra copiilor oamenilor.

11 Căci iată, sângele Lui, de asemenea, ispășește păcatele celor care au căzut prin păcatul lui Adam, care au murit fără a cunoaște voința lui Dumnezeu în legătură cu ei sau care au păcătuit fără să știe.

12 Dar vai, vai de cel care știe că se răzvrătește împotriva lui Dumnezeu! Căci Salvarea nu vine la nimeni, decât prin pocăință și credință în Domnul Isus Hristos.

13 Și Domnul Dumnezeu i-a trimis pe profeții Lui sfinți printre toți copiii oamenilor, pentru ca ei să vestească aceste lucruri către fiecare neam, seminție și limbă, pentru ca astfel oricine care va crede că Hristos va veni, acela va putea primi iertarea păcatelor lui și se va bucura cu nespusă bucurie, ca și cum El ar fi venit deja printre ei.

14 Totuși, Domnul Dumnezeu a văzut că poporul Său era un popor încăpățânat și El le-a dat lor o lege, și anume, legea lui Moise.

15 Și multe semne și minuni și simboluri și umbre le-a arătat El despre venirea Sa; și, de asemenea, profeți sfinți le-au vorbit despre venirea Lui; și totuși ei și-au împietrit inimile și nu au înțeles că legea lui Moise nu folosește la nimic, decât dacă ar fi prin ispășirea sângelui Lui.

16 Și chiar dacă ar fi posibil ca pruncii să păcătuiescă, ei n-ar putea să fie salvați; dar eu vă spun, ei sunt binecuvântați; căci iată, dacă prin Adam sau prin firea lor ei cad, totuși sângele lui Hristos ispășește pentru păcatele lor.

17 Și mai mult, vă spun vouă că nu va exista nici un alt nume dat, precum și nici un alt mijloc sau o altă cale prin care salvarea să poată veni pentru copiii oamenilor, ci numai prin și în numele lui Hristos, Domnul Atotputernic.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

18 Căci iată, El judecă, iar judecata Lui este dreaptă; iar copilul care moare în pruncie nu piere; dar oamenii beau blestemul pentru sufletele lor dacă nu se umilesc și dacă nu devin ca și copiii mici și cred că salvarea a fost și este și va fi în și prin sângele ispășitor al lui Hristos, Domnul Atotputernic.

19 Căci omul prin firea lui este un dușman al lui Dumnezeu și a fost de la căderea lui Adam și va fi în vecii vecilor, dacă el nu se supune chemărilor Spiritului Sfânt și înlătură omul firesc și devine un sfânt prin ispășirea lui Hristos Domnul și devine ca un copil, ascultător, blând, umil, răbdător, plin de dragoste, dornic să se supună tuturor lucrurilor pe care Domnul are grijă să i le trimită, tot așa cum un copil se supune tatălui său.

20 Și încă mai mult vă spun, că acel timp va veni când cunoașterea despre un Salvator se va răspândi la fiecare națiune, neam, limbă și popor.

21 Și iată, atunci când acel timp va veni, nimeni nu va fi găsit fără vină în fața lui Dumnezeu, în afară de prunci, decât numai prin pocăință și credință în numele Domnului Dumnezeu cel Atotputernic.

22 Și chiar la timpul acesta când tu vei fi învățat poporul tău lucrurile pe care Domnul Dumnezeuul tău ți le-a poruncit, chiar și atunci nu sunt nevinovați în fața lui Dumnezeu decât după cuvintele pe care vi le-am vorbit.

23 Și acum, am vorbit cuvintele pe care Domnul Dumnezeu mi le-a poruncit.

24 Și astfel spune Domnul: Ele vor sta ca o mărturie strălucită împotriva acestui popor în ziua judecății; astfel vor fi ei judecați, fiecare om după faptele sale, fie că ele sunt bune sau rele.

25 Și dacă sunt rele, atunci ei sunt puși față în față cu o vedere îngrozitoare a păcatului și a lucrurilor lor abominabile, care-i face să se îndepărteze din prezența Domnului într-o stare de nenorocire și de chin nesfârșit din care nu se mai pot întoarce; de aceea au băut blestem pentru sufletele lor.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 De aceea, ei au băut din cupa mâniei lui Dumnezeu, a
cărui judecată n-ar putea să-i acuze pe ei mai mult decât
a putut să-l acuze pe Adam care trebuia să cadă pentru
că a luat din fructul oprit; de aceea, îndurarea nu poate
să-i mai ajungă în vecii vecilor.

27 Iar chinul lor este ca un lac de foc și pucioasă ale cărui
flăcări sunt nestinse și al cărui fum se înalță în vecii
vecilor. Așa mi-a poruncit Domnul. Amin.

Therefore, they have drunk out of the cup of the
wrath of God, which justice could no more deny unto
them than it could deny that Adam should fall because
of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy
could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone,
whose flames are unquenchable, and whose smoke as-
cendeth up forever and ever. Thus hath the Lord com-
manded me. Amen.

Mosia 4

- 1 Și acum, s-a întâmplat că, atunci când regele Beniamin a terminat de vorbit cuvintele care i-au fost trimise de către îngerul Domnului, el și-a aruncat privirile de jur-împrejur prin mulțime; și iată, ei au căzut la pământ, căci frica de Domnul a venit asupra lor.
- 2 Și s-au văzut pe ei înșiși în starea lor carnală, chiar mai jos decât țărâna pământului. Și cu toții au strigat tare într-un singur glas, zicând: O, ai milă și folosește sângele ispășitor al lui Hristos pentru ca noi să putem primi iertarea păcatelor noastre și inimile noastre să fie purificate; căci noi credem în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a făcut cerul și pământul, precum și toate lucrurile, Cel care se va pogori printre copiii oamenilor.
- 3 Și s-a întâmplat că, după ce au spus aceste cuvinte, Spiritul Domnului a venit asupra lor și au fost umpluți de bucurie, primind iertarea păcatelor lor și având pace în conștiință datorită credinței lor foarte mari în Isus Hristos care va veni, potrivit cuvintelor pe care regele Beniamin le-a vorbit către ei.
- 4 Și regele Beniamin iarăși și-a deschis gura și a început să le vorbească, zicând: Prietenii mei și frații mei, neamurile mele și poporul meu, eu iarăși vreau să vă atrag atenția ca să puteți auzi și să înțelegeți restul cuvintelor mele pe care le voi vorbi către voi.
- 5 Căci iată, dacă cunoașterea bunătății lui Dumnezeu la timpul acesta v-a trezit la o înțelegere a nimicniciei voastre, și a stării voastre de decădere și a lipsei voastre de valoare—
- 6 Eu vă spun, dacă ați ajuns la o cunoaștere a bunătății lui Dumnezeu și a puterii Lui fără de asemănare și a înțelepciunii Lui și a răbdării Lui și a suferințelor Lui îndelungate pentru copiii oamenilor; și, de asemenea, a ispășirii care a fost pregătită încă de la începutul lumii, pentru ca astfel salvarea să poată veni la cel care își va pune încrederea în Domnul și care va fi sârguincios în ținerea poruncilor Lui și va continua în credință chiar până la capătul vieții sale, vreau să spun viața trupului muritor—

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 Eu spun că acesta este omul care primește salvarea prin ispășirea care a fost pregătită încă de la crearea lumii pentru toată omenirea, care a fost de la căderea lui Adam sau care este, sau care va fi vreodată, chiar până la sfârșitul lumii.
- 8 Și acesta este felul în care va veni salvarea. Și nu este nici un alt fel de salvare în afară de aceasta despre care s-a vorbit; și nici nu sunt alte condiții prin care omul poate fi salvat, în afară de condițiile despre care v-am vorbit.
- 9 Credeți în Dumnezeu; credeți că El este și că El a creat toate lucrurile, atât în cer, cât și pe pământ; credeți că El are toată înțelepciunea și toată puterea, atât în cer, cât și pe pământ; credeți că omul nu înțelege toate lucrurile pe care Domnul le poate înțelege.
- 10 Și iarăși, credeți că trebuie să vă pocăiți de păcate și să renunțați la ele și să vă umiliți în fața lui Dumnezeu; și cereți cu sinceritatea inimii voastre ca El să vă ierte; și acum, de credeți toate aceste lucruri, aveți grijă să le faceți.
- 11 Și iarăși vă spun, așa cum v-am spus mai înainte că, așa cum voi ați ajuns la cunoașterea slăviei lui Dumnezeu sau dacă ați cunoscut bunătatea Lui și ați gustat din dragostea Lui și ați primit iertarea păcatelor voastre, ceea ce v-a adus bucurie foarte mare în sufletele voastre, chiar așa, eu aș vrea ca să vă aduceți aminte și să păstrați întotdeauna în memoria voastră măreția lui Dumnezeu și nimicnicia voastră, precum și bunătatea Lui și suferințele Lui îndelungate pentru voi, fapte nevrednice, și să vă umiliți în adâncurile umilinței, chemând numele Domnului în fiecare zi și stând neclintiți în credința a ceea ce va veni, care a fost vorbit de gura îngerului.
- 12 Și iată, vă spun că, dacă veți face aceasta, vă veți bucura întotdeauna și veți fi plini de iubirea lui Dumnezeu și veți păstra pentru totdeauna iertarea păcatelor voastre; și veți crește în cunoașterea slăviei aceluia care v-a făcut pe voi sau în cunoașterea a ceea ce este drept și adevărat.
- 13 Și nu veți avea dorința să vă faceți rău unul altuia, ci să trăiți în pace și să dați fiecăruia ceea ce i se cuvine.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

14 Și nu veți îngădui copiilor voștri ca ei să umble
flămânzi sau goi; și nici nu veți îngădui ca ei să încalce
legile lui Dumnezeu și să se bată și să se certe unul cu
altul și să-l slujească pe diavol, care este stăpânul
păcatului sau care este spiritul rău despre care au vorbit
strămoșii noștri, el fiind un dușman al întregii dreptăți.

15 Dar îi veți învăța să meargă pe căile adevărului și
cumpătării; îi veți învăța să se iubească unul pe altul și să
se slujească unul pe altul.

16 Și, de asemenea, voi înșivă veți ajuta pe cei care au
nevoie de ajutorul vostru; veți dăruia din bunurile
voastre celor care sunt la nevoie; și nu veți îngădui ca
cerșetorul să cerșească în zadar și n-o să-l lăsați să piară.

17 Poate că veți spune: Omul și-a adus singur
nenorocirea asupra lui; de aceea îmi voi opri mâna și
nu-i voi da din mâncarea mea și nici nu voi împărți cu el
din bunurile mele pentru ca el să nu sufere, căci
pedepsele lui sunt drepte—

18 Dar îți spun ție, o, omule, că oricine face așa are mare
motiv să se pocăiască; și dacă nu se pocăiește pentru ceea
ce a făcut, atunci el va pieri pentru veșnicie și nu va avea
nici un drept la împărăția lui Dumnezeu.

19 Căci iată, nu suntem noi cu toții cerșetori? Nu
depindem noi toți de aceeași Ființă, chiar Dumnezeu,
pentru toate bunurile pe care le avem, atât pentru
mâncare, cât și pentru îmbrăcăminte, și pentru aur, și
pentru argint, și pentru toate bogățiile de tot felul pe
care le avem?

20 Și iată, chiar în timpul acesta, voi I-ați strigat numele
și I-ați cerșit iertarea păcatelor voastre. Și a răbdat El ca
voi să cerșiți în zadar? Nu; El și-a revărsat Spiritul
asupra voastră și a făcut ca inimile voastre să se umple de
bucurie și a făcut ca gurile voastre să se oprească pentru
ca să nu mai puteți vorbi, atât de mare era bucuria
voastră.

21 Și acum, dacă Dumnezeu, care v-a făcut pe voi, de
care voi depindeți pentru viețile voastre și pentru tot
ceea ce aveți și sunteți, vă dă vouă tot ceea ce cereți cu
credință care este drept, crezând că veți primi, o, atunci,
cât de mult trebuie să împărțiți unul la altul din
bunurile voastre.

And ye will not suffer your children that they go
hungry, or naked; neither will ye suffer that they trans-
gress the laws of God, and fight and quarrel one with
another, and serve the devil, who is the master of sin, or
who is the evil spirit which hath been spoken of by our
fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth
and soberness; ye will teach them to love one another,
and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in
need of your succor; ye will administer of your sub-
stance unto him that standeth in need; and ye will not
suffer that the beggar putteth up his petition to you in
vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon
himself his misery; therefore I will stay my hand, and
will not give unto him of my food, nor impart unto him
of my substance that he may not suffer, for his punish-
ments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the
same hath great cause to repent; and except he repen-
teth of that which he hath done he perisheth forever,
and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all de-
pend upon the same Being, even God, for all the sub-
stance which we have, for both food and raiment, and
for gold, and for silver, and for all the riches which we
have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on
his name, and begging for a remission of your sins. And
has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has
poured out his Spirit upon you, and has caused that
your hearts should be filled with joy, and has caused that
your mouths should be stopped that ye could not find
utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you
are dependent for your lives and for all that ye have and
are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right,
in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye
ought to impart of the substance that ye have one to an-
other.

- 22 Și dacă îl judecați pe omul care vă cere din averea voastră pentru ca să nu piară și-l condamnați, cu atât mai dreaptă va fi condamnarea voastră pentru că nu împărțiți din averea voastră care nu vă aparține vouă, ci lui Dumnezeu, căruia, de asemenea, Îi aparține viața voastră; și totuși voi nu cereți nimic și nici nu vă pocăiți pentru lucrul pe care l-ați făcut.
- 23 Eu vă spun vouă că va fi vai de acel om, căci averea lui va pieri împreună cu el; și acum, spun aceste lucruri către cei care sunt bogați în lucrurile care aparțin de lumea aceasta.
- 24 Și iarăși, vorbesc către cel sărac, către voi, cei care nu aveți nimic și totuși aveți destul ca să trăiți de pe o zi pe alta; mă refer la voi toți care îi respingeți pe cerșetori pentru că nu aveți nimic; aș vrea ca voi să spuneți în inimile voastre că: Eu nu dăruiesc pentru că nu am nimic, căci dacă aș avea, atunci aș dăru.
- 25 Și acum, dacă spuneți aceasta în inimile voastre, atunci rămâneți nevinovați; altfel, sunteți condamnați; iar condamnarea voastră este dreaptă pentru că tânjiți după ceea ce nu ați primit.
- 26 Și acum, de dragul acestor lucruri pe care vi le-am spus—pentru ca să păstrați iertarea păcatelor voastre de la o zi la alta, pentru ca să puteți păși nevinovați în fața lui Dumnezeu—aș vrea ca voi să împărțiți din averea voastră celor săraci, fiecare după ceea ce are, cum ar fi să hrăniți pe cei flămânzi, să îmbrăcați pe cei goi, să vizitați și să mângâiați pe cei bolnavi, atât spiritual, cât și material, după lipsurile lor.
- 27 Și vedeți ca toate aceste lucruri să fie făcute în înțelepciune și ordine; căci nu este nevoie ca omul să fugă mai repede decât este puterea lui. Și iarăși este potrivit ca el să fie sârguincios pentru ca astfel să poată câștiga premiul; de aceea, toate lucrurile trebuie să fie făcute în ordine.
- 28 Și aș dori ca să vă aduceți aminte că oricine dintre voi care împrumută de la vecinul său, trebuie să dea înapoi ceea ce a împrumutat, după cum s-a înțeles, căci altfel păcătuieți; și poate că veți face ca și vecinul vostru să păcătuiască.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

29 Și în sfârșit, nu pot să vă spun toate lucrurile prin care puteți păcătui; căci sunt diferite căi și mijloace, chiar atât de multe încât nu le pot număra.

30 Dar atât vă pot spune că, dacă nu vegheați asupra voastră, și a gândurilor voastre, și a cuvintelor voastre, și a faptelor voastre, și nu respectați poruncile lui Dumnezeu, și nu continuați în credința a ceea ce voi ați auzit despre venirea Domnului nostru, chiar până la sfârșitul vieților voastre, atunci va trebui să pieriți. Și acum, o, omule, adu-ți aminte și nu pieri.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mosia 5

- 1 Și acum, s-a întâmplat că atunci când regele Beniamin a vorbit în felul acesta către poporul său, el a trimis printre ei, dorind să știe dacă poporul său credea în cuvintele pe care le vorbise către ei.
- 2 Și ei toți au strigat într-un singur glas, zicând: Da, noi credem toate cuvintele pe care ni le-ai spus către noi; și, de asemenea, știm că ele sunt sigure și adevărate datorită Spiritului Domnului cel Atotputernic, care a lucrat o schimbare mare în noi sau în inimile noastre, pentru că nu mai avem înclinare să facem rău, ci să facem bine neîncetat.
- 3 Și noi înșine, de asemenea, prin bunătatea fără de margini a lui Dumnezeu și prin manifestările Spiritului Său, avem viziuni mari despre ceea ce va veni; și dacă ar fi potrivit, am putea profeți despre toate lucrurile.
- 4 Și este credința pe care noi am avut-o despre lucrurile pe care regele nostru le-a vorbit către noi care ne-a adus la această mare cunoaștere, de care ne bucurăm foarte mult.
- 5 Și dorim să facem un legământ cu Dumnezeul nostru ca să îndeplinim voința Lui și să fim supuși poruncilor Lui în toate lucrurile pe care El ni le va porunci, până la sfârșitul zilelor noastre, pentru ca să nu aducem asupra noastră un chin fără de sfârșit, așa cum a fost grăit de către înger, și ca să nu bem din cupa mâniei lui Dumnezeu.
- 6 Și acum, acestea sunt cuvintele pe care regele Beniamin le-a dorit de la ei; și de aceea el a spus către ei: Ați vorbit cuvintele pe care le-am dorit; și legământul pe care l-ați făcut este un legământ drept.
- 7 Și acum, datorită legământului pe care l-ați făcut, veți fi numiți copiii lui Hristos, fiii și fiicele Lui; căci iată, în ziua aceasta El v-a născut pe voi spiritual; căci voi spuneți că inimile voastre sunt schimbate prin credință în numele Lui; de aceea, voi v-ați născut din El și ați devenit fiii și fiicele Lui.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Și sub această căpetenie ați fost făcuți liberi și nu este nici o altă căpetenie care ar putea să vă facă liberi. Nu este nici un alt nume dat prin care vine salvarea; de aceea, doresc ca să luați asupra voastră numele lui Hristos, toți aceia care ați intrat într-un legământ cu Dumnezeu, că veți fi supuși până la sfârșitul vieților voastre.
- 9 Și se va întâmpla că oricine va face aceasta va fi găsit la dreapta lui Dumnezeu, căci el va cunoaște numele prin care este chemat; căci el va fi chemat prin numele lui Hristos.
- 10 Și acum se va întâmpla că oricine care nu va lua numele lui Hristos asupra sa va trebui să fie chemat printr-un alt nume; de aceea, el se va găsi la stânga lui Dumnezeu.
- 11 Și aș dori ca să vă aduceți aminte, de asemenea, că acesta este numele pe care am spus că vi-l voi da și care nu se va șterge niciodată decât prin încălcarea legii; de aceea, aveți grijă să nu încălcați legea, pentru ca numele să nu fie șters din inima voastră.
- 12 Eu vă spun, aș vrea ca să vă aduceți aminte să păstrați numele scris pentru totdeauna în inimile voastre, pentru ca să nu vă găsiți la stânga lui Dumnezeu, ci să auziți și să cunoașteți glasul prin care veți fi chemați, precum și numele cu care El vă va chema.
- 13 Căci, cum poate un om să cunoască stăpânul pe care nu l-a slujit și care este un străin pentru el și departe de gândurile și intențiile sale?
- 14 Și iarăși, ia un om măgarul care aparține vecinului său și-l păstrează? Eu vă spun vouă: Nu; el nu va permite ca acesta să se hrănească laolaltă cu turmele sale, ci îl va alunga și-l va da afară. Eu vă spun vouă că tot așa va fi și cu voi, dacă nu cunoașteți numele cu care veți fi chemați.
- 15 De aceea, aș vrea ca să fiți neclintiți și nestrămutați, făcând întotdeauna lucruri bune din abundență pentru ca Hristos, Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, să vă poată pecetlui ca ai Săi, pentru ca să puteți fi aduși în cer, ca să aveți salvare și viață veșnică prin înțelepciunea și puterea, dreptatea și îndurarea Celui care a făcut toate lucrurile, atât în cer, cât și pe pământ, care este Dumnezeu peste toate. Amin.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosia 6

- 1 Și acum, regele Beniamin a crezut că era potrivit ca, după ce a terminat de vorbit poporului, să ia numele tuturor celor care au intrat într-un legământ cu Dumnezeu ca să-i țină poruncile Lui.
- 2 Și s-a întâmplat că nu exista nici un suflet, doar dacă erau prunci, care să nu fi intrat într-un legământ și să nu fi luat asupra lor numele lui Hristos.
- 3 Și iarăși, s-a întâmplat că atunci când regele Beniamin a sfârșit toate aceste lucruri și l-a uns pe fiul său Mosia ca domnitor și rege peste poporul său și i-a încredințat toate treburile împărăției, și, de asemenea, a numit preoți ca să învețe poporul, pentru ca ei să audă și să cunoască poruncile lui Dumnezeu și să-i ațâțe să-și aducă aminte de jurământul pe care l-au făcut, el a dat drumul mulțimii, iar aceștia s-au întors, fiecare cu familiile lor, la casele lor.
- 4 Iar Mosia a început să domnească în locul tatălui său. Și el a început să domnească în cel de al treizecilea an al vieții sale, fiind în total aproximativ patru sute șaptezeci și șase de ani de la timpul când Lehi a plecat din Ierusalim.
- 5 Iar regele Beniamin a mai trăit trei ani și apoi a murit.
- 6 Și s-a întâmplat că regele Mosia a mers pe căile Domnului și a respectat judecățile și regulile Lui și a ținut poruncile Lui în toate lucrurile pe care El i le-a poruncit.
- 7 Și regele Mosia a pus poporul său să cultive pământul. Și el însuși a cultivat pământul pentru ca să nu devină o povară pentru poporul său, pentru ca să facă tot așa cum a făcut tatăl său în toate lucrurile. Și nu a fost nici un conflict printre poporul lui timp de trei ani.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosia 7

- 1 Și acum s-a întâmplat că după ce regele Mosia avusese pace continuă timp de trei ani, el a dorit să aflu despre poporul care s-a dus să locuiască în țara lui Lehi-Nefi sau în orașul lui Lehi-Nefi; căci poporul său nu auzise nimic despre ei din timpul când au plecat din țara lui Zarahemla; de aceea, l-au asaltat cu întrebări.
- 2 Și s-a întâmplat că regele Mosia a consimțit ca saisprezece oameni puternici să se ducă în țara lui Lehi-Nefi ca să întrebe despre frații lor.
- 3 Și s-a întâmplat că în ziua următoare au plecat, având printre ei pe unul, Amon, acesta fiind un om tare și puternic și un urmaș al lui Zarahemla; și el a fost, de asemenea, conducătorul lor.
- 4 Și acum, ei nu știau pe ce cale să meargă în pustiu ca să ajungă la țara lui Lehi-Nefi; de aceea, au rătăcit timp de multe zile în pustiu, și anume patruzeci de zile au rătăcit ei.
- 5 Și după ce au rătăcit patruzeci de zile, au ajuns la un deal care este la nord de țara lui Șilom și acolo și-au instalat corturile.
- 6 Iar Amon a luat pe trei dintre frații săi și numele lor erau Amalec, Helem și Hem și s-au coborât în țara lui Nefi.
- 7 Și iată, au întâlnit pe regele poporului care era în țara lui Nefi și în țara lui Șilom; și au fost înconjurați de garda regelui și au fost luați, legați și băgați la închisoare.
- 8 Și s-a întâmplat că, după ce au stat în închisoare timp de două zile, au fost aduși iarăși în fața regelui, iar legăturile lor au fost dezlegate; și au stat în fața regelui și li s-a dat voie ori, mai degrabă, li s-a poruncit să răspundă la întrebările pe care el le-a pus.
- 9 Și el a spus către ei: Iată, eu sunt Limhi, fiul lui Noe, care era fiul lui Zenif, care a venit din țara lui Zarahemla ca să moștenească țara aceasta, care era țara strămoșilor lor, care a fost făcut rege de către glasul poporului.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

10 Și acum doresc să știu motivul pentru care voi ați fost așa de îndrăzneți ca să veniți aproape de zidurile orașului, când eu însumi am fost împreună cu gărzile mele în afara porții?

11 Și acum, din cauza aceasta am poruncit ca să fiți reținuți, ca să vă pot întreba, căci altfel așa fi făcut ca gărzile mele să vă omoare. Aveți voie să vorbiți.

12 Și acum, când Amon a văzut că i s-a dat voie să vorbească, a înaintat și s-a închinat în fața regelui; și ridicându-se iarăși el a spus: O, rege, eu sunt foarte recunoscător în fața lui Dumnezeu în ziua aceasta pentru că sunt încă în viață și mi se dă voie să vorbesc; și mă voi strădui să vorbesc cu îndrăzneală;

13 Căci sunt sigur că, dacă m-ai fi cunoscut, nu ai fi permis să port aceste legături. Căci eu, Amon, sunt un urmaș al lui Zarahemla și am venit din țara lui Zarahemla ca să întreb despre frații noștri pe care Zenif i-a adus afară din țara aceea.

14 Și acum s-a întâmplat că după ce Limhi a auzit cuvintele lui Amon, a fost foarte bucuros și a spus: Acum știu cu siguranță că ai mei frați care erau în țara lui Zarahemla sunt încă în viață. Și acum mă voi bucura; iar mâine voi face ca și poporul meu să se bucure.

15 Căci iată, noi suntem înrobiți lamaniților și plătim un bir care este greu de suportat. Și acum iată, frații noștri ne vor elibera din robia noastră sau din mâinile lamaniților și vom fi sclavii lor; căci este mai bine să fim sclavi sub nefiți decât să plătim tribut regelui lamaniților.

16 Și acum, regele Limhi a dat poruncă gărzilor sale ca să nu-l mai lege pe Amon, nici pe frații lui, ci a făcut ca ei să se ducă la dealul care era la nord de Șilom și să-i aducă pe frații lor în oraș pentru ca ei să poată să mănânce și să bea și să se odihnească după oboseala călătoriei; căci ei au răbdat multe; ei suferiseră de foame, sete și de oboseală.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

17 Și acum, s-a întâmplat în ziua următoare că regele Limhi a dat de veste către poporul său cum că trebuia să se adune cu toții la templu ca să asculte cuvintele pe care avea să le vorbească către ei.

18 Și s-a întâmplat că atunci când s-au adunat laolaltă, el le-a vorbit în felul acesta înțelept, zicând: O, voi, poporul meu, ridicați-vă capul și fiți alinați; căci iată, timpul a venit sau nu este prea îndepărtat, când noi nu vom mai fi supușii dușmanilor noștri, cu toate străduințele noastre care au fost deșarte; și totuși cred că a mai rămas să purtăm o luptă decisivă.

19 De aceea, ridicați-vă capul și bucurați-vă și puneți-vă nădejdea în Dumnezeu, în acel Dumnezeu care era Dumnezeul lui Avraam și Isaac și Iacov; și, de asemenea, acel Dumnezeu care i-a scos pe copiii Israelului din țara Egiptului și a făcut ca ei să meargă prin Marea Roșie ca pe pământ uscat și i-a hrănit pe ei cu mană pentru ca să nu piară în pustiu; și încă multe alte lucruri a făcut El pentru ei.

20 Și iarăși, același Dumnezeu i-a scos pe strămoșii noștri din țara Ierusalimului și a ținut și a păstrat pe poporul Său chiar până acum; și iată, din cauza nedreptăților și a lucrurilor noastre abominabile, El ne-a adus pe noi în sclavie.

21 Și voi toți sunteți martori în ziua aceasta că Zenif, care a fost făcut rege peste acest popor, el fiind prea ambițios să moștenească țara strămoșilor săi, de aceea fiind înșelat de viclenia și înșelătoria regelui Laman care, intrând într-o înțelegere cu regele Zenif și cedând o parte din țară, și chiar orașul lui Lehi-Nefi, precum și orașul lui Șilom; și țara dimprejur—

22 Și el a făcut toate acestea cu singurul scop de a aduce poporul acesta în robie sau în sclavie. Și iată, noi în acest timp plătim tribut regelui lamaniților, și anume jumătate din porumbul nostru și orzul nostru și orice alte grâne de tot felul, precum și jumătate din animalele turmelor și cirezilor noastre; și chiar și jumătate din tot ceea ce avem sau stăpânim regele lamaniților ia de la noi, căci altfel ne-ar lua viața.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 Și acum, nu este acest lucru greu de dus? Și nu este această suferință a noastră mare? Acum iată ce puternic motiv avem să jelim.

24 Da, eu vă spun, mari sunt motivele pe care le avem ca să jelim; căci iată, cât de mulți dintre frații noștri au fost uciși, iar sângele lor a fost vărsat în zadar; și toate acestea din cauza nedreptății.

25 Căci, dacă acest popor n-ar fi căzut în nelegiuire, Domnul n-ar fi dat voie ca acest mare rău să vină peste el. Dar iată, ei nu au vrut să asculte de cuvintele Lui; și au început conflicte între ei, chiar atât de multe, încât au vărsat sânge între ei.

26 Și au ucis un profet al Domnului; da, un om ales al lui Dumnezeu, care le-a spus despre ticăloșia și lucrurile lor abominabile și care a profețit despre multe lucruri care vor fi să vină, da, chiar și despre venirea lui Hristos.

27 Și pentru că el le-a spus că Hristos era Dumnezeu, Tatăl tuturor lucrurilor, și a spus că El trebuia să-și ia înfățișarea unui om; și aceasta trebuia să fie înfățișarea în care omul a fost făcut la început; sau, cu alte cuvinte, el a spus că omul a fost făcut după înfățișarea lui Dumnezeu și că Dumnezeu se va pogori printre copiii oamenilor și va lua asupra Sa carne și sânge și va umbla pe fața pământului—

28 Și acum, pentru că a spus acestea, ei l-au ucis; și mult mai multe lucruri au făcut ei care au adus mânia lui Dumnezeu asupra lor. De aceea, cine se miră că sunt în sclavie și că sunt loviți cu suferințe dureroase?

29 Căci iată, Domnul a spus: Eu nu voi mai adăposti poporul meu în ziua nelegiurii sale; ci voi îngrădi căile sale ca să nu prospere; iar faptele sale vor fi ca o piedică în fața lor.

30 Și iarăși, a spus: Dacă poporul meu va semăna ticălosie atunci va culege neghina adusă de furtună; iar efectul acesteia este otravă.

31 Și el iarăși a spus: Dacă poporul meu va semăna ticălosie, atunci va culege vântul de la răsărit, care aduce distrugere imediată.

32 Și acum, iată, făgăduința Domnului este împlinită, iar voi sunteți loviți și în suferință.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 Dar dacă vă veți întoarce către Domnul cu toată hotărârea inimii și vă veți pune nădejdea în El și-L veți sluji cu toată sârguința minții, dacă veți face aceasta, atunci El, după voința și plăcerea Sa, vă va elibera din sclavie.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosia 8

- 1 Și s-a întâmplat că după ce regele Limhi a terminat de vorbit către poporul său, căci el a vorbit multe lucruri către el și numai câteva dintre acestea le-am scris în această carte, el a spus poporului său toate lucrurile despre frații lor care erau în țara lui Zarahemla.
- 2 Și el a făcut ca Amon să se ridice în picioare în fața mulțimii și să repete ceea ce li s-a întâmplat fraților lor din timpul când Zenif a plecat din țară chiar până când el însuși a ieșit din țară.
- 3 Și el, de asemenea, le-a repetat ultimele cuvinte pe care regele Benjamin le-a propovăduit și le-a explicat poporului lui Limhi, așa încât ei să poată înțelege toate cuvintele pe care le-a spus.
- 4 Și s-a întâmplat că după ce a făcut toate acestea, regele Limhi a dat drumul mulțimii și a făcut ca fiecare să se întoarcă la casa lui.
- 5 Și s-a întâmplat că el a dispus ca plăcile care conțineau cronicile poporului său din timpul când au plecat din țara lui Zarahemla să fie aduse în fața lui Amon, pentru ca el să le poată citi.
- 6 Acum, imediat ce Amon a citit cronicile, regele l-a întrebat dacă putea tălmăci limbile, iar Amon i-a spus că el nu putea.
- 7 Iar regele a spus către el: Fiind întristat din cauza suferințelor poporului meu, am dispus ca patruzeci și trei de oameni din poporul meu să se ducă în pustiu și să găsească țara lui Zarahemla pentru ca să putem să le cerem fraților noștri să ne elibereze din sclavie.
- 8 Și ei au rătăcit în pustiu timp de mai multe zile, dar cu toată strădania lor, ei nu au găsit țara lui Zarahemla, ci s-au reîntors la țara aceasta după ce au călătorit printr-o țară printre multe ape, descoperind o țară care era acoperită cu oase de oameni și de animale, și, de asemenea, cu ruine de clădiri de tot felul, descoperind o țară care fusese populată de oameni care erau atât de numeroși cât oștirile lui Israel.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

9 Și ca mărturie că lucrurile pe care le-au spus erau adevărate, ei au adus douăzeci și patru de plăci care sunt pline de inscripții și sunt făcute din aur curat.

10 Și iată, ei, de asemenea, au adus scuturi care erau mari și erau făcute din aramă și cupru și erau întregi pe deplin.

11 Și iarăși, ei au adus săbii ale căror mânere erau stricate și ale căror lame erau ruginite; și nu este nimeni în țară care să poată tălmăci limbile sau inscripțiile care sunt pe plăci. De aceea te-am întrebat: Tu nu poți tălmăci?

12 Și eu iarăși te întreb: Cunoști pe vreunul care poate tălmăci? Căci doresc ca aceste cronici să fie tălmăcite în limba noastră; căci, poate, ele ne vor da cunoștințe despre rămășița poporului care a fost distrus și de la care au venit aceste cronici; sau, poate, ele ne vor da cunoștințe despre acest popor care a fost distrus; și doresc să știu cauza distrugerii lui.

13 Acum, Amon a spus către el: Eu pot cu siguranță să-ți spun, o, rege, despre un om care poate tălmăci cronicile; căci el are ceva prin care el se poate uita și poate tălmăci toate cronicile din vechime; și acesta este un dar de la Dumnezeu. Iar lucrurile acestea se numesc tălmăcitoare, și nimeni nu se poate uita prin ele decât dacă i se poruncește, ca să nu se uite la ceva care este interzis și să piară. Iar cel căruia i se poruncește să se uite prin ele, acela se numește un văzător.

14 Și iată, regele poporului care este în țara lui Zarahemla este omul căruia i s-a poruncit să facă aceste lucruri și care are acest mare dar de la Dumnezeu.

15 Iar regele a spus că un văzător este mai presus decât un profet.

16 Iar Amon a spus că un văzător este un revelator și, de asemenea, un profet; și un dar mai mare decât acesta nici un om nu poate să-l aibă, decât dacă ar avea puterea lui Dumnezeu, ceea ce nici un om nu poate; totuși, un om poate să aibă o putere mai mare dată de la Dumnezeu.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

- 17 Dar un văzător poate să știe lucruri din trecut, precum și lucruri care vor veni, iar prin el toate lucrurile vor fi dezvăluite, sau mai degrabă, lucrurile secrete vor fi descoperite, iar lucrurile ascunse vor ieși la lumină, iar lucruri care nu sunt cunoscute vor fi făcute cunoscute prin ei și, de asemenea, vor fi făcute cunoscute prin el lucruri care altfel nu ar putea să fie cunoscute.
- 18 Astfel, Dumnezeu a oferit o posibilitate ca omul, prin credință, să poată face mari minuni; de aceea, el devine foarte folositor pentru semenii săi.
- 19 Și acum, când Amon a terminat de spus aceste cuvinte, regele s-a bucurat foarte mult și a adus mulțumiri lui Dumnezeu, zicând: Fără îndoială aceste plăci cuprind o mare taină, iar acești tălmăcitori au fost fără îndoială pregătiți pentru scopul de a dezvălui copiilor oamenilor aceste taine.
- 20 O, cât de minunate sunt lucrările Domnului și cât de mult suferă El cu poporul Său; da, și cât de oarbe și de nepătrunse sunt înțelegerile copiilor oamenilor; căci ei nu vor căuta înțelepciune, nici nu vor dori ca aceasta să domnească printre ei!
- 21 Da, ei sunt ca o turmă sălbatică care fuge de păstor și se împrăștie și este mânată și devorată de fiarele pădurii.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

CRONICA LUI ZENIF—O relatare despre poporul său din timpul când au plecat din țara lui Zarahemla, până la timpul când au fost eliberați din mâinile lamanților.

Mosia 9

- 1 Eu, Zenif, fiind învățat în toate limbile nefiților și având cunoștință despre țara lui Nefi sau despre țara primei moșteniri a strămoșilor noștri și fiind trimis ca spion printre lamanți ca să spionez despre forțele lor, pentru ca armata noastră să poată merge împotriva lor și să-i distrugă—dar când am văzut ceea ce era bun printre ei, am dorit ca ei să nu fie distruși.
- 2 De aceea, m-am certat cu frații mei în pustiu, căci am dorit ca domnitorul nostru să încheie un tratat cu ei; dar el fiind un om aspru și însetat de sânge a poruncit să fiu ucis; dar am fost salvat printr-o mare vărsare de sânge; căci s-a luptat tată contra tată și frate contra frate până când cea mai mare parte a armatei noastre a fost distrusă în pustiu; și noi ne-am reîntors, aceia dintre noi care scăpasem cu viață, în țara lui Zarahemla, ca să spunem povestea nevestelor și copiilor lor.
- 3 Și totuși, eu fiind prea zelos să moștenesc țara strămoșilor noștri, am adunat atât de mulți câți voiau să meargă și să ocupe pământul și am pornit iarăși în călătoria noastră în pustiu ca să mergem sus până la ținutul acela; dar am fost loviți de foamete și de suferințe dureroase; căci eram leneși în a ne aduce aminte de Domnul Dumnezeu nostru.
- 4 Cu toate acestea, după multe zile de rătăcire în pustiu, ne-am instalat corturile în locul în care frații noștri fuseseră uciși, care era aproape de țara strămoșilor noștri.
- 5 Și s-a întâmplat că m-am dus iarăși împreună cu patru dintre oamenii mei în oraș, până la rege, pentru ca să cunosc intențiile lui și ca să pot să aflăm dacă aș putea să mă duc împreună cu oamenii mei și să stăpânesc pământul în pace.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

- 6 Și m-am dus până la rege, iar el a făcut legământ cu mine ca să pot stăpâni țara lui Lehi-Nefi și țara lui Șilom.
- 7 Și, de asemenea, el a poruncit ca poporul său să plece din țară și eu și poporul meu ne-am dus în țară ca s-o stăpânim.
- 8 Și noi am început să construim clădiri și să reparăm zidurile orașului, da, chiar zidurile orașului lui Lehi-Nefi și ale orașului lui Șilom.
- 9 Și am început să cultivăm pământul, da, chiar cu tot felul de semințe, cu semințe de porumb și de grâu, și de orz și de neas și de șeum, precum și cu semințe de tot felul de roade; și am început să ne înmulțim și să prosperăm în țară.
- 10 Acum, viclenia și șiretenia regelui Laman au adus poporul meu în sclavie; el ne cedase țara pentru ca noi s-o stăpânim.
- 11 De aceea, s-a întâmplat că, după ce trăisem în țară timp de doisprezece ani, regele Laman a început să devină neliniștit, temându-se că poporul meu avea să devină puternic în țară și că el nu va putea să-l răstoarne și să-l ducă în sclavie.
- 12 Acum, ei erau un popor leneș și idolatru; de aceea au dorit să ne ducă pe noi în sclavie, pentru ca ei să poată să se folosească de munca mâinilor noastre; da, ca ei să poată să se ospăteze din turmele de pe câmpiile noastre.
- 13 De aceea, s-a întâmplat că regele Laman a început să ațâțe poporul său ca să se bată cu noi; de aceea, au început războaie și conflicte în țară.
- 14 Căci în cel de al treisprezecelea an al domniei mele în țara lui Nefi, departe la miazăzi de țara lui Șilom, atunci când oamenii mei adăpau și hrăneau turmele lor și cultivau pământul, o oștire numeroasă de lamaniți a venit peste ei și a început să-i omoare, să le ia turmele și porumbul din câmpiile lor.
- 15 Da, și s-a întâmplat că ei au fugit, toți cei care nu au fost prinși, chiar până la orașul lui Nefi și m-au chemat pe mine ca să-i apăr.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

- 16 Și s-a întâmplat că eu i-am înarmat cu arcuri și cu săgeți, cu săbii și cu paloșe, și cu bâte și cu praștii și cu tot felul de arme pe care le-am putut inventa, iar eu și cu oamenii mei ne-am dus împotriva lamaniților ca să ne luptăm.
- 17 Da, cu puterea Domnului ne-am dus ca să ne luptăm împotriva lamaniților; căci eu și oamenii mei am implorat puternic pe Domnul ca El să ne scape din mâinile dușmanilor noștri, căci noi fusesem treziți în a ne aduce aminte de eliberarea strămoșilor noștri.
- 18 Iar Dumnezeu a auzit strigătele noastre și a răspuns la rugăciunile noastre; și noi am înaintat prin puterea Lui; da, noi am înaintat împotriva lamaniților și într-o zi și o noapte am ucis trei mii patruzeci și trei; i-am ucis pe ei până când i-am alungat din țara noastră.
- 19 Iar eu însumi, cu propriile-mi mâini, am ajutat ca să-i îngropăm pe morții lor. Și iată, spre marea noastră întristare și jale, două sute șaptezeci și nouă dintre frații noștri au fost uciși.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosia 10

- 1 Și s-a întâmplat că iarăși am început să întemeiem împărăția și să stăpânim din nou țara în pace. Și eu am dispus ca să se facă arme de război de tot felul, pentru ca să pot avea arme pentru poporul meu în caz că lamaniții ar veni iarăși cu război împotriva poporului meu.
- 2 Și am pus gărzi de jur-împrejurul țării pentru ca lamaniții să nu mai poată veni asupra noastră pe nepregătite și să ne distrugă; și astfel am apărat poporul și turmele mele și i-am salvat de la căderea în mâinile dușmanilor noștri.
- 3 Și s-a întâmplat că am moștenit țara strămoșilor noștri pentru mulți ani, da, pentru douăzeci și doi de ani.
- 4 Și eu am făcut ca bărbații să cultive pământul și să crească tot felul de grâne și tot felul de roade de toate soiurile.
- 5 Și am făcut ca femeile să toarcă și să țeasă, și să lucreze și să facă tot felul de pânzeturi fine, da, și stofe de tot felul, pentru ca noi să ne putem acoperi goliciunea; și astfel am prosperat în țară—astfel am avut pace continuă în țară timp de douăzeci și doi de ani.
- 6 Și s-a întâmplat că regele Laman a murit, iar fiul lui a început să domnească în locul lui. Și a început să-și ațâțe poporul să se răzvrătească împotriva poporului meu; de aceea, au început să se pregătească de război și să se ridice la luptă împotriva poporului meu.
- 7 Dar eu îmi trimisesem spionii de jur-împrejurul țării lui Șemlon ca să pot descoperi pregătirile lor, ca să pot să mă păzesc de ei, pentru ca ei să nu poată veni peste oamenii mei și să-i distrugă.
- 8 Și s-a întâmplat că au venit la miazănoapte de țara lui Șilom, cu oștirile lor numeroase, bărbați înarmați cu arcuri și săbii, cu paloșe, cu pietre și cu praștii; și ei aveau capetele rase și erau goi; și erau încinși cu brăuri de piele în jurul coapselor.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

- 9 Și s-a întâmplat că am făcut ca femeile și copiii oamenilor mei să fie ascunși în pustiu; și eu, de asemenea, am hotărât ca toți bătrânii care puteau purta arme, precum și toți tinerii care erau în stare să poarte arme să se adune laolaltă ca să meargă la luptă împotriva lamaniților; iar eu i-am așezat în rânduri, fiecare om după vârsta lui.
- 10 Și s-a întâmplat că ne-am ridicat la luptă împotriva lamaniților; și eu, până și eu, la vârsta mea înaintată, m-am dus ca să mă lupt cu lamaniții. Și s-a întâmplat că ne-am ridicat la luptă prin puterea Domnului.
- 11 Acum, lamaniții nu știau nimic despre Domnul, nici despre puterea Domnului, de aceea depindeau numai de puterea lor. Și totuși erau un popor puternic în ceea ce privește puterea bărbaților.
- 12 Ei erau un popor sălbatic, fioros și însetat de sânge, crezând în tradiția strămoșilor lor, care este aceasta—Crezând că fuseseră alungați afară din Ierusalim din cauza nedreptăților strămoșilor lor și că au fost prizonieri în pustiu de către frații lor și, de asemenea, că au fost prizonieri în timp ce au trecut marea;
- 13 Și iarăși, că au fost prizonieri în țara primei lor moșteniri, după ce trecuseră marea, iar toate acestea pentru că Nephi a fost mai credincios în ținerea poruncilor Domnului—de aceea el a fost favorizat de Domnul, căci Domnul a auzit rugăciunile lui și le-a răspuns și a luat conducerea călătoriei lor în pustiu.
- 14 Iar frații lui au fost mânioși pe el pentru că nu au înțeles lucrările Domnului; au fost, de asemenea, mânioși pe el pe apă pentru că își împietriseră inimile împotriva Domnului.
- 15 Și iarăși, au fost mânioși pe el atunci când au ajuns în țara făgăduită, pentru că au spus că el luase conducerea poporului din mâinile lor; și au căutat să-l ucidă.
- 16 Și iarăși, au fost mânioși pe el pentru că a plecat în pustiu așa cum Domnul îi poruncise și a luat cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă, căci ei spuneau că i-a jefuit.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

17 Și astfel, i-au învățat pe copiii lor cum că ei trebuia să-i urască și că trebuia să-i ucidă, și că trebuia să-i fure și să-i jefuiască și să facă tot ce puteau ca să-i distrugă; de aceea ei poartă o ură veșnică față de copiii lui Nefi.

18 Chiar din cauza aceasta regele Laman, prin viclenia și înșelătoria lui mincinoasă, precum și prin făgăduielile lui plăcute, m-a înșelat ca să aduc pe acest popor al meu în țara aceasta, pentru ca el să-l poată distruge; da, și noi am suferit mulți ani în țară.

19 Și acum eu, Zeniff, după ce am spus către poporul meu toate lucrurile acestea despre lamanii, i-am îndemnat să se ducă la luptă cu putere, punându-și încrederea în Domnul; și astfel, ne-am luptat cu ei față în față.

20 Și s-a întâmplat că noi i-am alungat din nou afară din țara noastră; și i-am măcelărit într-un mare măcel, chiar pe atât de mulți încât nici nu i-am numărat.

21 Și s-a întâmplat că ne-am întors din nou la pământul nostru, iar poporul meu a început iarăși să-și îngrijească turmele și să-și cultive pământul.

22 Și acum eu, fiind bătrân, am dat împărăția unuia dintre fiii mei; de aceea, nu mai spun nimic. Și fie ca Domnul să binecuvânteze poporul meu. Amin.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosia I I

- 1 Și acum s-a întâmplat că Zenif a dat împărăția lui Noe, unul dintre fiii săi; de aceea, Noe a început să domnească în locul lui; și el nu a mers pe urmele tatălui său.
- 2 Căci iată, el nu a ținut poruncile lui Dumnezeu, ci a mers după dorințele proprii inimi. Și el a avut multe neveste și concubine. Și a făcut ca poporul său să păcătuiască și să facă ceea ce era un lucru abominabil în ochii Domnului. Da, și ei au preacurvit și au făcut tot felul de ticăloșii.
- 3 Și el a impus un bir, a cincea parte din tot ceea ce stăpâneau, a cincea parte din aurul lor și argintul lor, a cincea parte din ziful lor, și din cuprul lor, și din arama lor și fierul lor, a cincea parte din animalele lor puse la îngrășat; și a cincea parte din toate grânele lor.
- 4 Și toate acestea le-a luat ca să se întrețină pe el însuși și pe nevestele și concubinele sale; și, de asemenea, pe preoții săi cu nevestele și concubinele lor; și astfel a schimbat treburile împărăției.
- 5 Căci el a dat jos pe toți preoții care fuseseră unși de către tatăl său și a uns pe alții în locul lor, cei care erau mândri în trufia inimilor lor.
- 6 Da, și astfel erau ei întreținuți în lenea lor și în idolatria lor și în curvia lor de birurile pe care regele Noe le-a impus poporului său; astfel a muncit poporul foarte mult ca să suporte nedreptatea.
- 7 Da, și oamenii, de asemenea, au devenit idolatri, pentru că erau înșelați de cuvintele deșarte și lingușitoare ale regelui și ale preoților; căci aceștia vorbeau cuvinte lingușitoare către ei.
- 8 Și s-a întâmplat că regele Noe a zidit multe clădiri elegante și spațioase; și el le-a decorat pe acestea cu lucrări fine în lemn și cu tot felul de lucruri prețioase din aur și din argint, și din fier și din aramă, și din zif și din cupru;
- 9 Și el, de asemenea, a zidit pentru el un palat spațios și un tron în mijlocul lui care era în întregime făcut din lemn fin și era ornamentat cu aur și cu argint și cu lucruri prețioase.

Mosiah I I

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

10 Și el, de asemenea, a dispus ca lucrătorii săi să facă tot felul de lucrări fine înăuntrul zidurilor templului, din lemn fin și din cupru și din aramă.

11 Iar scaunele care erau puse deoparte pentru marii preoți, care erau deasupra tuturor celorlalte scaune, le-a ornamentat cu aur curat; și a dispus ca să se construiască o balustradă în fața lor, pentru ca ei să poată să-și sprijine trupurile și brațele pe ea în timp ce trebuia să vorbească vorbe deșarte și mincinoase către poporul său.

12 Și s-a întâmplat că a zidit un turn lângă templu; da, un turn foarte înalt, chiar atât de înalt încât putea să stea pe vârful lui și să vadă țara lui Șilom și, de asemenea, țara lui Șemlon, care era stăpânită de lamaniți; și el putea să se uite chiar peste toată țara de jur-împrejur.

13 Și s-a întâmplat că a făcut ca multe case să fie zidite în țara lui Șilom; și a dispus ca un turn mare să fie zidit pe dealul de la miazănoapte de țara lui Șilom, care era locul de refugiu pentru copiii lui Nefi atunci când au fugit din țară; și astfel a dispus el de bogățiile pe care le-a căpătat prin plata birurilor poporului său.

14 Și s-a întâmplat că și-a pus inima în bogățiile sale și și-a petrecut timpul într-o viață de necumpătare împreună cu nevestele și concubinele sale; și tot așa și-au petrecut timpul preoții săi, împreună cu curvele.

15 Și s-a întâmplat că a plantat vii de jur-împrejurul țării; și a construit teascuri și a făcut vin din abundență; și astfel a devenit un băutor de vin, la fel ca și poporul lui.

16 Și s-a întâmplat că lamaniții au început să năvălească peste poporul lui în număr mic și să-i ucidă pe câmpurile lor și atunci când își îngrijeau turmele.

17 Și regele Noe a trimis gărzi de jur-împrejurul țării ca să-i țină afară; dar el nu a trimis destui la număr și lamaniții au năvălit asupra lor și i-au ucis și au mânat multe din turmele lor în afara țării; astfel, lamaniții au început să-i distrugă și să-și verse ura asupra lor.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

18 Și s-a întâmplat că regele Noe și-a trimis armatele împotriva lor, iar ei au fost gonți înapoi sau, ei i-au gonit pe ei înapoi pentru un timp; de aceea, s-au întors bucurându-se de prada lor.

19 Și acum, din cauza acestei mari biruințe, s-au înfumurat mult în inimile lor; ei s-au fălit de tăria lor, zicând că cincizeci dintre ei puteau să stea împotriva a mii de oameni dintre lamaniti; și astfel s-au îngâmfat și s-au desfătat în sânge și în curgerea sângelui fraților lor, și aceasta din cauza ticăloșiei regelui și preoților lor.

20 Și s-a întâmplat că printre ei era un om al cărui nume era Abinadi; și el s-a înfățișat înaintea lor și a început să profețască, zicând: Iată, astfel a cuvântat Domnul și astfel mi-a poruncit El mie, zicând: Du-te și spune acestui popor, așa a spus Domnul—Vai de acest popor, căci Eu am văzut lucrurile abominabile și ticăloșia lor și curvia lor; și dacă nu se vor pocăi, îi voi vizita cu mânia Mea.

21 Și dacă ei nu se pocăiesc și nu se întorc către Domnul Dumnezeul lor, iată, Eu îi voi da pe mâna dușmanilor lor; da, și ei vor fi duși în sclavie; și ei vor cunoaște suferința prin mâna dușmanilor lor.

22 Și se va întâmpla că ei vor ști că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor și că Eu sunt un Dumnezeu gelos, venind asupra lor din cauza nedreptăților poporului Meu.

23 Și se va întâmpla că dacă acest popor nu se pocăiește și nu se întoarce către Domnul Dumnezeul său, atunci ei vor fi duși în sclavie; și nimeni nu-i va elibera decât Domnul Dumnezeul cel Atotputernic.

24 Da, și se va întâmpla că atunci când ei Mă vor striga pe Mine, Eu nu mă voi grăbi să aud strigătele lor; da, iar Eu voi îngădui ca ei să fie loviți de către dușmanii lor.

25 Și dacă ei nu se vor pocăi în sac și cenușă și nu-L vor implora cu putere pe Domnul Dumnezeul lor, Eu nu voi auzi rugăciunile lor și nici nu-i voi elibera din suferințe; și astfel a cuvântat Domnul și astfel mi-a poruncit El mie.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

- 26 Și acum s-a întâmplat că atunci când Abinadi a spus aceste cuvinte, ei s-au mâniat pe el și au căutat să-i ia viața; dar Domnul l-a eliberat din mâinile lor.
- 27 Acum când regele Noe a auzit despre cuvintele pe care Abinadi le-a spus poporului, el, de asemenea, s-a mâniat; și a spus: Cine este Abinadi, ca eu și poporul meu să fim judecați de către el, sau cine este Domnul care va aduce peste poporul meu atâta suferință?
- 28 Vă poruncesc să-l aduceți pe Abinadi aici, ca să-l pot ucide pentru că a spus aceste cuvinte ca să ațâțe oamenii unul împotriva altuia și să provoace vrajbă între ei; de aceea, îl voi ucide.
- 29 Acum, ochii oamenilor erau orbiți; de aceea ei și-au împietrit inimile împotriva cuvintelor lui Abinadi și de atunci încolo au căutat să-l prindă. Iar regele Noe și-a împietrit inima împotriva cuvântului Domnului și nu s-a pocăit de faptele lui rele.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosia 12

- 1 Și s-a întâmplat că doi ani după ce Abinadi a venit printre ei în ascuns, așa ca ei să nu-l cunoască, și a început să profetească printre ei, zicând: Astfel mi-a poruncit Domnul, zicând: Abinadi, du-te și profetește către acest popor al Meu, căci el și-a împietrit inimile împotriva cuvintelor Mele; oamenii nu s-au pocăit pentru faptele lor rele; de aceea, Eu îi voi vizita în mânia Mea, da, în mânia Mea groaznică îi voi vizita Eu din cauza nedreptăților și a lucrurilor lor abominabile.
- 2 Da, vai de această generație! Și Domnul mi-a spus: Întinde-ți mâna și profetește, zicând: Așa a spus Domnul, se va întâmpla că această generație, din cauza nedreptăților, va fi dusă în sclavie și va fi lovită peste obraz; da, și va fi mânată de oameni și va fi ucisă; iar vulturii din cer și câinii, da, precum și fiarele sălbatice vor devora carnea lor.
- 3 Și se va întâmpla că viața regelui Noe va fi prețuită chiar ca un veșmânt într-un cuptor fierbinte; căci el trebuie să știe că Eu sunt Domnul.
- 4 Și se va întâmpla că Eu voi lovi poporul Meu cu suferințe grele, da, cu foamete și cu molime; și voi face ca el să urle cât e ziua de lungă.
- 5 Da, și voi face ca el să aibă poveri grele legate de spinările lor; și să fie mânați înainte ca niște măgari proști.
- 6 Și se va întâmpla că voi trimite grindină printre ei și aceasta îi va lovi; și ei, de asemenea, vor fi loviți de vântul de la răsărit; și insectele vor infesta pământul și vor devora grânele lor.
- 7 Și ei vor fi loviți de o molimă mare—și toate acestea le voi face Eu din cauza nedreptăților și a lucrurilor lor abominabile.
- 8 Și se va întâmpla că, dacă nu se pocăiesc, atunci îi voi distruge cu totul de pe fața pământului; și totuși, ei vor lăsa o cronică în urma lor, iar Eu o voi păstra pentru alte națiuni care vor stăpâni țara; da, chiar aceasta voi face Eu, ca să dezvălui altor națiuni lucrurile abominabile ale acestui popor. Și multe lucruri a profețit Abinadi împotriva acestui popor.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

- 9 Și s-a întâmplat că ei erau mânioși pe el; și l-au luat și l-au dus legat la rege; și au spus regelui: Iată, noi am adus în fața ta pe un om care a profetizat lucruri rele despre poporul tău și a spus că Dumnezeu îl va distruge.
- 10 Și el, de asemenea, a profetizat rău despre viața ta și a spus că viața ta va fi ca un veșmânt într-un cuptor cu foc.
- 11 Și iarăși, el a spus că tu vei fi la fel ca un pai, chiar ca un pai uscat în câmpie, care este călcat de fiare și sfărâmat sub picioarele lor.
- 12 Și iarăși, el a spus că tu vei fi ca floarea de scaiete care, atunci când este coaptă bine, dacă vântul bate, atunci aceasta este spulberată pe fața pământului. Și el pretinde că Domnul a cuvântat aceasta. Și a spus că toate acestea vor veni peste tine, dacă tu nu te pocăiești; și toate acestea din cauza nedreptăților tale.
- 13 Și acum, o, rege, ce rău mare ai făcut sau ce păcate mari a comis poporul tău, ca noi să fim condamnați de Dumnezeu sau judecați de acest om?
- 14 Și acum, o, rege, iată, noi suntem fără de vină, iar tu, o, rege, nu ai păcătuit; de aceea, acest om a mințit despre tine și a profetizat în deșert.
- 15 Și iată, noi suntem tari, noi nu vom deveni sclavi și nu vom fi luați robi de către dușmanii noștri; da, iar tu ai prosperat în țară și încă vei mai prospera.
- 16 Iată, aici este acest om, noi îl dăm pe mâinile tale; poți să faci cu el așa cum crezi că este bine.
- 17 Și s-a întâmplat că regele Noe a pus ca Abinadi să fie aruncat în închisoare; și a poruncit ca preoții să se adune laolaltă, pentru ca să poată ține consiliu cu ei despre ceea ce trebuia să facă cu el.
- 18 Și s-a întâmplat că ei au spus către rege: Adu-l aici ca să putem să-l cercetăm; iar regele a poruncit ca el să fie adus în fața lor.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Și ei au început să-l întrebe ca să-l facă să se contrazică și astfel să poată să aibă ceva pentru care să-l poată acuza; dar el le-a răspuns cu curaj și a rezistat la toate întrebările lor, da, spre marea lor uimire; căci el le-a rezistat la toate întrebările; și el i-a făcut de rușine în toate cuvintele lor.

20 Și s-a întâmplat că unul dintre ei a spus către el: Ce înseamnă cuvintele care sunt scrise și ce ne-au învățat strămoșii noștri, zicând:

21 Cât de frumoase sunt sus pe munte picioarele celui care aduce vești bune; care proclamă pace; care aduce vești bune despre lucruri bune; care proclamă salvare; care spune către Sion, Dumnezeul tău domnește;

22 Străjile tale își vor ridica glasul; cu glasurile laolaltă vor cânta ele; căci ele vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul;

23 Izbucniți în bucurie; cântați împreună, voi, locuri pierdute ale Ierusalimului; căci Domnul a mângâiat pe poporul Său, El a mântuit Ierusalimul;

24 Domnul și-a dezvăluit brațul Său sfânt în fața ochilor tuturor națiunilor și tot pământul de la un capăt la altul va vedea Salvarea Dumnezeului nostru?

25 Și acum Abinadi a spus către ei: Sunteți preoți și pretindeți că învățați pe acest popor și că înțelegeți spiritul profeției și totuși vreți să știți de la mine ce înseamnă lucrurile acestea?

26 Eu vă spun, vai de voi pentru că tăgăduiți căile Domnului! Căci, dacă înțelegeți aceste lucruri, voi nu i-ați învățat pe ei; de aceea, ați tăgăduit căile Domnului.

27 Voi nu v-ați dedicat inimile voastre înțelegerii; de aceea, nu ați fost înțelepți. Deci, ce-l învățați pe acest popor?

28 Iar ei au răspuns: Noi îl învățăm legea lui Moise.

29 Și el iarăși a spus către ei: Dacă voi îi învățați legea lui Moise, de ce nu o țineți? De ce vă puneți inimile la bogății? De ce precurviți și vă irosiți energia cu prostituate, da, și faceți ca acest popor să păcătuiască pentru ca Domnul să aibă motiv să mă trimită pe mine ca să profetesc împotriva acestui popor, da, chiar un mare rău împotriva acestui popor?

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

30 Nu știți că eu spun adevărul? Da, voi știți că eu spun adevărul; și ar trebui să tremurați înaintea lui Dumnezeu.

31 Și se va întâmpla că veți fi loviți pentru nedreptățile voastre, căci ați spus că-i învățați legea lui Moise. Și ce cunoașteți voi despre legea lui Moise? Vine salvarea prin legea lui Moise? Ce spuneți?

32 Iar ei au răspuns și au spus că salvarea venea prin legea lui Moise.

33 Dar acum Abinadi a spus către ei: Eu știu că dacă voi țineți poruncile lui Dumnezeu veți fi salvați; da, dacă voi țineți poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise pe muntele Sinai, zicând:

34 Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-am scos pe tine afară din țara Egiptului, afară din casa sclaviei.

35 Nu trebuie să ai nici un alt Dumnezeu înaintea Mea.

36 Nu trebuie să faci pentru tine nici o imagine gravată sau nici o asemănare de nici un fel în cerul de deasupra sau lucruri care sunt în pământul de dedesubt.

37 Acum, Abinadi a spus către ei: Ați făcut voi toate acestea? Eu vă spun vouă: Nu, voi n-ați făcut. Și ați învățat acest popor că el trebuie să facă toate lucrurile acestea? Eu vă spun vouă: Nu, voi n-ați făcut-o.

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mosia 13

- 1 Și acum, când regele a auzit aceste cuvinte, el a spus către preoți: Afară cu acest individ și ucideți-l; că ce avem noi de a face cu el, căci este nebun.
- 2 Iar ei s-au ridicat și au încercat să pună mâna pe el; dar el le-a rezistat și le-a spus:
- 3 Nu mă atingeți, căci Dumnezeu vă va lovi dacă puneți mâna pe mine, deoarece nu am prezentat mesajul pe care Domnul m-a trimis să-l prezint; și nici nu am spus ceea ce voi mi-ați cerut să spun; de aceea, Dumnezeu nu va permite ca să fiu distrus la timpul acesta.
- 4 Ci eu trebuie să îndeplinesc poruncile pe care Dumnezeu mi le-a poruncit; și pentru că v-am spus adevărul, voi sunteți mânioși pe mine. Și iarăși, pentru că am vorbit cuvântul lui Dumnezeu, voi m-ați judecat pe mine cum că sunt nebun.
- 5 Acum, s-a întâmplat că, după ce Abinadi a vorbit aceste cuvinte, oamenii regelui Noe nu au îndrăznit să pună mâna pe el, pentru că Spiritul Domnului era asupra sa; iar fața lui strălucea cu un luciu minunat, tot așa ca și Moise pe muntele Sinai, atunci când a vorbit cu Domnul.
- 6 Și el a vorbit cu putere și cu autoritate de la Dumnezeu; iar el a continuat cuvintele sale, zicând:
- 7 Vedeți că nu aveți puterea să mă ucideți, de aceea, îmi sfârșesc mesajul. Da, și eu îmi dau seama că acesta vă săgeată la inimă, căci vă spun adevărul despre nedreptățile voastre.
- 8 Da, și cuvintele mele vă umplu de mirare și uimire, precum și de mânie.
- 9 Dar îmi sfârșesc mesajul; și după aceea nu are nici o importanță unde plec, dacă va fi să fiu salvat.
- 10 Dar atât vă spun vouă, ceea ce voi faceți cu mine după asta va fi ca un semn și un simbol a ceea ce va să vină.
- 11 Și acum, vă citesc restul poruncilor lui Dumnezeu, căci îmi dau seama că ele nu sunt scrise în inimile voastre; eu îmi dau seama că ați studiat și ați predicat nedreptate în cea mai mare parte a vieții voastre.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 Și acum, vă aduceți aminte că am spus către voi: Voi nu trebuie să faceți pentru voi nici o imagine gravată ori vreun simbol al lucrurilor care sunt în cerul de deasupra sau care sunt în pământul de dedesubt sau care sunt în apa de sub pământ.

13 Și iarăși: Voi nu trebuie să le preaslăviți, nici să le slujiți; căci Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sunt un Dumnezeu gelos, trecând nedreptățile strămoșilor asupra copiilor până la a treia și a patra generație a acelor care mă urăsc;

14 Și arătând îndurare față de miile dintre cei care Mă iubesc și Îmi țin poruncile.

15 Nu trebuie să luați numele Domnului Dumnezeului vostru în deșert; căci Domnul nu-l va socoti fără vină pe cel care ia numele Său în deșert.

16 Amintiți-vă de ziua de sabat ca s-o sărbătoriți ca pe o zi sfântă.

17 Șase zile trebuie să munciți și să faceți toată treaba voastră;

18 Dar în a șaptea zi, ziua de sabat a Domnului Dumnezeului vostru, va trebui să nu faceți nici o treabă, nici tu și nici fiul tău și nici fiica ta, robul tău sau roaba ta sau vitele tale și nici străinul care este înăuntrul porților tale;

19 Căci în șase zile Domnul a făcut cerul și pământul și marea și tot ceea ce este în ele; de aceea, Domnul a binecuvântat ziua de sabat și a sfințit-o.

20 Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta pentru ca zilele tale să ți se lungească în țara pe care Domnul Dumnezeu ți-a dat-o.

21 Să nu ucizi.

22 Să nu comiți adulter. Să nu furi.

23 Să nu depui mărturie neadevărată împotriva vecinului tău.

24 Să nu râvnești la casa vecinului tău, să nu râvnești la nevasta vecinului tău și nici la robul lui și nici la roaba lui, nici la boul lui, nici la măgarul lui, la nimic care aparține vecinului tău.

25 Și s-a întâmplat că, după ce Abinadi a terminat de spus aceste lucruri, el le-a spus: Ați învățat voi acest popor că trebuia să aibă grijă să facă toate aceste lucruri ca să țină aceste porunci?

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Eu vă spun vouă: Nu; căci dacă ați fi făcut aceasta, Domnul n-ar fi făcut ca să vin și să profețesc rău despre acest popor.

27 Și acum, voi ați spus că Salvarea vine prin legea lui Moise. Eu vă spun vouă că este potrivit ca voi să țineți legea lui Moise pentru moment; dar vă spun că va veni timpul când nu va mai fi potrivit să țineți legea lui Moise.

28 Și mai mult, vă spun că Salvarea nu vine numai prin lege; și dacă nu ar fi pentru ispășirea pe care Domnul Dumnezeu Însuși o va face pentru păcatele și nedreptățile poporului Său, atunci el trebuie fără îndoială să piară, în ciuda legii lui Moise.

29 Și acum vă spun că a fost potrivit ca să fie o lege dată copiilor lui Israel, da, chiar o lege foarte strictă; căci ei erau un popor încăpățânat, iuți să facă nedreptate și înceți să-și aducă aminte de Domnul Dumnezeu lor;

30 De aceea, le-a fost dată o lege, da, o lege a ritualurilor și a rânduielilor, o lege pe care trebuia s-o respecte cu strictețe de la o zi la alta ca să-i păstreze în amintirea lui Dumnezeu și a datoriei lor către El.

31 Dar iată, vă spun că toate aceste lucruri erau feluri de lucruri care vor fi să vină.

32 Și acum, au înțeles ei legea? Eu vă spun vouă: Nu, nu toți au înțeles legea; și aceasta din cauza împietririi inimilor lor; căci ei nu au înțeles că nici un om nu poate fi salvat decât prin mântuirea lui Dumnezeu.

33 Căci iată, nu a profețit Moise către ei despre venirea lui Mesia și că Dumnezeu va mântui poporul Său? Da, chiar și toți profeții care au profețit de la începutul lumii—nu au vorbit ei mai mult sau mai puțin despre aceste lucruri?

34 Nu au spus ei că Dumnezeu Însuși va trebui să se pogoare printre copiii oamenilor și să ia asupra Sa forma de om și să pășească în măreție și putere pe fața pământului?

35 Da, și nu au spus ei, de asemenea, că El va înfăptui învierea morților și că El Însuși va fi asuprit și supus suferinței?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosia 14

- 1 Da, nu spune chiar Isaia: Cine a crezut povestirea noastră și cui i s-a dezvăluit brațul Domnului?
- 2 Căci El va crește în fața Lui ca o odraslă fragedă și ca o rădăcină care iese din pământ uscat; El nu are nici formă, nici strălucire; și când Îl vom vedea, nu va fi nici o frumusețe pe care să o dorim de la El.
- 3 El este disprețuit și respins de către oameni; un om al suferinței și obișnuit cu durerea; iar noi ne-am ascuns fața de la El; El a fost disprețuit, iar noi nu L-am luat în seamă.
- 4 Cu siguranță, El ne-a purtat supărările noastre și a luat asupra sa durerile noastre; și totuși noi L-am considerat un pedepsit, bătut de Dumnezeu și nenorocit.
- 5 Dar El a fost rănit pentru păcatele noastre, El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa care trebuia să ne aducă nouă pacea a căzut pe El; și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.
- 6 Noi toți, ca și oile, ne-am rătăcit; ne-am văzut fiecare de drumul nostru; iar Domnul a luat asupra Lui toate nelegiuirile noastre.
- 7 El a fost asuprit și chinuit și totuși nici nu a deschis gura; El este dus ca un miel la tăiere și, ca o oaie mută înaintea celui care o tunde, tot așa nici El nu și-a deschis gura.
- 8 El a fost luat de la închisoare și de la judecată; și cine va vorbi despre El dintre urmașii Lui? Căci El a fost alungat din țara celor vii; pentru păcatele poporului meu a fost El lovit.
- 9 Și și-a făcut mormântul laolaltă cu cei păcătoși și cu cei bogați; măcar că nu a făcut nici un rău și nici o înșelăciune nu i-a ieșit din gură.
- 10 Totuși, Domnului I-a plăcut să-L zdrobească; El L-a pus în suferință; atunci când vei oferi sufletul Lui ca pe o jertfă pentru păcate, atunci El Își va vedea seminția, Își va prelungi zilele, iar plăcerea Domnului va prospera în mâna Lui.
- 11 El va vedea chinurile sufletului Lui și va fi mulțumit; prin cunoștința Lui, Slujitorul Meu cel neprihănit va îndreptăți pe mulți; pentru că El va purta păcatele lor.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 De aceea, Îi voi da Lui o parte împreună cu cei drepti, iar El va împărți prada cu cei puternici; căci El și-a vărsat sufletul în moarte; și a fost numărat împreună cu păcătoșii; și a purtat păcatele multora și s-a rugat pentru cei păcătoși.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mosia 15

- 1 Și acum, Abinadi le-a spus: Aș dori să înțelegeți că Dumnezeu Însuși va pogori printre copiii oamenilor și va mântui poporul Său.
- 2 Și pentru că va trăi în carne, El va fi numit Fiul lui Dumnezeu; și fiindcă Și-a pus carnea sub voința Tatălui, fiind Tatăl și Fiul—
- 3 Tatăl, pentru că a fost conceput prin puterea lui Dumnezeu; și Fiul, din cauza cărnii; astfel devenind Tatăl și Fiul—
- 4 Și Ei sunt un Dumnezeu, da, chiar Tatăl cel Veșnic al cerului și al pământului.
- 5 Și astfel, carnea devenind supusă Spiritului, sau Fiul Tatălui, fiind un singur Dumnezeu, rabdă ispita, dar nu cedează ispitei, ci rabdă să fie batjocorit și biciuit, alungat și tăgăduit de către poporul Său.
- 6 Și după toate acestea, după ce a înfăptuit multe minuni mărețe printre copiii oamenilor, El va fi dus, da, chiar așa cum Isaia a spus, așa cum oaia este mută înaintea celui care o tunde, tot așa El nu și-a deschis gura.
- 7 Da, așa va fi El dus, răstignit și ucis, trupul fiind supus chiar până la moarte, voința Fiului fiind înghițită în voința Tatălui.
- 8 Și astfel Dumnezeu rupe legăturile morții, câștigând victoria asupra morții; dând Fiului puterea să mijlocească pentru copiii oamenilor—
- 9 Înălțându-Se la cer, având o inimă plină de îndurare; fiind plin de îndurare pentru copiii oamenilor; așezându-se între ei și dreptate; rupând legăturile morții, luând asupra Sa nedreptatea și încălcările lor, mântuindu-i pe ei și satisfăcând cerințele dreptății.
- 10 Și acum vă spun, cine va vorbi despre El dintre urmașii Lui? Iată, vă spun că atunci când sufletul Lui va deveni o jertfă pentru păcat, El își va vedea seminția. Și acum, ce spuneți voi? Și cine va fi seminția Lui?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

11 Iată, vă spun că acela care a auzit cuvintele profeților, da, ale tuturor profeților sfinți care au profetit despre venirea Domnului—vă spun că toți aceia care au ascultat de cuvintele lor și au crezut că Domnul va mântui poporul Său și au așteptat ziua aceea cu nerăbdare pentru iertarea păcatelor lor, așa vă spun eu vouă, că aceștia sunt seminția Lui sau ei sunt moștenitorii împărăției lui Dumnezeu.

12 Căci aceștia sunt cei ale căror păcate El le-a purtat; aceștia sunt cei pentru care El a murit ca să-i mântuiască de la încalcările lor. Și acum, nu sunt ei seminția Lui?

13 Da, și nu sunt profeți, fiecare dintre cei care și-au deschis gura ca să profețească, care nu au căzut în păcat, vreau să spun, toți profeții chiar de la începutul lumii? Vă spun că aceștia sunt seminția Lui.

14 Și aceștia sunt cei care au vestit pacea, care au adus vești bune despre fapte bune, care au vestit salvare; și au spus către Sion: Dumnezeul tău domnește!

15 O și, cât de frumoase erau picioarele lor în munți!

16 Și iarăși, cât de frumoase sunt în munți picioarele acelora care încă mai vestesc pace!

17 Și iarăși, cât de frumoase sunt în munți picioarele celor care vor vesti de acum încolo pace, da, de acum încolo și în veșnicie!

18 Și iată, vă spun, aceasta nu este totul. Căci, o, cât de frumoase sunt în munți picioarele celui care aduce vești bune, care este întemeietorul păcii, da, chiar Domnul care a mântuit poporul Său; da, El, Cel care a dat Salvarea poporului Său;

19 Căci dacă nu ar fi fost mântuirea pe care El a adus-o poporului Său, care a fost pregătită încă de la facerea lumii, vă spun eu vouă, dacă nu ar fi fost aceasta, atunci toată omenirea ar fi trebuit să piară.

20 Dar iată, legăturile morții vor fi rupte, iar Fiul va domni și va avea putere peste morți; și astfel, El va înfăptui învierea morților.

21 Și va veni o înviere, chiar învierea dintâi; da, chiar o înviere a acelora care au fost și care sunt și care vor fi chiar până la învierea lui Hristos—căci așa va fi El numit.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

22 Și acum, învierea tuturor profeților și a tuturor
acelora care au crezut în cuvintele lor, sau a tuturor
celor care au ținut poruncile lui Dumnezeu, se va
înfăptui la învierea dintâi; de aceea, ei sunt învierea
dintâi.

23 Ei sunt înălțați ca să locuiască cu Dumnezeul care i-a
mântuit; astfel, ei au viață veșnică prin Hristos, Cel care
a rupt legăturile morții.

24 Și aceștia sunt cei care au parte de prima înviere; și
aceștia sunt cei care au murit înainte de venirea lui
Hristos, în neștiință, neavând salvarea vestită lor. Și
astfel, Domnul va înfăptui învierea acestora; și ei au
parte de învierea dintâi sau au viață veșnică, fiind
mântuiți de către Domnul.

25 Iar pruncii, de asemenea, au viață veșnică.

26 Dar ia aminte, și teme-te, și tremură în fața lui
Dumnezeu, căci trebuie să tremuri; căci Domnul nu va
mântui pe nimeni dintre cei care se răzvrătesc împotriva
Lui și mor în păcat; da, chiar toți cei care au pierit în
păcat încă de la începutul lumii, care s-au răzvrătit cu
bună-știință împotriva lui Dumnezeu, care au cunoscut
poruncile lui Dumnezeu, dar nu au vrut să le țină,
aceștia sunt cei care nu au parte de învierea dintâi.

27 De aceea, nu ar trebui să tremurați? Căci Salvarea nu
vine la nici unul dintre aceștia; da, căci Domnul nu a
mântuit pe nici unul dintre aceștia; căci El nu se poate
tăgădui pe El Însuși; căci El nu poate tăgădui dreptatea
când aceasta își cere plata.

28 Și acum vă spun că va veni acel timp când Salvarea
Domnului va fi proclamată la fiecare națiune, neam,
limbă și popor.

29 Da, Doamne, străjile Tale își vor înălța glasurile; cu
glasurile împreunate vor cânta; căci ei vor vedea cu ochii
lor când Domnul va aduce înapoi Sionul.

30 Izbucniți în bucurie, cântați împreună, voi locuri
pierdute ale Ierusalimului; căci Domnul și-a mângâiat
poporul, El a mântuit Ierusalimul.

31 Domnul și-a dezvăluit brațul sfânt în ochii tuturor
neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea
Salvarea Dumnezeului nostru.

And now, the resurrection of all the prophets, and all
those that have believed in their words, or all those that
have kept the commandments of God, shall come forth
in the first resurrection; therefore, they are the first res-
urrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed
them; thus they have eternal life through Christ, who
has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resur-
rection; and these are they that have died before Christ
came, in their ignorance, not having salvation declared
unto them. And thus the Lord bringeth about the
restoration of these; and they have a part in the first res-
urrection, or have eternal life, being redeemed by the
Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye
ought to tremble; for the Lord redeemeth none such
that rebel against him and die in their sins; yea, even all
those that have perished in their sins ever since the
world began, that have wilfully rebelled against God,
that have known the commandments of God, and
would not keep them; these are they that have no part in
the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation
cometh to none such; for the Lord hath redeemed none
such; yea, neither can the Lord redeem such; for he can-
not deny himself; for he cannot deny justice when it has
its claim.

And now I say unto you that the time shall come that
the salvation of the Lord shall be declared to every na-
tion, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice;
with the voice together shall they sing; for they shall see
eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of
Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he
hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of
all the nations; and all the ends of the earth shall see the
salvation of our God.

Mosia 16

- 1 Și acum, s-a întâmplat că, după ce Abinadi a vorbit aceste cuvinte, el și-a întins mâna și a spus: Va veni timpul când toți vor vedea Salvarea Domnului; când fiecare națiune, neam, limbă și popor va vedea cu ochii săi și va mărturisi înaintea lui Dumnezeu că judecățile Lui sunt drepte.
- 2 Și apoi, păcătoșii vor fi alungați și vor avea motiv să urle și să plângă și să geamă și să-și scrâșnească dinții; și aceasta pentru că nu au ascultat de glasul Domnului; de aceea, Domnul nu-i va mântui.
- 3 Căci ei sunt carnali și diabolici, iar diavolul are putere asupra lor; da, chiar acel șarpe bătrân care i-a înșelat pe primii noștri părinți, care a fost cauza căderii lor; care a fost cauza pentru care toată omenirea a devenit carnală, senzuală, diavolească, cunoscând binele de rău, supunându-se diavolului.
- 4 Astfel, toată omenirea a fost pierdută; și iată, ei ar fi fost pierduți pentru totdeauna, dacă n-ar fi fost ca Dumnezeu să mântuiască poporul Său de la starea sa pierdută și decăzută.
- 5 Dar aduceți-vă aminte că cel care persistă în starea sa carnală și merge pe drumul păcatului și al răvrătirii împotriva lui Dumnezeu, acela rămâne în starea lui decăzută, iar diavolul are toată puterea asupra lui. De aceea, el este ca și cum nu ar fi nici o mântuire, fiind un dușman al lui Dumnezeu; și, de asemenea, diavolul este un dușman al lui Dumnezeu.
- 6 Și acum, dacă Hristos nu ar fi venit pe lume, vorbind despre lucrurile care vor veni ca și cum ele ar fi fost deja venite, atunci n-ar fi fost nici o mântuire.
- 7 Și dacă Hristos nu s-ar fi ridicat din morți sau n-ar fi rupt legăturile morții pentru ca mormântul să nu obțină nici o victorie și moartea să nu rănească pe nimeni, atunci n-ar fi fost nici o înviere.
- 8 Dar învierea este, de aceea mormântul nu câștigă nici o victorie, iar mușcătura morții este înghițită în Hristos.
- 9 El este lumina și viața lumii; da, o lumină care este fără de sfârșit, care nu poate fi întunecată niciodată; da, și, de asemenea, o viață care este fără de sfârșit, pentru ca să nu mai fie moarte.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Chiar această mortalitate se va înveșmânta în nemurire, iar această corupție se va înveșmânta în incorupție și vor fi aduse ca să stea înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu să fie judecate de către El după faptele lor, fie că ele sunt bune sau fie că ele sunt rele—
- 11 Dacă ele sunt bune, la învierea vieții fără de sfârșit și fericire; iar dacă sunt rele, la învierea blestemului veșnic, fiind date pe mâna diavolului care le-a supus, care este un blestem—
- 12 Mergând după propriile lor voințe și dorințe carnale; nechemându-L niciodată pe Domnul în timp ce brațele îndurării erau întinse către ei; căci brațele îndurării erau întinse către ei, iar ei nu le-au dorit; fiind avertizați despre nedreptățile lor și totuși nu au vrut să se lepede de acestea; și li s-a poruncit să se pocăiască, dar totuși nu au vrut să se pocăiască.
- 13 Și acum, n-ar trebui să tremurați și să vă pocăiți de păcatele voastre și să vă aduceți aminte că numai în și prin Hristos puteți să fiți salvați?
- 14 De aceea, dacă-i învățați legea lui Moise, învățați-i, de asemenea, că aceasta este o umbră a ceea ce va să vină—
- 15 Învățați-i că mântuirea vine prin Hristos Domnul, care este Însuși Tatăl cel Veșnic. Amin.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosia 17

- 1 Și acum s-a întâmplat că, atunci când Abinadi a terminat spusele sale, regele a poruncit ca preoții să-l ia și să facă așa ca el să fie ucis.
- 2 Dar era unul printre ei al cărui nume era Alma, el fiind, de asemenea, un urmaș al lui Nephi. Și era tânăr și a crezut în cuvintele pe care Abinadi le vorbise, căci el cunoștea nedreptatea pe care Abinadi o mărturisise împotriva lor; de aceea, a început să pledeze în fața regelui ca acesta să nu fie mânios pe Abinadi, ci să-i dea voie să plece în pace.
- 3 Dar regele s-a mâniat și mai tare și a făcut ca Alma să fie dat afară și i-a trimis pe slujitorii săi după el ca să-lucidă.
- 4 Dar el a fugit dinaintea lor și s-a ascuns, așa că nu l-au găsit. Și fiind izolat timp de mai multe zile, el a scris toate cuvintele pe care Abinadi le vorbise.
- 5 Și s-a întâmplat că regele a ordonat ca gărzile sale să-l încercuiască pe Abinadi și să-l prindă; iar ei l-au legat și l-au aruncat în închisoare.
- 6 Și după trei zile, după ce s-a sfătuit cu preoții săi, el a ordonat ca să fie iarăși adus în fața lui.
- 7 Și el i-a spus: Abinadi, noi am găsit o învinuire împotriva ta, iar tu ești vrednic să mori.
- 8 Căci ai zis că Dumnezeu Însuși va pogori printre copiii oamenilor; și acum, din cauza aceasta, vei fi trimis la moarte dacă nu vei retrage toate cuvintele rele pe care le-ai vorbit despre mine și poporul meu.
- 9 Acum, Abinadi i-a spus: Îți spun că nu-mi voi retrage cuvintele pe care le-am vorbit către tine despre acest popor, căci ele sunt adevărate; și pentru ca să poți cunoaște adevărul lor, am răbdat să cad în mâinile tale.
- 10 Da, și voi suferi chiar până la moarte, dar nu-mi voi retrage cuvintele, iar acestea vor sta ca mărturie împotriva ta. Și dacă mă ucizi, atunci vei vărsa sânge nevinovat și acesta, de asemenea, va sta împotriva ta în ziua din urmă.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 Și acum, regele Noe era cât pe ce să-l elibereze, căci s-a temut de cuvântul lui; căci el s-a temut că judecata lui Dumnezeu va veni asupra sa.

12 Dar preoții și-au ridicat glasurile împotriva lui și au început să-l acuze, zicând: El a rostit injurii la adresa regelui. De aceea, regele a fost ațâțat în mânia sa împotriva lui și l-a predat ca să fie ucis.

13 Și s-a întâmplat că ei l-au luat și l-au legat și i-au biciuit pielea cu nuiiele, da, chiar până la moarte.

14 Și acum, când flăcările au început să-l ardă, el a strigat către ei, zicând:

15 Iată, așa cum voi mi-ați făcut mie, tot așa se va întâmpla că seminția voastră va face ca mulți să sufere durerile pe care eu le sufăr, chiar și durerile morții în foc; și aceasta pentru că ei cred în Salvarea Domnului Dumnezeului lor.

16 Și se va întâmpla că veți fi loviți de tot felul de boli din cauza nedreptăților voastre.

17 Da, și veți fi loviți din toate părțile și veți fi alungați și împrăștiați încoace și-ncolo, tot așa cum o turmă este împrăștiată de animale sălbatice și fioroase.

18 Și în ziua aceea veți fi vânați și veți cădea în mâinile dușmanilor voștri, și atunci veți suferi la fel ca și mine chinurile morții prin foc.

19 Astfel se răzbună Dumnezeu pe cei care distrug poporul Său. O, Dumnezeule, primește sufletul meu.

20 Și acum, după ce Abinadi a spus aceste cuvinte, a căzut murind în foc; fiind omorât pentru că nu a vrut să tăgăduiască poruncile lui Dumnezeu, pecetluind adevărul spuselor sale prin moartea sa.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosia 18

- 1 Și acum, s-a întâmplat că Alma, care fugise de slujitorii regelui Noe, s-a pocăit de păcatele și nedreptățile sale și a umblat în secret printre oameni și a început să-i învețe cuvintele lui Abinadi—
- 2 Da, despre ceea ce urma să vină și, de asemenea, despre învierea morților și mântuirea poporului care aveau să se întâmple prin puterea, prin suferințele și moartea lui Hristos, și prin învierea și înălțarea Lui la cer.
- 3 Și el a învățat pe toți cei care voiau să-l asculte. Și el i-a învățat în ascuns pentru ca aceasta să nu ajungă la cunoștința regelui. Și mulți au crezut în cuvintele lui.
- 4 Și s-a întâmplat că atâți câți l-au crezut s-au adunat într-un loc care se numea Mormon, numele acesta provenind de la rege, fiind la granițele ținutului care fusese năpădit din când în când de animale sălbatice.
- 5 Acum, în Mormon era o fântână cu apă pură și Alma s-a așezat acolo, în acel loc lângă apă fiind un desiș cu copaci mici unde s-a ascuns în timpul zilei de frica regelui.
- 6 Și s-a întâmplat că atâți câți au crezut în el s-au adunat acolo să-i asculte cuvintele.
- 7 Și s-a întâmplat că, după multe zile, mulți erau adunați la locul lui Mormon ca să asculte cuvintele lui Alma. Da, toți cei care credeau în cuvintul lui erau adunați împreună ca să-l asculte. Și el i-a învățat și le-a predicat pocăință și mântuire și credință în Domnul.
- 8 Și s-a întâmplat că le-a spus: Iată, aici sunt apele lui Mormon (căci așa erau ele numite) și acum, după cum sunteți dornici să vă alăturați turmei lui Dumnezeu și să vă numiți poporul Lui și sunteți dornici să purtați greutatea unul altuia, pentru ca ele să fie ușoare;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

9 Da, și sunteți dornici să jeliți împreună cu cei care jelesc; da, și să-i mângâiați pe aceia care au nevoie să fie mângâiați și să fiți martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile în care se întâmplă să vă aflați, chiar până la moarte, ca să puteți fi mântuiți de Dumnezeu și să vă numărați printre aceia de la învierea dintâi, pentru ca să puteți avea viață veșnică—

10 Acum vă spun, dacă aceasta e dorința inimilor voastre, ce aveți împotriva să fiți botezați în numele Domnului, ca o mărturie în fața Lui, că ați intrat într-un legământ cu El, că Îl veți sluji și veți ține poruncile Lui, pentru ca El să-și poată revărsa Spiritul Său mai din plin asupra voastră?

11 Și acum, când oamenii au auzit aceste cuvinte, ei au bătut din palme de bucurie și au exclamat: Aceasta este dorința inimilor noastre.

12 Și acum s-a întâmplat că Alma l-a luat pe Helam, el fiind unul dintre primii, și a mers și a stat în apă și a implorat, zicând: O, Doamne, revărsa-ți Spiritul asupra slujitorului Tău, pentru ca el să poată să facă această lucrare cu sfințenia inimii.

13 Și când a spus aceste cuvinte, Spiritul Domnului s-a pogorât asupra lui și el a zis: Helam, te botez pe tine, având autoritate de la Dumnezeu cel Atotputernic, ca o mărturie că ai intrat într-un legământ ca să-L slujești pe El până la moartea trupului tău muritor; și fie ca Spiritul Domnului să se reverse asupra ta; și fie ca El să-ți dăruiască viață veșnică prin mântuirea lui Hristos, pe care El a pregătit-o încă de la întemeierea lumii.

14 Și după ce Alma a spus aceste cuvinte, atât Alma, cât și Helam au fost cufundați în apă; și ei s-au ridicat și au ieșit din apă bucurându-se, fiind plini de Spirit.

15 Și iarăși, Alma a luat pe altul și s-a dus pentru a doua oară în apă și l-a botezat la fel ca și pe primul, numai că el nu s-a cufundat iarăși în apă.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

16 Și în felul acesta a botezat pe fiecare dintre cei care s-au dus la locul lui Mormon; și ei erau cu toții cam două sute patru suflete; da, și au fost botezați în apele lui Mormon și au fost umpluți de harul lui Dumnezeu.

17 Și au fost numiți Biserica lui Dumnezeu sau Biserica lui Hristos de atunci încolo. Și s-a întâmplat că oricine a fost botezat prin puterea și autoritatea lui Dumnezeu a fost adăugat la această Biserică.

18 Și s-a întâmplat că Alma, având autoritate de la Dumnezeu, a rânduit preoți; și anume el a rânduit un preot la fiecare cincizeci dintre ei, pentru ca să le predice și să-i învețe despre lucrurile legate de Împărăția lui Dumnezeu.

19 Și le-a poruncit să nu predice nimic altceva decât ceea ce el i-a învățat și care fuseseră spuse de către gura sfinților profeți.

20 Da, chiar le-a poruncit să nu predice nimic altceva decât pocăință și credință în Domnul care a mântuit poporul Său.

21 Și le-a poruncit să nu existe nici un conflict între ei, ci să privească înainte ca un singur ochi, având o singură credință și un singur botez, având inimile legate în unitate și iubire unul pentru altul.

22 Și astfel le-a poruncit să predice. Și astfel ei au devenit copiii lui Dumnezeu.

23 Și el le-a poruncit să respecte ziua de sabbat și s-o păstreze ca zi sfântă și, de asemenea, să dea mulțumiri în fiecare zi Domnului Dumnezeului lor.

24 Și el, de asemenea, le-a poruncit preoților pe care el i-a rânduit să muncească cu mâinile lor ca să se întrețină.

25 Și era o zi în fiecare săptămână care a fost pusă deoparte pentru ca ei să se adune laolaltă să învețe poporul și să-L preamărească pe Domnul Dumnezeu lor și, de asemenea, pe cât era posibil, să se adune cu toții laolaltă.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

26 Iar preoții nu trebuia să depindă de popor pentru întreținerea lor; ci, pentru munca lor urmau să primească harul lui Dumnezeu ca să devină tari în Spirit, având cunoștințe de la Dumnezeu ca să poată să-i învețe cu putere și autoritate de la Dumnezeu.

27 Și iarăși, Alma a poruncit ca oamenii Bisericii să împartă din bunurile lor, fiecare după ceea ce avea; dacă unul avea mai din abundență, el trebuia să împartă mai din abundență; iar de la cel care avea puțin, puțin trebuia să i se ceară; iar celui care nu avea nimic trebuia să i se dea.

28 Și astfel trebuia să împartă din bunurile lor din propria lor voință și cu intenții bune către Dumnezeu și către acei preoți care erau în nevoie, da, și către fiecare suflet gol și în nevoie.

29 Și aceasta a spus el către ei, având poruncă de la Dumnezeu; și ei au pășit drept înaintea lui Dumnezeu, împărțind unul cu altul, atât lucruri materiale, cât și spirituale, după nevoile și lipsurile lor.

30 Și acum s-a întâmplat că toate acestea s-au întâmplat în Mormon, da, lângă apele lui Mormon, în pădurea care era lângă apele lui Mormon; da, locul lui Mormon, apele lui Mormon, pădurea lui Mormon, cât de frumoase sunt ele în ochii acelor care au ajuns acolo la cunoașterea Mântuitorului lor; da, și cât de mare este binecuvântarea lor, căci vor cânta în vecii vecilor pentru lauda Lui.

31 Și aceste lucruri s-au făcut la granițele țării, pentru ca acestea să nu ajungă la cunoștința regelui.

32 Dar iată, s-a întâmplat că regele, descoperind o mișcare printre oameni, i-a trimis pe slujitorii săi ca să-i pândească. De aceea, într-o zi când ei erau adunați ca să asculte cuvântul Domnului, au fost descoperiți de rege.

33 Și acum, regele a zis că Alma ațâța poporul la răzvrătire împotriva lui; de aceea, el a trimis oștirea ca să-i distrugă.

34 Și s-a întâmplat că Alma și poporul Domnului au aflat despre venirea oștirii regelui; de aceea, și-au luat corturile și familiile și au plecat în pustiu.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

35 Şi erau în număr de aproape patru sute cincizeci de
suflete.

And they were in number about four hundred and
fifty souls.

Mosia 19

- 1 Și s-a întâmplat că oștirea regelui s-a întors după ce a căutat în zadar poporul Domnului.
- 2 Și acum iată, forțele regelui erau mici, ele fiind micșorate; și a început gâlceavă printre cei rămași.
- 3 Iar grupul cel mai mic a început să șoptească amenințări împotriva regelui și a început să fie mare vrajbă între ei.
- 4 Și acum, printre ei era un om al cărui nume era Ghedeon, el fiind un om puternic și un dușman al regelui, de aceea, și-a tras sabia și a jurat în mânia lui că îl va ucide pe rege.
- 5 Și s-a întâmplat că s-a luptat cu regele; și atunci când regele a văzut că el era cât pe ce să-l învingă, a fugit și a alergat și s-a urcat în turnul care era lângă templu.
- 6 Și Ghedeon l-a urmărit și a fost cât pe ce să se urce în turn și să-l ucidă pe rege, iar regele și-a aruncat privirile de jur-împrejur către țara lui Șemlon și iată, oștirea lamaniților era înăuntrul granițelor țării.
- 7 Și acum, regele a implorat cu sufletul înfricoșat, zicând: Ghedeon, cruță-mă, căci lamaniții năvălesc și ne vor distruge; da, ei vor distruge poporul meu.
- 8 Și acum, regele nu era așa de îngrijorat pentru poporul său, cât era îngrijorat de propria sa viață; cu toate acestea, Ghedeon i-a cruțat viața.
- 9 Și regele a poruncit poporului să fugă din fața lamaniților, iar el însuși a mers înaintea lor; și au fugit în pustiu împreună cu nevestele și copiii lor.
- 10 Și s-a întâmplat că lamaniții i-au urmărit și i-au ajuns din urmă și au început să-i ucidă.
- 11 Acum, s-a întâmplat că regele le-a poruncit ca toți bărbații să-și părăsească nevestele și copiii și să fugă din fața lamaniților.
- 12 Acum, erau mulți care nu voiau să-i părăsească, ci voiau mai degrabă să stea și să piară cu ei. Iar restul și-au părăsit nevestele și copiii și au fugit.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

13 Și s-a întâmplat că aceia care au zăbovit cu nevestele și copiii lor au pus pe ficele lor cele frumoase să stea în frunte și să se roage de lamaniți ca să nu-i ucidă.

14 Și s-a întâmplat că lamaniții au avut milă de ei, căci ei erau fermecați de frumusețea femeilor lor.

15 De aceea, lamaniții le-au cruțat viețile și i-au luat robi, i-au dus înapoi în țara lui Nefi și le-au dat voie să stăpânească pământul cu condiția ca să-l predea pe regele Noe în mâinile lamaniților și să-și predea averea, chiar jumătate din tot ceea ce stăpâneau, jumătate din aurul lor și din argintul lor și din toate lucrurile lor prețioase și astfel trebuia să plătească tribut regelui lamaniților de la un an la altul.

16 Și acum, printre cei care fuseseră luați robi era unul dintre fiii regelui, al cărui nume era Limhi.

17 Și acum, Limhi dorea ca tatăl său să nu fie distrus; cu toate acestea, Limhi știa despre nedreptățile tatălui său, el însuși fiind un om drept.

18 Și s-a întâmplat că Ghedeon a trimis în secret oameni în pustiu ca să-l caute pe rege și pe cei care erau cu el. Și s-a întâmplat că ei au întâlnit poporul din pustiu, în afară de rege și de preoții lui.

19 Acum, ei au jurat în inimile lor că se vor întoarce în țara lui Nefi și că, dacă nevestele și copiii lor vor fi uciși și, de asemenea, cei care rămăseseră cu ei, atunci vor căuta răzbunare și vor pieri cu ei.

20 Iar regele le-a poruncit să nu se întoarcă; și ei erau mânioși pe rege și au făcut ca el să sufere chiar moartea prin foc.

21 Și erau cât pe ce să-i ia și pe preoți ca să-i omoare, iar aceștia au fugit de ei.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

22 Și s-a întâmplat că erau cât pe ce să se întoarcă în țara lui Nefi când i-au întâlnit pe oamenii lui Ghedeon. Și oamenii lui Ghedeon le-au spus despre tot ceea ce li se întâmplase nevestelor și copiilor lor; și că lamaniții le dăduseră voie să stăpânească țara, plătindu-le lamaniților ca tribut jumătate din toate averile lor.

23 Iar poporul le-a spus oamenilor lui Ghedeon că l-au ucis pe rege și că preoții lui au fugit departe în pustiu.

24 Și s-a întâmplat că, după ce au terminat ceremonia, ei s-au întors în țara lui Nefi bucurându-se pentru că nevestele și copiii lor nu fuseseră uciși; și i-au spus lui Ghedeon ce i-au făcut regelui.

25 Și s-a întâmplat că regele lamaniților le-a jurat că poporul său nu-i va ucide.

26 Și, de asemenea, Limhi, fiind fiul regelui, având împărăția dată în grija lui de către popor, s-a legat cu jurământ către regele lamaniților cum că poporul său va trebui să-i plătească tribut, anume jumătate din toate averile lor.

27 Și s-a întâmplat că Limhi a început să întemeieze împărăția și să stabilească pacea printre poporul său.

28 Iar regele lamaniților a pus gărzile de jur-împrejurul hotarelor ca să poată ține în țară poporul lui Limhi, ca să nu poată fugi în pustiu; și el i-a plătit pe paznici din tributul pe care-l primea de la nefiți.

29 Și acum, regele Limhi a avut pace continuă în țara sa timp de doi ani, iar lamaniții nu i-au hărțuit și nici n-au încercat să-i distrugă.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosia 20

- 1 Acum, era un loc în Şemlon unde ficele lamaniţilor se adunau laolaltă ca să cânte şi să danseze şi să se veselească.
- 2 Şi s-a întâmplat că într-o zi, un număr mic dintre ele s-au adunat laolaltă ca să cânte şi să danseze.
- 3 Şi acum, preoţii regelui Noe, fiind ruşinaţi să se întorcă în oraşul lui Nefi, da, şi, de asemenea, temându-se că poporul îi va ucide, de aceea, nu au îndrăznit să se întorcă la nevestele şi copiii lor.
- 4 Şi rămânând în pustiu şi descoperind pe ficele lamaniţilor, ei s-au oprit şi le-au pândit;
- 5 Şi atunci când erau numai câteva dintre ele adunate ca să danseze, ei au ieşit din ascunzătorile lor şi le-au luat şi le-au dus în pustiu; da, pe douăzeci şi patru dintre ficele lamaniţilor le-au luat ei în pustiu.
- 6 Şi s-a întâmplat că, atunci când lamaniţii au aflat că ficele lor lipseau, ei au fost mânioşi pe poporul lui Limhi, căci ei au crezut că poporul lui Limhi făcuse asta.
- 7 De aceea, ei au trimis oştiri; da, chiar şi regele însuşi a mers în faţa poporului său; şi s-au dus în ţara lui Nefi ca să distrugă poporul lui Limhi.
- 8 Şi acum, Limhi i-a descoperit pe ei din turn; chiar şi pregătirile lor de război le-au descoperit; de aceea, el a adunat tot poporul său laolaltă şi s-au aşezat la pândă în câmpii şi în păduri.
- 9 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au venit, poporul lui Limhi a început să năvălească peste ei din locurile de pândă şi a început să-i ucidă.
- 10 Şi s-a întâmplat că bătălia a devenit foarte aprinsă, căci ei s-au luptat cum se luptă leii pentru prada lor.
- 11 Şi s-a întâmplat că poporul lui Limhi a început să-i împingă pe lamaniţi în faţa lor; şi totuşi ei nu erau atât de numeroşi, nici cât jumătate din lamaniţi. Dar ei s-au luptat pentru viaţa lor şi pentru nevestele lor şi pentru copiii lor; de aceea, ei s-au străduit şi s-au luptat ca balaurii.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

- 12 Și s-a întâmplat că ei l-au găsit pe regele lamaniților printre cei morți; dar nu era încă mort, fiind rănit și lăsat pe pământ, așa grăbită fusese fuga poporului lui.
- 13 Și ei l-au luat și i-au legat rănila și l-au adus înaintea lui Limhi și au spus: Iată, aici este regele lamaniților; el, fiind rănit, a căzut printre cei morți și ei l-au părăsit; și iată, noi l-am adus pe el în fața ta; și acum, lasă-ne să-l ucidem.
- 14 Dar Limhi a le-a spus: Voi nu-l veți ucide pe el, ci aduceți-l aici pentru ca să-l pot vedea. Și ei l-au adus. Și Limhi i-a spus: Ce motiv ai tu să vii cu război împotriva poporului meu? Iată, poporul meu nu a încălcat jurământul pe care eu ți l-am făcut ție; de aceea, de ce ai încălcat jurământul pe care tu l-ai făcut poporului meu?
- 15 Și acum regele a zis: Eu am încălcat jurământul pentru că oamenii tăi au răpit pe fiecele poporului meu; de aceea, în mânia mea, eu am făcut ca poporul meu să se ridice cu război împotriva poporului tău.
- 16 Și acum, Limhi nu auzise nimic despre aceasta; de aceea, el a zis: Eu voi cerceta poporul meu și oricine a făcut lucrul acesta va pieri. De aceea, el a poruncit ca să se facă o cercetare în poporul său.
- 17 Acum, când Ghedeon a auzit aceste lucruri, el fiind căpitanul regelui, a înaintat și a spus către rege: Eu mă rog ție să te abții și să nu cercetezi acest popor și să nu pui acest lucru pe seama lor.
- 18 Căci nu-ți aduci tu aminte de preoții tatălui tău, pe care acest popor au căutat să-i distrugă? Și nu sunt ei în pustiu? Și nu sunt ei aceia care le-au răpit pe fiecele lamaniților?
- 19 Și acum iată, spune-i regelui aceste lucruri pentru ca el să spună poporului său să nu se mai războiască cu noi; căci iată, ei deja se pregătesc să se ridice împotriva noastră; și iată, de asemenea, noi suntem doar puțini la număr.
- 20 Și iată, ei vin cu oștirile lor numeroase; și dacă regele nu-i potolește, atunci noi va trebui să pierim.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

21 Căci nu sunt cuvintele lui Abinadi împlinite, pe care el le-a profețit împotriva noastră—și toate acestea pentru că noi nu vrem să ascultăm de cuvintele Domnului și să ne îndepărtăm de la nedreptățile noastre?

22 Și acum, să-l potolim pe rege și să îndeplinim jurământul pe care noi i l-am făcut; căci este mai bine să fim în sclavie, decât să ne pierdem viața; de aceea, să punem capăt la atâta vărsare de sânge.

23 Și acum, Limhi i-a spus regelui toate aceste lucruri despre tatăl său și despre preoții care au fugit în pustiu și a dat vina pe ei pentru răpirea fiicelor lor.

24 Și s-a întâmplat că regele s-a potolit față de poporul său; și le-a spus: Să mergem și să întâlnim pe poporul meu, fără arme; și cu jurământ vă jur eu vouă că poporul meu nu va ucide pe poporul tău.

25 Și s-a întâmplat că ei l-au urmat pe rege și s-au dus fără arme să-i întâlnească pe lamaniți. Și s-a întâmplat că ei i-au întâlnit pe lamaniți; iar regele lamaniților s-a închinat adânc în fața lor și a pledat în numele poporului lui Limhi.

26 Și atunci când lamaniții au văzut poporul lui Limhi, că aceștia erau fără arme, le-a fost milă de ei și s-au potolit și s-au întors împreună cu regele în pace în țara lor.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosia 2 I

- 1 Și s-a întâmplat că Limhi și poporul lui s-au întors în orașul lui Nephi și au început să locuiască în țară iarăși în pace.
- 2 Și s-a întâmplat că, după multe zile, lamaniții au început iarăși să fie ațâțați în mânie împotriva nefiților și au început să treacă granițele țării din vecinătate.
- 3 Acum, ei nu îndrăzneau să-i ucidă, din cauza jurământului pe care ei îl făcuseră lui Limhi; dar i-au lovit peste obraz și au fost duri cu ei; și au început să pună poveri grele pe spinările lor și să-i mâne ca pe un măgar prost—
- 4 Da, toate acestea s-au întâmplat pentru ca să poată fi împlinit cuvântul Domnului.
- 5 Și acum, suferințele nefiților erau mari și nu era nici o posibilitate ca ei să se elibereze din mâinile lor, căci lamaniții îi înconjuraseră din toate părțile.
- 6 Și s-a întâmplat că poporul a început să se plângă regelui din cauza suferințelor lor; și oamenii au început să dorească să meargă la luptă împotriva lor. Și ei l-au mâhnit foarte mult pe rege din cauza plângerilor lor; de aceea, el le-a dat voie să facă așa cum doreau.
- 7 Și ei s-au adunat iarăși laolaltă și și-au pus armurile și au pornit împotriva lamaniților ca să-i alunge afară din țara lor.
- 8 Și s-a întâmplat că lamaniții i-au învins și i-au mânat înapoi și au ucis pe mulți dintre ei.
- 9 Și acum, a fost o mare jale și plângere printre poporul lui Limhi, văduva jelind după bărbatul ei, fiul și fiica după tatăl lor, iar frații după frații lor.
- 10 Acum, erau foarte multe văduve în țară și ele plângeau foarte tare în fiecare zi, căci o mare frică de lamaniți venise asupra lor.
- 11 Și s-a întâmplat că plânsul lor fără oprire le-a ațâțat mânia celor care rămăseseră din poporul lui Limhi împotriva lamaniților; și s-au dus iarăși la luptă, dar au fost iarăși mânați înapoi, suferind o mare pierdere.

Mosiah 2 I

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

12 Da, ei s-au dus din nou, chiar și a treia oară, și au suferit în același fel; iar cei care nu au fost uciși s-au întors iarăși în orașul lui Nephi.

13 Și ei s-au umilit chiar plecându-se în țărână, supunându-se jugului sclaviei, supunându-se la lovituri și să fie mânați de colo-colo și împovărați după dorința dușmanilor lor.

14 Și ei s-au umilit chiar până în adâncurile umilinței; și L-au implorat cu putere pe Dumnezeu; da, chiar ziua întreagă L-au implorat pe Dumnezeul lor ca El să-i salveze din suferințele lor.

15 Și acum, Domnul a fost încet în a le auzi strigătul, din cauza nedreptăților lor; cu toate acestea, Domnul a auzit strigătele lor și a început să înmoaie inimile lamaniților, așa încât ei au început să ușureze povara lor; totuși, Domnul nu a găsit potrivit să-i elibereze din sclavie.

16 Și s-a întâmplat că ei au început să prospere treptat în țară și au început să crească grâne mai din abundență, precum și turme și cirezi, încât nu au suferit de foame.

17 Acum, era un mare număr de femei, mai multe decât erau bărbați; de aceea, regele Limhi a poruncit ca fiecare bărbat să contribuie la îngrijirea văduvelor și a copiilor acestora pentru ca ei să nu sufere de foame; și au făcut aceasta din cauza numărului mare al celor care au fost uciși.

18 Acum, poporul lui Limhi a stat unit ca un singur trup, atât de mult cât a fost posibil și și-au asigurat grânele lor și turmele lor;

19 Iar regele însuși nu risca să iasă în afara zidurilor orașului, decât dacă lua cu el garda sa, de teamă ca nu cumva să cadă în mâinile lamaniților.

20 Și el a făcut ca poporul său să păzească țara zi și noapte pentru ca prin orice mijloace să-i prindă pe preoții aceia care fugiseră în pustiu și care răpiseră pe fiicele lamaniților și care făcuseră ca o distrugere așa de mare să vină asupra lor.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

21 Căci ei doreau să-i prindă pe aceștia ca să-i poată
pedepsi; căci ei veniseră în țara lui Nefi noaptea și
luaseră cu ei grânele lor și multe din lucrurile lor
prețioase; de aceea, ei s-au pus să-i aștepte.

22 Și s-a întâmplat că nu a mai fost nici o tulburare între
lamanii și poporul lui Limhi, chiar până când Amon și
frații săi au venit în țară.

23 Iar regele, fiind în afara porților orașului împreună
cu garda lui, l-a descoperit pe Amon și pe frații lui; și
crezând că erau preoți de-ai lui Noe, a ordonat ca aceștia
să fie prinși, legați și aruncați în închisoare. Și dacă ar fi
fost preoți de-ai lui Noe, el ar fi pus ca ei să fie omorâți.

24 Dar când a aflat că nu erau, ci că ei erau frații săi și că
veniseră din țara lui Zarahemla, el s-a umplut de o
bucurie nespus de mare.

25 Acum, regele Limhi trimisese înainte de venirea lui
Amon un număr mic de oameni ca să caute țara lui
Zarahemla; dar ei n-au putut s-o găsească și s-au pierdut
în pustiu.

26 Cu toate acestea, ei au găsit o țară care fusese
populată; da, o țară care era acoperită cu oase uscate; da,
o țară care fusese populată și care fusese distrusă; și ei,
presupunând că aceasta era țara lui Zarahemla, s-au
întors în țara lui Nefi, ajungând la granițele țării cu
numai câteva zile înainte de venirea lui Amon.

27 Și au adus cu ei o cronică, chiar o cronică a poporului
ale căror oase le găsiseră; și era gravată pe plăci de metal.

28 Și acum, Limhi era iarăși plin de bucurie aflând din
gura lui Amon că regele Mosia avea un dar de la
Dumnezeu prin care el putea tălmăci asemenea
inscripții; da, și Amon, de asemenea, s-a bucurat.

29 Și totuși Amon și frații lui erau plini de întristare
pentru că atât de mulți din frații lor fuseseră uciși;

For they were desirous to take them that they might
punish them; for they had come into the land of Nephi
by night, and carried off their grain and many of their
precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more distur-
bance between the Lamanites and the people of Limhi,
even until the time that Ammon and his brethren came
into the land.

And the king having been without the gates of the
city with his guard, discovered Ammon and his
brethren; and supposing them to be priests of Noah
therefore he caused that they should be taken, and
bound, and cast into prison. And had they been the
priests of Noah he would have caused that they should
be put to death.

But when he found that they were not, but that they
were his brethren, and had come from the land of
Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of
Ammon, a small number of men to search for the land
of Zarahemla; but they could not find it, and they were
lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been
peopled; yea, a land which was covered with dry bones;
yea, a land which had been peopled and which had been
destroyed; and they, having supposed it to be the land of
Zarahemla, returned to the land of Nephi, having ar-
rived in the borders of the land not many days before
the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record
of the people whose bones they had found; and it was
engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning
from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift
from God, whereby he could interpret such engravings;
yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow
because so many of their brethren had been slain;

30 Și, de asemenea, pentru că regele Noe și preoții lui făcuseră ca poporul să facă atât de multe păcate și nedreptăți împotriva lui Dumnezeu; și au mai jelit din cauza morții lui Abinadi; și, de asemenea, din cauza plecării lui Alma și a poporului care plecase cu el, care formaseră o biserică a lui Dumnezeu prin tăria și puterea lui Dumnezeu și prin credință în cuvintele care fuseseră spuse de către Abinadi.

31 Da, ei au jelit plecarea lor căci ei nu știau încotro fugiseră. Acum, ei ar fi vrut bucuroși să se unească cu ei, căci ei înșiși intraseră într-un legământ cu Dumnezeu ca să-L slujească și să-I țină poruncile.

32 Și acum, de la venirea lui Amon, regele Limhi, de asemenea, a intrat într-un legământ cu Dumnezeu, la fel ca și mulți din poporul lui, ca să-L slujească și să-I țină poruncile.

33 Și s-a întâmplat că regele Limhi, precum și mulți din poporul lui voiau să fie botezați; dar nu era nimeni în țară care să aibă autoritate de la Dumnezeu. Iar Amon a refuzat să facă lucrul acesta, considerând că era un slujitor nevrednic.

34 De aceea, ei nu s-au unit la acel timp într-o biserică, așteptând Spiritul Domnului. Acum, ei doreau să devină la fel ca și Alma și frații lui, care fugiseră în pustiu.

35 Ei doreau să fie botezați ca o mărturie și o dovadă că erau dornici să-L slujească pe Dumnezeu cu toată inima lor; cu toate acestea, ei au prelungit timpul; iar o relatare a botezului lor va fi dată mai departe.

36 Și acum, toată preocuparea lui Amon și a poporului lui, precum și a regelui Limhi și a poporului lui, era să se elibereze din mâna lamaniților și din sclavie.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosia 22

- 1 Și acum s-a întâmplat că Amon și regele Limhi au început să se sfătuiască cu poporul cum să se elibereze din sclavie; și chiar au făcut ca tot poporul să se adune laolaltă; și aceasta au făcut-o ca să cunoască glasul poporului despre această problemă.
- 2 Și s-a întâmplat că ei n-au putut găsi nici o cale să se elibereze din sclavie, decât să-și ia femeile și copiii și turmele și cirezile și corturile și să plece în pustiu; căci lamanii fiind atât de numeroși, era imposibil pentru poporul lui Limhi să se lupte cu ei, gândindu-se să se elibereze din sclavie prin sabia.
- 3 Acum s-a întâmplat că Ghedeon s-a dus și a stat înaintea regelui și i-a spus: Acum, o, rege, tu până acum ai ascultat de cuvintele mele de multe ori când noi am avut conflicte cu frații noștri, lamanii.
- 4 Și acum, o, rege, dacă tu nu m-ai găsit pe mine că sunt un slujitor nevrednic sau dacă tu ai ascultat până acum de cuvintele mele într-o oarecare măsură și ele au fost de folos pentru tine, chiar așa, eu doresc ca tu să ascuți cuvintele mele la acest timp; și voi fi slujitorul tău și voi elibera acest popor din sclavie.
- 5 Și regele i-a dat lui voie să vorbească. Și Ghedeon i-a spus:
- 6 Uită-te la trecătoarea din spate, prin zidul din spate, în partea din spatele orașului. Lamanii sau gărzile lamanilor sunt beți noaptea; de aceea, să dăm de veste către tot acest popor, ca să-și adune laolaltă turmele și cirezile pentru ca să le poată mâna în pustiu pe timp de noapte.
- 7 Iar eu mă voi duce, potrivit poruncii tale și voi plăti lamanilor ultimul tribut de vin și ei vor fi beți; iar noi vom trece prin trecătoarea secretă de la stânga taberei lor, atunci când ei sunt beți și adormiți.
- 8 Astfel, noi vom pleca în pustiu împreună cu femeile noastre și cu copiii noștri, cu turmele noastre și cu cirezile noastre; iar noi vom călători în jurul țării lui Șilom.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

9 Și s-a întâmplat că regele a ascultat de cuvintele lui Ghedeon.

10 Și regele Limhi a făcut ca poporul său să-și adune laolaltă turmele; și a trimis tributul de vin lamaniților; și, de asemenea, a trimis mai mult vin ca dar către ei; și au băut fără măsură din vinul pe care regele Limhi l-a trimis pentru ei.

11 Și s-a întâmplat că oamenii regelui Limhi a plecat pe timp de noapte în pustiu cu turmele lor și cu cirezile lor; și au mers în jurul țării lui Șilom în pustiu și apoi au cotit drumul lor către țara lui Zarahemla, fiind conduși de către Amon și frații lui.

12 Și ei își luaseră cu ei tot aurul lor și argintul și lucrurile lor prețioase pe care le-au putut căra, precum și proviziile lor, în pustiu. Și și-au continuat călătoria.

13 Și după ce fuseseră timp de multe zile în pustiu, au ajuns în țara lui Zarahemla și s-au unit cu poporul lui Mosia și au devenit supușii lui.

14 Și s-a întâmplat că Mosia i-a primit cu bucurie; și, de asemenea, a primit cronicile lor, precum și cronicile care fuseseră găsite de către poporul lui Limhi.

15 Și acum, s-a întâmplat că atunci când lamanii au descoperit că poporul lui Limhi plecase din țară pe timp de noapte, ei au trimis o armată în pustiu ca să-i urmărească;

16 Și după ce i-au urmărit timp de două zile, nu au mai putut să calce pe urmele lor; de aceea, s-au rătăcit în pustiu.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

O relatare a lui Alma și a poporului Domnului, care au fost goniți în pustiu de către poporul regelui Noe.

Mosia 23

- 1 Acum, Alma a fost avertizat de către Domnul că oștirile regelui Noe vor năvăli asupra lor și a făcut cunoscut aceasta către poporul său, de aceea ei și-au adunat laolaltă turmele lor și au luat din grânele lor și au plecat în pustiu înaintea oștirilor regelui Noe.
- 2 Iar Domnul i-a întărit pe ei, așa încât oamenii regelui Noe nu i-au putut birui ca să-i distrugă.
- 3 Și ei au fugit timp de opt zile în pustiu.
- 4 Și au ajuns la un ținut, da, și anume un ținut foarte frumos și plăcut, un ținut cu apă pură.
- 5 Și și-au pus corturile și au început să cultive pământul și au început să ridice case; da, ei au fost harnici și au muncit foarte mult.
- 6 Iar poporul era dornic ca Alma să fie regele lor, căci era iubit de către poporul lui.
- 7 Dar el le-a spus: Iată, nu este potrivit ca noi să avem un rege; căci așa a zis Domnul: Voi nu trebuie să puneți o ființă mai presus decât alta sau un om nu trebuie să se creadă mai presus de altul; de aceea, eu vă spun vouă, nu este potrivit ca voi să aveți un rege.
- 8 Cu toate acestea, dacă ar fi posibil ca voi întotdeauna să aveți oameni dreپți ca să fie regii voștri, atunci ar fi bine pentru voi să aveți un rege.
- 9 Dar aduceți-vă aminte de nedreptatea regelui Noe și a preoților lui; și eu însumi am fost prins într-o cursă și am făcut multe lucruri care erau odioase în ochii Domnului, ceea ce m-a făcut pe mine să mă pocăiesc cu durere;
- 10 Cu toate acestea, după multe suferințe, Domnul mi-a auzit strigătele și a răspuns rugăciunilor mele și m-a făcut pe mine să fiu o unealtă în mâinile Sale ca să aduc pe atât de mulți dintre voi la cunoașterea adevărului Lui.
- 11 Cu toate acestea, eu nu mă fălesc cu asta, căci sunt nevrednic să mă fălesc.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

12 Și acum vă spun eu vouă, voi ați fost oprimați de către regele Noe și ați fost în sclavia lui și a preoților lui și ați fost aduși de ei în nedreptate; de aceea ați fost legați cu legăturile nedreptății.

13 Și acum, cum voi ați fost eliberați de puterea lui Dumnezeu din aceste legături; da, chiar afară din mâinile regelui Noe și ale poporului lui, precum și din legăturile nedreptății; chiar așa, eu doresc ca voi să vă țineți bine în această libertate în care voi ați fost făcuți liberi și să nu aveți încredere în nici un om ca să fie rege peste voi.

14 Și, de asemenea, să nu aveți încredere în nimeni să fie învățătorul vostru sau preotul vostru, decât dacă el este un om al lui Dumnezeu, călcând pe căile Lui și ținând poruncile Lui.

15 Astfel a învățat Alma pe porul său, ca fiecare om să-l iubească pe vecinul său la fel ca pe sine însuși, pentru ca să nu fie nici un conflict printre ei.

16 Și acum, Alma era preotul lor cel mare, el fiind întemeietorul bisericii lor.

17 Și s-a întâmplat că nimeni nu a căpătat autoritate să predice sau să-i învețe, decât dacă era de la Dumnezeu. De aceea, el a uns pe toți preoții și pe toți învățătorii lor; și nimeni nu a fost uns decât dacă era un om drept.

18 De aceea, ei au vegheat asupra poporului lor și l-au hrănit cu lucruri care țin de dreptate.

19 Și s-a întâmplat că ei au început să prospere nespun de mult în țară; și ei au numit țara Helam.

20 Și s-a întâmplat că ei s-au înmulțit și au prosperat foarte mult în țara Helamului; și ei au zidit un oraș, pe care l-au numit orașul Helamului.

21 Cu toate acestea, Domnul găsește potrivit să pedepsească pe poporul Său; da, El a pus la încercare răbdarea și credința lor.

22 Cu toate acestea—oricine își pune nădejdea în El, acela va fi înălțat în ziua din urmă. Da, și astfel a fost cu poporul acesta.

23 Căci iată, vă voi arăta vouă că au fost aduși în sclavie și nimeni nu putea să-i elibereze, decât Domnul Dumnezeu lor, da, chiar Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 Și s-a întâmplat că El i-a eliberat și și-a manifestat
către ei puterea Lui măreață; și mare a fost bucuria lor.

25 Căci iată, s-a întâmplat că în timp ce ei erau în țara
Helamului, da, în orașul Helamului, în timp ce cultivau
pământul țării de jur-împrejur, iată, o oștire a
lamanților era la granițele țării.

26 Acum, s-a întâmplat că frații lui Alma au fugit de pe
câmpurile lor și s-au adunat laolaltă în orașul
Helamului; și ei erau foarte înfricoșați din cauza
aparității lamanților.

27 Dar Alma s-a dus la ei și a stat printre ei și i-a
îndemnat să nu fie înfricoșați, ci să-și aducă aminte de
Domnul Dumnezeu lor și că El îi va elibera.

28 De aceea, și-au alungat frica și au început să-L
implore pe Domnul, ca El să înmoaie inimile
lamanților, ca să-i cruțe pe ei și pe nevestele lor și pe
copiii lor.

29 Și s-a întâmplat că Domnul a înmuiat inimile
lamanților. Iar Alma și frații săi s-au dus și s-au predat
singuri în mâinile lor; iar lamanții au pus stăpânire pe
țara Helamului.

30 Acum, oștirile lamanților care se duseseră după
oamenii regelui Limhi se rătăciseră în pustiu timp de
multe zile.

31 Și iată, ei i-au găsit pe preoții aceia ai regelui Noe într-
un loc pe care ei îl numeau Amulon; iar ei au început să
stăpânească țara Amulonului și au început să cultive
pământul.

32 Acum, numele conducătorului acestor preoți era
Amulon.

33 Și s-a întâmplat că Amulon a pledat în fața
lamanților; și, de asemenea, a trimis pe nevestele lor,
care erau fiicele lamanților, ca să pledeze în fața fraților
lor pentru ca aceștia să nu-i nimicească pe bărbații lor.

34 Și lamanților le-a fost milă de Amulon și de frații lui
și nu i-au nimicit datorită nevestelor lor.

And it came to pass that he did deliver them, and he
did show forth his mighty power unto them, and great
were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the
land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling
the land round about, behold an army of the Lamanites
was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled
from their fields, and gathered themselves together in
the city of Helam; and they were much frightened be-
cause of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and ex-
horted them that they should not be frightened, but
that they should remember the Lord their God and he
would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry
unto the Lord that he would soften the hearts of the
Lamanites, that they would spare them, and their wives,
and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the
hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren
went forth and delivered themselves up into their
hands; and the Lamanites took possession of the land of
Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had fol-
lowed after the people of king Limhi, had been lost in
the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king
Noah, in a place which they called Amulon; and they
had begun to possess the land of Amulon and had be-
gun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was
Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the
Lamanites; and he also sent forth their wives, who were
the daughters of the Lamanites, to plead with their
brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and
his brethren, and did not destroy them, because of their
wives.

- 35 Și Amulon și frații lui s-au unit cu lamaniții și au călătorit în pustiu în căutarea țării lui Nefi, când au descoperit țara Helamului, care era stăpânită de Alma și de frații lui.
- 36 Și s-a întâmplat că lamaniții le-au făgăduit lui Alma și fraților lui că, dacă ei le-ar arăta lor calea care ducea la țara lui Nefi, atunci le-ar da viața și libertatea.
- 37 Dar după ce Alma le-a arătat drumul care ducea la țara lui Nefi, lamaniții n-au vrut să-și păstreze făgăduiala; ci au pus gărzi de jur-împrejurul țării Helamului, peste Alma și frații lui.
- 38 Iar cei rămași dintre ei s-au dus în țara lui Nefi; și o parte dintre ei s-au întors în țara Helamului și, de asemenea, au adus cu ei nevestele și copiii gărzilor care fuseseră lăsate în țară.
- 39 Iar regele lamaniților i-a dat voie lui Amulon să fie rege și conducător peste poporul său, care era în țara Helamului; cu toate acestea, el trebuia să nu aibă nici o putere să facă ceva împotriva voinței regelui lamaniților.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nefi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nefi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nefi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nefi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosia 24

- 1 Și s-a întâmplat că Amulon a dobândit trecere în ochii regelui lamaniților; de aceea, regele lamaniților a aprobat ca el și frații lui să fie numiți învățători peste poporul său, da, chiar peste poporul care era în țara lui Șemlon, în țara lui Șilom și în țara lui Amulon.
- 2 Căci lamaniții pusese ră stăpânire pe toate aceste țări; de aceea, regele lamaniților a numit regi peste toate aceste țări.
- 3 Și acum, numele regelui lamaniților era Laman, el fiind numit după numele tatălui său; și de aceea, el era numit regele Laman. Și el era rege peste un popor numeros.
- 4 Și el a numit învățători dintre frații lui Amulon, în fiecare ținut care era stăpânit de poporul său; și astfel, limba lui Nefi a început să fie învățată de către tot poporul lamaniților.
- 5 Și erau oameni prietenoși unul cu altul; cu toate acestea, ei nu-L cunoșteau pe Dumnezeu; și nici frații lui Amulon nu i-au învățat nimic despre Domnul Dumnezeu lor, nici despre legea lui Moise; nici nu i-au învățat cuvintele lui Abinadi.
- 6 Dar i-au învățat că trebuia să păstreze cronică lor și că puteau să scrie unul altuia.
- 7 Și astfel lamaniții au început să se îmbogățescă și au început să facă comerț unul cu altul și au devenit importanți și au început să fie un popor dibaci și înțelept, cu înțelepciune lumească, dibaci în tot felul de ticăloșii și hoții, dar nu cu propriii lor frați.
- 8 Și acum, s-a întâmplat că Amulon a început să-și exercite autoritatea asupra lui Alma și a fraților lui și a început să-l persecute și să facă așa ca și copiii lui să-i persecute pe copiii lor.
- 9 Căci Amulon îl cunoștea pe Alma, că el era unul din preoții regelui și că el era acela care credea în cuvintele lui Abinadi și care fusese alungat din prezența regelui; și de aceea, el era mânios pe el; căci el era supus regelui Laman și totuși avea autoritate asupra lor și-i pune la muncă și pune supraveghetori asupra lor.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

10 Și s-a întâmplat că suferințele lor erau așa de mari, încât ei au început să-L implore cu putere pe Dumnezeu.

11 Iar Amulon le-a poruncit să-și oprească strigătele; și a pus gărzi peste ei ca să-i păzească, pentru ca oricine care va fi găsit rugându-se la Dumnezeu să fie omorât.

12 Iar Alma și oamenii săi nu și-au ridicat glasurile către Domnul Dumnezeu lor, dar și-au descărcat inimile către El; iar El a cunoscut gândurile inimilor lor.

13 Și s-a întâmplat că glasul Domnului a venit către ei în suferințele lor, zicând: Ridicați-vă capul și fiți mângâiați, căci Eu cunosc legământul pe care voi l-ați făcut cu Mine; și Eu voi face un legământ cu poporul Meu și îl voi elibera pe el din sclavie.

14 Și Eu, de asemenea, voi ușura poverile care sunt puse pe umerii voștri pentru ca nici măcar să nu le simțiți pe spinările voastre, chiar când sunteți în sclavie; și aceasta o voi face Eu pentru ca voi să fiți martori pentru Mine de acum încolo și pentru ca voi să știți cu siguranță că Eu, Domnul Dumnezeu, vizitez poporul Meu în suferințele lui.

15 Și acum, s-a întâmplat că poverile care erau puse asupra lui Alma și a fraților lui s-au făcut ușoare; da, Domnul i-a întărit pe ei pentru ca să-și poată purta poverile cu ușurință, iar ei s-au supus cu bucurie și cu răbdare voinței Domnului.

16 Și s-a întâmplat că atât de mare era credința lor și răbdarea lor, încât glasul Domnului a venit iarăși către ei, zicând: Fiți mângâiați, căci mâine Eu vă voi elibera din sclavie.

17 Și El a spus către Alma: Tu vei merge înaintea poporului acesta, iar Eu voi merge cu tine și voi elibera acest popor din sclavie.

18 Acum s-a întâmplat că Alma și poporul său și-au adunat într-o noapte turmele laolaltă, precum și grânele; da, chiar toată noaptea și-au adunat ei turmele laolaltă.

19 Și dimineața, Domnul a făcut ca un somn greu să vină peste lamaniiți, da, și toți supraveghetorii lor erau într-un somn adânc.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

20 Iar Alma și poporul său au plecat în pustiu; și, după ce ei au călătorit toată ziua, ei și-au pus corturile într-o vale; și au numit valea aceasta Alma, pentru că el i-a condus pe ei în pustiu.

21 Da, și în valea lui Alma și-au revărsat ei mulțumirile lor către Dumnezeu, fiindcă El a fost milos cu ei și le-a ușurat poverile și i-a eliberat din sclavie; căci ei au fost în sclavie și nimeni nu putea să-i salveze decât Domnul Dumnezeul lor.

22 Și i-au dat mulțumiri lui Dumnezeu, da, toți bărbații și toate femeile lor și toți copiii lor care puteau vorbi și-au ridicat glasurile, laudându-L pe Dumnezeul lor.

23 Și acum, Domnul a spus către Alma: Grăbește-te și pleacă, tu și poporul tău, din această țară, căci lamaniții s-au trezit și vă urmăresc; de aceea, plecați din această țară, iar Eu îi voi opri pe lamaniți în valea aceasta pentru ca ei să nu se ducă mai departe să urmărească acest popor.

24 Și s-a întâmplat că ei au plecat din vale și au pornit în călătorie în pustiu.

25 Și după ce au fost în pustiu douăsprezece zile, ei au ajuns în țara lui Zarahemla; iar regele Mosia i-a primit cu bucurie.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosia 25

- 1 Și acum, regele Mosia a făcut ca tot poporul să se adune laolaltă.
- 2 Acum, nu erau așa de mulți copii de-ai lui Nefi sau atât de mulți dintre descendenții lui Nefi cum era poporul lui Zarahemla, care era un urmaș al lui Mulec, și cei care au venit cu el în pustiu.
- 3 Iar poporul lui Nefi și poporul lui Zarahemla nu erau la fel de numeroși ca lamaniții; da, nu erau nici jumătate cât ei.
- 4 Și acum, tot poporul lui Nefi era adunat laolaltă și, de asemenea, tot poporul lui Zarahemla; și ei erau adunați în două cete.
- 5 Și s-a întâmplat că Mosia a citit și a făcut ca să fie citite cronicile lui Zenif către poporul său; da, el a citit cronicile poporului lui Zenif din timpul când ei au părăsit țara lui Zarahemla până când s-au întors.
- 6 Și el, de asemenea, a citit relatarea lui Alma și a fraților lui și toate suferințele lor, din timpul când ei au părăsit țara lui Zarahemla până când s-au reîntors.
- 7 Și acum, când Mosia a terminat de citit cronicile, oamenii lui care trăiau în țară au fost cuprinși de mirare și uimire.
- 8 Căci ei nu știau ce să creadă; căci atunci când ei i-au văzut pe cei care fuseseră eliberați din sclavie, au fost umpluți de o mare bucurie.
- 9 Și iarăși, când ei s-au gândit la frații lor care fuseseră uciși de lamaniți, ei s-au umplut de durere și chiar au vărsat multe lacrimi de durere.
- 10 Și iarăși, când ei s-au gândit la bunătatea fără întârziere a lui Dumnezeu și la puterea Lui în a-i elibera pe Alma și pe frații lui din mâinile lamaniților și din sclavie, ei și-au ridicat glasurile și i-au dat mulțumiri lui Dumnezeu.
- 11 Și iarăși, atunci când s-au gândit la lamaniți, care erau frații lor, la starea lor păcătoasă și murdară, s-au umplut de durere și de teamă pentru bunăstarea sufletelor lor.

Mosiah 25

- And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.
- Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.
- And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.
- And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.
- And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.
- And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.
- And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.
- For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.
- And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.
- And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.
- And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

12 Și s-a întâmplat că cei care erau fiii lui Amulon și ai fraților lui, care luaseră de neveste pe ficele lamaniților, erau nemulțumiți de purtarea taților lor și nu voiau să mai fie numiți după numele taților lor, de aceea ei și-au luat numele lui Nefi pentru ca să poată fi numiți copiii lui Nefi și să fie numărați printre cei care se numeau nefiți.

13 Și acum, toți oamenii lui Zarahemla erau numiți nefiți și aceasta pentru că împărăția nu fusese dată nimănui, decât celor care erau urmașii lui Nefi.

14 Și acum, s-a întâmplat că atunci când Mosia a terminat de vorbit și de citit către popor, el a dorit ca și Alma să vorbească poporului.

15 Și Alma a vorbit către ei atunci când erau adunați laolaltă în cete mari; și el s-a dus de la o ceată la alta, predicând poporului pocăință și credință în Domnul.

16 Și a îndemnat poporul lui Limhi și pe cel al fraților lui, pe toți cei care fuseseră eliberați din sclavie, ca ei să-și aducă aminte că Domnul a fost Cel care i-a eliberat pe ei.

17 Și s-a întâmplat că după ce Alma a învățat poporul multe lucruri și a terminat de cuvântat către ei, regele Limhi a dorit să fie botezat; și toți oamenii lui au dorit, de asemenea, ca și ei să fie botezați.

18 De aceea, Alma s-a dus în apă și i-a botezat; i-a botezat în același fel cum i-a botezat pe frații săi în apa Mormonului; da, și cei pe care i-a botezat au aparținut de Biserica lui Dumnezeu; și aceasta datorită credinței lor în cuvintele lui Alma.

19 Și s-a întâmplat că regele Mosia l-a împuternicit pe Alma să întemeieze biserici peste tot în țara lui Zarahemla; și i-a dat lui puterea să rânduiască preoți și învățători în fiecare biserică.

20 Acum, lucrul acesta a fost făcut pentru că erau atât de mulți oameni, încât ei nu puteau fi guvernați de un singur învățător; și nici nu puteau să audă cuvântul lui Dumnezeu într-o singură adunare;

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

- 21 De aceea, ei s-au adunat laolaltă în diferite grupuri care se numeau biserici; fiecare biserică având preoții ei și învățătorii ei, iar fiecare preot predica așa cum i s-a transmis din gura lui Alma.
- 22 Și astfel, cu toate că erau mai multe biserici, ei totuși erau o singură Biserică, da, chiar Biserica lui Dumnezeu; căci în toate bisericile nu se predica nimic altceva decât pocăință și credință în Dumnezeu.
- 23 Și acum, erau șapte biserici în țara lui Zarahemla. Și s-a întâmplat că aceia care voiau să ia asupra lor numele lui Hristos sau al lui Dumnezeu s-au unit cu bisericile lui Dumnezeu;
- 24 Și ei s-au numit poporul lui Dumnezeu. Iar Domnul și-a revărsat Spiritul Său asupra lor, iar ei au fost binecuvântați și au prosperat în țară.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosia 26

- 1 Acum, s-a întâmplat că erau mulți din generația care se ridica, și care nu puteau înțelege cuvintele regelui Beniamin, ei fiind copii mici atunci când el a vorbit către poporul său; și ei nu au crezut în tradițiile strămoșilor lor.
- 2 Ei nu credeau ceea ce fusese spus despre învierea morților, nici nu credeau despre venirea lui Hristos.
- 3 Și acum, din cauza necredinței lor, ei nu puteau înțelege cuvântul lui Dumnezeu; iar inimile lor erau împietrite.
- 4 Și ei nu voiau să fie botezați; și nici nu voiau să se unească cu Biserica. Și ei erau un popor separat în ceea ce privește credința lor; și au rămas așa pentru totdeauna, chiar în starea lor carnală și păcătoasă; căci ei nu voiau să-L cheme pe Domnul Dumnezeu lor.
- 5 Și acum, în domnia lui Mosia, ei nu erau nici cât jumătate din poporul lui Dumnezeu; dar din cauza neînțelegerilor dintre frați, ei au devenit mai numeroși.
- 6 Căci s-a întâmplat că ei, cu vorbele lor lingușitoare, au înșelat pe mulți dintre cei care erau în Biserică și i-au făcut pe aceștia să facă multe păcate; de aceea, a fost potrivit ca cei care au făcut păcate, care erau în Biserică, să fie pedepsiți de către Biserică.
- 7 Și s-a întâmplat că ei au fost aduși în fața preoților și dați pe mâna preoților de către învățători; iar preoții i-au adus în fața lui Alma, care era marele preot.
- 8 Acum, regele Mosia îi dăduse lui Alma autoritate peste Biserică.
- 9 Și s-a întâmplat că Alma nu știa despre ei; dar erau mulți martori împotriva lor; da, poporul s-a ridicat și a depus mărturie despre nedreptatea lor din abundență.
- 10 Acum, asemenea lucruri nu se mai întâmplaseră înainte în Biserică; de aceea, Alma a fost tulburat în spiritul său și a făcut ca ei să fie aduși în fața regelui.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 Și el a spus către rege: Iată, aici sunt mulți pe care noi i-am adus în fața ta, care sunt acuzați de către frații lor; da, și ei au fost găsiți făcând tot felul de nedreptăți. Și ei nu se pocăiesc de păcatele lor; de aceea, noi i-am adus în fața ta pentru ca tu să-i judeci după crimele lor.

12 Dar regele Mosia a spus către Alma: Iată, eu nu-i judec; de aceea, eu îi dau pe mâna ta ca să fie judecați.

13 Și acum, spiritul lui Alma iarăși a fost tulburat; și el s-a dus și L-a întrebat pe Domnul, ce trebuia să facă în această problemă, căci se temea să nu facă rău în fața lui Dumnezeu.

14 Și s-a întâmplat că după ce și-a revărsat întregul suflet lui Dumnezeu, glasul Domnului a venit către el, zicând:

15 Binecuvântat ești tu, Alma, și binecuvântați sunt cei care au fost botezați în apele Mormonului. Tu ești binecuvântat datorită credinței tale deosebit de mari, fie și numai în cuvintele slujitorului Meu, Abinadi.

16 Și binecuvântați sunt ei datorită credinței lor deosebit de mari, fie și numai în cuvintele pe care tu le-ai vorbit către ei.

17 Și binecuvântat ești tu pentru că ai întemeiat o biserică în acest popor; iar el va fi întemeiat și va fi poporul Meu.

18 Da, binecuvântat este acest popor care vrea să poarte numele Meu; căci în numele Meu vor fi ei chemați; și ei sunt ai Mei.

19 Și pentru că tu M-ai întrebat pe Mine în legătură cu păcătoșii, tu ești binecuvântat.

20 Tu ești slujitorul Meu; iar Eu fac un legământ cu tine ca tu să ai viață veșnică; și tu Mă vei sluji pe Mine și vei merge înainte în numele Meu și vei aduna laolaltă oile Mele.

21 Iar acela care va auzi glasul Meu va fi oaia Mea; și pe el îl veți primi voi în biserică și pe el Eu, de asemenea, îl voi primi.

22 Căci iată, aceasta este Biserica Mea; oricine este botezat, va fi botezat pentru pocăință. Și cel pe care tu îl primești va crede în numele Meu; și pe el îl voi ierta Eu din plin.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Căci Eu sunt Acela care iau asupra Mea păcatele lumii; căci Eu sunt Acela care i-am creat pe ei; și Eu sunt Acela care-i dau celui care crede până la sfârșit un loc la dreapta Mea.

24 Căci iată, în numele Meu sunt ei chemați; și dacă ei Mă cunosc pe Mine, ei vor merge înainte și vor avea un loc pentru veșnicie la dreapta Mea.

25 Și se va întâmpla că atunci când cea de a doua trâmbiță va suna, atunci cei care nu m-au cunoscut pe Mine niciodată vor merge înainte și vor sta în fața Mea.

26 Și atunci vor ști ei că Eu sunt Domnul Dumnezeuul lor, că Eu sunt Mântuitorul lor; dar ei nu vor fi mântuiți.

27 Și apoi Eu le voi mărturisi că Eu niciodată nu i-am cunoscut; și ei se vor duce într-un foc nepieritor, pregătit pentru diavol și îngerii lui.

28 De aceea, îți spun Eu ție că acela care nu va auzi glasul Meu, pe acela voi nu trebuie să-l primiți în Biserica Mea, căci pe el nu-l voi primi Eu în ultima zi.

29 De aceea, îți spun Eu ție, Du-te; și oricine greșește împotriva Mea, să-l judeci după păcatele pe care el le-a făcut; și dacă el își mărturisește păcatele în fața ta și a Mea și se pocăiește cu sinceritatea inimii sale, pe acela tu îl vei ierta și Eu îl voi ierta, de asemenea.

30 Da, și după cât de des se pocăiește poporul Meu, tot așa îi voi ierta Eu greșelile față de Mine.

31 Și voi, de asemenea, veți ierta unul altuia greșelile voastre; căci adevărat îți spun Eu ție, cel care nu iartă greșelile vecinului său, atunci când acesta spune că se pocăiește, acela s-a condamnat pe sine.

32 Acum îți spun Eu ție: Du-te; și cel care nu se pocăiește de păcatele sale, acela nu va fi numărat printre oamenii Mei; și așa va fi de-acum încolo.

33 Și s-a întâmplat că atunci când Alma a auzit aceste cuvinte, le-a scris pentru ca să le poată avea și ca să poată să judece poporul acelei biserici după poruncile lui Dumnezeu.

34 Și s-a întâmplat că Alma s-a dus și i-a judecat pe aceia care fuseseră duși în nedreptate, după cuvântul Domnului.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

35 Și aceia care s-au pocăit de păcatele lor și le-au mărturisit, pe aceia el i-a numărat printre oamenii Bisericii;

36 Și cei care nu voiau să-și spovedească păcatele și să se pocăiască de nedreptatea lor, aceia nu au fost numărați printre oamenii bisericii, iar numele lor au fost șterse.

37 Și s-a întâmplat că Alma a condus toate treburile Bisericii; și ei au început iarăși să aibă pace și să prospere foarte mult în treburile Bisericii, pășind cu grijă în fața lui Dumnezeu, primindu-i pe mulți și botezându-i pe mulți.

38 Și acum, toate aceste lucruri le-au făcut Alma și ajutoarele sale care conduceau Biserica, mergând cu toată sârguința, învățând cuvântul lui Dumnezeu în toate lucrurile, răbdând tot felul de suferințe, fiind persecutați de către toți cei care nu făceau parte din Biserica lui Dumnezeu.

39 Și ei i-au muștrat pe frații lor; și ei, de asemenea, erau muștrați fiecare dintre ei de către cuvântul lui Dumnezeu, după păcatele sale sau după păcatele pe care le-au făcut, lor poruncindu-li-se de către Dumnezeu să se roage fără încetare și să dea mulțumiri în toate cele.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosia 27

- 1 Și acum, s-a întâmplat că persecuțiile la care era supusă biserica de către necredincioși au devenit așa de mari, încât Biserica a început să cârtească și să se plângă conducătorilor lor despre aceasta; și ei s-au plâns lui Alma. Și Alma a adus cazul în fața regelui Mosia. Iar Mosia s-a sfătuit cu preoții lui.
- 2 Și s-a întâmplat că regele Mosia a dat de veste peste tot în țară, cum că nici un necredincios nu trebuie să persecute pe nici unul dintre aceia care țineau de Biserica lui Dumnezeu.
- 3 Și a fost dat un ordin strict prin toate bisericile ca să nu fie nici o persecuție printre ele, ca să fie egalitate între toți oamenii;
- 4 Ca să nu lase nici o mândrie sau îngâmfare să tulbure pacea lor; ca fiecare om să respecte pe vecinul său ca pe el însuși, lucrând cu mâinile lor proprii pentru întreținerea lor.
- 5 Da, și toți preoții și învățătorii lor trebuia, de asemenea, să lucreze cu propriile lor mâini pentru întreținerea lor, în toate cazurile în afară de boală sau de multă nevoie; și făcând aceste lucruri, ei s-au bucurat din plin de harul lui Dumnezeu.
- 6 Și a început iarăși să fie multă pace în țară; iar poporul a început să devină foarte numeros și a început să se împrăștie în afara țării, pe fața pământului, da, la miazănoapte și la miazăzi, la răsărit și la apus, zidind mari orașe și sate în toate colțurile țării.
- 7 Iar Domnul i-a vizitat și a făcut ca ei să prospere, iar ei au devenit un popor mare și bogat.
- 8 Acum, fiii lui Mosia se numărau printre necredincioși; și, de asemenea, unul dintre fiii lui Alma se număra printre aceștia, el chemându-se Alma, după tatăl lui; cu toate acestea, a devenit un om foarte rău și idolatru. Și era un om vorbăreț și vorbește multe cuvinte lugușitoare către oameni; de aceea, a condus pe mulți să facă nedreptăți la fel ca și el.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

9 Și el a devenit o mare piedică pentru prosperitatea Bisericii lui Dumnezeu; furând inimile oamenilor; provocând multă discordie printre oameni; dând o șansă dușmanului lui Dumnezeu să-și folosească puterea asupra lor.

10 Și acum s-a întâmplat că în timp ce era pe cale să distrugă Biserica lui Dumnezeu, căci el s-a întovărășit în secret cu fiii lui Mosia căutând să distrugă Biserica și să rățăcească poporul Domnului împotriva poruncilor lui Dumnezeu și chiar și ale regelui—

11 Și așa cum v-am spus vouă, cum ei se răzvrăteau împotriva lui Dumnezeu, iată, un înger al Domnului a apărut în fața lor; și el s-a pogorât ca și cum ar fi fost într-un nor; și a vorbit cu un glas de tunet care a făcut ca pământul pe care ei stăteau să se cutremure;

12 Și mirarea lor a fost așa de mare, încât au căzut la pământ și nu au înțeles cuvintele pe care le-a vorbit către ei.

13 Cu toate acestea, el a strigat iarăși, zicând: Alma, ridică-te și ieși în față, căci de ce persecuți tu Biserica lui Dumnezeu? Căci Domnul a spus: Aceasta este Biserica Mea și Eu o voi întemeia; și nimic nu o va răsturna, în afară de păcătoșenia poporului Meu.

14 Și iarăși, îngerul a spus: Iată, Domnul a auzit rugăciunile poporului Său, precum și rugăciunile slujitorului Său, Alma, care este tatăl tău; căci el s-a rugat cu multă credință în legătură cu tine pentru ca tu să poți fi adus la cunoașterea adevărului; de aceea, în scopul acesta am venit eu, ca să te conving de puterea și autoritatea lui Dumnezeu, pentru ca rugăciunile slujitorilor Lui să fie satisfăcute după credința lor.

15 Și acum, iată, poți tu să te îndoiești de puterea lui Dumnezeu? Căci iată, nu cutremură glasul meu pământul? Și poți tu să nu mă vezi înaintea ta? Iar eu sunt trimis de Dumnezeu.

16 Acum îți spun eu ție: Du-te și adu-ți aminte de sclavia strămoșilor tăi în țara lui Helam și în țara lui Nefi; și adu-ți aminte ce lucruri mari a făcut El pentru ei; căci ei erau în sclavie, iar El i-a eliberat. Iar acum îți spun ție, Alma, du-te pe drumul tău și nu mai căuta să distrugi Biserica pentru ca rugăciunile lor să poată primi răspuns, iar aceasta chiar dacă tu însuși alegi să fii alungat.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

17 Și acum s-a întâmplat că acestea au fost ultimele cuvinte pe care îngerul le-a vorbit către Alma și a plecat.

18 Și acum, Alma și cei care erau cu el au căzut iarăși la pământ, căci mare a fost mirarea lor; căci cu ochii lor l-au văzut pe îngerul Domnului; iar glasul lui era ca tunetul care a cutremurat pământul; și au știut că nimic altceva nu era, în afară de puterea lui Dumnezeu, care putea să cutremure pământul și să-l facă să tremure ca și cum s-ar fi crăpat.

19 Și acum, mirarea lui Alma a fost așa de mare, încât a amuțit și n-a mai putut să-și deschidă gura; da, și a devenit atât de neputincios încât n-a mai putut să-și miște mâinile; de aceea, a fost luat de către cei care erau cu el și a fost dus fără nici o putere, chiar până când a fost așezat în fața tatălui său.

20 Și ei i-au repetat tatălui lui tot ceea ce i se întâmplase; iar tatăl său s-a bucurat, căci a știut că aceasta era puterea lui Dumnezeu.

21 Și a făcut ca mulțimea să se adune laolaltă, pentru ca oamenii să poată fi martori la ceea ce Domnul făcuse fiului său, precum și celor care erau cu el.

22 Și a făcut ca preoții să se adune laolaltă; și ei au început să postească și să se roage Domnului Dumnezeului lor ca să-i deschidă gura lui Alma pentru ca el să poată vorbi și, de asemenea, ca picioarele și mâinile lui să-și capete puterea—pentru ca ochii poporului să se deschidă ca să vadă și să cunoască bunătatea și slava lui Dumnezeu.

23 Și s-a întâmplat că după ce au postit și s-au rugat timp de două zile și două nopți, mâinile și picioarele lui Alma și-au căpătat puterea, iar el s-a ridicat și a început să le vorbească lor, cerându-le să se liniștească.

24 Căci, a spus el, m-am pocăit de păcatele mele și am fost mântuit de către Domnul; iată, eu sunt născut în Spirit.

25 Iar Domnul mi-a spus: Nu te minuna că toată omenirea, da, bărbați și femei, toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele trebuie să se nască din nou; da, să se nască din Dumnezeu, să se schimbe din starea lor carnală și decăzută la o stare de dreptate, fiind mântuiți de Dumnezeu, devenind fiii și fiicele Lui;

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

26 Și astfel ei devin ființe noi; și dacă ei nu fac aceasta, atunci nu pot în nici un fel să moștenească Împărăția lui Dumnezeu.

27 Eu vă spun vouă că, dacă aceasta nu se va întâmpla, atunci ei vor trebui să fie alungați; și știu aceasta pentru că eu era cât pe ce să fiu alungat.

28 Cu toate acestea, după ce m-am rătăcit în multă suferință, pocăindu-mă aproape până la moarte, Domnul în mila Sa a găsit de cuviință să mă smulgă din arderea nepieritoare, iar acum sunt născut de Dumnezeu.

29 Sufletul meu a fost mântuit de fierea amărăciunii și de legăturile nedreptății. Am fost în cel mai întunecat hău; dar acum eu văd lumina cea minunată a lui Dumnezeu. Sufletul meu a fost chinuit de o tortură veșnică; dar eu sunt smuls, iar sufletul meu nu mai este în durere.

30 Eu L-am respins pe Mântuitorul meu și am renegat ceea ce fusese spus de către strămoșii noștri; dar acum, pentru că ei prevăd că El va veni și că El își va aduce aminte de fiecare făptură a creației Sale, El se va manifesta în fața tuturor.

31 Da, fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi în fața Lui. Da, chiar în ultima zi, atunci când toți oamenii vor sta ca să fie judecați de El, atunci vor mărturisi că El este Dumnezeu; și apoi, cei care trăiesc în lume fără Dumnezeu vor mărturisi că judecata unei pedepse nepieritoare este chiar deasupra lor; și ei se vor zgudui și vor tremura și se vor face mici sub privirea ochiului Lui atotcercetător.

32 Și acum, s-a întâmplat că Alma a început de aici încolo să învețe poporul, iar cei care au fost împreună cu Alma atunci când îngerul a apărut înaintea lor au început să călătorească peste tot în țară, făcând cunoscute întregului popor lucrurile pe care le auziseră și le văzuseră și predicând cuvântul lui Dumnezeu în mare suferință, fiind mult persecutați de către cei care erau necredincioși și fiind loviți de mulți dintre aceștia.

33 Dar cu toate acestea, ei au adus multă consolare Bisericii, confirmând credința lor și îndemnându-i la suferințe lungi și muncă multă ca să țină poruncile lui Dumnezeu.

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

34 Și patru dintre ei erau fiii lui Mosia; iar numele lor erau Amon, Aaron, Omner și Himni; acestea erau numele fiilor lui Mosia.

35 Și ei au călătorit în toată țara lui Zarahemla și printre toate popoarele care erau sub domnia regelui Mosia, străduindu-se cu zel să repare toate relele pe care le făcuseră Bisericii, mărturisindu-și toate păcatele și făcând cunoscute toate lucrurile pe care ei le văzuseră și explicând profețiile și scripturile tuturor celor care voiau să-i asculte.

36 Și astfel, ei au fost unelte în mâinile lui Dumnezeu, aducându-i pe mulți la cunoașterea adevărului, da, la cunoașterea Mântuitorului lor.

37 Și cât de binecuvântați sunt ei! Căci ei au propovăduit pace; ei au făcut cunoscute vești bune despre lucruri bune; și ei au declarat către popor că Domnul domnește.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosia 28

- 1 Acum, s-a întâmplat că după ce fiii lui Mosia au făcut toate aceste lucruri, ei au luat un număr mic dintre ei și s-au întors la tatăl lor, regele, și l-au rugat ca acesta să le dea voie ca ei, împreună cu cei pe care i-au ales, să se ducă în țara lui Nefi, ca să poată să predice lucrurile pe care le-au auzit și să împartă cuvântul lui Dumnezeu printre frații lor, lamanii—
- 2 Pentru ca ei să poată să-i aducă pe aceștia la cunoașterea Domnului Dumnezeului lor și să-i convingă despre nedreptatea strămoșilor lor; și pentru ca ei să poată să-i vindece pe aceștia de ura lor împotriva nefiților, pentru ca aceștia, de asemenea, să poată fi aduși să se bucure pentru Domnul Dumnezeu lor, pentru ca ei să poată deveni prietenoși unul cu altul și pentru ca să nu mai fie conflicte în toată țara pe care Domnul Dumnezeu le-o dăduse lor.
- 3 Acum, ei doreau ca Salvarea să fie vestită fiecărei ființe, căci nu suportau să piară nici un suflet omenesc; da, până chiar și gândul că vreun suflet ar îndura chinul fără de sfârșit îi făcea pe ei să se zguduie și să tremure.
- 4 Și astfel a lucrat Spiritul Domnului asupra lor, căci ei erau cei mai răi dintre păcătoși. Și Domnul, în bunătatea Sa fără margini, a crezut de cuviință să-i păstreze; cu toate acestea, ei au suferit mult chin sufletesc din cauza nedreptăților lor, suferind mult și temându-se că vor fi alungați pentru totdeauna.
- 5 Și s-a întâmplat că ei au pledat în fața tatălui lor timp de multe zile ca să se ducă în țara lui Nefi.
- 6 Și regele Mosia a mers și l-a întrebat pe Domnul dacă să-i lase pe fiii săi să se ducă printre lamanii ca să predice cuvântul.
- 7 Și Domnul a spus către Mosia: Lasă-i să meargă, căci mulți vor crede în cuvintele lor și vor avea viață veșnică; și Eu îi voi salva pe fiii tăi din mâinile lamaniiilor.
- 8 Și s-a întâmplat că Mosia le-a dat lor voie să se ducă și să facă așa cum ei ceruseră.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

9 Și ei au început călătoria lor prin pustiu ca să meargă și să predice cuvântul printre lamaniți; și eu voi face o relatare a întâmplărilor lor în cele ce urmează.

10 Acum, regele Mosia nu avea pe nimeni căruia să-i dea pe mână împărăția, căci nu era nici un fiu de-al lui care putea să ia împărăția în primire.

11 De aceea, a luat cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă, precum și plăcile lui Nefi și toate lucrurile pe care el le ținuse și le păstrase după poruncile lui Dumnezeu, după ce le tălmăcise și pusese să fie scrise cronicile care erau făcute pe plăcile de aur ce fuseseră găsite de poporul lui Limhi, care i-au fost date acestuia de mâna lui Limhi;

12 Și a făcut aceasta din cauza îngrijorării mari a poporului său; căci ei erau dornici peste măsură să cunoască despre poporul acela care fusese distrus.

13 Și acum, el le-a tălmăcit cu ajutorul celor două pietre care erau montate în cele două margini ale unui arc.

14 Acum, aceste lucruri erau pregătite de la început și erau transmise din generație în generație cu scopul de a tălmăci limbile;

15 Și ele au fost ținute și păstrate de către mâna Domnului, pentru ca El să dezvăluie fiecărei ființe care stăpâna pământul nedreptatea și lucrurile abominabile poporului Său.

16 Și oricine are aceste lucruri se numește văzător, după obiceiul timpurilor din vechime.

17 Acum, după ce Mosia a terminat de tălmăcit aceste cronici, iată, ele au făcut o relatare a poporului care fusese distrus, din timpul când ei au fost distruși la clădirea marelui turn, în timpul când Domnul a încurcat limbile popoarelor și ei au fost împrăștiați pe suprafața întregului pământ, da, chiar din acel timp și înapoi, până la facerea lui Adam.

18 Acum, această relatare a făcut ca poporul lui Mosia să jeliască foarte mult, da, ei erau plini de durere; cu toate acestea, ea le-a dat lor multe cunoștințe, de care ei s-au bucurat.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

19 Iar această relatare va fi scrisă de aici încolo; căci iată, este potrivit ca tot poporul să cunoască lucrurile care sunt scrise în această relatare.

20 Și acum, așa după cum v-am spus vouă că, după ce regele Mosia făcuse aceste lucruri, el a luat plăcile de aramă, precum și toate lucrurile pe care le ținuse și le-a dat lui Alma, care era fiul lui Alma; da, toate cronicile și, de asemenea, tălmăcitoarele le-a dat lui și i-a poruncit să le țină și să le păstreze; și, de asemenea, să țină o cronică a poporului, transmițându-le de la o generație la alta, tot așa cum ele au fost transmise din timpul când Lehi a plecat din Ierusalim.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosia 29

- 1 Acum, când Mosia a făcut aceasta, el a trimis solii în toată țara, la tot poporul, dorind să cunoască voința sa despre cine trebuia să fie regele lor.
- 2 Și s-a întâmplat că glasul poporului s-a auzit, zicând: Noi dorim ca Aaron, fiul tău, să fie regele și conducătorul nostru.
- 3 Acum, Aaron s-a dus în țara lui Nefi, de aceea, regele nu putea să-i dea lui țara; și nici Aaron nu voia să ia țara asupra sa; și nici ceilalți dintre fiii lui Mosia nu voiau să ia asupra lor împărăția.
- 4 De aceea, regele Mosia iarăși a trimis solii poporului; da, chiar un mesaj scris a trimis poporului. Și acestea erau cuvintele care erau scrise, zicând:
- 5 Iată, o, poporul meu sau frații mei, căci eu vă respect pe voi ca pe frații mei, eu doresc ca voi să vă gândiți la lucrul pentru care ați fost chemați să vă gândiți—căci voi doriți să aveți un rege.
- 6 Acum, eu vă declar vouă că acela căruia împărăția îi aparține de drept a refuzat și nu va lua împărăția asupra lui.
- 7 Și acum, dacă altul ar fi să fie numit în locul lui, iată, mă tem că aceasta ar isca vrajbe între voi. Și cine știe dacă fiul meu, căruia împărăția îi aparține, nu se va mânia și nu va lua cu el o parte din acest popor, ceea ce ar cauza războaie și vrajbe între voi, ceea ce ar face să fie multă vărsare de sânge și să se strice calea Domnului, da, și s-ar distruge sufletele multor oameni.
- 8 Acum, vă spun vouă, să fim înțelepți și să judecăm aceste lucruri, căci noi nu avem nici un drept să-l distrugem pe fiul meu, nici nu avem dreptul să distrugem pe altul care ar fi numit în locul lui.
- 9 Și dacă fiul meu se va întoarce iarăși la mândria sa și la lucrurile sale deșarte, el își va aduce aminte de lucrurile pe care le-a spus și își va cere dreptul său la regat, ceea ce ar cauza ca el și acest popor să facă multe păcate.
- 10 Și acum, să fim înțelepți și să așteptăm cu bucurie aceste lucruri și să facem ceea ce aduce pace acestui popor.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

11 De aceea, voi fi regele vostru până la sfârșitul zilelor mele; cu toate acestea, să numim judecători, care să judece poporul acesta după legea noastră; și vom aranja din nou treburile acestui popor, căci vom numi oameni înțelepți ca să fie judecători, care vor judeca acest popor după poruncile lui Dumnezeu.

12 Acum, este mai bine ca un om să fie judecat de Dumnezeu decât de un om, căci judecățile lui Dumnezeu sunt întotdeauna drepte, dar judecățile omului nu sunt întotdeauna drepte.

13 De aceea, dacă ar fi posibil ca voi să aveți oameni drepți ca să fie regii voștri, care vor întemeia legile lui Dumnezeu și vor judeca acest popor după poruncile Lui, da, dacă voi ați putea avea oameni ca să fie regii voștri, care să facă tot așa cum tatăl meu, Benjamin, a făcut pentru acest popor—vă spun eu vouă, dacă întotdeauna ar fi cazul, atunci ar fi potrivit ca voi să aveți întotdeauna regi care să domnească asupra voastră.

14 Și chiar eu însumi am muncit cu toată puterea și priceperea pe care le-am avut ca să vă învăț pe voi poruncile lui Dumnezeu și să stabilesc pace peste toată țara, pentru ca să nu fie războaie, nici conflicte, nici furturi, nici jafuri, nici crime, nici alte feluri de nedreptăți.

15 Și pe oricine care a făcut o nedreptate l-am pedepsit după crima pe care a făcut-o, după legea care ne-a fost dată nouă de către strămoșii noștri.

16 Acum, vă spun vouă că, pentru că nici unul dintre oameni nu este drept, nu este potrivit ca voi să aveți un rege sau regi să domnească asupra voastră.

17 Căci iată cât de multă nedreptate face un rege ticălos ca să se întâmple, da, și ce distrugere mare!

18 Da, aduceți-vă aminte de regele Noe, de păcatul și de lucrurile lui abominabile, precum și de ticăloșia și de lucrurile abominabile ale poporului său. Iată ce distrugere mare a venit peste ei; și, de asemenea, din cauza nedreptăților lor, ei au fost duși în sclavie.

19 Și dacă nu ar fi fost mijlocirea Creatorului lor cel Atotînțelept, iar aceasta datorită pocăinței lor sincere, ei ar fi trebuit să rămână în sclavie, fără scăpare până acum.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

20 Dar iată, El i-a eliberat pentru că ei s-au umilit în fața Lui; și pentru că ei L-au implorat cu putere, El i-a eliberat din sclavie; și astfel lucrează Domnul cu puterea Sa în toate cazurile printre copiii oamenilor, întinzându-și brațul îndurării Sale către aceia care și-au pus încrederea în El.

21 Și iată, acum vă spun eu vouă, nu puteți să detronați pe un rege nedrept, decât numai prin multe conflicte și prin multă vărsare de sânge.

22 Căci iată, el are prietenii lui în nedreptate și își păstrează gărzile în jurul său; și distruge legile celor care au domnit într-un fel drept înaintea sa; și calcă sub picioarele sale poruncile lui Dumnezeu;

23 Și el face legi și le trimite poporului său, da, legi după felul ticăloșiei sale; și oricine nu se supune legilor lui, pe acela îl distruge; și asupra oricui se răzvrătește împotriva lui va trimite oștirile sale cu război, iar dacă poate, atunci îl va distruge; și astfel, un rege nedrept schimbă în rău căile care sunt drepte.

24 Și acum, iată, vă spun eu vouă, nu este potrivit ca asemenea lucruri abominabile să vină asupra voastră.

25 De aceea, alegeți prin glasul poporului judecători care să vă judece după legile care v-au fost date de către strămoșii voștri, care sunt corecte și care le-au fost date lor de către mâna Domnului.

26 Acum, nu este obișnuit ca glasul poporului să dorească ceva care este împotriva a ceea ce este drept; dar este obișnuit ca partea cea mai mică a poporului să dorească ceea ce nu este drept; de aceea, aceasta trebuie să aveți voi grijă și s-o faceți lege—să rezolvați problemele voastre după glasul poporului.

27 Și dacă va veni timpul ca glasul poporului să aleagă nedreptatea, atunci este timpul ca judecățile lui Dumnezeu să vină asupra voastră; da, atunci este timpul ca El să abată asupra voastră o mare distrugere, tot așa cum El a abătut în trecut asupra acestei țări.

28 Și acum, dacă aveți judecători și ei nu vă judecă după legile date, atunci puteți cere ca ei să fie judecați de un judecător superior.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

29 Dacă înalții voștri judecători nu dau judecăți drepte, atunci voi va trebui să faceți ca un număr mic de judecători de rang mai mic să se adune laolaltă și să-i judece pe înalții judecători după glasul poporului.

30 Și vă poruncesc vouă să faceți aceste lucruri în frica Domnului; și vă poruncesc vouă să faceți aceste lucruri și să nu aveți nici un rege; că dacă acești oameni fac păcate și nedreptăți, atunci ei vor trebui să răspundă cu propriile lor capete.

31 Căci iată, vă spun eu vouă, păcatele multor oameni au fost cauzate de nedreptățile regilor lor; de aceea, nedreptățile lor se întorc înapoi peste capetele regilor lor.

32 Și acum, eu doresc ca această inegalitate să nu mai existe în această țară, mai ales pentru acest popor al meu; ci doresc ca această țară să fie o țară a libertății și fiecare om să se bucure de aceleași drepturi și privilegii atât timp cât Domnul va găsi de cuviință ca noi să trăim și să moștenim această țară, da, atât timp cât oricare dintre urmașii noștri vor rămâne pe fața pământului.

33 Și mult mai multe lucruri le-a scris lor regele Mosia, dezvăluindu-le toate grijile și încercările unui rege drept, da, toate muncile sufletului său pentru poporul său, ca și toate plângerile poporului către regele lor; și el le-a explicat lor toate acestea.

34 Și le-a spus că aceste lucruri trebuia să nu se întâmple; dar că povara trebuia să cadă pe toți oamenii pentru ca fiecare om să poarte partea sa.

35 Și, de asemenea, le-a dezvăluit toate dezavantajele de a avea un rege nedrept care să domnească peste ei.

36 Da, toate nedreptățile și lucrurile lui abominabile și toate războaiele și conflictele, vărsările de sânge, furturile și jefuirile, curviile și tot felul de nedreptăți care nu pot fi numărate—spunându-le că aceste lucruri nu trebuie să fie, că acestea erau cu totul opose poruncilor lui Dumnezeu.

37 Și acum s-a întâmplat că, după ce regele Mosia a trimis aceste lucruri către popor, ei au fost convingși de adevărul cuvintelor lui.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

38 De aceea, au renunțat la dorința lor de a avea un rege și au devenit foarte nerăbdători ca fiecare om să aibă o șansă egală în toată țara; da, și fiecare om și-a exprimat dorința să răspundă pentru propriile sale păcate.

39 De aceea, s-a întâmplat că ei s-au adunat laolaltă în cete în toată țara ca să anunțe cu glasurile lor cine trebuia să le fie judecătorii, ca să-i judece după legea care le-a fost dată; și erau foarte bucuroși datorită libertății care le-a fost dată.

40 Și ei s-au întărit în iubirea lor pentru Mosia; da, ei l-au respectat mai mult decât pe oricare alt om; căci nu s-au uitat la el ca la un tiran care căuta câștig, da, acel câștig care corupe sufletul; căci el nu a cerut bogății de la ei, nici nu s-a bucurat în vărsări de sânge; ci a stabilit pace în țară și a făcut ca ei să fie eliberați din orice fel de sclavie; de aceea ei l-au respectat, da, foarte mult, peste măsură.

41 Și s-a întâmplat că ei au numit judecători ca să domnească asupra lor sau să-i judece pe ei după lege; și aceasta au făcut-o ei în toată țara.

42 Și s-a întâmplat că Alma a fost numit să fie primul judecător-șef, el, de asemenea, fiind și marele preot, tatăl lui dându-i această poziție, precum și sarcina legată de treburile Bisericii.

43 Și acum, s-a întâmplat că Alma a mers pe căile Domnului și a ținut poruncile Lui și a făcut judecăți drepte; și a fost pace neîntreruptă în țară.

44 Și astfel, a început domnia judecătorilor în toată țara lui Zarahemla, printre toți oamenii care se numeau nefiți; iar Alma a fost primul judecător-șef.

45 Și acum s-a întâmplat că tatăl lui a murit, fiind bătrân, de optzeci și doi de ani, după ce a trăit ca să îndeplinească poruncile lui Dumnezeu.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 Și s-a întâmplat că Mosia, de asemenea, a murit în al treizeci și treilea an al domniei sale, fiind bătrân de șaizeci și trei de ani; făcând în total cinci sute nouă ani de la timpul când Lehi a plecat din Ierusalim.

47 Și astfel s-a terminat domnia regilor asupra poporului lui Nefi; și astfel s-au terminat zilele lui Alma care era întemeietorul bisericii lor.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Cartea lui Alma

Fiul lui Alma

Relatarea lui Alma, care era fiul lui Alma, primul judecător-șef peste poporul lui Nefi și, de asemenea, marele preot în Biserică. O relatare a domniei judecătorilor și a războaielor și a neînțelegerilor dintre oameni. Și, de asemenea, o relatare a unui război dintre nefiți și lamaniți potrivit cronicii lui Alma, primul judecător-șef.

Alma 1

- 1 Acum, s-a întâmplat că în primul an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, de acum înainte, regele Mosia a mers pe calea pe care merge toată lumea, a purtat un război bun, a mers cu dreptate înaintea lui Dumnezeu, nu a lăsat pe nimeni să domnească în locul lui; și, pe lângă acestea, el a întemeiat legi și acestea au fost recunoscute de către popor; de aceea, ei erau obligați să se supună legilor pe care el le făcuse.
- 2 Și s-a întâmplat că în primul an al domniei lui Alma în scaunul de judecată, un om a fost adus înaintea lui ca să fie judecat, un om care era mare de statură și care era cunoscut pentru puterea lui mare.
- 3 Și el mersese prin popor predicând ceea ce el numea cuvântul lui Dumnezeu, dar care era împotriva bisericii; declarând poporului că fiecare preot și învățător trebuie să devină plăcuți oamenilor; și că ei nu trebuie să lucreze cu mâinile lor, ci că trebuie să fie întreținuți de către popor.
- 4 Și el, de asemenea, a depus mărturie către popor că întreaga omenire va fi salvată în ultima zi și că ei nu trebuie să se teamă și nici să tremure, ci că ei pot să-și înalțe capul și să se bucure; căci Domnul i-a creat pe toți oamenii și El, de asemenea, i-a mântuit pe toți oamenii; și la sfârșit, toți oamenii trebuia să aibă viață veșnică.
- 5 Și s-a întâmplat că el a predicat aceste lucruri atât de mult, încât mulți au crezut în cuvintele lui, chiar atât de mulți, încât ei au început să-l întrețină și să-i dea bani.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 Și el a început să fie înălțat în mândria inimii sale și să poarte veșminte foarte scumpe, da, și chiar a început să întemeieze o biserică după felul predicilor sale.

7 Și s-a întâmplat că atunci când el s-a dus ca să predice aceluia care credeau în cuvântul lui, a întâlnit un om care aparținea de Biserica lui Dumnezeu, da, chiar unul dintre învățătorii lor; și el a început a se contrazice cu el într-un mod înverșunat, cum că el putea să ducă în rătăcire poporul Bisericii; dar omul l-a înfruntat, muștrându-l cu cuvintele lui Dumnezeu.

8 Acum, numele acestui om era Ghedeon; și el era acela care a fost o nealtă în mâinile lui Dumnezeu, eliberând poporul lui Limhi din sclavie.

9 Acum, pentru că Ghedeon l-a înfruntat cu cuvintele lui Dumnezeu, el era mândros pe Ghedeon și și-a scos sabia și a început să-l lovească. Acum, Ghedeon fiind împovărat de mulți ani, de aceea, el nu a fost în stare să reziste la loviturile lui, de aceea, el a fost ucis de sabie.

10 Iar omul care l-a ucis pe el a fost luat de către oamenii din Biserică și a fost adus înaintea lui Alma ca să fie judecat după crimele pe care le-a făcut.

11 Și s-a întâmplat că el a stat înaintea lui Alma și a pledat pentru el însuși cu mult curaj.

12 Dar Alma i-a spus: Iată, aceasta este prima dată când vicleșugul preoțesc a fost adus acestui popor. Și iată, tu nu ești vinovat numai de vicleșugul preoțesc, dar te-ai și străduit să-l impui cu sabia; și dacă vicleșugul preoțesc s-ar impune în acest popor, atunci acesta ar dovedi distrugerea sa totală.

13 Și tu ai vărsat sângele unui om drept, da, un om care a făcut mult bine acestui popor; și dacă noi te-am cruțat, atunci sângele lui s-ar întoarce asupra noastră pentru răzbunare.

14 De aceea, tu ești condamnat la moarte după legea care ne-a fost dată nouă de către Mosia, ultimul rege al nostru; și care a fost recunoscută de acest popor; de aceea, acest popor trebuie să se supună legii.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

15 Și s-a întâmplat că l-au luat pe el; și numele lui era Nehor; și l-au dus pe el până în vârful dealului Manti; și acolo el a fost făcut să recunoască sau, mai degrabă a recunoscut, între cer și pământ, că ceea ce el a predicat poporului era împotriva cuvântului lui Dumnezeu; și acolo a suferit o moarte rușinoasă.

16 Cu toate acestea, aceasta nu a pus capăt răspândirii vicleșugului preoțesc prin țară; căci erau mulți care iubeau lucrurile lumești, deșarte și ei umblau predicând doctrine neadevărate; și au făcut aceasta de dragul bogățiilor și onorurilor.

17 Cu toate acestea, ei nu îndrăzneau să mintă, dacă erau descoperiți, de frica legii, fiindcă mincinoșii erau pedepsiți; de aceea, ei pretindeau că predicau așa cum era credința lor; și acum, legea nu avea nici o putere asupra nici unui om datorită credinței lui.

18 Și ei nu îndrăzneau să fure de frica legii, căci așa ceva era pedepsit; nici nu îndrăzneau să jefuiască, nici să omoare, căci cel care omora era pedepsit cu moartea.

19 Dar s-a întâmplat că cei care nu aparțineau de Biserica lui Dumnezeu au început să-i persecute pe cei care aparțineau de Biserica lui Dumnezeu și care luaseră asupra lor numele lui Hristos.

20 Da, ei i-au persecutat pe aceștia cu tot felul de cuvinte și aceasta din cauza umilinței lor; pentru că ei nu erau mândri în ochii lor proprii și pentru că ei își împărtășeau unul altuia cuvântul lui Dumnezeu, fără bani și fără preț.

21 Acum, era o lege foarte strictă printre oamenii Bisericii, ca nici un om aparținând Bisericii să nu se ridice și să persecute pe cei care nu aparțineau bisericii și că nu trebuia să existe nici o persecuție printre ei.

22 Cu toate acestea, erau mulți printre ei care au început să fie mândri și au început să înfrunte aprins pe adversarii lor, chiar și până la bătăi; da, puteau chiar să se lovească unul pe altul cu pumnii.

23 Acum, aceasta era în al doilea an al domniei lui Alma și era motiv de mare suferință pentru Biserică; da, era motiv de mare încercare pentru Biserică.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

24 Căci inimile multora erau împietrite, iar numele lor erau șterse pentru ca nimeni din poporul lui Dumnezeu să nu-și mai aducă aminte de ele. Și, de asemenea, mulți s-au retras dintre ei.

25 Acum, aceasta a fost o mare încercare pentru cei care stăteau fermi în credința lor; cu toate acestea, ei au rămas statornici și neclintiți în ținerea poruncilor lui Dumnezeu și au suportat cu răbdare persecuția care s-a abătut din plin asupra lor.

26 Iar când preoții și-au părăsit muncile lor ca să răspândească cuvântul lui Dumnezeu printre oameni, oamenii, de asemenea, și-au părăsit munca lor ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu. Iar când preoții le-au dat lor cuvântul lui Dumnezeu, toți s-au reîntors cu sârguință la muncile lor; iar preotul nu se prețuia pe el însuși mai presus de cei care-l ascultau, căci preotul nu era mai bun decât cei care-l ascultau; și nici învățătorul nu era mai presus decât cei care învățau; și astfel, ei erau egali și făceau toată munca, fiecare om după puterea sa.

27 Și ei au împărțit din avuțiile lor, fiecare om după ceea ce avea, celor săraci și celor nevoiași și celor bolnavi și celor suferinzi; și ei nu purtau veșminte scumpe, totuși erau îngrijiiți și plăcuți.

28 Și în felul acesta au întemeiat ei treburile Bisericii; și astfel au început ei iarăși să aibă pace neîntreruptă, în ciuda tuturor persecuțiilor lor.

29 Și acum, datorită statorniciei Bisericii, ei au început să fie deosebit de bogați, având din abundență toate lucrurile de care aveau nevoie—o abundență de turme și de cirezi și de animale îngrășate de tot felul, precum și abundență de grâne și de aur și de argint și de lucruri prețioase și abundență de mătase și de pânzeturi frumos țesute și tot felul de stoffe bune țesute acasă.

30 Și astfel, în starea lor de prosperitate, ei nu au alungat pe nimeni care era gol sau flămând, însetat sau bolnav, sau care nu primise îngrijire; și nu și-au îndreptat inimile către bogății; de aceea, ei erau darnici cu toți, bătrâni și tineri, sclavi sau liberi, bărbați și femei, fie că erau din afara Bisericii sau aparțineau Bisericii, neținând seama de nimic atunci când era vorba de o persoană în nevoie.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 Și astfel, ei au prosperat și au devenit mult mai bogați decât cei care nu aparțineau Bisericii.

32 Căci cei care nu aparțineau Bisericii se dedau la vrăjitorii și la idolatrie sau lene și la vorbe fără sens și la invidie și la conflicte; purtând veșminte scumpe; crescând în mândrie în propriii lor ochi; persecutau, minșeau, furau, jefuiau, preacurveau și făceau crime și tot felul de alte ticăloșii; cu toate acestea, legea a fost aplicată tuturor care greșeau, atât de mult pe cât era posibil.

33 Și s-a întâmplat că aplicând legea în felul acesta, fiecare om suferind după ceea ce el a făcut, ei au devenit mai liniștiți și nu au îndrăznit să facă nici o ticăloșie pe față; de aceea, a fost multă pace printre poporul lui Nefi până în al cincilea an al domniei judecătorilor.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 Și s-a întâmplat că la începutul celui de al cincilea an al domniei lor, un conflict a început între oameni; căci un anumit om, numit Amlici, el fiind un om foarte vicelan da, un om înțelept după înțelepciunea lumească, el fiind de ordinul aceluia care îl ucisese pe Ghedeon cu sabia și care fusese omorât după lege—
- 2 Acum, acest Amlici, prin viclenia lui, a tras după el în rătăcire pe mulți; chiar atât de mulți încât ei au început să fie foarte puternici; și au început să facă eforturi ca să-l așeze pe Amlici rege peste popor.
- 3 Acum, aceasta era foarte alarmant pentru poporul Bisericii, precum și pentru toți cei care nu fuseseră duși în rătăcire de argumentele convingătoare ale lui Amlici; căci ei știau că, după legea lor, asemenea lucruri trebuie să fie stabilite prin glasul poporului.
- 4 De aceea, dacă ar fi fost posibil ca Amlici să câștige glasul poporului, el fiind un om ticălos, i-ar fi privat pe ei de drepturile și privilegiile Bisericii; căci intenția lui era să distrugă Biserica lui Dumnezeu.
- 5 Și s-a întâmplat că oamenii s-au adunat laolaltă pe tot cuprinsul țării, fiecare om după mîntea lui, fie că erau de partea lui Amlici, fie împotriva lui, în cete separate, având multe certuri și conflicte surprinzătoare unul cu altul.
- 6 Și astfel, ei s-au adunat cu toții laolaltă ca să-și ridice glasurile în legătură cu această problemă; și au fost târâți în fața judecătorilor.
- 7 Și s-a întâmplat că glasul poporului s-a ridicat împotriva lui Amlici, încât el nu a fost făcut rege peste popor.
- 8 Acum, aceasta a adus multă bucurie în inimile celor care erau împotriva lui; dar Amlici i-a ațâțat pe cei care erau de partea sa ca să se înfurie împotriva celor care nu erau de partea sa.
- 9 Și s-a întâmplat că ei s-au adunat cu toții laolaltă și l-au uns pe Amlici să fie regele lor.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

10 Acum, când Amlici a fost făcut rege peste ei, le-a poruncit să pună mâna pe arme și să se ridice împotriva fraților lor; și a făcut aceasta pentru ca să-i poată subjuga.

11 Acum, poporul lui Amlici era cunoscut după numele lui Amlici, fiind numiți amliciți; iar ceilalți erau numiți nefiți, sau poporul lui Dumnezeu.

12 Și acum, poporul nefiților știa despre intențiile amliciților și, de aceea, s-a pregătit să-i înfrunte; da, s-a înarmat cu săbii și cu paloșe, cu arcuri și cu săgeți, cu pietre și cu praștii și cu tot felul de arme de război de toate categoriile.

13 Și astfel, erau pregătiți să-i întâlnească pe amliciți în timpul sosirii lor. Și au fost numiți căpitani și căpitani-superiori și căpitani-șefi, după numărul lor.

14 Și s-a întâmplat că Amlici i-a înarmat pe oamenii săi cu tot felul de arme de război de toate categoriile; și el, de asemenea, a numit șefi și conducători peste oamenii săi ca să-i conducă pe aceștia împotriva fraților lor.

15 Și s-a întâmplat că amliciții au venit la dealul Amnihu, care era la miazăzi de râul Sidon, care curgea prin țara lui Zarahemla; și acolo au început să facă război cu nefiții.

16 Acum, Alma fiind judecător-șef și guvernatorul poporului lui Nefi, el s-a ridicat prin urmare, împreună cu poporul său, da, cu căpitani săi și cu căpitani-șefi, da, în fruntea oștirilor sale, ca să lupte împotriva amliciților.

17 Și au început să-i ucidă pe amliciți pe dealul de la miazăzi de Sidon. Iar amliciții s-au bătut cu nefiții din răspuțeri, într-atât de mult, încât mulți dintre nefiți au căzut în fața amliciților.

18 Cu toate acestea, Domnul a întărit brațul nefiților, încât ei i-au măcelărit pe amliciți într-un mare măcel, așa că aceștia au început să fugă din fața lor.

19 Și s-a întâmplat că nefiții i-au urmărit pe amliciți toată ziua aceea și i-au măcelărit cu mult măcel într-atât, încât douăsprezece mii cinci sute treizeci și două de suflete de amliciți au fost ucise; iar dintre nefiți au fost ucise șase mii cinci sute șazeci și două de suflete.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 Și s-a întâmplat că, atunci când Alma nu a mai putut să-i urmărească pe amliciți, el a decis ca oamenii săi să-și instaleze corturile în valea lui Ghedeon, valea fiind numită după acel Ghedeon care fusese ucis de mâna lui Nehor cu sabia; și în această vale și-au instalat nefiții corturile lor pentru noapte.

21 Iar Alma a trimis spioni ca să urmărească pe cei rămași dintre amliciți, pentru ca să afle planurile și uneltirile lor ca să poată să se pună la adăpost de ei și să-și poată apăra poporul de la distrugere.

22 Acum, cei pe care i-a trimis ca să pândescă tabăra amliciților se numeau Zeram și Amnor, Manti și Limher; aceștia erau cei care s-au dus împreună cu oamenii lor ca să pândescă tabăra Amliciților.

23 Și s-a întâmplat că în ziua următoare ei s-au întors în tabăra nefiților în mare grabă, fiind împietriți și îngroziți de frică, zicând:

24 Iată, am urmărit tabăra amliciților și, spre marea noastră uimire, în țara lui Minon, peste țara lui Zarahemla, în drumul către țara lui Nefi, noi am văzut o mare oștire a lamaniților; și iată, Amliciții s-au unit cu ei;

25 Și ei sunt asupra fraților noștri în țara aceea; iar aceștia fug dinaintea lor cu turmele și cu nevestele și cu copiii lor către orașul nostru; și dacă noi nu ne grăbim, ei vor pune stăpânire pe orașul nostru și pe părinții și nevestele noastre, iar copiii noștri vor fi uciși.

26 Și s-a întâmplat că oamenii lui Nefi și-au luat corturile și au plecat din valea lui Ghedeon către orașul lor, care era orașul lui Zarahemla.

27 Și iată, când ei treceau râul Sidon, lamaniții și Amliciții, fiind numeroși ca nisipul mării, au năvălit asupra lor ca să-i distrugă.

28 Cu toate acestea, nefiții, au fost întăriți de mâna Domnului, deoarece s-au rugat Lui cu putere ca El să-i elibereze din mâinile dușmanilor lor, și, de aceea, Domnul le-a auzit strigătele și i-a întărit, iar lamaniții și amliciții au căzut în fața lor.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 Și s-a întâmplat că Alma s-a luptat cu Amlici cu sabia, față în față; și ei s-au confruntat cu putere unul cu altul.

30 Și s-a întâmplat că Alma, fiind un om al lui Dumnezeu, fiind mânat de multă credință, a implorat, zicând: O, Doamne, ai milă și salvează-mi viața, pentru ca să pot să fiu un instrument în mâinile Tale, ca să salvez și să păstrez acest popor.

31 Acum, când Alma a spus aceste cuvinte, el s-a confruntat iarăși cu Amlici; și el a căpătat putere într-atâta, încât l-a ucis pe Amlici cu sabia.

32 Și, de asemenea, s-a luptat cu regele lamaniților; dar regele lamaniților a fugit dinaintea lui Alma și și-a trimis gărzile ca să se lupte cu Alma.

33 Dar Alma și cu gărzile sale s-au luptat cu gărzile regelui lamaniților până când le-au ucis și le-au împins înapoi.

34 Și astfel a curățat pământul sau, mai degrabă, malul care era la apus de râul Sidon, aruncând în apele Sidonului trupurile lamaniților care fuseseră uciși pentru ca astfel poporul său să poată avea loc să treacă apa și să se lupte cu lamaniții și cu amliciții pe partea de apus a râului Sidon.

35 Și s-a întâmplat că atunci când au trecut toți râul Sidon, lamaniții și amliciții au început să fugă din fața lor, cu toate că ei erau atât de numeroși, încât nici nu puteau fi numărați.

36 Și ei au fugit din fața nefiților către pustiul care era la apus și la miazănoapte, departe, dincolo de granițele țării; iar nefiții i-au urmărit cu toată puterea și i-au ucis.

37 Da, ei au fost înconjurați din toate părțile și au fost uciși și goniți până când au fost împrăștiați la apus și la miazănoapte, până când aceștia au împânzit pustiul ce se numea Hermaunț; și acesta era acea parte a pustiului care era invadată de animale sălbatice și hămesite.

38 Și s-a întâmplat că mulți au murit în pustiul din cauza rănilor și au fost devorați de animalele acelea sălbatice, precum și de vulturii din ceruri; iar oasele lor au fost găsite și au fost adunate într-o movilă pe pământ.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 Și s-a întâmplat că nefiții care nu au fost uciși de armele de război, după ce i-au îngropat pe cei care fuseseră uciși—acum, numărul celor uciși nu era numărat din cauza mărimii numărului lor—după ce ei au terminat de îngropat morții, ei s-au reîntors la ținuturile și la casele lor, la nevestele și la copiii lor.
- 2 Acum, multe femei și copii fuseseră uciși cu sabia, precum și multe dintre turmele și cirezile lor; și, de asemenea, multe dintre câmpiile lor cu grâne fuseseră distruse, pentru că ele fuseseră călcate în picioare de oștirile de oameni.
- 3 Și acum, mulți dintre lamaniții și amliciții care fuseseră uciși pe malul râului Sidon au fost aruncați în apele Sidonului; și iată, oasele lor sunt în adâncurile mării și ele sunt multe.
- 4 Iar Amliciții erau deosebiți de nefiți, pentru că ei se însemnaseră pe ei înșiși cu roșu pe frunte, după obiceiul lamaniților; cu toate acestea, ei nu-și răsaseră capul la fel ca lamaniții.
- 5 Acum, capetele lamaniților erau rase; și ei erau goi în afară de pieile care erau puse ca un brâu în jurul coapselor lor, și de armurile care erau puse în jurul lor, și de arcurile și săgețile lor, de pietrele, și de praștiile lor și tot așa mai departe.
- 6 Iar pielea lamaniților era închisă la culoare, după însemnarea care fusese pusă pe strămoșii lor, care era un blestem peste ei din cauza încălcărilor lor și a răzvrătirii împotriva fraților lor, care erau Nefi, Iacov, Iosif și Sam, care erau oameni drepti și sfinți.
- 7 Iar frații lor au căutat să-i distrugă pe ei, de aceea au fost blestemați; iar Domnul Dumnezeu a pus un semn asupra lor, da, pe Laman și pe Lemuel și, de asemenea, pe fiii lui Ismael și pe femeile ismaelite.
- 8 Și aceasta s-a făcut pentru ca seminția lor să poată să se deosebească de seminția fraților lor, pentru ca prin aceasta Domnul Dumnezeu să poată să păstreze poporul Său, pentru ca ei să nu se amestece și să creadă în tradiții incorecte, ceea ce ar dovedi distrugerea lor.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

- 9 Și s-a întâmplat că oricine își amesteca seminția cu aceea a lamanților aducea același blestem asupra seminției sale.
- 10 De aceea, oricine tolera să fie dus în rătăcire de către lamanți era chemat sub căpetenia lor și era pus pe el un semn.
- 11 Și s-a întâmplat că oricine nu voia să creadă în tradițiile lamanților, dar credea în cronicile acelea care fuseseră aduse din țara Ierusalimului și, de asemenea, în tradiția strămoșilor lor, care erau corecte, care credea în poruncile lui Dumnezeu și le ținea au fost numiți, de atunci încolo, nefiți sau poporul lui Nefi—
- 12 Și aceștia erau cei care au păstrat cronicile, care sunt adevărate, despre poporul lor și, de asemenea, despre poporul lamanților.
- 13 Acum, noi ne întoarcem iarăși la Amliciți, căci ei, de asemenea, aveau un semn pus pe ei; da, și-au pus semnul pe ei înșiși, da chiar un semn roșu pe frunte.
- 14 Astfel, cuvântul lui Dumnezeu este împlinit, căci acestea sunt cuvintele pe care El le-a spus lui Nefi: Iată, i-am blestat pe lamanți și Eu voi pune un semn pe ei pentru ca ei și seminția lor să poată fi deosebiți de voi și de seminția voastră de acum înainte și până în vecii vecilor, dacă ei nu se vor pocăi de ticăloșia lor și nu se vor întoarce către Mine pentru ca Eu să am milă de ei.
- 15 Și iarăși: Eu voi pune un semn pe acela care își amestecă seminția sa cu frații voștri, pentru ca ei să fie, de asemenea, blestemați.
- 16 Și iarăși: Eu voi pune un semn pe acela care se va lupta împotriva ta și a seminției tale.
- 17 Și iarăși vă spun Eu vouă că aceia care se îndepărtează de voi nu vor mai fi numiți seminția voastră; și Eu vă voi binecuvânta pe voi și pe oricine care va fi numit seminția voastră, de acum înainte și în vecii vecilor; și acestea erau făgăduielile Domnului către Nefi și seminția lui.
- 18 Acum, Amliciții nu știau că ei îndeplineau cuvintele lui Dumnezeu atunci când ei au început să se însemneze pe frunte; cu toate acestea, s-au ridicat în răzvrătire deschisă împotriva lui Dumnezeu; de aceea, a fost nevoie ca blestemul să cadă asupra lor.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Acum, aș dori ca voi să vedeți că ei și-au adus blestemul asupra lor înșiși; și tot așa, orice om care este blestemat aduce asupra lui propria condamnare.

20 Acum s-a întâmplat că nu multe zile după bătălia din țara lui Zarahemla, care fusese purtată de către lamaniți și Amliciți, o altă oștire a lamaniților a năvălit peste poporul nefiților în același loc în care prima oștire i-a întâlnit pe Amliciți.

21 Și s-a întâmplat că o armată a fost trimisă ca să-i alunge pe ei în afara țării lor.

22 Acum, Alma fiind el însuși rănit, nu s-a dus de data aceasta la bătălia împotriva lamaniților;

23 Dar a trimis o oștire numeroasă împotriva lor; și ei s-au dus și au ucis pe mulți dintre lamaniți, iar pe cei rămași i-au alungat în afara granițelor țării.

24 Și apoi s-au reîntors și au început să stabilească pacea în țară nemaifiind tulburați pentru un timp de dușmanii lor.

25 Acum, toate lucrurile acestea au fost făcute, da toate aceste războaie și conflicte au început și s-au terminat în al cincilea an al domniei judecătorilor.

26 Și într-un an au fost mii și zeci de mii de suflete trimise în lumea cea veșnică pentru ca ele să-și culeagă răsplata după faptele lor, fie că ele fuseseră bune sau răi, să culeagă fericire veșnică sau nenorocire veșnică, după spiritul căruia au ales să se supună, fie că acesta era un spirit bun sau unul rău.

27 Căci fiecare om primește plata de la cel căruia el a ales să i se supună, iar aceasta în acord cu cuvintele spiritului profeției; de aceea, așa să fie, în acord cu adevărul. Și astfel se termină cel de-al cincilea an al domniei judecătorilor.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Acum, s-a întâmplat că în al șaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi nu erau nici conflicte și nici războaie în țara lui Zarahemla;
- 2 Dar poporul era în suferință, da, în suferință mare din cauza pierderii fraților lor și, de asemenea, din cauza pierderii turmelor și cirezilor lor și, de asemenea, din cauza pierderii câmpurilor lor cu grâne, care fuseseră călcate în picioare și distruse de lamanii.
- 3 Și atât de mari erau suferințele lor, încât fiecare suflet avea motiv să jalească; și ei au crezut că era judecata lui Dumnezeu trimisă asupra lor din cauza ticăloșiei și a lucrurilor lor abominabile; de aceea, ei au fost treziți ca să-și aducă aminte de datoria lor.
- 4 Și au început să întemeieze Biserica în întregime; da, și mulți au fost botezați în apele Sidonului și au fost uniți cu Biserica lui Dumnezeu; da, ei au fost botezați de către mâna lui Alma, care fusese uns mare preot peste poporul Bisericii de mâna tatălui său, Alma.
- 5 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaptelea an al domniei judecătorilor, erau cam trei mii cinci sute de suflete care s-au unit cu Biserica lui Dumnezeu și au fost botezate. Și astfel, s-a terminat cel de-al șaptelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi; și a fost pace neîntreruptă în tot acel timp.
- 6 Și s-a întâmplat că în cel de-al optulea an al domniei judecătorilor, oamenii Bisericii au început să devină mândri din cauza bogățiilor lor deosebit de mari, și a măturilor fine și a țesăturilor lor frumos făcute, și din cauza turmelor și a cirezilor lor cele multe, și a aurului, și a argintului, și a lucrurilor prețioase de tot felul pe care le căpătaseră prin hărnicia lor; și prin toate aceste lucruri s-au înălțat în mândrie în propriii lor ochi, pentru că ei începuseră să poarte veșminte foarte scumpe.
- 7 Acum, acesta a fost prilej de mare suferință pentru Alma, da, și pentru mulți dintre oamenii pe care Alma îi rânduisese să fie învățători și preoți și vârstnici în Biserică; da, mulți dintre ei erau foarte îndurerați din cauza răutății care au văzut că începuse să fie printre oamenii lor.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 Căci ei s-au uitat și au văzut cu mare întristare că oamenii Bisericii au început să se înalțe în mândrie în fața propriilor lor ochi și să-și îndrepte inimile către bogății și către lucrurile lumești deșarte, că ei au început să se batjocorească unul pe altul și au început să persecute pe aceia care nu credeau conform voinței și propriilor lor plăceri.
- 9 Și astfel, în cel de-al optulea an al domniei judecătorilor, au început să fie mari conflicte printre oamenii Bisericii; da, erau invidii și conflicte, răutate și persecuții și mândrie, chiar mai mult decât mândria celor care nu aparțineau Bisericii lui Dumnezeu.
- 10 Și astfel s-a terminat cel de-al optulea an al domniei judecătorilor; iar ticăloșia Bisericii a fost o mare piatră de poticnire pentru cei care nu aparțineau Bisericii; și astfel Biserica a început să decadă din progresul ei.
- 11 Și s-a întâmplat că la începutul celui de-al nouălea an, Alma a văzut ticăloșia Bisericii; și a mai văzut că exemplul Bisericii a început să-i conducă pe cei care erau necredincioși de la o nedreptate la alta, astfel aducând distrugerea poporului.
- 12 Da, el a văzut mare nedreptate printre oameni, unii dintre ei înălțându-se pe ei înșiși în mândria lor, disprețuindu-i pe ceilalți, întorcând spatele celor care erau nevoiași și celor goi și celor care erau flămânzi și celor care erau însetați și celor care erau bolnavi și în suferință.
- 13 Acum, aceasta era pricină mare de plângeri printre oameni, în timp ce alții se umileau pe ei înșiși, ajutându-i pe cei care aveau nevoie de ajutorul lor, cum ar fi împărțind avuțiile lor la săraci și la cei nevoiași, hrănind pe cei flămânzi și suferind tot felul de greutăți de dragul lui Hristos, care trebuia să vină conform spiritului profeției;
- 14 Așteptând ziua aceea, păstrând astfel iertarea păcatelor lor; fiind plini de mare bucurie datorită învierii morților după voința și puterea și Salvarea prin Isus Hristos din legăturile morții.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

15 Și acum, s-a întâmplat că Alma, văzând suferințele celor umili care Îl urmau pe Dumnezeu, precum și persecuțiile cu care erau copleșiți de restul poporului său; și văzând toate nedreptățile lor, el a început să fie foarte întristat; cu toate acestea, Spiritul Domnului nu l-a părăsit pe el.

16 Și el a ales pe un om înțelept care era printre vârstnicii bisericii și i-a dat putere, în acord cu glasul poporului, ca el să facă legi potrivit legilor care fuseseră date și să le pună în aplicare potrivit cu ticăloșia și crimele poporului.

17 Acum, numele acestui om era Nefiha, iar el a fost numit judecător-șef; și el stătea în scaunul de judecată ca să judece și să guverneze poporul.

18 Acum, Alma nu i-a dat slujba de a fi mare preot în Biserică, ci el și-a păstrat slujba de mare preot pentru el însuși și a cedat scaunul de judecată lui Nefiha.

19 Și a făcut aceasta pentru ca el însuși să poată merge printre oamenii lui sau la poporul lui Nefi, pentru ca el să poată să le predice cuvântul lui Dumnezeu, ca să-i ațâțe pentru aducerea aminte a datoriei lor și pentru ca el să poată doborî, prin cuvântul lui Dumnezeu, toată mândria și tot vicleșugul și toate conflictele care erau printre oamenii lui, nevăzând nici o cale ca să-i salveze, decât printr-o mărturie pură împotriva lor.

20 Și astfel, la începutul celui de al nouălea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, Alma a cedat scaunul de judecată lui Nefiha, iar el însuși s-a dedicat cu totul treburilor marii preoții a ordinului sfânt al lui Dumnezeu pentru mărturia cuvântului, după spiritul revelației și al profeției.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Cuvintele pe care Alma, marele preot al ordinului sfânt al lui Dumnezeu, le-a trimis poporului în orașele și satele lor din toată țara.

Alma 5

- 1 Și acum s-a întâmplat că Alma a început să împartă cuvântul lui Dumnezeu către popor, mai întâi în țara lui Zarahemla și de acolo mai departe prin toată țara.
- 2 Și acestea sunt cuvintele pe care el le-a vorbit către popor în Biserica ce a fost întemeiată în orașul lui Zarahemla, după cronică lui proprie, zicând:
 - 3 Eu, Alma, fiind uns de către tatăl meu, Alma, ca să fiu mare preot peste Biserica lui Dumnezeu, el având putere și autoritate de la Dumnezeu ca să facă aceste lucruri, iată, vă spun vouă că el a început să întemeieze o Biserică în țara care era între granițele lui Nephi; da, țara care era numită țara lui Mormon; da, și el i-a botezat pe frații săi în apa Mormonului.
 - 4 Și iată, vă spun vouă, ei au fost eliberați din mâinile poporului regelui Noe prin mila și puterea lui Dumnezeu.
 - 5 Și iată, după aceasta, ei au fost aduși în sclavie de către mâinile lamanților, în pustiu; da, vă spun vouă, ei erau în robie și iarăși Domnul i-a eliberat din sclavie prin puterea cuvântului Său; și noi am fost aduși în această țară și am început, de asemenea, să întemeiem Biserica lui Dumnezeu în această țară.
 - 6 Și acum, iată, vă spun vouă, frații mei, voi care aparțineți de această Biserică, ați păstrat voi suficient amintirea robiei strămoșilor voștri? Da, și ați păstrat voi în amintire mila Lui și lungă Lui suferință pentru ei? Și mai mult, ați păstrat suficient în amintire că El a eliberat sufletele lor din iad?
 - 7 Iată, El a schimbat inimile lor; da, El i-a trezit dintr-un somn adânc, iar ei s-au trezit la Dumnezeu. Iată, erau în mijlocul întunericului; cu toate acestea, sufletele lor erau iluminate de lumina cuvântului nepieritor; da, ei erau încercuiți de legăturile morții și de lanțurile iadului și distrugerea nepieritoare îi aștepta.

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

8 Și acum vă întreb pe voi, frații mei, au fost ei distruși? Iată, vă spun vouă: Nu, nu au fost.

9 Și iarăși vă întreb pe voi, au fost legăturile sclaviei rupte și lanțurile iadului care i-au înconjurat pe ei au fost desfăcute? Vă spun vouă: Da, ele au fost desfăcute, iar sufletele lor au crescut și ei au cântat iubire mântuitoare. Și vă spun vouă că ei sunt salvați.

10 Și acum, vă întreb pe voi, în ce condiții sunt salvați? Da, ce bază au ei ca să nădăjduiască să fie salvați? Care este cauza că ei au fost desfăcuți din legăturile morții, da, și, de asemenea, din lanțurile iadului?

11 Iată, vă spun eu vouă—n-a crezut tatăl meu, Alma, în cuvintele care au fost propovăduite de gura lui Abinadi? Și nu era el un profet sfânt? Nu a vorbit el cuvintele lui Dumnezeu, iar tatăl meu, Alma, l-a crezut?

12 Și, potrivit credinței lui, s-a produs o mare schimbare în inima lui. Iată, vă spun vouă că lucrul acesta este cu totul adevărat.

13 Și iată, el a predicat cuvântul către strămoșii voștri și o mare schimbare s-a petrecut în inimile lor și ei s-au umilit și și-au pus nădejdea în Dumnezeul cel Viu și Adevărat. Și iată, ei au fost credincioși până la sfârșit; de aceea, au fost salvați.

14 Și acum, iată, vă întreb pe voi, frații mei din Biserică, v-ați născut voi spiritual din Dumnezeu? Ați primit voi imaginea Lui în înfățișarea voastră? Ați simțit voi această măreață schimbare în inimile voastre?

15 Dați voi dovadă de credință în mântuirea Aceluia care v-a făcut pe voi? Vă uitați voi cu ochiul credinței și vedeți voi acest trup înălțat în nemurire și această corupție înălțată la incorupție, ca să stea înaintea lui Dumnezeu ca să fie judecat după faptele pe care le-a făcut în trupul muritor?

16 Vă spun vouă, puteți voi să vă imaginați că auziți glasul Domnului zicându-vă în ziua aceea: Veniți la Mine, voi cei binecuvântați, căci iată, faptele voastre au fost faptele dreptății pe fața pământului?

17 Sau vă imaginați voi că ați putea minți în fața Domnului în acea zi, zicând—Doamne, faptele noastre au fost fapte drepte pe fața pământului—și că El vă va salva?

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

- 18 Sau dimpotrivă, puteți voi să vă imaginați pe voi înșivă aduși înaintea judecății lui Dumnezeu, cu sufletele pline de vinovăție și de remușcare, amintindu-vă de toată vinovăția voastră, da, o perfectă aducere aminte a tuturor ticăloșilor voastre, da, o aducere aminte a faptului că voi ați nesocotit poruncile lui Dumnezeu?
- 19 Vă spun vouă, puteți să priviți în sus către Dumnezeu în ziua aceea cu inima pură și cu mâinile curate? Vă spun vouă, puteți voi să priviți în sus, având imaginea lui Dumnezeu imprimată pe înfățișarea voastră?
- 20 Vă spun vouă, puteți voi să gândiți că veți fi salvați, când voi înșivă ați consimțit să deveniți supuși diavolului?
- 21 Vă spun vouă, voi veți afla în ziua aceea că nu puteți fi salvați; căci nici un om nu poate fi salvat, decât dacă veșmintele lui sunt spălate, albe; da, veșmintele lui trebuie să fie purificate până când sunt curățate de toate petele, prin sângele Aceluia despre care au vorbit strămoșii voștri, care va veni ca să mântuiască poporul Său de păcatele lor.
- 22 Și acum, vă întreb pe voi, frații mei, cum s-ar simți oricare dintre voi să stea înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu având veșmintele pătate cu sânge și cu tot felul de murdării? Iată, ce vor mărturisi aceste lucruri împotriva voastră?
- 23 Iată, nu vor mărturisi ele că sunteți criminali, da, și, de asemenea, că sunteți vinovați de tot felul de ticăloșii?
- 24 Iată, frații mei, credeți voi că unul ca acesta poate să aibă un loc în Împărăția lui Dumnezeu împreună cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov și, de asemenea, împreună cu toți profeții sfinți ale căror veșminte sunt curățate și sunt fără pată, pure și albe?
- 25 Vă spun vouă: Nu; decât dacă voi Îl faceți pe Creatorul vostru un mincinos de la început sau dacă voi credeți că El este un mincinos de la început voi nu puteți să credeți că asemenea lucru poate să se întâmple în împărăția cerului; dar ei vor fi alungați, căci ei sunt copiii împărăției diavolului.

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

26 Și acum iată, vă spun vouă, frații mei, dacă voi ați simțit o schimbare în inima voastră și dacă ați simțit dorința să cântați cântecul iubirii mântuitoare, vreau să vă întreb, puteți să simțiți astfel acum?

27 Ați mers voi păstrându-vă fără de vină în fața lui Dumnezeu? Puteți voi să spuneți în sinea voastră, dacă ați fi chemați să muriți chiar acum, că ați fost destul de umili? Că veșmintele voastre au fost curățate și albite prin sângele lui Hristos, care va veni să mântuiască poporul Său de păcatele lor?

28 Iată, v-ați eliberat de mândrie? Vă spun vouă că, dacă nu, atunci voi nu sunteți pregătiți să-L întâlniți pe Dumnezeu. Iată, voi trebuie să vă pregătiți în grabă; căci împărăția cerului va veni în curând și unul ca acesta nu are viață veșnică.

29 Iată, zic eu, este printre voi vreunul care nu s-a eliberat de invidie? Vă spun vouă că unul ca acesta nu este pregătit; și aș dori ca el să se pregătească repede, căci ora este aproape și el nu știe când va veni timpul; căci unul ca acesta nu este găsit nevinovat.

30 Și iarăși vă spun vouă, este vreunul printre voi care își bate joc de fratele său sau îl copleșește cu persecuții?

31 Vai de acesta, căci nu este pregătit, iar timpul este aproape pentru ca el să se pocăiască, ori altfel, nu poate fi salvat!

32 Da, vai chiar și de voi toți care faceți de nedreptăți; pocăiți-vă, pocăiți-vă, căci Domnul Dumnezeu a spus aceasta!

33 Iată, El trimite o chemare către toți oamenii, pentru că brațele milosteniei sunt întinse către ei; și El spune: Pocăiți-vă și Eu vă voi primi.

34 Da, El spune: Veniți la Mine și vă veți împărtăși din fructul copacului vieții; da, voi veți mânca și veți bea din abundență din pâinea și din apele vieții, nestingheriți;

35 Da, veniți la Mine și aduceți fapte drepte și nu veți fi doborâți și aruncați în foc—

36 Pentru că iată, este aproape timpul când oricine care nu aduce fructe bune sau oricine care nu face fapte drepte acela are motiv să se tânguiască și să jelească.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

37 O, voi făcători de nedreptăți; voi cei care sunteți încrezuți în lucrurile lumești deșarte, voi cei care v-ați spus că știți căile dreptății și totuși v-ați rătăcit ca oile fără păstor, neținând seama că un păstor a strigat după voi și încă mai strigă după voi, dar voi nu vreți să ascultați glasul Lui!

38 Iată, vă spun vouă că Păstorul cel Bun vă cheamă; da, și în numele Său propriu vă cheamă El pe voi, care este numele lui Hristos; și dacă nu veți asculta de glasul Păstorului cel Bun, de numele cu care voi sunteți chemați, iată, voi nu sunteți oile Păstorului cel Bun.

39 Și acum, dacă voi nu sunteți oile Păstorului Bun, atunci din care turmă sunteți voi? Iată, vă spun vouă, că diavolul este păstorul vostru, iar voi sunteți turma lui; și acum, cine poate să nege aceasta? Iată, vă spun vouă, oricine tăgăduie aceasta este un mincinos și un copil al diavolului.

40 Pentru că iată, vă spun vouă, că orice lucru care este bun vine de la Dumnezeu și orice lucru care este rău vine de la diavol.

41 De aceea, dacă un om aduce fapte bune, el ascultă de glasul Păstorului cel Bun și îl urmează pe El; dar oricine aduce fapte rele, același devine un copil al diavolului, deoarece el ascultă de glasul lui și îl urmează pe el.

42 Și oricine face aceasta trebuie să-și primească plata de la el; de aceea, ca plată primește moarte în ceea ce privește lucrurile dreptății, fiind mort pentru toate faptele bune.

43 Și acum, frații mei, aș dori ca voi să mă auziți pe mine, căci vorbesc cu toată puterea sufletului meu; căci iată, am vorbit către voi limpede ca voi să nu greșiți sau am vorbit după poruncile lui Dumnezeu.

44 Pentru că, eu sunt chemat ca să vorbesc în felul acesta, după ordinul sfânt a lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos; da, mie mi s-a poruncit să mă ridic și să depun mărturie către acest popor despre lucrurile care au fost spuse de către strămoșii noștri, despre lucrurile care vor veni.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

45 Și aceasta nu este totul. Nu credeți voi că știu despre aceste lucruri eu însumi? Iată, vă mărturisesc vouă că lucrurile despre care v-am vorbit sunt adevărate. Și cum credeți voi că știu despre adevărul lor?

46 Iată, vă spun vouă, ele mi-au fost făcute cunoscute de către Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. Iată, am postit și m-am rugat multe zile ca să cunosc aceste lucruri eu însumi. Și acum, eu știu că ele sunt adevărate; căci Domnul Dumnezeu mi le-a făcut cunoscute mie prin Spiritul Lui Sfânt; și acesta este spiritul revelației care este în mine.

47 Și mai mult, vă spun vouă că astfel mi s-a revelat, că vorbele care au fost grăite de către strămoșii noștri sunt adevărate, chiar în acord cu spiritul profeției care este în mine, care este, de asemenea, prin manifestarea Spiritului lui Dumnezeu.

48 Eu vă spun vouă că știu că orice vă voi spune despre ceea ce va veni este adevărat; și vă spun vouă că știu că Isus Hristos va veni, da, Fiul, Singurul Născut al Tatălui, plin de har și de milă și de adevăr. Și iată, El este Acela care va veni să ia toate păcatele lumii, da, păcatele fiecărui om care va crede cu fermitate în numele Lui.

49 Și acum, vă spun vouă că acesta este ordinul după care eu sunt chemat, da, să predic către frații mei preaiubiți, da, și către oricine trăiește în țară; da, să le predic tuturor, atât celor bătrâni, cât și celor tineri, atât sclavilor, cât și celor liberi; da, vă spun vouă celor bătrâni și celor de vârstă mijlocie și generației care se ridică; da, să strig către ei că trebuie să se pocăiască și să fie născuți din nou.

50 Da, astfel spune Spiritul: Pocăiți-vă, voi cei din toate marginile pământului, căci împărăția cerului este în curând aproape; da, Fiul lui Dumnezeu va veni în slava Sa, în măreția Sa, în maiestatea Sa, puterea și dominația Sa. Da, frații mei preaiubiți, vă spun vouă că Spiritul spune: Iată, slava Regelui întregului pământ; și, de asemenea, Regele cerului va străluci în curând printre toți copiii oamenilor.

51 Și, de asemenea, Spiritul spune către mine, da, strigă către mine cu un glas puternic, zicând: Mergi și spune către acest popor—Pocăiți-vă, căci dacă nu vă pocăiți, în nici un caz nu puteți voi să moșteniți Împărăția cerului.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

- 52 Și iarăși vă spun vouă, Spiritul spune: Iată, Securea este înfiptă la rădăcina pomului; de aceea, orice pom care nu face fructe bune va fi doborât și aruncat în foc, da, un foc care nu poate avea sfârșit, chiar un foc nestins. Iată, și aduceți-vă aminte, Cel Sfânt a vorbit aceasta.
- 53 Și acum, frații mei preaiubiți, vă spun vouă, puteți voi să vă opuneți la aceste lucruri; da, puteți voi să puneți deoparte aceste lucruri și să-L călcați în picioare pe Cel Sfânt; da, puteți voi să vă îngâmfați în mândria inimilor voastre; da, veți stărui voi în obiceiul de a purta veșminte scumpe și de a vă fixa inimile pe lucrurile lumești deșarte, pe bogățiile voastre?
- 54 Da, veți stărui voi în credința că sunteți mai buni decât alții; da, veți persista în persecutarea fraților voștri care se umilesc și care merg după ordinul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum au fost crescuți în Biserică, fiind sfințiți de către Spiritul Sfânt; și ei fac fapte bune care sunt apreciate pentru pocăință.
- 55 Da, și veți stărui voi întorcând spatele celor săraci și celor în nevoie și păstrându-vă averea voastră departe de ei?
- 56 Și în sfârșit, voi toți cei care veți stărui în ticăloșia voastră, vă spun că aceștia sunt cei care vor fi doborâți și aruncați în foc, în afară dacă ei se pocăiesc cu grabire.
- 57 Și acum vă spun vouă, toți cei care sunteți dornici să urmați glasul Păstorului cel Bun, plecați dintre cei păcătoși și fiți separați de ei și nu atingeți lucrurile lor necurate; și iată, numele lor vor fi șterse, căci numele celor păcătoși nu vor fi numărate printre numele celor drești pentru ca să se îndeplinească cuvântul lui Dumnezeu, cuvânt care va spune: Numele celor păcătoși nu vor fi amestecate cu numele celor din poporul Meu.
- 58 Căci numele celor drești vor fi scrise în cartea vieții și lor le voi da Eu o moștenire în dreapta Mea. Și acum, frații mei, ce aveți voi de spus împotriva acestui lucru? Vă spun vouă, dacă veți vorbi împotriva acestui lucru, nu are nici o importanță, deoarece cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se înfăptuiască.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

59 Deoarece, care păstor dintre voi, având multe oi, nu le păzește pentru ca lupii să nu intre și să-i devoreze turma? Și iată, dacă un lup intră în turma lui, nu-l alungă el pe acesta? Da, și la sfârșit, dacă el poate, îl va distruge.

60 Și acum, vă spun vouă că Păstorul cel Bun vă cheamă; și dacă veți asculta glasul Lui, atunci El vă va aduce în turma Sa, și voi sunteți oile Lui; și El vă poruncește să nu permiteți nici unui lup lacom să intre printre voi, pentru ca voi să nu fiți distruși.

61 Și acum eu, Alma, vă poruncesc vouă în limba Aceluia care mi-a poruncit mie, să respectați cuvintele pe care vi le-am spus.

62 Eu vă vorbesc în chip de poruncă, vouă celor care aparțineți Bisericii; și celor care nu aparțin Bisericii le vorbesc printr-o invitație, zicând: Veniți să vă botezați pentru pocăință, ca să puteți să vă împărtășiți din fructul pomului vieții.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 Și s-a întâmplat că, după ce Alma a terminat de vorbit oamenilor Bisericii, care era întemeiată în orașul Zarahemla, el a rânduit preoți și vârstnici, prin așezarea mâinilor sale conform rânduielii lui Dumnezeu, ca ei să conducă și să aibă grijă de Biserică.
- 2 Și s-a întâmplat că aceia care nu făceau parte din Biserică, dar care s-au pocăit de păcatele lor, au fost botezați pentru pocăință, și au fost primiți în Biserică.
- 3 Și, de asemenea, s-a mai întâmplat că aceia care făceau parte din Biserică și nu s-au pocăit de ticăloșiile lor și nu s-au plecat cu umilință în fața lui Dumnezeu—adică aceia care erau ridicați în mândria inimilor lor—aceiași au fost respinși, iar numele lor au fost șterse, în așa fel încât numele lor nu se mai numărau printre ale celor drepti.
- 4 Și astfel ei au început să întemeieze ordinea Bisericii în orașul Zarahemla.
- 5 Acum, voi ar trebui să înțelegeți că acest cuvânt al lui Dumnezeu era liber pentru toată lumea, că nimeni nu era lipsit de posibilitatea de a se aduna ca să audă cuvântul lui Dumnezeu.
- 6 Ba mai mult, copiilor lui Dumnezeu li se ceruse să se adune cu toții și să se unească în post și în rugăciune fierbinte pentru binele sufletelor acelor care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu.
- 7 Și s-a întâmplat că, după ce Alma a făcut aceste reguli, el a plecat de la ei, da, de la Biserica care era în orașul Zarahemla, și s-a îndreptat către estul râului Sidon, către valea lui Ghedeon, unde fusese construit un oraș, care era numit orașul lui Ghedeon, care era în valea numită Ghedeon, numită după omul care a fost omorât cu sabia de mâna lui Nehor.
- 8 Și Alma a plecat și a început să vestească cuvântul lui Dumnezeu către Biserica ce fusese întemeiată în valea lui Ghedeon, în acord cu revelația adevărului cuvântului vorbit de către strămoșii săi și în acord cu spiritul profeției care era în el, în acord cu mărturia lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care va veni să-i mântuiască pe oameni de păcatele lor, și cu sfântul ordin prin care el a fost chemat. Și așa este scris. Amin.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Cuvintele lui Alma pe care le-a adresat poporului în Ghedeon, conform cronicii sale.

Alma 7

- 1 Iată, preaiubiții mei frați, văzând că mi s-a permis să vin la voi, încerc să mă adresez vouă pe limba mea; da, prin gura mea, văzând că este pentru prima dată când v-am vorbit în cuvinte cu propria mea gură, am fost în totalitate reținut la scaunul de judecată și am avut multe treburi și de aceea nu am putut veni la voi.
- 2 Și chiar nu aș fi putut veni acum dacă nu s-ar fi întâmplat ca scaunul judecății să fie încredințat altcuiva ca să guverneze în locul meu; și Domnul cu multă bunătate mi-a dat posibilitatea să vin la voi.
- 3 Și uite, am venit cu speranțe mari și multă dorință de a descoperi că voi v-ați umilit în fața lui Dumnezeu și ați continuat să implorați harul Său și să vă găsească fără pată în fața Lui și să nu vă găsească în groaznică dilemă în care erau frații noștri în Zarahemla.
- 4 Dar binecuvântat fie numele lui Dumnezeu, pe care El mi l-a dat mie să-l cunosc, da, mi-a dat mie imensă bucurie de a afla că ei s-au rânduit din nou după dreptatea Lui.
- 5 Și am încredere, în acord cu Spiritul lui Dumnezeu care este în mine, că, de asemenea, voi avea bucurie de la voi; ba mai mult, nu doresc ca bucuria mea pentru voi să vină din cauza multelor suferințe și dureri pe care le-am avut pentru frații din Zarahemla, dar iată, bucuria mea ce s-a lăsat asupra lor după ce am trecut prin multe suferințe și durere.
- 6 Dar uite, am încredere că voi nu sunteți într-o stare așa mare de necredință precum erau frații voștri; am încredere că voi nu sunteți îndârjiți în mândria inimilor voastre; da, am încredere că inimile voastre nu sunt îndreptate spre bogățiile și lucrurile deșarte ale lumii; da, am încredere că voi nu vă închinați idolilor, dar că voi vă închinați adevăratului Dumnezeu care trăiește și că așteptați cu nerăbdare, cu o veșnică credință, iertarea păcatelor voastre, care va să vină.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 Dar iată, v-am spus că vor fi multe lucruri care vor veni; și iată, există un singur lucru care este mai important decât toate celelalte—deoarece, iată, nu mai este mult pentru că Mântuitorul trăiește și va veni la poporul Său.
- 8 Iată, nu spun că El va veni printre noi în timpul când va trăi în tabernacolul Său muritor; pentru că iată, Spiritul nu mi-a spus că va fi așa. Acum acest lucru nu-l cunosc; dar știu aceasta, că Domnul Dumnezeu are putere să facă tot ceea ce este în acord cu cuvântul Său.
- 9 Dar iată, Spiritul mi-a spus atât: Strigă către oameni, spunând—Pocăiți-vă și pregătiți drumul Domnului și mergeți pe cărările Lui, căci sunt drepte; căci iată, Împărăția cerului vă este la îndemână, iar Fiul lui Dumnezeu vine pe fața pământului.
- 10 Și iată, El Se va naște din Maria, la Ierusalim, care este țara strămoșilor noștri, ea fiind fecioară, un vas prețios și ales, care va fi acoperită de umbra Duhului Sfânt și va concepe prin puterea lui și care va aduce pe lume un fiu, da, chiar pe Fiul lui Dumnezeu.
- 11 Și El va merge înainte, răbdând dureri și suferințe și ispite de toate felurile; și aceasta pentru ca să fie împlinit cuvântul, acela care spune că El va lua asupra Lui durerile și bolile poporului Său.
- 12 Și El va lua moartea asupra Lui, ca să poată dezlega legăturile morții care leagă poporul Său; și va lua asupra Lui infirmitățile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă, în ce privește trupul, ca El să știe, în ce privește trupul, cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor.
- 13 Acum, Spiritul știe toate lucrurile; cu toate acestea, Fiul lui Dumnezeu a suferit după cum arată trupul Său, pentru că a luat asupra Lui păcatele poporului Său și a șters păcatele lor prin puterea Lui mântuitoare; și acum, iată, aceasta este mărturia pe care o depun.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Acum, vă spun vouă că trebuie să vă pocăiți și să vă nașteți din nou; căci Spiritul a spus că dacă voi nu vă nașteți din nou, nu puteți moșteni împărăția cerului; de aceea, veniți și vă botezați spre pocăință ca voi să fiți spălați de păcatele voastre, ca voi să aveți credință în Mielul lui Dumnezeu, care ia păcatele lumii, care are putere să salveze și să spele toate nedreptățile.
- 15 Da, eu vă spun vouă să veniți și să nu vă fie frică, și puneți deoparte toate păcatele care vă copleșesc cu ușurință, care vă leagă de distrugere, da, veniți și mergeți înainte și arătați Dumnezeului vostru că sunteți dispuși să vă pocăiți de păcatele voastre și să faceți un legământ cu El spre a-I respecta poruncile, și mărturisiți aceasta Lui în această zi, intrând în apele botezului.
- 16 Și oricine face aceasta și ține poruncile lui Dumnezeu de acum înainte, acela își va aminti că i-am spus, da, își va aminti că i-am spus că va primi viața veșnică, așa cum a mărturisit Spiritul Sfânt, care mi-a mărturisit mie.
- 17 Și acum mult preaiubiții mei frați, voi credeți aceste lucruri? Iată, vă spun vouă, da, știu că voi le credeți; și felul în care știu că voi le credeți este manifestarea Spiritului care este în mine. Și acum, deoarece credința voastră este puternică în această privință, da, în privința lucrurilor despre care am vorbit, mare este bucuria mea.
- 18 Pentru că așa cum v-am spus de la început, că doresc mult ca voi să nu vă îndoiiți precum frații voștri, chiar așa consider că dorințele mele au fost împlinite.
- 19 De aceea, eu consider că sunteți pe cărările dreptății; consider că voi sunteți pe cărarea care vă va duce în împărăția lui Dumnezeu; da, eu consider că voi faceți cărările Lui drepte.
- 20 Eu înțeleg că vi s-a spus, prin mărturia cuvântului Său, că El nu poate să meargă pe căi strâmbe; nici să se îndepărteze de la ceea ce a spus; nici să aibă o umbră de întoarcere de la dreapta la stânga sau de la ceea ce este drept la ceea ce este greșit; de aceea, mersul Său este un cerc veșnic.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 Și El nu trebuie să locuiască în temple nesfințite; și nici murdăria sau orice este necurat să fie primit în Împărăția lui Dumnezeu; de aceea, vă spun vouă că timpul va veni, da, și va fi în ultima zi, când acela care este murdar va rămâne în murdărie.

22 Și acum preaiubiții mei frați, v-am spus aceste lucruri pentru a vă trezi simțul datoriei față de Dumnezeu, ca voi să mergeți fără greșală în fața Lui, ca voi să mergeți după sfânta ordine a lui Dumnezeu, după care voi ați fost primiți.

23 Și acum aș vrea ca voi să fiți umili, supuși și blajini; gata de a răspunde la ruga altora; plini de îngăduința și răbdare îndelungată; să fiți temperați în toate lucrurile; să fiți sânguincioși în ținerea poruncilor lui Dumnezeu tot timpul; să cereți orice lucruri de care aveți nevoie atât spirituale, cât și vremelnice; întotdeauna întorcând mulțumiri lui Dumnezeu pentru orice lucru primiți.

24 Și îngrijiți-vă să aveți credință, speranță și caritate și atunci voi veți avea mereu o mulțime de lucruri bune.

25 Și Domnul să vă binecuvânteze și să vă țină veșmintele fără pată, ca la sfârșit să puteți fi aduși ca să vă așezați alături de Avraam, Isaac și Iacov și sfinții profeți care au fost de când a început lumea, având veșmintele voastre fără pată ca și veșmintele lor care sunt fără pată, în împărăția cerului, fără a o mai părăsi.

26 Și acum frații mei preaiubiți, v-am spus aceste cuvinte în acord cu Spiritul care a mărturisit în mine; și sufletul meu s-a bucurat foarte mult pentru marea sânguință și atenție pe care voi le-ți acordat cuvântului meu.

27 Și acum, fie ca pacea lui Dumnezeu să rămână asupra voastră și asupra caselor voastre și a pământului vostru și asupra turmelor voastre și asupra a tot ce stăpâniți voi, asupra femeilor și copiilor voștri, potrivit cu credința și cu faptele voastre de acum înainte și pentru totdeauna. Acestea am avut de spus. Amin.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 Și acum s-a întâmplat că Alma s-a întors din țara lui Ghedeon, după ce i-a învățat pe oamenii ținutului lui Ghedeon multe lucruri care nu pot fi scrise, după ce a întemeiat ordinea Bisericii, așa după cum a făcut în ținutul Zarahemla, da, el s-a întors la casa lui în Zarahemla să se odihnească după munca pe care o depusese.
- 2 Și astfel s-a sfârșit al nouălea an de domnie al judecătorilor asupra poporului lui Nefi.
- 3 Și s-a întâmplat la începutul celui de-al zecelea an de domnie al judecătorilor asupra poporului lui Nefi că Alma a plecat de acolo și a călătorit pe pământul lui Melec, la vestul râului Sidon, spre vest, la marginea pustiului.
- 4 Și el a început să-i învețe pe oamenii din ținutul Melec, în acord cu ordinul sfânt al lui Dumnezeu, prin care el a fost chemat; și a început să-i învețe pe oamenii de pe cuprinsul ținutului Melec.
- 5 Și s-a întâmplat că oamenii au venit la el de-a lungul granițelor ținutului care era așezat la marginea pustiului și ei au fost botezați în tot ținutul.
- 6 Deci, când și-a terminat lucrul în ținutul Melec, el a plecat de acolo și a călătorit trei zile la nord de ținutul Melec; și a ajuns la un oraș numit Amoniha.
- 7 Acum, era obiceiul la poporul lui Nefi să-și numească orașele și satele, da, chiar satele lor cele mai mici, după numele aceluia care le stăpânise primul; și așa era și cu ținutul Amoniha.
- 8 Și s-a întâmplat că atunci când Alma a sosit în orașul Amoniha, el a început să le predice lor cuvântul lui Dumnezeu.
- 9 Acum, Satana avea mare stăpânire asupra inimilor oamenilor din orașul Amoniha; de aceea, ei nu au ascultat cuvintele lui Alma.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

10 Cu toate acestea, Alma a muncit mult în spirit, luptându-se cu Dumnezeu în rugăciune fierbinte, ca El să reverse din Spiritul Său asupra oamenilor din oraș; ca El să-i îngăduie să-i boteze pe ei spre pocăință.

11 Cu toate acestea, ei și-au întărit inimile, spunându-i: Uite, noi știm că tu ești Alma; și știm că ești mare preot al Bisericii pe care ai întemeiat-o în multe părți ale ținutului, după tradiția ta; și noi nu facem parte din Biserica ta și nu credem în astfel de obiceiuri nebunești.

12 Și acum, noi știm că, deoarece noi nu facem parte din Biserica ta, noi știm că tu nu ai putere asupra noastră; și tu ai dat judecata asupra lui Nefiha; de aceea, tu nu ești judecător-șef asupra noastră.

13 Și acum, când oamenii au spus acestea și au desconsiderat toate cuvintele lui și l-au ocărât și l-au scuipat și au făcut ca el să fie alungat din oraș, el a plecat de acolo și și-a continuat călătoria către orașul care era numit Aaron.

14 Și s-a întâmplat că atunci când călătorea într-acolo, copleșit de suferință, plin de mâhnire adâncă și de durere în suflet din cauza ticăloșiei oamenilor din orașul Amoniha, s-a întâmplat că atunci când Alma era astfel doborât de suferință, un înger al Domnului i s-a înfățișat, spunând:

15 Binecuvântat ești tu, Alma; de aceea, ridică-ți capul și bucură-te, pentru că ai mare motiv de bucurie; căci tu ai fost credincios în ținerea poruncilor lui Dumnezeu, din primul moment când ai primit primul Lui semn. Uite, eu sunt aici să ți-l aduc.

16 Și uite, sunt trimis să-ți poruncesc să te reîntorci în orașul Amoniha și să predici din nou oamenilor orașului; da, predică-le. Da, dacă nu se vor pocăi, Domnul Dumnezeu îi va distruge.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

17 Dar uite, să înțeleagă acum că ei vor distruge libertatea oamenilor tăi (aceasta a spus Domnul) ceea ce este în contradicție cu statutele, judecățile și poruncile pe care El le-a dat oamenilor Săi.

18 Și s-a întâmplat că, după ce Alma și-a primit mesajul de la îngerul Domnului, el s-a întors în grabă în ținutul Amoniha. Și el a intrat în oraș printr-un loc diferit, da, prin partea de sud a orașului Amoniha.

19 Și pe când intra în oraș, era flămând și a spus unui om: Vrei să-i dai ceva să mănânce unui umil slujitor al lui Dumnezeu?

20 Și omul i-a răspuns: Eu sunt un nefit și știu că ești un profet sfânt al lui Dumnezeu, că tu ești omul căruia un înger i-a spus într-o viziune: Tu vei primi. De aceea, vino cu mine în casa mea și am să împart mâncarea mea cu tine; și știu că vei fi o binecuvântare pentru mine și casa mea.

21 Și s-a întâmplat că omul l-a primit în casa lui; și omul se numea Amulec; și el a adus pâine și carne și le-a așezat înaintea lui Alma.

22 Și s-a întâmplat că Alma a mâncat pâinea și s-a săturat; și l-a binecuvântat pe Amulec în casa lui și l-a mulțumit lui Dumnezeu.

23 Și după ce a mâncat și s-a săturat, el i-a spus lui Amulec: Eu sunt Alma și sunt marele preot al Bisericii lui Dumnezeu din tot ținutul.

24 Și uite, am fost chemat să predic cuvântul lui Dumnezeu printre toți acești oameni, în spiritul revelației și al profeției; și am fost în ținutul acesta și nu m-au primit, ei m-au alungat și tocmai voiam să întorc spatele acestui ținut.

25 Dar uite, mi s-a poruncit să mă întorc și să profețesc acestor oameni, da, și să depun mărturie împotriva lor în legătură cu nedreptățile lor.

26 Și acum Amulec, pentru că tu m-ai hrănit și m-ai primit înăuntru, tu ești binecuvântat; pentru că eu eram flămând, pentru că am postit multe zile.

27 Și Alma a stat multe zile cu Amulec, înainte de a începe să predice poporului.

28 Și s-a întâmplat că oamenii s-au afundat și mai mult în nedreptățile lor.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

29 Și cuvântul a venit către Alma, spunând: Du-te; și, de asemenea, spune-i slujitorului Meu, Amulec, mergi înainte și profetește oamenilor aceștia, spunând —Pocăiți-vă, căci așa a spus Domnul, pentru că dacă nu vă pocăiți am să vă arăt mânia Mea; da, și n-am să-mi ridic crunta Mea mânie.

30 Și Alma a plecat înainte printre oameni, ca și Amulec, să le spună cuvintele lui Dumnezeu; și ei erau plini de Duhul Sfânt.

31 Și lor li se dăduse putere într-atât, încât ei nu puteau fi întemnițați în închisori; și nici nu era posibil ca cineva să-i omoare; ba mai mult, ei nu-și foloseau puterea decât atunci când erau legați în lanțuri sau închiși în închisoare. Acum, aceasta se întâmpla pentru ca Domnul să-și arate mai departe puterea prin ei.

32 Și s-a întâmplat că ei au mers înainte și au început să predice și să profetească oamenilor, potrivit Spiritului și puterii pe care Domnul le dăduse lor.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Cuvintele lui Alma și, de asemenea, cuvintele lui Amulec, care au fost spuse oamenilor din ținutul Amoniha. Și, de asemenea, ei sunt aruncați în închisoare și eliberați prin puterea miraculoasă a lui Dumnezeu care era în ei, după cum arată cronica lui Alma.

Alma 9

- 1 Și din nou eu, Alma, poruncindu-mi-se de către Dumnezeu să-l iau pe Amulec și să merg înainte și să predic din nou acestor oameni, sau oamenilor care locuiau în orașul Amoniha, s-a întâmplat că, pe când am început să le predic lor, au început să mă combată, spunând:
 - 2 Cine ești tu? Presupunând că noi ne vom încrede în mărturia unui singur om, totuși el va trebui să ne predice nouă că pământul va dispărea?
 - 3 Acum, ei nu înțelegeau cuvintele pe care le spuneau; pentru că ei nu știau că pământul va dispărea.
 - 4 Și ei au mai spus: Noi nu ne vom încrede în cuvintele tale dacă tu vei profeti că acest mare oraș va fi distrus într-o singură zi.
 - 5 Acum, ei nu știau că Dumnezeu ar putea să facă lucruri atât de uimitoare, pentru că ei aveau inimile împietrite și erau oameni încăpățânați.
 - 6 Și ei au spus: Cine este Dumnezeu, care nu trimite altă autoritate, decât un singur om la acest popor, ca să le vestească lor adevărul acestor mari și uimitoare lucruri?
 - 7 Și ei au înaintat ca să pună mâna pe mine; dar uite, nu au putut. Și eu am stat cu îndrăzneală să le spun lor, da, le-am mărturisit cu curaj, spunând:
 - 8 Iată, o, voi, păcătoasă și stricată generație, cum ați uitat voi tradiția strămoșilor voștri; da, cât de repede ați uitat voi poruncile lui Dumnezeu.
 - 9 Nu vă amintiți că tatăl nostru, Lehi, a fost scos din Ierusalim de mâna lui Dumnezeu? Nu vă amintiți că ei toți au fost conduși prin pustiu de către El?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiff-necked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

10 Și ați uitat atât de repede de câte ori El i-a eliberat pe strămoșii noștri din mâinile dușmanilor și i-a scăpat de a fi distruși chiar de mâinile fraților lor?

11 Da, și dacă nu ar fi fost puterea Lui de neegalat și mila Lui și răbdarea lui îndelungată pentru noi, am fi fost, fără îndoială, de mult șterși de pe fața pământului, mult înaintea acestui timp, și poate am fi fost supuși unei nesfârșite stări de mizerie și de nenorocire.

12 Iată, acum vă spun vouă că vi se poruncește să vă pocăiți; și numai dacă vă pocăiți puteți moșteni împărăția lui Dumnezeu. Dar iată, asta nu este tot—El v-a poruncit să vă pocăiți ori vă va distruge complet de pe fața pământului; da, El vă va vizita cu mânie și în mânia Lui puternică El nu se va întoarce.

13 Iată, nu vă amintiți de cuvintele pe care El i le-a spus lui Lehi zicând: În măsura în care Îmi veți ține poruncile, veți prospera pe pământ? Și din nou, s-a spus că: În măsura în care nu Îmi veți respecta poruncile, veți fi alungați din prezența Domnului.

14 Acum aș vrea ca voi să vă amintiți, că atât timp cât lamaniții nu au ținut poruncile lui Dumnezeu, ei au fost alungați din prezența Domnului. Acum, noi vedem că a fost verificat prin aceasta cuvântul Domnului și lamaniții au fost alungați din prezența Lui, de la începutul greșelilor lor în ținut.

15 Cu toate acestea, eu vă spun vouă că va fi mai ușor de suportat pentru ei ziua judecății decât pentru voi, dacă voi continuați în păcatele voastre, da, și chiar mai ușor în această viață pentru ei decât pentru voi, aceasta cu condiția să se pocăiască.

16 Pentru că sunt multe făgăduințe făcute lamaniților; pentru că din cauza tradiției strămoșilor lor ei au rămas în această stare de ignoranță; de aceea, Domnul va fi milos cu ei și le va prelungi existența pe pământ.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

17 Și într-o zi, ei vor fi făcuți să creadă în cuvântul Lui și să cunoască incorectitudinea tradițiilor strămoșilor lor; și mulți vor fi salvați, pentru că Domnul va fi milos cu toți aceia care-I cheamă numele.

18 Dar iată, eu vă spun că de continuați în ticăloșie, zilele voastre pe pământ nu vor fi prelungite, pentru că lamanții vor fi trimiși asupra voastră; și dacă nu vă pocăiți ei vor veni atunci când nu vă așteptați și voi veți fi loviți de o distrugere completă; și va fi din cauza cumplitei mâinii a Domnului.

19 Pentru că El nu va permite ca voi să trăiți în nedreptățile voastre pentru a-i distruge pe oamenii Săi. Eu vă spun vouă: Nu; El, mai curând, va suporta ca lamanții să-i distrugă pe oamenii Săi, care se numesc poporul lui Nefi, dacă ar fi fost posibil ca ei să cadă în păcate și răutăți, după ce au avut atâta lumină și învățatură de la Domnul Dumnezeu lor.

20 Da, după ce au fost atât de mult favorizați oamenii Domnului; da, după ce au fost favorizați mai mult decât orice alt națiune, neam, limbă și popor; după ce li s-au făcut cunoscute toate lucrurile, după dorința lor și credința lor și rugăciunile lor, care au fost și care sunt și care vor veni;

21 Fiind vizitați de Spiritul lui Dumnezeu; vorbind cu îngerii și vorbindu-vi-se prin glasul Domnului; și având spiritul profeției și spiritul revelației și, de asemenea, multe daruri, darul de a vorbi în alte limbi, darul de a predica și darul Duhului Sfânt și darul tălmăcirii.

22 Da, și după ce ați fost eliberați de Dumnezeu de pe pământul Ierusalimului, prin mâna Domnului; fiind salvați de la foamete și de la boală și de la toate felurile de boli; și ei fiind întăriți în bătălii, spre a nu fi distruși; fiind eliberați din sclavie de fiecare dată și fiind păziți și apărați până acum; și ei au prosperat până au devenit bogați în toate lucrurile—

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

23 Și acum uitate, vă spun vouă că, dacă acești oameni, care au primit atâtea binecuvântări din mâna Domnului, au să păcătuiască în ciuda luminii și a cunoștințelor pe care le au, eu vă spun vouă că, dacă va fi așa, dacă ei vor cădea în păcat, va fi mult mai ușor de suportat pentru lamaniți decât pentru ei.

24 Pentru că iată, făgăduielile Domnului se extind asupra lamaniților, dar nu și asupra voastră dacă păcătuți; pentru că nu a făgăduit Domnul deschis și nu a decretat cu tărie că, dacă voi veți răscula împotriva Lui, voi veți fi definitiv distruși de pe fața pământului?

25 Și acum, din această cauză, ca voi să nu fiți distruși, Domnul și-a trimis îngerul să-i viziteze pe mulți dintre oamenii Săi, spunându-le că trebuie să meargă înainte strigând cu putere poporului Său, spunând: Pocățiți-vă, da, pentru că împărăția cerului este aproape;

26 Și nu după multe zile Fiul lui Dumnezeu va veni cu toată slava Sa; și slava Lui va fi slava Singurului Născut al Tatălui, plin de har, de dreptate și de adevăr, și de îndelungată, plin de îngăduința, de milă, grăbit să asculte strigătele poporului Său și să răspundă rugăciunilor lor.

27 Și iată, El vine să-i mântuiască pe cei care vor fi botezați spre pocăire cu credință în numele Lui.

28 De aceea, pregătiți calea Domnului, pentru că este aproape timpul când toți oamenii vor primi răsplata pentru faptele lor, după cum au fost—dacă au fost drepti, ei vor primi salvarea sufletelor lor, potrivit puterii și izbăirii lui Isus Hristos; și dacă au fost răi, ei vor primi condamnarea sufletelor lor, după puterea și înrobirea diavolului.

29 Acum iată, aceasta este glasul îngerului strigând oamenilor.

30 Și acum, preaiubiții mei frați, căci voi sunteți frații mei și voi ar trebui să fiți preaiubiți, iar voi ar trebui să faceți lucruri care sunt necesare pentru pocăință, văzând că inimile voastre au fost foarte împietrite împotriva cuvântului lui Dumnezeu și văzând că sunteți oameni pierduți și decăzuți.

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivation of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

- 31 Și acum s-a întâmplat că, atunci când eu, Alma, am spus aceste cuvinte, iată, oamenii erau supărați pe mine pentru că le-am spus că au inimile împietrite și sunt încăpățânați.
- 32 Și, de asemenea, pentru că le-am spus că sunt oameni pierduți și decăzuți, ei s-au supărat pe mine și s-au gândit să pună mâna pe mine ca să mă arunce în temniță.
- 33 Dar s-a întâmplat că Domnului nu le-a permis ca ei să mă ia și să mă arunce în temniță.
- 34 Și s-a întâmplat că Amulec s-a dus și a stat înaintea lor și a început să le predice. Și acum cuvintele lui Amulec nu au fost toate scrise, dar o parte din cuvintele lui au fost scrise în această carte.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Acum, acestea sunt cuvintele pe care Amulec le-a predicat oamenilor din ținutul Amoniha, spunând:
- 2 Eu sunt Amulec: Eu sunt fiul lui Ghidona, care era fiul lui Ismael, care se trăgea din Aminadi; și a fost același Aminadi care a tălmăcit scrierea de pe peretele templului, care a fost scrisă de către degetul lui Dumnezeu.
- 3 Și Aminadi se trăgea din Nephi, care era fiul lui Lehi, care a venit din ținutul Ierusalimului, care se trăgea din Manase, care era fiul lui Iosif, care a fost vândut Egiptului de către mâinile fraților lui.
- 4 Și iată, eu, de asemenea, nu sunt un om de mică importanță printre acei care mă cunosc; da, și iată, am multe rude și prieteni și am adunat multe bogății prin hărnicia mâinilor mele.
- 5 Dar, după toate acestea, eu nu am cunoscut multe despre căile Domnului și misterele Lui și puterea Lui extraordinară. Eu am spus că nu am cunoscut multe despre lucrurile acestea; dar iată, greșesc, pentru că am văzut multe din misterele Sale și extraordinara Sa putere; da, chiar prin păstrarea vieții acestor oameni.
- 6 Cu toate acestea, mi-am împietrit inima pentru că am fost chemat de multe ori și nu am vrut să aud; de aceea, am știut despre aceste lucruri, da, și totuși nu am vrut să știu; de aceea, am mers înainte răzvrătindu-mă împotriva lui Dumnezeu, în ticăloșia inimii mele, chiar până în ziua a patra a acestei a șaptea luni, care este în al zecelea an al domniei judecătorilor.
- 7 Pe când călătoream să vizitez o rudă apropiată, iată un înger al Domnului, mi s-a înfățișat și mi-a spus: Amulec, întoarce-te la casa ta, pentru că tu va trebui să hrănești un profet al Domnului; da, un om sfânt care este un om ales al lui Dumnezeu; pentru că el a postit multe zile din cauza păcatelor acestui popor și este flămând și tu va trebui să-l primești în casa ta și să-l hrănești și el te va binecuvânta pe tine și casa ta; și binecuvântarea Domnului va sta asupra ta și a casei tale.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Și s-a întâmplat că m-am supus glasului îngerului și m-am întors la casa mea. Și pe când mă întorceam, l-am găsit pe omul despre care îngerul mi-a spus: Tu îl vei primi în casa ta—și uitate, era același om care îți vorbește despre lucrurile lui Dumnezeu.
- 9 Și îngerul mi-a spus că el este un om sfânt; de aceea, eu știu că este un om sfânt, pentru că acest lucru a fost spus de către un înger al lui Dumnezeu.
- 10 Și din nou, știu că lucrurile pe care el le-a mărturisit sunt adevărate; pentru că, iată, vă spun vouă că așa cum Domnul trăiește, chiar așa El și-a trimis un înger să-mi arate mie aceste lucruri; și el a făcut aceasta în timp ce Alma locuia în casa mea.
- 11 Pentru că, iată, el mi-a binecuvântat casa, m-a binecuvântat pe mine și pe femeia mea și pe copiii mei, pe tatăl meu și pe rudele mele; da, chiar toate rudele mele au fost binecuvântate, iar binecuvântarea Domnului s-a lăsat asupra noastră chiar după cum El mi-a spus.
- 12 Și acum, când Amulec a spus aceste cuvinte, oamenii au început să fie uimiți, văzând că era mai mult decât un martor care a mărturisit despre aceste lucruri de care ei erau acuzați și, de asemenea, despre lucrurile care urmau să vină, conform spiritului profeției pe care ei îl aveau.
- 13 Cu toate acestea, au fost câțiva printre ei care s-au gândit să le pună întrebări ca prin șiretenie să-i prindă cu propriile lor vorbe, să găsească un martor împotriva lor, să-i aducă în fața judecătorilor lor ca ei să poată fi judecați după lege, și să fie uciși sau întemnițați după crima pe care ar putea să o descopere sau să o mărturisească împotriva lor.
- 14 Acum, aceștia erau oamenii care se gândeau să-i distrugă pe ei, care erau învățători ai legii angajați sau numiți de către oameni să administreze legea în timpul proceselor lor sau la procesele crimelor oamenilor înaintea judecătorilor.
- 15 Acum, acești învățători ai legii erau instruiți în toate artele și vicleniile oamenilor; și aceasta pentru ca să-i facă pe ei să fie foarte îndemânatici în profesiunea lor.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

16 Și s-a întâmplat că au început să-l întrebe pe Amulec, ca prin aceasta să-l facă să-și retragă cuvintele sau să-și contrazică vorbele pe care le-a spus.

17 Acum ei nu știau că Amulec putea să le cunoască planurile. Și s-a întâmplat că, pe când au început să-l întrebe, el le-a aflat gândurile și le-a spus: O, voi, păcătoasă și stricată generație, voi învățători ai legii și ipocriți, pentru că voi așezați temelia diavolului; pentru că voi întindeți capcane ca să-i prindeți pe cei sfinți ai lui Dumnezeu.

18 Voi pregătiți planuri ca să schimbați drumurile celor drepiți și să atrageți mânia lui Dumnezeu asupra capului vostru, chiar până la completa distrugere a acestui popor.

19 Da, bine a spus Mosia, care a fost ultimul nostru rege, când era aproape de a elibera împărăția, neavând pe nimeni cui să o încredințeze, făcând ca acești oameni să fie conduși de propriile lor glasuri—da, bine a spus el că, dacă va veni timpul ca glasul acestui popor să aleagă nedreptatea, adică, dacă va veni timpul ca acest popor să cadă în păcat, vor fi gata pentru distrugere.

20 Și acum, eu vă spun vouă că bine judecă Domnul nedreptățile voastre; că bine strigă El poporului Său prin glasul îngerilor Săi: Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pentru că împărăția cerului este aproape.

21 Da, așa strigă El, prin glasul îngerilor Săi: O să mă cobor și am să vin printre oamenii Mei cu nepărtinire și dreptate în mâinile Mele.

22 Da, și eu vă spun vouă că, dacă n-ar fi fost pentru rugăciunile celor drepiți care sunt acum pe pământ, chiar acum vi s-ar fi trimis completa distrugere; și nu va fi prin inundații cum a fost pentru oamenii de pe vremea lui Noe, ci va fi prin foamete, molimă și sabie.

23 Dar datorită rugăciunilor celor drepiți voi sunteți salvați; acum, dacă voi îi veți îndepărta pe cei drepiți dintre voi, atunci Domnul nu-și va întinde mâna; dar prin mânia lui puternică El va veni împotriva voastră; atunci voi veți fi loviți cu foamete și molimă și sabie; și timpul se apropie dacă voi nu vă pocăiți.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 Și acum s-a întâmplat că oamenii erau și mai supărați pe Amulec și au strigat, spunând: Omul acesta s-a ridicat împotriva legilor noastre, care sunt drepte, și a învățătorilor înțelepți ai legii pe care noi i-am ales.

25 Dar Amulec și-a întins mâna și a strigat către ei cu putere, spunând: O, voi, neam păcătos și stricat, de ce Satana v-a cuprins inimile atât de puternic? De ce vă întoarceți către el ca și cum el ar avea putere asupra voastră să vă orbească ochii pentru ca voi să nu înțelegeți cuvintele care vă sunt spuse, potrivit adevărului lor?

26 Pentru că iată, am mărturisit eu împotriva legii voastre? Voi nu înțelegeți; voi spuneți că v-am vorbit împotriva legii voastre; dar eu nu am făcut-o, ci am vorbit în favoarea legii voastre, spre condamnarea voastră.

27 Și acum, iată, vă spun vouă că începutul distrugerii acestui popor a început prin nedreptatea învățătorilor legii și a judecătorilor voștri.

28 Și acum s-a întâmplat că atunci când Amulec a rostit aceste cuvinte, oamenii au strigat împotriva lui, spunând: Acum noi știm că acest om este un copil al diavolului și că ne-a mințit, pentru că el a vorbit împotriva legii noastre. Și acum spune că nu a vorbit împotriva ei.

29 Și din nou, el a vorbit împotriva învățătorilor legii și a judecătorilor noștri.

30 Și s-a întâmplat că învățătorii legii și-au întipărit în inimile lor că ei trebuie să-și amintească aceste lucruri împotriva lui.

31 Și acolo era unul printre ei al cărui nume era Zeezrom. Acum, el era cel mai înverșunat în a-i acuza pe Amulec și pe Alma, el fiind cel mai mare expert printre ei, având multe treburi printre oameni.

32 Acum, scopul acestor învățători ai legii era să câștige; și ei au câștigat după sânguința lor.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Acum, era legea lui Mosia ca fiecare om care era judecător al legii sau cei care erau numiți să fie judecători să primească salarii după perioada de timp pe care au petrecut-o în a-i judeca pe aceia care fuseseră aduși înaintea lor spre a fi judecați.
- 2 Acum, dacă un om îi datora celuiilalt și el nu îi plătea ceea ce îi datora, el era pârât judecătorului; și judecătorul își exercita autoritatea și trimitea ofițeri ca omul să fie adus înaintea lui; și el îl judeca pe om după lege și după dovezile care erau aduse împotriva lui; și omul era obligat să plătească ceea ce datora sau era deposedat de ceea ce avea, sau era izgonit dintre oameni ca un hoț și un jefuitor.
- 3 Și judecătorul își primea salariul după timpul petrecut—o senină de aur pe zi sau un senum de argint, care era egal cu o senină de aur; și aceasta conform legii care fusese dată.
- 4 Acum, acestea sunt numele diferitelor piese din aurul și argintul lor, în acord cu valoarea lor. Și numele au fost date de neștiți, pentru că ei nu socoteau la fel cu iudeii din Ierusalim; și nici nu măsurau la fel ca iudeii; dar ei și-au schimbat felul de a socoti și de a măsură, potrivit minții și împrejurărilor în care se găseau oamenii în fiecare generație, până la domnia judecătorilor, ei fiind întemeiați de regele Mosia.
- 5 Acum, calculul este următorul—o senină de aur, un seon de aur, un șum de aur și o limna de aur.
- 6 Un senum de argint, un amnor de argint, un ezrom de argint și un onti de argint.
- 7 Un senum de argint era egal cu o senină de aur și era la fel și pentru măsurarea orzului și, de asemenea, pentru măsurarea oricăror altor grâne.
- 8 Acum, valoarea pentru un seon de aur era de două ori valoarea unei senine.
- 9 Și un șum de aur era de două ori valoarea unui seon.
- 10 Și o limna de aur era cât valoarea tuturor.
- 11 Și un amnor de argint era mare cât doi senumi.
- 12 Și un ezrom de argint valora cât patru senumi.
- 13 Și un onti valora cât toate celelalte.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

And an onti was as great as them all.

14 Acum, aceasta era valoarea numerelor mici în socoteala lor.

15 Un şiblon valora cât o jumătate de senum; de aceea, un şiblon era pentru o jumătate din măsura orzului.

16 Şi un şiblum este cât o jumătate de şiblon.

17 Şi o lea este o jumătate de şiblum.

18 Acum, acestea sunt valorile lor, după calculul lor.

19 Acum, un antion de aur este egal cu trei şibloni.

20 Acum, era numai pentru profit, pentru că ei îşi primeau salariile după munca depusă, de aceea ei i-au aţâţat pe oameni la tot felul de scandaluri şi dezordini şi ticăloşii, pentru ca ei să aibă mai mult de lucru şi să primească bani după procesele care erau aduse înaintea lor; de aceea, ei i-au aţâţat pe oameni împotriva lui Amulec şi a lui Alma.

21 Şi acest Zeezrom a început să-l întrebe pe Amulec, spunând: Vei voi să răspunzi la câteva întrebări pe care am să ți le pun? Acum Zeezrom era o persoană expertă în uneltele diavolului, capabil să distrugă ceea ce era bun; de aceea, el i-a spus lui Amulec: Vei voi să răspunzi la întrebările pe care am să ți le pun?

22 Şi Amulec i-a spus: Da, dacă este în acord cu Spiritul Domnului, care este în mine; pentru că eu nu voi spune nimic care este împotriva Spiritului Domnului. Şi Zeezrom i-a spus: Uite, aici sunt şase ontii de argint şi am să ți le dau pe toate ție, dacă tu vei tăgădui existența Ființei Supreme.

23 Acum, Amulec i-a spus: O, tu, copil al iadului, de ce mă ispitești? Nu știi că cel drept nu se supune unor astfel de ispite?

24 Tu crezi că nu este Dumnezeu? Eu îți spun ție: Nu, tu știi că este Dumnezeu, dar iubești mai mult profitul decât pe El.

25 Şi acum, tu m-ai mințit pe mine înaintea lui Dumnezeu. Tu mi-ai spus mie—Iată aceste şase ontii, care au mare valoare, eu ți le dau ție—pe când tu aveai în inima ta să nu mi le dai; şi era numai dorința ta ca eu să tăgăduiesc existența adevăratului Dumnezeu în viață, ca tu să ai posibilitatea să mă distrugi. Şi acum iată, pentru această mare răutate, trebuie să-ți primești răsplata.

Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—

A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.

And a shiblum is a half of a shiblon.

And a leah is the half of a shiblum.

Now this is their number, according to their reckoning.

Now an antion of gold is equal to three shiblons.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord.

And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

26 Și Zeezrom i-a spus lui: Tu spui că este un adevărat Dumnezeu în viață?

27 Și Amulec i-a spus: Da, este un adevărat Dumnezeu în viață.

28 Acum, Zeezrom a spus: Este mai mult decât un Dumnezeu?

29 Și el a răspuns: Nu.

30 Acum, Zeezrom i-a spus din nou: Cum de știi toate aceste lucruri?

31 Și el a spus: Un înger mi le-a făcut cunoscute.

32 Și Zeezrom a spus din nou: Cine este acela care va veni? Este Fiul lui Dumnezeu?

33 Și el i-a spus lui: Da.

34 Și Zeezrom i-a spus din nou: El îi va salva pe oameni în păcatele lor? Și Amulec i-a răspuns și i-a spus lui: Eu îți spun ție că El nu o va face, pentru că este imposibil pentru El să-și calce cuvântul Lui.

35 Acum, Zeezrom le-a spus oamenilor: Vedeți să vă amintiți aceste lucruri; aceea că el a spus ca nu este decât un singur Dumnezeu; și el a mai spus că Fiul lui Dumnezeu va veni, dar că El nu-și va salva poporul Său—ca și cum el ar avea autoritatea să-i poruncească lui Dumnezeu.

36 Acum, Amulec din nou i-a spus lui: Iată, tu ai mințit, pentru că spui că am zis că aș avea autoritatea să-I poruncesc lui Dumnezeu pentru că am spus că El nu-și va salva poporul din păcatele lor.

37 Și îți spun din nou că El nu-i poate salva din păcatele lor; pentru că eu nu pot să-I tăgăduiesc cuvântul și El a spus că nici un lucru necurat nu poate moșteni împărăția cerului; de aceea, cum puteți fi voi salvați dacă nu moșteniți Împărăția Cerului? De aceea, voi nu puteți fi salvați din păcatele voastre.

38 Acum Zeezrom i-a spus din nou: Este Fiul lui Dumnezeu, Tatăl Veșnic?

39 Și Amulec i-a spus: Da, El este Tatăl Veșnic, al cerului și al pământului și al tuturor lucrurilor care sunt în ele; El este începutul și sfârșitul, primul și ultimul;

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

40 Și El va veni pe lume să-l mântuiască pe poporul Lui; și El va lua asupra Lui păcatele acelor care cred în numele Său; și aceștia vor fi cei care o să primească viața veșnică, iar Salvarea nu va veni la nimeni altcineva.

41 De aceea, cei ticăloși rămân ca și cum nu s-ar fi făcut mântuirea, dacă legăturile mortii nu vor fi dezlegate; dar iată, ziua va veni când toți se vor ridica din moarte și vor sta înaintea lui Dumnezeu și vor fi judecați după faptele lor.

42 Acum, este o moarte care este numită moartea vremelnică; și moartea lui Hristos va dezlega legăturile acestei morți vremelnice, astfel ca toți să fie ridicați din moartea vremelnică.

43 Spiritul și corpul vor fi reunite în forma lor perfectă; membrele și încheieturile vor fi refăcute într-o formă potrivită, chiar așa cum suntem noi acum; și noi vom fi aduși să stăm înaintea lui Dumnezeu, știind așa cum știm acum și vom avea o amintire vie a tuturor vinovățiilor noastre.

44 Acum, această reconstituire o să vină la toți, bătrân și tânăr, sclav și liber, bărbat și femeie, nedrept și drept; și va fi așa încât nici un fir de păr de pe capul lor nu va fi pierdut; fiecare lucru va fi reconstituit în forma lui perfectă, așa cum este acum în corp și vor fi aduși la judecată în fața scaunului de judecată al lui Hristos Fiul și al lui Dumnezeu Tatăl și al Spiritului Sfânt, care este un Dumnezeu Veșnic, să fie judecați după faptele lor, fie că sunt bune, fie că sunt rele.

45 Acum, iată, v-am vorbit despre moartea corpului muritor și, de asemenea, despre învierea corpului muritor. Eu v-am spus că acest corp muritor este transformat într-un corp nemuritor, deci din moarte, chiar din prima moarte, în viață, pentru ca ei să nu mai poată muri încă o dată; pentru ca spiritele lor, odată unite cu corpurile lor, să nu mai fie niciodată despărțite; astfel, întregul devenind spiritual și nemuritor nu va mai putea vedea niciodată corupția.

46 Acum, când Amulec a terminat aceste cuvinte, oamenii au început din nou să fie uimiți; și Zeezrom a început să tremure. Și astfel s-au încheiat cuvintele lui Amulec sau, aceasta este tot ce am scris.

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulec had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulec, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Acum, Alma, văzând că vorbele lui Amulec l-au amuțit pe Zeezrom, pentru că acesta a văzut că Amulec l-a prins pe el mințind și înșelând ca să-l distrugă și văzând că el a început să tremure sub conștiința vinovăției sale, și-a deschis gura și a început să-i vorbească și să adeverească cuvintele lui Amulec și să explice lucrurile mai amănunțit sau să dezvăluie scripturile dincolo de ceea ce Amulec făcuse.
- 2 Acum, cuvintele pe care Alma le-a vorbit către Zeezrom au fost auzite de către oamenii dimprejur; căci mulțimea era mare și el a vorbit lucruri înțelepte:
- 3 Acum Zeezrom, văzând că tu ai fost purtat în minciună și înșelăciune, căci tu nu ai mințit numai pentru oameni, ci tu L-ai mințit, de asemenea, pe Dumnezeu; pentru că, iată, El cunoaște toate gândurile tale și tu vezi că gândurile tale ne sunt făcute cunoscute nouă prin Spiritul Lui;
- 4 Și tu vezi că noi știm că planul tău era un plan foarte dibaci, după dibăcia diavolului, ca să minți și să înșeli acest popor pentru ca să-l ațâți împotriva noastră, ca să ne insulte și să ne alunge pe noi—
- 5 Acum, acesta a fost un plan al dușmanului tău, iar el și-a exercitat puterea asupra ta. Acum, aș vrea ca tu să-ți aduci aminte că ceea ce eu spun pentru tine, eu spun pentru toți.
- 6 Și iată, vă spun vouă, tuturor, că aceasta a fost o capcană a dușmanului pe care acesta a întins-o ca să prindă acest popor, pentru ca el să poată să vă aducă pe voi în supunere sub el, pentru ca el să poată să vă încercuiască pe voi cu lanțurile sale, pentru ca el să poată să vă înlănțuiască pe voi pentru distrugere veșnică, în acord cu puterea înrobirii sale.
- 7 Acum, când Alma a vorbit aceste cuvinte, Zeezrom a început să tremure mai grozav, căci el era convins din ce în ce mai mult despre puterea lui Dumnezeu; și, de asemenea, a fost convins că Alma și Amulec îl cunoșteau pe El, căci era convins că ei cunoșteau gândurile și intențiile din inima sa; pentru că lor li se dăduse puterea să poată cunoaște aceste lucruri, în acord cu spiritul profeției.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 Și Zeezrom a început să-i cerceteze pe ei cu sârguință ca să afle mai mult despre împărăția lui Dumnezeu. Și el i-a zis lui Alma: Ce înseamnă ceea ce Amulec a spus despre învierea morților, că toți vor învia din morți, atât cei dreپți, cât și cei nedreپți și că vor fi aduși să stea înaintea lui Dumnezeu ca să fie judecați potrivit faptelor lor?

9 Și acum, Alma a început să-i explice aceste lucruri, zicând: Multora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu; cu toate acestea, ei sunt puși sub o poruncă strictă ca să nu dezvăluie decât o parte din cuvântul Lui, pe care El a dat-o copiilor oamenilor în acord cu atenția și hărnicia pe care aceștia I-o dau Lui.

10 Și de aceea, acela care își va împietri inima, acela va primi partea cea mai mică a cuvântului; iar acela care nu-și va împietri inima, lui îi este dată partea cea mai mare a cuvântului până când lui îi este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, până când le va cunoaște pe acestea în întregime.

11 Iar aceia care își împietresc inimile, lor le este dată partea cea mai mică a cuvântului până când ei nu cunosc nimic despre tainele Lui; și apoi ei sunt luați robi de către diavol și duși de voința lui la distrugere. Acum, aceasta este ceea ce se înțelege prin lanțurile iadului.

12 Iar Amulec a vorbit clar despre moarte și despre ridicarea din această mortalitate la o stare de nemurire și despre aducerea în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu pentru a fi judecați după faptele noastre.

13 Și atunci, dacă inimile noastre au fost împietrite, da, dacă noi ne-am împietrit inimile împotriva cuvântului într-atât, încât acesta nu s-a aflat în noi, atunci starea noastră va fi îngrozitoare, pentru că atunci noi vom fi condamnați.

14 Deoarece cuvintele noastre ne vor condamna pe noi; da, toate faptele noastre ne vor condamna; noi nu vom fi găsiți nepătați; iar gândurile noastre, de asemenea, ne vor condamna și în această stare îngrozitoare noi nu vom îndrăzni să privim în sus către Dumnezeul nostru; și vom fi foarte fericiți dacă vom putea porunci stâncilor și munților să se prăbușească asupra noastră ca să ne ascundă de prezența Lui.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 Dar aceasta nu poate să fie; noi va trebui să înaintăm și să stăm înaintea Lui în slava Sa, și în puterea Lui, și în măreția, maiestatea și dominația Lui, și să recunoaștem, în rușinea noastră veșnică, că toate judecățile Lui sunt drepte; că El este drept în toate lucrările Sale și că El este milos cu copiii oamenilor și că El are toată puterea ca să salveze pe fiecare om care crede în Numele Lui și care produce fructul pocăinței.

16 Și acum iată, vă spun vouă, după aceea vine o moarte, și anume cea de a doua moarte, care este o moarte spirituală; și apoi este timpul când oricine care moare în păcatele sale, legate de moartea vremelnică, de asemenea, va muri într-o moarte spirituală; da, el va muri în tot ceea ce ține de dreptate.

17 După aceea, vine timpul când chinurile lor vor fi ca un lac de foc și de pucioasă ale cărui flăcări se înalță veșnic și apoi este timpul când ei vor fi puși jos în lanțuri pentru distrugere veșnică, în acord cu puterea și robia Satanei pentru că el i-a supus prin propria sa voință.

18 După aceea, vă spun vouă, ei vor fi ca și cum nici o mântuire nu s-ar fi întâmplat; căci nu pot fi mântuiți după dreptatea lui Dumnezeu; și ei nu pot muri, pentru că nu mai există nici o corupție.

19 Acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a terminat de spus aceste cuvinte oamenii au început să fie uimiți și mai mult;

20 Dar era unul, Antiona, care era un conducător-șef printre ei, care a înaintat și a spus către el: Ce este aceasta ce ai zis, că omul se va ridica din morți și va fi schimbat din această stare muritoare la o stare nemuritoare; că sufletul nu poate să moară niciodată?

21 Ce înseamnă scriptura care zice că Dumnezeu a așezat heruvimi și o sabie arzătoare la răsărit de grădina Edenului pentru ca primii părinți ai noștri să nu intre și să guste din fructul pomului vieții și să trăiască în veșnicie? Și astfel, noi vedem că nu era nici o șansă ca ei să trăiască în veșnicie.

22 Acum, Alma i-a spus: Acesta este lucrul pe care tocmai era să-l explic. Acum, noi vedem că Adam a căzut fiindcă a luat din fructul oprit, potrivit cuvântului lui Dumnezeu; și astfel, noi vedem că prin căderea lui toată omenirea a devenit un popor pierdut și decăzut.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

23 Și acum iată, vă spun vouă că, dacă ar fi fost posibil pentru Adam ca să ia din fructul pomului vieții la acel timp, atunci nu ar fi fost nici o moarte, iar cuvântul ar fi fost deșert, făcându-L pe Dumnezeu să fie un mincinos, căci El a spus: Dacă tu vei mânca, atunci tu cu siguranță vei muri.

24 Și noi vedem că moartea vine asupra omenirii, da, moartea despre care Amulek a vorbit, care este moartea vremelnică; cu toate acestea, a existat un spațiu oferit omului, în care el se poate pocăi; de aceea, această viață a devenit o stare de încercare; un timp de pregătire pentru a-L întâlni pe Dumnezeu; un timp de pregătire pentru acea stare fără de sfârșit despre care noi am vorbit, care vine după învierea morților.

25 Acum, dacă nu ar fi fost planul mântuirii care a fost făcut încă de la începutul lumii, atunci nu ar fi putut fi nici o înviere a morților; dar un plan al mântuirii a fost făcut, care va înfăptui învierea morților despre care s-a vorbit.

26 Și acum iată, dacă ar fi fost posibil ca primii noștri părinți să meargă și să ia din pomul vieții, atunci ei ar fi fost nenorociți pentru veșnicie, neavând nici o stare de pregătire; și astfel, planul mântuirii ar fi fost încurcat, iar cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost deșert, fără nici un efect.

27 Dar iată, nu a fost așa; ci oamenilor le-a fost dat să poată muri; iar după moarte, ei trebuie să vină la judecată, chiar aceeași judecată despre care noi am vorbit, care este sfârșitul.

28 Și după ce Dumnezeu a făcut ca aceste lucruri să ajungă la om, iată, atunci El a văzut că era potrivit ca omul să știe despre lucrurile care fuseseră date;

29 De aceea, El a trimis îngeri să vorbească cu ei, care i-au făcut pe oameni să vadă slava Sa.

30 Și ei au început, de la acel timp înainte, să strige numele Lui; de aceea, Dumnezeu a vorbit cu oamenii și le-a făcut cunoscut planul mântuirii, care a fost pregătit încă de la crearea lumii; și El le-a făcut lor cunoscut aceasta potrivit credinței lor și pocăinței lor și faptelor lor sfinte.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

31 De aceea, le-a dat porunci oamenilor, după ce ei mai întâi au încălcat primele porunci despre lucrurile care erau trecătoare, devenind la fel ca dumnezeii, deosebind binele de rău, punându-se pe ei înșiși într-o stare de acțiune sau fiind puși într-o stare de acțiune după voința și plăcerile lor, fie să facă rău, fie să facă bine—

32 De aceea, Dumnezeu le-a dat porunci, după ce le-a făcut cunoscut planul mântuirii, ca ei să nu facă rău, pedeapsa pentru aceasta fiind a doua moarte, care era o moarte veșnică, în ceea ce privește lucrurile legate de dreptate; deoarece pentru unii ca aceștia, planul mântuirii nu putea să aibă nici o putere, pentru că cuvintele dreptății nu puteau să fie distruse, potrivit bunătății supreme a lui Dumnezeu.

33 Dar Dumnezeu i-a chemat pe oameni, în numele Fiului Său (acesta fiind planul mântuirii care a fost făcut), zicând: Dacă voi vă veți pocăi și nu vă veți împietri inimile, atunci Eu voi avea milă de voi prin Singurul Meu Fiu Născut;

34 De aceea, oricine se pocăiește și nu își împietrește inima, acela va avea parte de milă prin Singurul Meu Fiu Născut pentru iertarea păcatelor sale; și aceștia vor intra în odihna Mea.

35 Și oricine își va împietri inima sa și va face nedreptate, iată, Eu jur în mânia Mea că el nu va intra în odihna Mea.

36 Și acum, frații mei, iată, vă spun vouă că, dacă voi vă veți împietri inimile voastre, atunci nu veți intra în odihna Domnului; de aceea, nedreptatea voastră Îl va provoca pe Acela care a trimis mânia Lui să coboare asupra voastră ca în prima răzvrătire, da, potrivit cuvântului Său, în ultima răzvrătire la fel ca și în prima, pentru distrugerea veșnică a sufletelor voastre; de aceea, potrivit cuvântului Său, pentru moartea cea de pe urmă, la fel ca și pentru prima.

37 Și acum, frații mei, văzând că noi cunoaștem aceste lucruri, iar ele sunt adevărate, să ne pocăim și să nu ne împietrim inimile noastre pentru ca să nu-L provocăm pe Domnul Dumnezeu nostru să-Și coboare mânia asupra noastră în aceste porunci pe care El ni le-a dat a doua oară; ci să intrăm în odihna lui Dumnezeu, care este pregătită potrivit cuvântului Său.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 Și iarăși, frații mei, aș dori să vă îndrept mințile înainte, la timpul când Domnul Dumnezeu a dat aceste porunci către copiii Săi; și aș dori ca voi să vă amintiți că Domnul Dumnezeu a rânduit preoți potrivit ordinului Său cel sfânt, care era potrivit ordinului Fiului Său, ca să propovăduiască aceste lucruri către popor.
- 2 Și acei preoți au fost rânduiți după ordinul Fiului Său în așa fel încât poporul să poată cunoaște în ce fel să-L aștepte pe Fiul Său pentru mântuire.
- 3 Și acesta este felul în care ei au fost rânduiți—fiind chemați și pregătiți încă de la crearea lumii, potrivit previziunii făcute de Dumnezeu, potrivit cu marea lor credință și cu faptele lor bune; în primul rând, fiind lăsați să aleagă binele sau răul; de aceea, fiindcă au ales binele și pentru că au dovedit nespus de mare credință, ei sunt chemați cu o chemare sfântă, da, cu acea chemare sfântă care a fost pregătită prin și după o mântuire pregătitoare pentru aceștia.
- 4 Și astfel, ei au fost chemați la această chemare sfântă datorită credinței lor, în timp ce alții au respins Spiritul lui Dumnezeu din cauza tăriei inimilor lor și a orbirii minților lor, pe când, dacă nu ar fi fost aceasta, ei ar fi avut un privilegiu tot atât de mare ca și frații lor.
- 5 Sau, în sfârșit, pentru întâia oară ei au fost în aceeași situație ca și frații lor; astfel, această chemare sfântă fiind pregătită încă de la crearea lumii pentru aceia care nu-și vor împietri inimile, aceasta fiind în și prin ispășirea Singurului Fiu Născut, care a fost pregătit—
- 6 Și astfel fiind chemați cu această chemare sfântă și fiind rânduiți în marea preoție a ordinului sfânt al lui Dumnezeu ca să propovăduiască poruncile Lui către copiii oamenilor, pentru ca și ei să poată să intre în odihna Lui—
- 7 Această mare preoție fiind după ordinul Fiului Lui, care ordin a fost încă de la crearea lumii; sau, cu alte cuvinte, fiind fără început al zilelor sau sfârșit al anilor, fiind pregătită din veșnicie în toată veșnicia, potrivit previziunii Lui despre toate lucrurile—

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

8 Acum, ei au fost rânduiți după felul acesta—fiind chemați cu o chemare sfântă și rânduiți printr-o rânduială sfântă și luând asupra lor marea preoție a sfântului ordin, care chemare și rânduială și mare preoție sunt fără de început sau de sfârșit—

9 Astfel ei au devenit mari preoți pentru veșnicie, după ordinul Fiului, Singurul Născut al Tatălui, care este fără de început al zilelor sau de sfârșit al anilor, care este plin de har, de dreptate și de adevăr. Și așa este. Amin.

10 Acum, așa cum am spus despre ordinul sfânt sau această mare preoție, mulți au fost care au fost rânduiți și au devenit mari preoți ai lui Dumnezeu; și s-a povestit despre nemărginita lor credință și pocăință și despre faptele lor drepte înaintea lui Dumnezeu, ei alegând mai degrabă să se pocăiască și să facă fapte drepte decât să piară;

11 De aceea, ei au fost numiți după acest ordin sfânt și au fost sfințiți și veșmintele lor au fost albite prin spălare în sângele Mielului.

12 Acum, după ce au fost sfințiți de către Duhul Sfânt, având veșmintele lor făcute albe, fiind puri și nepătați înaintea lui Dumnezeu, ei nu puteau să se uite la păcat decât cu groază; și au fost mulți, nespun de mulți, care au fost făcuți puri și au intrat în odihna Domnului Dumnezeului lor.

13 Și acum, frații mei, aș vrea ca voi să vă umiliți înaintea lui Dumnezeu și să aduceți rod demn de pocăință pentru ca și voi să intrați în acea odihnă.

14 Da, umiliți-vă pe voi înșivă, chiar la fel ca și poporul din zilele lui Melhisedec, care, de asemenea, a fost un mare preot după același ordin ca acela despre care eu am vorbit, care, de asemenea, a luat asupra sa marea preoție pentru veșnicie.

15 Și a fost același Melhisedec căruia Avraam i-a plătit zeciuiele; da, până și tatăl nostru, Avraam, a plătit că zeciuială o zecime din toată avuția sa.

16 Acum, aceste rânduieli au fost date în felul acesta, pentru ca prin aceasta poporul să poată să-L aștepte cu nerăbdare pe Fiul lui Dumnezeu, acesta fiind un fel de ordin de-al Lui sau acesta fiind ordinul Lui și pentru ca ei să poată să-L aștepte cu nerăbdare pe El pentru iertarea păcatelor lor, pentru ca ei să poată intra în odihna Domnului.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

17 Acum, acest Melhisedec era un rege peste țara Salemului; iar poporul lui se stricase mult în nedreptate și în lucruri abominabile; da, toți oamenii se rătăciseră; erau plini de tot felul de ticăloșii;

18 Dar Melhisedec, având credință mare și primind oficiul înaltei preoții în acord cu ordinul cel sfânt al lui Dumnezeu, a predicat pocăință către poporul său. Și iată, ei s-au pocăit; iar Melhisedec a stabilit pace în țară în zilele sale; de aceea, el a fost numit prințul păcii, căci era regele Salemului; și a domnit sub tatăl său.

19 Acum, au fost mulți înaintea lui și au mai fost mulți după el, dar nici unul nu a fost mai mare decât el; de aceea, ei pe el l-au menționat în mod mai deosebit.

20 Acum, eu nu am nevoie să repet aceasta; ceea ce am spus este îndeajuns. Iată, scripturile sunt în fața voastră; dacă vă veți opune lor, atunci aceasta va fi distrugerea voastră.

21 Și acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a spus aceste cuvinte către ei, el a întins brațul spre ei și a strigat cu un glas puternic, zicând: Acum este timpul să vă pocăiți, pentru că ziua salvării se apropie;

22 Da, și glasul Domnului vestește prin gura îngerilor către toate națiunile; da, vestește că ei vor avea vești bune despre o mare bucurie; da, și a făcut să răsunе aceste vești bune printre toți oamenii Săi, da, chiar și printre cei care sunt împrăștiați pretutindeni pe fața pământului; de aceea ele au venit la noi.

23 Și ele ne sunt făcute cunoscute în cuvinte clare pentru ca noi să le putem înțelege, pentru ca noi să nu greșim; și aceasta, pentru că suntem rătăcitori într-o țară străină; de aceea, suntem astfel mult favorizați, pentru că avem aceste vești bune vestite nouă în toate părțile viei noastre.

24 Pentru că, iată, îngerii vestesc aceasta către mulți la timpul acesta, în țara noastră; și aceasta este pentru scopul de a pregăti inimile copiilor oamenilor ca să primească cuvântul Lui, la timpul venirii Lui în slava Sa.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

25 Și acum, noi așteptăm numai să auzim vestea cea bună, vestită către noi prin gura îngerilor, despre venirea Lui; pentru ca, timpul vine, noi nu știm cât de curând. Eu aș dori ca Dumnezeu să facă astfel ca aceasta, să se va întâmpla în zilele mele; dar, fie ca aceasta se va întâmpla mai devreme sau mai târziu, de aceasta mă voi bucura.

26 Și se va face cunoscut oamenilor drepti și sfinți, prin gura îngerilor, la timpul venirii Lui, că vor fi împlinite cuvintele strămoșilor noștri, așa după cum au spus ei despre El, care era în acord cu spiritul profeției ce era în ei.

27 Și acum, frații mei, îmi doresc din adâncul inimii, da, cu mare îngrijorare, chiar până la durere, ca voi să ascultați de cuvintele mele și să vă lepădați de păcatele voastre și să nu amânați ziua pocăinței voastre;

28 Ci să vă umiliți înaintea Domnului și să strigați numele Lui sfânt și să vegheați și să vă rugați fără răgaz pentru ca să nu fiți ademeniți mai presus decât ceea ce voi puteți duce și astfel să fiți conduși de către Spiritul Sfânt, devenind umili, blânzi, supuși, răbdători, plini de dragoste și de îndurare;

29 Având credință în Domnul; având speranța că veți primi viață veșnică; având întotdeauna dragostea de Dumnezeu în inimile voastre pentru ca să fiți înălțați în ziua din urmă și să intrați în odihna Lui.

30 Și Domnul să vă dea pocăință pentru ca să nu aduceți mânia Lui asupra voastră pentru ca să nu fiți doborâți în lanțurile iadului, pentru ca să nu suferiți cea de-a doua moarte.

31 Și Alma a vorbit mult mai multe cuvinte către popor care nu sunt scrise în această carte.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 Și s-a întâmplat că după ce a terminat de vorbit către popor, mulți dintre ei au crezut în cuvintele lui și au început să se pocăiască și să cerceteze scripturile.
- 2 Dar cea mai mare parte a lor a dorit să să-i poată distruge pe Alma și pe Amulec; pentru că erau mânioși pe Alma datorită clarității cuvintelor lui către Zeezrom; și ei, de asemenea, au spus că Amulec i-a mințit pe ei și a vorbit insulte la adresa legii lor și, de asemenea, la adresa învățătorilor legii și a judecătorilor lor.
- 3 Și ei, de asemenea, au fost mânioși pe Alma și Amulec; și, pentru că au purtat mărturie așa de limpede împotriva ticăloșiei lor, ei au căutat să-i alunge în secret.
- 4 Dar s-a întâmplat că nu au făcut-o; ci i-au luat și i-au legat cu funii puternice și i-au dus în fața judecătorului șef al țării.
- 5 Și oamenii au mers și au depus mărturie împotriva lor—mărturisind că au vorbit insulte la adresa legii și a învățătorilor legii lor și a judecătorilor țării, precum și a tuturor oamenilor care erau în țară; și, de asemenea, au depus mărturie că este numai un singur Dumnezeu și că El trebuia să-L trimită pe Fiul Său printre oameni, dar că El nu trebuia să-i salveze pe aceștia; și multe lucruri de felul acesta au mărturisit oamenii împotriva lui Alma și a lui Amulec. Acum, aceasta s-a întâmplat în fața judecătorului șef al țării.
- 6 Și s-a întâmplat că Zeezrom a fost uimit de cuvintele care fuseseră spuse; și, de asemenea, a știut despre orbirea minților, pe care el o cauzase printre oameni prin cuvintele sale mincinoase; iar sufletul lui a început să se tulbure sub conștiința vinovăției sale; da, el a început să fie încercuit de jur-împrejur de către chinurile iadului.
- 7 Și s-a întâmplat că a început să strige către popor, zicând: Iată, eu sunt vinovat, iar acești oameni sunt nepătați înaintea lui Dumnezeu. Și el a început să pledeze pentru ei din acel moment; dar ei l-au insultat, zicând: Ești și tu posedat de diavol? Iar ei l-au scuipat și l-au alungat dintre ei; și la fel și pe toți aceia care credeau în cuvintele care fuseseră spuse de către Alma și Amulec; și i-au alungat și au trimis oameni să arunce cu pietre în ei.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

8 Și și-au adus nevestele și copiii laolaltă; și pe toți care credeau sau erau învățați să creadă în cuvântul lui Dumnezeu, ei au făcut ca aceștia să fie aruncați în foc; și ei, de asemenea, au adus cronicile lor care conțineau sfintele scripturi și pe acestea, de asemenea, le-au aruncat în foc pentru ca să ardă și să fie distruse prin foc.

9 Și s-a întâmplat că i-au luat pe Alma și pe Amulec și i-au dus la locul de caznă pentru ca ei să poată fi martori la distrugerea acelor care erau mistuiți de foc.

10 Și atunci când Amulec a văzut durerile femeilor și copiilor care erau mistuiți de foc, el, de asemenea, a simțit durere; și el a spus către Alma: Cum putem noi să fim martori la această scenă îngrozitoare? De aceea, să ne întindem mâinile noastre și să exercităm puterea lui Dumnezeu care este în noi și să-i salvăm pe ei din flăcări.

11 Dar Alma i-a spus: Spiritul mă forțează pe mine să nu-mi întind mâna; căci iată, Domnul îi primește pe ei sus la El Însuși, în slavă; iar El permite ca ei să facă acest lucru sau ca poporul să le facă lor acest lucru, în acord cu tăria inimilor lor pentru ca judecata pe care El o va exercita în mânia Sa asupra lor să fie dreaptă; iar sângele celui nevinovat va sta ca o mărturie împotriva lor, da, și va striga cu putere împotriva lor în ultima zi.

12 Acum, Amulec i-a spus lui Alma: Iată, s-ar putea ca ei să ne ardă și pe noi.

13 Iar Alma a spus: Să fie potrivit voinței Domnului. Dar iată, lucrarea noastră nu este terminată; de aceea, ei nu ne vor arde.

14 Acum, s-a întâmplat că atunci când trupurile acelor care fuseseră aruncați în foc au fost arse, precum și cronicile care fuseseră aruncate în foc împreună cu ei, judecătorul-șef al țării a venit și a stat înaintea lui Alma și Amulec care erau legați; și i-a lovit pe ei cu mâna peste obraji și le-a zis: După ceea ce ați văzut, veți mai predica iarăși către acest popor că ei vor fi aruncați într-un lac de foc și pucioasă?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

15 Iată, voi vedeți că nu aveți puterea să-i salvați pe aceia care au fost aruncați în foc; și nici Dumnezeu nu i-a salvat pe ei pentru că erau din credința voastră. Și judecătorul i-a lovit iarăși peste obraji și i-a întreat: Ce aveți voi de spus la aceasta?

16 Acum, acest judecător era după ordinul și credința lui Nehor, cel care l-a ucis pe Ghedeon.

17 Și s-a întâmplat că Alma și Amulec nu i-au răspuns nimic; iar el i-a lovit pe ei iarăși și i-a dat pe mâna slujbașilor ca să fie aruncați în închisoare.

18 Și atunci când ei au fost aruncați în închisoare timp de trei zile, au venit mulți învățători ai legii și judecători și preoți și învățători, care erau din credința lui Nehor; și ei au venit în închisoare, ca să-i vadă pe ei și i-au întreat pe ei despre multe cuvinte; dar ei nu le-au răspuns nimic.

19 Și s-a întâmplat că judecătorul a stat înaintea lor și a zis: De ce nu răspundeți voi la cuvintele acestor oameni? Nu știți că am puterea să vă dau flăcărilor? Și le-a poruncit să vorbească; dar ei nu au răspuns nimic.

20 Și s-a întâmplat că ei au plecat și s-au dus în drumurile lor, dar s-au întors înapoi în ziua următoare; iar judecătorul iarăși i-a lovit pe ei peste obraji. Și mulți s-au apropiat, de asemenea, și i-au lovit, zicând: Vreți voi să stați iarăși și să-i judecați pe acești oameni și să condamnați legea noastră? Dacă voi aveți puteri atât de mari, de ce nu vă salvați pe voi înșivă?

21 Și multe astfel de lucruri le-au spus lor, scrâșnind din dinți către ei și scuipându-i și zicând: Cum vom arăta noi când vom fi condamnați?

22 Și multe astfel de lucruri, da, tot felul de lucruri de acest fel le-au spus ei lor; și astfel i-au batjocorit pe ei timp de multe zile. Și nu le-au dat mâncare pentru ca ei să flămânzească și nici apă pentru ca să fie însetați; și, de asemenea, le-au luat hainele pentru ca să fie goi; și astfel au fost legați cu frânghii puternice și închiși în închisoare.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

23 Și s-a întâmplat că după ce ei au suferit astfel timp de multe zile (și aceasta s-a întâmplat în cea de-a douăsprezecea zi, în a zecea lună, în al zecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi), judecătorul-șef peste țara lui Amoniha, precum și mulți dintre învățătorii lor și învățătorii legii s-au dus la închisoarea unde Alma și Amulec erau legați cu frânghii.

24 Iar judecătorul-șef a stat înaintea lor și i-a lovit iarăși și le-a spus: Dacă voi aveți puterea lui Dumnezeu, eliberați-vă din aceste legături și atunci noi vom crede că Domnul va distruge acest popor după cuvintele voastre.

25 Și s-a întâmplat că ei toți au înaintat și i-au lovit pe ei zicând aceleași cuvinte, chiar până la ultimul; și atunci când ultimul cuvânt a fost spus către ei, puterea lui Dumnezeu a fost asupra lui Alma și a lui Amulec, iar aceștia s-au ridicat și au stat pe picioarele lor.

26 Iar Alma a implorat, zicând: Cât de mult trebuie să suferim noi aceste mari suferințe, o, Doamne? O, Doamne, dă-ne nouă putere după credința noastră care este în Hristos, chiar până la eliberare. Și ei au rupt frânghiile cu care erau legați; și atunci când oamenii au văzut aceasta, au început să fugă, pentru că frica distrugerii venise asupra lor.

27 Și s-a întâmplat că frica lor era atât de mare, încât au căzut la pământ și nu au nimerit ușa care dădea afară din închisoare; iar pământul s-a cutremurat cu putere, iar zidurile închisorii s-au crăpat în două, așa încât au căzut la pământ; iar judecătorul-șef și învățătorii legii, preoții și învățătorii care i-au lovit pe Alma și pe Amulec au fost uciși de căderea lor.

28 Iar Alma și Amulec au ieșit din închisoare și nu erau răniți; căci Domnul le-a dat putere potrivit credinței lor care era în Hristos. Și ei au ieșit direct din închisoare; și au fost eliberați din legăturile lor; iar închisoarea a căzut la pământ, și fiecare suflet care era în ea, în afară de Alma și de Amulec, a fost ucis; iar ei au venit direct în oraș.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Acum, oamenii, auzind un mare zgomot, au venit fugind în mare mulțime ca să afle cauza acestuia; și atunci când i-au văzut pe Alma și pe Amulec ieșind afară din închisoare și au văzut că zidurile închisorii căzuseră la pământ, au fost izbiți de mare frică și au fugit din prezența lui Alma și a lui Amulec, tot așa cum o capră împreună cu puiul ei fuge de doi lei; și astfel au fugit ei din prezența lui Alma și a lui Amulec.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 Și s-a întâmplat că lui Alma și lui Amulec li s-a poruncit să plece din orașul acela; și au plecat și au ajuns chiar în țara lui Sidom; și iată, acolo i-au găsit pe toți oamenii care plecaseră din țara lui Amonihah, care fuseseră alungați și bătuți cu pietre, pentru că ei credeau în cuvintele lui Alma.
- 2 Și ei le-au povestit despre tot ceea ce li se întâmplase nevestelor și copiilor lor, și despre ei înșiși, și despre puterea lor de eliberare.
- 3 Și, de asemenea, Zeezrom zăcea bolnav la Sidom, cu febră mare, care era cauzată de marile suferințe ale minții sale din cauza ticăloșiei sale, căci el credea că Alma și Amulec nu mai erau; și el credea că aceștia fuseseră uciși din cauza nedreptății sale. Și acest mare păcat și celelalte păcate multe ale lui i-au chinuit mintea până când aceasta a devenit foarte îndurerată, neavând nici o scăpare; de aceea, el a început să fie ars de o căldură arzătoare.
- 4 Acum, când el a auzit că Alma și Amulec erau în țara lui Sidom, inima lui a început să prindă curaj; și le-a trimis imediat un mesaj, dorind ca ei să vină la el.
- 5 Și s-a întâmplat că ei au venit imediat, supunându-se mesajului pe care el li-l trimisese; și s-au dus în casa lui Zeezrom; și l-au găsit pe acesta în pat, bolnav, fiind foarte slăbit, cu febră mare; și mintea lui, de asemenea, era în durere foarte mare din cauza nedreptăților lui; și când el i-a văzut, și-a întins mâna și s-a rugat de ei să-l vindece.
- 6 Și s-a întâmplat că Alma i-a spus, luându-l de mână; Crezi tu în puterea de Salvare a lui Hristos?
- 7 Iar el a răspuns și a zis: Da, cred toate cuvintele pe care tu le-ai propovăduit.
- 8 Iar Alma a zis: Dacă tu crezi în mântuirea lui Hristos, atunci tu poți fi vindecat.
- 9 Iar el a zis: Da, cred potrivit cu cuvintelor tale.
- 10 Și apoi, Alma l-a implorat pe Domnul, zicând: O, Doamne, Dumnezeuul nostru, ai milă de acest om și vindecă-l potrivit credinței lui care este în Hristos.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

11 Și atunci când Alma a spus aceste cuvinte, Zeezrom a sărit în picioare și a început să meargă; și aceasta s-a întâmplat pentru marea mirare a tuturor oamenilor; iar vestea despre aceasta s-a dus în toată țara lui Sidom.

12 Și Alma l-a botezat pe Zeezrom în Domnul; și el a început de la acel timp încolo să predice către popor.

13 Și Alma a întemeiat o biserică în țara lui Sidom și a rânduit preoți și învățători în țară pentru ca aceștia să boteze pentru Domnul pe oricine voia să fie botezat.

14 Și s-a întâmplat că aceștia erau mulți; pentru că ei s-au adunat din toate regiunile dimprejurul Sidomului și au fost botezați.

15 Cât despre oamenii care erau în țara lui Amoniha, ei au rămas mai departe un popor cu inima împietrită și încăpățânat; și nu s-au pocăit de păcatele lor, atribuind diavolului toată puterea lui Alma și a lui Amulec; pentru că ei erau din credința lui Nehor și nu credeau în pocăința păcatelor lor.

16 Și s-a întâmplat că Alma și Amulec, Amulec după ce si-a apărâșit tot aurul său și argintul său și lucrurile sale prețioase care erau în țara lui Amoniha pentru cuvântul lui Dumnezeu, după ce a fost respins de către aceia care odată fuseseră prietenii săi, precum și de către tatăl său și de către neamurile sale;

17 Prin urmare, după ce Alma a întemeiat biserica de la Sidom, văzând o mare încercare, da, văzând că oamenii erau puși la încercare în legătură cu mândria din inimile lor și au început să se umilească înaintea lui Dumnezeu și au început să se adune laolaltă în sanctuarele lor să-L preaslăvească Dumnezeu în fața altarului, veghind și rugându-se fără încetare pentru ca ei să poată să fie eliberați de Satana și de la moarte și de la distrugere—

18 Acum, așa cum am spus, Alma, după ce a văzut toate aceste lucruri, l-a luat pe Amulec și s-a dus în țara lui Zarahemla și l-a luat la casa lui și l-a alinat în suferințele sale și l-a întărit în Domnul.

19 Și astfel s-a terminat cel de al zecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 Și s-a întâmplat în cel de al unsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, în cea de a cincea zi a celei de a doua luni, acolo fiind multă pace în țara lui Zarahemla, nefiind nici un război sau conflict pentru un anumit număr de ani, și chiar până la cea de a cincea zi a celei de a doua luni în cel de al unsprezecelea an, s-a auzit un strigăt de război peste tot în țară.
- 2 Pentru că iată, oștirile lamaniților au venit dinspre partea pustiului până la granițele țării, chiar până la orașul lui Amoniha și au început să ucidă oamenii și să distrugă orașul.
- 3 Și acum, s-a întâmplat că înainte ca nefiții să poată să-și ridice o oștire destul de mare ca să-i alunge pe aceștia din țară, ei îi distruseră pe oamenii care erau în orașul lui Amoniha, precum și pe unii dimprejurul granițelor lui Noe și îi luaseră robi pe alții, în pustiu.
- 4 Acum, s-a întâmplat că nefiții doreau să-i capete înapoi pe aceia care fuseseră luați robi în pustiu.
- 5 De aceea, acela care fusese numit căpitan-șef peste oștirile nefiților (și numele lui era Zoram și avea doi fii, Lehi și Aha)—acum, Zoram și cei doi fii ai săi, știind că Alma era mare preot în biserică și auzind că el avea spiritul profeției, ei s-au dus de aceea la el și au dorit să afle de la el dacă Domnul ar dori ca ei să meargă în pustiu în căutarea fraților lor care fuseseră luați robi de către lamaniți.
- 6 Și s-a întâmplat că Alma L-a întrebat pe Domnul despre această problemă. Și Alma s-a întors și le-a spus: Iată, lamaniții vor trece râul Sidom în pustiu de la miazăzi, departe, dincolo de granițele țării lui Manti. Și iată, acolo îi veți întâlni voi pe ei, la răsărit de râul Sidom, și acolo Domnul îi va elibera pe frații voștri, aceia care au fost luați robi de către lamaniți.
- 7 Și s-a întâmplat că Zoram și fiii lui au trecut râul Sidom cu oștirile lor și s-au dus dincolo de granițele lui Manti, în pustiu de la miazăzi, care era în partea de răsărit a râului Sidom.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 Și au năvălit peste oștirile lamaniților, iar lamaniții au fost împrăștiați și goniți în pustiu; și i-au luat pe frații lor care fuseseră luați robi de către lamaniți; și nici un suflet nu a fost pierdut dintre cei care fuseseră luați robi. Și i-au adus pe frații lor ca să-și stăpânească pământurile.

9 Și astfel s-a terminat cel de al unsprezecelea an al judecătorilor, lamaniții fiind alungați afară din țară, iar poporul lui Amonihah fiind distrus; da, fiecare suflet viu dintre amoniți a fost distrus, precum și orașul lor cel mare, despre care ei au spus că Dumnezeu nu-l putea distruge din cauza măreției lui.

10 Dar iată, într-o zi a fost lăsat pustiu; și scheletele au fost sfâșiate de câini și de sălbăticiunile pustiului.

11 Cu toate acestea, după multe zile, trupurile lor moarte au fost îngrămadite pe fața pământului și nu au fost îngropate prea adânc. Și acum, mirosul era atât de puternic, încât oamenii nu s-au dus ca să stăpânească țara lui Amonihah timp de mulți ani. Și ea a fost numită Pustiul Nehorilor; căci erau din credința lui Nehor cei care fuseseră uciși; iar țara lor a rămas pustie.

12 Iar lamaniții nu au mai venit iarăși cu război împotriva nefiților până la cel de al patrusprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi. Și astfel, timp de trei ani a avut poporul lui Nefi pace neîntreruptă în țară.

13 Iar Alma și Amulec s-au dus și au predicat pocăință către popor în templele lor și sanctuarele lor și, de asemenea, în sinagogile lor, care erau construite după felul iudeilor.

14 Și acelor care voiau să audă cuvintele lor le-au împărtășit ei cuvântul lui Dumnezeu, fără să țină seama de persoană, fără întrerupere.

15 Și astfel au mers Alma și Amulec și mult mai mulți alții care fuseseră aleși pentru această lucrare ca să predice cuvântul prin toată țara. Iar întemeierea bisericilor a devenit generală în toată țara, în toate regiunile dimprejur, printre tot poporul nefiților.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

16 Și nu era nici o inegalitate între ei; Domnul Și-a revărsat Spiritul Său asupra tuturor de pe fața țării ca să pregătească mințile copiilor oamenilor sau să le pregătească inimile lor ca să primească cuvântul care trebuia să fie propovăduit printre ei la timpul venirii Lui—

17 Pentru ca ei să nu se împietrească împotriva cuvântului, pentru ca ei să nu fie necredincioși și să meargă către distrugere, ci ca ei să poată primi cuvântul cu bucurie și, ca o ramură, să fie altoiți pe vița cea adevărată, pentru ca ei să poată intra în odihna Domnului Dumnezeuului lor.

18 Acum, acei preoți care s-au dus în popor au predicat împotriva minciunilor de tot felul și a înșelătoriilor și a invidiilor, a certurilor și a răutății și a injuriilor și a furturilor, tâlhăriilor, crimelor, curviei, precum și a tuturor felurilor de imoralități, strigând că aceste lucruri nu trebuie să fie—

19 Prezicând lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; da, prezicând venirea Fiului lui Dumnezeu, suferințele și moartea Lui, precum și învierea Lui din morți.

20 Și mulți din popor au întrebat despre locul în care Fiul lui Dumnezeu trebuia să vină; și ei au fost învățați că El va apărea în fața lor după învierea Sa; și poporul a ascultat aceasta cu mare veselie și bucurie.

21 Și acum, după ce Biserica s-a întemeiat în toată țara—având victorie asupra diavolului, și cuvântul lui Dumnezeu fiind predicat în curățenia lui în toată țara, și Domnul revărsându-Și binecuvântările Sale asupra poporului—astfel s-a terminat cel de al patrusprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

O relatare a fililor lui Mosia, care au renunțat la drepturile lor asupra împărăției pentru cuvântul lui Dumnezeu și s-au dus în țara lui Nefi ca să le predice lamaniiților; suferințele și eliberarea lor—potrivit cronicii lui Alma.

Alma 17

- 1 Și acum, s-a întâmplat că în timp ce Alma călătorea din țara lui Ghedeon către miazăzi, înspre țara lui Manti, iată, spre uimirea sa, el s-a întâlnit cu fiii lui Mosia care călătoreau înspre țara lui Zarahemla.
- 2 Acum, acești fii ai lui Mosia erau cu Alma atunci când îngerul a apărut pentru prima dată în fața lui; de aceea, Alma s-a bucurat nespus de mult să-i vadă pe frații săi; și ceea ce a mărit bucuria lui era că aceștia încă mai erau frații lui în Domnul; da, și ei se întăriseră în cunoașterea adevărului; pentru că ei erau oameni cu bună înțelegere și cercetaseră scripturile cu sârguință pentru ca să poată cunoaște cuvântul lui Dumnezeu.
- 3 Dar aceasta nu este totul; ei se dedaseră la multă rugăciune și post; de aceea, aveau spiritul profeției și spiritul revelației și atunci când propovăduiau, ei propovăduiau cu puterea și autoritatea de la Dumnezeu.
- 4 Și ei propovăduiseră cuvântul lui Dumnezeu timp de patrusprezece ani printre lamaniiți, având mult succes în aducerea multora către cunoașterea adevărului; da, prin puterea cuvintelor lor, mulți au fost aduși în fața altarului lui Dumnezeu pentru ca să strige numele Lui și să-și mărturisească păcatele în fața Lui.
- 5 Acum, acestea sunt împrejurările în care s-au desfășurat călătoriile lor, deoarece că ei au avut multe suferințe; au suferit mult, atât în trup, cât și în minte, cum ar fi foame, sete și oboseală și, de asemenea, muncă multă în spirit.
- 6 Acum, acestea au fost călătoriile lor: Luându-și rămas bun de la tatăl lor, Mosia, în primul an al judecătorilor; refuzând împărăția pe care tatăl lor dorea să le-o dea și aceasta fiind și dorința poporului;

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

7 Cu toate acestea, ei au plecat din țara lui Zarahemla și și-au luat săbiile și sulițele, arcurile și săgețile și praștiile; și aceasta au făcut-o pentru a putea să-și facă rost de mâncare în timp ce erau în pustiu.

8 Și astfel, au plecat ei în pustiu împreună cu un grup de oameni pe care i-au ales, ca să meargă în țara lui Nefi și să predice cuvântul lui Dumnezeu către lamanii.

9 Și s-a întâmplat că au călătorit timp de multe zile în pustiu și au postit mult și s-au rugat mult ca Domnul să le dea o parte din Spiritul Său ca să-i întovărășească și să rămână cu ei pentru ca ei să poată fi o unealtă în mâinile lui Dumnezeu, pentru ca ei să aducă, dacă aceasta va fi posibil, pe confracții lor, lamanii, la cunoașterea adevărului, la cunoașterea păcătoșeniei tradițiilor strămoșilor lor, care nu erau corecte.

10 Și s-a întâmplat că Domnul i-a vizitat pe ei cu Spiritul Său și le-a zis: Găsiți liniștea sufletească. Și ei au găsit liniștea sufletească.

11 Iar Domnul, de asemenea, le-a spus lor: Duceți-vă printre lamanii, frații voștri, și întemeiați cuvântul Meu; și totuși, voi trebuie să fiți răbdători în suferințe îndelungate și în supărări pentru ca voi să le arătați lor un exemplu bun în Mine, iar Eu voi face din voi un instrument în mâinile Mele, pentru salvarea multor suflete.

12 Și s-a întâmplat că inimile fiilor lui Mosia și ale aceluia care erau cu ei au prins curaj ca să se ducă la lamanii să le vestească acestora cuvântul lui Dumnezeu.

13 Și s-a întâmplat că, atunci când au ajuns la granițele țării lamanilor, s-au separat și s-au despărțit unul de altul, având încredere în Domnul că ei se vor întâlni din nou la sfârșitul recoltei; căci ei credeau că lucrarea pe care ei o întreprinseseră era mare.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

14 Și cu siguranță a fost mare, pentru că ei s-au angajat să predice cuvântul lui Dumnezeu către un popor sălbatic și împietrit și înfricoșător; un popor care avea plăcere să-i ucidă pe nefiți și să-i fure și să-i jefuiască pe aceștia; iar inimile lor erau îndreptate către bogății sau către aur și argint și pietre prețioase; și totuși, au căutat să obțină aceste lucruri prin crime și furturi pentru ca să nu muncească pentru ele cu mâinile lor.

15 Astfel, ei erau un popor foarte leneș, mulți rugându-se la idoli, iar blestemul lui Dumnezeu căzuse peste ei din cauza tradițiilor strămoșilor lor; cu toate acestea, făgăduielile Domnului le-au fost date cu condiția ca ei să se pocăiască.

16 De aceea, acesta a fost motivul pentru care fiii lui Mosia au întreprins lucrarea lor pentru ca, poate, să-i poată aduce pe aceștia la pocăință; pentru ca să poată să-i aducă pe aceștia la cunoașterea planului mântuirii.

17 De aceea, s-au despărțit unul de altul și au mers printre ei, fiecare om singur, potrivit cu cuvântul și cu puterea lui Dumnezeu care i-au fost date lui.

18 Acum, Amon, era șef printre ei sau, mai degrabă, le slujea lor și a plecat dintre ei după ce i-a binecuvântat potrivit diferitelor lor poziții, împărțându-le cuvântul lui Dumnezeu sau binecuvântându-i înainte de plecarea sa; și astfel și-au început ei cele câteva călătorii ale lor prin țară.

19 Iar Amon s-a dus în țara lui Ismael, țara fiind numită după fiii lui Ismael care, de asemenea, deveniseră lamanii.

20 Și atunci când Amon a intrat în țara lui Ismael, lamanii l-au luat și l-au legat, după cum le era obiceiul să-i lege pe toți nefiții care cădeau în mâinile lor și să-i ducă înaintea regelui; și astfel, erau lăsați la plăcerea regelui ca să-i ucidă sau să-i țină în robie sau să-i arunce în închisoare ori să-i alunge din țară, potrivit voinței și plăcerii lui.

21 Și astfel, Amon a fost dus înaintea regelui care era peste țara lui Ismael; iar numele său era Lamoni; și era un urmaș al lui Ismael.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

22 Și regele l-a întrebat pe Amon dacă dorința lui era să locuiască în țară printre lamaniți sau printre oamenii săi.

23 Și Amon și i-a spus: Da, eu doresc să locuiesc cu acest popor un timp; da, poate chiar până în ziua când voi muri.

24 Și s-a întâmplat că regelui Lamoni i-a plăcut mult de Amon și a făcut ca legăturile lui să fie desfăcute; și a dorit ca Amon să ia de nevastă pe una dintre ficele sale.

25 Dar Amon i-a spus: Nu, dar eu voi fi slujitorul tău. De aceea, Amon a devenit slujitorul regelui Lamoni. Și s-a întâmplat că a fost pus împreună cu alți slujitori să păzească turmele lui Lamoni, potrivit obiceiului lamaniților.

26 Și după ce a fost în slujba regelui timp de trei zile, în timp ce se ducea împreună cu slujitorii lamaniți la locul de adăpare, care era numit apa lui Sebus, iar toți lamaniții își mânau turmele acolo ca să se adape—

27 Și acum, în timp ce Amon și slujitorii regelui își mânau turmele la acest loc de adăpare, iată, un anumit număr de lamaniți, care fuseseră cu turmele lor la apă, au stat și au împrăștiat turmele lui Amon și ale slujitorilor regelui; și le-au împrăștiat în așa măsură încât ele au fugit în multe părți.

28 Acum, slujitorii regelui au început să se plângă, zicând: Acum regele ne va ucide pe noi, tot așa ca și pe frații noștri pentru că turmele lor au fost împrăștiate de ticăloșia acestor oameni. Și au început să se vaiete, zicând: Iată, turmele noastre sunt deja împrăștiate.

29 Acum, ei s-au jeluț din cauza fricii de a fi uciși. Acum, când Amon a văzut aceasta, inima lui era plin de bucurie; căci, a zis el, eu voi arăta puterea mea acestor slujitori camarazi ai mei sau puterea care este în mine, înapoind aceste turme regelui, pentru ca să pot să câștig inimile acestor slujitori camarazi ai mei, pentru ca eu să pot să-i conduc pe ei să creadă în cuvintele mele.

30 Și acum, acestea erau gândurile lui Amon, când a văzut suferințele acelor pe care el i-a numit să fie frații săi.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

31 Și s-a întâmplat că i-a lingușit pe ei cu ale lui cuvinte, zicând: Frații mei, fiți veseli și să mergem în căutarea turmelor; și noi le vom aduna laolaltă și le vom aduce înapoi la locul de adăpare; și astfel, vom păstra turmele pentru rege și acesta nu ne va ucide.

32 Și s-a întâmplat că ei au mers în căutarea turmelor și l-au urmat pe Amon și s-au grăbit cu multă iuțală, și au ajuns din urmă turmele regelui și le-au adunat pe acestea iarăși laolaltă la locul de adăpare.

33 Iar oamenii aceia iarăși s-au ridicat și au împrăștiat turmele; dar Amon a spus către frații săi: Încercuiți turmele de jur-împrejur pentru ca ele să nu se mai împrăștie; iar eu mă duc să mă cert cu oamenii aceștia care împrăștie turmele noastre.

34 De aceea, au făcut așa cum Amon le-a poruncit și el s-a dus și s-a certat cu aceia care stătuseră la apele lui Sebus; și ei nu erau în număr mic.

35 De aceea, ei nu s-au temut de Amon, căci au crezut că unul dintre oamenii lor îl va ucide după plăcerea lor, pentru că ei nu știau că Domnul îi făgăduise lui Mosia că El îi va elibera pe fiii lui dintre mâinile acestora; și nici nu știau nimic despre Domnul; de aceea își găseau ei bucurie în a-i distruge pe frații lor; și de aceea au împrăștiat ei turmele regelui.

36 Dar Amon a înaintat și a început să arunce cu pietre în ei, cu praștia sa; da, cu putere mare a aruncat el pietre cu praștia printre ei; și astfel, a ucis un anumit număr dintre ei într-atât, încât ei au început să fie uimiți de puterea lui; cu toate acestea, erau mânioși din cauza uciderii fraților lor și erau hotărâți ca el să cadă; de aceea, văzând că nu puteau să-l lovească cu pietrele lor, au înaintat cu bâte ca să-l ucidă.

37 Dar iată, fiecărui om care-și ridica bâta ca să-l lovească pe Amon, acesta îi reteza brațele cu sabia sa; căci el a rezistat la loviturile lor, retezându-le brațele cu muchia sabiei sale într-atât, încât ei au început să se mire și au început să fugă din fața lui; da, iar ei nu erau puțini la număr; și el i-a pus pe ei să fugă prin puterea brațului său.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Acum, șase dintre ei căzuseră de praștie, dar el nu a ucis pe nici unul, decât pe conducătorul lor, cu sabia sa; și a retezat atât de multe brațe de-ale lor câte erau ridicate împotriva lui și acestea nu erau puține.

39 Și atunci când i-a alungat pe ei până departe, s-a reîntors, iar ei și-au adăpat turmele și le-au întors pe acestea la pășunea regelui, cărând cu ei brațele care fuseseră retezate de sabia lui Amon, ale acelor care au căutat să-l ucidă pe el; și acestea au fost duse regelui ca mărturie a lucrurilor pe care le-au făcut.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 Și s-a întâmplat că regele Lamoni a făcut ca slujitorii săi să înainteze și să mărturisească despre toate lucrurile pe care ei le văzuseră privind această problemă.
- 2 Și când toți au mărturisit despre lucrurile pe care le-au văzut și el a aflat despre devotamentul lui Amon în păstrarea turmelor lui, și, de asemenea, despre puterea lui mare în lupta împotriva acelor care au căutat să-l ucidă, a fost nespus de mirat și a zis: Cu siguranță, acesta este mai mult decât un om. Iată, nu este acesta Marele Spirit care va trimite pedepse mari asupra acestui popor din cauza crimelor lui?
- 3 Iar ei au răspuns regelui și au zis: Dacă el este Marele Spirit sau este un om, noi nu știm; dar atâta știm, că el nu poate fi ucis de către dușmanii regelui; și nici ei nu pot împrăști turmele regelui atunci când el este cu noi, datorită dibăciei și puterii lui mari; de aceea, noi știm că este un prieten al regelui. Și acum, o, rege, noi nu credem că un om are atât de mare putere, pentru că noi știm că el nu poate fi ucis.
- 4 Și acum, când regele a auzit aceste cuvinte, le-a spus: Acum știu că acesta este Marele Spirit; și El a pogorât la acest timp ca să păstreze viețile voastre pentru ca eu să nu vă ucid pe voi așa cum am făcut cu frații voștri. Acum, acesta este Marele Spirit despre care au vorbit strămoșii noștri.
- 5 Acum, aceasta era tradiția lui Lamoni, pe care el o primise de la tatăl său, și anume, că exista un Mare Spirit. În ciuda faptului că ei credeau într-un Mare Spirit, ei presupuneau că tot ceea făceau ei era drept; cu toate acestea, Lamoni a început să se teamă nespus de mult pentru răutatea pe care a făcut-o ucigându-i pe slujitorii săi;
- 6 Pentru că, a ucis pe mulți dintre ei pentru că frații lor împrăștiaseră turmele la locul de adăpare; și astfel, pentru că avuseseră turmele împrăștiate, ei au fost uciși.
- 7 Acum, era obiceiul acestor lamaniți să stea pe lângă apele Sebusului ca să împrăști turmele oamenilor pentru ca astfel ei să poată să mâne departe pe multe dintre cele care erau împrăștiate, către țara lor proprie, acesta fiind un obicei de jefuire printre ei.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

- 8 Și s-a întâmplat că regele Lamoni i-a întrebat pe slujitorii săi, zicând: Unde este acest om care are o putere atât de mare?
- 9 Iar ei i-au spus: Iată, hrănește caii tăi. Acum, regele le-a poruncit slujitorilor săi, mai înainte de timpul adăpării turmelor sale, ca să pregătească ei caii și carele lui și să-l ducă până în țara lui Nefi; pentru că acolo fusese organizată o mare petrecere în țara lui Nefi de către tatăl lui Lamoni, care era rege peste întreaga țară.
- 10 Acum, când regele Lamoni a auzit că Amon pregătea caii și carele sale, el a fost și mai uimit datorită devotamentului lui Amon, zicând: Cu siguranță, nici un slujitor nu a fost printre toți slujitorii mei atât de devotat ca acest om; căci el chiar își aduce aminte de toate poruncile mele ca să le execute.
- 11 Acum, eu știu cu siguranță că acesta este Marele Spirit; și aș dori ca El să vină la mine, dar nu îndrăznesc.
- 12 Și s-a întâmplat că atunci când Amon a fost gata cu pregătirea cailor și a carelor pentru rege și slujitorii lui, el a venit la rege și a văzut că fața regelui era schimbată; de aceea, era pe punctul de a pleca din prezența lui.
- 13 Și unul dintre slujitorii regelui i-a spus, Rabana, care înseamnă, dacă este tălmăcit, rege puternic sau mare, considerând că regii lor erau puternici; și astfel i-a spus: Rabana, regele, dorește ca tu să stai.
- 14 De aceea, Amon s-a întors către rege și i-a spus: Ce dorești să fac pentru tine, o, rege? Iar regele nu i-a răspuns lui timp de mai mult de o oră, după timpul lor, căci nu știa ce să-i spună.
- 15 Și s-a întâmplat că Amon a zis iarăși către el: Ce dorești tu de la mine? Dar regele nu i-a răspuns.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 Și s-a întâmplat că Amon fiind plin de Spiritul lui Dumnezeu, el a ghicit gândurile regelui. Și el i-a spus: Pentru că tu ai auzit că i-am apărat pe slujitorii tăi și turmele tale și am ucis pe șapte dintre frații lor cu praștia și cu sabia și le-am retezat brațele altora ca să apăr turmele tale și pe slujitorii tăi; iată, este acesta motivul pentru care tu te minunezi?

17 Eu îți spun ție, pentru care uimirea ta este atât de mare? Iată, eu sunt un om și sunt slujitorul tău; de aceea, orice dorești și este drept, aceea voi face.

18 Acum, când regele a auzit aceste cuvinte s-a minunat iarăși, fiindcă a văzut că Amon putea să-i ghicească gândurile; dar, cu toate acestea, regele Lamoni și-a deschis gura și i-a spus: Cine ești tu? Ești tu acel Mare Spirit care cunoaște toate lucrurile?

19 Amon a răspuns și i-a spus: Nu, nu sunt eu.

20 Și regele a zis: Cum de cunoști tu gândurile din inima mea? Tu poți să vorbești cu curaj și să-mi spui despre aceste lucruri; și, de asemenea, spune-mi prin ce putere ai ucis și ai retezat brațele fraților mei care au împărățiat turmele mele—

21 Și acum, dacă tu vei vrea să-mi spui despre aceste lucruri, atunci orice dorești eu îți voi da; și dacă va fi nevoie, te voi apăra cu oștirile mele; dar știi că tu ești mai puternic decât ele toate; cu toate acestea, orice dorești de la mine îți voi da.

22 Acum, Amon fiind înțelept și totuși inofensiv, el i-a spus lui Lamoni: Vrei tu să ascuți de cuvintele mele dacă îți spun prin ce putere am făcut toate aceste lucruri? Și acesta este lucrul pe care îl doresc de la tine.

23 Iar regele i-a răspuns și a zis: Da, voi crede toate cuvintele tale. Și astfel, el a fost prins cu dibăcie.

24 Iar Amon a început să-i vorbească cu curaj și i-a zis: Crezi tu că este un Dumnezeu?

25 Și el a răspuns și a spus către el: Eu nu știu ce înseamnă aceasta.

26 Și apoi, Amon a spus: Crezi tu că este un Mare Spirit?

27 Și el a răspuns, Da.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marvelled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

28 Și Amon a zis: Acesta este Dumnezeu. Iar Amon i-a spus iarăși: Crezi tu că acest Mare Spirit, care este Dumnezeu, a făcut toate lucrurile care sunt în cer și pe pământ?

29 Și el a zis: Da, eu cred că El a făcut toate lucrurile care sunt pe pământ; dar eu nu cunosc cerurile.

30 Și Amon i-a spus: Cerurile sunt un loc unde Dumnezeu locuiește și toți îngerii Lui cei sfinți.

31 Și regele Lamoni a zis: Este acesta deasupra pământului?

32 Și Amon a zis: Da, și El privește în jos către copiii oamenilor; iar El cunoaște toate gândurile și intențiile inimii; pentru că de mâna Lui au fost ele toate făcute de la început.

33 Și regele Lamoni a spus: Eu cred toate aceste lucruri pe care le-ai vorbit. Ești tu trimis de către Dumnezeu?

34 Amon i-a spus: Eu sunt un om; iar omul a fost creat la început după înfățișarea lui Dumnezeu și eu sunt chemat de către Spiritul Sfânt al Lui ca să propovăduiesc aceste lucruri către acest popor, pentru ca el să poată fi adus la cunoașterea a ceea ce este drept și adevărat;

35 Iar o parte din acel Spirit trăiește în mine, care îmi dă mie cunoaștere și, de asemenea, putere potrivit credinței și dorințelor mele care sunt în Dumnezeu.

36 Acum, când Amon a spus aceste cuvinte, el a început cu crearea lumii și, de asemenea, cu crearea lui Adam și i-a spus toate lucrurile despre căderea omului și a explicat și a pus în fața lui cronicile și scripturile sfinte ale oamenilor care fuseseră spuse de către profeți, chiar până în momentul în care tatăl lor, Lehi, a plecat din Ierusalim.

37 Și el, de asemenea, le-a repetat lor (regelui și slujitorilor lui) toate călătoriile strămoșilor lor în pustiu și toate suferințele lor din cauza foamei și a setei și a chinurilor lor și așa mai departe.

38 Și el, de asemenea, le-a repetat despre răzvrătirile lui Laman și Lemuel și despre fiii lui Ismael, da, despre toate răzvrătirile lor le-a povestit; și le-a dezvăluit despre toate cronicile și scripturile în momentul în care Lehi a plecat din Ierusalim până în prezent.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Dar aceasta nu este totul; căci le-a dezvăluit despre planul mântuirii care a fost pregătit încă de la începutul lumii; și, de asemenea, le-a făcut cunoscut despre venirea lui Hristos; și toate lucrările Domnului le-a făcut el cunoscute lor.

40 Și s-a întâmplat că după ce a spus toate aceste lucruri și le-a dezvăluit regelui, regele a crezut toate cuvintele lui.

41 Și a început să-L implore pe Domnul, zicând: O, Doamne, ai milă; potrivit milei Tale mari pe care Tu ai avut-o față de poporul lui Nefi, ai milă de mine și de poporul meu.

42 Și acum, când a spus aceasta, el a căzut la pământ ca și cum ar fi fost mort.

43 Și s-a întâmplat că slujitorii lui l-au luat și l-au dus la nevasta lui și l-au pus în pat; iar el a zăcut ca și cum ar fi fost mort, timp de două zile și două nopți; iar nevasta lui și fiii lui și fiicele lui l-au jelit după obiceiul lamaniților, jelind mult pierderea lui.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 Și s-a întâmplat, că după două zile și două nopți, ei erau pe punctul să ia trupul lui și să-l pună într-un mormânt pe care îl făcuseră cu scopul de a-i îngropa pe morții lor.
- 2 Acum, regina, auzind de faima lui Amon, a trimis și a dorit ca el să vină la ea.
- 3 Și s-a întâmplat că Amon a făcut așa cum i s-a poruncit și a venit la regină și a dorit să afle ce voia să facă el.
- 4 Iar ea i-a spus: Slujitorii bărbatului meu mi-au făcut mie cunoscut că ești un profet al unui Dumnezeu Sfânt și că ai puterea să faci lucrări mari în numele Lui;
- 5 De aceea, dacă așa este cazul, atunci aș vrea ca tu să te duci înăuntru și să-l vezi pe bărbatul meu, căci a fost întins pe patul lui timp de două zile și două nopți; iar unii zic că el nu este mort, dar alții zic că este mort și că duhnește și că trebuie să fie pus în mormânt; dar după mine, el nu duhnește.
- 6 Acum, aceasta era ceea ce Amon dorea, căci știa că regele Lamoni era sub puterea lui Dumnezeu; el știa că vâlul întunecat al necredinței era aruncat la o parte de pe mintea lui și că lumina care îi luminase mintea, care era lumina slavei lui Dumnezeu, care era o lumină minunată a bunătații Lui—da, această lumină a trezit atâta bucurie în sufletul lui, norul de întuneric fiind risipit, și că lumina vieții fără de sfârșit era aprinsă în sufletul lui, da, el știa că aceasta pusesese stăpânire pe trupul lui firesc și că era dus pentru Dumnezeu—
- 7 De aceea, ceea ce regina a dorit de la el era singura lui dorință. De aceea, a intrat înăuntru ca să-l vadă pe rege, așa cum regina dorise ca el să facă; și l-a văzut pe rege și a știut că nu era mort.
- 8 Și i-a spus reginei: El nu este mort, ci doarme în Dumnezeu, iar mâine se va ridica iarăși; de aceea, nu îl îngropa.
- 9 Și Amon i-a spus ei: Crezi tu aceasta? Iar i-a spus lui: Eu nu am avut nici un martor în afară de cuvântul tău și cuvântul slujitorilor noștri; cu toate acestea, cred că așa va fi, precum ai zis.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

10 Și Amon a grăit către ea: Binecuvântată ești tu datorită credinței tale nespuse; eu îți zic, femeie, asemenea credință nu a mai fost în tot poporul nefiților.

11 Și s-a întâmplat că ea a vegheat la patul bărbatului său din acel moment, chiar până la momentul din ziua următoare când Amon a anunțat că el trebuia să se ridice.

12 Și s-a întâmplat că el s-a ridicat, potrivit cuvintelor lui Amon; și cum se ridica, el și-a întins mâna către femeie și a zis: Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu și binecuvântată ești tu.

13 Căci tot așa de sigur cum tu trăiești, iată, eu L-am văzut pe Mântuitorul meu; iar El va veni și va fi născut de către o femeie; și El va mântui toată omenirea care crede în numele Său. Acum, când a spus aceste cuvinte, inima lui crescuse în el, iar el a căzut iarăși de bucurie; iar regina, de asemenea, a căzut, fiind cuprinsă de către Spirit.

14 Acum Amon, văzând Spiritul Domnului revărsat potrivit rugăciunilor sale asupra lamaniților, frații săi, care au fost cauza atât de multor jeluiri printre nefiți sau în poporul lui Dumnezeu din cauza nedreptăților lor și a obiceiurilor lor, el a căzut în genunchi și a început să-și reverse sufletul în rugăciune și în mulțumiri aduse lui Dumnezeu pentru ceea ce făcuse El pentru frații lui; și el, de asemenea, a fost cuprins de bucurie; și astfel, toți trei au căzut la pământ.

15 Acum, când slujitorii regelui au văzut că ei căzuseră, ei, de asemenea, au început să-L implore pe Dumnezeu, pentru că frica Domnului venise și asupra lor, căci ei au fost aceia care stătuseră înaintea regelui și-i mărturisiseră despre marea putere a lui Amon.

16 Și s-a întâmplat că au strigat numele Domnului, cu puterea lor, chiar până când cu toții au căzut la pământ în afară de una dintre femeile lamanite, al carei nume era Abiș, ea fiind convertită în Domnul cu mulți ani înainte, datorită unei viziuni remarcabile a tatălui ei—

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

- 17 Astfel, fiind convertită în Domnul, dar nefăcând cunoscut lucrul acesta niciodată, atunci când ea a văzut că toți slujitorii lui Lamoni căzuseră la pământ și, de asemenea, și stăpâna ei, regina, precum și regele, iar Amon zăcea întins la pământ, ea a știut că aceasta era puterea lui Dumnezeu; și presupunând că această ocazie, de a face cunoscut poporului ceea ce li se întâmplase lor, și că vederea acestei scene îi va face pe ei să creadă în puterea lui Dumnezeu, ea a alergat din casă în casă, făcând lucrul acesta cunoscut poporului.
- 18 Și ei au început să se adune laolaltă în casa regelui. Și o mulțime de oameni s-a adunat și, spre mirarea lor, l-au văzut pe rege și pe regină și pe slujitori zăcând la pământ; și ei toți zăceau ca și cum ar fi fost morți; și ei, de asemenea, l-au văzut pe Amon și, iată, el era un nefit.
- 19 Și acum, oamenii au început să cârtească între ei; unii zicând că era un mare rău care venise peste ei sau peste rege și casa lui, pentru că el acceptase ca nefitul să rămână în țară.
- 20 Dar alții i-au contrazis, zicând: Regele a adus acest rău asupra casei sale pentru că el i-a ucis pe slujitorii săi care avuseseră turmele împrăștiate la apele lui Sebus.
- 21 Și ei, de asemenea, au fost contraziși de către acei oameni care stătuseră la apele lui Sebus și împrăștiaseră turmele care aparțineau regelui, pentru că erau mânioși pe Amon din cauza numărului celor pe care el îi ucisese dintre frații lor la apele lui Sebus în timp ce apărau turmele regelui.
- 22 Acum, unul dintre ei, al cărui frate fusese ucis de către sabia lui Amon, fiind nespus de mânios pe Amon, și-a scos sabia și a înaintat ca s-o lase să cadă asupra lui Amon, ca să-l ucidă; și cum își ridica sabia ca să-l lovească, iată, el a căzut mort.
- 23 Acum, noi vedem că Amon nu putea să fie ucis, căci Domnul îi spusese lui Mosia, tatăl lui: Eu îl voi păstra pe el, și lui i se va întâmpla după credința ta—de aceea, Mosia l-a încredințat pe el Domnului.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 Și s-a întâmplat că atunci când mulțimea a văzut că omul care ridicase sabia ca să-l ucidă pe Amon căzuse mort, frica a venit asupra lor și nu au îndrăznit să-și întindă mâna ca să-l atingă pe el sau pe oricare dintre cei care căzuseră; și au început iarăși să se minuneze care putea să fie cauza acestei puteri atât de mari sau ce ar putea să însemne toate aceste lucruri.

25 Și s-a întâmplat că erau mulți printre ei care ziceau că Amon era Marele Spirit, iar alții ziceau că el era trimis de către Marele Spirit;

26 Și alții i-au contrazis pe toți zicând că era un monstru care fusese trimis de către nefiți ca să-i chinuie pe ei.

27 Și erau unii care ziceau că Amon era trimis de către Marele Spirit pentru ca să-i chinuie pe ei din cauza nedreptăților lor; și că era Marele Spirit care întotdeauna i-a ajutat pe nefiți și care întotdeauna i-a eliberat pe aceștia din mâinile lor; și au zis că era acest Mare Spirit care distrusese atât de mulți dintre frații lor, lamaniții.

28 Și astfel, vrajba dintre ei a început să fie nespuse de aprinsă. Și în timp ce se certau în felul acesta, slujitoarea care făcuse mulțimea să se adune laolaltă a venit și, când a văzut vrajba din mulțime, ea a fost nespuse de supărată, chiar până la lacrimi.

29 Și s-a întâmplat că ea s-a dus și a luat-o pe regină de mână pentru ca s-o poată ridica de la pământ; și imediat după ce i-a atins mâna, ea s-a ridicat și a stat pe picioarele sale și a strigat cu o glas puternic, zicând: O, Isus Cel binecuvântat, care m-a salvat pe mine de la un iad îngrozitor! O, Dumnezeu Cel binecuvântat, ai milă de acest popor!

30 Și atunci când ea a spus aceasta, a bătut din palme, fiind plină de bucurie, spunând multe cuvinte care nu au fost înțelese; și când ea a făcut aceasta, l-a luat de mână pe regele Lamoni și iată, el s-a ridicat și a stat pe picioarele sale.

31 Și el imediat, văzând vrajba dintre oamenii lui, a înaintat și a început să-i contrazică și să-i învețe cuvintele pe care le auzise din gura lui Amon; și toți cei care au auzit cuvintele lui au crezut și s-au convertit în Domnul.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

32 Dar erau mulți printre ei care nu voiau să audă
cuvintele lui; de aceea, aceștia s-au dus pe drumul lor.

33 Și s-a întâmplat că atunci când Amon s-a ridicat, el,
de asemenea, le-a slujit lor; și tot așa au făcut și toți
slujitorii lui Lamoni; și ei toți au declarat către popor
aceiași lucru—că inimile lor au fost schimbate; că nu
mai aveau nici o dorință de a face rău.

34 Și iată, mulți au vestit poporului că au văzut îngeri și
că au vorbit cu ei; și astfel, le-au spus lucruri despre
Dumnezeu și despre dreptatea Lui.

35 Și s-a întâmplat că erau mulți care au crezut în
cuvintele lor; și toți cei care au crezut, au fost botezați; și
ei au devenit un popor drept; și ei au întemeiat o
biserică la ei.

36 Și astfel, lucrarea Domnului a început printre
lamaniti; astfel Domnul a început să-Și reverse Spiritul
Său asupra lor; și noi vedem că brațul Său este întins
către toți oamenii care se pocăiesc și cred în numele Lui.

But there were many among them who would not
hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also
administered unto them, and also did all the servants of
Lamoni; and they did all declare unto the people the
selfsame thing—that their hearts had been changed;
that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that
they had seen angels and had conversed with them; and
thus they had told them things of God, and of his right-
eousness.

And it came to pass that there were many that did be-
lieve in their words; and as many as did believe were
baptized; and they became a righteous people, and they
did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence
among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour
out his Spirit upon them; and we see that his arm is ex-
tended to all people who will repent and believe on his
name.

Alma 20

- 1 Și s-a întâmplat că atunci când ei au întemeiat o biserică în țara aceea, regele Lamoni a dorit ca Amon să meargă cu el în țara lui Nephi pentru ca să-l arate pe el tatălui său.
- 2 Și glasul Domnului a venit către Amon, zicând: Tu nu trebuie să te duci în țara lui Nephi pentru ca, ci iată, regele va căuta să-ți ia viața; ci trebuie să te duci în țara lui Midoni; pentru ca, iată, fratele tău, Aaron, precum și Mulochi și Ama sunt în închisoare.
- 3 Acum s-a întâmplat că atunci când Amon a auzit aceasta, i-a spus lui Lamoni: Iată, fratele meu și frații sunt în închisoare la Midoni și eu merg ca să pot să-i eliberez.
- 4 Acum, Lamoni i-a spus lui Amon: Eu știu că, în puterea Domnului, tu poți face orice lucru. Dar iată, voi merge cu tine în țara lui Midoni; căci regele țării lui Midoni, al cărui nume este Antiomno, este un prieten de-al meu; de aceea, merg în țara lui Midoni ca să-l măgluesc pe regele țării, iar el îi va scoate pe frații tăi afară din închisoare. Acum, Lamoni a grăit către el: Cine ți-a spus că frații tăi sunt în închisoare?
- 5 Iar Amon i-a spus: Nimeni nu mi-a spus în afară de Dumnezeu; iar El mi-a spus: Du-te și-i eliberează pe frații tăi, căci ei sunt în închisoare în țara lui Midoni.
- 6 Acum, când Lamoni a auzit aceasta, a pus ca slujitorii săi să pregătească caii și carele sale.
- 7 Iar el i-a spus lui Amon: Vino, eu voi merge cu tine jos în țara lui Midoni și acolo voi pleda în fața regelui ca el să-i scoată pe frații tăi afară din închisoare.
- 8 Și s-a întâmplat că în timp ce Amon și Lamoni călătoreau într-acolo, ei l-au întâlnit pe tatăl lui Lamoni, care era rege peste întreaga țară.
- 9 Și iată, tatăl lui Lamoni i-a spus: De ce nu ai venit tu la petrecerea din ziua aceea mare când am făcut o petrecere pentru fiii mei și pentru poporul meu?
- 10 Și, de asemenea, a zis: Încotro te duci tu împreună cu acest nefit, care este unul dintre copiii unui mincinos?
- 11 Și s-a întâmplat că Lamoni i-a repetat lui unde se ducea, căci el se temea să nu-l insulte.

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

- 12 Și el, de asemenea, i-a spus motivul pentru care a rămas în țara sa și nu s-a dus la petrecerea tatălui său pe care acesta a pregătit-o.
- 13 Și acum, când Lamoni i-a repetat lui toate aceste lucruri, iată, spre uimirea sa, tatăl său a fost mânios pe el și a zis: Lamoni, urmează ca tu să-i eliberezi pe acești nefiți, care sunt fiii unui mincinos. Iată, el i-a jefuit pe strămoșii noștri; și acum și copiii lui au venit peste noi pentru ca prin înșelătoriile lor și minciunile lor să ne înșele, pentru ca iarăși să ne jefuiască de averea noastră.
- 14 Acum, tatăl lui Lamoni i-a dat lui poruncă să-lucidă pe Amon cu sabia. Și i-a mai dat poruncă să nu se ducă în țara lui Midoni, ci să se reîntoarcă împreună cu el în țara lui Ismael.
- 15 Dar Lamoni i-a spus: Nu-l voi ucide pe Amon și nici nu mă voi reîntoarce în țara lui Ismael, ci mă voi duce în țara lui Midoni ca să-i eliberez pe frații lui Amon, și știu că ei sunt oameni drepti și profeți sfinți ai Dumnezeuului Cel adevărat.
- 16 Acum, când tatăl lui a auzit aceste cuvinte, a fost mânios pe el și și-a scos sabia ca să-l doboare la pământ.
- 17 Dar Amon a înaintat și i-a spus: Iată, tu nu-l vei ucide pe fiul tău; cu toate acestea, ar fi mai bine dacă el ar cădea, mai degrabă decât tine căci iată, el s-a pocăit de păcatele sale; dar dacă tu ai cădea în acest moment în mânia ta, atunci sufletul tău n-ar putea să fie salvat.
- 18 Și iarăși, este potrivit ca tu să te abții; căci dacă tu l-ai ucide pe fiul tău, el fiind un om nevinovat, atunci sângele lui L-ar implora din pământ pe Domnul, Dumnezeuul său pentru ca răzbunarea să vină peste tine; și s-ar putea ca tu să-ți pierzi sufletul.
- 19 Acum, când Amon i-a spus lucrurile acestea, el i-a răspuns, zicând: Știu că dacă eu l-aș ucide pe fiul meu, atunci aș vărsa sânge nevinovat; pentru că, tu ești acela care ai căutat să-l distrugi.
- 20 Și și-a întins mâna ca să-lucidă pe Amon. Dar Amon a rezistat la loviturile lui și el, de asemenea, i-a lovit brațul așa ca să nu poată să-l folosească.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

21 Acum, când regele a văzut că Amon putea să-l ucidă, a început să pledeze pe lângă Amon ca să-i cruțe viața.

22 Dar Amon și-a ridicat sabia și i-a spus: Iată, nu te voi lovi pe tine, dacă tu îmi vei permite ca frații mei să fie eliberați din închisoare.

23 Acum regele, temându-se să nu-și piardă viața, a zis: Dacă tu mă vei cruța, atunci îți voi da orice vei cere, chiar și jumătate din împărăție.

24 Acum, când Amon a văzut că l-a influențat pe bătrânul rege după dorința sa, i-a spus: Dacă îmi vei permite ca frații mei să fie eliberați din închisoare și, de asemenea, ca Lamoni să-și păstreze împărăția și ca tu să nu fii supărat pe el, ci îi vei da voie să facă așa după cum sunt propriile sale dorințe în orice lucruri pe care le gândește, atunci te voi cruța pe tine; altfel, te voi doborî la pământ.

25 Acum, când Amon a spus aceste cuvinte, regele a început să se bucure datorită vieții sale.

26 Și atunci când a văzut că Amon nu avea nici o dorință să-l distrugă și, de asemenea, când a văzut ce mare dragoste avea acesta pentru fiul lui, Lamoni, a fost nespus de uimit și a zis: Fiindcă aceasta este tot ceea ce tu ai dorit, ca eu să-i eliberez pe frații tăi și să permit ca fiul meu Lamoni să-și păstreze împărăția, iată, îți voi acorda ție ca fiul meu să-și păstreze împărăția începând din acest moment și pentru totdeauna; Iar eu nu-l voi mai governa pe el—

27 Și, de asemenea, îți voi acorda ție ca frații tăi să fie scoși afară din închisoare, iar tu și frații tăi să veniți la mine, în împărăția mea; pentru că eu voi dori nespus de mult să vă văd. Pentru că regele a fost nespus de uimit de cuvintele pe care el le spusese și, de asemenea, de cuvintele care fuseseră spuse de fiul său, Lamoni, de aceea, era dornic să le învețe.

28 Și s-a întâmplat că Amon și Lamoni au continuat călătoria lor către țara lui Midoni. Și Lamoni a dobândit trecere în ochii regelui țării; de aceea, frații lui Amon au fost eliberați din închisoare.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Iar când Amon i-a întâlnit pe ei, a fost nespus de supărat, pentru că, iată, erau goi, iar pielea lor era nespus de rănită pentru că fuseseră legați cu funii puternice. Și, de asemenea, suferiseră foame, sete și tot felul de suferințe; cu toate acestea, au fost răbdători în toate suferințele lor.

30 Și, așa după cum s-a întâmplat, soarta lor era să cadă în mâinile unui popor mai împietrit și mai încăpățânat; de aceea, oamenii acestui popor nu voiseră să asculte de cuvintele lor, și aceștia îi aruncaseră afară, și îi bătuseră pe ei, și îi alungaseră din casă, în casă și din loc în loc, chiar până când au ajuns în țara lui Midoni; și acolo, ei fuseseră prinși și aruncați în închisoare și legați cu frânghii puternice și ținuți în închisoare timp de multe zile și au fost eliberați de către Lamoni și Amon.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

O relatare a predicilor lui Aaron și ale lui Mulochi și ale fraților lor, către lamaniți.

Alma 21

- 1 Acum, când Amon și frații lui s-au despărțit la granițele țării lamaniților, iată, Aaron și-a început călătoria către locul care era numit de lamaniți Ierusalim, numindu-l astfel după locul de origine al strămoșilor lor; și acesta era departe, unindu-se cu granițele lui Mormon.
- 2 Acum, lamaniții și amaleciții și poporul lui Amulon zidiseră un oraș mare care era numit Ierusalim.
- 3 Acum, lamaniții ei înșiși erau destul de împietriți, dar amaleciții și amuloniții erau mai împietriți; de aceea, ei i-au făcut pe lamaniți să-și împietrească inimile și să crească în ticăloșia și în lucrurile lor abominabile.
- 4 Și s-a întâmplat că Aaron a venit în orașul Ierusalimului și a început mai întâi să predice către amaleciți. Și a început să predice către ei în sinagogile lor, căci zidiseră sinagogi după ordinul nehorilor; căci mulți dintre amaleciți și amuloniți erau din ordinul nehorilor.
- 5 De aceea, când Aaron a intrat într-una dintre sinagogile lor ca să predice către popor și în timp ce cuvânta către ei, iată, un amalecit s-a ridicat și a început să se certe cu el, zicând: Ce este acest lucru pentru care tu ai depus mărturie? Ai văzut tu vreun înger? De ce îngerii nu ne apar și nouă? Iată, nu sunt oamenii aceștia la fel de buni ca și oamenii tăi?
- 6 Tu spui, de asemenea, că, dacă noi nu ne pocăim, atunci vom pieri. Cum de cunoști tu gândul și intenția inimilor noastre? Cum de știi tu că noi avem motiv să ne pocăim? Cum de știi tu că noi nu suntem un popor drept? Iată, noi am construit sanctuare și ne adunăm laolaltă ca să ne rugăm la Dumnezeu. Noi credem că Dumnezeu îi va salva pe toți oamenii.
- 7 Acum, Aaron i-a spus: Crezi tu că Fiul lui Dumnezeu va veni ca să mântuiască omenirea de păcatele ei?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

- Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.
- Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.
- Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.
- And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.
- Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?
- Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.
- Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

8 Iar omul a zis către el: Noi nu credem că tu știi ceva de felul acesta. Noi nu credem în aceste tradiții nebunești. Noi nu credem că tu știi despre lucrurile care vor veni; și nici nu credem că strămoșii tăi și, de asemenea, strămoșii noștri știau despre lucrurile pe care le-au vorbit, despre ceea ce va veni.

9 Acum, Aaron a început să deschidă scripturile și să le arate lor despre venirea lui Hristos, și despre învierea morților și despre faptul că nu putea să fie nici o mântuire pentru omenire decât prin moartea și suferințele lui Hristos și ispășirea sângelui Lui.

10 Și s-a întâmplat că în timp ce a început să le expună aceste lucruri, ei au fost mânioși pe el și au început să-și bată joc de el; și nu voiau să asculte cuvintele pe care el le spunea.

11 De aceea, când a văzut că nu voiau să audă cuvintele sale, a plecat din sinagoga lor și s-a dus într-un sat care se numea Ani-Anti și acolo l-a găsit pe Mulochi predicând cuvântul către ei; și, de asemenea, pe Ama și pe frații lui. Și s-au certat cu mulți în legătură cu cuvântul.

12 Și s-a întâmplat că au văzut că oamenii își împietreau inimile; de aceea, au plecat și s-au dus în țara lui Midoni. Și au predicat cuvântul către mulți; și puțini au crezut în cuvintele pe care ei le-au propovăduit.

13 Cu toate acestea, Aaron și un anumit număr dintre frații lui au fost prinși și aruncați în închisoare, iar cei rămași dintre ei au fugit afară din țara lui Midoni în regiunile dimprejur.

14 Iar aceia care au fost aruncați în închisoare au suferit multe lucruri și au fost eliberați de mâna lui Lamoni și a lui Amon și au fost hrăniți și îmbrăcați.

15 Și ei au mers iarăși pentru a vesti cuvântul; și astfel au fost eliberați pentru prima dată din închisoare; și astfel au suferit ei.

16 Și ei au mers oriîncotro, unde erau conduși de către Spiritul Domnului, propovăduind cuvântul lui Dumnezeu în fiecare sinagogă a amaleciților sau în fiecare adunare a lamanților în care ei puteau fi admiși.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

17 Și s-a întâmplat că Domnul a început să-i binecuvânteze pe ei atât de mult, încât ei au adus pe mulți la cunoașterea adevărului; da, au convins pe mulți despre păcatele lor și despre tradițiile strămoșilor lor, care nu erau corecte.

18 Și s-a întâmplat că Amon și Lamoni s-au reîntors din țara lui Midoni în țara lui Ismael, care era țara moștenirii lor.

19 Și regele Amoni n-a îngăduit ca Amon să-l servească pe el sau să fie slujitorul său.

20 Dar el a pus ca să fie zidite sinagogi în țara lui Ismael; și a pus pe oamenii săi, sau pe oamenii care erau sub domnia sa, să se adune laolaltă.

21 Și el s-a bucurat de ei și i-a învățat multe lucruri. Și, de asemenea, a vestit către ei că era un popor care era sub el și că ei erau un popor liber, că erau liberi de opresiunile regelui, tatăl său; pentru că, tatăl său l-a lăsat să domnească peste poporul care era în țara lui Ismael și în toată țara dimprejur.

22 Și el, de asemenea, le-a vestit că aveau libertatea să se roage la Domnul, Dumnezeul lor potrivit dorințelor lor, în orice loc se aflau, dacă acesta era în țara care era sub domnia regelui Lamoni.

23 Și Amon a predicat către poporul regelui Lamoni; și s-a întâmplat că i-a învățat despre toate lucrurile legate de dreptate. Și i-a îndemnat pe ei zilnic, cu toată sârguința; și ei au ascultat de cuvântul lui și erau zeloși în ținerea poruncilor lui Dumnezeu.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Acum, în timp ce Amon propovăduia fără întrerupere către poporul lui Lamoni, noi ne vom întoarce la relatarea lui Aaron și a fraților lui; pentru ca, după ce a plecat din țara lui Midoni, el a fost condus de Spirit către țara lui Nefi, și anume către casa regelui care era peste toată țara, în afară de țara lui Ismael; și el era tatăl lui Lamoni.
- 2 Și s-a întâmplat că a mers la el, la palatul regelui, împreună cu frații săi și s-a plecat în fața regelui și i-a spus: Iată, o, rege, noi suntem frații lui Amon pe care tu i-ai eliberat din închisoare.
- 3 Și acum, o, rege, dacă tu vei vrea să ne cruți viețile, noi vom fi slujitorii tăi. Și regele le-a spus: Ridicați-vă, căci vă voi cruța viețile și nu voi dori ca voi să fiți slujitorii mei; dar voi insista ca voi să aveți grijă de mine; căci eu am fost tulburat întrucâtva în mintea mea datorită generozității și a măreției cuvintelor fratelui vostru, Amon; și doresc să cunosc motivul pentru care el nu a venit de la Midoni împreună cu voi.
- 4 Și Aaron i-a spus regelui: Iată, Spiritul Domnului l-a chemat pe el pe altă cale; el s-a dus în țara lui Ismael ca să-l învețe pe poporul lui Lamoni.
- 5 Acum, regele le-a spus: Ce înseamnă cele spuse de voi despre Spiritul Domnului? Iată, acesta este lucrul care mă tulbură pe mine.
- 6 Și, de asemenea, ce înseamnă cele spuse de Amon—Dacă voi vă veți pocăi, atunci voi veți fi salvați, iar dacă nu vă veți pocăi, atunci veți fi alungați în ziua din urmă?
- 7 Iar Aaron i-a răspuns și i-a spus: Crezi tu că este un Dumnezeu? Iar regele a zis: Eu știu că amaleciții zic că este un Dumnezeu, iar eu le-am dat voie să zidească sanctuare ca să se adune laolaltă și să se roage la El. Și dacă voi ziceți acum că este un Dumnezeu, iată, voi crede.
- 8 Și acum, când Aaron a auzit aceasta, inima lui a început să se bucure, iar el a zis: Iată, tot așa de sigur cum este faptul că tu trăiești, o, rege, tot așa este un Dumnezeu.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

- 9 Iar regele a spus: Este Dumnezeu acel Mare Spirit care i-a scos pe strămoșii noștri afară din țara Ierusalimului?
- 10 Iar Aaron i-a spus: Da, El este acel Mare Spirit și El a făcut toate lucrurile, atât în cer, cât și pe pământ. Crezi tu aceasta?
- 11 Iar el a spus: Da, eu cred că Marele Spirit a făcut toate lucrurile și doresc ca voi să-mi spuneți despre toate aceste lucruri, și eu voi crede cuvintele voastre.
- 12 Și s-a întâmplat că atunci când Aaron a văzut că regele voia să creadă cuvintele lui, a început de la crearea lui Adam, citindu-i regelui scripturile—despre cum l-a făcut Dumnezeu pe om după propria Sa înfățișare; și despre cum i-a dat lui porunci Dumnezeu; și despre cum, din cauza încălcării, omul a fost izgonit.
- 13 Și Aaron i-a explicat scripturile de la crearea lui Adam, expunând în fața lui căderea omului și starea lui carnală, precum și planul mântuirii, care era pregătit încă de la crearea lumii prin Hristos pentru oricine care voia să creadă în numele Lui.
- 14 Și fiindcă omul a căzut, el nu putea să merite nimic prin el însuși; dar suferințele și moartea lui Hristos ispășesc păcatele lor, prin credință și pocăință și așa mai departe; și El va rupe legăturile morții, astfel că mormântul nu va avea nici o victorie; și înțepătura morții va trebui să fie înghițită în speranțele slăvii; și Aaron a expus toate aceste lucruri către rege.
- 15 Și s-a întâmplat că după ce Aaron a expus aceste lucruri către el, regele a zis: Ce trebuie să fac pentru ca să pot avea această viață veșnică despre care ai vorbit? Da, ce trebuie să fac eu ca să pot fi născut din Dumnezeu, având acest spirit păcătos dezdăcinat din pieptul meu și să primesc Spiritul Lui, pentru ca să pot să fiu umplut de bucurie, pentru ca să pot să nu fiu alungat în ultima zi? Iată, a zis el, voi renunța la toate averile mele, da, îmi voi părăsi împărăția pentru ca să pot primi această mare bucurie.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

16 Dar Aaron a zis către el: Dacă tu dorești acest lucru, dacă tu te vei pleca adânc în fața lui Dumnezeu, da, dacă te vei pocăi de toate păcatele tale și te vei pleca adânc în fața lui Dumnezeu și vei striga numele Lui în credință, crezând că vei primi, atunci tu vei primi nădejdea pe care o dorești.

17 Și s-a întâmplat că atunci când Aaron a spus aceste cuvinte, regele s-a plecat adânc în fața Domnului în genunchi; da, el chiar s-a prosternat la pământ și a strigat cu putere, zicând:

18 O, Dumnezeule, Aaron mi-a spus mie că este un Dumnezeu; și dacă este un Dumnezeu, și dacă Tu ești Dumnezeu, vrei Tu să Te faci cunoscut mie iar eu voi abandona toate păcatele mele pentru ca să Te pot cunoaște pe Tine și pentru ca să pot să fiu ridicat din morți și să fiu salvat în ultima zi. Și acum, când a spus aceste cuvinte regele, a fost lovit ca și cum ar fi fost mort.

19 Și s-a întâmplat că slujitorii lui au alergat și i-au spus reginei tot ceea ce i se întâmplase regelui. Iar ea a venit la rege; și atunci când l-a văzut pe el zăcând ca și cum ar fi fost mort și i-a văzut, de asemenea, pe Aaron și pe frații lui stând ca și cum ei erau cauza acestei căderi, ea a fost mâniaoasă pe ei și a dat poruncă slujitorilor ei sau slujitorilor regelui să-i ia și să-i omoare.

20 Acum, slujitorii au văzut cauza căderii regelui, de aceea, nu au îndrăznit să pună mâna pe Aaron și pe frații lui; și ei au pledat în fața reginei, zicând: De ce dai tu poruncă să-i ucidem pe acești oameni când iată, unul dintre ei este mai puternic decât noi toți? De aceea, noi vom cădea în fața lor.

21 Acum, când regina a văzut frica slujitorilor, ea, de asemenea, a început să se teamă nespuse de mult ca vreun fel de rău să nu vină asupra sa. Și le-a poruncit slujitorilor săi să meargă și să-i cheme pe oameni pentru ca aceștia să-i ucidă pe Aaron și pe frații lui.

22 Acum, când Aaron a văzut hotărârea reginei, el cunoscând, de asemenea, împietrirea inimilor oamenilor, s-a temut că o mulțime se va aduna laolaltă și că va fi mare vrajbă și tulburare printre ei; de aceea, și-a întins mâna și l-a ridicat pe rege de la pământ și i-a spus: Ridică-te. Iar el s-a ridicat în picioare, căpătându-și puterea.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

23 Acum, aceasta s-a întâmplat în prezența reginei și a multora dintre slujitori. Și atunci când ei au văzut aceasta, s-au minunat mult și au început să se teamă. Iar regele s-a ridicat și a început să le predice. Și el le-a predicat atât de mult, încât toată casa lui s-a convertit pentru Domnul.

24 Acum, o mulțime era adunată laolaltă din cauza poruncii reginei și au început să fie multe plângeri printre ei din cauza lui Aaron și a fraților lui.

25 Dar regele a înaintat în mijlocul lor și le-a vorbit. Și ei s-au potolit în ceea ce-l privea pe Aaron și pe cei care erau cu el.

26 Și s-a întâmplat că atunci când regele a văzut că poporul era potolit, el a făcut ca Aaron și frații lui să înainteze în mijlocul mulțimii și să predice cuvântul către ei.

27 Și s-a întâmplat că regele a trimis o veste în toată țara, printre toți oamenii săi care erau în toată țara, care erau în toate regiunile dimprejur, care era mărginită chiar de mare, la răsărit și la apus, și care era despărțită de țara lui Zarahemla printr-o fâșie îngustă de pustiu, care mergea de la marea de la răsărit chiar până la marea de la apus și în jurul granițelor malului mării și a granițelor pustiului care era la mieznoapte, lângă țara lui Zarahemla, prin granițele lui Manti, lângă izvorul râului Sidon, care curgea de la răsărit către apus—și astfel erau despărțiți lamanii și nefiții.

28 Acum, cei mai leneși dintre lamanii trăiau în pustiu și locuiau în corturi; și erau împrăștiați prin pustiu la apus, în țara lui Nefi; da, și, de asemenea, la apus de țara lui Zarahemla, la granițele cu malul mării, iar la apus în țara lui Nefi, în locul primei moșteniri a strămoșilor lor; și astfel mărginindu-se de-a lungul țărmului mării.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

29 Și, de asemenea, erau mulți lamaniți la răsărit lângă malul mării, unde nefiții îi goniseră. Și astfel, nefiții erau aproape înconjurați de lamaniți; cu toate acestea, nefiții pususeră stăpânire pe toate părțile de la miazănoapte ale țării care se mărginea cu pustiul, la izvorul râului Sidon, de la răsărit la apus, de jur-împrejur, de partea pustiului; la miazănoapte, chiar până când ei au ajuns în țara pe care o numeau Abundența.

30 Și aceasta se mărginea cu țara pe care o numeau Pustiu, aceasta fiind atât de mult la miazănoapte, încât venea în țara care fusese populată și fusese distrusă, țara oaselor acelora despre care noi am vorbit, care a fost descoperită de către poporul lui Zarahemla, acesta fiind locul primei lor așezări.

31 Și s-au dus de acolo până în pustiul de la miazăzi. Astfel, țara de la miazănoapte a fost numită Pustiu, iar țara de la miazăzi a fost numită Abundența, acesta fiind pustiul care era plin de tot felul de animale sălbatice, o parte dintre ele venind din țara de la miazănoapte pentru mâncare.

32 Și acum, era distanță numai de o zi și jumătate de călătorie pentru un nefit, pe linia de la Abundența la Pustiu, de la marea de la răsărit către cea de la apus; și astfel, țara lui Nefi și țara lui Zarahemla erau aproape înconjurate de apă, numai un istm mic fiind între țara de la miazănoapte și cea de la miazăzi.

33 Și s-a întâmplat că nefiții locuiau în țara Abundenței, chiar de la marea de la răsărit până la marea de la apus; și astfel, nefiții, în înțelepciunea lor, cu gărzile și cu oștirile lor, i-au blocat pe lamaniți la miazăzi pentru ca ei să nu mai aibă stăpânire asupra ținutului de la miazănoapte, pentru ca ei să nu mai năvălească peste țara de la miazănoapte.

34 De aceea, lamaniții nu puteau să mai aibă posesiuni decât numai în țara lui Nefi și în pustiul dimprejur. Acum, aceasta era înțelepciune la nefiți—dat fiind că lamaniții erau dușmanii lor, ei nu puteau să permită atacurile lor din orice parte și făceau aceasta pentru ca ei să aibă o țară unde să poată fugi, după dorințele lor.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

35 Și acum eu, după ce am spus acestea, mă întorc iarăși
la relatarea lui Amon și Aaron, Omner și Himni și frații
lor.

And now I, after having said this, return again to the
account of Ammon and Aaron, Omner and Himni,
and their brethren.

Alma 23

- 1 Iată, acum s-a întâmplat că regele lamaniților a trimis o veste printre toți oamenii săi ca ei să nu pună mâna pe Amon sau pe Aaron sau pe Omner sau pe Himni, sau pe nici unul dintre frații lor care trebuia să meargă și să predice cuvântul lui Dumnezeu, în orice loc ar fi, în orice parte a țării lor.
- 2 Da, el a trimis un decret printre ei, cum că nu trebuia să pună mâna pe ei ca să-i lege sau să-i arunce în închisoare; și nici nu trebuia să-i scuibe pe ei sau să-i lovească sau să-i arunce pe ei afară din sinagogile lor sau să-i insulte; și nici nu trebuia să arunce cu pietre în ei, ci că ei trebuia să aibă acces liber la casele lor și, de asemenea, la templele lor și la sanctuarele lor.
- 3 Și astfel, ei puteau să meargă și să predice cuvântul, potrivit dorinței lor, căci regele fusese convertit către Domnul, la fel ca și toată casa lui; de aceea, el a trimis vestea sa prin țară, către poporul său, potrivit căreia cuvântul lui Dumnezeu putea să nu aibă nici o piedică, ci că putea să înainteze prin toată țara pentru ca poporul său să poată fi convins de tradițiile rele ale strămoșilor lor și pentru ca ei să poată fi convinși că ei toți erau frați și că nu trebuia să ucidă, nici să jefuiască sau să fure, nici să comită adulter, nici să facă vreun fel de ticăloșii.
- 4 Și acum s-a întâmplat că atunci când regele a trimis această veste, Aaron și frații lui au mers din oraș în oraș și de la o casă de rugăciune la alta, întemeind biserici și ungând preoți și învățători prin toată țara printre lamaniți, pentru a predica și a propovădui cuvântul lui Dumnezeu printre ei; și astfel, au început să aibă mare succes.
- 5 Și cu miile au fost aduși la cunoașterea Domnului, da, cu miile au fost aduși să creadă în tradițiile nefiților; și au fost învățați în scrierile și profețiile care erau trecute din mână în mână, chiar până la timpul prezent.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 Și atât de sigur cum Domnul trăiește, tot atât de sigur mulți au crezut sau tot atât de mulți au fost aduși la cunoașterea adevărului prin predicile lui Amon și ale fraților lui, în acord cu spiritul revelației și al profeției, iar puterea lui Dumnezeu făcând miracole în ei—da, eu vă zic vouă, așa cum Domnul trăiește, tot atât de mulți lamaniți care au crezut în predicile lor și au fost convertiți pentru Domnul nu s-au rătăcit niciodată.

7 Pentru că, au devenit un popor drept; ei și-au pus jos armele răzvrătirii pentru ca să nu se mai lupte împotriva lui Dumnezeu și nici împotriva fraților lor.

8 Acum, aceștia erau cei care au fost convertiți pentru Domnul:

9 Poporul lamaniților care era în țara lui Ismael;

10 Și, de asemenea, cei din poporul lamaniților care erau în țara lui Midoni;

11 Și, de asemenea, cei din poporul lamaniților care erau în orașul lui Nefi;

12 Și, de asemenea, cei din poporul lamaniților care erau în țara lui Șilom și cei care erau în țara lui Șemlon, în orașul lui Lemuel și în orașul lui Șimnilom.

13 Și acestea sunt numele orașelor lamaniților care au fost convertiți pentru Domnul; și aceștia sunt aceia care au pus jos armele răzvrătirii lor, da, toate armele lor de război; și ei erau lamaniți cu toții.

14 Iar amaleciții nu au fost convertiți, în afară de unul; și tot așa nu a fost nici unul dintre amulonii; iar ei și-au împietrit inimile, la fel ca și inimile lamaniților din acea parte a țării, oriunde locuiau, da, și toate satele și toate orașele lor.

15 De aceea, noi am numit toate orașele lamaniților în care ei s-au pocăit și au venit la cunoașterea adevărului și au fost convertiți.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 Și acum s-a întâmplat că regele și cei care s-au convertit au dorit să poată să aibă un nume pentru ca astfel să poată fi deosebiți de frații lor; de aceea, regele s-a sfătuit cu Aaron și cu mulți dintre preoții lor în legătură cu numele pe care ei trebuia să și-l ia pentru ca să poată fi deosebiți.

17 Și s-a întâmplat că ei și-au luat numele de anti-nefi-lehiți; și ei au fost chemați cu numele acesta și nu au mai fost numiți lamaniți.

18 Și au început să fie un popor foarte harnic; da, și erau foarte prietenoși cu nefiții; de aceea, au început să comunice cu ei, iar blestemul lui Dumnezeu nu i-a mai urmărit pe ei.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 Și s-a întâmplat că amaleciții, amuloniții și lamaniții care erau în țara lui Amulon și, de asemenea, în țara lui Helam și care erau în țara Ierusalimului; și, în sfârșit, în toată țara dimprejur, care nu fuseseră convertiți și nu-și luaseră numele de anti-nefi-lehiți, au fost stârniți de către amaleciți și amuloniți ca să se înfurie împotriva fraților lor.
- 2 Iar ura lor a devenit nespus de aprigă împotriva lor, chiar într-atât de mult, încât au început să se răzvrătească împotriva regelui lor într-atât, încât nu mai voiau ca el să le fie rege; de aceea, au pus mâna pe arme împotriva poporului anti-nefi-lehiților.
- 3 Acum, regele a dat împărăția fiului său, iar el și-a luat numele de Anti-Nefi-Lehi.
- 4 Iar regele a murit în același an când lamaniții au început să facă pregătiri de război împotriva poporului lui Dumnezeu.
- 5 Acum, când Amon și frații săi și toți cei care veniseră cu el au văzut pregătirile lamaniților ca să-i distrugă pe frații lor, ei au mers în țara lui Midian, iar acolo Amon i-a întâlnit pe toți frații săi; și de acolo au venit în țara lui Ismael, pentru ca să poată ține consiliu cu Lamoni și, de asemenea, cu fratele lui, Anti-Nefi-Lehi, despre ceea ce trebuia să facă pentru a se apăra împotriva lamaniților.
- 6 Acum, nu exista nici un suflet printre toți oamenii care fuseseră convertiți către Domnul care voia să pună mâna pe arme împotriva fraților lor; nu, ei nu voiau nici măcar să facă vreo pregătire de război; da, și chiar și regele lor le-a dat poruncă să nu facă aceasta.
- 7 Acum, acestea sunt cuvintele pe care el le-a spus către popor despre acest lucru: Eu le mulțumesc Dumnezeului meu, poporul meu preaiubit pentru că Dumnezeul cel Mare al nostru, în bunătatea Sa, i-a trimis la noi pe acești frați ai noștri, nefiții, ca să predice către noi și să ne convingă pe noi despre tradițiile păcătoase ale strămoșilor noștri.
- 8 Și iată, eu Îi mulțumesc Dumnezeului meu cel Mare pentru că El ne-a dat nouă o parte din Spiritul Său ca să ne înmoaie inimile, încât noi am început să comunicăm cu acești frați, nefiții.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

- 9 Și iată, de asemenea, Îi mulțumesc Dumnezeului meu pentru că, prin începerea acestei relații, noi am fost convinși de păcatele noastre și de multele crime pe care le-am făcut.
- 10 Și, de asemenea, Îi mulțumesc Dumnezeului meu, da, Dumnezeului meu cel Mare, pentru că El ne-a dat nouă voie să ne pocăim de aceste lucruri; și, de asemenea, pentru că El ne-a iertat pe noi de acele multe păcate și crime ale noastre pe care noi le-am făcut și că a șters vinovăția din inimile noastre prin meritele Fiului Său.
- 11 Și acum iată, frații mei, fiindcă aceasta a fost tot ceea ce noi puteam să facem (căci noi am fost cei mai pierduți din toată omenirea), să ne pocăim de toate păcatele noastre și de crimele numeroase pe care le-am făcut și să-L avem pe Dumnezeu ca să le șteargă din inimile noastre, căci aceasta a fost tot ceea ce noi puteam face ca să ne pocăim destul de mult în fața lui Dumnezeu pentru ca El să șteargă pata de pe noi—
- 12 Acum, frații mei cei mai iubiți, întrucât Dumnezeu a îndepărtat petele noastre, iar săbiile noastre s-au făcut strălucitoare, atunci să nu ne mai pătam săbiile cu sângele fraților noștri.
- 13 Iată, vă spun vouă: Nu, să ne reținem săbiile pentru ca ele să nu fie pătate de sângele fraților noștri; pentru că, poate că, dacă noi ne-am păta iarăși săbiile, ele nu vor mai putea fi curățate strălucitor prin sângele Fiului Dumnezeului nostru cel Mare, care va fi vărsat pentru ispășirea păcatelor noastre.
- 14 Iar Dumnezeu cel Mare a avut milă de noi și ne-a făcut aceste lucruri cunoscute, pentru ca noi să putem să nu pierim; da, și El ne-a făcut nouă cunoscute aceste lucruri mai înainte, pentru că El iubește sufletele noastre tot așa cum El îi iubește pe copiii noștri; de aceea, în mila Lui, El ne vizitează pe noi prin îngerii Săi pentru ca planul salvării să poată să ne fie făcut cunoscut, la fel ca și generațiilor viitoare.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 O, cât de milos este Dumnezeu nostru! Și acum iată, fiindcă aceasta a fost cât de mult puteam face pentru ca să avem petele noastre îndepărtate de pe noi, iar săbiile noastre sunt făcute strălucitoare, să le ascundem pe acestea pentru ca ele să poată să fie păstrate strălucitoare, ca o mărturie către Dumnezeu nostru în ultima zi sau în ziua în care noi vom fi aduși să stăm în fața Lui ca să fim judecați, pentru că noi nu ne-am pătat săbiile în sângele fraților noștri, întrucât El ne-a împărțit nouă cuvântul Său și prin aceasta ne-a făcut pe noi curați.

16 Și acum, frații mei, dacă frații noștri caută să ne distrugă, iată, noi ne vom ascunde săbiile, da, noi chiar le vom îngropa adânc în pământ pentru ca ele să poată fi păstrate strălucitoare, ca o mărturie, în ultima zi că noi nu le-am folosit niciodată; iar dacă frații noștri ne distrug, iată, noi ne vom duce la Dumnezeu nostru și vom fi salvați.

17 Și acum s-a întâmplat că, atunci când regele a terminat de spus aceste lucruri și toți oamenii erau adunați laolaltă, ei și-au luat săbiile și toate armele care fuseseră folosite ca să verse sânge de om și le-au îngropat adânc în pământ.

18 Și aceasta au făcut-o ei, fiind după părerea lor o mărturie către Dumnezeu, precum și către oameni, a faptului că ei niciodată nu vor mai folosi arme pentru vărsarea de sânge omenesc; și aceasta au făcut-o, făgăduind și făcând un legământ cu Dumnezeu, cum că, decât să verse sângele fraților lor, mai degrabă ar renunța la viețile lor; și decât să ia de la un frate de-al lor, mai degrabă i-ar da acestuia; și decât să-și petreacă zilele lor în lenevie, mai degrabă ar munci cu mâinile lor.

19 Și astfel vedem că, atunci când acești lamanii au fost aduși să creadă și să cunoască adevărul, ei au fost neînduplecați și au preferat mai degrabă să îndure chiar și până la moarte decât să păcătuiască; și astfel, vedem că ei și-au îngropat armele de pace sau, și-au îngropat armele lor de război pentru pace.

20 Și s-a întâmplat că frații lor, lamanii, au făcut pregătiri de război și au venit până în țara lui Nefi cu scopul de a-l distruge pe rege și de a așeza pe altul în locul lui și de a alunga poporul anti-nefi-lehiților afară din țară.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nepi-Lehi out of the land.

21 Acum, când poporul a văzut că ei veneau împotriva lor, au ieșit ca să-i întâlnească și s-au trântit la pământ în fața lor și au început să strige numele Domnului; și astfel, în această atitudine au fost ei atunci când lamanii au început să năvălească peste ei și au început să-iucidă cu sabia.

22 Și astfel, fără a întâlni nici o rezistență, ei au ucis o mie cinci dintre ei; și noi știm că ei sunt binecuvântați, căci s-au dus ca să locuiască împreună cu Dumnezeu lor.

23 Acum, când lamanii au văzut că frații lor nu voiau să fugă de sabie și nici nu voiau să se întoarcă nici în dreapta și nici în stânga, ci că preferau să zacă jos și să piară și că Îl preamăreau pe Dumnezeu chiar și în actul de a muri sub sabie—

24 Acum, când lamanii au văzut aceasta, ei s-au abținut de a-i ucide pe ei; și au fost mulți ale căror inimi erau îndurerate pentru aceia dintre frații lor care căzuseră sub sabie, pentru că ei s-au pocăit de ceea ce făcuseră.

25 Și s-a întâmplat că au aruncat armele lor de război și n-au vrut să le mai apuce iarăși, căci aveau remușcări pentru crimele pe care le făcuseră; și s-au prosternat la fel ca și frații lor, încrezându-se în mila celor ale căror arme erau ridicate ca să-iucidă.

26 Și s-a întâmplat că poporul lui Dumnezeu s-a unit în ziua aceea cu mai mulți decât cei care fuseseră uciși; iar cei care fuseseră uciși erau oameni dreți; de aceea, noi nu avem nici o pricină să ne îndoim că au fost salvați.

27 Și nu a fost nici un om păcătos ucis printre ei; dar au fost mai mult decât o mie care au fost aduși la cunoașterea adevărului; astfel, noi vedem că Domnul lucrează pe multe căi pentru salvarea poporului Său.

28 Acum, cel mai mare număr dintre acei lamanii care au ucis pe atât de mulți dintre frații lor erau amaleciți și amulonii, cei mai mulți dintre ei fiind din ordinul Nehorilor.

29 Acum, printre aceia care s-au unit cu poporul Domnului, nu era nici unul care era amalecit sau amulonit sau care era din ordinul lui Nehor, ci erau urmași adevărați ai lui Laman și ai lui Lemuel.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

30 Și astfel, noi putem vedea clar că, după ce un popor a fost odată iluminat de către Spiritul lui Dumnezeu și a avut cunoaștere mare despre lucrurile legate de dreptate, iar apoi a căzut în păcat și încălcare, el devine și mai împietrit și astfel, starea lui devine mai rea decât dacă nu ar fi cunoscut niciodată aceste lucruri.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 Și iată, acum s-a întâmplat că acei lamaniți erau încă mai mânioși pentru că i-au ucis pe frații lor; de aceea, au jurat răzbunare împotriva nefiților; și nu au mai încercat să ucidă poporul anti-nefi-lehiților la timpul acela.
- 2 Ci ei și-au luat oștirile și s-au dus dincolo de granițele țării lui Zarahemla și au căzut asupra poporului care era în țara lui Amonihah și l-a distrus pe acesta.
- 3 Și după aceasta, au avut multe bătălii cu nefiții, în care ei au fost alungați și uciși.
- 4 Iar printre lamaniții care au fost uciși erau aproape toți din seminția lui Amulon și a fraților lui, care erau preoții lui Noe, și ei au fost uciși de mâinile nefiților;
- 5 Iar cei rămași, după ce au fugit în pustiul de la răsărit și după ce au uzurpat puterea și autoritatea asupra lamaniților, au făcut ca mulți dintre lamaniți să piară prin foc datorită credinței lor—
- 6 Pentru că mulți dintre ei, după ce au suferit multe pierderi și atât de multe suferințe, au început să se agite în amintirea cuvintelor pe care Aaron și frații lui le predicaseră către ei în țara lor; de aceea, au început să nu mai creadă în tradițiile strămoșilor lor și să creadă în Domnul și că El le-a dat putere mare nefiților; și astfel, mulți dintre ei au fost convertiți în pustiul.
- 7 Și s-a întâmplat că acei conducători care erau rămășițele copiilor lui Amulon au pus ca să fie uciși, da, toți aceia care credeau în aceste lucruri.
- 8 Acum, acest martiriu a făcut ca mulți dintre frații lor să fie ațâțați la mânie; și au început să fie conflicte în pustiul; iar lamaniții au început să-i urmărească pe cei din seminția lui Amulon și a fraților lui și au început să-i ucidă pe ei; iar ei au fugit în pustiul de la răsărit.
- 9 Și iată, până în această zi sunt ei urmăriți de lamaniți. Astfel, cuvintele lui Abinadi pe care el le-a spus despre seminția preoților care au făcut ca el să îndure moarte prin foc au fost împlinite.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

10 Căci el a spus către ei: Ceea ce voi îmi veți face mie va fi felul de lucruri care vor veni.

11 Și acum, Abinadi a fost primul care a suferit moartea prin foc datorită credinței lui în Dumnezeu; acum, aceasta a fost ceea ce a vrut să spună, și anume că mulți vor suferi moarte prin foc, tot așa cum el a suferit.

12 Iar el a spus către preoții lui Noe, că seminția lor trebuia să facă în așa fel ca mulți să fie omorâți în același fel ca și el, și că ei trebuia să fie împrăștiați pretutindeni și uciși, tot așa cum o oaie fără de păstor este mânăta și ucisă de către bestiile sălbatice; și acum iată, aceste cuvinte au fost adevărate, căci ei au fost alungați de către lamaniți și au fost urmăriți și au fost loviți.

13 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au văzut că nu au putut să-i doboare pe nefiți, s-au reîntors în propria lor țară; și mulți dintre ei au venit ca să locuiască în țara lui Ismael și în țara lui Nefi și s-au unit cu poporul lui Dumnezeu, care era poporul anti-nefi-lehiților.

14 Și ei, de asemenea, și-au îngropat armele de război, tot așa cum frații lor făcuseră, și au început să fie un popor drept; și au mers pe căile Domnului și au avut grijă să țină poruncile și legile Lui.

15 Da, și ei au ținut legea lui Moise; căci era potrivit să mai țină încă legea lui Moise, pentru că, ea încă nu era împlinită. Dar chiar și dacă țineau legea lui Moise, ei așteptau cu bucurie venirea lui Hristos, considerând că legea lui Moise era un fel de venire a Lui și crezând că ei trebuia să țină acele manifestări exterioare până la timpul când El li se va arăta lor.

16 Acum, ei nu au presupus că salvarea venea prin legea lui Moise; dar că legea lui Moise servea ca să le întărească credința lor în Hristos; și astfel, ei au păstrat o nădejde prin credință în salvarea veșnică, încrezându-se în spiritul profeției, care a vorbit despre lucrurile care aveau să vină.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 Și acum iată, Amon și Aaron, Omner și Himni și frații lor s-au bucurat nespuse de succesul pe care l-au avut printre lamanii, văzând că Domnul le-a acordat lor după rugăciunile lor și că El, de asemenea, le-a verificat cuvântul Său în toate cele.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 Și acum, acestea sunt cuvintele lui Amon către frații săi, care spun astfel: Frații de sânge și frații mei în credință, iată, vă spun vouă, ce motiv mare avem noi să ne bucurăm; căci puteam noi să presupunem, atunci când am plecat din țara lui Zarahemla, că Dumnezeu ne va acorda binecuvântări atât de mari?
- 2 Și acum, întreb, ce binecuvântări mari ne-a acordat El nouă? Puteți voi să spuneți?
- 3 Iată, răspund eu pentru voi; căci frații noștri, lamaniții, au fost în întuneric, da, chiar și în cel mai întunecat abis, dar iată, cât de mulți dintre ei sunt aduși să vadă lumina cea minunată a lui Dumnezeu! Și aceasta este binecuvântarea care ne-a fost dată nouă, și anume că noi am fost făcuți instrumente în mâinile lui Dumnezeu ca să înfăptuim această mare lucrare.
- 4 Iată, mii dintre ei se bucură și au fost aduși în stâna lui Dumnezeu.
- 5 Iată, câmpul a fost copt și binecuvântați sunteți voi căci ați pus mâna pe seceră și ați recoltat cu toată puterea, da, cât e ziua de lungă ați muncit; și iată numărul snopilor voștri! Și ei vor fi adunați în grânar pentru ca să nu se irosească.
- 6 Da, ei nu vor fi doborâți de furtună în ziua din urmă; da, și nici nu vor fi sfâșiați de vârtejuri; ci, atunci când furtuna va veni, ei vor fi adunați laolaltă în locul lor pentru ca furtuna să nu pătrundă până la ei; da, și nici nu vor fi mânați de vânturi sălbatice oriunde dușmanul va vrea să-i ducă.
- 7 Dar iată, ei sunt în mâinile Domnului Recoltei și ei sunt ai Lui; iar El îi va ridica pe ei în ziua din urmă.
- 8 Binecuvântat să fie numele Dumnezeului nostru; să cântăm pentru preamărirea Lui, da, să dăm mulțumiri numelui Lui sfânt, căci El face dreptate întotdeauna.
- 9 Căci dacă noi nu am fi plecat din țara lui Zarahemla, atunci acești frați iubiți ai noștri, care ne-au preaiubit pe noi atât de mult, încă ar mai fi sfâșiați de ură împotriva noastră, da, și ei, de asemenea, încă ar mai fi străini lui Dumnezeu.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 Și s-a întâmplat că atunci când Amon a spus aceste cuvinte, fratele lui, Aaron, l-a contrazis pe el, zicând: Amon, mă tem că bucuria ta te duce pe tine la îngâmfare.
- 11 Dar Amon i-a spus: Eu nu mă laud pentru propria mea putere și nici pentru propria mea înțelepciune; ci iată, bucuria îmi este plină, da, inima îmi este încărcată de bucurie și mă voi bucura de Dumnezeuul meu.
- 12 Da, știi că eu sunt nimic; iar în ceea ce privește puterea mea, sunt slab; de aceea, nu mă voi îngâmfă din cauza mea, ci mă voi îngâmfă din cauza Dumnezeuului meu, căci în puterea Lui pot eu să fac toate lucrurile; da, iată, multe miracole mărețe am făcut noi în această țară, pentru care noi Îi vom preamări numele Lui pentru totdeauna.
- 13 Iată, câte mii dintre frații noștri a dezlegat El din durerile iadului; și ei sunt aduși ca să cânte iubire mântuitoare; și aceasta datorită puterii cuvântului Lui care este în noi; de aceea, nu avem noi motiv mare să ne bucurăm?
- 14 Da, noi avem motiv să-L preamărim pe El pentru totdeauna, căci El este Dumnezeu Cel Prea Înalt și i-a dezlegat pe frații noștri din lanțurile iadului.
- 15 Da, ei au fost încercuți cu întunecime și distrugere veșnică; dar iată, El i-a adus în lumina Sa veșnică, da, pentru salvare nepieritoare; și ei sunt înconjurați de iubirea Lui fără de asemănare; da, iar noi am fost instrumente în mâinile Lui ca să facem această lucrare măreață și minunată!
- 16 De aceea, să ne slăvim, da, ne vom slăvi în Domnul; da, ne vom bucura în Domnul, căci bucuria noastră este întregă; da, noi Îl vom preamări pe Dumnezeuul nostru în vecii vecilor. Iată, cine poate să slăvească prea mult pe Domnul? Da, cine poate să spună prea mult despre puterea Lui și despre mila Lui și despre răbdarea Lui în ceea ce-i privește pe copiii oamenilor? Iată, vă spun vouă, eu nu pot să spun nici cea mai mică parte din ceea ce simt.
- 17 Cine a putut să presupună că Dumnezeuul nostru ar putea să fie atât de milos ca să ne smulgă din starea noastră groaznică, păcătoasă și necurată?
- 18 Iată, noi am pornit chiar cu mânie, amenințând să distrugem Biserica Lui.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

19 O, și atunci, de ce nu ne-a condamnat El pe noi la o distrugere groaznică, da, de ce nu a lăsat El sabia dreptății Sale să cadă asupra noastră și să ne condamne la o disperare veșnică?

20 O, sufletul meu, ca să zic așa, o ia la goană la gândul acesta. Iată, El nu și-a aplicat dreptatea asupra noastră, ci în marea Sa milă ne-a adus pe noi de partea cealaltă a aceluia abis veșnic al morții și al nenorocirii, chiar până la salvarea sufletelor noastre.

21 Și acum iată, frații mei, care om prin firea lui cunoaște aceste lucruri? Vă spun vouă, nu este nici unul care să știe aceste lucruri, decât acela care s-a pocăit.

22 Da, acela care se pocăiește și dă dovadă credință și face fapte bune și se roagă continuu, fără întrerupere—aceluia îi este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu; da, aceluia îi este dat să dezvăluie lucruri care nu au fost dezvăluite niciodată; da, și aceluia îi va fi dat să aducă mii de suflete către pocăință, tot așa cum ne-a fost dat nouă să-i aducem pe acești frați ai noștri către pocăință.

23 Acum, vă aduceți voi aminte, frații mei, că le-am spus fraților noștri din țara lui Zarahemla că ne ducem în țara lui Nephi ca să predicăm către frații noștri, lamaniții, iar ei au râs și și-au bătut joc de noi?

24 Căci ne-au spus: credeți voi că îi puteți aduce pe lamaniți la cunoașterea adevărului? Credeți voi că îi puteți convinge pe lamaniți despre greșeala tradițiilor strămoșilor lor, un popor încăpățânat așa cum sunt ei; ale căror inimi se bucură în vărsarea de sânge; ale căror zile au fost petrecute în cea mai grosolană nedreptate; ale căror căi au fost căile unui păcătos de la început? Acum, frații mei, vă aduceți aminte că aceasta era vorbirea lor.

25 Da, mai mult, ei au zis: Să luăm armele împotriva lor ca să-i distrugem pe ei și nedreptatea lor s-o dăm afară din țară, ca să nu ne acapareze și să ne distrugă pe noi.

26 Dar iată, frații mei preaiubiți, noi am venit în pustiu nu cu intenția de a-i distrugem pe frații noștri, ci cu intenția ca, poate, să salvăm câteva dintre sufletele lor.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiff-necked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

27 Acum, când inimile noastre erau descurajate și era cât pe ce să ne întoarcem, iată, Domnul ne-a alinat și a zis: Duceți-vă printre frații voștri, lamaniții, și suportați cu răbdare suferințele voastre, iar Eu vă voi da vouă izbândă.

28 Și acum iată, noi am venit și am mers printre ei; și am fost răbdători în suferințele noastre și am suferit tot felul de lipsuri; da, am călătorit din casă în casă, punându-ne nădejdea în îndurările lumii—nu doar în îndurările lumii, ci în milosteniile lui Dumnezeu.

29 Și am intrat în casele lor și le-am predicat și noi am predicat pe străzile lor; da, și le-am predicat pe dealurile lor; și, de asemenea, am intrat în templele și în sinagogile lor și le-am predicat; și am fost alungați și batjocoriți, scuipați și loviți peste obraz; și am fost bătuți cu pietre și prinși cu frânghii rezistente și aruncați în închisoare; și, prin puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, iarăși am fost salvați.

30 Și am suferit tot felul de îndurat, iar toate acestea pentru ca, poate, să putem fi mijlocul prin care niște suflete să fie salvate; și noi am presupus că bucuria noastră va fi deplină dacă, poate, noi vom putea fi mijlocul prin care unii să fie salvați.

31 Acum iată, putem privi înainte și putem vedea roadele muncilor noastre; și sunt ele puține? Vă spun vouă: Nu, ele sunt multe; da, iar noi putem să depunem mărturie despre sinceritatea lor datorită iubirii lor față de frații lor și, de asemenea, față de noi.

32 Căci iată, ei mai degrabă își jertfesc viața decât să ia viața dușmanului lor; și ei și-au îngropat adânc în pământ armele de război datorită iubirii pentru frații lor.

33 Și acum iată, vă spun vouă, a existat o iubire atât de mare în toată țara? Iată, vă spun vouă: Nu, nu a existat, nici chiar printre nefiți.

34 Căci iată, ei erau în stare să ia armele împotriva fraților lor; ei înșiși nu îngăduiau să fie uciși. Dar iată cât de mulți dintre aceștia și-au oferit viețile; și noi știm că s-au dus la Dumnezeu lor datorită iubirii lor și datorită urii lor față de păcat.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Acum, nu avem noi motiv să ne bucurăm? Da, vă spun vouă, niciodată nu au existat oameni care să aibă atât de multe motive de bucurie ca noi, încă de la începutul lumii; da, iar bucuria mea este exaltată, chiar până la îngâmfare în Dumnezeu meu; căci El are toată puterea, toată înțelepciunea și toată înțelegerea; El înțelege toate lucrurile și este o Ființă miloasă, chiar până la Salvare, față de cei care se vor pocăi și care vor crede în numele Lui.

36 Acum, dacă aceasta este laudă atunci așa mă voi lauda eu; căci aceasta este viața mea și lumina mea, bucuria mea și Salvarea mea și mântuirea mea de la nenorocire veșnică. Da, binecuvântat este numele Dumnezeului meu care a avut grijă de poporul Său, care este o ramură a pomului lui Israel și a fost pierdut din trupul lui într-o țară străină; da, spun eu, binecuvântat să fie numele Dumnezeului meu care a avut grijă de noi, rătăcitori într-o țară străină.

37 Acum, frații mei, noi vedem că Dumnezeu este grijuliu cu fiecare popor, în orice țară ar fi el; da, El îi va număra pe oamenii Săi, iar inima Lui miloasă este peste tot pământul. Acum, aceasta este bucuria mea și mulțumirea mea cea mare; da, și voi da mulțumiri Dumnezeului meu în vecii vecilor. Amin.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Acum, s-a întâmplat că atunci când lamaniții, care merseseră la război împotriva nefiților, după luptele lor multe de ai distruge, au constatat, că era în zadar să caute distrugerea lor și s-au reîntors în țara lui Nefi.
- 2 Și s-a întâmplat că amaleciții, din cauza pierderii lor, erau nespūs de mânioși. Și când au văzut că nu puteau să se răzbune pe nefiți, au început să ațâțe poporul la mânia împotriva fraților lor, poporul anti-nefi-lehiților; de aceea, au reînceput să-i distrugă pe ei.
- 3 Acum, acest popor a refuzat din nou să pună mâna pe arme și au permis să fie ei înșiși uciși după dorința dușmanilor lor.
- 4 Acum, când Amon și frații săi au văzut această lucrare de distrugere printre cei pe care îi iubeau atât de mult și printre cei care i-au preaiubit pe ei atât de mult—căci erau tratați ca și cum erau îngeri trimiși de la Dumnezeu ca să-i salveze de la distrugere veșnică—de aceea, atunci când Amon și frații săi au văzut această mare lucrare de distrugere, au fost emoționați de milă și au spus către rege:
- 5 Să adunăm laolaltă acest popor al Domnului și să mergem jos în țara lui Zarahemla la frații noștri, nefiții și să fugim din mâinile dușmanilor noștri pentru ca să nu fim distruși.
- 6 Dar regele le-a spus: Iată, nefiții ne vor distruge din cauza numeroaselor crime și păcate pe care le-am făcut împotriva lor.
- 7 Iar Amon a zis: Eu mă voi duce și-L voi întreba pe Domnul și dacă El ne va spune, Duceți-vă peste frații voștri, ne vom duce?
- 8 Iar regele i-a spus: Da, dacă Domnul ne spune să ne ducem, atunci ne vom duce jos la frații noștri și vom fi sclavii lor până când le vom plăti lor pentru crimele și păcatele numeroase pe care le-am făcut împotriva lor.
- 9 Dar Amon i-a spus: Este împotriva legii fraților noștri, care a fost întemeiată de tatăl meu, că nu trebuie să fie nici un sclav printre ei; de aceea, să mergem jos și să ne încredem în mila fraților noștri.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Dar regele le-a spus: Întreabă-L pe Domnul și dacă El ne va spune să ne ducem, atunci ne vom duce; altfel, vom pieri în țară.

11 Și s-a întâmplat că Amon a mers și L-a întrebat pe Domnul și Domnul i-a spus:

12 Du-i pe oamenii aceștia afară din țara aceasta pentru ca ei să nu piară; căci Satana are mare stăpânire pe inimile amaleciților, care-i ațâță pe lamaniți în mânie împotriva fraților lor ca să-i ucidă pe ei; de aceea, plecați din această țară; și binecuvântați sunt acești oameni în această generație, căci Eu îi voi cruța pe ei.

13 Și acum, s-a întâmplat că Amon a mers și i-a spus regelui toate cuvintele pe care Domnul le spusese lui.

14 Și au adunat laolaltă pe toți oamenii lor, da, pe toți oamenii Domnului, și au adunat laolaltă toate turmele și cirezile lor și au plecat din țară și au mers în pustiu care despărțea țara lui Nefi de țara lui Zarahemla și au venit aproape de granițele țării.

15 Și s-a întâmplat că Amon le-a spus: Iată, eu și cu frații mei vom merge în țara lui Zarahemla, iar voi veți rămâne aici până când ne vom întoarce; iar noi vom cerceta inimile fraților noștri, dacă ei doresc sau nu ca noi să venim în țara lor.

16 Și s-a întâmplat că în timp ce Amon s-a dus în țară, el și frații lui l-au întâlnit pe Alma în locul despre care s-a vorbit; și iată, aceasta a fost o întâlnire plină de bucurie.

17 Acum, bucuria lui Amon era atât de mare încât el a fost plin de ea; da, el era stăpânit de bucuria Dumnezeului său, chiar până la epuizarea puterilor sale; și el iarăși a căzut la pământ

18 Acum, nu era aceasta o bucurie nespuse de mare? Iată, aceasta este o bucurie pe care nimeni nu o primește, decât acela care într-adevăr se pocăiește și caută cu umilință fericirea.

19 Acum, bucuria lui Alma de a-i întâlni pe frații săi a fost într-adevăr mare, precum și bucuria lui Aaron, a lui Omner și a lui Himni; dar iată, bucuria lor nu a fost într-atât de mare încât să întrecă puterea lor.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 Și acum, s-a întâmplat că Alma i-a condus pe frații săi înapoi în țara lui Zarahemla; chiar până la propria lui casă. Și au mers și i-au povestit judecătorului-șef toate lucrurile care li se întâmplaseră în țara lui Nefi, printre frații lor, lamaniții.

21 Și s-a întâmplat că judecătorul-șef a trimis o veste prin toată țara, dorind să cunoască glasul poporului despre acceptarea fraților lor, care erau poporul anti-nefi-lehiților.

22 Și s-a întâmplat că glasul poporului a venit, zicând: Iată, noi vom renunța la ținutul Ierșon, care este la răsărit, lângă mare, care mărginește ținutul Abundenței, care este la miazăzi de ținutul Abundenței; iar ținutul acesta, Ierșon, este ținutul pe care noi îl vom da fraților noștri ca moștenire.

23 Și iată, vom pune oștirile noastre între ținutul Ierșonului și ținutul lui Nefi, pentru ca noi să putem să-i apărăm pe frații noștri în ținutul Ierșonului; și facem aceasta pentru frații noștri, ținând seama de teama lor de a pune mâna pe arme împotriva fraților lor, ca să nu păcătuiescă; și această mare teamă a lor a venit din cauza pocăinței lor dureroase pe care au avut-o, din cauza crimelor lor numeroase și a ticăloșiei lor îngrozitoare.

24 Și acum iată, aceasta o vom face pentru frații noștri pentru ca ei să moștenească ținutul Ierșonului; și îi vom păzi pe ei de dușmanii lor, cu oștirile noastre, cu condiția ca ei să ne dea nouă o parte din bunurile lor ca să ne ajute să întreținem oștirile noastre.

25 Acum, s-a întâmplat că atunci când Amon a auzit aceasta, s-a întors la poporul anti-nefi-lehiților și, de asemenea, Alma a mers cu el în pustiu, acolo unde ei își instalaseră corturile, și le-au făcut lor cunoscute toate aceste lucruri. Iar Alma, de asemenea, le-a povestit lor despre convertirea sa, împreună cu Amon și Aaron și frații săi.

26 Și s-a întâmplat că aceasta a făcut să fie mare bucurie printre ei. Și au mers jos în ținutul Ierșonului și au pus stăpânire pe ținutul Ierșonului; și erau numiți de către nefiți poporul lui Amon; de aceea, au fost deosebiți prin acest nume pentru totdeauna de atunci încolo.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 Și erau dintre poporul lui Nephi; și, de asemenea, se numărau printre poporul care aparținea de Biserica lui Dumnezeu. Și au fost, de asemenea, deosebiți pentru zelul lor față de Dumnezeu, precum și față de oameni; căci erau foarte cinștiți și dreți în toate lucrurile; și erau neclintiți în credința lor în Hristos, chiar până la sfârșit.

28 Și ei priveau vărsarea sângelui fraților lor cu cea mai mare scârbă; și nu au putut niciodată să fie convinși să pună mâna pe arme împotriva fraților lor; și niciodată nu au privit moartea nici cu cel mai mic sentiment de groază datorită speranței lor și a credinței lor în Hristos și în înviere; de aceea, moartea era înghițită, după părerea lor, de către victoria lui Hristos asupra ei.

29 De aceea, ei puteau să îndure moartea în felul cel mai rău și mai chinuitor în care putea fi adusă de către frații lor, înainte de a pune mâna pe sabie sau pe paloș ca să-i lovească.

30 Și astfel, ei erau un popor zelos și preaiubit, un popor mult favorizat al Domnului.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 Și acum, s-a întâmplat că după ce poporul lui Amon s-a stabilit în ținutul Ierșonului și o biserică, de asemenea, a fost întemeiată în ținutul Ierșonului și oștirile nefiților au fost trimise de jur-împrejurul țării lui Ierșon, da, la toate granițele dimprejurul țării lui Zarahemla; iată, oștirile lamaniților i-au urmărit pe frații lor până în pustiu.
- 2 Și astfel, a fost o bătălie înspăimântătoare; da, chiar una cum nu s-a mai cunoscut printre toate popoarele din țară, încă din timpul când Lehi a plecat din Ierusalim; da, și zeci de mii dintre lamaniți au fost uciși și împrăștiați afară din țară.
- 3 Da, și, de asemenea, a fost un măcel înspăimântător al poporului lui Nefi; cu toate acestea, lamaniții au fost alungați și împrăștiați și poporul lui Nefi s-a reîntors în țara lui.
- 4 Și acum, acesta a fost un timp când s-a auzit o mare jelire și plângere prin toată țara, în poporul lui Nefi—
- 5 Da, strigătul văduvelor jelindu-și bărbații; și, de asemenea, acela al taților jelindu-și fiii; și fiica pentru frate, da, fratele pentru tată; și astfel, strigătul de jale s-a auzit printre toți, jelire pentru neamurile lor care fuseseră ucise.
- 6 Și acum, cu siguranță aceasta a fost o zi tristă; da, un timp solemn și un timp pentru mult post și rugăciune.
- 7 Și astfel s-a terminat cel de al cincisprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi;
- 8 Și aceasta este relatarea lui Amon și a fraților lui, călătoriile lor în țara lui Nefi, suferințele lor în țară, supărările lor și necazurile lor și bucuria lor nespūsă și, de asemenea, primirea și adăpostirea în siguranță a fraților în țara Ierșonului. Și acum, fie ca Domnul, Mântuitorul tuturor oamenilor, să binecuvânteze sufletele lor în vecii vecilor.
- 9 Și aceasta este relatarea războaielor și a conflictelor dintre nefiți, precum și a războaielor dintre nefiți și lamaniți; iar cel de al cincisprezecelea an al domniei judecătorilor a luat sfârșit.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Și din primul an până la cel de al cincisprezecelea s-a
întâmpat distrugerea multor mii de vieți; da, s-a
petrecut o scenă îngrozitoare de vărsare de sânge.
- 11 Iar trupurile multor mii de oameni sunt puse adânc
în pământ, în timp ce trupurile multor mii putrezesc în
movile pe fața pământului; da, și multe mii jelesc
pierderea neamurilor lor căci ei au motiv să se teamă, în
acord cu făgăduielile Domnului, de faptul că sunt
consemnați la o stare de nenorocire fără de sfârșit.
- 12 În timp ce alte multe mii jelesc cu adevărat pentru
pierderea neamurilor lor, ei totuși se bucură și se
înflăcărează în speranță, și ei chiar știu, în acord cu
făgăduielile Domnului, că sunt înălțați ca să locuiască la
dreapta lui Dumnezeu, într-o stare de fericire fără de
sfârșit.
- 13 Și astfel, noi vedem cât de mare este inegalitatea
oamenilor din cauza păcatului și a neascultării, precum
și puterea diavolului, care vine prin planurile
înșelătoare pe care le-a făcut pentru a seduce inimile
oamenilor.
- 14 Și astfel, noi vedem marea chemare pentru silința
oamenilor ca să lucreze în via Domnului; și astfel,
vedem marele motiv de jale și, de asemenea, de
bucurie—jale din cauza morții și distrugerii printre
oameni, iar bucurie datorită luminii lui Hristos pentru
viață.

And from the first year to the fifteenth has brought
to pass the destruction of many thousand lives; yea, it
has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the
earth, while the bodies of many thousands are molder-
ing in heaps upon the face of the earth; yea, and many
thousands are mourning for the loss of their kindred,
because they have reason to fear, according to the prom-
ises of the Lord, that they are consigned to a state of
endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the
loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the
hope, and even know, according to the promises of the
Lord, that they are raised to dwell at the right hand of
God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is
because of sin and transgression, and the power of the
devil, which comes by the cunning plans which he hath
devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to
labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the
great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow
because of death and destruction among men, and joy
because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 O, cum aş dori să fiu un înger şi să pot avea împlinită dorinţa inimii mele, ca să pot să merg şi să vorbesc cu trâmbiţa lui Dumnezeu, cu un glas care să cutremure pământul şi să strig pocăinţă către fiecare popor!
- 2 Da, aş dori să declar către fiecare suflet, cu un glas ca de furtună, pocăinţa şi planul mântuirii, pentru ca el să se pocăiască şi să vină la Dumnezeuul nostru, pentru ca să nu mai fie jale pe faţa pământului.
- 3 Dar iată, sunt un om şi păcătuiesc în dorinţa mea; căci ar trebui să fiu mulţumit cu lucrurile pe care Domnul mi le-a dat mie.
- 4 Eu ar trebui să nu sfâşii în dorinţele mele decretul ferm a unui Dumnezeu drept, căci ştiu că El le dă oamenilor după dorinţa lor, fie că aceasta va fi pentru moarte, fie pentru viaţă; da, eu ştiu că El le dă oamenilor, da, hotărăşte pentru ei decizii care sunt de neschimbat, după dorinţele lor, fie că acestea sunt pentru salvare, fie că sunt pentru distrugere.
- 5 Da, şi eu ştiu că binele şi răul au venit înaintea tuturor oamenilor; cel care nu deosebeşte binele de rău este nevinovat; dar cel care cunoaşte binele şi răul, lui îi este dat după dorinţele sale, fie că el doreşte bine sau rău, viaţă sau moarte, bucurie sau remuşcări de conştiinţă.
- 6 Acum, văzând că eu cunosc aceste lucruri, de ce aş dori mai mult decât să fac lucrarea pentru care am fost chemat?
- 7 De ce aş dori să fiu un înger, pentru ca să pot glăsuî până la marginile pământului?
- 8 Căci iată, Domnul le îngăduie tuturor naţiunilor ca unii din acelaşi neam şi limbă să predice cuvântul, da, în înţelepciune, tot ceea ce El crede de cuviinţă că ei trebuie să aibă; de aceea, noi vedem că Domnul sfătuieşte în înţelepciune, în acord cu ceea ce este drept şi adevărat.
- 9 Eu cunosc ceea ce Domnul mi-a poruncit mie şi mă mândresc pentru aceasta. Eu nu mă mândresc cu mine însumi, ci eu mă mândresc cu ceea ce Domnul mi-a poruncit mie; da, şi aceasta este slava mea, şi anume ca, eu să fiu poate, un instrument în mâinile lui Dumnezeu ca să aduc un suflet la pocăinţă; şi aceasta este bucuria mea.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

10 Și iată, atunci când văd pe mulți dintre frații mei că într-adevăr se pocăesc și vin la Domnul, Dumnezeu lor, atunci sufletul meu se umple de bucurie; atunci îmi aduc aminte de ceea ce Domnul a făcut pentru mine, da, chiar că El mi-a auzit rugăciunea; da, atunci îmi aduc aminte de brațul Lui milostiv pe care l-a întins către mine.

11 Da, și, de asemenea, îmi aduc aminte de robia strămoșilor mei; căci știu cu siguranță că Domnul i-a eliberat pe ei din sclavie și prin aceasta a întemeiat Biserica Lui; da, Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov i-a eliberat pe ei din sclavie.

12 Da, eu mi-am adus aminte întotdeauna de robia strămoșilor mei; și același Dumnezeu care i-a eliberat pe ei din mâinile Egiptenilor i-a eliberat pe ei din sclavie.

13 Da, și același Dumnezeu a întemeiat Biserica Sa printre ei; da, și același Dumnezeu m-a chemat pe mine cu o chemare sfântă ca să predic cuvântul către acest popor și mi-a dat mie mult succes, pentru care bucuria mea este deplină.

14 Dar nu mă bucur numai pentru succesul meu, ci bucuria mea este și mai deplină datorită succesului fraților mei care au fost sus în țara lui Nefi.

15 Iată, ei au muncit foarte mult și au adus roade multe; și cât de mare va fi răsplata lor!

16 Acum, când mă gândesc la succesul acestor frați ai mei, sufletul meu este purtat chiar și până la separarea lui de trup, ca să spun așa; atât de mare este bucuria mea.

17 Și acum, fie ca Dumnezeu să le dea acestor frați ai mei ca ei să poată să stea în împărăția lui Dumnezeu; da, și, de asemenea, toți cei care sunt rodul lucrărilor lor pentru ca ei să nu se mai rătăcească, ci să-L preamărească pe El în vecii vecilor. Și fie ca Dumnezeu să facă să se întâmple după cuvintele mele, chiar așa cum am vorbit. Amin.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Iată, acum s-a întâmplat că după ce poporul lui Amon s-a stabilit în țara Ierșonului, da, și, de asemenea, după ce lamanii au fost alungați afară din țară, iar morții lor au fost îngropați de către poporul țării—
- 2 Acum, morții lor nu au fost numărați din cauza numărului lor mare; și nici morții nefiților nu au fost numărați—dar s-a întâmplat că după ce și-au îngropat morții și, de asemenea, după zilele de post și de jeluire și de rugăciune (și aceasta era în cel de al șaisprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi), a început să fie pace neîntreruptă în toată țara.
- 3 Da, și poporul a avut grijă să țină poruncile Domnului; și oamenii erau stricți în păstrarea rânduielilor lui Dumnezeu, potrivit legii lui Moise; căci au fost învățați să țină legea lui Moise până când aceasta va fi împlinită.
- 4 Și astfel, poporul nu a avut nici o tulburare în tot cel de al șaisprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.
- 5 Și s-a întâmplat că la începutul celui de al șaptesprezecelea an al domniei judecătorilor, a fost pace neîntreruptă.
- 6 Dar s-a întâmplat că pe la sfârșitul celui de al șaptesprezecelea an, un om a venit în țara lui Zarahemla, și el era antihristul, căci el a început să predice către popor împotriva profețiilor care fuseseră spuse de către profeți despre venirea lui Hristos.
- 7 Acum, nu era nici o lege împotriva credinței oricui; căci era cu totul împotriva poruncilor lui Dumnezeu ca să fie o lege care să-i aducă pe oameni la niveluri inegale.
- 8 Căci așa spune scriptura: Alegeți voi în ziua aceasta pe cine vreți să slujiți.
- 9 Acum, dacă un om dorea să-L slujească pe Dumnezeu, acesta era privilegiul lui; sau, mai degrabă, dacă el credea în Dumnezeu, era privilegiul lui să-L slujească pe El; dar dacă nu credea în El, atunci nu era nici o lege care să-l pedepsească.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

10 Dar dacă ucidea, atunci era pedepsit cu moartea; și dacă jefuia era pedepsit, de asemenea, și dacă fura, atunci el, de asemenea, era pedepsit; și de adulter, era, de asemenea, pedepsit; da, pentru toate aceste ticăloșii, ei erau pedepsiți.

11 Căci era o lege care prevedea că oamenii trebuie să fie judecați după crimele lor. Cu toate acestea, nu era nici o lege împotriva credinței cuiva; de aceea, un om era pedepsit numai pentru crimele pe care le-a făcut; de aceea, toți oamenii erau la același nivel.

12 Iar acest antihrist, al cărui nume era Korihor (iar legea nu putea avea nici o putere asupra lui), a început să predice către popor arătând că nu trebuia să fie nici un Hristos. Și în felul acesta a predicat el, zicând:

13 O, voi care sunteți legați de o nădejde nebunescă și deșartă, de ce vă înjuțați voi singuri cu asemenea lucruri nebunești? De ce căutați un Hristos? Căci nici un om nu poate cunoaște nimic despre ce va să vină.

14 Iată, aceste lucruri pe care voi le numiți profeții, despre care voi spuneți că sunt transmise de către profeții sfinți, iată, ele sunt tradiții nebunești de-ale strămoșilor voștri.

15 Cum de știți voi despre certitudinea lor? Iată, voi nu puteți să știți despre lucruri pe care nu le vedeți; de aceea, nu puteți să știți că trebuie să fie un Hristos.

16 Voi vă îndreptați privirile către viitor și spuneți că vedeți o iertare a păcatelor voastre. Dar iată, acesta este efectul unei minți înfierbântate; și acest deranjament al minților voastre vine din cauza tradițiilor strămoșilor voștri, care vă conduc în rătăcire, într-o credință despre lucruri care nu sunt adevărate.

17 Și mult mai multe lucruri de acest fel a spus el către ei, spunându-le că nu putea să fie nici un fel de ispășire a păcatelor oamenilor, ci fiecare om a trecut prin viață după felul în care s-a condus; de aceea, fiecare om a prosperat după geniul său și fiecare om a cucerit după puterea sa; și orice a făcut un om în viața lui nu este nici o crimă.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

18 Și astfel a predicat către ei, conducând în rătăcire inimile multora, făcându-i pe aceștia să-și înalțe capul în ticăloșia lor, da, conducând în rătăcire pe multe femei, precum și pe bărbați, ca să preacurvească—spunându-le că atunci când un om este mort, acesta era sfârșitul a toate cele.

19 Acum, acest om s-a dus, de asemenea, și în țara lui Ierșon ca să predice aceste lucruri poporului lui Amon, care fusese odată poporul lamaniților.

20 Dar iată, ei erau mai înțelepți decât mulți dintre nefiți; căci l-au prins și l-au legat și l-au dus înaintea lui Amon, care era mare preot peste acest popor.

21 Și s-a întâmplat că a făcut ca el să fie alungat din țară. Iar el a trecut în țara lui Ghedeon și a început, de asemenea, să le predice acestora; și aici nu a avut mare succes, căci a fost prins și legat și dus în fața marelui preot, precum și în fața judecătorului-șef peste țară.

22 Și s-a întâmplat că marele preot i-a spus: De ce strici căile Domnului? De ce predici acestui popor că nu va fi nici un Hristos ca să întrerupi bucuria lui? De ce vorbești tu împotriva tuturor profețiilor profeților sfinți?

23 Acum, numele preotului era Ghidona. Iar Corihor a spus către el: Pentru că nu propovăduiesc tradițiile nebunești ale strămoșilor voștri și pentru că nu-i învăț pe acești oameni să se lege pe ei înșiși sub rânduieli nebunești și ritualuri care sunt plănuite de către preoți din vechime ca să uzurpeze puterea și autoritatea peste ei, ca să-i țină în ignoranță pentru ca ei să nu poată să-și înalțe capul, ci să fie subjuogați în acord cu cuvintele tale.

24 Tu spui că acest popor este un popor liber. Iată, eu zic că ei sunt în sclavie. Tu spui că acele profeții din vechime sunt adevărate. Iată, eu zic că voi nu știți că ele sunt adevărate.

25 Tu spui că acest popor este un popor vinovat și decăzut, din cauza încălcării făcute de un părinte. Iată, eu zic că un copil nu este vinovat din cauza părinților săi.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

26 Și tu, de asemenea, spui că Hristos va veni. Dar iată, eu zic că tu nu știi că va fi un Hristos. Și tu, de asemenea, zici că El va fi ucis pentru păcatele lumii—

27 Și astfel, tu conduci în rătăcire acest popor, după tradițiile nebunești ale strămoșilor voștri și după propriile voastre dorințe; și voi îi țineți pe ei subjugăți, cu alte cuvinte, în sclavie, pentru ca voi să vă însușiți munca mâinilor lor, pentru ca ei să nu îndrăznească să privească în sus cu curaj și să nu se bucure de drepturile și privilegiile lor.

28 Da, ei nu îndrănesc să folosească ceea ce este al lor, căci altfel îi ofensează pe preoții lor care îi subjugă pe ei după dorințele lor și care i-au făcut pe ei să creadă în tradițiile și în visurile lor, în capriciile și în viziunile lor și în misterele lor pretinse, și anume că, dacă nu se poartă în acord cu cuvintele lor, atunci ei ofensează pe o oarecare ființă necunoscută, care ei zic că este Dumnezeu—o ființă care niciodată nu a fost văzută sau cunoscută, care niciodată nu a fost și nu va fi.

29 Acum, când marele preot și judecătorul-șef au văzut împietrirea inimii lui, da, atunci când au văzut că el Îl insulta până și pe Dumnezeu, nu au putut să răspundă la cuvintele lui; dar au pus ca el să fie legat; și l-au dat pe el pe mâna ofițerilor și l-au trimis în țara lui Zarahemla pentru ca să fie adus înaintea lui Alma și a judecătorului-șef care era guvernator peste toată țara.

30 Și s-a întâmplat că atunci când a fost adus în fața lui Alma și a judecătorului-șef, el a continuat în același fel, tot așa cum făcuse în țara lui Ghedeon; da, el a continuat să hulească.

31 Și s-a ridicat cu multe cuvinte umflate în fața lui Alma și i-a insultat pe preoți și pe învățători, acuzându-i pe aceștia că duceau poporul în rătăcire potrivit tradițiilor prostești ale strămoșilor lor, în scopul de a-și însuși munca poporului.

32 Acum, Alma i-a spus: Tu știi că noi nu ne însușim munca acestui popor; căci iată, eu am lucrat încă de la începutul domniei judecătorilor până acum, cu propriile mele mâini, pentru întreținerea mea, în ciuda numeroaselor mele călătorii de jur-împrejurul țării ca să vestesc cuvântul lui Dumnezeu către poporul meu.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 Și în ciuda numeroaselor treburi pe care le-am făcut în biserică, eu nu am primit niciodată nici măcar o centimă pentru munca mea; și nimeni dintre frații mei nu a făcut aceasta, în afară de ceea ce au primit la scaunul de judecată; și atunci noi am primit numai după lege, pentru măsura timpului nostru.

34 Și acum, dacă noi nu primim nimic pentru muncile noastre în biserică, ce am câștiga noi să muncim în biserică, dacă nu ar fi să declarăm adevărul, ca să putem să avem bucurii în bucuria fraților noștri?

35 Atunci, de ce spui tu că noi predicăm către acest popor pentru câștig, când tu singur știi că noi nu primim nici un câștig? Și acum, crezi că noi înșelăm acest popor și aceasta aduce atât de multă bucurie în inimile lor?

36 Iar Corihor i-a răspuns lui: Da.

37 Și atunci Alma i-a spus: Crezi tu că este un Dumnezeu?

38 Iar el a răspuns: Nu.

39 Acum, Alma i-a spus: Tăgăduiești tu iarăși că este un Dumnezeu și, de asemenea, Îl tăgăduiești tu pe Hristos? Căci iată, îți spun ție, eu știu că este un Dumnezeu și, de asemenea, că Hristos va veni.

40 Și acum, ce dovadă ai tu că nu este nici un Dumnezeu sau că Hristos nu va veni? Eu îți zic ție că nu ai nici una, în afară numai de cuvântul tău.

41 Dar iată, eu am toate lucrurile ca mărturie că aceste lucruri sunt adevărate; și tu, de asemenea, ai toate lucrurile ca mărturie către tine că acestea sunt adevărate; și le vei nega tu pe acestea? Crezi tu că aceste lucruri sunt adevărate?

42 Iată, eu știu că tu crezi, dar ești posedat de un spirit mincinos; și ai alungat Spiritul lui Dumnezeu pentru că Acesta să nu aibă nici un loc în tine; dar diavolul are putere asupra ta și el te duce pe tine de ici-colo, scornind lucrături ca să-i distrugă pe copiii lui Dumnezeu.

43 Și acum, Corihor a spus către Alma: Dacă tu îmi vei arăta mie un semn care să mă convingă că este un Dumnezeu, da, arată-mi tu mie că El are putere și atunci voi fi convins de adevărul cuvintelor tale.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

44 Dar Alma i-a spus: Tu ai avut destule semne; ai de gând să-L ispitești pe Dumnezeuul tău? Ai tu de gând să spui: Arată-mi un semn, atunci când tu ai mărturia tuturor acestor frați ai tăi, precum și aceea a profeților celor sfinți? Scripturile sunt așezate în fața ta, da, și toate lucrurile arată că este un Dumnezeu; da, chiar și pământul și toate lucrurile care sunt pe fața lui, da, și mișcarea lui, da, și, de asemenea, toate planetele care se mișcă în felul lor regulat mărturisesc că este un Creator Suprem.

45 Și totuși tu mergi aici și acolo, ducând în rătăcire inimile acestui popor, mărturisindu-i lui că nu este nici un Dumnezeu? Și încă vei tăgădui tu toate aceste mărturii? Iar el a zis: Da, eu le voi tăgădui, dacă voi nu îmi veți arăta un semn.

46 Și acum, s-a întâmplat că Alma i-a spus: Iată, eu sunt supărat din cauza împietririi inimii tale, da, fiindcă tu încă te mai împotrivești spiritului adevărului și fiindcă sufletul poate să fie distrus.

47 Dar iată, este mai bine ca sufletul tău să fie pierdut, decât să fii instrumentul aducerii multor suflete la distrugere prin minciunile tale și prin cuvintele tale lingușitoare; de aceea, dacă vei tăgădui iarăși, iată, Dumnezeu te va lovi pe tine, ca tu să devii mut, pentru ca tu să nu-ți mai deschizi gura niciodată, pentru ca tu niciodată să nu-l mai înșeli pe acest popor.

48 Acum, Corihor i-a spus: Eu nu tăgăduiesc existența unui Dumnezeu, dar eu nu cred că este un Dumnezeu; și eu, de asemenea, zic că voi nu știți că este un Dumnezeu; și dacă voi nu îmi arătați un semn, eu nu voi crede.

49 Acum, Alma i-a spus: Aceasta îți voi da eu ție ca un semn, și anume ca tu să fii făcut mut, potrivit cuvintelor mele; și eu spun că în numele lui Dumnezeu, tu vei amuți pentru ca tu să nu mai ai darul vorbirii.

50 Acum, când Alma a spus aceste cuvinte, Corihor a amuțit pentru ca el să nu mai aibă darul vorbirii, potrivit cuvintelor lui Alma.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 Și atunci când judecătorul-șef a văzut aceasta, el și-a întins mâna și a scris pentru Corihor, zicând: Ești tu convins de puterea lui Dumnezeu? Acela despre care tu ai vrut ca Alma să-ți arate semnul Său? Vrei tu ca El să-i lovească și pe alții pentru ca să-ți arate ție un semn? Iată, El ți-a arătat ție un semn; și acum, vei mai contrazice tu încă mai mult?

52 Iar Corihor și-a întins mâna și a scris, zicând: Eu știu că sunt mut, căci nu pot vorbi; și știu că nimic nu putea să aducă aceasta asupra mea, decât puterea lui Dumnezeu; da, și eu am știut întotdeauna că era un Dumnezeu.

53 Dar iată, diavolul m-a înșelat pe mine; căci el a apărut în fața mea sub forma unui înger și mi-a zis: Du-te și cucerește acest popor, căci toți oamenii s-au dus în rătăcire după un Dumnezeu necunoscut. Și el mi-a spus: Nu este nici un Dumnezeu; da, și m-a învățat pe mine ceea ce trebuia să spun. Și eu am propovăduit cuvintele lui; și le-am propovăduit pentru că ele erau plăcute pentru mintea carnală; eu le-am propovăduit până când am avut mult succes într-atât, încât eu chiar am crezut că ele erau adevărate; și din cauza aceasta m-am împotrivit adevărului chiar până când am adus acest mare blestem asupra mea.

54 Acum, când el a spus aceasta, l-a implorat pe Alma să se roage lui Dumnezeu ca să ridice blestemul de pe el.

55 Dar Alma i-a spus: Dacă acest blestem va fi luat de pe tine, atunci tu iarăși vei duce în rătăcire inimile acestui popor; de aceea, se va întâmpla așa cum Domnul va voi.

56 Și s-a întâmplat că blestemul nu a fost luat de pe Corihor; ci el a fost alungat și a mers din casă în casă cerșind pentru bucatele sale.

57 Acum, vestea despre ceea ce i s-a întâmplat lui Corihor a fost răspândită imediat prin toată țara; da, vestea a fost trimisă de către judecătorul-șef către toți oamenii din țară, declarându-le aceluia care crezuseră în cuvintele lui Corihor că ei trebuia să se pocăiască cu repeziciune, căci altfel aceeași judecată va veni peste ei.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, inso-much that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 Și s-a întâmplat că au fost convinși cu toții de ticăloșia lui Corihor; de aceea, au fost cu toții convertiți din nou către Domnul; și aceasta a pus capăt nedreptății de felul lui Corihor. Iar Corihor a mers din casă în casă, cerșind bucate pentru traiul său.

59 Și s-a întâmplat că așa cum mergea el prin popor, da, printre oamenii care se separaseră de nefiți și care își luaseră numele de zoramiti, fiind conduși de un om care se numea Zoram—și cum mergea el printre ei, iată, a fost trântit jos și călcat în picioare chiar până când a murit.

60 Și astfel, vedem noi sfârșitul aceluia care a stricat căile Domnului; și astfel, vedem că diavolul nu-i va scăpa pe copiii săi în ultima zi, ci îi va târî pe ei cu repeziciune jos în iad.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Acum, s-a întâmplat că după sfârșitul lui Corihor, Alma, aflând vești că zoramiții stricau căile Domnului și că Zoram, care era conducătorul lor, conducea inimile poporului ca să-i preaslăvească pe idoli muți, inima lui iarăși a început să fie bolnavă din cauza nedreptății poporului.
- 2 Căci acesta era motiv de mare supărare pentru Alma să afle despre nedreptatea dintre oamenii săi; de aceea, inima lui era nespus de întristată din cauza separării zoramiților de nefiți.
- 3 Acum, zoramiții s-au adunat laolaltă într-un ținut pe care ei îl numeau Antionum, care era la răsărit de țara lui Zarahemla, care se întindea lângă țărmul mării, care era la miazăzi de ținutul lui Ierșon, care era, de asemenea, mărginit la miazăzi de pustiu, care pustiu era plin de lamaniți.
- 4 Acum, nefiții se temeau mult că zoramiții ar putea să intre într-o relație cu lamaniții și că acesta ar fi un mijloc de mare pierdere în partea nefiților.
- 5 Și acum, cum predicarea cuvântului avea o mare tendință să conducă poporul să facă ceea ce era drept—da, aceasta avusese un efect cu mult mai puternic asupra minților poporului, decât sabia sau orice altceva care li se întâmplase lor—de aceea, Alma a crezut de cuviință ca ei să pună la încercare virtutea cuvântului lui Dumnezeu.
- 6 De aceea, el i-a luat pe Amon și pe Aaron și pe Omner; și pe Himni l-a lăsat în Biserică în Zarahemla; dar pe primii trei el i-a luat cu el, precum și pe Amulec și pe Zeezrom care erau la Melec; și el, de asemenea, a luat pe doi dintre fiii săi.
- 7 Acum, pe cel mai mare dintre fiii săi nu l-a luat cu el, iar numele acestuia era Helaman; dar numele acelora pe care i-a luat cu el erau Șiblon și Corianton; și acestea sunt numele acelora care s-au dus cu el printre zoramiți ca să le predice lor cuvântul.
- 8 Acum, zoramiții erau disidenți printre nefiți; de aceea, ei avuseseră cuvântul lui Dumnezeu predicat către ei.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Dar ei căzuseră în mare greșeală, căci nu voiau să țină poruncile lui Dumnezeu și legile Lui conform cu legea lui Moise.
- 10 Și nici nu voiau să respecte rânduielile Bisericii ca să continue în rugăciune și implorare adresate zilnic către Dumnezeu pentru ca ei să nu intre în ispită.
- 11 Da, în sfârșit, ei au stricat căile Domnului în foarte multe ocazii; de aceea, din această cauză, Alma și frații săi s-au dus în țară ca să predice cuvântul către ei.
- 12 Acum, când ei au ajuns în țară, iată, spre mirarea lor, au aflat că zoramii zidiseră sinagogi și că se adunau laolaltă o zi pe săptămână, zi pe care ei o numeau ziua Domnului; și preaslăveau într-un fel pe care Alma și frații lui nu-l mai văzuseră niciodată;
- 13 Căci avea un loc zidit în mijlocul sinagogii lor, un loc pentru stat în picioare, care era înalt mult deasupra capului; iar partea de sus a acestuia putea să facă loc numai unui singur om.
- 14 De aceea, oricine dorea să preaslăvească trebuia să meargă și să stea în picioare pe partea de sus a aceluia loc și să-și întindă mâinile către cer și să strige cu o glas puternică, zicând:
- 15 Sfinte, Sfinte Dumnezeule; noi credem că Tu ești Dumnezeu; și noi credem că Tu ești sfânt; și că Tu ai fost un Spirit; și că Tu ești un Spirit; și că Tu vei fi un Spirit în vecii vecilor.
- 16 Sfinte Dumnezeule, noi credem că Tu ne-ai despărțit pe noi de frații noștri; și noi nu credem în tradiția fraților noștri care le-a fost înmănată lor de naivitatea strămoșilor lor; dar noi credem că Tu ne-ai ales pe noi să fim copiii Tăi sfinți; și, de asemenea, Tu ne-ai făcut nouă cunoscut că nu va fi nici un Hristos.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Dar Tu ești același, și ieri, și astăzi, și în vecii vecilor; și Tu ne-ai ales pe noi pentru ca noi să fim salvați în timp ce toți în jurul nostru sunt aleși ca să fie alungați de mânia Ta jos în iad; pentru care sfințenie, o, Dumnezeule, noi Îți mulțumim; și noi, de asemenea, Îți mulțumim Ție pentru că Tu ne-ai ales pe noi ca să nu fim conduși în rătăcire după tradițiile nebunești ale fraților noștri care îi rețin de la credința în Hristos, care conduc inimile lor în rătăcire departe de Tine, Dumnezeul nostru.

18 Și iarăși Îți mulțumim noi Ție, o, Dumnezeule, pentru că noi suntem aleși și suntem un popor sfânt. Amin.

19 Acum, s-a întâmplat că după ce Alma și frații săi și fiii săi au auzit aceste rugăciuni, au fost uimiți peste măsură.

20 Căci iată, fiecare om înainta și spunea aceleași feluri de rugăciuni.

21 Acum, locul acela era numit de ei Rameumptom, care, în tălmăcire, înseamnă sfântul pedestal.

22 Acum, de pe acest pedestal spuneau ei, fiecare om, aceeași rugăciune către Dumnezeu, mulțumindu-i Dumnezeului lor pentru că erau aleși de El și pentru că El nu i-a condus pe ei în rătăcire, după tradiția fraților lor și pentru că inimile lor nu au fost răpite ca să creadă în lucruri care vor veni, despre care nu știau nimic.

23 Acum, după ce toți oamenii au spus mulțumiri în felul acesta, ei s-au întors la casele lor, fără să mai vorbească iarăși despre Dumnezeul lor, până când se adunau iarăși la pedestalul cel sfânt pentru ca iarăși să spună mulțumiri după felul lor.

24 Acum, când Alma a văzut aceasta, inima lui a fost întristată; căci a văzut că erau un popor păcătos și stricat; da, el a văzut că inimile lor erau fixate pe aur și pe argint și pe tot felul de lucruri fine.

25 Da, și el, de asemenea, a văzut că inimile lor erau înălțate în mare îngâmfare în mândria lor.

26 Și el și-a ridicat glasul spre cer și a implorat, zicând: O, cât de mult, o, Doamne, vei permite Tu ca slujitorii Tăi să trăiască aici jos în trup pentru ca să vezi o ticăloșie atât de mare printre copiii oamenilor?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

27 Iată, o, Dumnezeuule, ei Te imploră pe Tine și totuși inimile lor sunt umflate în mândrie. Iată, o, Dumnezeuule, ei Te imploră pe Tine cu gurile lor în timp ce ei sunt umflați până la mărire în lucrurile deșarte ale lumii.

28 Iată, o, Dumnezeul meu, veșmintele lor scumpe și inelele lor, brățările lor și ornamentele lor de aur și toate lucrurile lor prețioase cu care ei sunt împodobiți; și iată, inimile lor sunt fixate pe acestea; și totuși ei Te imploră pe Tine și zic—Noi îți mulțumim Ție, o, Dumnezeuule, căci noi suntem un popor ales de Tine, în timp ce alții vor pieri.

29 Da, și ei zic că Tu le-ai făcut cunoscut lor faptul că nu va fi un Hristos.

30 O, Doamne Dumnezeuule, cât de mult vei permite Tu ca o asemenea ticăloșie și necredință să fie în acest popor? O, Doamne, îmi vei da Tu mie putere pentru ca eu să pot să-mi suport infirmitățile? Căci eu sunt infirm, iar o asemenea ticăloșie a poporului acesta îmi îndurează sufletul.

31 O, Doamne, inima mea este nespus de întristată; vrei Tu să-mi alini sufletul meu în Hristos? O, Doamne, vrei Tu să-mi acorzi să pot avea putere ca să pot suferi cu răbdare aceste dureri care vor veni asupra mea din cauza nedreptății acestui popor?

32 O, Doamne, vrei Tu să-mi alini sufletul și să-mi aduci succes mie, precum și camarazilor mei care sunt cu mine—da, Amon și Aaron și Omner și, de asemenea, Amulec și Zeezrom, precum și celor doi fii ai mei—da, chiar și pe toți aceștia vei vrea Tu să-i alini, o, Doamne? Da, vrei Tu să alini sufletele lor în Hristos?

33 Vrei Tu să le acorzi lor putere ca să poată să-și suporte suferințele care vor veni peste ei din cauza nedreptăților acestui popor?

34 O, Doamne, vrei Tu să ne acorzi nouă să avem succes în efortul nostru de a-i aduce pe ei iarăși către Tine, pentru Hristos?

35 Iată, o, Doamne, sufletele lor sunt prețioase și mulți dintre ei sunt frații noștri; de aceea, dă-ne nouă, o, Doamne, putere și înțelepciune ca să putem să-i aducem pe acești frați ai noștri iarăși către Tine.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

- 36 Acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a spus aceste cuvinte, el și-a pus mâinile pe toți aceia care erau cu el. Și iată, atunci când și-a pus mâinile pe ei, ei au fost umpluți de Spiritul Sfânt.
- 37 Și după ce s-au despărțit unul de altul, negândindu-se la ceea ce vor mânca sau la ceea ce vor bea sau la ceea ce vor îmbrăca.
- 38 Iar Domnul le-a dat lor favoarea ca ei să nu flămânzească și nici să nu le fie sete; da, și El, de asemenea, le-a dat putere ca să nu sufere nici un fel de suferințe, ci doar să fie absorbiți în bucuria pentru Hristos. Acum, aceasta a fost potrivit rugăciunii lui Alma; și aceasta pentru că el s-a rugat în credință.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 Și s-a întâmplat că ei au mers și au început să predice cuvântul lui Dumnezeu către popor, intrând în sinagogile lor și în casele lor; da, și au predicat cuvântul chiar și pe străzile lor.
- 2 Și s-a întâmplat că după multă muncă printre ei, au început să aibă succes în clasa săracilor din popor; căci iată, ei au fost alungați din sinagogi din cauza veșmintelor lor grosolane—
- 3 De aceea, lor nu li s-a dat voie să intre în sinagogile lor ca să-l preaslăvească pe Dumnezeu, fiind considerați necurați; deci, ei erau săraci; da, erau considerați de către frații lor ca fiind zgură; de aceea, ei erau săraci în ceea ce privește lucrurile lumești; și ei, de asemenea, erau săraci în inimă.
- 4 Acum, în timp ce Alma propovăduia și vorbea către popor pe dealul Onida, o mare mulțime a venit către el, aceștia fiind aceia despre care noi am vorbit, care erau săraci în inimă din cauza sărăciei lor în ceea ce privește lucrurile lumești.
- 5 Și ei au venit către Alma; iar cel care era în fruntea lor i-a spus: Iată, ce să facă frații aceștia ai mei, căci sunt disprețuiți de toți oamenii din cauza sărăciei lor, da, și mai ales de către preoții noștri; căci ei ne-au alungat din sinagogile noastre pentru zidirea cărora noi am muncit din greu cu propriile noastre mâini; și ne-au alungat din cauza sărăciei noastre nespun de mari; și nu avem nici un loc ca să ne rugăm Dumnezeului nostru; și iată, ce să facem noi?
- 6 Și acum, când Alma a auzit aceasta, el s-a întors și l-a privit pe el în față și a privit cu mare bucurie; căci el a văzut că suferințele lor într-adevăr i-au umilit și că erau pregătiți să audă cuvântul.
- 7 De aceea, el nu a mai spus nimic către mulțimea cealaltă; ci și-a întins mâna și a strigat către aceia pe care i-a văzut și a zis către ei:
- 8 Eu văd că voi sunteți cu inima smerită și, dacă este așa, atunci binecuvântați sunteți voi.
- 9 Iată, fratele tău a zis: Ce trebuie să facem noi?—căci suntem alungați din sinagogile noastre, așa încât nu ne putem închina la Dumnezeu nostru.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

Behold thy brother hath said, What shall we do?—for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

10 Iată, vă zic vouă, credeți voi că nu puteți să-l preaslăviți pe Dumnezeu vostru decât numai în sinagogile voastre?

11 Și încă mai mult aș întreba eu, credeți voi că nu trebuie să-l preaslăviți pe Dumnezeu vostru decât o singură zi pe săptămână?

12 Eu vă zic vouă, este bine că sunteți alungați din sinagogile voastre pentru ca să puteți să vă umiliți și să învățați înțelepciune; căci este necesar ca voi să învățați înțelepciune; căci pentru că voi sunteți alungați, voi sunteți disprețuiți de către frații voștri din cauza sărăciei voastre nespun de mari și sunteți aduși la smerenie în inima voastră; căci voi neapărat sunteți aduși să vă umiliți.

13 Și acum, pentru că voi sunteți forțați să fiți umili, binecuvântați sunteți voi; căci omul uneori, dacă este forțat să fie umil, atunci caută pocăință; și acum, cu siguranță, oricine care se pocăiește, acela va găsi milă; iar acela care va răbda până la sfârșit, acela va fi salvat.

14 Și acum, așa cum v-am spus vouă, pentru că ați fost forțați să fiți umili, voi sunteți binecuvântați, dar nu credeți că mai binecuvântați sunt aceia care se umilesc cu adevărat din cauza cuvântului?

15 Da, cel care într-adevăr se umilește pe el însuși și se pocăiește de păcatele sale și răbdă până la sfârșit, acela va fi binecuvântat—da, mult mai binecuvântat decât aceia care sunt forțați să fie umili din cauza sărăciei lor nespun de mari.

16 De aceea, binecuvântați sunt aceia care se umilesc ei înșiși fără să fie forțați să fie umili; sau, mai degrabă, cu alte cuvinte, binecuvântat este acela care crede în cuvântul lui Dumnezeu și este botezat fără încăpățânarea inimii, da, fără să fie adus ca să cunoască cuvântul sau chiar forțat să cunoască înainte ca el să creadă.

17 Da, mulți sunt aceia care zic: Dacă tu ne vei arăta nouă un semn din cer, atunci noi vom cunoaște cu siguranță; atunci noi vom crede.

18 Acum, întreb, este aceasta credință? Iată, vă zic vouă: Nu; căci dacă un om cunoaște un lucru, atunci el nu are nici un motiv să creadă, căci îl cunoaște.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

19 Și acum, cu cât mai mult este blestemat acela care cunoaște voința lui Dumnezeu și nu o face decât acela care crede numai sau are numai motiv să creadă și cade în păcat?

20 Acum, despre acest lucru voi trebuie să judecați. Iată, vă zic vouă că este de-o parte la fel cum este și de partea cealaltă; și fiecărui om îi va fi dat potrivit faptelor sale.

21 Și acum, așa cum eu am spus despre credință—credința nu este o cunoaștere perfectă despre lucruri; de aceea, dacă voi aveți credință, voi aveți speranță în lucruri care nu se văd, care sunt adevărate.

22 Și acum, iată, vă spun eu vouă, și aș vrea ca voi să vă aduceți aminte că Dumnezeu este milos cu toți aceia care cred în numele Lui; de aceea, El dorește în primul rând ca voi să credeți, da, și anume, în cuvântul Lui.

23 Și acum, El răspândește cuvântul Său printre oameni prin intermediul îngerilor, da, nu numai către bărbați ci, de asemenea, și către femei. Și acum, aceasta nu este totul; copiii mici primesc și ei adeseori cuvinte care-i fac de rușine pe cei înțelepți și pe cei învățați.

24 Și acum, frații mei preaiubiți, pentru că voi ați vrut să cunoașteți de la mine ceea ce trebuie să faceți pentru că sunteți loviți și alungați—acum, eu nu doresc ca voi să credeți că am intenția să vă judec numai după ceea ce este adevărat—

25 Căci nu vreau să spun că voi toți ați fost forțați să vă umiliți; căci eu cred cu adevărat că sunt unii printre voi care ar vrea să se umilească pe ei înșiși, în orice situație s-ar afla.

26 Acum, așa cum am spus despre credință—că aceasta nu este o cunoaștere perfectă—tot așa este și cu cuvintele mele. Voi nu puteți să știți cu certitudine de la început că ele sunt adevărate până la perfecțiune, mai mult decât este credința o cunoaștere perfectă.

27 Dar iată, dacă vă veți trezi și vă veți deștepta aptitudinile, chiar pentru a pune la încercare cuvintele mele și dacă dovediți un pic de credință, da, chiar dacă nu faceți nimic mai mult decât să doriți să credeți, lăsați această dorință să lucreze în voi, chiar până când credeți într-un fel în care puteți face loc pentru o parte din cuvintele mele.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Acum, noi vom asemana cuvântul cu o sãmânþã. Acum, dacã voi faceþi loc ca o sãmânþã sã fie plantatã în inima voastrã, iatã, dacã aceasta este o sãmânþã adevãratã sau o sãmânþã bunã, dacã voi nu o aruncaþi afarã prin necredinþa voastrã și dacã nu vã împotriviþi Spiritului Domnului, iatã, ea va începe sã creascã înãuntrul piepturilor voastre; și atunci când voi simþiþi aceste mișcãri de creștere, voi veþi începe sã ziceþi în sinea voastrã—Aceasta trebuie sã fie o sãmânþã bunã sau cuvântul este bun, cãci el începe sã-mi lãrgeascã sufletul; da, începe sã-mi lumineze înþelegerea, da, începe sã fie delicios pentru mine.

29 Acum iatã, nu ar mãri aceasta credinþa voastrã? Eu vã zic vouã: Da; cu toate acestea, ea nu a crescut pãnã la o cunoaștere perfectã.

30 Dar iatã, în timp ce sãmânþa se umflã și încolþește și începe sã creascã, apoi voi va trebui sã spuneþi cã sãmânþa este bunã; cãci iatã, ea se umflã și încolþește și începe sã creascã. Și acum, iatã, nu vã va întãri aceasta credinþa voastrã? Da, aceasta vã va întãri credinþa: cãci voi veþi spune—Eu știu cã aceasta este o sãmânþã bunã; cãci iatã, încolþește și începe sã creascã.

31 Și acum, iatã, sunteþi voi siguri cã aceasta este o sãmânþã bunã? Eu vã zic vouã: Da; cãci fiecare sãmânþã produce dupã asemanarea sa proprie.

32 De aceea, dacã o sãmânþã crește, atunci este bunã; dar dacã nu crește, atunci iatã, nu este bunã, de aceea, este aruncatã la gunoi.

33 Și acum, iatã, pentru cã voi aþi încercat experienþa și aþi plantat sãmânþa; iar aceasta se umflã și încolþește și începe sã creascã, voi trebuie sã știþi cã sãmânþa este bunã.

34 Și acum, iatã, este cunoașterea voastrã perfectã? Da, cunoașterea voastrã este perfectã în acel lucru, iar credinþa voastrã este adormitã; și aceasta este pentru cã voi știþi, cãci voi știþi cã v-a umplut sufletele cuvântul; și voi, de asemenea, știþi cã a încolþit, cã înþelegerea voastrã a început sã fie luminatã, iar mintea voastrã a început sã se dezvolte.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

35 O, atunci, nu este acesta un lucru real? Eu vă zic vouă: Da, pentru că acesta este lumină; și orice lucru care este lumină este bun, pentru că se vede; de aceea, voi trebuie să știți că este bun; și acum, iată, după ce ați gustat această lumină, este cunoașterea voastră perfectă?

36 Iată, vă zic vouă: Nu; și nici nu trebuie să dați deoparte credința voastră, căci voi v-ați dovedit credința voastră numai ca să plantați sămânța, pentru ca voi să încercați experiența, pentru ca să cunoașteți dacă sămânța era bună.

37 Și iată, în timp ce pomul va începe să crească, voi veți zice: Să-l îngrijim cu mare atenție, pentru ca el să prindă rădăcini, pentru ca el să crească și să facă fructe pentru noi. Și acum, iată, dacă noi îl îngrijim cu multă atenție, el va face rădăcini și va crește și va face fructe.

38 Dar dacă noi neglijăm pomul și nu avem grijă de hrana lui, iată, el nu va face rădăcini; iar atunci când căldura soarelui va veni și îl va arde pentru că nu are rădăcini, se va veșteji, iar voi îl veți smulge și îl veți arunca.

39 Acum, aceasta nu este pentru că sămânța nu a fost bună și nici pentru că fructul ei nu ar fi de dorit; ci, aceasta este pentru că pământul vostru este arid și pentru că voi nu veți îngriji pomul, de aceea, voi nu puteți să aveți fructul lui.

40 Și astfel, dacă voi nu veți îngriji cuvântul, așteptând cu ochiul credinței fructul lui, atunci voi nu veți putea niciodată să culegeți fructul pomului vieții.

41 Dar dacă voi veți hrăni cuvântul, da, hrăniți pomul atunci când el începe să crească, prin credința voastră, cu mare sârguință și cu răbdare, așteptând fructul lui, atunci el va face rădăcini; și iată, el va fi un pom crescând pentru viață nepieritoare.

42 Și datorită sârguinței voastre și a credinței voastre și a răbdării voastre față de cuvânt, îngrijindu-l, pentru ca el să capete rădăcini în voi, iată, încetul cu încetul voi veți culege fructul lui, care este cel mai prețios, care este dulce, mai presus decât orice lucru care este dulce; și care este alb, mai presus decât orice lucru care este alb, da, și pur, mai presus decât orice lucru care este pur; și voi vă veți ospăta din fructul lui chiar până când veți fi sătui pentru ca să nu mai flămânziți și nici să nu vă mai fie sete.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorseth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

43 Atunci, frații mei, voi veți culege răsplata pentru credința voastră, pentru răbdarea și sârguința voastră și pentru îndelungile voastre suferințe, așteptând pomul să facă fructe pentru voi.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Acum, după ce Alma a vorbit aceste cuvinte, ei au trimis la el, dorind să știe dacă ei trebuia să creadă într-un singur Dumnezeu pentru ca să poată obține fructul acesta despre care el vorbise sau cum trebuia ei să planteze sămânța sau cuvântul despre care el vorbise, despre care spusese că trebuia plantat în inima lor; sau în ce fel trebuia ei să înceapă să-și dovedească credința.
- 2 Iar Alma le-a spus: Iată, voi ați spus că nu puteți să-l preaslăviți pe Dumnezeul vostru pentru că voi sunteți alungați din sinagogile voastre. Dar iată, vă zic vouă, dacă voi credeți că nu puteți să vă închinați la Dumnezeu, greșiți foarte mult și trebuie să cercetați scripturile; dacă voi credeți că ele v-au învățat pe voi aceasta, atunci nu le înțelegeți.
- 3 Vă aduceți voi aminte că ați citit ceea ce Zenos, profetul din vechime, a zis despre rugăciune sau despre preaslăvire?
- 4 Căci el a zis: Tu ești milos, o, Dumnezeule, căci Tu ai auzit rugăciunea mea, chiar și atunci când am fost în pustiu; da, Tu ai fost milos atunci când eu m-am rugat în legătură cu aceia care erau dușmanii mei și Tu i-ai întors pe aceștia de la mine.
- 5 Da, o, Dumnezeule, și Tu ai fost milos cu mine atunci când eu Te-am implorat pe Tine în câmpia mea; atunci când eu Te-am implorat pe Tine în rugăciunea mea; și Tu m-ai auzit pe mine.
- 6 Și iarăși, o, Dumnezeule, atunci când m-am întors la casa mea, Tu m-ai auzit pe mine în rugăciunea mea.
- 7 Și atunci când m-am întors în camera mea, o, Doamne, și m-am rugat către Tine, Tu m-ai auzit.
- 8 Da, Tu ești milos cu copiii Tăi atunci când ei Te imploră pentru a fi auziți de Tine și nu de oameni și Tu îi vei auzi.
- 9 Da, o, Dumnezeule, Tu ai fost milos cu mine și mi-ai auzit strigătele în mijlocul adunărilor Tale.
- 10 Da, și Tu, de asemenea, m-ai auzit pe mine atunci când am fost alungat și am fost disprețuit de către dușmanii mei; da, Tu ai auzit strigătele mele și ai fost mânios pe dușmanii mei și i-ai vizitat pe ei în mânia Ta cu mare distrugere.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 Și Tu m-ai auzit pe mine din cauza suferințelor mele și a sincerității mele; și datorită Fiului Tău Tu ai fost atât de milos cu mine; de aceea, Te voi implora pe Tine în toate suferințele mele, căci în Tine este bucuria mea; căci Tu ți-ai întors judecățile Tale de la mine datorită Fiului Tău.

12 Și acum, Alma le-a spus: Credeți voi în acele scripturi care au fost scrise de către cei din vechime?

13 Iată, dacă voi credeți în ele, atunci trebuie să credeți în ceea ce a zis Zenos; căci iată, el a zis: Tu ți-ai întors judecățile Tale datorită Fiului Tău.

14 Acum iată, frații mei, aș vrea să întreb dacă ați citit scripturile? Dacă le-ați citit, cum puteți să nu credeți în Fiul lui Dumnezeu?

15 Căci nu este scris că Zenos singur a vorbit despre aceste lucruri și Zenoc, de asemenea, a vorbit despre aceste lucruri—

16 Căci iată, el a zis: Tu ești mânios, o, Doamne, pe acest popor, pentru că el nu vrea să înțeleagă îndurarea Tale pe care Tu i-ai arătat-o lui datorită Fiului Tău.

17 Și acum, frații mei, voi vedeți că un al doilea profet din vechime a depus mărturie despre Fiul lui Dumnezeu; și pentru că oamenii nu voiau să înțeleagă cuvintele lui, l-au bătut pe el cu pietre până când a murit.

18 Dar iată, aceasta nu este totul; aceștia nu sunt singurii care au vorbit despre Fiul lui Dumnezeu.

19 Iată, El a fost pomenit de Moise; da, și iată, un simbol a fost înălțat în pustiu pentru ca oricine s-ar uita către el să poată trăi. Și mulți s-au uitat și au trăit.

20 Dar puțini au înțeles semnificația acelor lucruri; și aceasta din cauza împietririi inimilor lor. Dar mulți au fost atât de împietriți, încât nu au vrut să se uite; de aceea, au pierit. Acum, pricina pentru care nu au vrut să se uite este pentru că nu au crezut că aceasta i-ar vindeca pe ei.

21 O, frații mei, dacă voi ați putea fi vindecați numai prin aruncarea privirii ca să fiți vindecați, nu v-ați uita voi repede, sau v-ați împietri voi mai degrabă inimile în necredință și ați fi voi leneși într-atât, încât să nu vă aruncați privirea și să pieriți?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Dacă așa este cazul, atunci nenorocire va veni peste voi; dar, dacă nu este așa, atunci aruncați-vă privirile și începeți să credeți în Fiul lui Dumnezeu, în faptul că El va veni ca să mântuiască poporul Său și că El va suferi și va muri ca să ispășească păcatele lor; și că El se va ridica iarăși din morți, ceea ce va face să se înfăptuiască învierea pentru ca toți oamenii să stea în fața Lui ca să fie judecați în ultima zi de judecată, după faptele lor.

23 Și acum, frații mei, doresc ca voi să sădiți acest Cuvânt în inima voastră, iar atunci când el va începe să se mărească, tot așa să-l îngrijiți prin credința voastră. Și iată, el va deveni un pom, crescând în voi pentru viață veșnică. Și atunci, să dea Dumnezeu ca greutățile voastre să fie ușoare prin bucuria Fiului Său. Și chiar toate acestea puteți să le faceți de vreți. Amin.

If so, we shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 Și acum s-a întâmplat că după ce Alma a vorbit aceste cuvinte către ei, s-a așezat jos, pe pământ și Amulec s-a ridicat și a început să-i învețe pe ei, zicând:
- 2 Frații mei, eu cred că este imposibil ca voi să fiți neștiutori despre lucrurile care au fost spuse despre venirea lui Hristos despre care noi predicăm că este Fiul lui Dumnezeu; da, eu știu că aceste lucruri v-au fost predicate vouă din belșug înainte de conflictul dintre noi.
- 3 Și așa cum voi ați cerut de la fratele meu preaiubit ca el să vă facă vouă cunoscut ceea ce trebuie să faceți, din cauza suferințelor voastre; iar el v-a vorbit vouă ca să vă pregătească întrucâtva mințile; da, și el v-a îndemnat pe voi la credință și la răbdare—
- 4 Da, și anume că voi trebuie să aveți atât de multă credință, încât să plantați cuvântul în inimile voastre, ca să încercați experiența bunătății lui.
- 5 Și noi am văzut că întrebarea cea mare care este în mințile voastre este dacă în Fiul lui Dumnezeu este cuvântul sau dacă nici un Hristos nu va fi.
- 6 Și voi, de asemenea, ați văzut că fratele meu v-a dovedit, în multe împrejurări, cum cuvântul este de la Hristos pentru salvare.
- 7 Fratele meu a citat cuvintele lui Zenos, și anume că mântuirea vine prin Fiul lui Dumnezeu; și, de asemenea, cuvintele lui Zenoc; și, de asemenea, a făcut apel la Moise pentru a dovedi că aceste lucruri sunt adevărate.
- 8 Și acum iată, voi depune mărturie eu însumi că aceste lucruri sunt adevărate. Iată, vă spun vouă că eu știu că Hristos va veni printre copiii oamenilor ca să ia asupra Sa păcatele poporului Său și că El va ispăși pentru păcatele lumii; căci Domnul Dumnezeu a vorbit aceasta.
- 9 Căci este potrivit ca o ispășire să aibă loc; căci în acord cu marele plan al Dumnezeului cel Veșnic, o ispășire trebuie să fie înfăptuită sau altfel toată omenirea trebuie să dispară fără scăpare; da, toți sunt împietriți; da, toți sunt căzuți și sunt pierduți și trebuie să piară, dacă nu va fi o ispășire, care este potrivit să se întâmple.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

10 Căci este potrivit ca să fie o jertfă mare și finală; da, nu jertfa unui om și nici a unui animal și nici a vreunui fel de pasăre; căci nu va trebui să fie o jertfă omenească; ci va trebui să fie o jertfă nesfârșită și veșnică.

11 Acum, nu este nici un om care poate jertfi sângele său, care va ispăși păcatele altuia. Acum, dacă un om ucide, iată, va lua legea noastră, care este dreaptă, viața fratelui lui? Vă zic eu vouă: Nu.

12 Dar legea pretinde viața aceluia care a ucis; de aceea, nimic mai puțin decât o ispășire infinită va fi suficientă pentru păcatele lumii.

13 De aceea, este necesar ca să fie o jertfă mare și finală, iar apoi va trebui să se pună capăt sau, mai degrabă, este potrivit să se pună capăt la vărsarea de sânge; atunci legea lui Moise va fi împlinită; da, ea toată va fi împlinită, fiecare iotă și fiecare frântură de slovă și nimic nu va fi lăsat deoparte.

14 Și iată, acesta este întregul înțeles al legii, fiecare particică indicând acea jertfă mare și finală; iar acea jertfă mare și finală va fi Fiul lui Dumnezeu, da, nesfârșit și veșnic.

15 Și astfel, El va aduce salvare tuturor aceluia care vor crede în numele Său; acesta fiind scopul acestei jertfe finale ca să înfăptuiască o inimă plină de îndurare care este mai presus de dreptate și care le dă oamenilor mijloacele prin care ei să poată avea credință prin pocăință.

16 Și astfel, îndurarea poate să satisfacă cerințele dreptății și le înconjoară pe acestea cu brațele siguranței, în timp ce acela care nu practică nici o credință prin pocăință este expus la întreaga lege a cerințelor dreptății; de aceea, marele și veșnicul plan al mântuirii este realizat numai pentru acela care are credință prin pocăință.

17 De aceea, fie ca Dumnezeu să facă, frații mei, ca voi să începeți să aplicați credința prin pocăință pentru ca voi să începeți să chemați numele Lui cel sfânt, pentru ca El să aibă milă de voi;

18 Da, implorați-L pe El pentru milă; căci El are puterea să salveze.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

- 19 Da, umiliți-vă pe voi înșivă și continuați în rugăciuni către El.
- 20 Implorați-L pe El atunci când sunteți în câmpurile voastre, da, asupra tuturor turmelor voastre.
- 21 Implorați-L pe El în casele voastre, da, asupra întregii voastre gospodării, atât dimineața, cât și la amiază și seara.
- 22 Da, implorați-L pe El împotriva puterii dușmanilor voștri.
- 23 Da, implorați-L pe El împotriva diavolului, care este un dușman al tuturor lucrurilor care sunt drepte.
- 24 Implorați-L pe El asupra recoltelor câmpurilor voastre pentru ca voi să puteți prospera prin acestea.
- 25 Implorați asupra turmelor din câmpurile voastre pentru ca ele să se înmulțească.
- 26 Dar aceasta nu este totul; voi trebuie să vă revărșați sufletele în cămarile voastre și în locurile voastre secrete și în pustiul vostru.
- 27 Da, iar atunci când voi nu-L implorați pe Domnul, lăsați-vă inimile să fie pline, îndreptate în rugăciune către El, fără întrerupere, pentru binele vostru și, de asemenea, pentru binele acelor care sunt în jurul vostru.
- 28 Și acum iată, frații mei preaiubiți, vă zic vouă, să nu credeți că aceasta este totul; căci, după ce ați făcut toate aceste lucruri, dacă voi îi alungați pe cei în nevoie și pe cei goi și dacă nu-i vizitați pe cei bolnavi și pe cei în suferință și dacă nu împărțiți din bunurile voastre, dacă aveți, acelor care sunt în nevoie—vă zic vouă, dacă nu faceți nici unul din aceste lucruri, iată, rugăciunea voastră este deșartă și nu vă aduce nici un folos și voi sunteți ca ipocriții care tăgăduie credința.
- 29 De aceea, dacă voi nu vă aduceți aminte să fiți milostivi, atunci voi sunteți ca deșeul pe care lucrătorii din rafinărie îl aruncă (acesta nefiind de nici o valoare) și care este călcat în picioare de oameni.
- 30 Și acum, frații mei, aș dori ca, după ce ați primit atât de multe mărturii, văzând că scripturile sfinte depun mărturie pentru aceste lucruri, voi să mergeți înainte și să aduceți roade în pocăință.
- Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.
- Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.
- Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.
- Yea, cry unto him against the power of your enemies.
- Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.
- Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.
- Cry over the flocks of your fields, that they may increase.
- But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.
- Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.
- And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.
- Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.
- And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

31 Da, aş dori ca voi să mergeți înainte și să nu vă mai împietriți inimile; căci, iată, acum este timpul și ziua salvării voastre; și de aceea, dacă vă veți pocăi și nu vă veți împietri inimile, atunci imediat marele plan al mântuirii va fi împlinit pentru voi.

32 Căci, iată, această viață este pentru oameni timpul în care să se pregătească să-L întâlnească pe Dumnezeu; da, iată, ziua acestei vieți este ziua în care oamenii trebuie să-și facă muncile lor.

33 Și acum, așa cum v-am spus mai înainte, pentru că voi ați avut atât de mulți martori, vă implor, de aceea, să nu amânați ziua pocăinței voastre până la sfârșit; căci după această zi din viață, care ne este dată nouă ca să ne pregătim pentru veșnicie, iată, dacă noi nu îmbunătățim timpul nostru cât suntem în această viață, atunci va veni noaptea întunecimii, în care nici o muncă nu poate fi împlinită.

34 Voi nu puteți să spuneți, atunci când sunteți aduși la acea criză îngrozitoare, că eu mă voi pocăi, că eu mă voi reîntoarce la Dumnezeu meu. Nu, voi nu puteți spune aceasta; căci același spirit care stăpânește trupurile voastre atunci când voi plecați din această viață, tot același spirit va avea puterea să stăpânească trupul vostru în acea lume veșnică.

35 Căci iată, dacă voi ați amânat ziua pocăinței voastre chiar până la moarte, iată, voi ați devenit supuși spiritului diavolului, iar el vă pecetluiește ca fiind de-ai săi; de aceea, Spiritul Domnului s-a retras de la voi și nu are nici un loc în voi, iar diavolul are toată puterea asupra voastră; iar aceasta este starea ultimă a celui păcătos.

36 Și eu știu aceasta, căci Domnul a spus că nu va trăi în temple nesfințite, ci El va trăi în inimile celor drepti; da, și, de asemenea, a spus că cei drepti vor șede în Împărăția Sa pentru ca să nu mai plece de acolo; iar veșmintele lor vor fi făcute albe prin sângele Mielului.

37 Și acum, frații mei preaiubiți, aş vrea ca voi să vă aduceți aminte de aceste lucruri și să munciți pentru salvarea voastră cu frică de Dumnezeu și să nu mai tăgăduiți venirea lui Hristos;

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

38 Să nu vă mai luptați împotriva Duhului Sfânt, ci să-L primiți pe El și să luați asupra voastră numele lui Hristos; să vă umiliți chiar până în țărână și să-L preaslăviți pe Dumnezeu în orice loc v-ați afla, în spirit și în adevăr; și să trăiți în recunoștință zilnic, pentru numeroasele îndurări și binecuvântări pe care El vi le-a dat vouă.

39 Da, și eu, de asemenea, vă îndemn pe voi, frații mei, ca să fiți atenți să vă rugați fără răgaz pentru ca să nu fiți duși în rătăcire de ispitele diavolului, pentru ca el să nu vă cucerească, pentru ca voi să nu deveniți supușii lui în ultima zi; căci iată, el nu vă răsplătește cu nici un lucru bun.

40 Și acum, frații mei preaiubiți, aș vrea să vă îndemn să aveți răbdare și să răbdați tot felul de suferințe; să nu ocărăți pe cei care vă alungă din cauza sărăciei voastre nespus de mari, căci altfel voi deveniți păcătoși la fel ca și ei;

41 Ci să aveți răbdare și să suportați acele suferințe cu o nădejde neclintită că într-o zi vă veți odihni după toate suferințele voastre.

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Acum, s-a întâmplat că, după ce Amulec a pus capăt acestor cuvinte, ei s-au retras din mulțime și au mers în țara Ierșonului.
- 2 Da, și restul fraților, după ce au predicat cuvântul către zoramiiți, de asemenea, au venit în țara Ierșonului.
- 3 Și s-a întâmplat că după ce partea cea mai populară a zoramiiților s-a sfătuit împreună despre cuvintele care le fuseseră predicate lor, ei au fost mânioși din cauza cuvântului, căci acesta distrugea vicleșugul lor; de aceea, ei nu voiau să asculte de cuvinte.
- 4 Și au trimis și i-au adunat laolaltă pe toți oamenii din toată țara și s-au sfătuit cu ei despre cuvintele care fuseseră spuse.
- 5 Acum, conducătorii lor, învățătorii și preoții lor nu au lăsat poporul să cunoască despre dorințele lor; de aceea, ei au aflat în ascuns părerile tuturor oamenilor.
- 6 Și s-a întâmplat că după ce au aflat părerile tuturor oamenilor, cei care erau de partea cuvintelor care fuseseră spuse de către Alma și frații lui au fost alungați din țară; și aceștia erau numeroși; și ei, de asemenea, au venit în țara Ierșonului.
- 7 Și s-a întâmplat că Alma și frații lui le-au slujit acestora.
- 8 Acum, oamenii zoramiiților erau mânioși pe oamenii lui Amon, care erau în Ierșon și conducătorul-șef al zoramiiților, fiind un om foarte păcătos, a trimis la oamenii lui Amon dorind ca ei să-i alunge din țara lor pe toți aceia care veniseră de la ei în țara lor.
- 9 Și el a rostit multe amenințări împotriva lor. Și acum, poporul lui Amon nu s-a temut de cuvintele lor; de aceea, ei nu i-au alungat pe ei, ci i-au primit pe toți cei săraci dintre zoramiiți care au venit la ei; și i-au hrănit pe aceștia; și i-au îmbrăcat pe aceștia; și le-au dat pământuri să le moștenească; și le-au acordat lor potrivit lipsurilor lor.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

10 Acum, aceasta i-a ațâțat pe zoramii la mînie împotriva poporului lui Amon, iar ei au început să se amestece cu lamaniții și să-i ațâțe și pe aceștia la mînie împotriva lor.

11 Și astfel, zoramii și lamaniții au început să facă pregătiri de război împotriva poporului lui Amon, precum și împotriva nefiților.

12 Și astfel s-a terminat cel de al șaptesprezecelea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

13 Iar poporul lui Amon a plecat din țara Ierșonului și a venit în țara lui Melec și a făcut loc în țara lui Ierșon pentru oștirile nefiților pentru ca acestea să se poată lupta cu oștirile lamaniților și cu oștirile zoramii; și astfel a început un război între lamaniți și nefiți, în cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor; iar o relatare a războaielor dintre ei va fi dată în cele ce urmează.

14 Iar Alma, Amon și frații lor, precum și cei doi fii ai lui Alma s-au întors în țara lui Zarahemla, după ce au fost instrumente în mâinile lui Dumnezeu ca să aducă pe mulți dintre zoramii la pocăință; și atât de mulți câți au fost aduși la pocăință, tot atîția au fost alungați din țara lor; dar ei au pămînturi pentru moștenirea lor în țara lui Ierșon; și ei au pus mîna pe arme ca să se apere pe ei înșiși și pe nevestele lor și pe copiii lor; și să apere pămînturile lor.

15 Acum Alma a fost îndurerat din cauza nedreptății poporului său, da, din cauza războaielor și a vărsărilor de sînge și a conflictelor care erau între ei; și el a vestit cuvîntul sau a trimis ca să vestească cuvîntul printre toți oamenii în toate orașele; și văzînd că inimile oamenilor începuseră să se împietrească și că ei începuseră să se simtă insultați din cauza stricteții cuvîntului, inima lui a fost nespus de întristată.

16 De aceea, el a făcut ca fiii săi să se adune laolaltă pentru ca să dea fiecăruia separat, însărcinarea lui, în legătură cu lucrurile despre dreptate. Și noi avem o relatare a poruncilor lui pe care le-a dat lor, după cronica lui însuși.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Fiul meu, apleacă-ți urechea la cuvintele mele; căci îți jur ție că, în măsura în care vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei prospera în țară.
- 2 Eu aș dori ca tu să faci așa după cum eu am făcut, amintindu-ți de robia strămoșilor noștri; căci ei au fost în sclavie; și nimeni n-a putut să-i elibereze pe ei în afară de Dumnezeul lui Avraam și de Dumnezeul lui Isaac și de Dumnezeul lui Iacov; iar El într-adevăr i-a eliberat din suferințele lor.
- 3 Și acum, o, fiul meu Helaman, iată, tu ești în tinerețea ta și, de aceea, te implor să-mi ascuți cuvintele și să înveți de la mine; căci eu știu că oricine își va pune nădejdea în Dumnezeu va fi sprijinit în încercările și în necazurile sale și în suferințele sale; și va fi înălțat în ultima zi.
- 4 Iar eu nu doresc ca tu să crezi că știu aceasta prin mine însumi—nu prin ceea ce este vremelnic, ci prin ceea ce este spiritual; nu prin mintea carnală, ci prin Dumnezeu.
- 5 Acum, iată, îți zic eu ție, dacă nu aș fi fost născut pentru Dumnezeu, atunci nu aș fi cunoscut aceste lucruri; dar Dumnezeu, prin gura îngerului Său sfânt, mi-a făcut cunoscute aceste lucruri nu prin vreun merit de-al meu;
- 6 Căci eu am umblat împreună cu fiii lui Mosia, căutând să distrug Biserica lui Dumnezeu; dar iată, Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Său sfânt ca să ne oprească pe noi din drum.
- 7 Și iată, ne-a spus, ca și cum ar fi fost glasul tunetului, iar pământul întreg s-a cutremurat sub picioarele noastre; și toți am căzut la pământ, căci frica de Domnul a venit peste noi.
- 8 Dar iată, glasul a zis către mine: Scoală-te. Și eu m-am sculat și am stat în picioare și l-am văzut pe înger.
- 9 Și el a zis către mine: Dacă tu nu vrei să te distrugi singur, nu încerca să distrugi Biserica lui Dumnezeu.
- 10 Și s-a întâmplat că am căzut la pământ; și timp de trei zile și trei nopți nu am putut să-mi deschid gura și nici nu am putut să-mi folosesc membrele.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

11 Iar îngerul a vorbit mai multe lucruri către mine, care au fost auzite de către frații mei, dar eu nu le-am auzit; căci atunci când am auzit cuvintele—Dacă tu nu vrei să te distrugi singur, nu încerca să distrugi Biserica lui Dumnezeu—am fost izbit de o frică și o uimire așa de mare și, ca să nu fiu distrus, am căzut la pământ și nu am mai auzit nimic.

12 Ci am fost torturat de un chin veșnic, căci sufletul meu a fost sfâșiat în cel mai înalt grad și torturat pentru toate păcatele mele.

13 Da, mi-am adus aminte de toate păcatele și nedreptățile mele pentru care am fost chinuit cu durerile iadului; da, eu am văzut că m-am răzvrătit împotriva Dumnezeului meu și că nu l-am ținut poruncile Lui sfinte.

14 Da, și am ucis pe mulți dintre copiii Lui sau mai degrabă i-am mânat pentru distrugere; da, și în sfârșit, atât de mari au fost nedreptățile mele, încât numai simplul gând al venirii în prezența Dumnezeului meu mi-a sfâșiat sufletul cu o groază de negrăit.

15 O, am gândit eu, cum aș putea eu să fiu exilat și să dispar, atât în suflet, cât și în trup, că eu să nu fi adus ca să stau în prezența Dumnezeului meu ca să fiu judecat pentru faptele mele.

16 Și acum, timp de trei zile și trei nopți am fost sfâșiat, chiar cu durerile unui suflet condamnat.

17 Și s-a întâmplat că așa cum eram eu sfâșiat de chin, în timp ce eram chinuit de aducerea aminte a păcatelor mele cele multe, iată, de asemenea, mi-am amintit că am auzit profeția tatălui meu către popor în legătură cu venirea unui Isus Hristos, un Fiu al lui Dumnezeu, ca să ispășească pentru păcatele lumii.

18 Acum, în timp ce mintea mea prinsese acest gând, am implorat în inima mea: O, Isuse, Tu, Fiu al lui Dumnezeu, ai milă de mine, care sunt în fierea amărăciunii și sunt încercuit de lanțurile veșnice ale morții.

19 Și acum, iată, atunci când mă gândeam la aceasta, nu am mai putut să-mi amintesc de durerile mele; da, eu nu am mai fost chinuit de amintirea păcatelor mele.

20 Și O, ce bucurie și ce minunată lumină am văzut eu; da, sufletul meu s-a umplut de o bucurie tot atât de mare cât fusese durerea mea!

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

21 Da, îți spun eu ție, fiul meu, că nu ar putea să existe nimic la fel de violent și de amar ca durerile mele. Da, și iarăși îți spun ție, fiul meu, că, pe de altă parte, nu poate să existe nimic la fel de minunat și de dulce ca bucuria mea.

22 Da, eu am crezut că L-am văzut, tot așa cum tatăl nostru Lehi L-a văzut pe Dumnezeu șezând pe tronul Său, înconjurat de nenumărate cete de îngeri care cântau și-L preamăreau pe Dumnezeul lor; da, iar sufletul meu într-adevăr dorea să fie acolo.

23 Dar iată, membrele mele și-au recăpătat puterea din nou și eu am stat pe picioarele mele și am vestit poporului că fusesem născut pentru Dumnezeu.

24 Da, și de la acel timp, chiar până acum, am muncit fără întrerupere ca să pot aduce suflete la pocăință; ca să pot să le aduc să guste din bucuria nemărginită din care am gustat eu; pentru ca și ei, de asemenea, să fie născuți pentru Dumnezeu și să fie umpluți de Duhul Sfânt.

25 Da, și acum iată, o, fiul meu, Domnul îmi dă mie o bucurie nespus de mare în rodul muncilor mele;

26 Căci datorită cuvântului care mi-a fost împărtășit mie, iată, mulți au fost născuți pentru Dumnezeu și au gustat tot așa cum am gustat eu; și au văzut la fel, tot așa cum am văzut eu; de aceea, ei cunosc aceste lucruri despre care le-am spus, tot așa cum le cunosc eu; iar cunoștința pe care eu o am este de la Dumnezeu.

27 Și eu am fost sprijinit în încercări și neazuri de tot felul, da, și în tot felul de suferințe; da, Dumnezeu m-a eliberat din închisoare și din sclavie și din moarte; da, și eu mi-am pus încrederea în El și El iar mă va elibera.

28 Și eu știu că El mă va înălța pe mine în ultima zi ca să locuiesc cu El în slavă; da, și eu Îl voi preamări pe El în vecii vecilor, căci El i-a scos pe strămoșii noștri afară din Egipt; și El i-a înghițit pe egipteni în Marea Roșie; și El i-a condus pe ei, cu puterea Sa, până în țara făgăduită; da, și El i-a eliberat pe ei din când în când din sclavie și din robie.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Da, și El, de asemenea, i-a scos pe strămoșii noștri afară din țara Ierusalimului; și El, de asemenea, prin puterea Sa veșnică, i-a eliberat pe ei din sclavie și din robie, din când în când, chiar și până în ziua de astăzi; iar eu am păstrat întotdeauna în memorie robia lor; da, și tu, de asemenea, trebuie să păstrezi în memorie robia lor, tot așa cum eu am făcut-o.

30 Dar iată, fiul meu, aceasta nu este totul; căci tu trebuie să știi, la fel cum eu știu, că în măsura în care vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei prospera în țară; și tu trebuie, de asemenea, să știi că, în măsura în care tu nu vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei fi alungat din prezența Lui. Acum, aceasta este potrivit cuvântului Lui.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 Și acum, fiul meu Helaman, îți poruncesc ție să iei cronicile care mi-au fost încredințate;
- 2 Și eu, de asemenea, îți poruncesc ție să păstrezi o cronică a acestui popor pe plăcile lui Nefi, tot așa cum eu am făcut, și să păstrezi toate aceste lucruri sfinte pe care eu le-am păstrat, tot așa cum eu le-am păstrat; căci ele sunt păstrate pentru un scop înțelept.
- 3 Și aceste plăci de aramă care conțin aceste inscripții, care conțin pe ele cronicile sfintelor scripturi, care au genealogia strămoșilor noștri, chiar de la început—
- 4 Iată, a fost profețit de către strămoșii noștri cum că ele trebuie să fie păstrate și transmise de la o generație la alta și să fie păstrate și conservate de către mâna Domnului până când ele se vor răspândi în fiecare națiune, neam, limbă și popor, pentru ca acestea să afle tainele cuprinse în ele.
- 5 Și acum, iată, dacă ele sunt păstrate, ele trebuie să-și mențină strălucirea; da, și ele își vor menține strălucirea; da, și, de asemenea, toate plăcile care conțin ceea ce este Sfânta Scriptură.
- 6 Acum, voi ați putea să credeți că aceasta este nebulie din partea mea; dar iată, vă zic vouă că prin lucruri mici și simple lucruri mari sunt înfăptuite; și mijloacele mici de multe ori îi fac de rușine pe cei înțelepți.
- 7 Și Domnul Dumnezeu lucrează prin mijloace prin care să aducă la îndeplinire scopurile Sale cele mari și veșnice; și prin mijloace foarte mici îi face de rușine Domnul pe cei înțelepți și înfăptuiește salvarea multor suflete.
- 8 Și până acum, a fost înțelepciunea lui Dumnezeu ca aceste lucruri să fie păstrate; căci iată, ele au lărgit memoria acestui popor, da, și i-au convins pe mulți de greșeala căilor lor și i-a adus pe ei la cunoașterea Dumnezeului lor, pentru salvarea sufletelor lor.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Da, vă spun vouă, dacă nu ar fi fost datorită acestor lucruri pe care aceste scrieri le conțin, care sunt pe aceste plăci, atunci Amon și frații lui nu ar fi putut să convingă pe atât de multe mii de lamaniți despre tradiția greșită a strămoșilor lor; da, aceste cronici și cuvintele lor i-au adus la pocăință; cu alte cuvinte, acestea i-au adus pe ei la cunoașterea Domnului Dumnezeu lor și la faptul de a se bucura în Isus Hristos, Mântuitorul lor.

10 Și cine știe dacă ele nu vor fi mijloacele prin care multe mii dintre ei, da, precum și, de asemenea, multe mii dintre frații noștri încăpățânați, neștiți, care acum își împietresc inimile în păcat și în nedreptăți, vor fi aduși la cunoașterea Mântuitorului lor?

11 Acum, aceste taine nu-mi sunt făcute cunoscute mie în întregime; de aceea, eu mă voi abține.

12 Și ar putea fi destul dacă eu doar pomenesc că ele sunt păstrate pentru un scop înțelept, care scop este cunoscut lui Dumnezeu; căci El sfătuiește cu înțelepciune în toate lucrările Sale, iar cărările Lui sunt drepte și calea Lui este un cerc veșnic.

13 O, adu-ți aminte, adu-ți aminte, fiul meu Helaman, cât de stricte sunt poruncile lui Dumnezeu. Și El a zis: Dacă veți ține poruncile Mele, atunci voi veți prospera în țară—dar dacă voi nu veți ține poruncile Lui, atunci veți fi alungați din prezența Lui.

14 Și acum, adu-ți aminte, fiul meu, că Dumnezeu ți-a încredințat ție aceste lucruri care sunt sfinte, pe care El le-a păstrat sfinte și pe care El, de asemenea, le va păstra și le va conserva pentru un scop înțelept pentru El, pentru ca El să-și arate puterea către generațiile viitoare.

15 Și acum iată, îți spun ție prin spiritul profeției că, dacă tu încalci poruncile lui Dumnezeu, iată, aceste lucruri care sunt sfinte vor fi luate de la tine prin puterea lui Dumnezeu și tu vei fi dat pe mâna lui Satana pentru ca el să te ceară ca pe pleavă în vânt.

16 Dar dacă tu ții poruncile lui Dumnezeu și faci cu aceste lucruri care sunt sfinte așa cum Domnul ți-a poruncit ție (căci trebuie să faci apel la Domnul pentru toate lucrurile, pentru orice vei face cu ele), iată, nici o putere de pe pământ sau din iad nu poate să le ia de la tine, căci Dumnezeu este puternic în îndeplinirea tuturor cuvintelor Sale.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

17 Căci El va înfăptui toate făgăduielile Sale pe care ți le va face, căci a împlinit făgăduielile Sale pe care El le-a făcut strămoșilor noștri.

18 Căci El le-a făgăduit lor că va păstra aceste lucruri la El pentru un scop înțelept pentru ca El să-și poată arăta puterea către generațiile viitoare.

19 Și acum, iată, El a înfăptuit unul dintre scopuri, și anume reîntorcerea multor mii de lamaniți la cunoașterea adevărului; și El le-a arătat lor puterea Sa în ei și El, de asemenea, își va mai arăta puterea în ei către generațiile viitoare; de aceea, ele trebuie să fie păstrate.

20 De aceea, îți poruncesc ție, fiul meu Helaman, să fii sârguincios în îndeplinirea tuturor cuvintelor mele și să fii sârguincios în ținerea poruncilor lui Dumnezeu, așa cum ele sunt scrise.

21 Și acum, îți voi vorbi despre acele douăzeci și patru de plăci ca tu să le păstrezi, pentru ca tainele și lucrările întunericului, precum și lucrările lor secrete sau lucrările secrete ale acelor oameni care au fost distruși să poată fi făcute cunoscute acestui popor; da, toate crimele, furturile și jefuirile lor, precum și toate ticăloșiile și lucrurile lor abominabile să poată fi făcute cunoscute acestui popor; da, și ca tu să păstrezi aceste tălmăcitoare.

22 Căci iată, Domnul a văzut că poporul Său a început să lucreze în întuneric, da, să făptuiască crime secrete și lucruri abominabile; de aceea, Domnul a zis, dacă nu se pocăiesc, atunci ei vor trebui să fie distruși de pe fața pământului.

23 Și Domnul a zis: Eu voi pregăti pentru slujitorul meu, Gazelem, o piatră, care va străluci cu lumină în întuneric pentru ca Eu să pot să dezvălui către poporul Meu care Mă slujește pe Mine, pentru ca Eu să le pot dezvălui lor lucrările fraților lor, da, lucrările lor secrete, lucrările lor de întunecime, precum și ticăloșia și lucrurile lor abominabile.

24 Și acum, fiul meu, aceste tălmăcitoare au fost pregătite pentru ca și cuvântul lui Dumnezeu să poată fi înfăptuit, pe care El l-a vorbit, zicând:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

25 Eu voi aduce din întuneric la lumină toate lucrările lor secrete și lucrurile lor abominabile; și dacă ei nu se vor pocăi, Eu îi voi distruge pe ei de pe fața pământului; și Eu voi aduce la lumină toate secretele lor și lucrurile lor abominabile către toate națiunile care vor stăpâni pământul după aceea.

26 Și acum, fiul meu, noi vedem că ei nu s-au pocăit; de aceea, au fost distruși; și, până acum, cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit; da, lucrurile lor abominabile secrete au fost scoase afară din întuneric și ne-au fost făcute cunoscute nouă.

27 Și acum, fiul meu, îți poruncesc ție ca tu să păstrezi toate jurămintele lor și toate legămintele lor și înțelegerile lor în lucrurile lor abominabile secrete; da, și toate semnele și minunile lor trebuie tu să le reții de la acest popor pentru ca să nu le cunoască, în afară numai dacă ei din întâmplare ar cădea, de asemenea, în întuneric și ar fi distruși.

28 Căci iată, este un blestem peste toată această țară, că distrugerea va veni asupra tuturor acelor lucrători ai întunericului, în acord cu puterea lui Dumnezeu, atunci când ei sunt copti pe deplin; de aceea, eu doresc ca acest popor să nu fie distrus.

29 De aceea, tu trebuie să păstrezi aceste planuri secrete despre jurămintele și legămintele acestui popor; și numai ticăloșia, crimele și lucrurile lor abominabile va trebui tu să le faci lor cunoscute; și tu va trebui să-i înveți pe ei să urască asemenea ticăloșie și lucruri abominabile și crime; și tu, de asemenea, va trebui să-i înveți pe ei că acești oameni au fost distruși din cauza ticăloșiei, a lucrurilor lor abominabile și a crimelor lor.

30 Căci iată, ei i-au ucis pe toți profetii Domnului care au venit la ei ca să le vestească nedreptățile lor; iar sângele acelora pe care i-au ucis L-a implorat pe Domnul Dumnezeu lor pentru răzbunare asupra acelora care erau ucigașii lor; și astfel, judecățile lui Dumnezeu au venit asupra acestor lucrători ai întunericului și ai combinațiilor secrete.

31 Da, și blestemată să fie în vecii vecilor țara acelor lucrători ai întunericului și ai combinațiilor secrete, chiar până la distrugerea lor, dacă ei nu se pocăiesc înainte de a fi copti cu totul.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

32 Și acum, fiul meu, adu-ți aminte de cuvintele pe care le-am vorbit către tine; nu te încrede în acele planuri secrete ale poporului tău, ci învață-i pe ei o ură veșnică împotriva păcatului și a nedreptății.

33 Predică-le lor pocăință și credință în Domnul Isus Hristos; învață-i pe ei să se umilească și să fie blajini și umili în inimile lor; învață-i pe ei să reziste la orice ispită a diavolului, cu credință în Domnul Isus Hristos.

34 Învață-i pe ei să nu fie niciodată oboșiți de a face fapte bune, ci să fie blajini și umili în inimile lor; căci aceștia vor găsi odihnă pentru sufletele lor.

35 O, adu-ți aminte, fiul meu, și învață înțelepciune în tinerețea ta; da, învață în tinerețea ta să ții poruncile lui Dumnezeu.

36 Da, și imploră-L pe Dumnezeu pentru tot sprijinul; da, ca toate faptele tale să fie în Domnul; și oriunde te duci, fă ca acestea să fie în Domnul; da, ca toate gândurile tale să fie îndreptate către Domnul; da, ca toate simțirile inimii tale să fie puse în Domnul, în vecii vecilor.

37 Sfătuiește-te cu Domnul în toate faptele tale, iar El te va îndrepta pe tine către bine; da, atunci când te culci noaptea, culcă-te în Domnul pentru ca El să poată să vegheze asupra ta în somnul tău; iar atunci când te scoli dimineața, lasă-ți inima să fie plină de mulțumiri către Dumnezeu; și dacă tu faci aceste lucruri, atunci vei fi înălțat în ultima zi.

38 Și acum, fiul meu, eu am ceva de zis despre lucrul pe care strămoșii noștri l-au numit glob, sau îndrumător—sau strămoșii noștri l-au numit Liahona, care înseamnă, dacă este tălmăcit, o busolă; și Domnul a pregătit-o.

39 Și iată, nici un om nu poate lucra în felul acestei lucrături atât de neobișnuite. Și iată, ea a fost pregătită pentru ca să le arate strămoșilor noștri drumul pe care ei trebuia să călătorească în pustiu.

40 Și ea a lucrat pentru ei conform credinței lor în Dumnezeu; de aceea, dacă ei au avut credință ca să creadă că Dumnezeu putea să facă în așa fel ca acele indicatoare să arate drumul pe care ei trebuia să meargă, iată, așa s-a întâmplat; de aceea, ei au avut acest miracol, precum și alte miracole înfăptuite de către puterea lui Dumnezeu, zi de zi.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Cu toate acestea, pentru că acele miracole au fost înfăptuite prin mijloace mici, aceasta le-a arătat lor lucrări minunate. Când au fost leneși și au uitat să aplice credința și sârguința, atunci acele lucrări minunate au încetat, iar ei nu au progresat în călătoria lor;

42 De aceea, ei au rămas în pustiu sau nu au călătorit pe un drum drept și au suferit foame și sete din cauza păcatelor lor.

43 Și acum, fiul meu, aș dori ca tu să înțelegi că aceste lucruri nu sunt fără nici o umbră; căci, întrucât strămoșii noștri au fost înceți în a da atenție acestei busole (acum aceste lucruri sunt vremelnice), ei nu au prosperat; tot așa se întâmplă și cu lucrurile care sunt spirituale.

44 Căci iată, este tot atât de ușor să dai atenție cuvântului lui Hristos, care îți va indica drumul drept către fericirea veșnică, pe cât a fost pentru strămoșii noștri să dea atenție acestei busole, care le indica lor calea dreaptă către țara făgăduită.

45 Și acum zic, nu este un semn în acest lucru? Căci tot atât de sigur cum această busolă i-a adus pe strămoșii noștri, urmând direcția ei, până la țara făgăduită, tot așa cuvintele lui Hristos, dacă le urmezi direcția, ne duc pe noi dincolo de această vale a întristării într-o țară mai bună, a făgăduinței.

46 O, fiul meu, nu ne lăsa pe noi să fim leneși datorită ușurinței drumului; căci așa a fost cu strămoșii noștri; căci așa a fost pregătit pentru ei, că, dacă ei s-ar uita, atunci ar putea trăi; tot așa este și cu noi. Calea este pregătită și, dacă noi ne uităm, atunci noi putem trăi în veșnicie.

47 Și acum, fiul meu, vezi să ai grijă de aceste lucruri sfinte, da, vezi să te uiți către Dumnezeu și să trăiești. Du-te la acest popor, și vestește-i cuvântul și fii cumpătat. Fiul meu, rămas bun.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Alma 38

- 1 Fiul meu, apleacă-ți urechea la cuvintele mele, căci îți zic ție, tot așa cum i-am zis și lui Helaman, cum că în măsura în care tu vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei prospera în țară; și în măsura în care tu nu vei ține poruncile lui Dumnezeu, tu vei fi alungat din prezența Lui.
- 2 Și acum, fiul meu, am încredere că voi avea mare bucurie în tine datorită neclintirii tale și a credinței tale în Dumnezeu; căci așa cum tu ai început în tinerețea ta să privești către Domnul Dumnezeuul tău, tot așa eu nădăjduiesc că vei continua în ținerea poruncilor Lui; căci binecuvântat este acela care rabdă până la sfârșit.
- 3 Eu îți zic ție, fiul meu, că deja am mare bucurie în tine datorită credinței și sânguinței tale, și a răbdării, și a îndurărilor tale îndelungate în poporul zoramitelor.
- 4 Căci știi că tu ai fost în sclavie; da, și, de asemenea, știi că ai fost bătut cu pietre din cauza cuvântului; iar tu ai suportat toate aceste lucruri cu răbdare, pentru că Domnul a fost cu tine; și acum tu știi că Domnul te-a eliberat.
- 5 Și acum, fiul meu, Șiblon, aș dori ca tu să-ți aduci aminte că, în măsura în care îți vei pune încrederea în Dumnezeu, tu vei fi eliberat din încercările tale și din necazurile tale și din suferințele tale; și vei fi înălțat în ultima zi.
- 6 Acum, fiul meu, nu aș dori ca tu să crezi că știi aceste lucruri prin mine însumi, ci este Spiritul lui Dumnezeu care este în mine, care îmi face cunoscute aceste lucruri; căci, dacă eu nu m-aș fi născut din Dumnezeu, atunci eu nu aș fi cunoscut aceste lucruri.
- 7 Dar iată, Domnul, în marea Sa milă, l-a trimis pe îngerul Său să-mi vestească mie că trebuie să pun capăt lucrării de distrugere a poporului Său; da, și eu am văzut un înger față în față și el a vorbit cu mine, iar glasul lui era ca tunetul și acesta a cutremurat întregul pământ.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

8 Și s-a întâmplat că timp de trei zile și trei nopți am fost în cea mai amară durere și frică a sufletului; și, niciodată, până când nu L-am implorat pe Domnul Isus Hristos pentru milă, nu am primit iertarea păcatelor mele. Dar iată, eu L-am implorat pe El și am găsit pace în suflet.

9 Și acum, fiul meu, ți-am spus acestea pentru ca tu să poți afla înțelepciunea, pentru ca tu să poți învăța de la mine că nu este nici o altă cale sau alte mijloace prin care omul poate fi salvat, ci numai în și prin Hristos. Iată, El este viața și lumina lumii. Iată, El este cuvântul adevărului și al dreptății.

10 Și acum, așa cum tu ai început să predici cuvântul, tot așa aș dori ca tu să continui să predici; și eu aș dori să fii sărguincios și cumpătat în toate lucrurile.

11 Vezi să nu fii înălțat în mândrie; da, vezi să nu te fâlești cu propria-ți înțelepciune și nici cu puterea ta mare.

12 Folosește curajul, iar nu dominarea; și, de asemenea, vezi să-ți pui frâu tuturor pasiunilor tale pentru ca să fii plin de dragoste; vezi să te abții de la lenevie.

13 Nu te ruga așa cum fac zoramii, căci tu ai văzut că ei se roagă pentru ca să fie auziți de oameni și ca să fie lăudați pentru înțelepciunea lor.

14 Nu spune: O, Dumnezeu, Îți mulțumesc Ție pentru că noi suntem mai buni decât frații noștri; ci mai degrabă spune: O, Doamne, iartă nevrednicia mea și adu-Ți aminte de frații mei în milă—da, recunoaște-ți nevrednicia în fața lui Dumnezeu oricând.

15 Și fie ca Domnul să-ți binecuvânteze sufletul și să te primească în împărăția Sa în ultima zi ca să stai în pace. Acum du-te, fiul meu, și predică tu cuvântul către acest popor. Fii cumpătat. Fiul meu, rămas bun.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 Și acum, fiul meu, am să-ți spun ție ceva mai mult decât i-am spus fratelui tău; căci iată, nu ai observat tu neclintirea fratelui tău, credința lui și sârguința lui în ceea ce privește ținerea poruncilor lui Dumnezeu? Iată, nu a dat el un exemplu bun pentru tine?
- 2 Căci tu nu ai dat atât de multă atenție cuvintelor mele așa cum a făcut fratele tău, printre poporul zoramitilor. Acum, aceasta este ceea ce eu am împotriva ta; tu ai continuat să te fâlești cu puterea și înțelepciunea ta.
- 3 Și aceasta nu este totul, fiul meu. Tu ai făcut ceea ce era dureros pentru mine; căci tu ți-ai părăsit slujirea și te-ai dus în țara lui Siron, între granițele lamanitilor, după curva Isabela.
- 4 Da, ea a furat inimile multora; dar aceasta nu a fost o scuză pentru tine, fiul meu. Tu ar fi trebuit să ai grijă de slujirea care ți-a fost încredințată.
- 5 Nu știi tu, fiul meu, că aceste lucruri sunt abominabile în ochii Domnului; da, mai odioase decât orice alte păcate, în afară de vărsarea de sânge nevinovat sau de tăgăduirea Duhului Sfânt?
- 6 Căci iată, dacă tu tăgăduiești pe Duhul Sfânt odată ce a avut loc în tine și tu știi că Îl tăgădui, iată, acesta este un păcat de neiertat; da, și oricine ucide împotriva luminii și a cunoașterii lui Dumnezeu nu este ușor pentru el să obțină iertare; da, eu îți zic ție, fiul meu, că nu este ușor pentru el să capete iertare.
- 7 Și acum, fiul meu, aș dori de la Dumnezeu ca tu să nu fi fost vinovat de o crimă atât de mare. Eu nu aș mai zăbovi asupra crimelor tale ca să-ți sfășii sufletul, dacă aceasta nu ar fi pentru binele tău.
- 8 Dar iată, nu poți să-ți ascunzi crimele de Dumnezeu; și dacă nu te pocăiești, acestea vor fi o mărturie împotriva ta în ultima zi.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Acum, fiul meu, aş dori ca tu să te pocăieşti şi să renunţi la păcatele tale; şi să nu te mai duci după poftele ochilor tăi, ci abţine-te de la toate aceste lucruri; căci dacă nu faci așa, atunci tu, nici într-un caz, nu vei putea să moşteneşti împărăţia lui Dumnezeu. O, adu-ţi aminte şi ia asupra ta şi abţine-te de la aceste lucruri.
- 10 Şi eu îţi poruncesc să-ţi iei asupra ta să te sfătuieşti cu fraţii tăi mai mari în acţiunile tale; căci, iată, tu eşti în tinereţea ta şi ai nevoie să fii îngrijit de fraţii tăi. Şi ascultă de sfatul lor.
- 11 Nu îngădui să fii dus în rătăcire de nici un lucru zadarnic şi nebunesc; nu îngădui ca diavolul să-ţi ducă iarăşi în rătăcire inima după acele curve păcătoase. Iată, o, fiul meu, ce mare nedreptate ai adus tu asupra zoramitelor; căci atunci când au văzut purtarea ta, ei nu au vrut să creadă în cuvintele mele.
- 12 Şi acum Spiritul Domnului îmi spune mie: Porunceşte copiilor tăi să facă bine, ca să nu ducă în rătăcire inimile multor oameni la distrugere; de aceea îţi poruncesc ție, fiul meu, în frica lui Dumnezeu, ca tu să te abţii de la nedreptăţile tale;
- 13 Ca să te întorci către Domnul cu toată mintea, puterea şi tăria ta; ca tu să nu mai abaţi inimile ca să păcătuiască; ci, mai degrabă, întoarce-te la ei şi recunoaşte-ţi greşelile şi răul pe care le-ai făcut.
- 14 Nu căuta bogăţii sau lucruri deşarte de-ale acestei lumi; căci iată, nu poţi să le iei cu tine.
- 15 Şi acum, fiul meu, aş dori să-ţi spun ceva despre venirea lui Hristos. Iată, îţi zic ție că El este Cel care cu siguranţă va veni să ia păcatele lumii; da, El va veni ca să anunţе veşti bune de salvare către poporul Său.
- 16 Şi acum, fiul meu, aceasta a fost slujirea la care tu ai fost chemat, ca să anunţi aceste veşti bune către acest popor, ca să le pregăteşti minţile; sau, mai degrabă pentru ca salvarea să poată veni către ei, pentru ca ei să pregătească minţile copiilor lor ca să audă cuvântul, la timpul venirii Lui.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

17 Și acum, îți voi ușura întrucâtva mintea în legătură cu acest subiect. Iată, tu te minunezi de ce aceste lucruri trebuie să fie cunoscute cu așa de mult timp înainte. Iată, îți zic ție, nu este un suflet în acest timp tot atât de prețios pentru Dumnezeu ca și un suflet la timpul venirii Sale?

18 Nu este tot atât de necesar ca planul mântuirii să fie făcut cunoscut acestui popor la fel ca și copiilor lor?

19 Nu este tot atât de ușor pentru Domnul, la acest timp, ca să-l trimită pe îngerul Său ca să ne anunțe nouă aceste vești bune, la fel ca și copiilor noștri sau la fel ca și după timpul venirii Sale?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Acum, fiul meu, iată încă ceva ce aş dori să-ţi spun ție; căci simt că mintea ta este neliniştită în legătură cu învierea morţilor.
- 2 Iată, îţi zic ție că nu este nici o înviere—sau, aş spune cu alte cuvinte, că acest muritor nu se înveşmântează cu nemurire, această corupţie nu se înveşmântează cu incorupţie—până după venirea lui Hristos.
- 3 Iată, El va aduce la înfăptuire învierea morţilor. Dar iată, fiul meu, învierea încă nu este aici. Acum, eu îţi dezvălui ție o taină; cu toate acestea, există multe taine care sunt păstrate pentru ca nimeni să nu le cunoască în afară de Dumnezeu Însuşi. Dar îţi arăt ție un lucru despre care L-am întrebat cu sârguinţă pe Dumnezeu, ca să pot să-l cunosc—acesta este în legătură cu învierea.
- 4 Iată, este un anumit timp determinat când toţi vor trebui se ridice din morţi. Acum, când acest va veni timp, nimeni nu ştie; dar Dumnezeu cunoaşte timpul care este stabilit.
- 5 Acum, dacă va fi un timp sau un al doilea timp, sau al treilea timp pentru ca oamenii să se ridice din morţi, aceasta nu este important; căci Dumnezeu cunoaşte toate aceste lucruri; şi este destul pentru mine să ştiu că aceasta este situaţia—că este un timp stabilit când toţi se vor ridica din morţi.
- 6 Acum, trebuie să fie un timp între momentul morţii şi cel al învierii.
- 7 Şi acum, eu aş întreba ce se întâmplă cu sufletele oamenilor de la timpul morţii până la timpul stabilit pentru înviere?
- 8 Acum, dacă este mai mult decât un timp stabilit pentru oameni să se ridice din morţi, aceasta nu este important; căci nu toţi mor deodată, şi aceasta nu este important; totul este ca o singură zi pentru Dumnezeu, iar timpul este măsurat numai pentru oameni.
- 9 De aceea, este un timp stabilit pentru oameni pentru ca ei să se ridice din morţi; şi este un interval de timp între momentul morţii şi cel al învierii. Şi acum, în legătură cu acest interval de timp, ceea se întâmplă cu sufletele oamenilor este lucrul despre care eu L-am întrebat cu sârguinţă pe Domnul pentru ca să cunosc; şi acesta este lucrul pe care eu îl cunosc.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

- 10 Și atunci când vine timpul ca toți să se ridice, atunci ei vor afla că Dumnezeu cunoaște toate timpurile care sunt stabilite pentru om.
- 11 Acum, în legătură cu starea sufletului dintre moarte și înviere—Iată, mi-a fost făcut mie cunoscut de către un înger cum că spiritele tuturor oamenilor, imediat ce părăsesc acest corp muritor da, spiritele tuturor oamenilor, fie că ei sunt buni sau răi, sunt luate acasă la acel Dumnezeu care le-a dat lor viață.
- 12 Și apoi se va întâmpla că spiritele celor care sunt drepti sunt primite într-o stare de fericire, care este numită paradis, o stare de odihnă, o stare de pace în care se vor odihni de toate necazurile lor și de toate grijile și întristările.
- 13 Și apoi se va întâmpla că spiritele celor păcătoși, da, ale acelora care sunt răi—căci iată, ele nu au nici parte și nici părticică din Spiritul Domnului; căci iată, ei aleg lucruri rele în loc de bune; de aceea, spiritul diavolului a intrat în ei și a pus stăpânire pe casa lor—și aceștia vor fi aruncați în întunericul de afară; acolo va fi plâns și gemete și scrâșniri de dinți; și aceasta din cauza nedreptăților lor, ei fiind înrobiți de către voința diavolului.
- 14 Acum, aceasta este starea sufletelor păcătoșilor, da, în întuneric; și o stare de groaznică și înfricoșată așteptare a indignării arzătoare a mâniei lui Dumnezeu asupra lor; astfel, ei rămân în această stare, tot așa cum cei drepti rămân în paradis până la timpul învierii.
- 15 Acum, sunt unii care au înțeles că această stare de fericire și această stare de nefericire a sufletului, înainte de înviere, a fost o primă înviere. Da, eu recunosc că aceasta ar putea să fie numită o înviere, înălțarea spiritului sau a sufletului și consemnarea lor la fericire sau la nefericire, potrivit cuvintelor care au fost spuse.
- 16 Și iată, iarăși a fost vorbit că este o primă înviere, o înviere a tuturor acelora care au fost sau care sunt, sau care vor fi, până la învierea lui Hristos din morți.
- 17 Acum, noi nu credem că această primă înviere, despre care se vorbește în felul acesta, poate fi învierea sufletelor și consemnarea lor la fericire sau la nefericire. Tu nu poți să presupui că aceasta este ceea ce înseamnă.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignment to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignment to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

18 Iată, eu îți zic ție: Nu, ci aceasta înseamnă reunirea sufletului cu trupul ale acelora din zilele lui Adam până la învierea lui Hristos.

19 Acum, dacă sufletele și trupurile acelora despre care s-a vorbit vor fi toate reunite dintr-odată, cei păcătoși, precum și cei dreپți, eu nu o spun; să fie destul că eu spun că ei toți vor veni; sau, cu alte cuvinte, învierea lor se înfăptuiește înainte de învierea celor care mor după învierea lui Hristos.

20 Acum, fiul meu, eu nu spun că învierea lor va veni la învierea lui Hristos; ci iată, eu numai îmi spun părerea că sufletele și trupurile celor dreپți sunt reunite la învierea lui Hristos și la înălțarea Lui la cer.

21 Dar dacă aceasta va fi la învierea Lui sau după aceea, eu nu o spun; dar atât spun, anume că este un interval de timp între moartea și învierea trupului și starea de fericire sau de nefericire a sufletului până la timpul care este stabilit de Dumnezeu pentru ca morții să vină și să fie reuniți, suflet și trup, și să fie aduși să stea în fața lui Dumnezeu și să fie judecați potrivit faptelor lor.

22 Da, aceasta aduce restaurarea acelor lucruri care au fost spuse de către gura profeților.

23 Sufletul va fi înapoiat trupului, iar trupul sufletului; da, și fiecare membru și încheietură vor fi înapoiate trupului lor; da, nici un fir de păr de pe cap nu va fi pierdut; ci toate lucrurile vor fi restaurate la forma lor proprie și perfectă.

24 Și acum, fiul meu, aceasta este restaurarea despre care s-a vorbit de către gura profeților—

25 Și atunci, cei dreپți vor străluci în împărăția lui Dumnezeu.

26 Dar iată, o moarte groaznică vine asupra celor păcătoși; căci ei mor în ceea ce privește lucrurile legate de lucrurile dreپții; căci ei sunt necurați și nici un lucru necurat nu poate să moștenească împărăția lui Dumnezeu; ci ei sunt alungați și consemnați să se împărtășească din roadele faptelor lor sau ale lucrărilor lor, care au fost rele; și ei beau drojdia unei cupe amare.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 Și acum, fiul meu, am ceva de spus în legătură cu restaurarea despre care s-a vorbit; căci iată, unii au denaturat scripturile și s-au dus departe în rătăcire din cauza acestui lucru. Și eu simt că mintea ta, de asemenea, a fost îngrijorată în legătură cu acest lucru. Dar iată, îți voi explica aceasta.
- 2 Eu îți zic, fiul meu, că planul restaurării este cerut de dreptatea lui Dumnezeu; căci este necesar ca toate lucrurile să fie restaurate la ordinea lor potrivită. Iată, este necesar și drept, potrivit cu puterea și cu învierea lui Hristos, ca sufletul omului să fie restituit trupului său și ca fiecare parte a trupului să fie restaurată pentru ea însăși.
- 3 Și este necesar, în dreptatea lui Dumnezeu, ca oamenii să fie judecați după faptele lor; iar dacă faptele lor în această viață au fost bune și dorințele inimilor lor au fost bune, ca ei, de asemenea, să fie restaurați în ziua din urmă la ceea ce este bun.
- 4 Iar dacă faptele lor sunt rele, atunci ei trebuie să fie restaurați la ceea ce este rău. De aceea, toate lucrurile trebuie să fie restaurate la ordinea lor potrivită, fiecare lucru la forma sa naturală—mortalitatea ridicată la nemurire, corupția la incorupție—ridicați la fericire fără sfârșit ca să moștenească Împărăția lui Dumnezeu, sau la nefericire fără sfârșit ca să moștenească împărăția diavolului, unii într-o parte, iar ceilalți în partea cealaltă—
- 5 Cel înălțat pentru fericire, în acord cu dorințele sale de fericire, sau în bine, în acord cu dorințele sale de bine; iar celălalt pentru rău, în acord cu dorințele sale de rău; căci tot așa cum el a dorit să facă rău cât e ziua de lungă, tot așa va avea el răsplata în rău atunci când vine noaptea.
- 6 Și așa este de partea cealaltă. Dacă el s-a pocăit de păcatele sale și a dorit dreptate până la sfârșitul zilelor sale, tot așa va fi el răsplătit pentru dreptate.
- 7 Aceștia sunt cei care sunt mântuiți de către Domnul; da, aceștia sunt cei care sunt luați, care sunt eliberați de la acea noapte de întuneric fără de sfârșit; și astfel ei stau în picioare sau cad; căci iată, ei sunt judecătorii lor înșiși, fie că fac bine sau rău.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

8 Acum, deciziile lui Dumnezeu sunt de neschimbat; de aceea, calea este pregătită pentru ca oricine care vrea să poată merge într-acolo și să fie salvat.

9 Și acum iată, fiul meu, nu risca încă o ofensă împotriva Dumnezeului tău despre acele puncte ale doctrinei, în care tu până acum ai riscat să păcătuiești.

10 Nu presupune că, pentru că s-a vorbit despre restaurare, asta înseamnă că tu vei fi restaurat de la păcat la fericire. Iată, îți spun ție, ticăloșia niciodată nu a fost fericire.

11 Și acum, fiul meu, toți oamenii care sunt într-o stare a firii sau eu aș spune, într-o stare carnală, sunt în fierea amărăciunii și în legăturile nedreptății; ei sunt fără Dumnezeu în lume și au mers împotriva naturii lui Dumnezeu; de aceea, ei sunt într-o stare contrară naturii fericirii.

12 Și acum iată, înțelesul cuvântului restaurare este de a lua un lucru dintr-o stare naturală și a-l pune într-o stare nenaturală sau a-l plasa pe acesta într-o stare opusă naturii lui?

13 O, fiul meu, nu este așa; ci înțelesul cuvântului restaurare este de a aduce iarăși înapoi rău pentru rău sau carnalul pentru carnal, sau diabolicul pentru diabolic—bun pentru ceea ce este bun; drept pentru ceea ce este drept; corect pentru ceea ce este corect; milos pentru ceea ce este milos.

14 De aceea, fiul meu, vezi să fii milos cu frații tăi; acționează just, judecă drept și fă bine tot timpul; și dacă tu faci toate aceste lucruri, atunci îți vei primi răsplata; da, tu vei avea mila restaurată iarăși pentru tine; tu vei avea dreptatea restaurată, iarăși, pentru tine; tu vei avea o judecată dreaptă restaurată, iarăși, pentru tine; și tu vei avea binele iarăși ca răsplată.

15 Căci ceea ce trimiți tu de la tine se va întoarce iarăși la tine și va fi restaurat; de aceea, cuvântul restaurare îl condamnă mai pe deplin pe cel păcătos și nu îl justifică deloc pe acesta.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 Și acum, fiul meu, eu îmi dau seama că este ceva mai mult care îți îngrijorează mintea, ceva ce tu nu poți înțelege—care este în legătură cu dreptatea lui Dumnezeu în pedepsirea celui păcătos; căci tu încerci să presupui că nu este drept ca păcătosul să fie consemnat la o stare de nefericire.
- 2 Acum iată, fiul meu, îți voi explica acest lucru. Căci iată, după ce Domnul Dumnezeu i-a trimis pe primii noștri părinți afară din grădina Edenului ca să cultive pământul din care ei au fost luați—da, El l-a alungat pe om și a așezat la capătul de răsărit al grădinii Edenului heruvimi și o sabie învăpăiată care se învârtea în toate părțile, ca să apere pomul vieții—
- 3 Acum, noi vedem că omul devenise la fel ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul; și de teamă ca el să nu-și întindă mâna și să ia, de asemenea, din pomul vieții și să mănânce și să trăiască pentru veșnicie, Domnul Dumnezeu a așezat heruvimi și sabia învăpăiată pentru ca el să nu guste din fruct—
- 4 Și astfel noi vedem că a existat un timp dat omului ca să se pocăiască, da, un timp de încercare, un timp în care să se pocăiască și să-L slujească pe Dumnezeu.
- 5 Căci iată, dacă Adam și-ar fi întins mâna imediat și ar fi gustat din pomul vieții, el ar fi trăit pentru veșnicie, potrivit cuvântului lui Dumnezeu, neavând nici un loc pentru pocăință; da, și, de asemenea, cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost deșert, iar marele plan al salvării ar fi fost împiedicat.
- 6 Dar iată, i-a fost dat omului să moară—de aceea, așa cum ei au fost alungați de la pomul vieții, ei trebuie să fie alungați de pe fața pământului—iar omul a decăzut pentru totdeauna, da, el a devenit om decăzut.
- 7 Și acum, tu vezi prin aceasta că primii noștri părinți au fost alungați atât vremelnic, cât și spiritual din prezența Domnului; și astfel noi vedem că ei au devenit oameni, care să urmeze propria lor voință.
- 8 Acum iată, nu a fost potrivit ca omul să fie salvat de la această moarte vremelnică, căci aceasta ar distruge marele plan al fericirii.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 De aceea, întrucât sufletul nu poate să moară niciodată, iar căderea a adus asupra întregii omeniri atât o moarte spirituală, cât și una vremelnică, ceea ce înseamnă că ei au fost alungați din prezența Domnului, a fost potrivit ca omenirea să fie salvată de la această moarte spirituală.
- 10 De aceea, cum ei deveniseră carnali, senzuali și diabolici prin firea lor, această stare de încercare a devenit pentru ei o stare ca să se pregătească; aceasta a devenit o stare de pregătire.
- 11 Și acum adu-ți aminte, fiul meu, că, dacă nu ar fi fost planul mântuirii (dacă îl dai pe acesta deoparte), atunci, imediat după ce ei ar muri, sufletele lor ar fi nenorocite, fiind alungate din prezența Domnului.
- 12 Și acum, nu exista nici un mijloc pentru salvarea oamenilor din această stare de decădere pe care omul a adus-o asupra sa însuși din cauza neascultării sale proprii;
- 13 De aceea, potrivit dreptății, planul mântuirii nu putea să fie împlinit decât cu condiția ca omul să se pocăiască în această stare de încercare, da, această stare de pregătire; căci, dacă aceste condiții nu sunt împlinite, atunci mila nu ar putea să se înfăptuiască decât dacă ar distruge lucrarea dreptății. Acum, lucrarea dreptății nu ar putea să fie distrusă; dacă ar fi așa, atunci Dumnezeu nu ar mai fi Dumnezeu.
- 14 Și astfel, noi vedem că toată omenirea a fost decăzută; și ei au fost prinși în strânsoarea dreptății; da, a dreptății lui Dumnezeu care i-a consemnat pe ei pentru veșnicie să fie alungați din prezența Sa.
- 15 Și acum, planul milei nu ar putea să fie adus la îndeplinire decât dacă o ispășire ar fi fost făcută; de aceea, Dumnezeu Însuși ispășește pentru păcatele lumii pentru ca să înfăptuiască planul milei, ca să satisfacă cerințele dreptății, pentru ca Dumnezeu să fie un Dumnezeu perfect, drept și, de asemenea, milos.
- 16 Acum, pocăința nu poate veni la oameni decât dacă ar fi fost o pedeapsă care, de asemenea, era veșnică, tot așa cum viața sufletului trebuia să fie, stabilită în opoziție cu planul fericirii, care a fost tot atât de veșnic ca și viața sufletului.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

17 Acum, cum ar putea un om să se pocăiască dacă el nu păcătuiește? Cum ar putea el păcătui dacă nu ar fi nici o lege? Cum ar putea fi o lege dacă nu ar fi o pedeapsă?

18 Acum, a fost o pedeapsă stabilită și o lege dreaptă dată, care i-a adus omului remușcări de conștiință.

19 Acum, dacă nu ar fi fost nici o lege dată—dacă un om ar ucide, el ar trebui să moară—i-ar fi lui teamă că ar muri dacă ar ucide?

20 Și, de asemenea, dacă nu ar fi fost nici o lege dată împotriva păcatului, atunci oamenilor nu le-ar fi frică să păcătuiască.

21 Și dacă nu ar fi fost nici o lege dată, dacă oamenii ar păcătui, ce-ar putea să facă dreptatea, sau mila, căci acestea nu ar avea nici un drept asupra făpturii?

22 Dar este o lege dată și o pedeapsă este stabilită și o pocăință este acordată; care pocăință este cerută de milă; altfel, dreptatea își cere drepturile asupra făpturii și execută legea, iar legea aplică pedeapsa; dacă nu ar fi așa, atunci lucrările dreptății ar fi distruse, iar Dumnezeu ar înceta să fie Dumnezeu.

23 Dar Dumnezeu nu încetează să fie Dumnezeu, iar mila își cere drepturile asupra celui pocăit, iar mila vine datorită ispășirii; iar ispășirea înfăptuiește învierea morților; iar învierea morților îi aduce înapoi pe oameni în prezența lui Dumnezeu; și astfel, ei sunt aduși înapoi în prezența Lui pentru ca să fie judecați după faptele lor, în acord cu legea dreptății.

24 Căci iată, dreptatea își exercită toate cerințele sale și, de asemenea, mila își cere drepturile asupra a tot ceea ce este al său; și astfel, nimeni în afară de cel cu adevărat plin de pocăință, nu este salvat.

25 Ce? Presupuneți voi că mila poate să jefuiască dreptatea? Eu vă zic vouă: Nu; nici o iotă. Dacă ar fi așa, atunci Dumnezeu ar înceta să fie Dumnezeu.

26 Și astfel, Dumnezeu înfăptuiește scopurile Sale mari și veșnice, care au fost pregătite încă de la crearea lumii. Și astfel se înfăptuiește Salvarea și mântuirea oamenilor, precum și distrugerea și nenorocirea lor.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

27 De aceea, o, fiul meu, oricine va vrea să vină, poate să vină și să guste liber din apele vieții; și oricine nu va vrea să vină, acela nu este forțat să vină; dar în ultima zi, lui i se va da potrivit faptelor sale.

28 Dacă a dorit să facă rău și nu s-a pocăit în zilele sale, iată, rău i se va face lui, în acord cu restaurarea lui Dumnezeu.

29 Și acum, fiul meu, doresc ca tu să nu mai lași aceste lucruri să te tulbure, ci să lași numai păcatele tale să te tulbure, cu acea tulburare care te va coborî pe tine către pocăință.

30 O, fiul meu, doresc ca tu să nu mai tăgăduiești dreptatea lui Dumnezeu. Nu te apuca să te scuzi pe tine însuși nici cătuși de puțin din cauza păcatelor tale, tăgăduind dreptatea lui Dumnezeu; ci lasă dreptatea lui Dumnezeu și mila Lui și suferințele Lui îndelungate să aibă control asupra inimii tale; și lasă-le pe acestea să te coboare pe tine cu umilință la pământ.

31 Și acum, o, fiul meu, tu ești chemat de Dumnezeu ca să predici cuvântul către acest popor. Și acum, fiul meu, du-te în drumul tău, vestește cuvântul cu adevăr și sobrietate pentru ca tu să poți aduce suflete la pocăință, pentru ca marele plan al milei să poată să-și ceară drepturile asupra lor. Și fie ca Dumnezeu să-ți dea ție după cuvintele mele. Amin.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 Și acum, s-a întâmplat că fiii lui Alma s-au dus printre oameni ca să le vestească cuvântul. Și Alma, de asemenea, el însuși nu s-a putut odihni și s-a dus și el.
- 2 Acum, noi nu trebuie să mai spunem nimic despre predicile lor, decât că ei au predicat cuvântul și adevărul, în acord cu spiritul profeției și al revelației; și ei au predicat potrivit ordinului sfânt al lui Dumnezeu, prin care au fost chemați.
- 3 Și acum mă reîntorc la o relatare a războaielor dintre nefiți și lamaniți, în cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor.
- 4 Căci iată, s-a întâmplat că zoramiții au devenit lamaniți; de aceea, la începutul celui de-al optsprezecelea an, poporul nefiților a văzut că lamaniții năvăleau peste ei; de aceea, au făcut pregătiri de război; da, și-au adunat laolaltă oștirile în țara lui Ierșon.
- 5 Și s-a întâmplat că lamaniții au venit cu miile; și ei au venit în țara lui Antionum, care este țara zoramiților; și un om cu numele de Zerahemna era conducătorul lor.
- 6 Și acum, întrucât amaleciții erau într-o stare mai rea și mai criminală decât lamaniții, în ei și prin ei, de aceea Zerahemna a numit căpitani-șefi peste lamaniți, iar ei erau cu toții amaleciți și zoramiți.
- 7 Acum, el a făcut aceasta pentru ca să poată să păstreze ura lor împotriva nefiților, pentru ca ei să poată să-i aducă pe aceștia în subjugare pentru îndeplinirea planurilor sale.
- 8 Căci iată, planurile lui erau ca să-i ațâțe pe lamaniți la mânie împotriva nefiților; el a făcut aceasta pentru ca să-și asume putere mare asupra lor, și pentru ca să câștige putere asupra nefiților, aducându-i pe ei în sclavie.
- 9 Și acum, planul nefiților era să-și întrețină pământurile și casele lor, nevestele și copiii lor pentru ca ei să-i apere pe aceștia de mâinile dușmanilor lor; și, de asemenea, pentru ca ei să-și păstreze drepturile și privilegiile, da, și libertatea lor, pentru ca ei să-L preaslăvească pe Dumnezeu după dorințele lor.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

10 Căci ei știaau că dacă ar cădea în mâinile lamaniților, atunci pe oricine care ar preaslăvi pe Dumnezeu în spirit și în adevăr, pe Dumnezeul cel Adevărat și Viu, pe acela lamaniiții l-ar distruge.

11 Da, și ei, de asemenea, cunoșteau ura nemărginită a lamaniților împotriva fraților lor, care erau poporul anti-nefi-lehiților, care erau numiți poporul lui Amon—și ei nu voiau să pună mâna pe arme, da, ei făcuseră un legământ și nu voiau să-l încalce—de aceea, dacă ar fi căzut în mâinile lamaniților, atunci ei ar fi fost distruși.

12 Iar nefiții nu sufereau ca ei să fie distruși; de aceea, le-au dat lor pământuri ca să le moștenească.

13 Iar poporul lui Amon le-a dat nefiților o mare parte din bunurile lor pentru ca ei să-și întrețină oștirile; și astfel, nefiții erau nevoiți să reziste singuri împotriva lamaniților, care erau un amestec între Laman și Lemuel și fiii lui Ismael, precum și toți aceia care au descins din nefiți, care erau amaleciți și zoramiți și urmașii preoților lui Noe.

14 Acum, acei urmași erau atât de numeroși, aproape cât și nefiții; și astfel, nefiții au fost nevoiți să se lupte cu frații lor, chiar până la vărsare de sânge.

15 Și s-a întâmplat că în timp ce oștirile lamaniților se adunaseră laolaltă în țara lui Antionum, iată, oștirile nefiților erau pregătite să-i întâlnească în țara lui Ierșon.

16 Acum, conducătorul nefiților, sau omul care fusese numit să fie căpitan-șef peste nefiți—acum, căpitanul-șef a luat comanda tuturor oștirilor nefiților—iar numele lui era Moroni;

17 Și Moroni a luat întreaga comandă, precum și conducerea războaielor lor. Și el avea numai douăzeci și cinci de ani atunci când a fost numit căpitan-șef peste oștirile nefiților.

18 Și s-a întâmplat că el i-a întâlnit pe lamaniiți la granițele Ierșonului și oamenii lui erau înarmați cu săbii și cu paloșe și cu tot felul de arme de război.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

19 Și când oștirile lamaniților au văzut că oamenii lui Nefi sau ai aceluia Moroni îi pregătiseră pe oamenii lor cu platoșe și cu scuturi, da, și, de asemenea, cu coifuri care să le apere capul și, de asemenea, erau îmbrăcați cu haine groase—

20 Acum, oștirea lui Zerahemna nu era pregătită cu nici un fel de lucruri din acestea; ei aveau numai săbiile și paloșele lor, arcurile și săgețile lor, pietrele și praștiile lor; și ei erau goi, în afară de o piele care le era înfășurată în jurul coapselor; da, toți erau goi, în afară de zoramii și de amaleciții;

21 Dar ei nu erau înarmați cu platoșe sau cu scuturi—de aceea, erau nespuse de înfricoșăți de oștirile nefiților din cauza armurilor lor, fără a mai ține seama de faptul că numărul lor era cu mult mai mare decât al nefiților.

22 Iată, acum s-a întâmplat că ei nu au îndrăznit să vină împotriva nefiților la granițele Ierșonului; de aceea, au plecat din țara lui Antionum în pustiu și au călătorit ocolind prin pustiu, departe, pe lângă izvorul râului Sidon pentru ca să poată veni în țara lui Manti și să pună stăpânire pe țară; căci ei nu au presupus că oștirile lui Moroni ar putea să știe unde se duseseră.

23 Dar s-a întâmplat că scurt timp după ce plecaseră în pustiu, Moroni a trimis spioni în pustiu ca să observe taberele lor; iar Moroni, de asemenea, cunoscând profețiile lui Alma, a trimis pe anumiți oameni la el, dorind ca acesta să-L întrebe pe Domnul dacă oștirile nefiților trebuia să se ducă să se apere împotriva lamaniților.

24 Și s-a întâmplat că a venit asupra lui Alma cuvântul Domnului, iar Alma i-a informat pe mesagerii lui Moroni că oștirile lamaniților mășăluiau de jur-împrejur în pustiu ca să treacă în țara lui Manti, ca să înceapă un atac asupra părții celei mai slabe a poporului. Iar mesagerii aceia s-au dus și i-au dat mesajul lui Moroni.

25 Acum Moroni, lăsând o parte din oștirea sa în țara Ierșonului, de teamă că, în vreun fel, o parte a lamaniților ar veni în acea țară și ar pune stăpânire pe oraș, a luat partea rămasă a oștirii sale și a trecut mășăluind în țara lui Manti.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jeršon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jeršon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

26 Și el a făcut ca toți oamenii din acea parte a țării să se adune laolaltă ca să se lupte împotriva lamaniților, ca să-și apere pământurile și țara lor, drepturile și libertățile lor; de aceea, ei au fost pregătiți pentru timpul când lamaniții trebuia să vină.

27 Și s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oștirea sa să fie ascunsă în valea care era lângă malul râului Sidon, care era la apus de râul Sidon din pustiu.

28 Iar Moroni a așezat spioni de jur-împrejur pentru ca să poată afla când va veni tabăra lamaniților.

29 Și acum, cum Moroni știa intenția lamaniților, că era intenția lor să-i distrugă pe frații lor sau să-i supună pe ei și să-i aducă în sclavie pentru ca ei să poată întemeia o împărăție pentru ei înșiși peste întreaga țară;

30 Și, de asemenea, cunoscând că singura dorință a nefiților era să-și apere pământurile lor și libertatea lor și Biserica lor, el a considerat că nu era nici un păcat ca el să-i apere printr-un șiretlic; de aceea, a aflat prin spionii săi pe ce drum urmau lamaniții să apuce.

31 De aceea, și-a împărțit oștirea și a adus o parte din ea în vale și a ascuns-o la răsăritul și la partea de miazăzi a dealului Ripla;

32 Iar partea rămasă a ascuns-o la apusul văii, la apus de râul Sidon și în jos, până la granițele țării lui Manti.

33 Și astfel, așezându-și oștirea după dorința sa, a fost pregătit să-i întâlnească pe ei.

34 Și s-a întâmplat că lamaniții au venit din partea de miazănoapte a dealului unde o parte din oștirea lui Moroni era ascunsă.

35 Și când lamaniții au trecut dealul Ripla și au venit în vale și au început să treacă râul Sidon, oștirea care era ascunsă în partea de miazăzi a dealului, era condusă de un om al cărui nume era Lehi; și el a condus oștirea sa și i-a încercuit pe lamaniți la răsărit, în spatele lor.

36 Și s-a întâmplat că lamaniții, când i-au văzut pe nefiți venind peste ei din spatele lor, s-au întors și au început să se lupte cu oștirea lui Lehi.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

37 Și lucrarea morții a început în amândouă taberele, dar a fost mai grozavă în partea lamaniților, căci goliciunea lor era expusă la loviturile grele ale nefiților cu săbiile lor și cu paloșele lor care aduceau moarte aproape la fiecare lovitură.

38 În timp ce de cealaltă parte câte un om dintre nefiți cădea din când în când din cauza săbiilor lor și din cauza pierderii de sânge, ei fiind apărați în părțile cele mai vitale ale trupului sau, părțile cele mai vitale ale trupului fiind apărate de loviturile lamaniților de către platoșele lor și de scuturile lor și de coifurile lor; și astfel, nefiții au înfăptuit lucrarea morții printre lamaniți.

39 Și s-a întâmplat că lamaniții s-au înfricoșat din cauza marii distrugerii dintre ei chiar până când au început să fugă către râul Sidon.

40 Și au fost urmăriți de către Lehi și de oamenii lui; și au fost mânați de către Lehi în apele Sidonului și au trecut apele Sidonului. Iar Lehi și-a păstrat oștirile pe malul râului Sidon, ca să nu-l treacă.

41 Și s-a întâmplat că Moroni și oștirea lui i-au întâlnit pe lamaniți în vale, de partea cealaltă a râului Sidon și au început să năvălească asupra lor și să-i ucidă.

42 Iar lamaniții au fugit iarăși din fața lor, către țara lui Manti; și iarăși au fost întâlniți de oștirile lui Moroni.

43 Acum, de data aceasta, lamaniții s-au luptat foarte mult; da, niciodată nu se văzuse ca lamaniții să se lupte cu atât de nespus de mare tărie și curaj, nu, nici măcar la început.

44 Și ei au fost inspirați de zoramii și amaleciții, care erau căpitanii-șefi ai lor și conducătorii lor, precum și de Zerahemna, care era căpitanul lor șef sau conducătorul lor șef și comandantul lor; da, ei s-au luptat ca balaurii și mulți dintre nefiți au fost uciși de mâinile lor, da, căci ei au rupt în două multe dintre coifurile lor și au străpuns multe dintre platoșele lor și au retezat multe dintre brațele lor; și astfel lamaniții s-au luptat cu o mână sălbatică.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breast-plates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

45 Cu toate acestea, nefiții erau inspirați de o cauză mai bună, căci ei nu se luptau pentru monarhie sau pentru putere, ci se luptau pentru casele lor și libertățile lor, nevestele lor și copiii lor pentru i toți ai lor, da, pentru riturile lor de închinăciune și pentru Biserica lor.

46 Și au făcut ceea ce credeau că era datoria lor pe care ei o aveau față de Dumnezeu lor; căci Domnul le spusese lor și strămoșilor lor că: În măsura în care voi nu sunteți vinovați de prima ofensă și nici de a doua, voi nu veți suferi să fiți uciși de mâna dușmanilor voștri.

47 Și iarăși, Domnul a spus că: Voi va trebui să vă apărați familiile chiar până la vărsare de sânge. De aceea, din această cauză se luptau nefiții cu lamaniții pentru ca să se apere pe ei înșiși și familiile lor și pământurile lor, țara lor și drepturile lor și religia lor.

48 Și s-a întâmplat că atunci când oamenii lui Moroni au văzut sălbăticia și mânia lamaniților, erau cât pe ce să se facă mici și să fugă de ei. Dar Moroni, simțind intenția lor, a trimis și a inspirat inimile lor cu aceste gânduri—da, gândul la pământurile lor, la libertatea lor, da, la libertatea lor din sclavie.

49 Și s-a întâmplat că ei s-au întors asupra lamaniților și L-au implorat într-un singur glas pe Domnul, Dumnezeu lor pentru libertatea și pentru eliberarea lor din sclavie.

50 Și ei au început să se ridice împotriva lamaniților cu putere; și în aceeași oră în care ei Îl imploraseră pe Domnul pentru eliberarea lor, lamaniții au început să fugă din fața lor; și au fugit chiar până la apele Sidonului.

51 Acum, lamaniții erau mai numeroși, da, mai mult decât dublu față de numărul nefiților; cu toate acestea, ei au fost gonțiți atât de mult, încât s-au adunat într-o singură ceată în vale, la malul râului Sidon.

52 De aceea, oștirile lui Moroni i-au încercuit pe ei, da, chiar de amândouă părțile râului, căci iată, la răsărit erau oamenii lui Lehi.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

53 De aceea, atunci când Zerahemna i-a văzut pe oamenii lui Lehi la răsărit de râul Sidon, și oștirile lui Moroni la apus de râul Sidon, și că ei erau înconjurați de către nefiți, atunci au fost loviți de spaimă.

54 Acum Moroni, când a văzut spaima lor, le-a poruncit oamenilor săi să se oprească din vărsarea sângelui lor.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 Și s-a întâmplat că s-au oprit și s-au retras câțiva pași de ei. Iar Moroni a spus către Zerahemna: Iată, Zerahemna, că noi nu dorim să fim oameni sângeroși. Voi știți că sunteți în mâinile noastre, dar totuși noi nu dorim să vă ucidem.
- 2 Iată, noi nu am ieșit la luptă împotriva voastră ca să vărsăm sângele vostru pentru putere; și nici nu dorim să aducem pe vreunul sub jugul sclaviei. Dar chiar acesta este motivul pentru care voi ați venit împotriva noastră; da, și voi sunteți mânioși pe noi din cauza religiei noastre.
- 3 Dar acum, voi vedeți că Domnul este cu noi; și vedeți că El v-a dat pe voi în mâinile noastre. Și acum, aș dori ca voi să înțelegeți că aceasta ne-a fost făcută nouă datorită religiei noastre și a credinței noastre în Hristos. Și acum, vedeți că nu puteți distruge această credință a noastră.
- 4 Acum, voi vedeți că aceasta este adevărata credință în Dumnezeu; da, vedeți că Dumnezeu ne va sprijini și ne va apăra și ne va conserva pe noi atât timp cât suntem credincioși Lui și credinței noastre și religiei noastre; și niciodată nu va permite Domnul ca noi să fim distruși, decât dacă am cădea în păcat și ne-am tăgădui credința.
- 5 Și acum, Zerahemna, îți poruncesc ție, în numele Acelui Dumnezeu Atotputernic care ne-a întărit brațele pentru ca noi să putem să câștigăm putere asupra voastră, prin credința noastră, prin religia noastră și prin ritualuri noastre de preaslăvire și prin Biserica noastră și prin sprijinul cel sfânt pe care noi îl datorăm nevestelor noastre și copiilor noștri, prin acea libertate care ne leagă pe noi de pământurile noastre și de țara noastră; da, și, de asemenea, prin păstrarea cuvântului sfânt al lui Dumnezeu căruia noi îi datorăm toată fericirea noastră; și prin tot ceea ce ne este nouă cel mai drag—
- 6 Da, și aceasta nu este totul; eu îți poruncesc ție prin toate dorințele pe care voi le aveți pentru viață, ca voi să depuneți în mâinile noastre armele voastre de război, iar noi nu vom căuta sângele vostru, ci vă vom cruța viețile, dacă vă veți duce în drumul vostru și nu veți mai veni cu război împotriva noastră.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 Și acum, dacă nu faceți aceasta, iată, voi sunteți în mâinile noastre, iar eu le voi porunci oamenilor mei să cadă asupra voastră și să aplice trupurilor voastre loviturile morții pentru ca voi să dispăreți; și atunci vom vedea noi cine va avea putere asupra acestui popor; da, vom vedea cine va fi adus în sclavie.

8 Și acum s-a întâmplat că atunci când Zerahemna a auzit aceste spuse, el a înaintat și a depus sabia sa și paloșul său și arcul său în mâinile lui Moroni și i-a spus: Iată, aici sunt armele noastre de război; noi vi le vom da vouă, dar nu vom permite să facem un jurământ către voi pe care noi știm că-l vom călca, la fel ca și copiii noștri; dar luați-ne armele de război și lăsați-ne să plecăm în pustiu; altfel, noi ne vom păstra săbiile și atunci noi vom pieri sau vom birui.

9 Iată, noi nu suntem din credința voastră; noi nu credem că Dumnezeu ne-a dat în mâinile voastre; ci credem că viclenia voastră este aceea care v-a scăpat de săbiile noastre. Iată, platoșele voastre și scuturile voastre sunt acelea care v-au scăpat.

10 Și acum, când Zerahemna a terminat de vorbit aceste cuvinte, Moroni i-a dat înapoi sabia și armele de război, pe care le primise de la Zerahemna, zicând: Iată, noi vom termina conflictul.

11 Acum, eu nu-mi aduc aminte cuvintele pe care le-am vorbit, de aceea, așa cum Domnul trăiește, voi nu trebuie să plecați, decât dacă plecați cu un jurământ că nu vă veți reîntoarce iarăși împotriva noastră în război. Acum, cum voi sunteți în mâinile noastre, noi vom vărsa sângele vostru pe pământ sau voi vă veți supune condițiilor pe care le-am propus.

12 Și acum, când Moroni a spus aceste cuvinte, Zerahemna și-a păstrat sabia; și el a fost mânios pe Moroni; și s-a repezit înainte ca să-l poată ucide pe Moroni; dar cum și-a ridicat sabia, iată, unul dintre soldații lui Moroni a lovit-o și a dat-o de pământ, încât aceasta s-a rupt la mâner; și, de asemenea, l-a lovit pe Zerahemna încât i-a luat pielea de pe cap și aceasta a căzut la pământ. Iar Zerahemna s-a retras din fața lor în mijlocul soldaților săi.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

13 Și s-a întâmplat că soldatul care stătea aproape, care îi luase lui Zerahemna pielea de pe cap, a apucat de păr pielea capului de pe jos și a pus-o în vârful sabiei sale și a întins-o către ei, zicându-le cu un glas puternic:

14 Așa cum această piele a capului a căzut la pământ, care este pielea capului șefului vostru, tot așa veți cădea voi la pământ dacă nu vă veți lepăda armele de război și nu veți pleca cu un legământ de pace.

15 Acum, au fost mulți care, atunci când au auzit aceste cuvinte și au văzut pielea capului din sabie, au fost izbiți de frică; și mulți au înaintat și și-au aruncat jos armele de război la picioarele lui Moroni și au încheiat un legământ de pace. Și toți care au încheiat legământul au fost lăsați să plece în pustiu.

16 Acum, s-a întâmplat că Zerahemna a fost nemaipomenit de mânios și i-a ațâțat la mânie pe cei rămași dintre soldații săi ca să se lupte și mai cu putere împotriva nefiților.

17 Și acum, Moroni a fost mânios din cauza încăpățănării lamaniților; de aceea, el le-a poruncit oamenilor săi să năvălească asupra lor și să-i ucidă. Și s-a întâmplat că ei au început să-i ucidă pe aceștia; da, iar lamaniții s-au luptat cu săbiile lor și cu puterea lor.

18 Dar iată, pielea lor goală și capul lor neacoperit erau expuse săbiilor ascuțite ale nefiților; da, iată ei au fost străpunși și loviți, da, și au căzut nemaipomenit de repede înaintea săbiilor nefiților; și au început să fie doborâți așa cum soldatul lui Moroni profețise.

19 Acum Zerahemna, când a văzut că erau cu toții cât pe ce să fie distruși, l-a implorat cu putere pe Moroni, făgăduind că va face un legământ cu ei, la fel ca și oamenii săi, dacă ei vor cruța viețile celor rămași și că niciodată nu vor mai veni iarăși la război împotriva lor.

20 Și s-a întâmplat că Moroni a făcut ca lucrarea morții să înceteze printre oameni. Și a luat armele de război de la lamaniți; și după ce ei au intrat într-un legământ de pace cu el, au fost lăsați să plece în pustiu.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

- 21 Acum, numărul morților lor nu a fost numărat din cauza mărimii numărului lor; da, numărul morților lor era nespus de mare, atât de partea nefiților cât și de partea lamaniților.
- 22 Și s-a întâmplat că ei i-au aruncat pe morții lor în apele Sidonului și aceștia au fost duși și sunt îngropați în adâncurile mării.
- 23 Și oștirile nefiților, sau ale lui Moroni, s-au reîntors și au venit la casele lor și la pământurile lor.
- 24 Și astfel s-a terminat cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi. Și astfel s-a încheiat cronica lui Alma, care a fost scrisă pe plăcile lui Nefi.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Relatarea poporului lui Nefi și a războaielor și conflictelor lui în zilele lui Helaman, potrivit scrierilor lui Helaman, pe care el a păstrat-o în zilele sale.

Alma 45

- 1 Iată, acum s-a întâmplat că oamenii lui Nefi erau nespuse de bucuroși pentru că Domnul îi eliberase iarăși din mâinile dușmanilor lor; de aceea, au dat mulțumiri Domnului, Dumnezeului lor; da, și au postit mult și s-au rugat mult și L-au preamărit pe Dumnezeu cu o bucurie nespuse de mare.
- 2 Și s-a întâmplat în cel de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, că Alma a venit la fiul său, Helaman, și i-a spus: Crezi tu în cuvintele pe care ți le-am vorbit despre acele cronici care au fost păstrate?
- 3 Iar Helaman i-a spus: Da, cred.
- 4 Iar Alma a spus iarăși: Crezi tu în Isus Hristos care va veni?
- 5 Iar el a spus: Da, cred în toate cuvintele pe care le-ai grăit.
- 6 Iar Alma i-a spus iarăși: Vei păstra tu poruncile mele?
- 7 Iar el a spus: Da, eu voi păstra poruncile tale cu toată inima.
- 8 Apoi Alma i-a spus: Bindecuvântat ești tu; iar Domnul te va face pe tine să prosperi în această țară.
- 9 Dar iată, am ceva să-ți profetesc ție; dar ceea ce îți voi profeti, tu să nu faci cunoscut; da, ceea ce eu îți profetesc ție nu va fi făcut cunoscut chiar până când profetia nu este împlinită; de aceea, scrie cuvintele pe care le voi spune.
- 10 Și acestea sunt cuvintele: Iată, eu simt că acest popor anume, nefiții, potrivit spiritului revelației care este în mine, patru sute de ani după ce Isus Hristos Se va arăta pe Sine către ei, vor rătăci în necredință.
- 11 Da, și apoi ei vor vedea războaie și molime, da, foame și vărsare de sânge, chiar până când poporul lui Nefi va dispărea—

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 Da, și aceasta pentru că ei vor rătăci în necredință și vor cădea în lucrările întunericului și ale imoralității, precum și în tot felul de nedreptăți; da, îți zic ție că, pentru că ei vor păcătui împotriva unei lumini și a unei cunoașteri atât de mari, da, îți zic ție că, din ziua aceea, a patra generație încă nu va muri cu totul înainte ca această mare nedreptate să vină.
- 13 Și atunci când ziua aceea mare va veni, iată, foarte curând va veni timpul când aceia care sunt acum sau seminția acelora care sunt acum numărați printre poporul lui Nefi, nu vor mai fi numărați printre poporul lui Nefi.
- 14 Dar oricine care va rămâne și nu va fi distrus în acea zi mare și înfricoșătoare va fi numărat printre lamaniți și va deveni asemănător acestora, toți, în afară de câțiva care vor fi numiți ucenicii Domnului; iar pe aceștia îi vor urmări lamaniții, chiar până când vor dispărea. Și acum, din cauza nedreptății, această profeție va fi împlinită.
- 15 Și acum s-a întâmplat că după ce Alma a spus aceste lucruri către Helaman, l-a binecuvântat pe acesta, precum și pe ceilalți fii ai săi; și, de asemenea, a binecuvântat pământul de dragul celor drepti.
- 16 Și a spus: Așa spune Domnul Dumnezeu —Blestemată va fi țara, da, această țară, pentru fiecare națiune, neam, limbă și popor, pentru distrugere, care păcătuiesc, atunci când sunt copti cu totul; și așa cum am spus, așa va fi; căci acesta este blestemul și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra țării, căci Domnul nu poate privi păcatul nici cu cea mai mică îngăduință.
- 17 Și acum, când Alma a spus aceste cuvinte, el a binecuvântat Biserica, da, pe toți aceia care vor sta neclintiți în credință de la acel timp încolo.
- 18 Și atunci când Alma a făcut aceasta, a plecat din țara lui Zarahemla ca și cum s-ar fi dus în țara lui Melec. Și s-a întâmplat că nu s-a mai auzit nimic despre el; cât despre moartea sau îngroparea lui, noi nu știm nimic.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melec. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

19 Iată, aceasta știm noi, anume că el a fost un om drept; și vorba a mers departe în Biserică cum că a fost luat de către Spirit sau îngropat de mâna Domnului, chiar la fel ca și Moise. Dar iată, scripturile spun că Domnul l-a luat pe Moise la El; și noi presupunem că El, de asemenea, l-a primit pe Alma, în spirit, la El; de aceea, din această cauză, noi nu știm nimic despre moartea și îngroparea lui.

20 Și acum, s-a întâmplat la începutul celui de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, că Helaman s-a dus prin popor ca să declare cuvântul către ei.

21 Căci iată, din cauza războaielor lor cu lamaniții și a numeroaselor conflicte și tulburări mici care au existat printre oameni a devenit potrivit să fie vestit cuvântul lui Dumnezeu printre ei, da, și ca o regulă să fie stabilită în Biserică.

22 De aceea, Helaman și frații lui au pornit iarăși ca să întemeieze Biserica în toată țara, da, în fiecare oraș din toată țara care era stăpânită de către poporul lui Nefi. Și s-a întâmplat că ei au numit preoți și învățători în toată țara, peste toate bisericile.

23 Și acum s-a întâmplat că după ce Helaman și frații lui au numit preoți și învățători peste biserici, un conflict a început printre ei, iar ei nu au vrut să dea ascultare cuvintelor lui Helaman și ale fraților lui;

24 Ci ei s-au făcut mândri, fiind înălțați în inimile lor, din cauza bogățiilor lor nespuse de mari; de aceea, au devenit bogați în ochii lor înșiși și nu au vrut să dea ascultare cuvintelor lor, anume să pășească drepti în fața lui Dumnezeu.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 Și s-a întâmplat că toți care nu au vrut să asculte de cuvintele lui Helaman și ale fraților lui erau adunați laolaltă împotriva fraților lor.
- 2 Și acum iată, ei au fost nespuse de mânioși într-atât, încât erau hotărâți să-i ucidă.
- 3 Acum, conducătorul acelor care erau mânioși împotriva fraților lor era un om mare și puternic; iar numele lui era Amalichia.
- 4 Și Amalichia era dornic să se facă rege; iar acei oameni care erau mânioși erau, de asemenea, dornici ca el să fie regele lor; și ei erau partea mai mare a judecătorilor inferiori din țară, iar ei erau în căutare de putere.
- 5 Și ei fuseseră conduși de lingușirile lui Amalichia să crea dă că, dacă îl vor sprijini și îl vor înscăuna ca rege al lor, atunci îi va face guvernatori asupra poporului.
- 6 Astfel erau duși în rătăcire de către Amalichia în conflicte, fără să țină seama de predicile lui Helaman și ale fraților lui, da, fără să țină seama de grija lor nespuse de mare pentru Biserică, fiindcă erau mari preoți în Biserică.
- 7 Și erau mulți în Biserică care credeau în cuvintele lingușitoare ale lui Amalichia, de aceea, s-au despărțit până și de Biserică; și astfel, treburile poporului lui Nefi erau deosebit de nesigure și de periculoase, în ciuda victoriei lor mari pe care o avuseseră asupra lamaniților și în ciuda bucuriilor mari pe care le avuseseră datorită eliberării lor de către mâna Domnului.
- 8 Astfel, vedem noi cât de repede copiii oamenilor Îl uită pe Domnul, Dumnezeu lor, da, cât de repede fac nedreptăți și sunt conduși în pierzanie de către cel rău.
- 9 Da, și noi, de asemenea, vedem marea ticăloșie pe care un om ticălos o poate face să se întâmple printre copiii oamenilor.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, inso-much that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

10 Da, noi vedem că Amalichia, pentru că era un om cu caracter viclean și un om cu multe vorbe lingușitoare, a dus la pierzanie inimile multor oameni ca să facă ticăloșii; da, și să caute să distrugă Biserica lui Dumnezeu și să distrugă temelia libertății pe care Dumnezeu le-a dat-o lor sau binecuvântarea pe care Dumnezeu o trimisese pe fața pământului de dragul celor drepti.

11 Și acum s-a întâmplat că atunci când Moroni, care era comandantul-șef al oștirilor neftiților, a auzit de aceste conflicte, el a fost mânios pe Amalichia.

12 Și s-a întâmplat că și-a sfâșiat veșmântul său; și a luat o bucată din el și a scris pe ea—În memoria Dumnezeului nostru, a religiei și libertății noastre și a păcii noastre, a nevestelor noastre și a copiilor noștri—și a prins-o la capătul unui par.

13 Și și-a pus pe cap coiful și platoșa și scuturile sale; și s-a încins cu armura sa în jurul coapselor; și a luat parul care avea la capăt veșmântul lui sfâșiat (și l-a numit pe acesta drapelul libertății) și s-a plecat până la pământ și s-a rugat cu putere la Dumnezeul său pentru ca binecuvântările libertății să fie asupra fraților săi atât timp cât un grup de creștini va rămâne să stăpânească țara—

14 Căci astfel erau numiți toți credincioșii adevărați ai lui Hristos, care aparțineau de Biserica lui Dumnezeu, de către cei care nu aparțineau de Biserică.

15 Iar aceia care aparțineau de Biserică erau credincioși; da, toți aceia care erau credincioși adevărați în Hristos au luat asupra lor, cu bucurie, numele lui Hristos sau creștini, după cum erau numiți, datorită credinței lor în Hristos, care trebuia să vină.

16 Și de aceea, la timpul acesta, Moroni s-a rugat ca să poată fi favorizate cauza creștinilor și libertatea țării.

17 Și s-a întâmplat că atunci când el și-a revărsat sufletul către Dumnezeu, el a numit tot ținutul care era la miazăzi de țara Pustiu, da, și în sfârșit, tot ținutul atât la miazănoapte, cât și la miazăzi—O țară aleasă și țara libertății.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 Și a zis: Cu siguranță Dumnezeu nu va îngădui ca noi, care suntem disprețuiți pentru că ne luăm asupra noastră numele lui Hristos, să fim călcați în picioare și distruși, dacă nu ne atragem aceasta asupra noastră prin păcatele noastre.

19 Și atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, a mers prin popor, fluturând în aer partea sfâșiată a veșmântului său pentru ca toți să vadă inscripția pe care o scrisese pe partea sfâșiată și strigând cu un glas puternic, zicând:

20 Iată, oricine va păstra acest drapel în țară să vină cu puterea Domnului și să intre într-un legământ care să arate că ei își vor păstra drepturile lor și religia lor, pentru ca Domnul Dumnezeu să-i poată binecuvânta pe ei.

21 Și s-a întâmplat că atunci când Moroni a proclamat aceste cuvinte, iată, oamenii au venit alergând, cu armurile lor înfășurate în jurul coapselor, sfâșiindu-și veșmintele ca un semn sau ca un legământ cum că nu-L vor părăsi pe Domnul, Dumnezeul lor; sau, cu alte cuvinte, dacă vor încălca poruncile lui Dumnezeu sau vor cădea în păcat și se vor rușina să-și ia asupra lor numele lui Hristos, atunci Domnul trebuia să-i sfâșie pe ei tot așa cum ei își sfâșiau veșmintele.

22 Acum, acesta a fost legământul pe care l-au făcut; și ei și-au aruncat veșmintele la picioarele lui Moroni, zicând: Facem un legământ cu Dumnezeul nostru, ca noi să fim distruși, la fel ca și frații noștri din țara de la miazănoapte, dacă vom cădea în păcat; da, El poate să ne arunce pe noi la picioarele dușmanilor noștri, tot așa cum noi ne-am aruncat veșmintele la picioarele tale, ca să fie călcate în picioare, dacă noi vom cădea în păcat.

23 Moroni le-a spus: Iată, noi suntem o rămășiță a seminției lui Iacov; da, suntem o rămășiță a seminției lui Iosif al cărui veșmânt a fost sfâșiat în multe bucăți de către frații lui; da, și acum iată, să ne aducem aminte să ținem poruncile lui Dumnezeu sau altfel, veșmintele noastre vor fi sfâșiate de către frații noștri, iar noi vom fi aruncați în închisoare ori vânduți sau uciși.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

- 24 Da, să păstrăm libertatea noastră ca o rămășiță a lui Iosif; da, să ne aducem aminte de cuvintele lui Iacov, înainte de a muri, căci iată, el a văzut cum o parte din rămășița veșmântului lui Iosif a fost păstrată și nu s-a descompus. Și el a zis—Așa cum această rămășiță din veșmântul fiului meu a fost păstrată, tot așa o rămășiță din seminția fiului meu va fi păstrată de mâna lui Dumnezeu și va fi luată pentru El, în timp ce rămășița seminției lui Iosif va pieri la fel ca rămășița acestui veșmânt.
- 25 Acum iată, aceasta îi dă sufletului meu întristare; cu toate acestea, sufletul meu are bucurie în fiul meu, datorită acelei părți a seminției lui care va fi luată pentru Dumnezeu.
- 26 Acum iată, acesta a fost limbajul lui Iacov.
- 27 Și acum, cine știe dacă rămășița seminției lui Iosif, care va pieri la fel ca acest veșmânt, nu sunt aceia care s-au despărțit de noi? Da, și aceștia vom fi chiar noi înșine, dacă nu stăm neclintiți în credința în Hristos.
- 28 Și acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, el a mers și, de asemenea, a trimis în toate părțile în țară unde erau conflicte și i-a adunat laolaltă pe toți oamenii care erau dornici să-și păstreze libertatea ca să se ridice împotriva lui Amalichia și a acelor de care se despărțiseră, care erau numiți amalichiați.
- 29 Și s-a întâmplat că atunci când Amalichia a văzut că oamenii lui Moroni erau mai numeroși decât amalichiații—și, de asemenea, a văzut că oamenii lui aveau îndoieli despre justetea cauzei pe care și-o asumaseră—de aceea, temându-se că nu va câștiga în această situație, i-a luat pe aceia dintre oamenii săi care au vrut și a plecat în țara lui Nefi.
- 30 Acum, Moroni s-a gândit că nu era potrivit ca lamanii să mai aibă vreo întărire; de aceea, s-a gândit să despărță poporul lui Amalichia sau să-i ia și să-i aducă înapoi și să-l omoare pe Amalichia; da, căci el știa că acesta i-ar fi ațâțat pe lamanii la mânie împotriva lor și i-ar face pe aceștia să vină și să se lupte împotriva lor; și știa că Amalichia ar face în așa fel ca să-și îndeplinească scopurile.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 De aceea, Moroni a crezut de cuviință să-și ia oștirile pe care le adunase laolaltă și să se înarmeze și să intre într-un legământ ca să păstreze pacea—și s-a întâmplat că și-a luat oștirea și a ieșit cu corturile sale în pustiu pentru ca să închidă drumul lui Amalichia prin pustiu.

32 Și s-a întâmplat că a făcut precum erau dorințele sale; și a mers în pustiu și a oprit oștirile lui Amalichia.

33 Și s-a întâmplat că Amalichia a fugit cu un număr mic dintre oamenii săi, iar cei rămași au fost predați în mâinile lui Moroni și au fost luați înapoi în țara lui Zarahemla.

34 Acum, Moroni, fiind un om care fusese numit de către judecătorii-șefi și de către glasul poporului, avea puterea, în acord cu voința lui în ceea ce privește oștirile nefiților, să întemeieze și să exercite autoritate asupra lor.

35 Și s-a întâmplat că el a făcut să fie omorât oricare dintre amalichiați care nu a vrut să intre într-un legământ să sprijine cauza libertății pentru ca să mențină un guvern liber. Și numai puțini au fost aceia care au tăgăduit legământul libertății.

36 Și s-a întâmplat, de asemenea, că el a făcut ca drapelul libertății să fie ridicat pe fiecare turn care era în țara ce era stăpânită de nefiți; și astfel, Moroni a plantat drapelul libertății printre nefiți.

37 Și ei au început iarăși să aibă pace în țară; și astfel au menținut pacea în țară până aproape de sfârșitul celui de-al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor.

38 Iar Helaman și marii preoți, de asemenea, au menținut ordine în Biserică; da, chiar timp de patru ani au avut multă pace și bucurie în Biserică.

39 Și s-a întâmplat că mulți au murit, crezând cu fermitate că sufletele lor erau mântuite de către Domnul Isus Hristos; astfel, ei au plecat de pe lume bucurându-se.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Și au fost unii care au murit de boli cu febră mare, care în unele anotimpuri erau foarte frecvente în țară—dar nu chiar atât de mulți cu febră, datorită calităților excelente ale multor ierburi și rădăcini pe care Dumnezeu le pregătise ca să îndepărteze motivele de boală la care oamenii erau expuși din cauza naturii climatului—

41 Dar mulți au murit de vârstă înaintată; iar aceia care au murit în credința lui Hristos sunt fericiți în El, așa cum trebuie să presupunem.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Acum ne vom reîntoarce în cronică noastră la Amalichia și la cei care fugiseră cu el în pustiu; căci, iată, i-a luat pe cei care au mers cu el și s-a dus sus în țara lui Nefi, printre lamaniți, și i-a ațâțat pe lamaniți la mânie împotriva poporului lui Nefi într-atât, încât regele lamaniților a trimis o veste prin toată țara, printre toți oamenii, că trebuia să se adune iarăși laolaltă ca să se ducă la luptă împotriva nefiților.
- 2 Și s-a întâmplat că atunci când vestea a fost adusă printre ei, ei s-au înfricoșat foarte mult; da, le-a fost frică să nu-l supere pe rege; și, de asemenea, s-au temut să se ducă la luptă împotriva nefiților, de frică să nu-și piardă viețile. Și s-a întâmplat că ei sau cea mai mare parte a lor nu au vrut să se supună poruncilor regelui.
- 3 Și acum s-a întâmplat că regele a fost mânios din cauza nesupunerii lor; de aceea, i-a dat lui Amalichia comanda acelei părți din oștirea sa care se supunea poruncilor sale și i-a poruncit să meargă și să-i silească pe ei să pună mâna pe arme.
- 4 Acum iată, aceasta era chiar dorința lui Amalichia; căci el fiind un om foarte subtil în a face rău, a făcut un plan în sinea lui ca să-l detroneze pe regele lamaniților.
- 5 Și acum, el primise comanda acelor părți ale lamaniților care erau în favoarea regelui; și a căutat să câștige favoarea acelor care nu erau supuși; de aceea, s-a dus la locul care era numit Onida, căci acolo fugiseră toți lamaniții; căci ei au descoperit oștirea venind și, crezând că venea ca să-i distrugă pe ei, au fugit la Onida, la locul armelor.
- 6 Și numiseră pe un om să fie rege și conducător peste ei, având fixată în mintea lor o hotărâre determinată ca să nu se supună să meargă împotriva nefiților.
- 7 Și s-a întâmplat că s-au adunat cu toții laolaltă pe vârful muntelui care se numea Antipa, pentru a se pregăti de luptă.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Acum, nu era intenția lui Amalichia să se bată cu ei, după poruncile regelui; ci iată, intenția lui era să câștige favoare de la oștirile lamaniților pentru ca să se așeze el însuși în fruntea lor și să-l detroneze pe rege și să pună stăpânire pe împărăție.
- 9 Și iată, s-a întâmplat că a făcut ca oștirea sa să-și instaleze corturile în valea care era lângă muntele Antipa.
- 10 Și s-a întâmplat că, atunci când a venit noaptea, a trimis o delegație secretă la muntele Antipa, dorind ca cel care-i conducea pe aceia care erau pe munte, al cărui nume era Lehonti, să vină jos la poalele muntelui, căci voia să-i vorbească.
- 11 Și s-a întâmplat că atunci când Lehonti a primit mesajul, nu a îndrăznit să meargă jos la poalele muntelui. Și s-a întâmplat că Amalichia a trimis iarăși, pentru a doua oară, dorind ca el să vină jos. Și s-a întâmplat că Lehonti nu a vrut; iar el a trimis iarăși, pentru a treia oară.
- 12 Și s-a întâmplat că atunci când Amalichia a aflat că nu-l putea face pe Lehonti să vină jos de pe munte, s-a dus el sus pe munte, aproape de tabăra lui Lehonti; și iarăși, pentru a patra oară, a trimis mesajul său către Lehonti dorind ca acesta să vină jos și să-și aducă gărzile cu el.
- 13 Și s-a întâmplat că atunci când Lehonti a venit jos cu gărzile sale la Amalichia, atunci Amalichia a dorit de la el ca acesta să vină jos cu oștirile sale în timpul nopții și să-i înconjoare pe oamenii aceia, în taberele lor, asupra cărora regele îi dăduse lui comanda, și că el i-ar da pe aceștia pe mâna lui Lehonti, dacă l-ar face pe el (pe Amalichia) al doilea conducător peste întreaga oștire.
- 14 Și s-a întâmplat că Lehonti a venit jos cu oamenii săi și i-a înconjurat pe oamenii lui Amalichia așa încât, înainte ca aceștia să se fi sculat în zorii zilei, au fost înconjurați de oștirile lui Lehonti.
- 15 Și s-a întâmplat că atunci când au văzut că erau înconjurați, s-au rugat de Amalichia ca să le dea voie să se predea fraților lor pentru ca să nu fie distruși. Acum, acesta era exact lucrul pe care Amalichia îl dorea.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Și s-a întâmplat că i-a predat pe oamenii săi, contrar poruncilor regelui. Acum, acesta era lucrul pe care și l-a dorit Amalichia ca să poată să-și înlăturească planurile sale ca să-l detroneze pe rege.

17 Acum, era un obicei printre lamaniți că, dacă era omorât conducătorul lor șef, să-l numească pe cel de-al doilea conducător ca să fie conducătorul lor șef.

18 Și s-a întâmplat că Amalichia a făcut ca unul dintre slujitorii săi să-i dea otravă lui Lehonti, încetul cu încetul, până când el a murit.

19 Acum, când Lehonti a fost mort, lamaniții l-au numit pe Amalichia să fie conducătorul lor și șeful comandant al lor.

20 Și s-a întâmplat că Amalichia a mărșăluit cu oștirile sale (căci a câștigat ceea ce dorise) până în țara lui Nefi, în orașul lui Nefi, care era orașul principal.

21 Iar regele a ieșit afară ca să-l întâmpine cu gărzile sale, căci a presupus că Amalichia a împlinit comenzile sale și că Amalichia a adunat laolaltă o oștire atât de mare ca să meargă să se lupte împotriva nefiților.

22 Dar iată, cum regele venea afară ca să-l întâlnească pe el, Amalichia a făcut ca slujitorii lui să înainteze și să-l întâlnească pe rege. Și ei au mers și s-au prosternat în fața regelui ca și cum ar fi vrut să-i arate respect datorită măreției lui.

23 Și s-a întâmplat că regele și-a întins mâna ca ei să se ridice, așa cum era obiceiul lamaniților, ca un semn de pace, obicei pe care ei îl luaseră de la nefiți.

24 Și s-a întâmplat că atunci când l-a ridicat pe primul de la pământ, iată, el l-a înjunghiat pe rege în inimă; și el a căzut la pământ.

25 Acum, slujitorii regelui au fugit; iar slujitorii lui Amalichia au înălțat un strigăt, zicând:

26 Iată, slujitorii regelui l-au înjunghiat pe el în inimă, și el a căzut, iar ei au fugit; priviți, veniți și vedeți.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 Și s-a întâmplat că Amalichia a poruncit oștirilor sale să mășăluiască înainte și să vadă ce i se întâmplase regelui; și când au ajuns la acel loc și l-au găsit pe rege zăcând în sângele său, Amalichia s-a pretins a fi mânios și a zis: Oricine care l-a iubit pe rege, acela să vină înainte și să-i urmărească pe slujitori pentru ca aceștia să fie uciși.

28 Și s-a întâmplat că toți aceia care l-au iubit pe rege, când au auzit aceste cuvinte, au mers înainte și i-au urmărit pe slujitorii regelui.

29 Acum, când slujitorii regelui au văzut o oștire venind în urma lor, s-au înfricoșat iarăși și au fugit în pustiu și au trecut în țara lui Zarahemla și s-au unit cu poporul lui Amon.

30 Iar oștirea care i-a urmărit pe ei s-a întors, fiindcă îi urmărise pe ei în zadar; și astfel, Amalichia, prin înșelătoria sa, a câștigat inimile poporului.

31 Și s-a întâmplat că a doua zi el a intrat în orașul Nephi cu armatele sale și a pus stăpânire pe oraș.

32 Și acum s-a întâmplat că regina, atunci când a auzit că regele fusese ucis—căci Amalichia trimisese o delegație la regină, informând-o că regele fusese ucis de către slujitorii lui, că el i-a urmărit cu oștirile sale, dar că aceasta a fost în zadar și că ei scăpaseră—

33 De aceea, atunci când regina a primit acest mesaj, ea a trimis la Amalichia dorind ca el să cruțe poporul din oraș; și, de asemenea, a dorit de la el ca să vină la ea; și, de asemenea, a dorit de la el să aducă cu el martori ca să depună mărturie în legătură cu moartea regelui.

34 Și s-a întâmplat că Amalichia l-a luat pe același slujitor care-l ucisese pe rege, precum și pe toți aceia care erau cu el și s-a dus la regină, la locul unde ea ședea; și cu toții au depus mărturie către ea că regele fusese ucis de către proprii săi slujitori; și, de asemenea, au zis: Ei au fugit; nu este aceasta o mărturie împotriva lor? Și astfel, ei au satisfăcut-o pe regină în legătură cu moartea regelui.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Și s-a întâmplat că Amalichia a căutat favoarea reginei și a luat-o de nevestă; și astfel, prin înșelăciunea sa și prin ajutorul slujitorilor săi vicleni, el a obținut împărăția; da, a fost recunoscut ca rege în toată țara, printre toți oamenii care erau de-ai lamaniților, care constau din lamaniți și lemueliți și ismaeliți și toți cei care descindeau din nefiți, din timpul domniei lui Nefi și până la timpul prezent.

36 Acum, acești disidenți, având aceeași educație și aceleași informații ca și nefiții, da, fiind educați în aceeași cunoaștere a Domnului, cu toate acestea, este curios de povestit că, nu mult timp după conflictul lor, ei au devenit mai împietriți și mai fără pocăință și mai sălbateci, mai ticăloși și mai feroși decât lamaniții —îmbătându-se în tradițiile lamaniților; dând frâu liber la indolență și la tot felul de imoralități; da, uitând cu totul de Domnul, Dumnezeu lor.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 Și acum s-a întâmplat că imediat după ce Amalichia a căpătat împărăția, el a început să instige inimile lamaniților, împotriva poporului lui Nefi; da, el a numit oameni să le vorbească lamaniților, din turnurile lor, împotriva nefiților.
- 2 Și astfel, el a instigat inimile lor împotriva nefiților într-atât de mult, încât, către sfârșitul celui de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor, când el își înfăptuise planurile sale de până acum, da, fiind făcut rege peste lamaniți, a căutat, de asemenea, să domnească peste toată țara, da, și peste toți oamenii care erau în țară, nefiții, precum și lamaniții.
- 3 De aceea, și-a împlinit planul, căci a împietrit inimile lamaniților și le-a orbit mințile și i-a ațâțat în mânie într-atât, încât a adunat laolaltă o ceată numeroasă ca să se ducă la bătălie împotriva nefiților.
- 4 Căci el era hotărât, din cauza mărimii numărului oamenilor săi, să-i cucerească pe nefiți și să-i aducă în sclavie.
- 5 Și astfel, el a numit căpitani-șefi ai zoramiților, aceștia fiind cei mai buni cunosători ai puterii nefiților și ai locurilor și ai ascunzătorilor lor, precum și a părților cele mai slabe ale orașelor lor; de aceea, i-a numit pe aceștia ca să fie căpitani-șefi peste oștirile sale.
- 6 Și s-a întâmplat că ei și-au luat tabăra și s-au dus către țara lui Zarahemla, în pustiu.
- 7 Acum s-a întâmplat că în timp ce Amalichia își obținuse astfel putere prin fraudă și înșelătorie, Moroni, pe de altă parte, se ocupase cu pregătirea minții poporului său pentru ca acesta să fie credincios în Domnul, Dumnezeuul lor.
- 8 Da, el se ocupase cu întărirea oștirilor nefiților și cu zidirea de forturi mici sau locuri de refugiu; ridicând maluri de pământ de jur-împrejur ca să înconjoare oștirile sale, precum și construind ziduri de piatră ca să-i înconjoare de jur-împrejurul orașelor lor și a granițelor pământurilor lor; da, peste tot de jur-împrejurul țării.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

9 Iar în cea mai slabă dintre fortificațiile sale el a pus cel mai mare număr de oameni; și astfel a fortificat și a întărit țara care era stăpânită de către nefiți.

10 Și astfel se pregătea el ca să apere libertatea lor, pământurile lor, nevestele lor și copiii lor și pacea lor și ca să poată trăi în Domnul, Dumnezeuul lor și pentru ca să poată menține ceea ce dușmanii lor numeau cauza creștinilor.

11 Iar Moroni era un om puternic și tare; era un om cu înțelegerea perfectă; da, un om care nu se bucura de vărsare de sânge; un om al cărui suflet se bucura pentru libertatea și independența țării sale și a fraților săi din subjugare și sclavie;

12 Da, un om a cărui inimă creștea în recunoștință către Dumnezeuul său pentru numeroasele privilegii și binecuvântări pe care El le-a acordat poporului său; un om care lucra nespuse de mult pentru bunăstarea și siguranța poporului său.

13 Da, și era un om care era neclintit în credința pentru Hristos și se legase cu jurământ să apere poporul său, drepturile sale și țara sa și religia sa, chiar până la vărsarea sângelui său.

14 Acum, nefiții au fost instruiți să se apere pe ei înșiși împotriva dușmanilor lor, chiar până la vărsarea sângelui dacă era necesar; da, și, de asemenea, au fost educați ca niciodată să nu aducă o ofensă, da, și niciodată să nu ridice sabia decât împotriva unui dușman, decât ca să-și apere viețile.

15 Și aceasta era credința lor, cum că, dacă făceau așa, atunci Dumnezeu va face ca ei să prospere în țară sau, cu alte cuvinte, dacă erau credincioși în ținerea poruncilor lui Dumnezeu, atunci El îi va face pe ei să prospere în țară; da, îi va avertiza să fugă sau să se pregătească de război, după cum era pericolul lor;

16 Și, de asemenea, că Dumnezeu le va face lor cunoscut dacă ei trebuia să se ducă și să se apere de dușmanii lor și făcând astfel, Domnul îi va elibera; și aceasta era credința lui Moroni și inima lui se bucura în aceasta; nu în vărsarea de sânge, ci făcând bine, apărând poporul său, da, ținând poruncile lui Dumnezeu, da, și rezistând nedreptății.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

17 Da, adevărat, adevărat vă spun vouă, dacă toți oamenii ar fi fost și ar fi și vor fi în viitor la fel ca Moroni, iată, însăși puterile iadului ar fi zdruncinate pentru veșnicie; da, diavolul nu ar avea putere niciodată asupra inimilor copiilor oamenilor.

18 Iată, el era un om asemănător cu Amon, fiul lui Mosia, da, și chiar cu ceilalți fii ai lui Mosia, da, și, de asemenea, cu Alma și cu fiii lui, căci ei toți erau oameni ai lui Dumnezeu.

19 Acum iată, Helaman și frații lui nu erau mai puțin de folos poporului decât Moroni; căci ei au predicat cuvântul lui Dumnezeu și au botezat pentru pocăință pe toți oamenii care voiau să asculte de cuvintele lor.

20 Și astfel au mers ei, iar oamenii se umileau datorită cuvintelor lor într-atât, încât au fost mult favorizați de către Domnul; și astfel, nu au avut războaie și conflicte printre ei, da, și anume, timp de patru ani.

21 Dar, așa după cum am spus, către sfârșitul celui de al nouăsprezecelea an, da, în ciuda păcii dintre ei, au fost siliți cu forța să intre în conflict cu frații lor, lamaniții.

22 Da, și în sfârșit, războaiele lor cu lamaniții nu s-au terminat niciodată timp de mulți ani, în ciuda opoziției lor mari.

23 Acum, lor le părea rău să ia armele împotriva lamaniților, pentru că nu se bucurau de vărsarea de sânge; da, și aceasta nu a fost totul—lor le părea rău să fie mijlocul prin care mulți dintre frații lor să fie trimiși din această lume într-o lume veșnică, nepregătiți să-L întâlnească pe Dumnezeu lor.

24 Cu toate acestea, nu au putut îngădui să-și piardă viețile, ca nevestele lor și copiii lor să fie măcelăriți de către cruzimea barbară a acelor care odată fuseseră frații lor, da, și care se despărțiseră de Biserica lor și îi părăsiseră pe ei și se duseseră ca să-i distrugă pe ei, unindu-se cu lamaniții.

25 Da, ei nu puteau suporta ca frații lor să se bucure de sângele nefiților atât timp cât existau unii care să țină poruncile lui Dumnezeu, căci făgăduiala Domnului era că, dacă țineau poruncile Lui, atunci ei vor prospera în țară.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 Și acum s-a întâmplat că în cea de a unsprezecea lună al celui de-al nouăsprezecelea an, în cea de a zecea zi a lunii, oștirile lamaniților au fost văzute apropiindu-se de țara lui Amoniha.
- 2 Și iată, orașul fusese reconstruit, iar Moroni își stabilise o oștire lângă granițele orașului și ei au aruncat pământ de jur-împrejur ca să-l apere de săgețile și de pietrele lamaniților; căci iată, ei se luptau cu pietre și cu săgeți.
- 3 Iată, eu am spus că orașul lui Amoniha fusese reconstruit. Vă spun vouă, da, că a fost reconstruit în parte; și pentru că lamaniții îl distruseră odată, din cauza nedreptății poporului, ei au presupus că acesta iarăși ar fi o pradă ușoară pentru ei.
- 4 Dar iată cât de mare a fost dezamăgirea lor; căci iată, nefiții săpaseră un mal de pământ de jur-împrejurul lui, care era atât de înalt, încât lamaniții nu puteau să-și arunce pietrele lor și săgețile lor către ei cu efect și nici nu puteau să năvălească asupra lor decât prin locul de intrare.
- 5 Acum, la timpul acesta, căpitaniii-șefi ai lamaniților erau foarte mirați datorită înțelepciunii nefiților în pregătirea locurilor de adăpost.
- 6 Acum, conducătorii lamaniților au presupus, din cauza numărului lor mare, da, au presupus că ei trebuia să fie privilegiați să năvălească asupra lor așa cum făcuseră până atunci; da, și, de asemenea, se pregătiseră cu scuturi și cu platoșe; și, de asemenea, se pregătiseră cu veșminte de piele, da, veșminte foarte groase ca să-și acopere goliciunea.
- 7 Și fiind astfel pregătiți, ei au presupus că puteau ușor să-i cucerească și să-i supună pe frații lor la jugul sclaviei, să-iucidă și să-i măcelărească după plăcerea lor.
- 8 Dar iată, spre mirarea lor foarte mare, ei erau pregătiți pentru ei într-un fel care nu mai fusese cunoscut niciodată printre copiii lui Lehi. Acum, ei erau pregătiți pentru lamaniți ca să se lupte după felul instrucțiunilor lui Moroni.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

9 Și s-a întâmplat că lamaniții sau amalichiații erau nespūs de mirați de felul pregătirii lor pentru război.

10 Acum, dacă regele Amalichia ar fi venit jos, afară din țara lui Nephi, în fruntea oștirii sale, poate că el i-ar fi făcut pe lamaniți să-i atace pe nefiți la orașul lui Amoniha; căci iată, lui nu-i păsa de sângele poporului său.

11 Dar iată, Amalichia nu a venit jos el însuși ca să se lupte. Și iată, căpitani-șefi ai lui nu au îndrăznit să-i atace pe nefiți la orașul lui Amoniha pentru că Moroni schimbasesc conducerea treburilor printre nefiți într-atât, încât lamaniții au fost dezamăgiți în locurile lor de refugiu și nu au putut să năvălească asupra lor.

12 De aceea, s-au retras în pustiu și și-au luat tabăra și au mărșăluit către țara lui Noe, presupunând că acesta era următorul loc, cel mai bun pentru ei ca să năvălească împotriva nefiților.

13 Căci ei nu știau că Moroni fortificasesc ori zidisesc forturi de siguranță pentru fiecare oraș în toată țara de jur-împrejur; de aceea, au mărșăluit înainte către țara lui Noe, cu o mare hotărâre; da, căpitani-șefi ai lor au înaintat și au depus jurământ cum că vor distruge poporul aceluia oraș.

14 Dar iată, spre mirarea lor, orașul lui Noe, care până atunci fusese un loc slab, devenise acum puternic prin mijloacele lui Moroni, da, chiar mai puternic decât orașul lui Amoniha.

15 Și acum, iată, aceasta era înțelepciune din partea lui Moroni; căci el a presupus că ei ar fi înfricoșați la orașul lui Amoniha; și cum orașul lui Noe fusese până atunci cea mai slabă parte din țară, de aceea, ei au vrut să mărșăluiescă într-acolo ca să se lupte; și astfel, a fost în acord cu dorințele lui.

16 Și iată, Moroni îl numise pe Lehi să fie căpitan-șef peste oamenii din acel oraș; și era același Lehi care se luptase cu lamaniții în valea de la răsăritul râului Sidon.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

17 Și acum iată, s-a întâmplat că atunci când lamaniiți au aflat că Lehi comanda orașul, ei au fost iarăși dezamăgiți, căci se temeau nespuse de mult de Lehi; cu toate acestea, căpitanii-șefi ai lor juraseră cu jurământ să atace orașul; de aceea, ei și-au adus oștirile.

18 Acum iată, lamaniiți nu au putut să pătrundă în forturile lor de refugiu prin nici o altă cale decât pe la intrare, din cauza înălțimii malului care fusese ridicat și al adâncimii șanțului care fusese săpat de jur-împrejur în afara intrării.

19 Și astfel au fost nefiții pregătiți să-i distrugă pe cei care încercau să se cațere ca să intre în fort pe orice altă cale, aruncând pietre și săgeți către ei.

20 Astfel, ei au fost pregătiți, da, o ceată de oameni dintre cei mai puternici ai lor, cu săbiile și cu praștiile lor, ca să-i doboare pe toți cei care ar încerca să vină la locul lor de siguranță pe la locul de intrare; și astfel erau ei pregătiți să se apere împotriva lamaniiților.

21 Și s-a întâmplat că atunci, căpitanii lamaniiților și-au adus oștirile în fața locului de intrare și au început să se lupte cu nefiții ca să intre în locul lor de refugiu; dar iată, ei au fost goniiți înapoi din când în când într-atât, încât au fost măcelăriți într-un măcel imens.

22 Acum, când au văzut că nu puteau obține putere asupra nefiților la trecătoare, au început să sape sub malurile de pământ pentru ca să poată obține o trecere spre oștirile lor, pentru ca să poată avea o șansă egală ca să se lupte; dar iată, în aceste încercări au fost ciuruiți de pietrele și de săgețile care erau aruncate către ei; și în loc ca ei să umple șanțurile împingând în jos malurile de pământ, acestea s-au umplut cu trupurile lor ucise și rănite.

23 Astfel, nefiții au avut toată puterea asupra dușmanilor lor; și astfel, lamaniiți au încercat să-i distrugă pe nefiți până când toți căpitanii-șefi ai lor au fost uciși; da, și mai mult de o mie de lamaniiți au fost uciși în timp ce, pe de altă parte, nu a fost nici un singur suflet dintre nefiți care să fi fost ucis.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

- 24 Aproape cincizeci au fost răniți, care fuseseră expuși la săgețile lamaniților prin trecătoare, dar ei au fost apărați de scuturile și de platoșele lor și de coifurile lor într-atât, încât rănilor le erau la picioare, multe fiind foarte grave.
- 25 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au văzut că toți căpitanii-șefi ai lor au fost uciși, ei au fugit în pustiu. Și s-a întâmplat că s-au reîntors în țara lui Nefi ca să-l informeze despre marea lor pierdere pe regele lor, Amalichia, care era un nefit prin naștere.
- 26 Și s-a întâmplat că el a fost nespuse de mânios pe poporul său pentru că nu-și împlinise dorința asupra nefiților; el nu îi subjugase pe ei la jugul sclaviei.
- 27 Da, a fost foarte mânios și L-a blestemat pe Dumnezeu, precum și pe Moroni, jurând cu un jurământ că îi va bea sângele; și aceasta, pentru că Moroni ținuse poruncile lui Dumnezeu, pregătindu-se pentru siguranța poporului său.
- 28 Și s-a întâmplat că, pe de altă parte, poporul lui Nefi i-a mulțumit Domnului, Dumnezeului lor datorită puterii Lui fără de egal, salvându-i pe ei din mâinile dușmanilor lor.
- 29 Și astfel s-a terminat cel de-al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor asupra poporului nefiților.
- 30 Da, și a fost o pace neîntreruptă printre ei, precum și o mare prosperitate în Biserică datorită atenției și sânguinței pe care ei le-au arătat cuvântului lui Dumnezeu, care a fost vestit către ei de către Helaman și Șiblon și Corianton și Amon și frații lui, da, și de către toți cei care fuseseră rânduiți de ordinul sfânt al lui Dumnezeu, fiind botezați spre pocăință și fiind trimiși ca să predice poporului.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 Și acum, s-a întâmplat că Moroni nu a oprit pregătirile pentru război sau apărarea poporului său împotriva lamaniților; căci el a făcut ca oștirile sale, la începutul celui de-al douăzeciua an al domniei judecătorilor, să înceapă să sape movile de pământ de jur-împrejurul orașelor, prin toată țara care era stăpânită de nefiți.
- 2 Iar la vârful acestor maluri, el a pus să se pună bușteni din lemn, da, lucrări de lemn construite de înălțimea unui om, de jur-împrejurul orașelor.
- 3 Și el a făcut ca pe aceste lucrări de lemn să fie un cadru din țăruși construit pe bușteni, de jur-împrejur; și acestea erau puternice și înalte.
- 4 Și el a făcut ca turnuri să fie ridicate, care dominau peste acele lucrări de țăruși, și el a făcut ca locuri de adăpost să fie construite pe aceste turnuri pentru ca pietrele și săgețile lamaniților să nu-i lovească.
- 5 Și ei erau pregătiți ca să poată să arunce pietre de pe vârfurile acestora, după placul și puterea lor, și să-l ucidă pe acela care ar încerca să se apropie de zidurile orașului.
- 6 Astfel Moroni a pregătit fortificații împotriva venirii dușmanilor lor, de jur-împrejurul fiecărui oraș din țară.
- 7 Și s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oștirile sale să meargă în pustiul de la răsărit; da, și au mers înainte și i-au mânat pe toți lamaniții care erau la răsărit în pustiul în pământurile lor proprii, care erau la miazăzi de țara lui Zarahemla.
- 8 Iar țara lui Nephi mergea în linie dreaptă de la marea de la răsărit la cea de la apus.
- 9 Și s-a întâmplat că atunci când Moroni i-a alungat pe toți lamaniții din pustiul de la răsărit, care era la miazănoapte de pământurile stăpânirilor lor, el a făcut ca locuitorii din țara lui Zarahemla și din țara de jur-împrejurul ei să se ducă în pustiul de la răsărit, chiar până la granițele de la țărutul mării, și să pună stăpânire pe țară.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 Și el, de asemenea, a așezat oștiri la miazăzi, la granițele stăpânirilor lor și a făcut ca acestea să ridice fortificații pentru ca să poată apăra oștirile și oamenii lor de mâinile dușmanilor.

11 Și astfel, el a rețezat toate fortificațiile lamaniților din pustiul de la răsărit, da, și, de asemenea, de la apus, fortificând linia dintre nefiți și lamaniți, dintre țara lui Zarahemla și țara lui Nefi, de la marea de la răsărit, mergând pe la izvorul râului Sidon—nefiții stăpânind toată țara de la miazănoapte, da, chiar toată țara care era la miazănoapte de țara Abundenței, după plăcerea lor.

12 Astfel, Moroni cu oștirile sale, care creșteau în fiecare zi datorită asigurării protecției pe care le-o dădeau construcțiile lui, a căutat să rețeze tăria și puterea lamaniților din afara pământurilor stăpânirilor lor pentru ca ei să nu aibă nici o putere asupra pământurilor stăpânirilor lor.

13 Și s-a întâmplat că nefiții au început să construiască temeliiile unui oraș, iar ei au dat numele aceluia oraș Moroni; și acesta era lângă marea de la apus; și era la miazăzi de linia stăpânirilor lamaniților.

14 Și ei, de asemenea, au început temeliiile unui oraș între orașul lui Moroni și orașul lui Aaron, unind granițele lui Aaron și Moroni; și ei au dat numele aceluia oraș, sau ținut, Nefiha.

15 Și ei, de asemenea, au început în același an să construiască multe orașe la miazănoapte, unul dintre ele într-un fel deosebit, pe care l-au numit Lehi, care era la miazănoapte, lângă granițele de la malul mării.

16 Și astfel s-a terminat cel de-al douăzecilea an.

17 Și în aceste circumstanțe prospere era poporul lui Nefi la începutul celui de-al douăzeci și unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

18 Și ei au prosperat nespuse de mult și au devenit nespuse de bogați; da, și s-au înmulțit și au devenit puternici în țară.

19 Și astfel, vedem noi cât de miloase și drepte sunt toate faptele Domnului pentru îndeplinirea tuturor cuvintelor Lui față de copiii oamenilor; da, noi putem să vedem că sunt adevărate chiar și la timpul acesta, cuvintele Lui pe care El le-a vorbit către Lehi, zicând:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Binecuvântat ești tu și copiii tăi; și ei vor fi binecuvântați; în măsura în care vor ține poruncile Mele, ei vor prospera în țară. Dar aduceți-vă aminte, în măsura în care ei nu vor ține poruncile Mele, vor fi alungați din prezența Domnului.

21 Și noi vedem că aceste făgăduieli au fost adevărite pentru poporul lui Nefi; căci au fost printre ei certuri și conflicte, da, crime și jafuri, idolatrie, curvie și lucruri abominabile, care au adus asupra lor războaiele și distrugerile lor.

22 Iar cei care erau credincioși în ținerea poruncilor Domnului au fost eliberați întotdeauna, în timp ce mii dintre frații lor cei păcătoși au fost trimiși în sclavie sau să piară prin sabie sau să rătăcească în necredință și să se amestece cu lamaniții.

23 Dar iată, niciodată nu a fost un timp mai fericit pentru poporul lui Nefi, din zilele lui Nefi, decât în zilele lui Moroni, da, chiar la timpul acesta, în cel de-al douăzeci și unulea an al domniei judecătorilor.

24 Și s-a întâmplat că cel de-al douăzeci și doilea an al domniei judecătorilor, de asemenea, s-a terminat în pace; da, și, de asemenea, cel de-al douăzeci și treilea an.

25 Și s-a întâmplat că la începutul celui de-al douăzeci și patrulea an al domniei judecătorilor, de asemenea, ar fi fost pace printre poporul lui Nefi, dacă nu ar fi fost un conflict care a avut loc printre ei în legătură cu țara lui Lehi și țara lui Morianton, care se uneau la granițele lui Lehi; amândouă fiind la granițele de lângă malul mării.

26 Căci iată, oamenii care stăpâneau țara lui Morianton au cerut o parte din țara lui Lehi; de aceea, a început să fie un conflict aprins între ei într-atât, încât oamenii din Morianton au pus mâna pe arme împotriva fraților lor și au fost hotărâți să-i ucidă pe ei cu sabia.

27 Dar iată, oamenii care stăpâneau țara lui Lehi au fugit în tabăra lui Moroni și au apelat la el pentru ajutor; căci iată, ei nu erau vinovați.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

- 28 Și s-a întâmplat că atunci când oamenii lui Morianton, care erau conduși de un om al cărui nume era Morianton, au aflat că oamenii lui Lehi fugiseră în tabăra lui Moroni, au fost nespuse de înfricoșați că oștirea lui Moroni va năvăli asupra lor și-i va distruge.
- 29 De aceea, Morianton le-a pus în inimă ideea ca ei să fugă în țara care era către miazănoapte, care era acoperită de mari întinderi de ape, și să pună stăpânire pe țara care era către miazănoapte.
- 30 Și iată, ei și-ar fi dus acest plan la îndeplinire (ceea ce ar fi fost motiv de multe regrete), dar iată, Morianton fiind un om cu multă pasiune, a fost mânios pe una dintre slujitoarele sale și s-a năpustit asupra ei și a bătut-o foarte tare.
- 31 Și s-a întâmplat că ea a fugit și a venit la tabăra lui Moroni și i-a spus lui Moroni toate lucrurile în legătură cu acea problemă și în legătură cu intențiile lor de a fugi în țara de la miazănoapte.
- 32 Acum iată, oamenii care erau în țara Abundenței, sau mai degrabă în Moroni, s-au temut că ei vor asculta de cuvintele lui Morianton și se vor uni cu poporul său și în felul acesta el va obține stăpânire pe acele părți din țară, ceea ce ar pune bazele unor consecințe serioase printre oamenii lui Nefi, da, care consecințe ar duce la răsturnarea libertății lor.
- 33 De aceea, Moroni a trimis o oștire, cu tabăra lor, ca să-i înfrunte pe oamenii lui Morianton, ca să oprească fuga lor în țara de la miazănoapte.
- 34 Și s-a întâmplat că ei nu i-au înfruntat până când nu au ajuns la granițele țării Pustiu; iar acolo, ei i-au înfruntat lângă trecătoarea îngustă care ducea pe mare până în țara de la miazănoapte, da, pe mare, la apus și la răsărit.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 Și s-a întâmplat că oștirea care fusese trimisă de Moroni, care era condusă de un om al cărui nume era Teancum, s-a întâlnit cu oamenii lui Morianton; iar oamenii lui Morianton erau atât de încăpățânați (fiind inspirați de ticăloșia lui și de cuvintele lui măgulitoare), încât a început între ei o luptă, în care Teancum l-a ucis pe Morianton și i-a învins oștirea și i-a luat prizonieri pe ei, iar apoi s-a reîntors în tabăra lui Moroni. Și astfel, s-a terminat cel de-al douăzeci și patrulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

36 Și astfel au fost oamenii lui Morianton aduși înapoi. Și pe baza legământului lor de a păstra pacea, au fost reintegrați în țara lui Morianton și o alianță s-a încheiat între ei și poporul lui Lehi; și ei, de asemenea, au fost reintegrați în ținuturile lor.

37 Și s-a întâmplat că în același an în care poporul lui Nefi reinstaurase pacea printre ei, Nefiha, cel de-al doilea judecător-șef a murit, după ce a ocupat scaunul de judecată cu o dreptate deplină înaintea lui Dumnezeu.

38 Cu toate acestea, el a refuzat ca Alma să pună stăpânire pe scrierile acelea și pe acele lucruri care erau considerate de către Alma și de către strămoșii lui ca fiind sfinte; de aceea, Alma le dăduse pe acestea fiului său, Helaman.

39 Iată, s-a întâmplat că fiul lui Nefiha a fost numit ca să ocupe scaunul de judecată în locul tatălui său; da, el a fost numit judecător-șef și guvernator peste popor, cu un jurământ și o rânduială sfântă ca să judece cu dreptate și să apere pacea și libertatea poporului și să le dea privilegiile lor sfinte de a se ruga la Domnul, Dumnezeul lor, da, ca să sprijine și să apere cauza lui Dumnezeu în toate zilele lui; și să-i aducă pe cei păcătoși înaintea judecății, potrivit crimei lor.

40 Acum iată, numele lui a fost Pahoran. Și Pahoran a ocupat scaunul tatălui său și a început domnia sa la sfârșitul celui de-al douăzeci și patrulea an asupra poporului lui Nefi.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 Și acum, s-a întâmplat la începutul celui de-al douăzeci și cincilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, ei aveau pacea stabilită între poporul lui Lehi și poporul lui Morianton în legătură cu pământurile lor și au început cel de al douăzeci și cincilea an în pace;
- 2 Cu toate acestea, ei nu au menținut pace deplină în țară pentru mult timp, căci a început să fie un conflict între oameni în legătură cu judecătorul-șef Pahoran; căci iată, era o parte din popor care dorea ca anumite puncte ale legii să fie modificate.
- 3 Dar iată, Pahoran nu voia s-o modifice și nici nu a permis ca legea să fie modificată; de aceea, el nu a ascultat de aceia care prin glasurile lor și-au trimis petițiile în legătură cu modificarea legii.
- 4 De aceea, cei care doreau ca legea să fie modificată erau mânioși pe el și doreau ca el să nu mai fie judecător-șef peste țară; de aceea, s-a iscat o dispută aprinsă despre această problemă, dar nu până la vărsare de sânge.
- 5 Și s-a întâmplat că aceia care doreau ca Pahoran să fie detronat din scaunul de judecată erau numiți regaliști, pentru că ei doreau ca legea să fie modificată în așa fel ca guvernul liber să fie înlăturat și să se stabilească un rege peste țară.
- 6 Iar cei care doreau ca Pahoran să rămână judecător-șef peste țară și-au luat asupra lor numele de oameni liberi; și aceasta a fost diviziunea dintre ei, căci oamenii liberi juraseră sau făcuseră un legământ ca să-și mențină drepturile și privilegiile religiei lor printr-un guvern liber.
- 7 Și s-a întâmplat că această problemă a conflictului lor a fost rezolvată prin glasul poporului. Și s-a întâmplat că glasul poporului a venit în favoarea oamenilor liberi și Pahoran și-a păstrat scaunul de judecată, ceea ce a adus mare bucurie printre frații lui Pahoran, precum și printre mulți dintre oamenii libertății, care, de asemenea, i-au redus la tăcere pe regaliști, așa încât ei nu îndrăzneau să se opună, ci erau obligați să mențină cauza libertății.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Acum, aceia care erau în favoarea regelui erau cei născuți într-o clasă superioară și ei căutau să fie regi; și ei erau sprijiniți de către cei care căutau putere și autoritate asupra poporului.

9 Dar iată, acesta era un timp nepotrivit pentru ca asemenea conflicte să fie printre poporul nefiților; căci iată, Amalichia iarăși ațâțase inimile poporului lamaniților împotriva poporului nefiților; și el aduna laolaltă soldați din toate părțile țării sale înarmându-i și pregătindu-i de război cu toată silința; căci el jurase să bea sângele lui Moroni.

10 Dar iată, noi vom vedea că făgăduiala pe care a făcut-o a fost pripită; cu toate acestea, s-a pregătit el însuși și oștirile sale ca să vină să se lupte împotriva nefiților.

11 Acum, oștirile lui nu erau atât de mari cum fuseseră până atunci, din cauza multelor mii care fuseseră uciși de către mâna nefiților; dar, în ciuda mării lor pierderi, Amalichia adunase laolaltă o oștire extrem de mare într-atât, încât el nu s-a temut să vină jos în țara lui Zarahemla.

12 Da, chiar și însuși Amalichia a venit jos, în fruntea lamaniților. Și a fost în cel de-al douăzeci și cincilea an al domniei judecătorilor; și a fost în același timp în care ei începuseră să rezolve problemele certurilor lor în legătură cu judecătorul-șef Pahoran.

13 Și s-a întâmplat că atunci când oamenii care erau numiți regaliști au auzit că lamaniții veneau jos ca să se lupte împotriva lor, au fost bucuroși în inimile lor; și au refuzat să pună mâna pe arme, căci erau atât de mândri pe judecătorul-șef, precum și pe oamenii libertății, încât nu au vrut să pună mâna pe arme ca să-și apere patria.

14 Și s-a întâmplat că atunci când Moroni a văzut aceasta, și, de asemenea, a văzut că lamaniții veneau către granițele țării, el a fost nespus de mândru din cauza încăpățănării acelor oameni pentru care el muncise cu atâta silință ca să-i apere; da, el a fost nespus de mândru; sufletul lui a fost umplut de mânie împotriva lor.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 Și s-a întâmplat că a trimis o petiție cu glasul poporului către guvernatorul țării, dorind ca el să o citească și să-i dea lui (Moroni) puterea să-i forțeze pe disidenți să-și apere patria sau, altfel, să-i omoare.
- 16 Căci a fost prima lui grijă să pună capăt unor asemenea conflicte și neînțelegeri printre popor; căci iată, aceasta fusese până atunci o cauză a întregii lor distrugerii. Și s-a întâmplat că s-a petrecut după glasul poporului.
- 17 Și s-a întâmplat că Moroni a poruncit ca oștirea lui să meargă împotriva acelor regaliști să le doboare mândria și noblețea și să-i facă una cu pământul ori, ei trebuia să pună mâna pe arme și să sprijine cauza libertății.
- 18 Și s-a întâmplat că oștirile au mășăluit împotriva lor; și au doborât mândria lor și noblețea lor într-atât, încât, în timp ce ei își ridicau armele de război ca să se lupte împotriva oamenilor lui Moroni, erau doborâți și făcuți una cu pământul.
- 19 Și s-a întâmplat că erau patru mii dintre disidenții aceia care au fost doborâți de sabie; iar aceia dintre conducătorii lor care nu au fost uciși în luptă au fost luați și aruncați în închisoare, căci nu era vreme pentru judecățile lor în acel moment.
- 20 Iar restul disidenților acelora, decât să fie doborâți la pământ de sabie, mai degrabă s-au supus stindardelor libertății și au fost forțați să înalțe drapelul libertății pe turnurile lor și în orașele lor și să pună mâna pe arme în apărarea patriei lor.
- 21 Și astfel, Moroni a pus capăt acelor regaliști, așa încât nu mai era nici unul cunoscut sub numele de regalist; și astfel a pus el capăt încăpățânării și mândriei acelor oameni care pretindeau să aibă sânge nobil; ci ei au fost coborâți ca să se umilească laolaltă cu frații lor și să lupte cu vitejie pentru eliberarea lor din sclavie.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Iată, s-a întâmplat că în timp ce Moroni punea capăt războaielor și certurilor dintre oamenii săi și îi aducea la pace și civilizație și făcea reguli de pregătire pentru război împotriva lamaniților, iată, lamaniții năvăliseră în țara lui Moroni, care era la granițele de lângă malul mării.
- 23 Și s-a întâmplat că nefiții nu erau destul de puternici în orașul lui Moroni; de aceea, Amalichia i-a alungat ucigând pe mulți dintre ei. Și s-a întâmplat că Amalichia a pus stăpânire pe oraș, da, a pus stăpânire pe toate fortificațiile lor.
- 24 Și cei care au fugit din orașul lui Moroni au venit în orașul lui Nefiha; și, de asemenea, oamenii din orașul lui Lehi s-au adunat laolaltă și au făcut pregătiri și au fost gata să-i primească pe lamaniți la luptă.
- 25 Dar s-a întâmplat că Amalichia nu a suferit ca lamaniții să se ducă la luptă împotriva orașului lui Nefiha, ci i-a ținut lângă malul mării, lăsând oameni în fiecare oraș ca să-l păstreze și să-l apere.
- 26 Și astfel, el a înaintat punând stăpânire pe multe orașe, pe orașul lui Nefiha și pe orașul lui Lehi, pe orașul lui Morianton și pe orașul lui Omner, pe orașul lui Ghid și pe orașul lui Mulec, toate aceste orașe fiind către granițele de la răsărit, lângă malul mării.
- 27 Și astfel, au obținut lamaniții atât de multe orașe din cauza vicleniei lui Amalichia și din cauza oștirilor lor fără număr, toate aceste orașe fiind fortificate puternic după felul fortificațiilor lui Moroni; toate acestea oferind bune fortificații lamaniților.
- 28 Și s-a întâmplat că au mășăluit către granițele țării Abundenței, alungându-i pe nefiți din fața lor și ucigându-i pe mulți dintre ei.
- 29 Dar s-a întâmplat că înaintea lor a ieșit Teancum, care-l ucisese pe Morianton și condusese poporul său la fugă.
- 30 Și s-a întâmplat că el, de asemenea, a luat-o înaintea lui Amalichia care mășăluia cu oștirea sa numeroasă ca să pună stăpânire pe țara Abundenței, precum și pe țara de la miazănoapte.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephiah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephiah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephiah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

31 Dar iată, el a fost dezamăgit să fie respins de către Teancum și oamenii lui, căci ei erau mari războinici; căci fiecare om al lui Teancum îi întrecea pe lamaniți în puterea lor și în dibăcia lor în război într-atât, încât ei au câștigat avantaj în fața lamaniților.

32 Și s-a întâmplat că ei i-au hărțuit pe aceștia într-atât, încât i-au măcelărit pe ei, chiar până când a căzut întunericul. Și s-a întâmplat că Teancum și oamenii săi și-au instalat corturile la granițele țării Abundenței; și Amalichia și-a instalat corturile sale la graniță, pe plaja de la țărmul mării și în felul acesta ei au fost alungați.

33 Și s-a întâmplat că atunci când noaptea a căzut, Teancum și slujitorul său s-au strecurat în ascuns în timpul nopții și s-au dus în tabăra lui Amalichia; și iată, somnul i-a doborât pe ei din cauza oboselii lor mari, din cauza muncilor și căldurii din timpul zilei.

34 Și s-a întâmplat că Teancum s-a strecurat în ascuns în cortul regelui și a înfipt o suliță în inima lui; și a provocat moartea imediată a regelui, așa încât el nu a putut să-și scoale slujitorii.

35 Și iarăși s-a reîntors în ascuns în propria tabără; și iată, oamenii lui erau adormiți, iar el i-a sculat și le-a spus despre toate lucrurile pe care le făcuse.

36 Și a făcut ca oștirile sale să stea gata pregătite, în caz că lamaniții s-ar scula și ar năvăli asupra lor.

37 Și astfel s-a terminat cel de al douăzeci și cincilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi; și astfel s-au terminat zilele lui Amalichia.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, in-somuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, in-somuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 Și acum, s-a întâmplat că în cel de-al douăzeci și șaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului nefiților, iată, atunci când lamaniții s-au trezit în prima dimineață din prima lună, iată, au aflat că Amalichia era mort în propriul său cort; și, de asemenea, au văzut că Teancum era gata să se lupte cu ei în ziua aceea.
- 2 Și acum, când lamaniții au văzut aceasta, s-au înfricoșat; și și-au părăsit planul de a mărșălui în țara de la miazănoapte; și s-au retras cu toată oștirea lor în orașul lui Mulec; și au căutat protecție în fortificațiile lor.
- 3 Și s-a întâmplat că fratele lui Amalichia a fost numit rege peste popor; iar numele lui era Amoron; și astfel, regele Amoron, fratele regelui Amalichia, a fost numit să domnească în locul lui.
- 4 Și s-a întâmplat că el a dat poruncă poporului său ca să păstreze acele orașe pe care le cuceriseră prin vărsare de sânge; căci ei nu luaseră nici un oraș decât prin vărsare de mult sânge.
- 5 Și acum, Teancum a văzut că lamaniții erau hotărâți să păstreze acele orașe pe care le cuceriseră, precum și acele părți din țară pe care pusese stăpânire; și, de asemenea, văzând numărul lor enorm de mare, Teancum s-a gândit că nu era potrivit să încerce să-i atace pe ei în forturile lor.
- 6 Ci și-a păstrat oamenii în preajma sa ca și cum ar face pregătiri de război; da, și într-adevăr se pregătea să se apere împotriva lor, ridicând ziduri de jur-împrejur și pregătind locuri de apărare.
- 7 Și s-a întâmplat că au continuat astfel să se pregătească de război până când Moroni a trimis un număr mare de oameni ca să întărească oștirea lui.
- 8 Iar Moroni, de asemenea, a trimis către el porunci să-i păstreze pe toți prizonierii care cădeau în mâna lui; căci tot așa cum lamaniții luaseră mulți prizonieri, tot așa el trebuia să păstreze pe toți prizonierii lamaniți ca o răzbunare pentru aceia pe care lamaniții îi luaseră.
- 9 Și, de asemenea, a trimis porunci către el ca să fortifice țara Abundenței și să aperse trecătoarea îngustă care ducea către țara de la miazănoapte, pentru ca lamaniții să nu ocupe acel punct și astfel să obțină putere să-i hărțuiască pe ei din orice parte.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

10 Și Moroni, de asemenea, a trimis după el, dorind ca el să fie credincios în a apăra acea parte din țară și să caute orice prilej să-i hărțuiască pe lamanii în acel ținut, atât de mult cât era în puterea lui pentru ca să poată să recaptureze iarăși printr-un șiretlic sau prin alte mijloace acele orașe care fuseseră luate din mâinile lor; și ca el, de asemenea, să fortifice și să întărească orașele dimprejur, care nu căzuseră în mâinile lamanilor.

11 Și, de asemenea, i-a spus lui, eu voi veni la tine, dar iată, lamanii sunt asupra noastră între granițele țării de lângă marea de la apus; și iată, eu merg împotriva lor, de aceea, nu pot să vin la tine.

12 Acum, regele (Amoron) plecase din țara lui Zarahemla, și îi anunțase reginei moartea fratelui său, și adunase laolaltă un număr mare de oameni, și pornise în marș împotriva nefiților la țărnițele de lângă marea dinspre apus.

13 Și astfel, el se străduia să-i hărțuiască pe nefiți și să mâne o parte din forțele lor către acea parte a țării în timp ce comanda pe aceia pe care îi lăsase ca să pună stăpânire asupra orașelor pe care le ocupase, ca ei, de asemenea, să-i hărțuiască pe nefiți la granițele de lângă marea de la răsărit și să pună stăpânire pe pământurile lor, atât cât le era în putință, după puterea oștirilor lor.

14 Și astfel erau nefiții în acele împrejurări periculoase, la sfârșitul celui de-al douăzeci și șaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

15 Dar iată, s-a întâmplat în cel de-al douăzeci și șaptelea an al domniei judecătorilor, că Teancum la porunca lui Moroni—care întemeiase oștiri ca să apere granițele de la miazăzi și de la apus ale țării și își începuse marșul împotriva țării Abundenței pentru ca să-l poată ajuta pe Teancum cu oamenii săi să recucerească orașele pe care le pierduseră—

16 Și s-a întâmplat că Teancum primise porunci să atace orașul lui Mulec și să-l recaptureze, dacă aceasta era posibil.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Amoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

- 17 Și s-a întâmplat că Teancum a făcut pregătiri ca să atace orașul lui Mulec și să înainteze cu oștirea sa împotriva lamaniților; dar a văzut că nu era posibil să-i învingă pe ei în timp ce erau în fortificațiile lor; de aceea, și-a părăsit planurile și s-a reîntors la orașul Abundenței ca să aștepte venirea lui Moroni pentru ca să capete întăriri la oștirile sale.
- 18 Și s-a întâmplat că Moroni a sosit cu oștirea sa în țara Abundenței către sfârșitul celui de-al douăzeci și șaptelea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.
- 19 Iar la începutul celui de-al douăzeci și optulea an, Moroni și Teancum și mulți dintre căpitani-șefi au ținut un consiliu de război—despre ceea ce trebuia să facă pentru a-i face pe lamaniți să vină la luptă împotriva lor; sau pentru ca ei să poată prin vreun mijloc să-i ademenească afară din pozițiile lor întărite, pentru ca ei să poată să obțină avantaj asupra lor și să recaptureze orașul lui Mulec.
- 20 Și s-a întâmplat că au trimis soli către oștirea lamaniților care apăra orașul lui Mulec, la conducătorul lor al cărui nume era Iacov, dorind ca el să vină cu oștirile sale către câmpiile dintre cele două orașe. Dar iată Iacov, care era un zoramit, nu a vrut să vină cu oștirea sa și să-i întâlnească pe ei pe câmpiile acelea.
- 21 Și s-a întâmplat că Moroni, neavând nici o nădejde să-i întâlnească pe ei pe terenuri egale, a hotărât un plan ca să-i ademenească pe lamaniți afară din întăriturile lor.
- 22 De aceea, a făcut ca Teancum să ia un număr mic de oameni și să se ducă jos lângă malul mării; iar Moroni și oștirea sa, la vreme de noapte, s-au dus în pustiu, la apus de orașul lui Mulec; și astfel, în ziua următoare, atunci când gărzile lamaniților l-au descoperit pe Teancum, au fugit și i-au dat de veste lui Iacov, conducătorul lor.
- 23 Și s-a întâmplat că oștirile lamaniților au mărșăluit împotriva lui Teancum, crezând că prin numărul lor îl vor învinge pe Teancum din cauza micimii numărului lor. Și când Teancum a văzut oștirile lamaniților venind împotriva lui, a început să se retragă către malul mării, la miazănoapte.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulec, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

24 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au văzut că el a început să fugă, au prins curaj și i-au urmărit pe ei cu vigoare. Și în timp ce Teancum îi alunga astfel pe lamaniții care în zadar îi urmăreau pe ei, iată, Moroni a poruncit ca o parte din oștirea sa care era cu el să se ducă în oraș și să pună stăpânire pe acesta.

25 Și astfel au făcut ei și i-au ucis pe toți aceia care fuseseră lăsați să păzească orașul, da, pe toți aceia care nu voiau să-și lepede armele de război.

26 Și astfel, Moroni a pus stăpânire pe orașul Mulec cu o parte din oștirea sa, în timp ce el mărșăluia cu cealaltă parte a oștirii sale ca să-i întâlnească pe lamaniți atunci când ei trebuia să se reîntoarcă din urmărirea lui Teancum.

27 Și s-a întâmplat că lamaniții l-au urmărit pe Teancum până când au venit aproape de orașul Abundenței, iar apoi au fost întâlniți de către Lehi și de o oștire mică ce fusese lăsată ca să apere orașul Abundenței.

28 Și acum, iată, atunci când căpitanii-șefi ai lamaniților l-au văzut pe Lehi cu oștirea lui venind către ei, au fugit în mare dezordine, de teamă că nu vor căpăta orașul Mulec înainte ca Lehi să-i cucerească; căci erau obosiți din cauza marșului lor, pe când oamenii lui Lehi erau odihniți.

29 Acum, lamaniții nu știau că Moroni fusese în spatele lor cu oștirea sa; și lor le era frică numai de Lehi și de oamenii lui.

30 Acum, Lehi nu dorea să-i cucerească pe ei înainte ca ei să-l întâlnească pe Moroni și oștirea lui.

31 Și s-a întâmplat că înainte ca lamaniții să se fi retras departe, ei au fost înconjurați de către nefiți, de către oamenii lui Moroni pe de o parte și de către oamenii lui Lehi pe de altă parte, ei toți fiind odihniți și plini de putere; iar lamaniții erau obosiți din cauza marșului lor îndelungat.

32 Iar Moroni le-a poruncit oamenilor săi ca să năvălească asupra lor până când ei își vor abandona armele de război.

33 Și s-a întâmplat că Iacov, fiind conducătorul lor, el fiind, de asemenea, un zoramit și având un spirit de necucerit, i-a condus pe lamaniți la bătălie cu o furie nespūsă împotriva lui Moroni.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

- 34 Moroni fiind în marș, Iacov era hotărât să-i ucidă și să-și taie drum prin orașul lui Mulec. Dar iată, Moroni și oamenii lui erau mai puternici; de aceea, nu au cedat drumul în fața lamaniților.
- 35 Și s-a întâmplat că s-au luptat de amândouă părțile cu furie nespusă; și mulți au fost uciși de amândouă părțile; da, iar Moroni a fost rănit, iar Iacov a fost ucis.
- 36 Iar Lehi i-a forțat din urmă cu atâta furie, cu oamenii lui cei puternici, încât lamaniții din spate și-au abandonat armele de război; iar cei rămași dintre ei, fiind mult dezorientați, nu știau încotro să se ducă sau încotro să lovească.
- 37 Acum, Moroni văzând dezordinea lor, le-a spus, zicând: Dacă voi veți aduce aici armele voastre de război și le veți preda, iată, noi ne vom abține de a vărsa sângele vostru.
- 38 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au auzit aceste cuvinte, căpitanii-șefi ai lor, toți aceia care nu fuseseră uciși, au înaintat și și-au abandonat armele lor de război la picioarele lui Moroni și, de asemenea, le-au poruncit oamenilor lor ca și ei să facă același lucru.
- 39 Dar iată, mulți au fost aceia care nu au vrut să facă lucrul acesta; iar cei care nu au vrut să-și abandoneze săbiile lor au fost luați și legați, iar armele lor de război au fost luate de la ei, iar ei au fost siliți să meargă în marș împreună cu frații lor în țara Abundenței.
- 40 Și acum, numărul prizonierilor care au fost luați era mai mare decât numărul acelor care fuseseră uciși, da, mai mare decât numărul celor care fuseseră uciși de amândouă părțile.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 Și s-a întâmplat că ei au pus gărzi de pază peste prizonierii lamaniți și i-au forțat pe aceștia să meargă și să-și îngroape morții, da, și, de asemenea, morții nefiților care fuseseră uciși; și Moroni a pus oameni ca să-i păzească în timp ce își realizau muncile.
- 2 Iar Moroni s-a dus la orașul lui Mulec împreună cu Lehi și a luat comanda orașului și l-a dat pe mâna lui Lehi. Acum iată, acest Lehi era un om care fusese împreună cu Moroni în cea mai mare parte din toate bătăliile lui; și era un om care se asemena cu Moroni, iar fiecare dintre ei se bucura de siguranța celuilalt; da, ei se iubeau unul pe altul și, de asemenea, erau iubiți de toți oamenii lui Nefi.
- 3 Și s-a întâmplat că, după ce lamanii au terminat să-și îngroape morții lor, precum și morții nefiților, ei au mărșăluit înapoi în țara Abundența; iar Teancum, la poruncile lui Moroni, a făcut ca ei să înceapă să muncească la construirea unui șanț de jur-împrejurul țării sau al orașului Abundența.
- 4 Și el i-a pus să construiască un parapet de lemn pe malul dinăuntru al șanțului; și au aruncat pământ din șanț înspre parapetul de lemn; și astfel au făcut ei ca lamanii să muncească până când au înconjurat orașul Abundența de jur-împrejur cu un zid puternic de lemn și de pământ, de o înălțime nespus de mare.
- 5 Iar acest oraș a devenit o foarte mare fortăreață de atunci încolo; iar în acest oraș ei i-au păstrat pe prizonierii lamanilor; da, și anume înăuntru unui zid pe care i-au pus a-l zidi cu propriile lor mâini. Acum, Moroni a fost forțat să-i facă pe lamanii să muncească pentru că era ușor să-i păzească pe ei în timp ce ei munceau; și el dorea să aibă toate forțele sale atunci când trebuia să-i atace pe lamanii.
- 6 Și s-a întâmplat că Moroni a câștigat astfel o victorie asupra uneia dintre cele mai mari oștiri ale lamanilor și a obținut stăpânire asupra orașului lui Mulec, care era unul dintre cele mai puternice stăpâniri ale lamanilor în țara lui Nefi; și astfel, el, de asemenea, a construit o fortăreață ca să-i păstreze pe prizonierii săi.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 Și s-a întâmplat că el nu a mai încercat să se lupte cu lamaniții în anul acela, ci i-a folosit pe oamenii săi ca să se pregătească de război, da, și să facă fortificații de pază împotriva lamaniților, da, și, de asemenea, să apere pe femeile lor și pe copiii lor de la foamete și suferințe și să facă rost de mâncare pentru oștirile lor.
- 8 Și acum, s-a întâmplat că oștirile lamaniților de la marea de la apus la miiazăzi, în lipsa lui Moroni, din cauza unor intrigi dintre nefiți care au cauzat neînțelegeri printre ei, câștigaseră teren întrucâtva asupra nefiților, da, într-atât de mult, încât puseseră stăpânire pe un număr de orașe de-ale lor în acea parte a țării.
- 9 Și astfel, din cauza nedreptății din mijlocul lor, da, din cauza neînțelegerilor și a intrigilor dintre ei, ei se aflau în împrejurările cele mai periculoase.
- 10 Și acum iată, eu am ceva de spus despre oamenii lui Amon, care la început erau lamaniți; dar datorită lui Amon și a fraților lui sau, mai degrabă, datorită puterii și a Cuvântului lui Dumnezeu, ei fuseseră convertiți către Domnul; și fuseseră aduși jos, în țara lui Zarahemla, și de atunci încolo fuseseră apărați de către nefiți.
- 11 Și datorită jurământului lor, nu puteau să pună mâna pe arme împotriva fraților lor; căci ei făcuseră un jurământ ca niciodată să nu mai facă vărsare de sânge; și în acord cu jurământul lor, ei ar fi pierit; da, ar fi suferit ei înșiși să fi căzut în mâinile fraților lor dacă nu ar fi fost mila și dragostea nespuse de mare pe care Amon și frații lui le aveau pentru ei.
- 12 Și din această cauză, au fost aduși jos, în țara lui Zarahemla; și de atunci încolo ei fuseseră apărați de către nefiți.
- 13 Dar s-a întâmplat că atunci când ei au văzut pericolul și multele suferințe și necazuri pe care nefiții le-au suferit pentru ei, au fost emoționați de milă și au dorit să pună mâna pe arme în apărarea țării lor.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue amongst themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

14 Dar iată, pe când erau gata să-și ia armele de război, au fost copleșiți de rugămintele lui Helaman și ale fraților lui, pentru că ei erau gata să-și calce jurământul pe care îl făcuseră.

15 Și Helaman s-a temut ca, nu cumva, făcând așa, să-și piardă sufletele; de aceea, toți acei care intraseră în acest legământ erau constrânși să-și privească frații trecând prin suferințele lor, în situațiile lor periculoase din acest timp.

16 Dar iată, s-a întâmplat că aveau mulți fii care nu intraseră în legământul de a nu-și lua armele de război ca să se apere de dușmanii lor; de aceea, ei s-au adunat laolaltă atunci, toți câți au putut să pună mâna pe arme; și și-au luat numele de nefiți.

17 Și ei au intrat într-un legământ ca să lupte pentru libertatea nefiților, da, ca să apere țara până la jertfirea vieților lor; da, și chiar au făcut un legământ solemn ca să nu jertfească niciodată libertatea lor, ci să se lupte în toate împrejurările ca să-i apere pe nefiți și pe ei înșiși de sclavie.

18 Acum iată, acești tineri, care au intrat în acest legământ și care au luat armele de război ca să-și apere patria erau în număr de două mii.

19 Și acum, iată, cum ei niciodată până acum nu fuseseră o povară pentru nefiți, ei deveniseră acum de mare ajutor; căci au pus mâna pe armele lor de război și au dorit ca Helaman să fie conducătorul lor.

20 Și erau cu toții oameni tineri și erau nespuse de viteji și curajoși; și, de asemenea, puternici și energici; dar iată, aceasta nu era totul—ei erau oameni adevărați oricând, în orice lucru li se încredința lor.

21 Da, erau oameni ai adevărului și ai sobrietății, căci ei au fost învățați să țină poruncile lui Dumnezeu și să pășească drepti înaintea Lui.

22 Și acum, s-a întâmplat că Helaman a mers înaintea celor două mii de soldați tineri ai săi în ajutorul oamenilor de la granițele țării la sud, de lângă marea de la apus.

23 Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și optulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 Și acum, s-a întâmplat la începutul celui de-al douăzeci și nouălea an al judecătorilor că Amoron a trimis la Moroni dorind ca ei să facă un schimb de prizonieri.
- 2 Și s-a întâmplat că Moroni s-a bucurat nespus de mult de această cerere, căci el dorea ca proviziile care erau consumate pentru întreținerea prizonierilor lamaniți să fie folosite pentru întreținerea propriilor săi oameni; și, de asemenea, îi dorea pe oamenii săi pentru întărirea oștirii sale.
- 3 Acum, lamaniiții luaseră multe femei și copii; iar printre toți prizonierii lui Moroni sau printre prizonierii pe care Moroni îi luase, nu era nici o femeie și nici un copil; de aceea, Moroni s-a hotărât la un șiretlic ca să capete pe cât era posibil cât mai mulți prizonieri nefiți de la lamaniiți.
- 4 De aceea, el a scris o scrisoare și a trimis-o prin slujitorul lui Amoron, același care îi adusese o scrisoare lui Moroni. Acum, acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris lui Amoron, zicându-i:
- 5 Iată, Amoron, eu ți-am scris ție ceva despre acest război pe care tu l-ai purtat împotriva oamenilor mei sau mai degrabă pe care fratele tău l-a purtat împotriva lor și pe care voi încă mai sunteți hotărâți să-l continuați după moartea lui.
- 6 Iată, aș vrea să-ți spun ție ceva despre dreptatea lui Dumnezeu și despre sabia mâniei Sale atotputernice care atârnă asupra voastră, dacă voi nu vă pocăiți și dacă nu vă retrageți oștirile pe pământurile voastre proprii sau în țara stăpânirilor voastre, care este țara lui Nefi.
- 7 Da, aș dori să-ți spun ție aceste lucruri, dacă ai fi în stare să le ascuți; da, aș dori să-ți spun ție despre acel iad îngrozitor care așteaptă să-i primească pe ucigașii de felul tău și ai fratelui tău, dacă nu te pocăiești și nu renunți la scopurile tale ucigașe și nu te reîntorci cu oștirile în propria ta țară.
- 8 Dar cum tu odată ai refuzat aceste lucruri și te-ai luptat împotriva poporului Domnului, tot așa mă aștept să faci și acum.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

9 Și acum, iată, noi suntem pregătiți să te primim; da, și dacă renunți la scopurile tale, iată, vei atrage asupra ta mânia lui Dumnezeu pe care tu L-ai respins, chiar pentru distrugerea ta totală.

10 Dar așa cum Domnul trăiește, tot așa oștirile noastre vor năvăli asupra ta, dacă nu te vei retrage, iar tu vei fi în curând vizitat de moarte, căci noi ne vom păstra orașele și pământurile noastre; da, și ne vom păstra religia noastră și cauza Dumnezeului nostru.

11 Dar iată, cred că vorbesc în zadar cu tine despre aceste lucruri; sau cred că tu ești un copil al iadului; de aceea, îmi închei scrisoarea spunându-ți că nu voi face schimb de prizonieri decât cu condiția ca tu să eliberezi un bărbat și nevasta sa și copiii săi pentru fiecare prizonier; dacă va fi ca tu să faci aceasta, atunci eu voi face schimbul.

12 Și iată, dacă nu faci aceasta, voi veni împotriva ta cu oștirile mele; da, și îmi voi înarma chiar femeile și copiii și voi veni împotriva ta și te voi urmări chiar până în propria ta țară, care este țara primei noastre moșteniri; da, și va fi sânge pentru sânge, da, viață pentru viață; și mă voi lupta cu tine chiar până când vei fi distrus de pe fața pământului.

13 Iată, sunt mânios și tot așa este și poporul meu; tu ai căutat să ne ucizi, iar noi am căutat numai să ne apărăm pe noi înșine. Dar iată, dacă tu încă mai cauți să ne distrugi pe noi, atunci noi vom căuta să te distrugem pe tine; da, și vom căuta să luăm pământul nostru, pământul primei noastre moșteniri.

14 Acum eu închei scrisoarea mea. Eu sunt Moroni; eu sunt un conducător al poporului nefiților.

15 Acum, s-a întâmplat că Amoron, atunci când a primit scrisoarea, a fost mânios; și el a scris o altă scrisoare lui Moroni; și acestea sunt cuvintele pe care le-a scris, zicând:

16 Eu sunt Amoron, regele lamaniților; eu sunt fratele lui Amalichia, cel pe care voi l-ați ucis. Iată, voi răzbuna sângele lui asupra voastră, da, voi veni cu oștirile mele asupra voastră, căci nu mă tem de amenințările voastre.

17 Căci iată, strămoșii voștri au greșit în fața fraților lor într-atât, încât i-au jefuit pe ei de dreptul lor la guvern atunci când acesta într-adevăr le aparținea lor.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 Și acum iată, dacă voi vă veți abandona armele voastre și vă veți preda ca să fiți guvernați de către aceia cărora guvernul le aparține pe drept, atunci eu voi face ca oamenii mei să-și abandoneze armele și să nu mai fie război.

19 Iată, voi ați pomenit multe amenințări împotriva mea și a oamenilor mei; dar iată, noi nu ne temem de amenințările voastre.

20 Cu toate acestea, voi fi de acord ca să facem schimb de prizonieri, în acord cu cererea ta, cu bucurie pentru ca eu să pot să păstrez mâncarea pentru oamenii mei de război; și noi vom purta un război care va fi fără de sfârșit, fie ca să-i supunem pe nefiți autorității noastre, fie ca să-i nimicim pe ei pentru veșnicie.

21 Iar despre acel Dumnezeu despre care tu spui că noi L-am respins, iată, nu cunoaștem nici o astfel de Ființă; și nici voi nu O cunoașteți; dar dacă ar fi ca o asemenea Ființă să fie, noi știm numai că El ne-a făcut pe noi, tot așa cum El v-a făcut și pe voi.

22 Și dacă va fi ca să fie un diavol și un iad, iată, nu vă va trimite El pe voi acolo ca să locuiți împreună cu fratele meu pe care voi l-ați ucis, despre care ați făcut aluzie cum că s-a dus într-un asemenea loc? Dar iată, aceste lucruri nu au nici o importanță.

23 Eu sunt Amoron și un urmaș al lui Zoram, pe care strămoșii voștri l-au constrâns și l-au scos din Ierusalim.

24 Și iată, acum eu sunt un lamanit viteaz; iată, acest război a fost purtat ca să răzbunăm nedreptățile care le-au fost făcute și ca să păstrăm și să căpătăm drepturile lor la guvernare; și eu îmi închei scrisoarea mea către Moroni.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a primit această scrisoare, el a fost și mai mânios, căci știa că Amaron avea o cunoaștere perfectă despre înșelăciunea lui; da, știa că Amaron știa că aceasta nu era o cauză dreaptă care-l făcuse pe el să poarte război împotriva poporului lui Nefi.
- 2 Și el a zis: Iată, nu voi face schimb de prizonieri cu Amaron decât dacă el își va retrage planurile, așa cum am spus eu în scrisoarea mea; căci nu îi voi aproba lui să aibă mai multă putere decât aceea pe care a obținut-o.
- 3 Iată, cunosc locul în care lamaniții îi păzesc pe oamenii mei pe care i-au luat prizonieri; și cum Amaron nu vrea să-mi aprobe scrisoarea, iată, îi voi da lui după cuvintele mele; da, voi căuta moartea printre ei până când vor cere pace.
- 4 Și acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, a făcut ca o cercetare să fie făcută printre oamenii săi pentru ca el să poată găsi printre ei pe vreun om care era un urmaș al lui Laman.
- 5 Și s-a întâmplat că au găsit pe unul, al cărui nume era Laman; și era unul dintre slujitorii regelui care fusese ucis de către Amalichia.
- 6 Acum, Moroni a făcut ca Laman și un număr mic dintre oamenii săi să meargă la gărzile care îi păzeau pe nefiți.
- 7 Acum, nefiții erau păziți în orașul lui Ghid; de aceea, Moroni l-a numit pe Laman și a pus ca un număr mic de oameni să meargă cu el.
- 8 Și atunci când s-a lăsat întunericul, Laman s-a dus la gărzile care îi păzeau pe nefiți și iată, ele l-au văzut venind și au strigat către el; dar el spune către ele: Nu vă temeți; iată, eu sunt un lamanit. Iată, noi am scăpat de la nefiți, iar ei sunt adormiți; și iată, noi am luat din vinul lor și l-am adus cu noi.
- 9 Acum, când lamaniții au auzit aceste cuvinte, l-au primit pe el cu bucurie; și au grăit către el: Dă-ne nouă din vinul tău ca să bem; noi suntem bucuroși că tu ai adus vin căci noi suntem oboșiți.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Amaron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Amaron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Amaron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Amaron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Dar Laman le-a spus: Lăsați-ne să păstrăm vinul nostru până când noi vom merge împotriva nefiților ca să ne luptăm. Dar aceste vorbe i-a făcut pe ei să dorească și mai mult să bea din vin;

11 Căci, au spus ei: Noi suntem oboșiți, de aceea, lasă-ne pe noi să luăm din vin și să primim din când în când rația de vin care ne va întări pe noi ca să mergem împotriva nefiților.

12 Iar Laman le-a spus: Voi puteți să faceți după dorințele voastre.

13 Și s-a întâmplat că ei au luat din vin fără măsură; și le-a făcut plăcere și, de aceea, au băut și mai mult; iar acesta era tare, fiind pregătit să fie tare.

14 Și s-a întâmplat că au băut și s-au veselit; și încetul cu încetul s-au îmbătat.

15 Și acum, când Laman și oamenii săi au văzut că toți erau beți și erau adormiți într-un somn adânc, s-au întors la Moroni și i-au povestit toate lucrurile care se întâmplaseră.

16 Și acum, aceasta s-a întâmplat după planul lui Moroni. Iar Moroni îi pregătise pe oamenii săi cu arme de război; și s-a dus la orașul Ghid în timp ce lamaniții erau într-un somn adânc și erau beți; și au aruncat arme de război prizonierilor într-atât de mult, încât aceștia erau înarmați;

17 Da, chiar și femeilor lor și tuturor copiilor lor care erau în stare să folosească o armă de război, atunci când Moroni i-a înarmat pe toți acei prizonieri; și toate acele lucruri au fost făcute într-o tăcere profundă.

18 Dar dacă i-ar fi trezit pe lamaniți, iată, aceștia erau beți, iar nefiții ar fi putut să-i ucidă pe ei.

19 Dar iată, aceasta nu era dorința lui Moroni; el nu se bucura să ucidă sau să facă vărsare de sânge, ci se bucura să elibereze poporul său de la distrugere; și pentru cauza aceasta el nu putea să aducă asupra lui nedreptate, el nu voia să năvălească asupra lamaniților și să-i distrugă pe ei în beția lor.

20 Dar își îndeplinise dorințele sale; căci îi înarmase pe prizonierii aceia nefiți, care erau înăuntrul zidurilor orașului, și le dăduse lor puterea să câștige stăpânirea acelor părți care erau înăuntrul zidurilor.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

21 Și apoi, a făcut ca oamenii care erau cu el să se retragă un pas de la ei și să înconjoare oștirile lamaniților.

22 Acum iată, aceasta s-a întâmplat în timpul nopții, așa încât atunci când lamaniții s-au trezit dimineața, au văzut că erau înconjurați de către nefiții din afară și că prizonierii lor erau înarmați înăuntru.

23 Și astfel, au văzut că nefiții aveau putere asupra lor; și în aceste împrejurări, au găsit că nu era potrivit ca să se lupte cu nefiții; de aceea, căpitanii lor le-au cerut armele de război, iar ei le-au adus și le-au abandonat la picioarele nefiților, rugându-se pentru milă.

24 Acum iată, aceasta era dorința lui Moroni. El i-a luat pe ei prizonieri de război și a pus stăpânire pe oraș; și a făcut ca toți prizonierii care erau nefiți să fie eliberați; iar aceștia s-au unit cu armata lui Moroni și a fost o mare întărire pentru armata lui.

25 Și s-a întâmplat că el a făcut ca lamaniții pe care îi luase prizonieri să înceapă să muncească la întărirea fortificațiilor de jur-împrejurul orașului Ghid.

26 Și s-a întâmplat că atunci când a fortificat orașul Ghid după dorința sa, el a făcut ca prizonierii săi să fie luați în orașul Abundența; și el, de asemenea, a păzit orașul acela cu o forță nespuns de mare.

27 Și s-a întâmplat că în ciuda tuturor intrigilor lamaniților, ei i-au păstrat și i-au protejat pe toți prizonierii pe care îi luaseră; și, de asemenea, au păstrat toate terenurile și toate avantajele pe care le luaseră înapoi.

28 Și s-a întâmplat că nefiții au început iarăși să fie victorioși și să-și ceară din nou drepturile și privilegiile lor.

29 De multe ori au încercat lamaniții să-i înconjoare în timpul nopții, dar în aceste încercări au pierdut mulți prizonieri.

30 Și de multe ori au încercat ei să le dea din vinul lor nefiților, pentru ca să-i poată distruge cu otravă sau pentru a-i îmbăta.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had re-taken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

31 Dar iată, nefiții nu erau înceți în a-și aduce aminte de Domnul Dumnezeu lor în timpurile lor de suferință. Ei nu au putut să fie prinși în capcană; da, ei nu au vrut să guste din vinul lor, decât dacă mai întâi dădeau din el unora dintre prizonierii lamaniți.

32 Și astfel ei au fost grijulii ca nici o otrăvă să nu le fie dată printre ei; căci dacă vinul lor ar otrăvi pe un lamanit, acesta ar otrăvi, de asemenea, și pe un nefit; și astfel au încercat ei toate băuturile lor.

33 Și acum, s-a întâmplat că era potrivit pentru Moroni să facă pregătiri ca să atace orașul Morianton; căci iată, lamaniții, prin muncile lor, fortificaseră orașul Morianton până când acesta devenise nespus de puternic.

34 Și ei aduceau mereu forțe noi în acel oraș precum și noi transporturi de provizii.

35 Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și nouălea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 Și acum s-a întâmplat că la începutul celui de-al treizecilea an al domniei judecătorilor, în cea de-a doua zi a primei luni, Moroni a primit o scrisoare de la Helaman, care spunea despre treburile poporului în acea parte a țării.
- 2 Și acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris, zicând: Dragul și preaiubitul meu frate, Moroni, în Domnul, la fel ca și în suferințele noastre din război; iată, fratele meu preaiubit, eu am ceva să-ți spun ție despre starea de război din această parte a țării.
- 3 Iată, două mii dintre fiii acelor oameni pe care Amon i-a adus jos din țara lui Nefi—acum tu știai că aceștia erau urmașii lui Laman, care era fiul cel mai mare al tatălui nostru, Lehi;
- 4 Acum, nu trebuie să-ți repet despre tradițiile lor sau despre necredința lor, căci tu știi despre toate aceste lucruri—
- 5 De aceea, este destul pentru mine să-ți spun că două mii dintre acești oameni tineri au pus mâna pe armele lor de război; și ei au dorit ca eu să fiu conducătorul lor; și noi am mers ca să ne apărăm țara.
- 6 Și acum tu știi, de asemenea, despre legământul pe care strămoșii lor l-au făcut, ca ei să nu pună mâna pe arme de război împotriva fraților lor ca să facă vărsare de sânge.
- 7 Dar în cel de-al douăzeci și șaselea an, atunci când ei au văzut suferințele noastre și îndurările noastre pentru ei, au fost gata să încalce legământul pe care îl făcuseră și să pună mâna pe arme în apărarea noastră.
- 8 Dar eu nu am îngăduit ca ei să-și încalce acest legământ pe care îl făcuseră, crezând că Dumnezeu ne va întări pe noi într-atât, încât noi nu vom mai suferi din cauza îndeplinirii jurământului pe care îl făcuseră.
- 9 Dar iată, aici este un lucru în care noi am putea să avem bucurie mare. Căci iată, în cel de-al douăzeci și șaselea an, eu, Helaman, am pornit în marș în fruntea acestor două mii de oameni tineri către orașul Iudeii ca să-l ajut pe Antipus, pe care tu l-ai numit conducător peste oamenii din acea parte a țării.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

10 Iar eu m-am unit cu cei două mii de fii ai mei (căci ei sunt vrednici să fie numiți fii) cu oștirea lui Antipus, iar Antipus s-a bucurat nespus de mult de această întărire; căci iată, oștirea lui fusese împuținată de către lamaniți, pentru că forțele lor ucisese un mare număr dintre oamenii noștri, din care cauză noi avem de jelit.

11 Cu toate acestea, noi ne putem consola cu faptul că au murit pentru cauza patriei lor și a Dumnezeului lor, da, și ei sunt fericiți.

12 Iar lamaniții, de asemenea, reținuseră mulți prizonieri, toți dintre ei fiind căpitani șefi, căci pe nimeni alții n-au lăsat în viață. Și noi credem că ei sunt acum, în timpul acesta, în țara lui Nefi; asta așa este, dacă ei nu au fost uciși.

13 Și acum, acestea sunt orașele pe care lamaniții au pus stăpânire prin vărsarea sângelui atât de multor oameni viteji de-ai noștri:

14 Țara lui Manti sau orașul lui Manti, precum și orașul lui Zeezrom, orașul lui Cumeni și orașul lui Antipara.

15 Și acestea sunt orașele pe care ei le stăpâneau atunci când noi am sosit în orașul Iudeii; iar eu l-am găsit pe Antipus și pe oamenii lui muncind din toate puterile lor ca să fortifice orașul.

16 Da, și erau slăbiți, atât în trup, cât și în spirit, căci se luptaseră cu vitejie în timpul zilei și munciseră în timpul nopții ca să-și păstreze orașele; și astfel, ei înduraseră mari suferințe de tot felul.

17 Și acum, ei erau hotărâți să cucerească acest loc sau să moară; de aceea, tu poți foarte bine să crezi că această forță mică pe care am adus-o cu mine, da, acei fii ai mei, le-au dat lor multe nădejdi și multă bucurie.

18 Și acum s-a întâmplat că, atunci când lamaniții au văzut că Antipus primise întărire pentru oștirea lui, ei au fost forțați de poruncile lui Amoron să nu se ducă împotriva orașului Iudeii sau împotriva noastră ca să se lupte.

19 Și astfel am fost noi favorizați de către Domnul; căci dacă ei ar fi venit asupra noastră în slăbiciunea aceasta a noastră, ei poate că ar fi distrus mica noastră armată; dar așa, noi am fost cruțați.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nefhi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Amoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Lor li se dăduse poruncă de către Amoron ca să păstreze acele orașe pe care ei le luaseră. Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și șaselea an. Iar la începutul celui de-al douăzeci și șaptelea an, noi ne pregătisem orașele noastre și pe noi înșine pentru apărare.

21 Acum, noi doream ca lamaniții să năvălească peste noi; căci nu doream să-i atacăm pe ei în locurile lor întărite.

22 Și s-a întâmplat că noi am ținut spioni de jur-împrejur ca să observe mișcările lamaniților, pentru ca aceștia să nu ne depășească în timpul nopții și nici să nu atace în timpul zilei celelalte orașe ale noastre care erau în partea de miazănoapte.

23 Căci noi știam că în acele orașe ei nu erau destul de puternici ca să-i întâlnească pe ei; de aceea, noi doream ca, dacă ei ne-ar fi depășit, atunci noi să cădem în spatele lor și astfel să-i atacăm pe la spate în timp ce ei erau întâlniți în față. Noi credeam că îi vom putea învinge; dar iată, am fost dezamăgiți în dorința noastră.

24 Ei nu au îndrăznit să treacă înaintea noastră cu toată oștirea și nici măcar cu o parte, de teamă că nu erau destul de puternici și de frică să nu cadă.

25 Și nici nu au îndrăznit ei să se ducă în marș împotriva orașului lui Zarahemla; nici n-au îndrăznit ei să treacă izvorul Sidonului, de partea cealaltă, în orașul lui Nefiha.

26 Și astfel, cu forțele lor, ei erau hotărâți să păstreze acele orașe pe care le luaseră.

27 Și acum s-a întâmplat în cea de-a doua lună a acestui an că multe provizii ne-au fost aduse nouă de la părinții celor două mii de fi ai mei.

28 Și, de asemenea, două mii de oameni au fost trimiși la noi din țara lui Zarahemla. Și astfel eram noi pregătiți cu zece mii de oameni și cu provizii pentru ei, precum și pentru nevestele lor și pentru copiii lor.

29 Iar lamaniții, văzând cum creșteau forțele noastre în fiecare zi și că provizii veneau în sprijinul nostru, au început să se teamă și au început să iasă din ascunzișurile lor pentru ca, dacă ar fi posibil, să oprească să primim noi provizii și întăriri.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Acum, când noi am văzut că lamaniții au început să se neliniștească în felul acesta, am dorit să facem un șiretlic împotriva lor; de aceea, Antipus a dat ordin ca eu să înaintez în marș împreună cu fiii mei cei tineri până la un oraș vecin, ca și cum noi căram provizii la un oraș vecin.

31 Și trebuia să mergem în marș pe lângă orașul lui Antipara, ca și cum ne duceam la orașul de dincolo de acesta, la granițele de lângă malul mării.

32 Și s-a întâmplat că noi am mărșăluit înainte, ca și cum ne duceam cu provizii la orașul acela.

33 Și s-a întâmplat că Antipus a înaintat mărșăluind cu o parte din armata sa, lăsând cealaltă parte ca să apere orașul. Dar el nu a mers înainte până când eu nu am înaintat cu oștirea mea cea mică și până când eu nu am ajuns lângă orașul lui Antipara.

34 Și acum, în orașul lui Antipara era staționată cea mai puternică oștire a lamaniților; da, cea mai numeroasă.

35 Și s-a întâmplat că atunci când ei au fost anunțați de către spionii lor, au înaintat cu oștirea lor și au venit în marș împotriva noastră.

36 Și s-a întâmplat că noi am fugit de ei către miazănoapte. Și astfel, noi am alungat în rătăcire pe cea mai puternică oștire a lamaniților;

37 Da, și anume până la o distanță destul de mare întra-atât, încât atunci când ei au văzut oștirea lui Antipus urmărindu-i cu puterea sa, ei nu s-au întors nici la dreapta și nici la stânga, ci au continuat marșul lor în linie dreaptă după noi; și, după părerea noastră, intenția lor era să ne ucidă pe noi înainte ca Antipus să-i cucerească pe ei; și aceasta, pentru ca ei să nu poată fi înconjurați de oamenii noștri.

38 Și acum Antipus, văzând pericolul nostru, a întezit marșul oștirii sale. Dar iată, era noapte; de aceea, ei nu ne-au cucerit pe noi și nici Antipus nu i-a cucerit pe ei; de aceea, noi am făcut tabără pentru noapte.

39 Și s-a întâmplat că înainte de zorii dimineții, iată, lamaniții ne urmăreau pe noi. Acum, noi nu eram destul de puternici ca să ne luptăm cu ei; da, eu nu am putut să rabd ca fiii mei cei tineri să cadă în mâinile lor; de aceea, noi am continuat marșul nostru și ne-am îndreptat marșul către pustiu.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Acum, ei nu au îndrăznit să se întoarcă nici la dreapta și nici la stânga, de frică să nu fie înconjurați; și nici eu nu am vrut să mă întorc nici la dreapta și nici la stânga, de teamă ca ei să nu mă cucerească pe mine și ca noi să nu putem să rezistăm împotriva lor, ci să fim uciși, iar ei să scape; și astfel, noi am fugit toată ziua aceea în pustiu, chiar până când s-a făcut întuneric.

41 Și iarăși s-a întâmplat că atunci când a venit lumina dimineții, i-am văzut pe lamaniți asupra noastră și noi am fugit din fața lor.

42 Dar s-a întâmplat că ei nu ne-au urmărit pe noi departe și s-au oprit; și aceasta a fost în dimineața celei de-a treia zi a celei de-a șaptea luni.

43 Și acum, dacă ei au fost cuceriți de către Antipus, noi nu știam; dar le-am spus oamenilor mei: Iată, noi nu știm, dar ei s-au oprit cu scopul ca noi să năvălim împotriva lor, pentru ca ei să ne prindă în capcana lor;

44 De aceea, ce spuneți voi, fiii mei, vreți voi să vă duceți la luptă împotriva lor?

45 Și acum îți spun eu ție, confratele meu preaiubit, Moroni, că niciodată nu am văzut un curaj atât de mare; nu, nu printre toți nefiții.

46 Căci, după cum eu îi numeam pe ei fiii mei (căci ei toți erau foarte tineri), tot așa mi-au spus ei: Tată, iată, Dumnezeu nostru este cu noi; și El nu va permite ca noi să cădem; atunci, să mergem înainte; noi nu-i vom ucide pe frații noștri dacă ei ne vor lăsa în pace; de aceea, să mergem pentru ca ei să nu învingă armata lui Antipus.

47 Acum, ei nu se luptaseră niciodată, dar nu se temeau de moarte; și s-au gândit mai mult la libertatea părinților lor decât la viața lor; da, fuseseră învățați de către mamele lor că dacă ei nu se vor îndoii, atunci Dumnezeu îi va elibera.

48 Și ei mi-au repetat mie cuvintele mamelor lor, zicând: Noi nu ne îndoim că mamele noastre au știut aceasta.

49 Și s-a întâmplat că eu m-am întors cu cei două mii ai mei împotriva acestor lamaniți care ne urmăriseră. Și acum iată, oștirile lui Antipus îi ajunseseră pe ei și o luptă groaznică începuse.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Oștirea lui Antipus, fiind obosită din cauza marșului atât de lung într-un timp atât de scurt, era cât pe ce să cadă în mâinile lamaniților; și dacă eu nu m-aș fi întors cu cei două mii ai mei, atunci ei și-ar fi împlinit scopul lor.

51 Căci Antipus căzuse sub sabie, precum și mulți dintre conducătorii lui, din cauza oboselii lor care se datora vitezei marșului lor—de aceea, oamenii lui Antipus, fiind derutați din cauza căderii conducătorilor lor, începuseră să se predea în fața lamaniților.

52 Și s-a întâmplat că lamaniții și-au luat curajul și au început să-i urmărească; și astfel lamaniții i-au urmărit pe ei cu mare vigoare atunci când Helaman a venit din spatele lor cu cei două mii ai săi și a început să-i ucidă foarte mult într-atât, încât întreaga oștire a lamaniților s-a oprit și s-a întors către Helaman.

53 Acum, când oamenii lui Antipus au văzut că lamaniții i-au întors pe ei, și-au adunat laolaltă pe oamenii lor și au venit iarăși pe la spatele lamaniților.

54 Și acum s-a întâmplat că noi, oamenii lui Nefi, oamenii lui Antipus și cu mine, împreună cu cei două mii ai mei, i-am înconjurat pe lamaniți și i-am ucis; da, într-atât, încât ei au fost forțați să-și abandoneze armele lor de război, precum și pe ei înșiși, ca prizonieri de război.

55 Și acum s-a întâmplat că atunci când ei ni s-au predat nouă, iată, eu i-am numărat pe oamenii aceia tineri care se luptaseră împreună cu mine, de teamă că mulți dintre ei fuseseră uciși.

56 Dar iată, spre marea mea bucurie, nici un suflet dintre ei nu căzuse la pământ; da, și ei se luptaseră ca și cum ar fi avut puterea lui Dumnezeu; da, niciodată nu a fost cunoscut ca alți oameni să se fi luptat cu o putere atât de miraculoasă; și cu o astfel de putere măreață au năvălit ei asupra lamaniților, încât i-au înfricoșat pe aceștia; și din cauza aceasta, lamaniții s-au predat ei înșiși ca prizonieri de război.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 Și cum noi nu aveam nici un loc pentru prizonierii noștri ca să-i păzim, ca să-i ținem deoparte de oștirile lamanților, de aceea, noi i-am trimis pe ei în țara lui Zarahemla și cu o parte dintre oamenii aceia care nu fuseseră uciși de către Antipus. Iar pe cei rămași i-am luat eu și i-am unit cu Amoniții cei tineri și am pornit marșul nostru înapoi către orașul Iudeii.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 Și acum s-a întâmplat că eu am primit o epistolă de la Amoron, regele, spunând că, dacă i-aș elibera pe prizonierii aceia de război pe care noi îi luaserăm, atunci el ne va preda nouă orașul Antipara.
- 2 Dar eu am trimis o epistolă către rege, spunând că noi eram siguri că forțele noastre erau destule ca să cucerească orașul lui Antipara prin tăria noastră; și că dacă noi i-am preda pe prizonieri pentru acel oraș, aceasta nu ar fi înțelept din partea noastră; și că noi am vrea să-i eliberăm pe prizonierii noștri numai printr-un schimb de prizonieri.
- 3 Și Amoron a refuzat epistola mea, căci nu a vrut să facă schimb de prizonieri; de aceea, noi am început să facem pregătiri ca să mergem împotriva orașului lui Antipara.
- 4 Dar oamenii din Antipara au părăsit orașul și au fugit în celelalte orașe ale lor pe care le stăpâneau, ca să le fortifice; și astfel, orașul lui Antipara a căzut în mâinile noastre.
- 5 Și astfel s-a terminat cel de-al douăzeci și optulea an al domniei judecătorilor.
- 6 Și s-a întâmplat că la începutul celui de-al douăzeci și nouălea an, noi am primit o încărcătură de provizii și un supliment la armata noastră, din țara lui Zarahemla și din ținutul dimprejur, în număr de șase mii de oameni, în afară de cei șazeci dintre fiii Amoniților care veniseră să se unească cu frații lor, ceata mea cea mică de două mii. Și acum iată, noi eram puternici, da, și, de asemenea, aveam provizii din belșug aduse nouă.
- 7 Și s-a întâmplat că era dorința noastră să purtăm o bătălie cu armata care era pusă ca să păzească orașul Cumeni.
- 8 Și acum, iată, îți voi arăta ție că noi curând ne-am îndeplinit dorința; da, cu forța noastră puternică, sau cu o parte din forța noastră puternică, noi am înconjurat în timp de noapte orașul Cumeni, puțin înainte de timpul când ei trebuia să primească o încărcătură cu provizii.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

9 Și s-a întâmplat că noi am făcut tabără de jur-
împrejurul orașului timp de mai multe nopți; dar noi
am dormit pe săbiile noastre și am ținut gărzi pentru ca
lamanii să nu vină noaptea și să neucidă, ceea ce ei au
încercat să facă de multe ori; dar de câte ori au încercat
să facă aceasta, sângele lor a fost vărsat.

10 În sfârșit, proviziile lor au sosit și ei erau gata să intre
în oraș în timpul nopții. Iar noi, în loc să fim lamanii,
eram nefiți; de aceea, noi i-am luat atât pe ei, cât și
proviziile lor.

11 Și în ciuda faptului că lamanii erau lipsiți de
sprijinul lor în felul acesta, ei încă mai erau hotărâți să
păstreze orașul; de aceea, devenise potrivit ca noi să
luăm acele provizii și să le trimitem în Iudea, iar pe
prizonieri să-i trimitem în țara lui Zarahemla.

12 Și s-a întâmplat că n-au trecut multe zile înainte ca
lamanii să înceapă să-și piardă toate nădejtile de a
căpăta adăpost; de aceea, ei au predat orașul în mâinile
noastre; și astfel, noi am înfăptuit planurile noastre de a
căpăta orașul Cumeni.

13 Dar s-a întâmplat că prizonierii noștri erau atât de
numeroși încât, în ciuda numărului nostru enorm de
mare, noi am fost forțați să ne folosim toată puterea ca
să-i păstrăm sau să-i omorâm.

14 Căci iată, ei încercau să se revolte în număr mare și să
se lupte cu pietre și cu bâte sau cu orice obiect pe care
puteau pune mâna într-atât, încât noi am ucis mai mult
de două mii dintre ei după ce ei s-au predat ca prizonieri
de război.

15 De aceea, a devenit potrivit pentru noi ca să punem
capăt vieților lor sau să-i păzim cu sabia în mână, până în
vale la țara lui Zarahemla; și, de asemenea, proviziile
noastre nu mai erau suficiente pentru oamenii noștri, ca
să nu mai pomenim pe acelea pe care le luasem de la
lamanii.

16 Și acum, în acele împrejurări critice, a devenit o
problemă foarte serioasă să se ia o hotărâre în legătură
cu acești prizonieri de război; cu toate acestea, noi am
hotărât să-i trimitem pe ei la vale în țara lui Zarahemla;
de aceea, noi am ales o parte dintre oamenii noștri și le-
am dat lor răspunderea prizonierilor noștri ca să-i ducă
la vale în țara lui Zarahemla.

And it came to pass that we did camp round about
the city for many nights; but we did sleep upon our
swords, and keep guards, that the Lamanites could not
come upon us by night and slay us, which they at-
tempted many times; but as many times as they at-
tempted this their blood was spilt.

At length their provisions did arrive, and they were
about to enter the city by night. And we, instead of be-
ing Lamanites, were Nephites; therefore, we did take
them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off
from their support after this manner, they were still de-
termined to maintain the city; therefore it became expe-
dient that we should take those provisions and send
them to Judea, and our prisoners to the land of
Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed
away before the Lamanites began to lose all hopes of
succor; therefore they yielded up the city unto our
hands; and thus we had accomplished our designs in ob-
taining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numer-
ous that, notwithstanding the enormity of our num-
bers, we were obliged to employ all our force to keep
them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers,
and would fight with stones, and with clubs, or whatso-
ever thing they could get into their hands, insomuch
that we did slay upwards of two thousand of them after
they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should
put an end to their lives, or guard them, sword in hand,
down to the land of Zarahemla; and also our provisions
were not any more than sufficient for our own people,
notwithstanding that which we had taken from the
Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a
very serious matter to determine concerning these pris-
oners of war; nevertheless, we did resolve to send them
down to the land of Zarahemla; therefore we selected a
part of our men, and gave them charge over our pris-
oners to go down to the land of Zarahemla.

17 Dar s-a întâmplat că în ziua următoare ei s-au întors. Și acum iată, noi nu i-am întreat pe ei despre prizonieri; căci iată, lamaniții năvăliseră asupra noastră, iar ei se reîntorseseră la timp ca să ne salveze pe noi de a cădea în mâinile lor. Căci iată, Amoron trimisese în sprijinul lor un nou transport cu provizii, precum și o numeroasă oștire de oameni.

18 Și s-a întâmplat că acei oameni pe care noi îi trimiseseam cu prizonierii sosiseră la timp ca să-i respingă pe aceștia, tocmai când ei erau gata să ne cucerească.

19 Dar iată, trupa mea cea mică de două mii și șazeci s-a luptat cu mare disperare; da, ei au fost curajoși în fața lamaniților și au răspândit moarte printre toți aceia care li s-au opus.

20 Și în timp ce oștirea noastră, ceea ce mai rămăsese din ea, era gata să se predea în fața lamaniților, iată, acei două mii și șazeci au fost viteji și nedescurajați.

21 Da, și ei s-au supus și au avut grijă să execute fiecare cuvânt al poruncii întocmai; da, și astfel lor li s-a întâmplat așa după cum era credința lor; și eu mi-am adus aminte de cuvintele despre care ei mi-au spus că mamele lor îi învățaseră pe ei.

22 Și acum iată, acestor fii ai mei, precum și oamenilor acelora care fuseseră aleși ca să-i conducă pe prizonieri, le datoram noi această mare victorie; căci ei au fost cei care i-au bătut pe lamaniți; de aceea, ei au fost gonțiți înapoi în orașul lui Manti.

23 Iar noi ne-am păstrat orașul nostru, Cumeni, și nu am fost distruși cu toții de sabie; cu toate acestea, noi suferisem o mare pierdere.

24 Și s-a întâmplat că după ce lamaniții au fugit, eu am dat imediat porunci ca oamenii mei care fuseseră răniți să fie luați dintre cei morți și am pus ca rănilor să fie îngrijite.

25 Și s-a întâmplat că erau două sute dintre cei două mii și șazeci ai mei care leșinaseră din cauza pierderii de sânge; cu toate acestea, potrivit bunătății lui Dumnezeu și spre marea noastră mirare, precum și spre bucuria întregii noastre oștiri, nu a fost nici măcar un suflet dintre ei care să fi pierit; da, și, de asemenea, n-a fost nici un suflet dintre ei care să fi primit multe răni.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

26 Și acum, supraviețuirea lor era de uimire pentru întreaga noastră oștire, da, faptul că ei fuseseră cruțați în timp ce o mie dintre frații noștri fuseseră uciși. Iar noi atribuim pe bună dreptate aceasta puterii miraculoase a lui Dumnezeu, datorită credinței lor nespuse de mari în ceea ce fuseseră ei învățați să creadă—și anume că era un Dumnezeu drept și că toți cei care nu se îndoiau de aceasta erau cruțați prin puterea Lui minunată.

27 Acum, aceasta era credința acestora despre care eu am vorbit; ei sunt tineri, iar mințile lor sunt curajoase; și ei și-au pus încrederea lor în Dumnezeu, întotdeauna.

28 Și acum s-a întâmplat că după ce noi am îngrijit astfel pe răniții noștri și ne-am îngropat morții, precum și pe morții lamanților, care erau numeroși, iată, noi l-am întreat pe Ghid despre prizonierii cu care ei începuseră să se ducă la vale către țara lui Zarahemla.

29 Acum, Ghid era căpitanul-șef peste trupa care fusese numită să-i păzească pe aceștia pe drumul la vale către acel ținut.

30 Și acum, acestea sunt cuvintele pe care Ghid le-a spus către mine: Iată, noi am început să mergem la vale către țara lui Zarahemla împreună cu prizonierii noștri. Și s-a întâmplat că noi ne-am întâlnit cu spionii armatelor noastre care fuseseră trimiși ca să observe tabăra lamanților.

31 Și ei au strigat către noi, zicând—Iată, oștirile lamanților mășăluiesc către orașul lui Cumeni; și iată, ei vor năvăli asupra lor, da, și-i vor distruge pe oamenii noștri.

32 Și s-a întâmplat că prizonierii noștri au auzit strigătele lor, ceea ce i-a făcut pe ei să capete curaj; și s-au ridicat în răzvrătire împotriva noastră.

33 Și s-a întâmplat că din cauza răzvrătirii lor, noi am făcut ca săbiile noastre să cadă asupra lor. Și s-a întâmplat că ei s-au aruncat ca unul singur asupra săbiilor noastre; și, făcând astfel, cei mai mulți dintre ei au fost uciși; iar cei rămași dintre ei au scăpat și au fugit de la noi.

34 Și iată, atunci când au fugit și nu am putut să-i prindem, noi am început să mășăluim repede către orașul Cumeni; și iată, am ajuns la timp ca să-i ajutăm pe frații noștri în apărarea orașului.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

35 Și iată, noi suntem iarăși eliberați din mâinile
dușmanilor noștri. Și binecuvântat este numele lui
Dumnezeu; căci iată, El este Acela care ne-a salvat pe
noi; da, care a făcut acest lucru mare pentru noi.

36 Acum s-a întâmplat că atunci când eu, Helaman, am
auzit aceste cuvinte ale lui Ghid, eu am fost plin de o
bucurie nespusă datorită bunătății lui Dumnezeu
pentru apărarea noastră, pentru ca noi să nu pierim; da,
și eu cred că sufletele acelor care au fost uciși au intrat
în odihna Dumnezeului lor.

And behold, we are again delivered out of the hands
of our enemies. And blessed is the name of our God; for
behold, it is he that has delivered us; yea, that has done
this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had
heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy
because of the goodness of God in preserving us, that
we might not all perish; yea, and I trust that the souls of
them who have been slain have entered into the rest of
their God.

Alma 58

- 1 Și iată, acum s-a întâmplat că scopul nostru următor era să căpătăm orașul lui Manti; dar iată, nu a fost nici o posibilitate ca noi să-i alungăm pe ei din oraș cu trupele noastre mici. Căci iată, ei își aduceau aminte de ceea ce noi făcusem până atunci; de aceea, noi nu puteam să-i amăgim pe ei afară din fortărețele lor.
- 2 Și ei erau atât de numeroși față de oștirea noastră încât noi nu am îndrăznit să înaintăm și să-i atacăm pe ei în fortărețele lor.
- 3 Da, și a devenit potrivit ca noi să-i folosim pe oamenii noștri pentru ca să păstrăm acele părți din țară pe care noi le recăpătaseam dintre stăpânirile noastre; de aceea, devenise potrivit ca noi să așteptăm pentru ca să primim mai multe întăriri din țara lui Zarahemla, precum și o nouă încărcătură cu provizii.
- 4 Și s-a întâmplat că eu am trimis astfel un ambasador către guvernatorul țării noastre ca să-l informez pe el despre treburile poporului nostru. Și s-a întâmplat că noi am așteptat ca să primim provizii și întăriri din țara lui Zarahemla.
- 5 Dar iată, aceasta ne-a fost nouă numai de puțin folos; căci lamaniții, de asemenea, primeau întăriri mari de la o zi la alta, precum și multe provizii; și acestea erau împrejurările în care ne aflam noi în această perioadă de timp.
- 6 Iar lamaniții năvăleau din când în când asupra noastră, fiind hotărâți să ne distrugă prin viclesuguri; cu toate acestea, noi nu am putut să ne ducem la luptă împotriva lor din cauza ascunzișurilor și a fortărețelor lor.
- 7 Și s-a întâmplat că noi am așteptat în aceste împrejurări grele, timp de multe luni, chiar până când era cât pe ce să murim de foame.
- 8 Dar s-a întâmplat că noi am primit alimente, care au fost păzite de o oștire de două mii de oameni trimiși în ajutorul nostru; și acesta era tot ajutorul pe care l-am primit, ca să ne apărăm pe noi înșine și patria noastră de la căderea în mâinile dușmanilor noștri, da, ca să ne luptăm cu un dușman care era nenumărat de mare.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

9 Și acum, pricina acestei încurcături, sau pricina pentru care ei nu ne-au trimis mai multe întăriri, noi nu o cunoaștem; de aceea, noi eram supărați și plini de teamă ca nu cumva prin orice mijloace judecata lui Dumnezeu să nu vină asupra țării noastre, pentru subjugarea și distrugerea noastră totală.

10 De aceea, noi ne-am revărsat sufletele noastre în rugăciune către Dumnezeu, pentru ca El să ne întărească și să ne elibereze din mâinile dușmanilor noștri, da, și, de asemenea, să ne dea nouă putere ca să putem să ne apărăm orașele noastre și pământurile noastre și averile noastre pentru sprijinul poporului nostru.

11 Da, și s-a întâmplat că Domnul Dumnezeul nostru ne-a vizitat pe noi cu asigurarea că El ne va elibera; da, într-atât, încât El a vorbit cuvinte aducătoare de pace către sufletele noastre și ne-a adus nouă multă credință și a făcut ca noi să nădăjduim că vom fi eliberați de El.

12 Și noi am căpătat curaj cu forțele noastre mici pe care le promisem; și am fost fermi hotărâți să-i cucerim pe dușmanii noștri și să ne păstrăm pământurile noastre și bunurile noastre și nevestele noastre și copiii noștri și cauza libertății noastre.

13 Și astfel, noi ne-am dus cu toată puterea noastră împotriva lamaniților care erau în orașul lui Manti; și ne-am instalat corturile la marginea pustiului, care era lângă oraș.

14 Și s-a întâmplat că în ziua următoare, atunci când lamaniții au văzut că noi eram la granițele de lângă pustiul care era lângă oraș, ei și-au trimis spionii de jur-împrejurul nostru, pentru ca să descopere numărul nostru și puterea oștirii noastre.

15 Și s-a întâmplat că atunci când ei au văzut că noi nu eram puternici, după numărul nostru, și temându-se că noi le vom tăia lor drumul către ajutoarele lor, dacă nu vor năvăli să se bată împotriva noastră și să ne omoare și, de asemenea, crezând că ei puteau să ne distrugă cu ușurință cu oștirile lor numeroase, ei au început să facă pregătiri ca să năvălească asupra noastră în bătălie.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, in-somuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

16 Și atunci când noi am văzut că ei făceau pregătiri ca să năvălească împotriva noastră, iată, eu am făcut ca Ghid, împreună cu un număr mic de oameni, să se strecoare în ascuns în pustiu și, de asemenea, ca și Teomner împreună cu un număr mic de oameni să se strecoare în ascuns în pustiu.

17 Acum, Ghid și oamenii lui erau în partea dreaptă, iar ceilalți erau în partea stângă; și atunci când ei s-au strecurat astfel în ascuns, iată, eu am rămas împreună cu restul oștirii mele în același loc în care noi ne instalasem corturile de la început, până când lamaniții ar fi ieșit la luptă.

18 Și s-a întâmplat că lamaniții au ieșit împreună cu oștirile lor numeroase împotriva noastră. Și atunci când ei au venit și erau cât pe ce să năvălească asupra noastră cu săbiile, eu am făcut ca oamenii mei, aceia care erau cu mine, să se retragă în pustiu.

19 Și s-a întâmplat că lamaniții ne-au urmărit cu mare repeziciune, căci ei doreau foarte mult să ne cucerească și să ne ucidă; de aceea, ei ne-au urmărit pe noi în pustiu; iar noi am trecut printre Ghid și Teomner, în așa fel încât ei nu au fost descoperiți de către lamaniți.

20 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au trecut sau când oștirea a trecut, atunci Ghid și Teomner s-au ridicat din locurile lor secrete și le-au tăiat drumul spionilor lamaniților pentru ca ei să nu poată să se reîntoarcă în oraș.

21 Și s-a întâmplat că atunci când ei le-au retezat lor drumul, ei au fugit către oraș și au căzut peste străjile care fuseseră lăsate ca să păzească, în așa fel încât ei i-au distrus pe aceștia și au pus stăpânire pe oraș.

22 Acum, aceasta s-a întâmplat pentru că lamaniții au îngăduit ca întreaga lor oștire, în afară numai de câteva străji, să fie dusă în rătăcire în pustiu.

23 Și s-a întâmplat că Ghid și Teomner au căpătat în felul acesta stăpânire peste întăriturile lor. Și s-a întâmplat că noi ne-am dus în drumul nostru, după ce călătorisem mult prin pustiu către țara lui Zarahemla.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

24 Iar atunci când lamaniții au văzut că ei mășăluiau înspre țara lui Zarahemla, ei au fost nespūs de înfricoșăți ca nu cumva să fi fost un plan pentru ca ei să fie duși către distrugere; de aceea, au început iarăși să se retragă în pustiu, da, și anume înapoi pe același drum pe care veniseră.

25 Și iată, era noapte și ei și-au pus corturile, căci căpitanii-șefi ai lamaniților credeau că nefiții erau oboșiți din cauza marșului lor; și crezând că ei alungaseră întreaga lor oștire, de aceea, nu s-au gândit de loc la orașul lui Manti.

26 Acum, s-a întâmplat că atunci când s-a lăsat noaptea, eu am făcut ca oamenii mei să nu doarmă, ci să înainteze în marș pe alt drum către țara lui Manti.

27 Și din cauza marșului acestuia al nostru în timp de noapte, iată, în ziua următoare noi eram dincolo de lamaniți în așa fel încât noi am ajuns înaintea lor în orașul lui Manti.

28 Și astfel s-a întâmplat că prin acest șiretlic noi am pus stăpânire pe orașul lui Manti fără vărsare de sânge.

29 Și s-a întâmplat că atunci când oștirile lamaniților au ajuns lângă oraș și au văzut că noi eram pregătiți să-i întâlnim, au fost nespūs de uimiți și loviți de o mare frică într-atât, încât au fugit în pustiu.

30 Da, și s-a întâmplat că oștirile lamaniților au fugit din toată această parte a țării. Dar iată, ei au luat cu ei pe multe femei și copii afară din țară.

31 Și acele orașe care fuseseră ocupate de lamaniți, toate sunt acum în stăpânirea noastră; iar părinții noștri și femeile noastre și copiii noștri se reîntorc la casele lor, în afară de cei care au fost luați prizonieri și duși afară de către lamaniți.

32 Dar iată, oștirile noastre sunt mici pentru ca să apere un număr atât de mare de orașe și avuții atât de mari.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

33 Dar iată, noi credem în Dumnezeuul nostru care ne-a dat nouă victorii asupra acelor ținuturi într-atât, încât noi am căpătat acele orașe și acele pământuri care erau ale noastre.

34 Acum, noi nu cunoaștem pricina pentru care guvernul nu ne dă nouă mai multă putere; și nici acei oameni care au năvălit la noi nu cunosc pricina pentru care noi nu am primit putere mai mare.

35 Iată, noi nu știm decât că voi nu aveți succes și că voi v-ați retras forțele în acel colț de țară; dacă este așa, atunci noi nu vrem să cârtim.

36 Și dacă nu este așa, atunci iată, noi ne temem că este o dezbinare în guvern și de aceea nouă nu ni s-au trimis mai mulți oameni în ajutor; căci noi știm că ei sunt mai mulți decât aceia pe care ni i-au trimis.

37 Dar iată, aceasta nu are nici o importanță—noi avem încredere că Dumnezeu ne va elibera, în ciuda slăbiciunii oștirilor noastre, da, și ne va elibera din mâinile dușmanilor noștri.

38 Iată, acesta este cel de-al douăzeci și nouălea an, către sfârșitul lui, și noi suntem în posesia pământurilor noastre; iar lamaniții au fugit în țara lui Nefi.

39 Iar aceia dintre fiii oamenilor lui Amon despre care eu am vorbit cu atâta laudă sunt cu mine în orașul lui Manti; iar Domnul i-a sprijinit pe ei și i-a păzit ca să nu cadă sub sabie într-atât, încât nici măcar un suflet nu a fost ucis.

40 Dar iată, ei au primit multe răni; cu toate acestea, au stat neclintii în acea libertate prin care Dumnezeu i-a făcut pe ei liberi; și ei sunt riguroși în a-și aminti de Domnul, Dumnezeuul lor în fiecare zi; da, ei sunt atenți, continuu, la păstrarea statutelor Lui și a judecăților Lui și a poruncilor Lui; iar credința lor în profețiile despre ceea ce va veni este puternică.

41 Și acum, fratele meu preaiubit, Moroni, fie ca Domnul Dumnezeuul nostru, care ne-a mântuit pe noi și ne-a eliberat pe noi, să te păstreze pe tine întotdeauna în prezența Sa; da, și fie ca El să favorizeze acest popor, în așa fel încât voi să aveți succes în căpătarea tuturor avuțiilor pe care lamaniții le-au luat de la noi, care erau pentru sprijinul nostru. Și acum, iată, eu termin epistola mea. Eu sunt Helaman, fiul lui Alma.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Acum, s-a întâmplat în cel de al treizecilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, după ce Moroni a primit și a citit epistola lui Helaman, că el a fost nespus de bucuros datorită prosperității, da, a succesului nespus de mare pe care Helaman îl avusese, căpătând acele pământuri care fuseseră pierdute.
- 2 Da, și el a făcut cunoscut către întregul său popor, în tot ținutul dimprejur, în partea aceea unde era el, că și ei trebuia să se bucure.
- 3 Și s-a întâmplat că el a trimis imediat o epistolă către Pahoran, dorind ca el să-i facă pe oameni să se adune laolaltă ca să-l întărească pe Helaman sau pe oștirile lui Helaman, într-atât, încât el să poată cu ușurință să apere acea parte a țării pe care el o cucerise cu succes într-un chip atât de miraculos.
- 4 Și s-a întâmplat că atunci când Moroni a trimis această epistolă către țara lui Zarahemla, el a început iarăși să facă un plan ca să poată căpăta restul acelor posesiuni și orașe pe care lamanii le luaseră de la ei.
- 5 Și s-a întâmplat că în timp ce Moroni făcea astfel pregătiri să meargă la bătălie împotriva lamanilor, iată, oamenii lui Nefiha, care erau adunați laolaltă din orașul lui Moroni și din orașul lui Lehi și din orașul lui Morianton, au fost atacați de către lamanii.
- 6 Da, chiar și aceia care fuseseră forțați să fugă din țara lui Manti, precum și din ținutul dimprejur, veniseră și se uniseră cu lamanii în această parte a țării.
- 7 Și astfel, ei fiind nespus de numeroși, da, și primind întăriri în fiecare zi, la porunca lui Amaron, au mers înainte împotriva poporului lui Nefiha și au început să-i măcelărească pe aceștia într-un măcel foarte mare.
- 8 Iar oștirile lor erau atât de numeroase, încât cei rămași dintre oamenii lui Nefiha au fost forțați să fugă din fața lor; și ei chiar au venit și s-au unit cu armata lui Moroni.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Amaron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

- 9 Și acum, cum Moroni credea că trebuia să fie oameni trimiși în orașul lui Nefiha ca să-i ajute pe oameni să păstreze orașul și știind că era mai ușor ca orașul să fie apărat să nu cadă în mâinile lamaniților decât să-l recaptureze de la ei, el a crezut că era mai ușor pentru ei să păstreze acel oraș.
- 10 De aceea, el și-a păstrat toată forța ca să apere acele locuri pe care el le recucerise.
- 11 Și acum, când Moroni a văzut că orașul lui Nefiha a fost pierdut, el a fost foarte supărat și a început să se întrebe, din cauza ticăloșiei poporului, dacă nu cumva ei vor cădea în mâinile fraților lor.
- 12 Acum, acesta a fost cazul cu toți căpitanii-șefi ai lui. Ei s-au îndoit și, de asemenea, s-au minunat din cauza ticăloșiei poporului; și aceasta din cauza succesului lamaniților asupra lor.
- 13 Și s-a întâmplat că Moroni a fost furios pe guvern din cauza indiferenței sale în ceea ce privea libertatea țării lor.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephiah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephiah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 Și s-a întâmplat că el a scris iarăși către guvernatorul țării, care era Pahoran; și acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris, zicând: Iată, eu adresez epistola mea către Pahoran, în orașul lui Zarahemla, care este judecător șef și guvernator peste țară, precum și către toți aceia care au fost aleși de acest popor ca să guverneze și să conducă treburile acestui război.
- 2 Căci iată, eu am să le spun ceva, într-un fel de condamnare; căci iată, voi înșivă știți că ați fost numiți pentru ca să adunați laolaltă oameni și să-i înarmați cu săbii și cu paloșe și cu tot felul de arme de război de toate felurile și să-i trimiteți împotriva lamaniților, în orice parte pe unde aceștia ar veni în țara noastră.
- 3 Și acum iată, îți spun ție că eu însumi, precum și oamenii mei și, de asemenea, Helaman și oamenii lui, am suferit nespus de multe suferințe; da, până și foame, sete și oboseală și tot felul de suferințe de toate felurile.
- 4 Dar iată, dacă acestea ar fi singurele suferințe pe care le-am avut, atunci noi nu am cârti și nici nu ne-am plânge.
- 5 Dar iată, mare a fost măcelul printre oamenii noștri; da, mii au căzut sub sabie, în timp ce ar fi putut să fie altfel dacă voi ați fi dat oștirilor noastre destulă putere și ajutor pentru ei. Da, mare a fost neglijența voastră față de noi.
- 6 Și acum iată, noi dorim să cunoaștem pricina acestei nespus de mari neglijențe; da, noi dorim să cunoaștem pricina stării voastre de nepăsare.
- 7 Puteți voi să vă gândiți să stați pe tronurile voastre într-o stare de încremenire nepăsătoare, în timp ce dușmanii voștri împărtășie lucrarea morții printre voi? Da, în timp ce eiucid pe mii dintre frații voștri—
- 8 Da, chiar și aceia care s-au uitat în sus către voi pentru protecție, da, v-au pus pe voi într-o poziție din care voi ați fi putut să-i ajutați pe ei, da, voi ați fi putut să le trimiteți lor oștiri, să-i întăriți pe ei și să salvați mii dintre ei de la căderea sub sabie.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 Dar iată, aceasta nu este totul—voi ați refuzat să le dați lor din proviziile voastre într-atât, încât mulți dintre ei au luptat și și-au sângerat viețile din cauza dorințelor mari pe care ei le-au avut pentru bunăstarea acestui popor; da, și ei au făcut aceasta atunci când erau gata să piară de foame din cauza neglijenței voastre nespuse de mari față de ei.

10 Și acum, frații mei preaiubiți—căci voi ar trebui să fiți iubiți; da, și voi ar trebui să munciți cu mai multă sânguință pentru bunăstarea și libertatea acestui popor; dar iată, voi i-ați neglijat pe ei atât de mult, încât sângele multor mii va veni asupra capului vostru pentru răzbunare; da, căci lui Dumnezeu îi erau cunoscute toate strigătele și suferințele lor—

11 Iată, ați putut voi să credeți că puteați să stați pe tronurile voastre și că datorită bunătății fără margini a lui Dumnezeu voi puteați să nu faceți nimic și totuși El v-ar fi eliberat pe voi? Iată, dacă voi ați crezut aceasta, atunci ați crezut în zadar.

12 Credeți voi că, deoarece atât de mulți dintre frații voștri au fost uciși, aceasta este din cauza ticăloșiei lor? Vă zic eu vouă, dacă voi ați crezut aceasta, atunci voi ați crezut în zadar; căci, vă spun eu vouă, mulți sunt aceia care au căzut sub sabie; și iată, aceasta este condamnarea voastră;

13 Căci Domnul a îngăduit ca cei dreپți să fie uciși, în așa fel încât dreptatea și judecata Lui să se abată asupra celor păcătoși; de aceea, voi nu trebuie să credeți că cei dreپți sunt pierduți pentru că sunt uciși; dar iată, ei intră în odihna Domnului, Dumnezeului lor.

14 Și acum iată, vă spun eu vouă, mă tem nespuse de mult că judecățile lui Dumnezeu vor veni asupra acestui popor din cauza indolenței lui, da, și anume din cauza indolenței guvernului nostru și a neglijenței sale nespuse de mari față de frații lor, da, față de aceia care au fost uciși.

15 Căci, dacă nu ar fi fost ticăloșia care a început întâi în capul nostru, noi am fi putut rezista dușmanilor noștri, iar ei nu ar fi putut să câștige putere asupra noastră.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Da, dacă nu ar fi fost pentru războiul care a izbucnit între noi înșine; da, dacă nu ar fi fost pentru acești regaliști, din cauza cărora a fost atât de multă vărsare de sânge printre noi; da, la timpul acela noi aveam conflicte între noi înșine; dacă noi ne-am fi unit puterile așa cum făcusem până atunci; da, dacă nu ar fi fost pentru dorința de putere și autoritate pe care acei regaliști doreau să o aibă asupra noastră; dacă ei ar fi fost credincioși cauzei libertății noastre și dacă s-ar fi unit cu noi și dacă ar fi mers înainte împotriva dușmanilor noștri, în loc să-și ia săbiile împotriva noastră, ceea ce a fost pricina unei vărsări de sânge atât de mari printre noi; da, dacă noi am fi mers înainte împotriva lor, cu puterea Domnului, noi am fi putut să-i împrăștiem pe dușmanii noștri, căci lucrul acesta ar fi fost făcut în acord cu îndeplinirea cuvântului Lui.

17 Dar iată, acum lamaniții vin asupra noastră, punând stăpânire pe pământurile noastre; și ei îiucid pe oamenii noștri cu sabia, da, femeile noastre și copiii noștri; și, de asemenea, îi iau pe ei robi, făcându-i să sufere tot felul de suferințe; și aceasta din cauza ticăloșiei mari a acelor care caută putere și autoritate, da, și anume a acelor regaliști.

18 Dar de ce aș mai spune eu despre acest lucru? Căci noi nu știm dacă nu cumva chiar voi înșivă căutați autoritate. Noi nu știm dacă nu cumva voi înșivă sunteți trădători ai patriei voastre.

19 Ori, este adevărat că voi ne-ați neglijat pe noi pentru că voi sunteți în inima țării noastre și sunteți înconjurați de siguranță, că voi nu ați pus ca să ni se trimită nouă mâncare și, de asemenea, oameni ca să ne întărească oștirile noastre?

20 Ați uitat voi poruncile Domnului, Dumnezeului vostru? Da, ați uitat voi robia strămoșilor voștri? Ați uitat voi de cât de multe ori am fost eliberați din mâinile dușmanilor noștri?

21 Sau credeți voi că Domnul încă ne va mai elibera pe noi, atunci când noi ședem pe tronurile noastre și ni ne folosim de mijloacele pe care Domnul ni le-a dat nouă?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

22 Da, veți ședea voi în lenevie, în timp ce sunteți înconjurați de mii, da, de zeci de mii, care, de asemenea, stau în lenevie, în timp ce mii în jurul vostru, la granițele țării, cad sub sabie, da, răniți și sângerând?

23 Credeți voi că Dumnezeu va privi la voi ca la niște oameni fără de păcat, în timp ce voi stați nemișcați și priviți la aceste lucruri? Iată, vă zic eu vouă: Nu. Acum, aș vrea ca voi să vă aduceți aminte că Dumnezeu a spus că vasul trebuie să fie curățat mai întâi pe dinăuntru, iar apoi vasul trebuie, de asemenea, să fie curățat pe dinafară.

24 Și acum, dacă voi nu vă pocăiți pentru ceea ce ați făcut și dacă nu începeți să vă ridicați și să vă mișcați și să trimiteți mâncare și oameni către noi și către Helaman, pentru ca el să poată să sprijine acele părți ale țării pe care le-a recâștigat și pentru ca noi să putem, de asemenea, să recâștigăm ceea ce a mai rămas din posesiunile noastre în aceste regiuni, iată, atunci va fi potrivit ca noi să nu ne mai luptăm cu lamaniții până când nu vom curăța vasul nostru pe dinăuntru, da, chiar capul cel mare al guvernului nostru.

25 Și dacă voi nu îmi aprobați epistola și nu veniți și nu mi arătați un adevărat spirit de libertate și dacă nu vă străduiți să ne întăriți și să ne fortificați oștirile noastre și să le dați lor mâncare pentru sprijinul lor, atunci iată, eu voi lăsa o parte dintre oamenii mei cei liberi ca să apere această parte a țării noastre și voi lăsa puterea și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lor, pentru ca nici o altă putere să nu poată acționa împotriva lor—

26 Și aceasta datorită credinței lor nespuse de mari și a răbdării lor mari în mijlocul suferințelor lor—

27 Și voi veni la voi; și dacă va exista vreunul dintre voi care are dorință de libertate, da, dacă va mai fi rămas măcar o scânteie de libertate, iată, eu voi ațâța răscoale printre voi, chiar până când cei care au dorința să uzurpe puterea și autoritatea vor fi nimiciți.

28 Da, iată, eu nu mă tem de puterea sau de autoritatea voastră, ci Dumnezeul meu este Acela de care eu mă tem; și potrivit poruncilor Lui îmi iau eu sabia ca să apăr cauza patriei mele; și din cauza de nedreptății voastre am suferit noi o pierdere atât de mare.

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

29 Iată, a venit timpul, da, timpul a venit când, dacă voi nu vă puneți în mișcare cu repeziciune pentru apărarea patriei voastre și a celor mici ai voștri, atunci sabia dreptății va atârna deasupra voastră; da, și ea va cădea asupra voastră și se va abate chiar până la distrugerea voastră totală.

30 Iată, eu aștept ajutor de la voi; și dacă nu ne dați ajutor, iată, eu voi veni la voi, chiar în țara lui Zarahemla, și vă voi lovi cu sabia într-atât, încât nu veți mai avea putere să frânați progresul acestui popor, în cauza noastră pentru libertate.

31 Căci iată, Domnul nu va îngădui ca voi să trăiți și să vă întăriți în nedreptatea voastră, pentru ca să distrugeți poporul Lui cel drept.

32 Iată, puteți voi să credeți că Domnul vă va cruța pe voi și va veni cu judecată împotriva lamaniților, atunci când tradiția strămoșilor lor este aceea care a pricinuit ura lor, da, și aceasta a fost dublată de aceia care au fost disidenți dintre noi, în timp ce nedreptatea voastră este din cauza dragostei voastre pentru glorie și pentru lucrurile deșarte ale lumii?

33 Voi știți că încălcați legile lui Dumnezeu; și voi știți că le călcați pe acestea în picioare. Iată, Domnul mi-a spus: Dacă aceia pe care voi i-ați numit guvernatorii voștri nu se pocăiesc de păcatele și de nedreptățile lor, atunci voi va trebui să vă duceți să vă luptați împotriva lor.

34 Și acum iată, eu, Moroni, sunt forțat, potrivit legământului pe care l-am făcut ca să păstrez poruncile lui Dumnezeu; de aceea, eu doresc ca voi să respectați cuvântul lui Dumnezeu și să trimiteți cu grabă către mine provizii și oameni, precum și către Helaman.

35 Și iată, dacă voi nu veți face aceasta, atunci eu voi veni către voi cu grabă; căci iată, Dumnezeu nu va îngădui ca noi să pierim de foame; de aceea, El ne va da nouă din mâncarea voastră, chiar dacă aceasta se va întâmpla prin sabie. Acum vedeți să îndepliniți cuvântul lui Dumnezeu.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

36 Iată, eu sunt Moroni, căpitanul-șef al vostru. Eu nu caut putere, ci caut ca s-o dobor pe aceasta. Eu nu caut onoarea lumii, ci slava Dumnezeului meu, precum și libertatea și bunăstarea patriei mele. Și astfel îmi închei eu epistola.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 Iată, acum s-a întâmplat că scurt timp după ce Moroni trimisese epistola sa către guvernatorul șef, el a primit o epistolă de la Pahoran, guvernatorul șef. Și acestea sunt cuvintele pe care le-a primit:
- 2 Eu, Pahoran, care sunt guvernatorul șef al acestei țări, trimit aceste cuvinte lui Moroni, căpitanul șef al armatei. Iată, îți spun ție, Moroni, că nu mă bucur de suferințele tale mari, da, și aceasta îmi întristează sufletul.
- 3 Dar iată, există unii care se bucură de suferințele voastre, da, într-atât, încât s-au ridicat în rebeliune împotriva mea, precum și a acelor dintre oamenii mei care sunt oameni liberi, da, iar aceia care s-au ridicat sunt foarte numeroși.
- 4 Iar aceia care au căutat să-mi ia scaunul de judecată, aceia sunt pricina acestei nedreptăți mari; căci ei au folosit multe lingușeli și au dus în rătăcire inimile multor oameni, ceea ce va fi pricina unor mari suferințe printre noi; ei au împiedicat ca proviziile noastre să fie trimise și i-au intimidat pe oamenii noștri liberi pentru ca aceștia să nu vină la voi.
- 5 Și iată, ei m-au alungat pe mine din fața lor, iar eu am fugit în țara lui Ghedeon împreună cu atât de mulți oameni cât a fost posibil să obțin.
- 6 Și iată, am trimis o veste prin această parte a țării; și iată, ei se adună în cete mari pe lângă noi zilnic, cu armele lor, pentru apărarea patriei lor și a libertății lor, precum și pentru ca să răzbune nedreptățile care ne-au fost făcute.
- 7 Și ei au venit la noi așa încât cei care s-au ridicat în răzvrătire împotriva noastră sunt învinși, da, într-atât, încât ei se tem de noi și nu îndrăznesc să iasă afară împotriva noastră ca să se bată.
- 8 Ei au pus stăpânire pe țară sau pe orașul lui Zarahemla; au numit un rege peste ei, iar acesta i-a trimis o scrisoare regelui lamaniților prin care a intrat într-o alianță cu el; în care alianță el a fost de acord ca să păstreze orașul lui Zarahemla, ceea ce a crezut că-i va face pe lamaniți să cucerească restul țării, iar el să fie pus rege peste acest popor atunci când ei vor fi cuceriți de lamaniți.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 Și acum, în epistola ta, m-ai criticat pe mine, dar aceasta nu are nici o importanță; eu nu sunt mânios, ci mă bucur de mărinimia inimii tale. Eu, Pahoran, nu caut putere decât numai ca să-mi păstrez scaunul de judecată pentru ca să apăr drepturile și libertățile poporului meu. Sufletul meu stă neclintit în acea libertate în care Dumnezeu nostru ne-a făcut pe noi liberi.

10 Și acum, iată, noi ne vom împotrivi ticăloșiei, chiar până la vărsare de sânge. Noi nu vom vărsa sângele lamaniților dacă ei vor rămâne în țara lor.

11 Nu vom vărsa sângele fraților noștri dacă ei nu se vor ridica în răzvrătire și dacă nu vor lua sabia împotriva noastră.

12 Noi ne vom supune jugului sclaviei, dacă lucrul acesta ar fi cerut de către dreptatea lui Dumnezeu sau dacă El ne-ar porunci s-o facem.

13 Dar iată, El nu ne va porunci să ne supunem pe noi înșine dușmanilor noștri, ci să ne punem nădejdea în El, iar El ne va elibera.

14 De aceea, fratele meu preaiubit, Moroni, să ne împotrivim răului, iar oricărui rău căruia noi nu putem să ne împotrivim prin cuvânt, cum ar fi răzvrătirile și neînțelegerile, să ne împotrivim lor cu săbiile noastre pentru ca să ne putem păstra libertatea, pentru ca să ne putem bucura de privilegiul cel mare al Bisericii noastre și în cauza Mântuitorului și Dumnezeului nostru.

15 De aceea, vino la mine cu grabă, împreună cu câțiva dintre oamenii tăi și lasă-i pe ceilalți în seama lui Lehi și a lui Teancum; dă-le lor puterea să ducă războiul în acea parte a țării, în acord cu Spiritul lui Dumnezeu care este, de asemenea, spiritul libertății care este în ei.

16 Iată, eu le-am trimis ceva provizii pentru ca ei să nu piară până când tu vei veni la mine.

17 Adună laolaltă oricât de multă forță poți în timpul drumului tău încoace, iar noi ne vom duce în grabă împotriva acelor disidenți, în puterea Dumnezeului nostru, în acord cu credința care este în noi.

18 Și vom pune noi stăpânire pe orașul lui Zarahemla pentru ca să putem obține mai multe alimente ca să le trimitem lui Lehi și lui Teancum; da, vom merge noi împotriva lor în puterea Domnului și vom pune capăt la această mare nedreptate.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 Și acum, Moroni, eu mă bucur de primirea scrisorii tale, căci am fost întrucâtva îngrijorat în legătură cu ceea ce noi trebuia să facem, dacă ar fi drept din partea noastră să mergem împotriva fraților noștri.

20 Dar tu ai spus că dacă ei nu se pocăiesc, atunci Domnul ți-a poruncit ție să mergi împotriva lor.

21 Vezi să-i întărești pe Lehi și pe Teancum în Domnul; spune-le lor să nu se teamă, căci Dumnezeu îi va elibera pe ei, da, și, de asemenea, pe toți aceia care stau neclintiți în acea libertate prin care Dumnezeu i-a făcut pe ei liberi. Și acum, eu închei epistola mea către fratele meu preaiubit, Moroni.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 Și acum s-a întâmplat că atunci când Moroni a primit această epistolă, inima lui a prins curaj; și el a fost plin de mare bucurie datorită credinței lui Pahoran, pentru că el, de asemenea, nu era un trădător al libertății și al cauzei patriei sale.
- 2 Dar el, de asemenea, a jeliit nespun de mult din cauza nedreptății acelora care-l alungaseră pe Pahoran din scaunul de judecată, da, în sfârșit, din cauza acelora care se răzvrătiseră împotriva patriei lor și, de asemenea, împotriva Dumnezeului lor.
- 3 Și s-a întâmplat că Moroni a luat un număr mic de oameni, așa cum era dorința lui Pahoran, și le-a dat lui Lehi și lui Teancum comanda peste restul armatei sale și apoi a plecat în marș către țara lui Ghedeon.
- 4 Și el a înălțat drapelul libertății în orice loc în care a intrat și a adunat orice forțe a putut în marșul său către țara lui Ghedeon.
- 5 Și s-a întâmplat că mii s-au adunat sub steagul lui și și-au luat săbiile în apărarea libertății lor pentru ca ei să nu cadă în sclavie.
- 6 Și astfel, când Moroni a adunat laolaltă pe toți oamenii pe care a putut să-i adune în tot drumul său, el a ajuns în țara lui Ghedeon; și unindu-și forțele sale cu acelea ale lui Pahoran, ei au devenit peste măsură de puternici, chiar mai puternici decât oamenii lui Pacus, care era regele acelor disidenți, care îi alungaseră pe oamenii liberi afară din țara lui Zarahemla și puseseră stăpânire pe țară.
- 7 Și s-a întâmplat că Moroni și Pahoran au năvălit cu oștirile lor în țara lui Zarahemla și au înaintat împotriva orașului și i-au întâlnit pe oamenii lui Pacus, așa încât ei s-au luptat cu ei.
- 8 Și iată, Pacus a fost ucis, iar oamenii lui au fost luați prizonieri, iar Pahoran a fost reinstalat în scaunul lui de judecată.
- 9 Iar oamenii lui Pacus și-au primit judecata lor în acord cu legea și, la fel, acei regaliști care fuseseră luați și aruncați în închisoare; și ei au fost executați, în acord cu legea; da, acei oameni ai lui Pacus și acei regaliști, toți care nu voiau să pună mâna pe arme în apărarea patriei lor, dar care voiau să lupte împotriva ei, au fost executați.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

10 Și astfel a devenit necesar ca această lege să fie respectată cu strictețe pentru siguranța patriei lor; da, și oricine a fost găsit tăgăduind libertatea lor a fost executat în grabă, în acord cu legea.

11 Și astfel s-a terminat cel de-al treizecilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi; Moroni și Pahoran restabilind pacea în țara lui Zarahemla printre poporul lor și aducând moarte tuturor acelor care nu au fost credincioși cauzei libertății.

12 Și s-a întâmplat că la începutul celui de-al trezeci și unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, Moroni, imediat, a făcut ca fie trimise provizii și să fie trimisă o oștire de șase mii de oameni lui Helaman ca să-l ajute pe el în apărarea acelei părți a țării.

13 Și el, de asemenea, a făcut ca o oștire de șase mii de oameni, cu o cantitate destulă de alimente, să fie trimisă către oștirile lui Lehi și Teancum. Și s-a întâmplat că aceasta s-a făcut pentru ca să întărească țara împotriva lamaniților.

14 Și s-a întâmplat că Moroni și Pahoran, lăsând o ceată mare de oameni în țara lui Zarahemla, au pornit în marș cu o ceată mare de oameni către țara lui Nefiha, fiind hotărâți să-i învingă pe lamaniți în orașul acela.

15 Și s-a întâmplat că în timp ce ei mergeau în marș către țară, au luat o ceată mare de oameni de la lamaniți și i-au ucis pe mulți dintre ei și le-au luat proviziile și armele lor de război.

16 Și s-a întâmplat că după ce i-au luat pe ei, i-au făcut pe aceștia să intre într-un legământ, și anume, că ei nu vor mai lua armele de război împotriva nefiților.

17 Și atunci când au intrat în acest legământ, ei i-au trimis pe ei să trăiască împreună cu poporul lui Amon; iar cei care nu fuseseră uciși erau în număr cam de patru mii.

18 Și s-a întâmplat că după ce i-au trimis pe ei, și-au continuat marșul lor către țara lui Nefiha. Și s-a întâmplat că atunci când au ajuns la orașul lui Nefiha și-au pus corturile lor în câmpiile lui Nefiha, care erau lângă orașul lui Nefiha.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephiah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

19 Acum, Moroni dorea ca lamaniții să vină afară și să se lupte împotriva lor în acele câmpii; dar lamaniții, cunoscându-le marele lor curaj și văzând numărul lor mare, nu au îndrăznit să iasă afară împotriva lor; de aceea nu au venit ca să se bată în ziua aceea.

20 Iar atunci când a venit noaptea, Moroni s-a dus prin întunecimea nopții și a ajuns la vârful zidului ca să spioneze și să vadă în care parte a orașului își făcuseră lamaniții tabără împreună cu oștirea lor.

21 Și s-a întâmplat că ei erau către răsărit, către locul de intrare; și erau adormiți. Și acum Moroni s-a reîntors la oștirea sa și a făcut ca ei să pregătească la repezeală frânghiile puternice și scări ca să se coboare în jos de pe vârful zidului în partea dinăuntru a zidului.

22 Și s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oamenii săi să înainteze în marș și să vină până la vârful zidului și să se coboare în jos în acea parte a orașului, da, și anume, în partea de la apus unde lamaniții nu-și făcuseră tabără cu oștirile lor.

23 Și s-a întâmplat că ei cu toții, au fost coborați în oraș în timpul nopții cu ajutorul frânghiilor lor puternice și al scărilor lor; și astfel, atunci când dimineața a venit, ei cu toții erau înăuntrul zidurilor orașului.

24 Și acum, când lamaniții s-au trezit și au văzut că oștirile lui Moroni erau înăuntrul zidurilor, ei s-au înspăimântat într-atât de mult, încât au fugit afară prin trecătoare.

25 Și acum, când Moroni a văzut că ei fugeau din fața lor, a făcut ca oamenii săi să meargă în marș împotriva lor; și i-au ucis pe mulți și pe mulți alții i-au înconjurat și i-au luat prizonieri; iar cei rămași dintre ei au fugit în țara lui Moroni, care era la granițele de lângă malul mării.

26 Astfel, Moroni și Pahoran au obținut stăpânirea orașului lui Nefiha fără pierderea nici unui suflet; și au fost mulți dintre lamaniți care au fost uciși.

27 Acum, s-a întâmplat că mulți dintre lamaniții care erau prizonieri au vrut să se unească cu poporul lui Amon și să devină oameni liberi.

28 Și s-a întâmplat că tuturor acelora care au dorit aceasta li s-a dat după dorințele lor.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephihah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 De aceea, toți prizonierii lamaniți s-au unit cu poporul lui Amon și au început să muncească foarte mult, cultivând pământul, crescând tot felul de grâne și turme și cirezi de tot felul; și astfel au fost nefiții ușurați de o mare greutate; da, într-atât, încât ei au fost ușurați de toți prizonierii lamaniți.

30 Acum s-a întâmplat că Moroni, după ce a pus stăpânire pe orașul lui Nefiha a luat mulți prizonieri, ceea ce a redus foarte mult oștirile lamaniților; și a recâștigat pe mulți dintre nefiții care fuseseră luați prizonieri, ceea ce a întărit foarte mult oștirea lui Moroni; de aceea, Moroni a plecat din țara lui Nefiha către țara lui Lehi.

31 Și s-a întâmplat că atunci când lamaniții au văzut că Moroni venea împotriva lor, au fost iarăși înfricoșați și au fugit din fața oștirii lui Moroni.

32 Și s-a întâmplat că Moroni și oștirea lui i-au urmărit pe ei din oraș în oraș până când au fost întâlniți de către Lehi și Teancum; iar lamaniții au fugit de Lehi și de Teancum, și anume, la vale către granițele de lângă malul mării până când au ajuns în țara lui Moroni.

33 Iar oștirile lamaniților erau toate adunate laolaltă așa încât ele erau toate într-un singur corp de armată în țara lui Moroni. Acum Amoron, regele lamaniților, era, de asemenea, cu ei.

34 Și s-a întâmplat că Moroni și Lehi și Teancum au făcut tabără împreună cu oștirile lor de jur-împrejur la granițele țării lui Moroni, în așa fel încât lamaniții erau încercuiți lângă granițele de lângă pustiul de la miazăzi și lângă granițele de lângă pustiul de la răsărit.

35 Și astfel, ei au făcut tabără pentru noapte. Căci iată, și nefiții și lamaniții erau obosiți din cauza marșului lor îndelungat; de aceea, nu au hotărât nici un vicleșug pe timpul nopții, în afară de Teancum; căci el era nespus de mândros pe Amoron într-atât, încât considera că Amoron, precum și Amalichia, fratele lui, fuseseră pricina acestui mare și îndelungat război dintre ei și lamaniți, care fuseseră pricina unui atât de mare război și a vărsării de sânge, da, și a unei foamete atât de mari.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

- 36 Și s-a întâmplat că Teancum, în mânia lui, s-a dus în tabăra lamaniților și s-a coborât peste zidurile orașului. Și el s-a dus cu o frânghie din loc în loc până când l-a găsit pe rege; și a aruncat către el o suliță care l-a străpuns pe el lângă inimă. Dar iată, regele i-a trezit pe slujitorii săi înainte de a muri în așa fel încât aceștia l-au urmărit pe Teancum și l-au ucis.
- 37 Acum s-a întâmplat că, atunci când Lehi și Moroni au aflat că Teancum era mort, ei au fost nespuse de întristați; căci, iată, el fusese un om care se luptase cu vitejie pentru țara sa, da, un prieten adevărat al libertății; și răbdase foarte multe suferințe foarte mari. Dar iată, era mort și s-a dus pe calea pe care merge toată lumea.
- 38 Acum s-a întâmplat că Moroni a pornit în marș în ziua următoare și s-a dus împotriva lamaniților, în așa fel încât i-au onorat pe ei într-un mare măcel; și i-au alungat pe ei afară din țară; și ei au fugit și chiar nu s-au mai întors în acel timp împotriva nefiților.
- 39 Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi; și astfel ei avuseseră războaie și vărsări de sânge, foamete și suferințe timp de mulți ani.
- 40 Și au fost crime și conflicte și neînțelegeri și tot felul de nedreptăți printre oamenii lui Nefi; cu toate acestea, de dragul celor drepti, da, datorită rugăciunilor celor drepti ei au fost cruțați.
- 41 Dar iată, din cauza duratei nespuse de mari a războiului dintre nefiți și lamanii, mulți se împietriseră din cauza duratei foarte mari a războiului; și mulți erau îmblânziți din cauza suferințelor lor într-atât, încât s-au umilit în fața lui Dumnezeu chiar până în adâncurile umilinței.
- 42 Și s-a întâmplat că după ce Moroni a fortificat acele părți ale țării care fuseseră cel mai mult expuse lamanilor până când au fost destul de puternici, el s-a reîntors la orașul lui Zarahemla; și, de asemenea, Helaman s-a reîntors la locul moștenirii sale; și iarăși a fost pacea stabilită printre poporul lui Nefi.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 Iar Moroni a predat comanda oștirilor sale în mâinile fiului său, al cărui nume era Moroniha; iar el s-a retras la casa lui pentru ca să-și poată petrece restul zilelor sale în pace.

44 Iar Pahoran s-a reîntors la scaunul său de judecată; iar Helaman a început, iarăși, să predice către popor cuvântul lui Dumnezeu; căci, din cauza atâtor războaie și certuri, devenise potrivit ca un regulament să fie făcut din nou în Biserică.

45 De aceea, Helaman și frații săi au mers și au vestit cuvântul lui Dumnezeu cu multă putere pentru convingerea multor oameni despre ticăloșia lor, ceea ce i-a făcut pe ei să se pocăiască de păcatele lor și să fie botezați în Domnul, Dumnezeul lor.

46 Și s-a întâmplat că au întemeiat iarăși Biserica lui Dumnezeu peste toată țara.

47 Da, și regulamente au fost făcute în ceea ce privește legea. Iar judecătorii lor și judecătorii șefi ai lor au fost aleși.

48 Iar poporul lui Nefi a început iarăși să prospere în țară și a început să se înmulțească și să se întărească, iarăși, în țară; și el a început să se îmbogățească peste măsură de mult.

49 Dar, cu toate bogățiile lor sau tăria lor, sau prosperitatea lor, ei nu au fost înălțați în mândrie în propriii ochi; și nici nu erau ei leneși în a-și aduce aminte de Domnul, Dumnezeul lor; ci s-au umilit ei înșiși peste măsură de mult în fața Lui.

50 Da, și-au adus aminte ce lucruri mari făcuse Domnul pentru ei, că El i-a eliberat pe ei de la moarte, din sclavie și din închisori și de la tot felul de suferințe; și El i-a eliberat pe ei din mâinile dușmanilor lor.

51 Și ei s-au rugat Domnului, Dumnezeului, lor tot timpul într-atât, încât Domnul i-a binecuvântat pe ei în acord cu cuvântul Său, așa încât ei au devenit puternici și prosperi în țară.

52 Și s-a întâmplat că toate aceste lucruri au avut loc. Iar Helaman a murit în cel de-al treizeci și cincilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 Și s-a întâmplat că, la începutul celui de-al treizeci și șaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, Șiblon a pus stăpânire pe acele lucruri sfinte care fuseseră date lui Helaman de către Alma.
- 2 Și era el un om drept; și el călca drept în fața lui Dumnezeu; și el avea grijă să facă bine tot timpul, să țină poruncile Domnului, Dumnezeului său; și tot așa făcea și fratele lui.
- 3 Și s-a întâmplat că și Moroni a murit. Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și șaselea an al domniei judecătorilor.
- 4 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci și șaptelea an al domniei judecătorilor, un grup mare de oameni, și anume în număr de cinci mii și patru sute de bărbați, împreună cu nevestele și cu copiii lor, a plecat din țara lui Zarahemla în țara care era către miazănoapte.
- 5 Și s-a întâmplat că Hagot, fiind un om peste măsură de curios, de aceea, el s-a dus și și-a construit o corabie peste măsură de mare la granițele țării Abundența, lângă țara Pustiul, și a pornit cu ea pe marea de la apus prin strâmtoarea îngustă care ducea către țara de la miazănoapte.
- 6 Și iată, au fost mulți dintre nefiți care au intrat în ea și au navigat tot înainte cu multe provizii, precum și multe femei și copii; și ei au călătorit către miazănoapte. Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și șaptelea an.
- 7 Și în cel de-al treizeci și optulea an, acest om a construit alte corăbii. Și prima corabie, de asemenea, s-a întors; și mulți oameni au intrat în ea; și, de asemenea, au luat cu ei multe provizii și au plecat iarăși către țara de la miazănoapte.
- 8 Și s-a întâmplat că despre ei nu s-a mai auzit nimic niciodată. Și noi credem că s-au înecat în adâncurile mării. Și s-a întâmplat că o altă corabie, de asemenea, a navigat tot înainte; și încotro s-a dus, noi nu știm.
- 9 Și s-a întâmplat că în acest an erau mulți oameni care s-au dus către țara de la miazănoapte. Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și optulea an.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

10 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci și nouălea an al domniei judecătorilor, Șiblon, de asemenea, a murit, iar Corianton a plecat către țara de la miazănoapte, într-o corabie, ca să ducă provizii acelor oameni care plecaseră către țara aceea.

11 De aceea, devenise potrivit ca Șiblon să confere acele lucruri sfinte înainte de a muri fiului lui Helaman, acesta numindu-se Helaman după numele tatălui său.

12 Acum iată, toate acele inscripții care erau în posesia lui Helaman au fost scrise și trimise printre copiii oamenilor prin toată țara, în afară de acele părți în care Alma poruncise să nu fie trimise.

13 Cu toate acestea, aceste lucruri trebuia să fie păstrate sfinte și transmise de la o generație la alta; de aceea, în acest an, ele au fost conferite lui Helaman, înainte de moartea lui Șiblon.

14 Și s-a întâmplat, de asemenea, că în acest an erau unii disidenți care plecaseră la lamaniți; și ei erau tulburați iarăși de mânie împotriva nefiților.

15 Și, de asemenea, tot în acest an, ei au năvălit cu o oștire numeroasă ca să facă război împotriva poporului lui Moroniha, sau împotriva oștirii lui Moroniha, în care ei au fost iarăși învinși și alungați înapoi către pământurile lor proprii, suferind o mare pierdere.

16 Și astfel s-a terminat cel de-al treizeci și nouălea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

17 Și astfel s-a terminat relatarea lui Alma și a lui Helaman, fiul lui, și, de asemenea, a lui Șiblon, care era fiul lui.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblōn died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblōn to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblōn.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblōn, who was his son.

Cartea lui Helaman

O relatare a nefiților. Războaiele și neînțelegerile lor, precum și conflictele lor. Și, de asemenea, profețiile multor profeți sfinți înaintea venirii lui Hristos, potrivit cronicilor lui Helaman, care era fiul lui Helaman, și, de asemenea, potrivit inscripțiilor fiilor lui, chiar până la venirea lui Hristos. Și, de asemenea, mulți lamaniți sunt convertiți. O relatare a convertirii lor. O relatare a dreptății lamaniților și a ticăloșiei și ale lucrurilor abominabile ale nefiților, potrivit cronicii lui Helaman și a fiilor lui, chiar până la venirea lui Hristos, care se numește cartea lui Helaman și așa mai departe.

Helaman 1

- 1 Și acum iată, s-a întâmplat că la începutul celui de-al patruzecilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, a început să fie o mare neînțelegere în poporul nefiților.
- 2 Căci iată, Pahoran murise și se dusese pe calea pe care merge toată lumea; de aceea, a început să fie o mare neînțelegere în ceea ce privește care dintre frații, care erau fiii lui Pahoran să aibă scaunul de judecată.
- 3 Acum, acestea sunt numele acelor care s-au certat pentru scaunul de judecată, care, de asemenea, i-au făcut pe oameni să se certe: Pahoran, Paanchi și Pacumeni.
- 4 Acum, aceștia nu sunt toți fiii lui Pahoran (căci el a avut mulți), dar aceștia sunt aceia care s-au certat pentru scaunul de judecată; de aceea, ei au pricinuit trei împărțiri în popor.
- 5 Cu toate acestea, s-a întâmplat că Pahoran a fost numit de către glasul poporului ca să fie judecător-șef și guvernator peste poporul lui Nefi.
- 6 Și s-a întâmplat că Pacumeni, atunci când a văzut că nu putea să capete scaunul de judecată, el s-a unit cu glasul poporului.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

7 Dar iată, Paanchi, împreună cu acea parte din popor care dorea ca el să fie guvernatorul lor, era foarte mândros; de aceea, era cât pe ce să-i linguşească pe acei oameni să se ridice în răzvrătire împotriva fraţilor lor.

8 Şi s-a întâmplat că atunci când el era gata să facă aceasta, iată, a fost luat şi a fost judecat în acord cu glasul poporului şi a fost condamnat la moarte; căci se ridicase în răzvrătire şi căutase să distrugă libertatea poporului.

9 Acum, când aceşti oameni care doreau ca el să fie guvernatorul lor au văzut că a fost condamnat la moarte, au fost mândri şi, iată, l-au trimis pe unul, Chişcumen, chiar până la scaunul de judecată al lui Pahoran şi l-a ucis pe Pahoran, cum el stătea pe scaunul de judecată.

10 Şi el a fost urmărit de slujitorii lui Pahoran; dar iată, fuga lui Chişcumen era aşa de grăbită, încât nici un om nu a putut să-l prindă.

11 Şi el s-a dus la aceia care l-au trimis pe el; şi cu toţii au încheiat un legământ, da, jurând pe Creatorul lor cel Veşnic că nu vor spune nici unui om că Chişcumen l-a ucis pe Pahoran.

12 De aceea, Chişcumen nu a fost cunoscut în poporul lui Nefi, căci era mascat atunci când l-a ucis pe Pahoran. Şi Chişcumen şi banda lui, care făcuseră legământ cu el, s-au amestecat cu poporul, aşa încât ei cu toţii nu puteau fi găsiţi; dar toţi cei care au fost găsiţi au fost condamnaţi la moarte.

13 Şi acum iată, Pacumeni a fost numit în acord cu glasul poporului ca să fie judecător-şef şi guvernator asupra poporului, ca să domnească în locul fratelui său, Pahoran; şi a fost potrivit dreptului lui. Şi toate acestea s-au întâmplat în cel de-al patruzecilea an al domniei judecătorilor; şi anul acela s-a sfârşit.

14 Şi s-a întâmplat în cel de-al patruzeci şi unulea an al domniei judecătorilor, că lamanii adunaseră laolaltă o oştire nenumărată de oameni şi-i înarmaseră pe ei cu săbii, şi cu paloşe, şi cu arcuri, şi cu săgeţi, şi cu coifuri, şi cu platoşe, şi cu tot felul de scuturi de toate felurile.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breast-plates, and with all manner of shields of every kind.

15 Și ei au năvălit iarăși ca să se lupte împotriva nefiților. Și erau conduși de către un om al cărui nume era Coriantumr; iar el era un urmaș al lui Zarahemla; și era un disident între nefiți; și era un om mare și puternic.

16 De aceea, regele lamaniților, al cărui nume era Tubalot, care era fiul lui Amoron, crezând că, fiind un om puternic, Coriantumr, putea să se împotrivescă nefiților cu puterea lui, precum și cu înțelepciunea lui mare, într-atât, încât trimițându-l pe el, ar putea să câștige putere asupra nefiților—

17 De aceea, el i-a ațâțat pe ei la mânie și și-a adunat laolaltă oștirile și l-a numit pe Coriantumr ca să fie conducătorul lor și a făcut ca ei să se ducă în marș către țara lui Zarahemla ca să se lupte împotriva nefiților.

18 Și s-a întâmplat că, din cauza atâtor vrajbe și atâtor conflicte în guvern, ei nu au pus gărzi destule în țara lui Zarahemla; căci crezuseră că lamaniții nu îndrăzneau să vină până în inima țării lor ca să atace acel mare oraș Zarahemla.

19 Dar s-a întâmplat că în fruntea oștirii sale numeroase Coriantumr a înaintat în marș și a năvălit peste locuitorii orașului, iar marșul lor a fost atât de rapid, încât nefiții n-au avut timp deloc să-și adune laolaltă oștirile.

20 De aceea, Coriantumr a doborât garda de la intrarea orașului și a înaintat în marș cu întreaga sa oștire până în oraș, iar ei au ucis pe fiecare care i-a înfruntat pe ei într-atât, încât au pus stăpânire pe întregul oraș.

21 Și s-a întâmplat că Pacumeni, care era judecătorul-șef, a fugit din fața lui Coriantumr chiar până la zidurile orașului. Și s-a întâmplat că el a fost izbit de zid de către Coriantumr, încât el a murit. Și astfel s-au terminat zilele lui Pacumeni.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

- 22 Iar acum, când Coriantumr a văzut că el avea stăpânirea orașului lui Zarahemla și a văzut că nefiții fugiseră din fața lor, și au fost uciși, și au fost luați, și au fost aruncați în închisoare, și că el căpătase stăpânire pe cea mai puternică fortăreață din toată țara, inima lui a prins curaj într-atât, încât a fost cât pe ce să se ducă împotriva întregii țări.
- 23 Și acum, el nu a zăbovit în țara lui Zarahemla, ci s-a dus înainte cu o oștire mare, chiar către orașul Abundența; căci era hotărârea lui ca să meargă înainte și să-și croiască drum cu sabia, pentru ca să poată să obțină părțile de la miazănoapte ale țării.
- 24 Și, crezând că țaria lor cea mai mare era în mijlocul țării, de aceea, a înaintat în marș, fără să le dea timp ca să se adune laolaltă, decât doar dacă erau în cete mici; și în felul acesta au năvălit peste ei și i-au doborât la pământ.
- 25 Dar iată, acest marș al lui Coriantumr prin mijlocul țării i-a dat lui Moroniha un mare avantaj asupra lor, fără a mai ține seama de mărimea numărului nefiților care au fost uciși.
- 26 Căci iată, Moroniha a crezut că lamaniții nu îndrăzneau să vină până în mijlocul țării, ci că ei ar ataca orașele din jurul granițelor, așa cum făcuseră până atunci; de aceea, Moroniha a făcut ca oștirile lui puternice să apere acele părți ale țării care erau împrejur pe lângă graniță.
- 27 Dar iată, lamaniții nu erau înfricoșați de dorința lui, ci veniseră în mijlocul țării și ocupaseră capitala țării, care era orașul lui Zarahemla și au mers în marș prin părțile cele mai importante ale țării, ucigând oamenii într-un mare măcel, atât bărbați cât și femei și copii, punând stăpânire pe multe orașe și pe multe întărituri.
- 28 Dar când Moroniha a descoperit aceasta, el imediat l-a trimis pe Lehi cu o oștire ca să le taie calea înainte ca ei să ajungă în țara Abundența.
- 29 Și astfel a făcut el; și i-a întrecut pe ei înainte ca ei să fi ajuns în țara Abundența și s-a luptat cu ei, într-atât, încât ei au început să se retragă înapoi către țara lui Zarahemla.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

- 30 Și s-a întâmplat că Moroniha i-a întrecut pe ei în retragerea lor și s-a luptat cu ei, într-atât, încât aceasta a devenit o bătălie peste măsură de sângeroasă; da, mulți au fost uciși, iar printre numărul celor care au fost uciși a fost găsit, de asemenea, Coriantumr.
- 31 Și acum, iată, lamaniții nu s-au putut retrage în nici o parte, nici la miazănoapte, nici la miazăzi, nici la răsărit, nici la apus, căci ei erau înconjurați din toate părțile de către nefiți.
- 32 Și astfel i-a aruncat Coriantumr pe lamaniți în mijlocul nefiților, într-atât, încât ei erau în puterea nefiților, iar el însuși a fost ucis, iar lamaniții s-au predat în mâinile nefiților.
- 33 Și s-a întâmplat că Moroniha a pus iarăși stăpânire pe orașul lui Zarahemla și a făcut ca lamaniții care fuseseră luați prizonieri să plece din țară în pace.
- 34 Și astfel s-a terminat cel de-al patruzeci și unulea an al domniei judecătorilor.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, inso-much that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helaman 2

- 1 Și s-a întâmplat că în cel de-al patruzeci și doilea an al domniei judecătorilor, după ce Moroniha stabilise iarăși pacea între nefiți și lamaniți, iată, nu era nimeni care să ocupe scaunul de judecată; de aceea, a început iarăși să fie un conflict printre oameni despre cine trebuia să ocupe scaunul de judecată.
- 2 Și s-a întâmplat că Helaman, care era fiul lui Helaman, a fost numit ca să ocupe scaunul de judecată, prin glasul poporului.
- 3 Dar iată, Chișcumen, care-l ucisese pe Pahoran, a întins o capcană pentru ca să-l distrugă și pe Helaman; și el a fost susținut de către ceata lui, care intrase într-un legământ ca nimeni să nu cunoască ticăloșia lui.
- 4 Căci era unul, Gadianton, care era peste măsură de priceput în cuvinte, precum și în măiestria lui, ca să înfăptuiască lucrarea secretă a crimei și tâlhăriei; de aceea, el a devenit conducătorul bandei lui Chișcumen.
- 5 De aceea, el i-a lingușit pe ei, precum și pe Chișcumen, spunând că, dacă ei îl vor înscăuna pe el în scaunul de judecată, atunci el le va înlesni acelora care făceau parte din banda lui să fie aduși la putere și autoritate printre oameni; de aceea, Chișcumen a căutat să-l distrugă pe Helaman.
- 6 Și s-a întâmplat că în timp ce el se ducea către scaunul de judecată ca să-l distrugă pe Helaman, iată, unul dintre slujitorii lui Helaman, fiind afară în timpul nopții, a aflat prin deghizare despre planurile făcute de această bandă ca să-l distrugă pe Helaman—
- 7 Și s-a întâmplat că el l-a întâlnit pe Chișcumen și i-a făcut un semn; de aceea, Chișcumen i-a făcut lui cunoscut obiectul dorinței sale, dorind ca el să-l conducă pe el până la scaunul de judecată ca să-l poată ucide pe Helaman.
- 8 Și atunci când slujitorul lui Helaman a cunoscut toată inima lui Chișcumen și că scopul lui era săucidă, precum și că scopul tuturor acelora care făceau parte din banda lui era săucidă și să jefuiască și să câștige putere (și acesta era planul lor secret și combinația lor), slujitorul lui Helaman a spus către Chișcumen: Să mergem la scaunul de judecată.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

9 Acum, aceasta l-a bucurat pe Chișcumen peste măsură, căci el a crezut că-și va înfăptui planul; dar iată, slujitorul lui Helaman, cum mergeau ei către scaunul de judecată, l-a înjunghiat pe Chișcumen chiar în inimă, așa încât a căzut mort fără un geamăt. Iar el a fugit și i-a spus lui Helaman toate lucrurile pe care le văzuse, le auzise și le făcuse.

10 Și s-a întâmplat că Helaman a trimis ca această bandă secretă de tâlhari și criminali să fie prinsă pentru ca ei să fie executați potrivit legii.

11 Dar iată, atunci când Gadianton a aflat de Chișcumen că nu s-a întors, el s-a temut să nu fie distrus; de aceea, a făcut ca banda lui să-l urmeze pe el. Iar ei au fugit din țară pe un drum secret, în pustiu; și astfel, atunci când Helaman a trimis ca să-i prindă pe ei, ei nu au putut fi găsiți nicăieri.

12 Și despre acest Gadianton se va mai vorbi mai încolo. Și astfel s-a terminat cel de-al patruzeci și doilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

13 Și iată, la sfârșitul acestei cărți veți vedea voi că acest Gadianton a fost pricina ruinii, da, aproape a distrugerii totale a poporului lui Nefi.

14 Iată, eu nu mă refer la sfârșitul cărții lui Helaman, ci mă refer la sfârșitul cărții lui Nefi, din care am luat toată relatarea pe care am scris-o.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helaman 3

- 1 Și acum, s-a întâmplat că în cel de-al patruzeci și treilea an al domniei judecătorilor, nu a fost nici un conflict printre oamenii lui Nefi, în afară de o oarecare trufie care a fost în Biserică, care a pricinuit o oarecare neînțelegere printre oameni, care probleme au fost rezolvate la sfârșitul celui de-al patruzeci și treilea an.
- 2 Și nu a fost nici un conflict printre oameni în cel de-al patruzeci și patrulea an; și nici în cel de-al patruzeci și cincilea an nu au fost multe conflicte.
- 3 Și s-a întâmplat în cel de-al patruzeci și șaselea an, da, atunci au fost multe conflicte și multe neînțelegeri; și din cauza aceasta, foarte mulți au fost aceia care au plecat din țara lui Zarahemla și s-au dus în țara de la miazănoapte ca să moștenească pământul.
- 4 Și ei au călătorit până la o distanță nespus de mare, până când au ajuns la mari întinderi de ape și de râuri.
- 5 Da, și ei chiar s-au împrăștiat în multe părți ale țării, oriunde țara nu ajunsese pustie și fără lemn de pădure din cauza multor locuitori care mai înainte moșteniseră țara.
- 6 Și acum, nici o parte din țară nu era pustie, decât în ceea ce privește lemnul de pădure; dar din cauza distrugerii mari făcute de poporul care mai înainte locuise țara, aceasta era numită pustie.
- 7 Și acolo fiind numai puțin lemn de pădure pe toată întinderea țării, oamenii care au ajuns acolo au devenit foarte pricepuți în lucrul cimentului; de aceea, ei au construit case din ciment, în care au locuit.
- 8 Și s-a întâmplat că ei s-au înmulțit și s-au împrăștiat și au înaintat de la țara de la miazăzi până la țara de la miazănoapte și s-au împrăștiat atât de mult, încât au început să acopere fața întregului pământ, de la marea de la miazăzi până la marea de la miazănoapte și de la marea de la apus până la marea de la răsărit.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 Iar oamenii care erau în țara de la miazănoapte au locuit în corturi și în case din ciment; și ei au avut grijă ca orice copac care răsărea pe fața țării să crească pentru ca peste un timp ei să poată avea lemn de pădure pentru a-și construi casele lor, da, orașele lor și templele lor și sinagogile lor și sanctuarele lor și tot felul de clădiri de-ale lor.

10 Și s-a întâmplat că lemnul de pădure fiind foarte rar în țara de la miazănoapte, ei au trimis mult pe calea apelor.

11 Și astfel au făcut posibil pentru oamenii din țara de la miazănoapte ca și ei să poată să-și construiască multe orașe, atât din lemn, cât și din ciment.

12 Și s-a întâmplat că au fost mulți dintre oamenii lui Amon, care erau lamaniți prin naștere, care, de asemenea, s-au dus în această țară.

13 Și acum, sunt multe cronici păstrate despre faptele acestor oameni, de către mulți dintre acești oameni care sunt importante și foarte voluminoase cu privire la ei.

14 Dar iată, a suta parte dintre faptele acestui popor, da, relatarea despre lamaniți și despre nefiți, și despre războaiele, și conflictele, și neînțelegerile, și predicile lor, și profețiile lor, și transporturile lor pe calea apelor și construcțiile de corăbii, și construcțiile lor de temple și de sinagogi și de sanctuare, și despre dreptatea lor și ticăloșia lor, și crimele lor și furturile și hoțiile lor și tot felul de lucruri abominabile și curvii, nu pot fi cuprinse în această lucrare.

15 Dar iată, sunt multe cărți și multe cronici de tot felul și ele au fost păstrate de către nefiți.

16 Și acestea au fost trecute de la o generație la alta de către nefiți, chiar până când ei au căzut în păcat și au fost uciși și jefuiți și fugăriți și alungați și măcelăriți și împrăștiați pe fața pământului și amestecați cu lamaniții până când nici unul nu a mai rămas să fie numit nefit, devenind păcătoși și sălbatici și feroși, da, chiar devenind lamaniți.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 Și acum, eu mă reîntorc, iarăși, la relatarea mea; de aceea, ceea ce am vorbit s-a întâmplat după ce au fost multe conflicte și tulburări și războaie și neînțelegeri printre oamenii lui Nefi.

18 Iar cel de-al patruzeci și șaselea an al domniei judecătorilor s-a sfârșit;

19 Și s-a întâmplat că încă mai era un mare conflict în țară, da, chiar în cel de-al patruzeci și șaptelea și în cel de-al patruzeci și optulea an.

20 Cu toate acestea, Helaman a ocupat scaunul de judecată cu dreptate și echitate; da, el a avut grijă să păstreze statutele și judecățile și poruncile lui Dumnezeu; și el a făcut ceea ce era bun în ochii lui Dumnezeu, întotdeauna; și a pășit pe urmele tatălui său, într-atât, încât el a prosperat mult în țară.

21 Și s-a întâmplat că el a avut doi fii. El i-a dat celui mai mare numele Nefi, iar celui mai mic numele Lehi. Și ei au început să crească în Domnul.

22 Și s-a întâmplat că războaiele și conflictele au început să înceteze într-o mică măsură printre oamenii nefiților, către sfârșitul celui de-al patruzeci și optulea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

23 Și s-a întâmplat, că în cel de-al patruzeci și nouălea an al domniei judecătorilor, a fost o pace continuă stabilită în țară, în afară de combinațiile secrete pe care Gadianton, tâlharul, le întemeiase în părțile cele mai așezate ale țării, care la timpul acela nu erau cunoscute celor care erau la conducerea guvernului; de aceea, ei nu au fost nimiciți în afara țării.

24 Și s-a întâmplat că în același an a fost o nespus de mare prosperitate în Biserică, într-atât, încât erau mii care s-au unit cu Biserica și au fost botezați în pocăință.

25 Și atât de mare a fost prosperitatea Bisericii și atât de multe binecuvântări au venit peste popor, încât până și preoții cei mari și învățătorii erau ei înșiși uimiți peste măsură.

26 Și s-a întâmplat că lucrarea Domnului a prosperat pentru botezarea și unirea cu Biserica lui Dumnezeu a multor suflete, da, chiar zeci de mii.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

27 Astfel, noi putem să vedem că Domnul este plin de îndurare cu toți aceia care, în sinceritatea inimilor lor, Îl vor chema după numele Lui cel sfânt.

28 Da, și astfel noi vedem că poarta cerului este deschisă tuturor, și anume acelora care vor crede în numele lui Isus Hristos, care este Fiul lui Dumnezeu.

29 Da, noi vedem că oricine vrea poate să pună stăpânire pe cuvântul lui Dumnezeu, care este iute și puternic, care va sfărâma orice înșelătorii și piedici și comploturi ale diavolului și îl va conduce pe omul lui Hristos pe un drum strâmt și îngust peste acea prăpastie nepieritoare de chin care este pregătită să-i înghită pe cei păcătoși—

30 Și va așeza sufletele lor, da, sufletele lor nemuritoare, de-a dreapta lui Dumnezeu în Împărăția cerului, ca să stea împreună cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov și cu toți strămoșii noștri cei sfinți, ca să nu mai plece de acolo.

31 Și în acest an a fost o bucurie continuă în țara lui Zarahemla și în toate regiunile de jur-împrejur, chiar în toată țara care era stăpânită de către nefiți.

32 Și s-a întâmplat că a fost pace și nespuse de mare bucurie în tot restul celui de-al patruzeci și nouălea an; da, și, de asemenea, a fost pace continuă și mare bucurie în cel de-al cincizecilea an al domniei judecătorilor.

33 Iar în cel de-al cincizeci și unulea an al domniei judecătorilor a fost, de asemenea, pace, în afară de trufia care a început să pătrundă în Biserică—nu în Biserica lui Dumnezeu, ci în inimile oamenilor care pretindeau cum că aparțineau de Biserica lui Dumnezeu—

34 Și ei au fost înălțați în trufie, chiar până la persecutarea multora dintre frații lor. Acum, acesta a fost un mare rău, care a făcut ca partea cea mai umilă a poporului să sufere mari persecuții și să treacă prin multe nenorociri.

35 Cu toate acestea, ei au postit și s-au rugat adeseori și au devenit din ce în ce mai puternici în umilința lor și din ce în ce mai întăriți în credința în Hristos pentru umplerea sufletelor lor de bucurie și consolare, da, chiar până la purificarea și sfințirea inimilor lor, care sfințire vine datorită supunerii inimilor lor în Dumnezeu.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

36 Și s-a întâmplat că cel de-al cincizeci și doilea an, de asemenea, s-a încheiat în pace, în afară de trufia nespus de mare care intrase în inimile oamenilor; și aceasta a fost din cauza bogățiilor lor nespus de mari și a prosperității lor în țară; și aceasta a crescut într-înșii de la o zi la alta.

37 Și s-a întâmplat că în cel de-al cincizeci și treilea an al domniei judecătorilor, Helaman a murit, iar fiul lui cel mai mare, Nefi, a început să domnească în locul lui. Și s-a întâmplat că el a ocupat scaunul de judecată cu dreptate și echitate; da, el a ținut poruncile lui Dumnezeu și a pășit pe urmele tatălui său.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helaman 4

- 1 Și s-a întâmplat că în cel de-al cincizeci și patrulea an au fost multe certuri în Biserică; și, de asemenea, a fost o neînțelegere în popor într-atât, încât a fost multă vărsare de sânge.
- 2 Iar cei rebeli au fost uciși și alungați afară din țară, iar ei s-au dus la regele lamaniților.
- 3 Și s-a întâmplat că ei s-au apucat să-i ațâțe pe lamaniți la război împotriva nefiților; dar iată, lamaniții au fost foarte înfricoșați, într-atât, încât nu au vrut să asculte de vorbele acelor disidenți.
- 4 Dar s-a întâmplat că, în cel de-al cincizeci și șaselea an al domniei judecătorilor, au fost unii disidenți care s-au dus de la nefiți la lamaniți; și ei au reușit ca, împreună cu ceilalți, să-i ațâțe pe aceștia la mânie împotriva nefiților; și în tot timpul aceluia an s-au pregătit pentru război.
- 5 Iar în cel de-al cincizeci și șaptelea an, ei au pornit în jos împotriva nefiților ca să se lupte; și au început lucrarea morții; da, într-atât de mult, încât în cel de-al cincizeci și optulea an al domniei judecătorilor, ei au reușit să obțină stăpânire peste țara lui Zarahemla; da, precum și peste toate ținuturile, chiar și peste ținutul care era în vecinătatea ținutului Abundenței.
- 6 Iar nefiții și oștirile lui Moroniha au fost goniți chiar până în țara Abundenței;
- 7 Iar acolo ei s-au fortificat împotriva lamaniților, de la marea de la apus și chiar până la răsărit; aceasta fiind cam cât o călătorie de o zi pentru un nefit pe linia pe care ei o fortificaseră și pe care își opriseră oștirile pentru ca să-și apere țara lor de la nord.
- 8 Și astfel, acei disidenți ai nefiților, cu ajutorul unei oștiri numeroase a lamaniților, au obținut toată stăpânirea nefiților care era în ținutul de la miazăzi. Și toate acestea s-au întâmplat în cel de-al cincizeci și optulea și cincizeci și nouălea an al domniei judecătorilor.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

9 Și s-a întâmplat că, în cel de-al șaizecilea an al domniei judecătorilor, Moroniha a reușit ca împreună cu oștirile sale să obțină multe părți din țară; da, ei au recâștigat multe orașe care căzuseră în mâinile lamaniților.

10 Și s-a întâmplat că, în cel de-al șaizeci și unulea an al domniei judecătorilor, ei au reușit să recapete chiar jumătate din posesiunile lor.

11 Acum, această pierdere mare a nefiților și marele măcel care a fost printre ei nu s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi fost ticăloșia și lucrurile abominabile care erau printre ei; da, și aceasta a fost, de asemenea, și printre aceia care pretindeau că aparțineau de Biserica lui Dumnezeu.

12 Și aceasta s-a întâmplat din cauza mândriei inimilor lor, din cauza bogățiilor lor mari, da, aceasta s-a întâmplat din cauza asuprii celor săraci de către ei, care nu au dat bucate celor flămânzi, care nu au dat haine celor goi și care au lovit peste obraz pe frații lor cei umili, bătându-și joc de ceea ce era sfânt, tăgăduind spiritul profeției și al revelației, ucigând, jefuind, mințind, furând, comițând adulter, ridicându-se în mari rebeliuni și dezertând în țara lui Nefi printre lamaniiți.

13 Și din cauza mării lor ticăloșii și a lăudăroșeniei lor despre puterea lor, ei au fost părăsiți de puterea lor; de aceea, ei nu au prosperat, ci au fost loviți și pedepsiți și alungați dintre lamaniiți până când ei și-au pierdut stăpânirea asupra aproape a tuturor ținuturilor lor.

14 Dar iată, Moroniha predicase mult poporului din cauza nedreptăților lor și, de asemenea, Nefi și Lehi, care erau fiii lui Helaman, au predicat și ei multe lucruri poporului, da, și le-au profețit lor multe lucruri despre nedreptățile lor și despre ceea ce urma să vină peste ei dacă nu se pocăiau de păcatele lor.

15 Și s-a întâmplat că ei s-au pocăit; și în măsura în care s-au pocăit, ei au început să prospere.

16 Căci atunci când Moroniha a văzut că ei s-au pocăit, s-a aventurat ca să-i conducă pe ei tot înainte, dintr-un loc în altul, și dintr-un un oraș în altul chiar până când ei și-au recăpătat jumătate din averea lor și jumătate din ținuturile lor.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nefi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nefi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

17 Și astfel s-a terminat cel de-al șaiszeci și unulea an al domniei judecătorilor.

18 Și s-a întâmplat că, în cel de-al șaiszeci și doilea an al domniei judecătorilor, Moroniha nu a mai putut să capete alte posesiuni asupra lamaniților.

19 De aceea, ei și-au abandonat planul de a obține restul ținuturilor lor, căci lamaniții erau atât de numeroși încât a fost peste putință pentru nefiți să obțină mai multă putere asupra lor; de aceea, Moroniha a folosit toate oștirile sale ca să păstreze acele părți pe care le luase.

20 Și s-a întâmplat că din cauza numărului mare al lamaniților, nefiții au fost mult înfricoșați ca să nu fie răsturnați, doborâți, uciși și distruși.

21 Da, ei au început să-și aducă aminte de profețiile lui Alma, precum și de cuvintele lui Mosia; și și-au dat seama că fuseseră un popor încăpățânat și că nu pusese nici un preț pe poruncile lui Dumnezeu;

22 Și că ei schimbaseră și călcase în picioare legile lui Mosia sau pe aceea pe care Domnul le poruncise s-o dea poporului; și au văzut că legile lor deveniseră corupte și că ei deveniseră un popor ticălos, într-atât, încât deveniseră tot atât de ticăloși ca și lamaniții.

23 Și din cauza nedreptății lor, Biserica începuse să slăbească; și ei au început să-și piardă credința în spiritul profeției și în spiritul revelației; iar judecățile lui Dumnezeu i-au privit pe ei drept în față.

24 Și ei au văzut că deveniseră slabi, la fel ca și frații lor lamaniții, și că Spiritul Domnului nu-i mai apăra; da, Acesta s-a îndepărtat de ei pentru că Spiritul Domnului nu trăiește în temple nesfințite—

25 De aceea, Domnul a încetat să-i mai apere pe ei prin puterea Sa miraculoasă și fără de egal, căci ei căzuseră într-o stare de necredință și de ticăloșie îngrozitoare; și au văzut că lamaniții erau cu mult mai numeroși decât ei; și că, dacă nu se lipsesc de Domnul Dumnezeu lor, atunci ei trebuia să piară fără de scăpare.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

26 Căci iată, au văzut că puterea lamaniților era tot atât de mare ca și puterea lor, chiar om pentru om. Și astfel au căzut ei în acest mare păcat; da, astfel au devenit ei slabi, din cauza păcatului lor, în decursul câtorva ani.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helaman 5

- 1 Și s-a întâmplat că în același an, iată, Nephi a cedat scaunul de judecată unui om al cărui nume era Cezoram.
- 2 Căci, după cum legile lor și guvernele lor erau întemeiate prin glasul poporului, iar cei care aleseră răul erau mai numeroși decât cei care aleseră binele, ei erau în pragul distrugerii, căci legile deveniseră corupte.
- 3 Da, și aceasta nu era totul; ei erau un popor încăpățânat într-atât, încât nu puteau să fie guvernați de către lege sau justiție decât dacă era pentru distrugerea lor.
- 4 Și s-a întâmplat că Nephi obosise din cauza nedreptății lor; și el a cedat scaunul de judecată și și-a luat asupra sa să predice cuvântul lui Dumnezeu pentru tot restul vieții sale; iar fratele lui, Lehi, de asemenea, pentru tot restul vieții lui;
- 5 Căci și-au adus aminte de cuvintele pe care tatăl lor, Helaman, le vorbise către ei. Și acestea sunt cuvintele pe care el le-a vorbit:
- 6 Iată, fiii mei, eu doresc ca voi să vă aduceți aminte să țineți poruncile lui Dumnezeu; și eu doresc ca voi să vestiți aceste cuvinte poporului. Iată, eu v-am dat vouă numele primilor părinți ai noștri care au venit din țara Ierusalimului; și am făcut aceasta pentru ca atunci când voi vă veți aduce aminte de numele voastre, voi să vă aduceți aminte de ei; iar atunci când voi vă aduceți aminte de ei, voi să aduceți aminte de lucrările lor; și atunci când vă aduceți aminte de lucrările lor, atunci voi puteți să știți cum că a fost spus și, de asemenea, scris că acestea erau bune.
- 7 De aceea, fiii mei, aș dori ca voi să faceți ceea ce este bun pentru ca să poată să fie spus despre voi și, de asemenea, scris despre voi, tot așa cum a fost spus și scris despre ei.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

8 Și acum, fiii mei, iată, eu mai doresc încă ceva de la voi; care dorință este ca voi să nu faceți aceste lucruri ca să vă făliti, ci să faceți astfel de lucruri ca să vă așterneți pentru voi o comoară în ceruri; da, care este veșnică și care nu se spulberă niciodată; da, pentru ca voi să puteți avea acel dar prețios al vieții veșnice despre care noi avem motivul să credem că a fost dată strămoșilor noștri.

9 O, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte, fiii mei, de cuvintele pe care regele Beniamin le-a spus către poporul său; da, aduceți-vă aminte că nu este nici o altă cale sau mijloc prin care omul să poată fi salvat, ci numai prin sângele ispășitor al lui Isus Hristos, Cel care va veni; da, aduceți-vă aminte că El va veni ca să mântuiască lumea.

10 Și, de asemenea, aduceți-vă aminte de cuvintele pe care Amulek le-a spus către Zeezrom în orașul lui Amoniha; căci i-a spus el că Domnul cu siguranță va veni să-și mântuiască poporul, dar că El nu va veni ca să-i mântuiască pe ei în păcatele lor, ci să-i mântuiască pe ei de păcatele lor.

11 Și El are putere, dată Lui de către Tatăl, pentru ca să-i mântuiască pe ei de păcatele lor datorită pocăinței; de aceea, El i-a trimis pe îngerii Săi ca să declare veștile despre condițiile pocăirii, care duc la puterea Mântuitorului pentru salvarea sufletelor lor.

12 Și acum, fiii mei, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că pe stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiți voi temelia voastră ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui puternice, da, săgețile lui în vârtejuri, da, atunci când ploaia lui cu pietre și furtuna lui puternică vă va lovi, aceasta să nu aibă nici o putere asupra voastră ca să vă târască către adâncul nefericirii și al suferinței fără de sfârșit, datorită stâncii pe care voi sunteți zidiți, care este o temelie sigură, o temelie pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot să cadă.

13 Și s-a întâmplat că acestea au fost cuvintele pe care Helaman le-a propovăduit fiilor săi; da, el i-a învățat pe ei multe lucruri care nu sunt scrise, precum și, de asemenea, multe lucruri care sunt scrise.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

14 Și ei și-au adus aminte de cuvintele lui; și de aceea, au mers mai departe ținând poruncile lui Dumnezeu pentru a propovădui cuvântul lui Dumnezeu printre tot poporul lui Nefi, începând cu orașul Abundența;

15 Și de acolo până la orașul lui Ghid; și de la orașul lui Ghid până la orașul lui Mulec;

16 Și chiar de la un oraș la altul până când ei s-au dus tot înainte printre întreg poporul lui Nefi, care era în ținutul de la miazăzi; și de acolo, până în ținutul lui Zarahemla, printre lamaniți.

17 Și s-a întâmplat că ei au propovăduit cu mare putere într-atât, încât i-au făcut de rușine pe mulți dintre acei disidenți care pleaseră de la nefiți; într-atât, încât aceștia au venit și și-au mărturisit păcatele lor și au fost botezați prin pocăință și s-au întors imediat la nefiți pentru ca să repare răul pe care-l făcuseră lor.

18 Și s-a întâmplat că Nefi și Lehi le-au predicat lamaniților cu atâta putere și autoritate, căci ei aveau putere și autoritate date lor pentru ca ei să poată vorbi; și lor, de asemenea, li se dăduse mesajul pe care trebuia să-l glăsuiască—

19 De aceea, ei au vorbit, spre marea uimire a lamaniților, convingându-i pe ei într-atât, încât opt mii dintre lamaniții care erau în țara lui Zarahemla și primprejur s-au botezat prin pocăință și au fost convinși de ticăloșia tradițiilor strămoșilor lor.

20 Și s-a întâmplat că Nefi și Lehi au pornit de acolo ca să se ducă în țara lui Nefi.

21 Și s-a întâmplat că au fost capturați de o oștire de lamaniților și au fost aruncați în închisoare; da, chiar în aceeași închisoare în care Amon și frații lui fuseseră aruncați de către slujitorii lui Limhi.

22 Și după ce ei au fost aruncați în închisoare pentru multe zile, fără mâncare, iată, ei s-au dus la ei la închisoare pentru ca să-i ia și să-i poată ucide.

23 Și s-a întâmplat că Nefi și Lehi au fost înconjurați ca de foc, într-atât, încât nu s-au încumetat să pună mâna pe ei de frică să nu se ardă. Cu toate acestea, Nefi și Lehi nu au ars; și ei au stat în mijlocul focului, dar nu au ars.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

24 Și atunci când au văzut că au fost înconjurați de o coloană de foc și că aceasta nu i-a ars, atunci inimile lor au prins curaj.

25 Căci au văzut că lamaniții nu s-au încumetat să pună mâna pe ei; și nici nu s-au încumetat să se apropie de ei, ci au stat ca și cum ar fi fost trăsniți de uimire.

26 Și s-a întâmplat că Nefi și Lehi s-au ridicat și au început a vorbi către ei, spunând: Nu vă temeți căci, iată, Dumnezeu este Acela care v-a arătat vouă acest lucru uimitor prin care vi se arată vouă că voi nu puteți să puneți mâna pe noi ca să ne uicideți.

27 Și iată, atunci când ei au spus aceste cuvinte, pământul s-a cutremurat foarte mult, iar pereții închisorii s-au cutremurat ca și cum ar fi fost să se prăbușească la pământ; dar iată, aceștia nu s-au prăbușit. Și iată, cei care erau în închisoare erau lamaniți și nefiți care erau disidenți.

28 Și s-a întâmplat că ei erau umbriți de un nor de întuneric; și o frică mare a venit peste ei.

29 Și s-a întâmplat că un glas a venit ca și cum ar fi fost deasupra norului de întuneric, zicând: Pocăiți-vă, pocăiți-vă, și nu mai căutați să-i distrugeți pe slujitorii Mei pe care Eu i-am trimis la voi ca să anunțe vești bune.

30 Și s-a întâmplat că atunci când ei au auzit acest glas și au văzut că nu era glasul tunetului și nici nu era acesta glasul unui zgomot tumultuos, ci iată, acesta era un glas liniștit, de o blândețe deplină, ca și cum ar fi fost o șoptire care pătrundea chiar până în suflet—

31 Și neținând seama de blândețea glasului, iată că pământul s-a cutremurat foarte tare, iar pereții închisorii s-au cutremurat, iarăși, ca și cum ar fi fost să se dărâme la pământ; și iată, norul de întuneric care îi umbrea nu s-a destrămat—

32 Și iată, glasul a venit iarăși, zicând: Pocăiți-vă, pocăiți-vă, căci Împărăția cerului este aproape; și nu mai căutați să-i distrugeți pe slujitorii Mei. Și s-a întâmplat că pământul s-a cutremurat iarăși, iar pereții s-au cutremurat.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

33 Și, de asemenea, iarăși, pentru a treia oară, glasul a venit și a spus către ei cuvinte minunate care nu pot fi spuse de către om; iar pereții s-au cutremurat iarăși, iar pământul s-a cutremurat ca și cum s-ar fi sfărâmat în bucăți.

34 Și s-a întâmplat că lamaniții nu au putut fugi din cauza norului de întuneric care îi umbrea; da, și, de asemenea, erau nemișcați din cauza spaimei care venise peste ei.

35 Acum, era unul printre ei care era nefit prin naștere, care aparținuse, odată, de Biserica lui Dumnezeu, dar se despărțise de ei.

36 Și s-a întâmplat că el s-a întors și, iată, a văzut prin norul de întuneric fața lui Nefi și a lui Lehi; și iată, ei străluceau foarte mult, chiar ca fețele îngerilor. Și a văzut că ei și-au ridicat privirile lor către cer; și arătau ca și cum vorbeau sau își ridicau glasurile către o ființă pe care ei o vedeau.

37 Și s-a întâmplat că acest om a strigat către mulțime că aceștia să se întoarcă și să privească. Și iată, lor li s-a dat putere pentru ca ei să se întoarcă și să privească; și ei au văzut fața lui Nefi și a lui Lehi.

38 Și ei au spus către om: Iată, ce înseamnă toate aceste lucruri și cine este acesta cu care acești oameni vorbesc?

39 Acum, numele omului acestuia era Aminadab. Iar Aminadab le-a spus: Ei vorbesc cu îngerii lui Dumnezeu.

40 Și s-a întâmplat că lamaniții i-au spus: Ce putem noi să facem pentru ca acest nor de întuneric să poată fi înlăturat ca să nu ne mai umbrească?

41 Iar Aminadab le-a spus: Voi trebuie să vă pocăiți și să implorați glasul chiar până când veți avea credință în Hristos, despre care voi ați fost învățați de către Alma și de Amulec și de Zeezrom; și atunci când veți face aceasta, norul de întuneric va fi înlăturat și nu vă va mai umbri.

42 Și s-a întâmplat că ei cu toții au început să implore glasul Aceluia care cutremurase pământul; da, ei au implorat chiar până când norul de întuneric s-a spulberat.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

43 Și s-a întâmplat că, atunci când ei și-au aruncat privirile împrejur și au văzut că norul de întuneric era spulberat și nu-i mai umbrea, iată, au văzut că erau înconjurați, da, fiecare suflet, de către o coloană de foc.

44 Iar Nephi și Lehi erau în mijlocul lor; da, ei erau înconjurați; da, erau ca în mijlocul unui foc înflăcărat; și totuși acesta nu le făcea nici un rău; și, de asemenea, acesta nu cuprinsese nici zidurile închisorii; și ei au fost umpluți de acea bucurie care este de nespus și plină de slavă.

45 Și iată, Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu s-a pogorât din ceruri și a pătruns în inimile lor și ei erau ca și umpluți de foc și puteau glăsuși cuvinte minunate.

46 Și s-a întâmplat că un glas a venit către ei, da, un glas plăcut, ca și cum ar fi fost o șoptire, zicând:

47 Pace, pace fie între voi, datorită credinței voastre în Preaiubitul Meu, care a fost de la începutul lumii.

48 Și acum, când ei au auzit aceasta, și-au aruncat ochii ca și cum ar fi vrut să vadă din ce parte venea glasul; și iată, au văzut cum cerul s-a deschis; și îngeri s-au pogorât din cer și le-au slujit.

49 Și erau cam trei sute de suflete care au văzut și au auzit aceste lucruri; și ei au fost îndemnați să meargă înainte și să nu se minuneze și nici să nu se îndoiască.

50 Și s-a întâmplat că au mers înainte și au slujit poporului, declarând în toate ținuturile dimprejur despre toate lucrurile pe care le auziseră și le văzuseră într-atât, încât cea mai mare parte a lamaniților a fost convinsă de acestea, datorită dovezilor mărețe pe care le primise.

51 Și toți cei care au fost convinși și-au abandonat armele lor de război, precum și ura lor și tradițiile strămoșilor lor.

52 Și s-a întâmplat că ei au cedat nefiților pământurile din stăpânirea lor.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helaman 6

- 1 Și s-a întâmplat că atunci când cel de-al șazeci și doilea an al domniei judecătorilor s-a terminat, toate aceste lucruri s-au întâmplat, iar lamaniții, cea mai mare parte dintre ei, au devenit un popor drept, într-atât, încât dreptatea lor era mai mare decât aceea a nefiților, datorită credinței lor ferme și neclintite.
- 2 Căci iată, erau mulți dintre nefiți care deveniseră duri și fără pocăință și foarte ticăloși, într-atât, încât ei au respins cuvântul lui Dumnezeu și toate predicile și profețiile care veniseră printre ei.
- 3 Cu toate acestea, poporul Bisericii a avut mare bucurie datorită schimbării lamaniților, da, datorită Bisericii lui Dumnezeu care fusese întemeiată printre ei. Și ei s-au întovărășit și s-au bucurat unul cu altul și au avut mare bucurie.
- 4 Și s-a întâmplat că mulți dintre lamaniți au venit jos în țara lui Zarahemla și au declarat către nefiți despre convertirea lor și i-au îndemnat pe aceștia la credință și la pocăință.
- 5 Da, și mulți dintre ei au predicat cu multă putere și autoritate până când au adus pe mulți dintre ei până în adâncurile umilinței pentru ca să fie urmași umili ai lui Dumnezeu și ai Mielului.
- 6 Și s-a întâmplat că mulți dintre lamaniți s-au dus în țara de la miazănoapte; și, de asemenea, Nefi și Lehi s-au dus în țara de la miazănoapte ca să predice către popor. Și astfel s-a terminat cel de-al șazeci și treilea an.
- 7 Și iată, a fost pace în întreaga țară, într-atât, încât nefiții s-au dus în oricare parte a țării au vrut, fie printre nefiți, fie printre lamaniți.
- 8 Și s-a întâmplat că și lamaniții s-au dus orișunde au vrut, fie că era printre lamaniți sau printre nefiți; și astfel ei au avut legături libere unul cu altul ca să cumpere și să vândă și să obțină câștig după dorința lor.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

9 Și s-a întâmplat că au devenit foarte bogați, atât lamaniții, cât și nefiții; și au avut o mulțime de aur și de argint și de tot felul de metale prețioase, atât în țara de la miazăzi, cât și în țara de la miazănoapte.

10 Acum, țara de la miazăzi era numită Lehi, iar țara de la miazănoapte era numită Mulec, după fiul lui Zedechia; căci Domnul l-a adus pe Mulec în țara de la miazănoapte, iar pe Lehi în țara de la miazăzi.

11 Și iată, era tot felul de aur în amândouă aceste țări, precum și argint și minereuri prețioase de tot felul; și, de asemenea, erau lucrători speciali care făceau tot felul de lucrări din minereuri și le rafinau; și astfel au devenit ei bogați.

12 Ei au cultivat grâne din abundență, atât la miazănoapte, cât și la miazăzi; și au prosperat foarte mult, atât la miazănoapte, cât și la miazăzi. Și s-au înmulțit și au devenit foarte puternici în țară. Și au crescut multe turme și cirezi, da, multe animale îngrășate.

13 Iată, femeile lor au lucrat și au tors și au făcut tot felul de veșminte din bumbac fin și veșminte de tot felul pentru ca să-și acopere goliciunea. Și astfel, cel de-al șaizeci și patrulea an a trecut în pace.

14 Iar în cel de al șaizeci și cincilea an ei, de asemenea, au avut mare bucurie și pace, da, multe predici și multe profeții despre ceea ce era să vină. Și astfel a trecut cel de-al șaizeci și cincilea an.

15 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaizeci și șaselea an al domniei judecătorilor, iată, Cezoram a fost ucis de către o mână necunoscută în timp ce el se așeza pe scaunul de judecată. Și s-a întâmplat că în același an, fiul lui, care fusese numit de către popor în locul lui, a fost, de asemenea, ucis. Și astfel s-a încheiat cel de-al șaizeci și șaselea an.

16 Iar la începutul celui de-al șaizeci și șaptelea an, poporul a început iarăși să devină ticălos.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Căci iată, Domnul îi binecuvântase pe ei atât de mult cu bogățiile lumii, încât ei nu fuseseră tulburați de mânie, de războaie și nici de vărsări de sânge; de aceea, ei au început să-și îndrepte inimile lor către bogății; da, au început să caute să obțină câștiguri pentru ca să se ridice unul deasupra altuia; de aceea, ei au început să ucidă în ascuns și să fure și să jefuiască pentru ca să obțină câștiguri.

18 Și acum, iată, acei criminali și tâlhari erau o bandă care fusese formată de către Chișcumen și Gadianton. Și acum, s-a întâmplat că erau mulți din banda lui Gadianton printre nefiți. Dar iată, ei erau mai numeroși printre partea cea mai ticăloasă a lamaniților. Iar ei erau numiți tâlharii și ucigașii lui Gadianton.

19 Și aceștia erau cei care l-au ucis pe judecătorul-șef Cezoram și pe fiul lui în timp ce erau în scaunul de judecată; și iată, ei nu au fost găsiți.

20 Și acum s-a întâmplat că atunci când lamaniții au aflat că erau tâlhari printre ei, au fost foarte supărați; și au folosit orișice mijloace care erau în puterile lor pentru ca să-i distrugă pe ei de pe fața pământului.

21 Dar iată, Satana a ațâțat inimile celei mai mari părți a nefiților într-atât, încât aceștia s-au unit cu bandele acelea de tâlhari și au făcut legăminte și jurăminte că ei se vor proteja și apăra unul pe altul în orișice împrejurări grele s-ar afla pentru ca ei să nu sufere pentru crimele lor și pentru tâlhăriile lor și pentru furturile lor.

22 Și s-a întâmplat că au avut semnele lor, da, semnele lor secrete și cuvintele lor secrete; și aceasta pentru ca ei să poată să deosebească pe un frate care intrase în legământ, pentru ca orișice ticăloșie fratele lui ar fi comis, el să nu fie vătămat de fratele său, nici de cei care făceau parte din banda lui, care făcuseră acest legământ.

23 Și astfel, ei puteau să ucidă și să jefuiască și să fure și să preacurvească și să facă tot felul de ticăloșii împotriva legilor țării lor și a legilor lui Dumnezeu.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 Și oricare dintre cei ce aparțineau de banda lor ar fi divulgat lumii ticăloșia și lucrurile lor abominabile trebuia să fie judecat, nu potrivit legilor țării lor, ci potrivit legilor ticăloșiei lor, care fuseseră date de către Gadianton și Chișcumen.

25 Acum, iată, acestea erau jurămintele și legămintele secrete despre care Alma îi poruncise fiului său că nu trebuie să pătrundă în lume, căci altfel acestea ar fi un mijloc ca să tragă poporul în jos la distrugere.

26 Acum iată, aceste jurăminte și legămintele secrete nu au ajuns la Gadianton de la cronicile care fuseseră date lui Helaman; dar iată, ele au fost sădite în inima lui Gadianton de către aceeași ființă care i-a îndemnat pe părinții noștri dintâi să ia din fructul oprit—

27 Da, aceeași ființă care complotase cu Cain că dacă acesta îl va ucide pe fratele său Abel, aceasta să nu fie făcut cunoscută lumii. Și el a complotat cu Cain și urmașii lui de la acel timp încolo.

28 Și, de asemenea, tot această ființă este aceea care a sădit în inimile oamenilor ideea să zidească un turn destul de înalt pentru ca ei să poată ajunge la cer. Și tot această ființă a fost aceea care a condus pe cei care au venit de la acel turn în țara aceasta; care au răspândit lucrările întunericului și ale lucrurilor abominabile pe toată fața pământului până când ea a târât poporul în jos într-o distrugere totală și până la un iad veșnic.

29 Da, este aceeași ființă care a sădit în inima lui Gadianton să continue lucrarea întunericului și a uciderii secrete; și ea a dat pe față acest lucru de la începutul omului și până în timpul de acum.

30 Și iată, ea este aceea care este autoarea tuturor păcatelor. Și iată, ea este aceea care conduce lucrările sale de întuneric și de crime secrete și care transmite planurile lor și jurămintele lor și legămintele lor și planurile lor îngrozitor de ticăloase de la generație la generație, în măsura în care ea poate să acapareze inimile copiilor oamenilor.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Și acum iată, ea a pus stăpânire pe inimile nefiților; da, într-atât, încât ei deveniseră foarte păcătoși; da, cea mai mare parte a lor s-au îndepărtat din drumul dreptății și au călcat în picioare poruncile lui Dumnezeu; și s-au întors către drumurile lor proprii și și-au zidit idoli din aurul și argintul lor.

32 Și s-a întâmplat că toate aceste nedreptăți li s-au întâmplat lor în timp de numai câțiva ani, într-atât, încât cea mai mare dintre ele li s-au întâmplat lor în cel de-al șaizeci și șaptelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

33 Și ei, de asemenea, au crescut în nedreptățile lor în cel de-al șaizeci și optulea an, spre marea supărare și tânguire a celor drepti.

34 Și astfel, noi vedem că nefiții au început să rătăcească în necredință și să crească în ticăloșie și în lucruri abominabile, în timp ce lamaniții au început să se întărească nespus de mult în cunoașterea Dumnezeului lor; da, ei au început să țină legile și poruncile Lui și să pășească în adevăr și în dreptate în fața Lui.

35 Și astfel, noi vedem că Spiritul Domnului a început să se retragă de la nefiți, din cauza ticăloșiei și a împietririi inimilor lor.

36 Și astfel, noi vedem că Domnul a început să-Și verse Spiritul Său peste lamaniți, datorită ușurinței lor și a dorinței lor de a crede în cuvintele Lui.

37 Și s-a întâmplat că lamaniții au fugărit banda de tâlhari ai lui Gadianton; și ei au predicat cuvântul lui Dumnezeu printre cei mai slabi dintre ei, într-atât, încât această bandă de tâlhari a fost distrusă cu totul dintre lamaniți.

38 Și s-a întâmplat, pe de altă parte, că nefiții i-au întărit și i-au sprijinit, începând cu cei mai ticăloși dintre ei, până când ei s-au răspândit peste toată țara nefiților și au cucerit cea mai mare parte dintre cei drepti, până când ei au ajuns să creadă în lucrările lor și să se împărtășească din jafurile lor și să se unească cu ei în crimele și combinațiile lor secrete.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nefi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Și astfel, ei au obținut întreaga conducere a guvernului, într-atât, încât au călcat în picioare și au lovit și au sfâșiat și le-au întors spatele celor săraci și urmașilor cei umili ai lui Dumnezeu.

40 Și astfel, noi vedem că ei erau într-o stare îngrozitoare și se pregăteau pentru o distrugere veșnică.

41 Și s-a întâmplat că astfel s-a încheiat cel de-al șaiszeci și optulea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

PROFEȚIA LUI NEFI, FIUL LUI HELAMAN

—Dumnezeu amenință poporul lui Nefi că El îl va vizita în mânia Sa pentru distrugerea lor totală, dacă nu renunță la ticăloșia lor. Dumnezeu lovește poporul lui Nefi cu o ciumă; ei se pocăiesc și se întorc către El. Samuel, un lamanit, le profețește nefiților.

Helaman 7

- 1 Iată, acum s-a întâmplat în cel de-al șaiszeci și nouălea an al domniei judecătorilor peste poporul nefiților că Nefi, fiul lui Helaman, s-a reîntors în țara lui Zarahemla, din țara de la miazănoapte.
- 2 Căci el provenea din poporul care era din țara de la miazănoapte și a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu și a profețit multe lucruri;
- 3 Și ei au respins toate cuvintele lui, într-atât, încât el nu a putut să rămână printre ei, ci s-a întors iarăși în țara lui de baștină.
- 4 Și au văzut poporul într-o asemenea stare îngrozitoare de ticăloșie și pe acei tâlhari ai lui Gadianton ocupând scaunele de judecată—după ce au uzurpat puterea și autoritatea din țară; dând deoparte poruncile lui Dumnezeu și nefiind drepti câtuși de puțin în fața Lui; nefăcând nici un fel de dreptate copiilor oamenilor;
- 5 Condamnând pe cei drepti datorită dreptății lor; lăsând pe cei vinovați și ticăloși să meargă nepedepsiți din cauza banilor lor; și mai ales fiind ținuți în posturi din fruntea guvernului, ca să domnească și să facă după dorința lor, pentru ca ei să poată căpăta câștiguri și slava lumii; și mai ales, pentru ca ei să poată și mai ușor să comită adulter, să fure și să ucidă și să facă după dorințele lor proprii—
- 6 Acum, această mare nedreptate li se întâmplase nefiților timp de nu prea mulți ani; și atunci când Nefi a văzut aceasta, inima i s-a umplut de supărare în piept și a exclamat în chinul sufletului său:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN

—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

7 O, dacă aş fi putut să-mi trăiesc zilele mele în zilele când tatăl meu, Nefi, a plecat, la început, din țara Ierusalimului, dacă aş fi putut să mă bucur împreună cu el în țara făgăduită; atunci poporul lui se așeza în implorare cu ușurință, era tare în ținerea poruncilor lui Dumnezeu și lent în a fi condus la nedreptate; și el era iute în a asculta de Cuvintele Domnului—

8 Da, dacă zilele mele ar fi putut să fie în zilele acelea, atunci sufletul meu ar fi putut să aibă bucurie în dreptatea fraților mei.

9 Dar iată, mie mi-a fost dat să trăiesc în zilele acestea și ca sufletul meu să fie plin de supărare din cauza ticăloșiei acesteia a fraților mei.

10 Și iată, acum s-a întâmplat că aceasta s-a petrecut sus, într-un turn care era în grădina lui Nefi, care era lângă drumul mare care ducea la piața principală, care era în orașul lui Zarahemla; de aceea, Nefi s-a închinat în turnul care era în grădina lui, care turn era, de asemenea, lângă poarta grădinii pe lângă care trecea drumul.

11 Și s-a întâmplat că erau unii oameni care treceau pe acolo și care l-au văzut pe Nefi cum își vărsa sufletul către Dumnezeu sus în turn; și ei au alergat și au spus poporului ceea ce văzuseră, iar poporul a venit laolaltă în mari mulțimi pentru ca să poată să afle cauza unei așa de mari jeluiri pentru ticăloșia poporului.

12 Și acum, când Nefi s-a ridicat, el a văzut mulțimile de oameni care erau adunate laolaltă.

13 Și s-a întâmplat că el și-a deschis gura și le-a spus: Iată, de ce v-ați adunat laolaltă? Pentru ca eu să vă spun despre nedreptățile voastre?

14 Da, căci m-am urcat în turnul meu ca să-mi pot vărsa sufletul către Dumnezeul meu, din cauza supărării foarte mari a inimii mele, care este din cauza nedreptăților voastre!

15 Și din cauza jeluirii și a tânguirii mele voi v-ați adunat laolaltă și vă minunați; da, voi aveți mare nevoie să vă minunați; da, voi ar trebui să vă minunați, căci i-ați dat voie Satanei să acapareze într-o asemenea măsură inimile voastre.

16 Da, cum de ați putut voi să vă lăsați seduși de el, care caută să vă doboare sufletele în nefericire veșnică și suferință fără de sfârșit?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

17 O, pocăiți-vă, pocăiți-vă! De ce să muriți? Întoarceți-vă, întoarceți-vă către Domnul Dumnezeuul vostru. De ce v-a părăsit El pe voi?

18 Aceasta este pentru că voi v-ați împietrit inimile; da, voi nu ascultați de glasul Păstorului cel bun; da, voi L-ați provocat pe El ca să se mânie împotriva voastră.

19 Și iată, în loc să vă adune, dacă nu vă pocăiți, iată, El vă va împrăștia pentru ca voi să ajungeți carne pentru câini și pentru animalele sălbatice.

20 O, cum de L-ați putut voi uita pe Dumnezeuul vostru chiar în ziua când El v-a salvat?

21 Dar iată, aceasta este pentru ca să obțineți câştiguri, pentru ca să fiți lăudați de către oameni, da, și pentru ca voi să puteți obține aur și argint. Și v-ați îndreptat inimile către bogății și către lucrurile deșarte ale acestei lumi, pentru care voi faceți crime și tâlhării și furturi; și purtați mărturie neadevărată împotriva vecinului vostru; și faceți tot felul de nedreptăți.

22 Și din cauza aceasta nenorocire va veni peste voi, dacă nu vă veți pocăi. Căci, dacă nu vă veți pocăi, iată, acest oraș mare, precum și toate acele orașe mari care se află de jur-împrejur, care sunt în țara stăpânirilor voastre, vor fi luate de la voi pentru ca voi să nu aveți nici un loc în ele; căci iată, Domnul nu vă va da vouă putere, așa cum El a făcut-o până acum ca să rezistați împotriva dușmanilor voștri.

23 Căci iată, astfel spune Domnul: Eu nu-i voi arăta puterea Mea celui ticălos, unuia mai mult decât altuia, decât numai acelor care se pocăesc de păcatele lor și ascultă de Cuvintele Mele. Acum, de aceea, eu aș vrea ca voi să vedeți, frații mei, că va fi mai bine de lamaniți decât de voi, dacă nu vă pocăiți.

24 Căci iată, ei sunt mai drepti decât voi, căci ei nu au păcătuit împotriva acelei mari cunoașteri pe care voi ați obținut-o; de aceea, Domnul va avea îndurare față de ei; da, El va prelungi zilele lor și va înmulți seminția lor, chiar atunci când voi veți fi distruși cu totul, dacă nu vă veți pocăi.

25 Da, nenorocire va veni peste voi din cauza acelor mari lucruri abominabile care au venit printre voi; iar voi v-ați unit unul cu altul pentru aceasta, da, în banda aceea secretă care a fost întemeiată de către Gadianton!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

26 Da, nenorocire va veni peste voi din cauza acelei mândrii pe care ați lăsat-o să intre în inimile voastre, care v-a ridicat dincolo de ceea ce este bun, din cauza bogățiilor voastre foarte mari!

27 Da, nenorocire va veni peste voi din cauza ticăloșiei și a lucrurilor voastre abominabile!

28 Și dacă nu vă veți pocăi, atunci veți pieri; da, chiar și pământurile voastre vor fi luate de la voi, iar voi veți fi distruși de pe fața pământului.

29 Iată acum, eu nu spun de la mine că aceste lucruri se vor întâmpla, căci nu de la mine însumi cunosc aceste lucruri; ci iată, eu știu că aceste lucruri sunt adevărate pentru că Domnul Dumnezeu mi le-a făcut mie cunoscute, de aceea, mărturisesc eu că acestea se vor întâmpla.

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helaman 8

- 1 Și acum s-a întâmplat că atunci când Nefi a spus aceste cuvinte, iată, erau oameni care erau judecători care, de asemenea, aparțineau de banda secretă a lui Gadianton; și ei erau mânioși și își ridicau glasurile împotriva lui, zicând către popor: De ce nu-l prindeți pe acest om și nu-l aduceți pentru ca el să poată fi condamnat după crima pe care a comis-o?
- 2 De ce vă uitați la acest om și-l ascultați cum insultă poporul acesta și legea noastră?
- 3 Căci iată, Nefi le-a vorbit despre corupția legii lor; da, multe lucruri a vorbit Nefi care nu pot fi scrise; și nimic n-a vorbit el care era împotriva poruncilor lui Dumnezeu.
- 4 Și acei judecători erau mânioși pe el pentru că a vorbit limpede către ei despre lucrările lor tainice ale întunericului; cu toate acestea ei nu s-au încumetat să pună mâna pe el căci s-au temut de popor ca acesta să nu se plângă împotriva lor.
- 5 De aceea, ei au strigat către popor, zicând: De ce permiteți voi ca acest om să ne insulte? Căci iată, el a condamnat tot acest popor chiar la distrugere; da, și, de asemenea, ca aceste orașe mari să fie luate de la noi pentru ca noi să nu avem nici un loc în ele.
- 6 Și acum, noi știm că aceasta este imposibil, căci iată, noi suntem puternici și orașele noastre sunt mari; de aceea, dușmanii noștri nu pot să aibă nici o putere asupra noastră.
- 7 Și s-a întâmplat că astfel au ațâțat ei poporul la mânie împotriva lui Nefi și au pricinuit conflicte printre ei; căci erau unii care au strigat: Lăsați-l pe acest om în pace, căci este un om bun, iar lucrurile pe care le-a spus cu siguranță se vor întâmpla dacă noi nu ne pocăim.
- 8 Da, iată, toate judecățile vor veni asupra noastră, despre care el ne-a depus mărturie; căci noi știm că el ne-a depus mărturie dreaptă despre nedreptățile noastre. Și iată, acestea sunt multe; și el, de asemenea, cunoaște toate lucrurile care ni se vor întâmpla nouă, după cum el cunoaște nedreptățile noastre;
- 9 Da, și iată, dacă el nu ar fi fost un profet, nu ar fi putut să depună mărturie despre acele lucruri.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

10 Și s-a întâmplat că acei oameni care au căutat să-l distrugă pe Nephi erau forțați, din cauza fricii lor, să nu pună mâna pe el; de aceea, el a început iarăși să vorbească către ei, văzând că el dobândise trecere favoare în ochii unora într-atât, încât cei rămași dintre ei erau înfricoșați.

11 De aceea, el a fost forțat să le vorbească lor mai mult, zicând: Iată, frații mei, n-ați citit voi că Dumnezeu a dat putere unui om și anume, lui Moise, ca să lovească apele Mării Roșii și că acestea s-au despărțit încoace și încolo într-atât, încât Israelii, care erau strămoșii noștri, au trecut printre ape pe pământ uscat, iar apele s-au închis peste oștirile Egiptenilor și le-au înghițit?

12 Și acum iată, dacă Dumnezeu i-a dat acestui om asemenea putere, atunci de ce trebuie să vă certați între voi și să spuneți că el nu mi-a dat mie nici o putere ca să știu despre judecățile care vor veni peste voi, dacă voi nu vă pocăiți?

13 Dar iată, voi nu numai că tăgăduiți cuvintele mele, dar tăgăduiți și toate cuvintele care au fost spuse de către strămoșii noștri, precum și cuvintele care au fost spuse de către acest om, Moise, care avea puteri atât de mari date lui, da, cuvintele pe care el le-a spus despre venirea lui Mesia.

14 Da, nu a scris el că Fiul lui Dumnezeu va veni? Și tot așa cum el a ridicat șarpele de aramă în pustiu, tot așa va fi ridicat El, Cel care va veni.

15 Și atâția câți vor privi la acel șarpe vor trăi, și anume atâția câți vor privi la Fiul lui Dumnezeu cu credință, având spiritul smerit, aceia vor putea să trăiască, chiar acea viață care este veșnică.

16 Și acum iată, nu numai Moise a depus mărturie despre aceste lucruri, ci tot așa au făcut și toți profeții sfinți din zilele lui și până în zilele lui Avraam.

17 Da, și iată, Avraam a văzut venirea Lui și s-a umplut de veselie și s-a bucurat.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

18 Da, și iată, vă spun vouă că nu numai Avraam știa despre aceste lucruri, dar erau mulți înaintea zilelor lui Avraam care au fost chemați la ordinul lui Dumnezeu; da, chiar la ordinul Fiului Lui; și aceasta pentru ca să poată fi arătat poporului, multe mii de ani înainte de venirea Lui, că va veni la ei chiar mântuirea.

19 Și acum, aș dori ca voi să știți că încă din zilele lui Avraam au fost mulți profeți care au depus mărturie despre aceste lucruri; da, iată, profetul Zenos a depus mărturie cu curaj; pentru aceasta el a fost ucis.

20 Și iată, de asemenea, Zenoc, și, de asemenea, Ezias și, de asemenea, Isaia și Ieremia (Ieremia fiind același profet care a depus mărturie despre distrugerea Ierusalimului) și acum, noi știm că Ierusalimul a fost distrus potrivit cuvintelor lui Ieremia. O, atunci de ce să nu vină Fiul lui Dumnezeu potrivit profeției lui?

21 Și acum, veți contesta voi faptul că Ierusalimul a fost distrus? Veți spune voi că fiii lui Zedechia nu au fost uciși cu toții în afară de Mulec? Da, și nu vedeți voi că cei din seminția lui Zedechia sunt cu noi; și că ei au fost alungați afară din țara Ierusalimului? Dar iată, aceasta nu este totul—

22 Tatăl nostru, Lehi, a fost alungat din Ierusalim pentru că el a depus mărturie despre aceste lucruri. Nefi, de asemenea, a depus mărturie despre aceste lucruri, precum și aproape toți strămoșii noștri, chiar până în timpul acesta; da, ei au depus mărturie despre venirea lui Hristos și au așteptat cu nerăbdare și s-au bucurat de ziua Lui în care urmează să vină.

23 Și iată, El este Dumnezeu; și El este cu ei; și El li S-a arătat lor, cum că ei erau mântuiți de către El; și ei I-au dat Lui slavă, datorită a ceea ce va urma să fie.

24 Și acum, văzând că voi cunoașteți aceste lucruri și nu le puteți tăgădui decât dacă mințiți, în aceasta ați păcătuit voi, căci ați respins toate aceste lucruri, neținând seama de multele dovezi pe care le-ați primit; da, voi chiar ați primit toate lucrurile, atât lucrurile din cer, precum și toate lucrurile care sunt pe pământ ca o dovadă că ele sunt adevărate.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

- 25 Dar iată, ați respins adevărul și v-ați răzvrătit împotriva Dumnezeului vostru cel Sfânt; și chiar și în timpul de acum, în loc să vă așterneți comori în cer pentru voi înșivă, unde nimic nu putrezește și unde nimic care este necurat nu poate ajunge, voi adunați pentru voi înșivă mânie împotriva zilei de judecată.
- 26 Da, chiar și la timpul de acum voi vă desăvârșiți în păcat din cauza crimelor voastre și a imoralității și a ticăloșiei voastre pentru nimicire veșnică; da, dacă nu vă pocăiți, aceasta va veni peste voi în curând.
- 27 Da, iată, acum aceasta este chiar la ușa voastră; da, duceți-vă la scaunul de judecată și cercetați; și iată, judecătorul vostru este ucis; și el zace în sângele său; și a fost ucis de către fratele lui, care caută să se așeze în scaunul de judecată.
- 28 Și iată, ei amândoi aparțin de banda voastră secretă, al cărui autor este Gadianton și cel rău care caută să distrugă sufletele oamenilor.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helaman 9

- 1 Iată, acum s-a întâmplat că atunci când Nefi a vorbit aceste cuvinte, unii oameni care erau printre ei au alergat la scaunul de judecată; da, și anume cinci erau cei care s-au dus; și în timp ce se duceau, ei au spus unul către altul:
- 2 Iată, acum noi vom afla cu siguranță dacă acest om este profet și dacă Dumnezeu i-a dat lui poruncă să ne profețească nouă asemenea lucruri minunate. Iată, noi nu credem că el a făcut aceasta; da, nu credem că este profet; cu toate acestea, dacă lucrul acesta pe care l-a spus despre judecătorul-șef este adevărat, cum că el este mort, atunci noi vom crede că celelalte cuvinte pe care le-a vorbit sunt adevărate.
- 3 Și s-a întâmplat că au alergat din toate puterile lor și au ajuns la scaunul de judecată; și iată, judecătorul-șef era căzut la pământ și zăcea în sângele său.
- 4 Și acum, iată, când ei au văzut aceasta, au fost uimiți peste măsură într-atât, încât au căzut la pământ; căci ei nu au crezut cuvintele pe care Nefi le spusese despre judecătorul-șef.
- 5 Dar acum, când au văzut, au crezut; și frica a venit peste ei ca nu cumva toate judecățile despre care Nefi vorbise să vină peste popor; de aceea, s-au cutremurat și au căzut la pământ.
- 6 Acum, imediat după ce judecătorul fusese ucis—el fiind înjunghiat de către fratele lui deghizat, acesta a fugit, iar slujitorii au alergat și au spus poporului, ridicând un strigăt de moarte printre ei;
- 7 Și iată, poporul s-a adunat laolaltă la locul scaunului de judecată—și iată, spre uimirea lor, ei i-au văzut pe acei cinci oameni care căzuseră la pământ.
- 8 Și acum iată, poporul nu știa nimic despre mulțimea care se adunase laolaltă în grădina lui Nefi; de aceea, ei au spus unul către altul: Acești oameni sunt ei oare aceia care l-au ucis pe judecător, iar Dumnezeu i-a lovit pe ei ca să nu poată fugi de noi.
- 9 Și s-a întâmplat că ei i-au prins și i-au legat și i-au aruncat în închisoare. Și s-a trimis o veste peste graniță spunând că judecătorul a fost ucis și că ucigașii au fost prinși și aruncați în închisoare.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

10 Și s-a întâmplat că în dimineața următoare poporul s-a adunat laolaltă ca să jelească și să postească la înmormântarea marelui judecător-șef care fusese ucis.

11 Și astfel, de asemenea, acei judecători care erau în grădina lui Nefi și care au auzit aceste cuvinte erau, de asemenea, adunați laolaltă la înmormântare.

12 Și s-a întâmplat că ei au cercetat în popor, zicând: Unde sunt cei cinci care au fost trimiși să cerceteze despre judecătorul șef dacă el era mort? Iar ei au răspuns, zicând: Despre cei cinci pe care voi ziceți că i-ați trimis, noi nu știm nimic; dar sunt cinci oameni care sunt ucigașii, pe care noi i-am aruncat în închisoare.

13 Și s-a întâmplat că judecătorii au cerut ca ei să fie aduși; și au fost aduși; și iată, erau cei cinci care fuseseră trimiși; și iată, judecătorii au cerut de la ei să afle despre aceasta, iar ei le-au spus despre tot ceea ce făcuseră, zicând:

14 Noi am fugit și am venit la locul scaunului de judecată; iar atunci când am văzut toate lucrurile chiar așa cum Nefi depusese mărturie, noi am fost uimiți într-atât, încât am căzut la pământ; și atunci când ne-am revenit din uimire, iată, ei ne-au aruncat în închisoare.

15 Acum, cât despre uciderea acestui om, noi nu știm cine a făcut-o; și știm numai atât; și am fugit și am venit așa cum voi ați dorit; și iată, el era mort, așa cum au fost cuvintele lui Nefi.

16 Și acum s-a întâmplat că judecătorii au prezentat această problemă în fața poporului și au strigat împotriva lui Nefi, zicând: Iată, noi știm că acest Nefi trebuie să se fi înțeles cu cineva ca să-l ucidă pe judecător și apoi să poată să ne anunțe nouă aceasta pentru ca să poată să ne convertească la credința lui, ca să poată să se înalțe pe el însuși ca să fie un om mare, ales al lui Dumnezeu și profet.

17 Și acum iată, noi îl vom descoperi pe acest om, iar el își va mărturisi greșeala și ni-l va face cunoscut pe adevăratul ucigaș al acestui judecător.

18 Și s-a întâmplat că cei cinci au fost eliberați în ziua înmormântării. Cu toate acestea, ei i-au muștrat pe judecători cu cuvintele pe care ei le-au vorbit împotriva lui Nefi și s-au certat cu ei unul câte unul, într-atât, încât i-au amuțit.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

19 Cu toate acestea, ei au făcut ca Nephi să fie luat și legat și adus în fața mulțimii, și ei au început să-l interogheze pe el în diferite feluri pentru ca să se contrazică, pentru ca ei să poată să-l condamne la moarte—

20 Zicând către el: Tu ești un complice; cine este acest om care a făcut crima aceasta? Spune-ne nouă acum și recunoaște-ți greșeala, zicând: Iată, aici sunt bani; și, de asemenea, noi îți vom da ție viața dacă ne vei spune și vei recunoaște înțelegerea pe care tu ai făcut-o cu el.

21 Dar Nephi le-a spus: O, voi nebunilor, voi cei împietrită la inimă, voi orbilor și voi cei încăpățânați, știți voi cât timp vă va permite Domnul Dumnezeuul vostru să continuați în felul acesta păcătos?

22 O, voi ar trebui să începeți să plângeți și să vă tânguieți din cauza distrugerii mari care în acest moment vă așteaptă, dacă nu vă pocăiți.

23 Iată, ziceți voi că m-am înțeles cu un om ca el să-lucidă pe Seezoram, judecătorul-șef al nostru. Dar iată, vă spun vouă că aceasta este din cauza că eu v-am depus vouă mărturie pentru ca voi să cunoașteți acest lucru; da, și anume pentru mărturia către voi cum că eu am știut despre ticăloșia și lucrurile abominabile care sunt printre voi.

24 Și pentru că eu am făcut aceasta, voi ziceți că m-am înțeles cu un om ca el să facă acest lucru; da, pentru că v-am arătat vouă acest semn, voi sunteți mânioși pe mine și căutați să-mi distrugeți viața.

25 Și acum iată, vă voi arăta un alt semn și voi vedea dacă în acest caz veți căuta să mă distrugeți.

26 Iată, vă zic vouă: Duceți-vă la casa lui Seantum care este fratele lui Seezoram și spuneți-i acestuia—

27 Nephi, care este profetul pretins, care profetește atât de mult rău despre acest popor; s-a înțeles el cu tine ca tu să-l ucizi pe Seezoram care este fratele tău?

28 Și iată, el vă va zice vouă: Nu.

29 Iar voi să-i spuneți: L-ai ucis tu pe fratele tău?

30 Iar el va sta cu frică și nu va ști ce să zică. Și iată, el va tăgădui în fața voastră; și se va preface că este mirat; cu toate acestea, el vă va declara vouă că este nevinovat.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

31 Dar iată, voi să-l cercetați pe el și veți găsi sânge la poalele pelerinei lui.

32 Și atunci când veți vedea aceasta să spuneți: De unde vine acest sânge? Nu știm noi că acesta este sângele fratelui tău?

33 Și atunci el va tremura și se va face livid, chiar ca și cum moartea ar veni asupra lui.

34 Și atunci voi să ziceți: Din cauza acestei frici și a acestei palori care au venit peste fața ta, iată, noi știm că ești vinovat.

35 Iar atunci o frică și mai mare va veni peste el; și atunci el vă va mărturisi și nu va mai tăgădui că a făcut această crimă.

36 Iar apoi el vă va spune că eu, Nephi, nu știu nimic despre această întâmplare decât dacă mi-a fost comunicată mie prin puterea lui Dumnezeu. Și atunci veți ști voi că eu sunt un om cinstit și că sunt trimis la voi de către Dumnezeu.

37 Și s-a întâmplat că ei s-au dus și au făcut chiar așa cum Nephi le-a spus să facă. Și iată, cuvintele pe care le-a spus au fost adevărate; căci în acord cu aceste cuvinte, el a tăgăduit; și în acord cu aceste cuvinte, el a mărturisit.

38 Și el a fost adus pentru a dovedi că el era adevăratul criminal într-atât, încât cei cinci au fost puși în libertate; și, de asemenea, Nephi a fost lăsat liber.

39 Și au fost unii dintre nefiți care au crezut în cuvintele lui Nephi; și, de asemenea, au fost unii care au crezut datorită mărturiei celor cinci, căci ei fuseseră convertiți în timp ce erau în închisoare.

40 Și acum, erau unii din popor care au spus că Nephi era un profet.

41 Și au fost alții care au spus: Iată, el este un dumnezeu, căci dacă nu ar fi fost un dumnezeu el nu ar fi putut să știe despre toate lucrurile. Căci iată, el ne-a spus nouă gândurile din inimile noastre; și, de asemenea, ne-a spus nouă alte lucruri; și chiar a adus la cunoștința noastră pe ucigașul cel adevărat al judecătorului nostru șef.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helaman 10

- 1 Și s-a întâmplat că a fost o dezbinare în popor, într-atât, încât ei s-au împrăștiat încoace și încolo și s-au dus în drumurile lor, lăsându-l pe Nefi singur, în timp ce el în mijlocul lor.
- 2 Și s-a întâmplat că Nefi și-a continuat drumul spre casă, chibzuind asupra lucrurilor pe care i le arătase Domnul.
- 3 Și s-a întâmplat că în timp ce se gândea în felul acesta—fiind mult supărat din cauza ticăloșiei poporului nefiților, a lucrărilor lor secrete ale întunericului și a crimelor lor și a tâlhăriilor lor și a tot felul de nedreptăți—și s-a întâmplat că așa cum se gândea el în inima lui, iată un glas a venit către el, zicând:
- 4 Binecuvântat ești tu, Nefi, pentru lucrurile acelea pe care le-ai făcut; căci Eu am văzut cum ai declarat fără oboseală cuvântul pe care Eu ți l-am dat ție pentru acest popor. Iar tu nu te-ai temut de ei și nu ți-ai căutat de viața ta proprie, ci ai căutat voința Mea și ai căutat să ții poruncile Mele.
- 5 Și acum, pentru că tu ai făcut aceasta cu asemenea neoboseală, iată, Eu te voi binecuvânta pe tine pentru veșnicie; și te voi face puternic în cuvânt și în faptă, în credință și în lucruri; da, și anume că toate lucrurile îți vor fi ție date în acord cu cuvântul tău, căci tu nu vei cere ceea ce este împotriva voinței Mele.
- 6 Iată, tu ești Nefi, iar Eu sunt Dumnezeu. Iată, Eu îți declar ție în prezența îngerilor Mei că tu vei avea putere asupra acestui popor; și vei lovi pământul cu foamete și cu boli și cu distrugere, așa după cum este ticăloșia acestui popor.
- 7 Iată, Eu îți dau ție puterea ca orice tu vei pecetlui pe pământ să fie pecetluit în ceruri; și orice tu vei dezlega pe pământ să fie dezlegat în ceruri; și astfel vei avea tu putere printre acest popor.
- 8 Și astfel, dacă tu vei zice către acest templu să se crape în două, atunci așa va fi.
- 9 Și dacă tu vei zice către acest munte: Dărâmă-te și fii una cu pământul, atunci așa va fi.
- 10 Și iată, dacă tu vei zice ca Dumnezeu să lovească acest popor, atunci așa se va întâmpla.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 Și acum iată, Eu îți dau ție poruncă să te duci și să vestești către acest popor că așa spune Domnul Dumnezeu, care este Atotputernic: Dacă nu vă pocăiți, veți fi loviți chiar până la distrugere.
- 12 Și iată, acum s-a întâmplat că atunci când Domnul a vorbit aceste cuvinte către Nefi, el s-a oprit și nu s-a dus la casa lui, ci s-a reîntors la mulțimile care erau împrăștiate peste întinderea țării și a început să le vestească lor cuvântul Domnului care fusese vorbit către el, despre distrugerea lor dacă nu se vor pocăi.
- 13 Acum iată, în ciuda acelu mare miracol pe care Nefi l-a făcut spunându-le lor despre moartea judecătorului-șef, ei și-au împietrit inimile și nu au ascultat de Cuvintele Domnului.
- 14 De aceea, Nefi le-a vestit cuvântul Domnului, spunând: Dacă nu vă pocăiți, așa spune Domnul, atunci veți fi loviți chiar până la distrugere.
- 15 Și s-a întâmplat că atunci când Nefi le-a vestit cuvântul, iată, ei tot și-au împietrit inimile și nu au vrut să asculte de cuvintele lui; de aceea, ei s-au ridicat împotriva lui și au încercat să pună mâna pe el ca să poată să-l arunce pe el în temniță.
- 16 Dar iată, puterea lui Dumnezeu a fost cu el; și ei nu au putut să-l prindă și să-l arunce în temniță, căci el a fost luat de Spirit și dus departe din mijlocul lor.
- 17 Și s-a întâmplat că astfel s-a dus el însoțit de Spirit, din mulțime în mulțime, vestind cuvântul lui Dumnezeu, chiar până când l-a vestit către ei toți sau l-a trimis prin tot poporul.
- 18 Și s-a întâmplat că ei nu au vrut să asculte de cuvintele lui; și a început să fie vrajbă, într-atât, încât ei au fost iarăși unul împotriva altuia și au început să se ucidă unul pe altul cu sabia.
- 19 Și astfel s-a terminat cel de-al șaptezeci și unulea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, in-somuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helaman 11

- 1 Și acum s-a întâmplat că în cel de-al șaptezeci și doilea an al domniei judecătorilor, conflictele s-au înmulțit într-atât, încât au fost războaie în toată țara printre toți oamenii lui Nefi.
- 2 Iar banda aceasta secretă de tâlhari a fost aceea care a făcut aceste fapte de distrugere și ticăloșie. Iar acest război a durat tot anul acela, precum și în cel de-al șaptezeci și treilea an.
- 3 Și s-a întâmplat că în acest an Nefi L-a implorat pe Domnul, zicând:
- 4 O, Doamne, nu îngădui ca acest popor să fie distrus de către sabie; ci, o, Doamne, mai bine să fie foamete în țară, ca să-i ațâțe pe ei în amintirea Domnului, Dumnezeului lor și atunci poate că ei se vor pocăi și se vor întoarce către Tine.
- 5 Și așa s-a făcut, conform cuvintelor lui Nefi. Și era foamete mare pe pământ și printre oamenii lui Nefi. Și astfel, în cel de-al șaptezeci și patruilea an foametea a continuat și distrugerea prin sabie a încetat, dar a devenit dureroasă prin foamete.
- 6 Iar această lucrare de distrugere a continuat, de asemenea, în cel de-al șaptezeci și cincilea an. Căci pământul a fost lovit cu secetă și nu a produs grâne în sezonul de grâne; și întregul pământ a fost lovit, și anume, printre lamaniți ca și printre nefiți, așa, încât ei au fost loviți și au pierit cu miile în părțile cele mai păcătoase ale țării.
- 7 Și s-a întâmplat că oamenii au văzut că ei erau cât pe ce să piară de foamete; și au început să-și aducă aminte de Domnul, Dumnezeul lor; și au început să-și aducă aminte de cuvintele lui Nefi.
- 8 Iar oamenii au început să plede judecătorii-șefi și conducătorii lor, pe lângă ca aceștia să-i spună lui Nefi: Iată, noi știm că tu ești un om al lui Dumnezeu; și de aceea, imploră-L pe Domnul Dumnezeu nostru ca El să îndepărteze de la noi foametea aceasta, căci altfel toate cuvintele pe care tu le-ai vorbit despre distrugerea noastră se vor adevăra.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 Și s-a întâmplat că judecătorii i-au spus lui Nefi în acord cu cuvintele care au fost dorite. Și s-a întâmplat că atunci când Nefi a văzut că poporul s-a pocăit și s-a umilit îmbrăcându-se în pânză de sac, el L-a implorat iarăși pe Domnul, zicând:

10 O, Doamne, iată acești oameni s-au pocăit; și ei au alungat banda lui Gadianton dintre ei într-atât, încât aceștia au dispărut, iar planurile lor tainice au fost îngropate în pământ.

11 Acum, o, Doamne, din cauza umilinței acesteia a lor, vrei Tu să-ți întorci mânia Ta și mânia Ta să fie potolită prin distrugerea acelor oameni ticăloși pe care Tu deja i-ai distrus.

12 O, Doamne, vrei Tu să-ți întorci mânia Ta, da, mânia Ta îngrozitoare; și fă ca această foamete să înceteze în țara aceasta.

13 O, Doamne, vrei Tu să mă ascuți și să faci ca să se întâmple în acord cu vorbele mele; și să trimiți ploaie pe fața pământului pentru ca acesta să producă roadele sale și grânele sale la vremea grânelor.

14 O, Doamne, Tu mi-ai ascultat cuvintele atunci când am spus: Facă-se foamete pentru ca ciuma sabiei să înceteze; și eu știu că Tu, chiar și în momentul acesta, vei asculta de cuvintele mele căci Tu ai zis că: Dacă acest popor se va pocăi, atunci Eu îl voi salva.

15 Da, o, Doamne, și Tu vezi că ei s-au pocăit din cauza foametei și a ciumei și a distrugerii care a venit peste ei.

16 Și acum, o, Doamne, vrei Tu să-Ți întorci mânia Ta și să încerci, iarăși, să vezi dacă ei Te vor sluji pe Tine? Și dacă da, o, Doamne, atunci Tu poți să-i binecuvântezi în acord cu cuvintele pe care le-ai spus.

17 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaptezeci și șaselea an, Domnul și-a întors mânia Sa de la popor și a făcut ca ploaia să cadă asupra pământului într-atât, încât acesta a adus roade la vremea roadelor. Și s-a întâmplat că acesta a adus grâne la vremea grânelor.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 Și iată, poporul s-a bucurat și L-a slăvit pe Dumnezeu; și întreaga suprafață a țării a fost umplută de bucurie; și ei nu au mai încercat să-l distrugă pe Nefi, ci l-au respectat pe el ca pe un mare profet și ca pe un om al lui Dumnezeu, având mare putere și autoritate date lui de către Dumnezeu.

19 Și iată, Lehi, fratele lui, nu a fost mai prejos de el în ceea ce privește lucrurile dreptății.

20 Și astfel s-a întâmplat că poporul lui Nefi a început să prospere, iarăși, în țară și a început să construiască locurile lor pustii; și a început să se înmulțească și să se împrăștie chiar până când a acoperit întreaga față a țării, atât înspre miazănoapte, cât și înspre miazăzi, de la marea de la apus și până la marea de la răsărit.

21 Și s-a întâmplat că cel de-al șaptezeci și șaselea an s-a terminat în pace. Iar cel de-al șaptezeci și șaptelea an a început în pace; iar Biserica s-a răspândit pe suprafața întregii țări; iar cea mai mare parte a poporului, atât nefiții, cât și lamanii, a aparținut de Biserică; și ei au avut pace deplină în țară; și astfel s-a terminat cel de-al șaptezeci și șaptelea an.

22 Și, de asemenea, ei au avut pace în cel de-al șaptezeci și optulea an, în afară de câteva neînțelegeri privind punctele doctrinei care fuseseră stabilite de către profeți.

23 Iar în cel de-al șaptezeci și nouălea an au început să fie multe dispute. Dar s-a întâmplat că Nefi și Lehi, precum și mulți dintre frații lor care știau despre punctele adevărate ale doctrinei, având multe revelații în fiecare zi, de aceea ei au predicat poporului într-atât, încât aceștia au pus capăt la disputele lor în același an.

24 Și s-a întâmplat că în cel de-al optzecilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi a fost un anumit număr de disidenți dintre poporul lui Nefi, care cu câțiva ani mai înainte fuseseră la lamanii și își luaseră numele de lamanii, precum și un anumit număr dintre ei care erau urmași adevărați de-ai lamanilor, fiind ațâțați la mânie de către ei, sau de către acei disidenți, de aceea, au început un război cu frații lor.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Și au făcut crime și jafuri; iar apoi s-au retras în munți și în pustii și în locuri tainice, ascunzându-se ca să nu fie descoperiți, mărindu-și în fiecare zi numărul lor, întrucât erau unii disidenți care se duceau la ei.

26 Și astfel, în timp, da, și anume în timp de numai câțiva ani, ei au devenit o bandă foarte mare de tâlhari; și au căutat toate planurile secrete ale lui Gadianton; și astfel, ei au devenit tâlhari de-ai lui Gadianton.

27 Acum, iată, acești tâlhari au făcut mari ravagii, da, și anume mare distrugere în poporul lui Nefi, precum și în poporul lamaniților.

28 Și s-a întâmplat că a fost potrivit ca să se pună capăt la această lucrare de distrugere; de aceea, ei au trimis o oștire de oameni puternici în pustiu și în munți ca să caute această bandă de tâlhari și să-i distrugă.

29 Dar iată, s-a întâmplat că în același an ei au fost goniți înapoi chiar în ținuturile lor proprii. Și astfel s-a terminat cel de-al optzecilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

30 Și s-a întâmplat că la începutul celui de-al optzeci și unulea an, s-au dus iarăși împotriva acestei bande de tâlhari și i-au distrus pe mulți; și, de asemenea, ei au fost pedepsiți cu multă distrugere.

31 Și ei au fost iarăși forțați să se întoarcă în pustiu și în munți, în ținuturile lor proprii, din cauza numărului foarte mare al acelor tâlhari care spurcaseră munții și pustiul.

32 Și s-a întâmplat că astfel s-a încheiat acest an. Iar tâlharii au crescut și mai mult și au devenit și mai puternici într-atât, încât au învins întregile oștiri ale nefiților, precum și pe acelea ale lamaniților; și au provocat ca o mare frică să vină peste popor, peste toată fața țării.

33 Da, căci ei au vizitat multe părți din țară și au adus multă distrugere acolo; da, au ucis pe mulți, iar pe alții i-au dus prizonieri în pustiu; da, mai ales pe femeile lor și pe copiii lor.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Acum, acest mare rău care a venit peste popor din cauza nedreptății lor i-a ațâțat iarăși pe aceștia în amintirea Domnului, Dumnezeului lor.

35 Și astfel s-a încheiat cel de-al optzeci și unulea an al domniei judecătorilor.

36 Iar în cel de-al optzeci și doilea an, ei iarăși au început să-L uite pe Domnul, Dumnezeul lor. Iar în cel de-al optzeci și treilea an au început să crească în nedreptate. Și în cel de-al optzeci și patrulea an ei nu și-au îndreptat căile.

37 Și s-a întâmplat că în cel de-al optzeci și cincilea an ei s-au întărit din ce în ce mai mult în mândria lor și în ticăloșia lor; și astfel, iarăși se desăvârșeau pentru distrugere.

38 Și astfel s-a încheiat cel de-al optzeci și cincilea an.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helaman 12

- 1 Și astfel, putem vedea noi cât de neadevărate și de nestatornice erau inimile copiilor oamenilor; da, noi putem vedea că Domnul, în marea Lui bunătate nemărginită, îi binecuvântează și-i face să prospere pe cei care își pun nădejdea în El.
- 2 Da, și noi putem să vedem că exact în momentul în care El face ca poporul Său să prospere, da, în creșterea câmpurilor lor, a turmelor și cirezilor lor, și în aur, și în argint, și în tot felul de lucruri prețioase de orice fel și soi; crușându-le viața și eliberându-i pe ei din mâinile dușmanilor lor, înmuind inimile dușmanilor lor pentru ca aceștia să nu declare război împotriva lor; da, în sfârșit, făcând tot felul de lucruri pentru bunăstarea și fericirea poporului Său; da, atunci este momentul când ei își întăresc inimile și Îl uită pe Domnul, Dumnezeul lor și-L calcă în picioare pe Cel Sfânt—da, și aceasta din cauza ușurinței lor și a marii lor prosperități.
- 3 Și astfel vedem noi că, dacă Domnul nu-l pedepsește pe poporul Său cu multe nenorociri, da, dacă El nu se abate asupra lor cu moarte și cu teroare și cu foamete și cu tot felul de boli, ei nu-și vor aduce aminte de El.
- 4 O, cât de nesăbuiți și de deșerți și de răi și de diabolici, și cât de iuți în a face nedreptăți; și cât de lenți în a face bine sunt copiii oamenilor; da, cât de grăbiți în a asculta de cuvintele celui rău și în a-și îndrepta inimile lor înspre lucrurile deșarte ale lumii!
- 5 Da, cât de grăbiți în a fi înălțați în mândrie; da, cât de grăbiți în a se înfumura și a face tot felul de lucruri nedrepte; și cât de lenți sunt ei în a-și aduce aminte de Domnul, Dumnezeul lor și în a-și îndrepta urechea la sfaturile Lui, da, cât de lenți în a păși pe drumul înțelepciunii!
- 6 Iată, ei nu doresc ca Domnul, Dumnezeul lor, care i-a făcut pe ei, să domnească și să împărătească asupra lor; neținând seama de marea Lui bunătate și de îndurarea Lui pentru ei, ei nesocotesc sfaturile Lui și nu vor ca El să fie călăuza lor.
- 7 O, cât de mare este nimicia copiilor oamenilor; da, ei sunt mai nevrednici decât nisipul pământului.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to harken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 Căci iată, nisipul pământului se mișcă încoace și
încolo și se împrăștie la porunca Dumnezeului nostru
cel Mare și Veșnic.

9 Da, iată, la glasul Lui dealurile și munții tremură și se
cutremură.

10 Și prin puterea glasului Lui ei se sfărâmă și devin
netezi, da, la fel ca o vale.

11 Da, prin puterea glasului Lui, întregul pământ se
cutremură;

12 Da, prin puterea glasului Lui, temeliile se mișcă,
chiar până la centru.

13 Da, și dacă El spună către pământ—Mișcă-te—
atunci pământul se mișcă.

14 Da, dacă El spună către pământ—Întoarce-te înapoi
pentru ca ziua să se lungească cu mai multe ore—atunci
așa se întâmplă;

15 Și astfel, după cuvântul Lui, pământul se întoarce
înapoi, iar omului i se arată că soarele stă nemișcat; da, și
iată, asta chiar așa este; căci desigur, pământul este acela
care se mișcă și nu soarele.

16 Și iată, de asemenea, dacă El spună către apele
adâncurilor—Uscați-vă—atunci așa se întâmplă.

17 Iată, dacă El spună către muntele acesta—Ridică-te și
vino deasupra orașului acesta pentru ca el să fie îngropat
—atunci iată, așa se întâmplă.

18 Și iată, dacă un om ar ascunde o comoară în pământ,
iar Domnul zice—Blestemată să fie aceasta din cauza
nedreptății aceluia care a ascuns-o—atunci iată, aceasta
va fi blestemată.

19 Iar dacă Domnul va zice—Blestemată să fii tu, ca nici
un om să nu te găsească de acum înainte și până în
veșnicie—iată, nici un om nu o găsește, de acum înainte
și până în veșnicie.

20 Și iată, dacă Domnul va zice către un om—Din cauza
nedreptății tale vei fi blestemat pentru veșnicie—atunci
așa va fi.

21 Iar dacă Domnul va zice—Din cauza nedreptății tale
vei fi alungat din prezența Mea—atunci El va face ca să
se întâmple așa.

For behold, the dust of the earth moveth hither and
thither, to the dividing asunder, at the command of our
great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the moun-
tains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up,
and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth
shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations
rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is
moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back,
that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth
back, and it appeareth unto man that the sun standeth
still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth
that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the
great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised
up, and come over and fall upon that city, that it be
buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth,
and the Lord shall say—Let it be accursed, because of
the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall
be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no
man shall find thee from this time henceforth and for-
ever—behold, no man getteth it henceforth and for-
ever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—
Because of thine iniquities, thou shalt be accursed for-
ever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniqui-
ties thou shalt be cut off from my presence—he will
cause that it shall be so.

- 22 Și vai de acela către care El va glăsuși aceasta, căci aceasta se va întâmpla celui care face nedreptăți și el nu poate fi salvat; de aceea, din această cauză, pentru ca oamenii să poată fi salvați pocăința a fost anunțată.
- 23 De aceea, binecuvântați sunt aceia care se vor pocăi și care vor asculta de glasul Domnului Dumnezeuului lor; căci aceștia sunt cei care vor fi salvați.
- 24 Și fie ca Dumnezeu, în marea Lui plenitudine, să facă așa ca oamenii să fie aduși la pocăință și la lucrări bune pentru ca lor să li se poată restitui har pentru har potrivit faptelor lor.
- 25 Și eu aș vrea ca toți oamenii să poată fi salvați. Dar noi citim că în ziua cea mare și ultimă sunt unii care vor fi lăsați în afară, da, care vor fi alungați, da, care vor fi alungați din prezența Domnului;
- 26 Da, care vor fi osândiți la o stare de nefericire fără de sfârșit, îndeplinind cuvintele care zic: Aceia care au făcut bine vor avea viață veșnică; iar aceia care au făcut rău vor avea condamnare veșnică. Și așa este. Amin.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Helaman 13

- 1 Și acum s-a întâmplat că, în cel de-al optzeci și șaselea an nefiții încă mai rămăseseră în ticăloșie, da, în mare ticăloșie, în timp ce lamaniții păstrau cu strictețe poruncile lui Dumnezeu în acord cu legea lui Moise.
- 2 Și s-a întâmplat că în acest an a fost unul, Samuel, un lamanit care a venit în țara lui Zarahemla și a început să predice către popor. Și s-a întâmplat că el a predicat timp de multe zile pocăință către popor, iar ei l-au alungat și el era cât pe ce să se întoarcă în țara lui proprie.
- 3 Dar iată, glasul Domnului a venit către el, spunând că trebuia să se întoarcă iarăși și să propovăduiască poporului orice lucruri ar fi venit în inima sa.
- 4 Și s-a întâmplat că ei nu au permis ca el să intre în oraș; de aceea, el s-a dus și s-a urcat pe zidul acestuia și și-a întins mâna și a strigat cu un glas puternic și a profetit către popor orice lucruri a pus Domnul în inima sa.
- 5 Și el le-a spus: Iată, eu, Samuel, un lamanit, vorbesc cuvintele Domnului pe care El le-a pus în inima mea; și iată, El a pus în inima mea să spun acestui popor că sabia dreptății atârnă deasupra acestui popor; și patru sute de ani nu vor trece înainte ca sabia dreptății să cadă asupra acestui popor.
- 6 Da, o distrugere grea îl așteaptă pe acest popor; și desigur aceasta va veni peste acest popor; și nimic nu-l poate salva pe acest popor decât numai pocăința și credința în Domnul Isus Hristos, care cu siguranță va veni în lume și va suferi multe lucruri și va fi ucis pentru poporul Său.
- 7 Și iată, un înger al Domnului mi-a vestit mie și el a adus vești de bucurie în sufletul meu. Și iată, eu am fost trimis pentru ca să vestesc acest lucru către voi, de asemenea, pentru că și voi să aveți vești de bucurie; dar iată, voi nu vreți să mă primiți.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 De aceea, astfel spune Domnul: Din cauza împietririi inimilor poporului neferiților, dacă nu se pocăiesc, Eu voi lua cuvântul Meu de la ei; și voi retrage Spiritul Meu de la ei; și nu-i voi mai răbda pe ei; și voi întoarce inimile fraților lor împotriva lor.
- 9 Și nu vor trece patru sute de ani înainte ca Eu să fac ca ei să fie loviți; da, Eu voi veni la ei cu sabie și cu foamete și cu ciumă.
- 10 Da, Eu îi voi vizita în mânia Mea îngrozitoare, iar a patra generație a dușmanilor voștri va vedea distrugerea totală a voastră; și aceasta cu siguranță se va întâmpla dacă voi nu vă veți pocăi, zice Domnul; iar cei din a patra generație vor vedea distrugerea voastră.
- 11 Dar dacă voi vă pocăiți și vă întoarceți la Domnul, Dumnezeul vostru, atunci Eu îmi voi îndepărta mânia Mea, spune Domnul; da, astfel spune Domnul, binecuvântați sunt cei care se pocăiesc și se întorc spre Mine; dar vai de cei care nu se pocăiesc.
- 12 Da, vai de acest mare oraș al lui Zarahemla; căci, iată, datorită celor drepti este el salvat; da, vai de acest mare oraș căci Eu văd, spune Domnul, că mulți sunt aceia, da, chiar cea mai mare parte a acestui oraș, care își vor împietri inimile împotriva Mea, spune Domnul.
- 13 Dar binecuvântați să fie aceia care se vor pocăi căci pe ei Eu îi voi cruța. Dar iată, dacă nu ar fi pentru cei drepti care sunt în acest mare oraș, iată, Eu aș face ca focul să coboare din cer și să-i distrugă.
- 14 Dar iată, de dragul celor drepti este acesta cruțat. Dar iată, vine timpul, a spus Domnul, când, dacă voi îi veți alunga pe cei drepti dintre voi, atunci veți fi desăvârșiți pentru distrugere; da, vai de acest mare oraș din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abominabile care se află în el.
- 15 Da, și vai de orașul lui Ghedeon, din cauza ticăloșiei și a lucrurilor lor abominabile care sunt în el.
- 16 Da, și vai de toate orașele care sunt în ținutul dimprejur, care sunt stăpânite de neferiți, din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abominabile care se află în ele.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

17 Și iată, un blestem va veni asupra țării, spune Domnul oștirilor, din cauza oamenilor care sunt în țară, da, din cauza ticăloșiei lor și a lucrurilor lor abominabile.

18 Și se va întâmpla, spune Domnul oștirilor, da, Dumnezeuul nostru cel Mare și Adevărat, că oricine va ascunde comori în pământ nu le va mai găsi din cauza marelui blestem din țară, decât dacă el ar fi un om drept și le va ascunde pentru Domnul.

19 Căci Eu, spune Domnul, voi face ca ei să-și ascundă comorile la Mine; și blestemați să fie cei care nu-și ascund comorile la Mine; căci nimeni nu-și ascunde comorile la Mine decât dacă este drept; iar cel care nu-și ascunde comorile la Mine, blestemat este el, la fel ca și comoara; și nimeni nu o va răscumpăra, din cauza blestemului țării.

20 Și va veni o zi când ei își vor ascunde comorile, căci ei și-au îndreptat inimile către bogății; și pentru că și-au îndreptat inimile către bogății și își vor ascunde comorile atunci când vor fugi de dușmanii lor; pentru că nu le vor ascunde pe acestea la Mine, blestemați să fie ei și comorile lor; și în ziua aceea ei vor fi loviți, spune Domnul.

21 Priviți, voi, poporul acestui mare oraș, și ascultați de cuvintele mele; da, ascultați de cuvintele pe care Domnul le spune; căci iată, El spune că voi veți fi blestemați din cauza bogățiilor voastre; și, de asemenea, bogățiile voastre sunt blestemate pentru că voi v-ați fixat inimile voastre pe ele și nu ați ascultat de cuvintele Lui, pe care vi le-a dat vouă.

22 Voi nu vă aduceți aminte de Domnul, Dumnezeuul vostru în lucrurile cu care El v-a binecuvântat pe voi, ci voi întotdeauna vă aduceți aminte de bogățiile voastre și nu-I mulțumiți Domnului, Dumnezeuului vostru pentru ele; da, inimile voastre nu sunt atrase către Domnul, ci ele se măresc de mândrie în înfumurare și în mare fâlire, invidie, conflicte, răutate, persecuții și crime și tot felul de nedreptăți.

23 Căci așa a făcut Domnul Dumnezeu să fie, ca un blestem să vină peste țară, precum și peste bogățiile voastre; și aceasta din cauza nedreptății voastre.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

24 Da, vai de acest popor din cauza acestui timp care a sosit, ca voi să-i alungați pe profeți și să vă bateți joc de ei și să aruncați cu pietre în ei și să-i ucideți pe ei și să le faceți tot felul de nedreptăți, tot așa cum a fost făcut în timpul din vechime.

25 Și acum, când vorbiți, voi ziceți: Dacă zilele noastre ar fi fost în zilele părinților noștri din vechime, noi nu i-am fi ucis pe profeții noștri; noi nu i-am fi bătut cu pietre și nu i-am fi alungat.

26 Iată, voi sunteți mai răi decât ei; căci tot așa cum Domnul trăiește, dacă un profet vine printre voi și vă declară vouă cuvântul Domnului, care aduce mărturie despre păcatele și nedreptățile voastre, atunci voi sunteți mândri pe el și îl alungați și căutați tot felul de mijloace ca să-l distrugeți; da, voi veți spune că el este un profet neadevărat și că este un păcătos și că este al diavolului, pentru că el depune mărturie că faptele voastre sunt rele.

27 Dar iată, dacă un om va veni printre voi și va zice: Faceți aceasta și aceasta nu este nici o nedreptate; faceți aceea și voi nu veți permite; da, el va zice: Umblați după mândria inimilor voastre; da, umblați după mândria ochilor voștri și faceți orice inima voastră dorește—și dacă un om va veni printre voi și va spune aceasta, voi îl veți primi și veți zice că el este un profet.

28 Da, voi îl veți înălța pe el și îi veți da lui din bunurile voastre; îi veți da lui din aurul vostru și din argintul vostru; și îl veți înveșmânta cu haine scumpe; și pentru că el vorbește către voi cuvinte lingușitoare și spune că totul este în ordine, de aceea, voi nu veți găsi nimic rău în el.

29 O, voi generație păcătoasă și stricată; voi cei împietriți și încăpățânați, cât de mult veți crede voi că Domnul vă va permite? Da, cât de mult va permite El ca voi să fiți conduși de conducători nebuni și orbi? Da, cât de mult veți alege voi întunericul în loc de lumină?

30 Da, iată, mânia Domnului este deja îndreptată asupra voastră; iată, El a blestemat țara din cauza nedreptății voastre.

31 Și iată, va veni timpul când El va blestema bogățiile voastre pentru ca ele să devină alunecoase, pentru ca voi să nu puteți să le țineți; și în zilele sărăciei voastre, voi să nu puteți să le păstrați.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 Iar în zilele sărăciei voastre, voi Îl veți implora pe Domnul; și veți implora în zadar, căci pustiirea voastră deja a venit peste voi și distrugerea voastră este sigură; și apoi, voi veți plânge și veți urla în acea zi, spune Domnul oștirilor. Și apoi vă veți tângui și veți zice:

33 O, dacă m-aș fi pocăit și dacă nu i-aș fi ucis pe profeți și nu i-aș fi lovit cu pietre și nu i-aș fi alungat. Da, în acea zi veți zice voi: O, dacă noi ne-am fi adus aminte de Domnul Dumnezeu nostru în ziua când El ne-a dat nouă bogățiile noastre și dacă apoi acestea nu ar fi devenit alunecoase pentru ca noi să le pierdem; căci iată, bogățiile noastre sunt pierdute.

34 Iată, noi punem o unealtă aici, iar mâine ea este dispărută; și iată, săbiile noastre au fost luate de la noi în ziua când le-am căutat pentru luptă.

35 Da, noi am ascuns comorile noastre, iar ele au alunecat de la noi din cauza blestemului țării.

36 O, dacă ne-am fi pocăit în ziua când cuvântul Domnului a venit la noi; căci iată, țara este blestată și toate lucrurile au devenit alunecoase și noi nu putem să le păstrăm.

37 Iată, noi suntem înconjurați de demoni, da, suntem încercuiți de îngerii lui care caută să ne distrugă sufletele. Iată, nedreptățile noastre sunt mari. O, Doamne, nu poți Tu să-ți întorci mânia Ta de la noi? Și aceasta va fi vorbirea voastră în acele zile.

38 Dar iată, zilele voastre de încercare au trecut; voi ați amânat ziua salvării voastre până când este mult prea târziu și distrugerea voastră este sigură; căci în toate zilele voastre ați căutat ceea ce nu puteți obține; și voi ați căutat fericire făcând nedreptate, care lucru este împotriva naturii acelei dreptăți care este în Conducătorul nostru cel Mare și Veșnic.

39 O, voi, popor al țării, auziți cuvintele mele! Și eu mă rog ca mânia Domnului să se întoarcă de la voi și ca voi să vă pocăiți și să fiți salvați.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helaman 14

- 1 Și acum, s-a întâmplat că Samuel, lamanitul, a profețit o mulțime de lucruri care nu pot fi scrise.
- 2 Și iată, el le-a spus: Iată, vă dau vouă un semn; vor mai trece încă cinci ani; și iată, după aceea Fiul lui Dumnezeu va veni ca să-i mântuiască pe cei care vor crede în numele Lui.
- 3 Și iată, eu vă voi da vouă aceasta ca un semn la venirea Lui; căci iată, lumini mari vor fi în cer, într-atât, încât în noaptea dinaintea venirii Lui nu va fi deloc întuneric, în așa măsură încât omului i se va părea că e zi.
- 4 De aceea, va fi o zi și o noapte și o zi, ca și cum ar fi o zi și nici o noapte; și aceasta va fi pentru voi ca un semn; căci voi veți cunoaște răsăritul și apusul soarelui; de aceea, ei vor cunoaște cu siguranță că vor fi două zile și o noapte; cu toate acestea, noaptea nu va fi întunecoasă; și aceasta va fi noaptea dinainte ca El să se nască.
- 5 Și iată, o nouă stea va răsări, una cum voi nu ați mai văzut niciodată; și aceasta, de asemenea, va fi un semn pentru voi.
- 6 Și iată, aceasta nu este totul, ci vor mai fi multe alte semne și minuni în cer.
- 7 Și se va întâmpla că voi toți veți fi uimiți și vă veți minuna într-atât, încât veți cădea la pământ.
- 8 Și se va întâmpla că oricine care va crede în Fiul lui Dumnezeu, acela va avea viață veșnică.
- 9 Și iată, așa mi-a poruncit Domnul mie, prin îngerul Său, că trebuie să vin și să vă spun vouă acest lucru; da, El mi-a poruncit mie ca să vă profetesc vouă aceste lucruri; da, El mi-a spus: Strigă către acest popor: Pocăiți-vă și pregătiți calea Domnului.
- 10 Și acum, pentru că eu sunt un lamanit și am vorbit către voi cuvintele pe care Domnul mi le-a poruncit, precum și pentru că lucrul acesta a fost dur împotriva voastră, de aceea voi sunteți mânioși pe mine și căutați să mă distrugeți și m-ați alungat din mijlocul vostru.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

11 Iar voi veți auzi cuvintele mele, căci de aceea m-am urcat eu pe zidurile acestui oraș pentru ca voi să auziți și să aflați despre judecățile lui Dumnezeu, care vă așteaptă din cauza nedreptăților voastre, precum și pentru ca voi să aflați despre condițiile pocăinței;

12 Și, de asemenea, pentru ca voi să puteți afla despre venirea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Tatăl cerului și al pământului, Creatorul tuturor lucrurilor de la început; și pentru ca voi să puteți afla despre semnele venirii Lui, pentru ca voi să puteți crede în numele Lui.

13 Și dacă voi credeți în numele Lui, atunci vă veți pocăi de toate păcatele voastre pentru ca în felul acesta să obțineți iertarea lor prin meritele Lui.

14 Și iată, iarăși, eu vă mai dau vouă încă un semn, da, un semn al morții Lui.

15 Căci iată, El cu siguranță va trebui să moară pentru ca Salvarea să poată veni; da, aceasta are nevoie de El și trebuie ca El să moară pentru ca învierea morților să aibă loc, pentru ca în felul acesta oamenii să poată fi aduși în prezența Domnului.

16 Da, iată, această moarte face ca învierea să aibă loc și mântuiește toată omenirea de prima moarte—acea moarte spirituală; căci toată omenirea, prin căderea lui Adam, alungată din prezența Domnului, este considerată ca fiind moartă, atât în ceea ce privește lucrurile vremelnice, cât și cele spirituale.

17 Dar iată, învierea lui Hristos mântuiește omenirea, da, și anume toată omenirea, și o aduce înapoi în prezența Domnului.

18 Da, și face ca să aibă loc condiția pocăinței, astfel că oricine se va pocăi nu va fi doborât și aruncat în foc; iar oricine nu se pocăiește va fi doborât și aruncat în foc; și peste ei va veni iarăși o moarte spirituală, da, cea de-a doua moarte, căci ei sunt alungați iarăși de la lucrurile drepte.

19 De aceea, pocăiți-vă, pocăiți-vă, căci, dacă voi cunoașteți lucrurile acestea și nu le faceți, atunci veți admite singuri să fiți aduși la condamnare și să fiți doborâți în această a doua moarte.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Dar iată, așa cum vă spun eu vouă despre un alt semn, un semn despre moartea Lui, iată, în ziua aceea în care El va suferi moartea, soarele se va întunece și va refuza să-și trimită lumina către voi; și tot așa și luna și stelele; și nu va fi nici o lumină pe fața acestei țări, începând chiar din momentul când El va suferi moartea timp de trei zile până în momentul când El se va înălța iarăși dintre morți.

21 Da, la timpul când El Își va da duhul, tunete și fulgere vor fi timp de mai multe ore și pământul se va cutremura și se va zdruncina; iar stâncile care sunt pe fața acestui pământ, care sunt atât deasupra cât și dedesubtul lui, despre care voi acum știți că sunt solide sau cea mai mare parte a lor este o singură masă solidă, se vor sfărâma;

22 Da, ele se vor sfărâma, iar după aceea vor fi găsite în crăpături și în prăpăstii și în sfărâmături pe fața întregului pământ, da, atât deasupra pământului, cât și sub el.

23 Și iată, vor fi furtuni mari; și mulți munți vor fi făcuți mici, la fel ca o vale; iar multe locuri care acum sunt numite văi, vor deveni munți, a căror înălțime este mare.

24 Și multe drumuri largi vor fi distruse și multe orașe vor fi părăsite.

25 Și multe morminte se vor deschide; și mulți morți vor ieși din ele; și mulți sfinți vor apărea în fața multora.

26 Și iată, astfel a vorbit îngerul către mine; căci el a spus către mine cum că vor fi tunete și fulgere timp de multe ore.

27 Și el mi-a spus spunând că în timpul tunetelor, și a fulgerelor și a furtunii aceste lucruri se vor întâmpla și că întunicul va acoperi fața întregului pământ timp de trei zile.

28 Și îngerul a spus către mine că mulți vor vedea lucruri și mai mari decât acestea pentru ca ei să poată să creadă că aceste semne și aceste minuni se vor întâmpla pe întreaga față a acestei țări pentru ca să nu fie nici un motiv de necredință printre copiii oamenilor—

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 Și aceasta, pentru ca oricine va crede să poată fi salvat, iar oricine nu va crede, o judecată dreaptă să poată veni asupra lui; și, de asemenea, dacă ei sunt condamnați, ei singuri își aduc condamnarea asupra lor.

30 Și acum, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte, frații mei, că oricine piere, piere din cauza lui însuși; iar oricine care face nedreptate, o face pentru el însuși; căci iată, voi sunteți liberi; vouă vi se dă voie să acționați pentru voi înșivă; căci iată, Dumnezeu v-a dat vouă cunoașterea; și El v-a făcut pe voi liberi.

31 El v-a dat vouă ca voi să puteți deosebi binele de rău; și El v-a dat vouă ca voi să puteți alege viața sau moartea; iar voi puteți să faceți bine și să fiți restaurați la ceea ce este bun sau să aveți ceea ce este bun restaurat pentru voi; sau voi puteți să faceți rău și să aveți ceea ce este rău restaurat pentru voi.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helaman 15

- 1 Și acum, frații mei preaiubiți, iată, vă vestesc vouă că, dacă nu vă pocăiți, atunci casele voastre vor fi lăsate în părăsire.
- 2 Da, dacă nu vă pocăiți, atunci femeile voastre vor avea mare motiv să se jeluiescă în ziua când ele vor alăpta; căci voi veți încerca să fugiți și nu va fi nici un loc de refugiu; da, și vai de acelea care vor fi însărcinate, căci ele vor fi grele și nu vor putea să fugă; de aceea, ele vor fi doborâte și lăsate să piară.
- 3 Da, vai de acest popor, care este numit poporul lui Nefi, dacă el nu se va pocăi atunci când va vedea toate aceste semne și minuni care îi vor fi arătate; căci iată, el a fost un popor ales al Domnului; da El a iubit poporul lui Nefi; și, de asemenea, El l-a pedepsit; da, în zilele nedreptăților lui, El l-a dojenit pentru că El l-a iubit.
- 4 Dar iată, frații mei, El i-a urât pe lamaniți pentru că faptele lor erau rele tot timpul; și aceasta din cauza nedreptății tradiției părinților lor. Dar iată, salvarea a venit pentru ei prin rugăciunile nefiților; și în acest scop le-a prelungit Domnul zilele lor.
- 5 Și aș dori ca voi să vedeți că cea mai mare parte dintre ei sunt pe drumul datoriei lor; și ei calcă cu grijă înaintea lui Dumnezeu; și au grijă să țină poruncile Lui și legile Lui și judecățile Lui în acord cu legea lui Moise.
- 6 Da, vă spun vouă, cum că cea mai mare parte dintre ei fac aceasta; și ei se străduiesc cu o hărnicie neobosită ca să poată aduce pe ceilalți frați ai lor la cunoașterea adevărului; de aceea, sunt mulți cei care li se alătură lor în fiecare zi.
- 7 Și iată, știți voi singuri, căci ați fost martori la aceasta, că toți cei care sunt aduși la cunoașterea adevărului și la cunoașterea tradițiilor ticăloase și odioase ale părinților lor; și care sunt făcuți să creadă în scripturile cele sfinte, da, profețiile profeților celor sfinți care sunt scrise, care i-au condus pe ei la credința în Domnul și la pocăință, care credință și pocăință aduc o schimbare a inimii lor—

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 De aceea, toți cei care au venit la aceasta, voi știți singuri, sunt fermi și nestrămutați în credință și în lucrul prin care ei au fost făcuți liberi.
- 9 Și voi știți, de asemenea, că ei și-au îngropat armele de război și se tem să pună mâna pe ele de frică să nu păcătuiască; da, voi puteți vedea că ei se tem să nu păcătuiască căci iată, vor suferi să fie trântiți pe jos și uciși de dușmanii lor și nu-și vor ridica săbiile împotriva lor; și aceasta datorită credinței lor în Hristos.
- 10 Și acum, datorită neclintirii lor atunci când ei cred în lucrul în care ei cred, căci datorită tăriei lor, o dată ce ei sunt luminați, iată, Domnul îi va binecuvânta pe ei și le va prelungi zilele, neținând seama de nedreptățile lor—
- 11 Da, chiar dacă ei ar rătăci în necredință, Domnul va prelungi zilele lor până când va veni timpul despre care au vorbit părinții noștri, precum și profetul Zenos și mulți alți profeți despre restaurarea din nou, a fraților noștri, lamaniții, pentru cunoașterea adevărului—
- 12 Da, adevărat vă spun vouă, că în timpul din urmă făgăduințele Domnului nostru au fost date și fraților noștri, lamaniții; și în ciuda multor suferințe pe care le vor avea și în ciuda faptului că ei vor fi alungați de aici pe fața pământului și vor fi urmăriți și loviți și împrăștiați în pretutindeni, neavând nici un loc de refugiu, Domnul totuși va fi plin de îndurare față de ei.
- 13 Și aceasta este în acord cu profeția, și anume că ei vor fi iarăși aduși la adevărata cunoaștere, care este cunoașterea Mântuitorului lor și a Păstorului lor cel Mare și Adevărat, și că ei vor fi numărați printre oile Lui.
- 14 De aceea, vă spun vouă, va fi mai bine de ei decât de voi dacă nu vă veți pocăi.
- 15 Căci iată, dacă lucrurile mărețe care v-au fost arătate vouă ar fi fost arătate lor, da, lor, aceluia care au rătăcit în necredință din cauza tradiției părinților lor, voi puteți vedea pentru voi înșivă că ei niciodată nu ar fi rătăcit în necredință.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

16 De aceea, spune Domnul: Eu nu îi voi distruge cu totul pe ei, ci voi face ca în ziua înțelepciunii Mele ei să se reîntoarcă iarăși la Mine, a zis Domnul.

17 Și acum iată, spune Domnul despre poporul nefiților: Dacă nu se vor pocăi și nu vor asculta de voința Mea, atunci Eu îi voi distruge pe ei cu totul, spune Domnul, din cauza necredinței lor, neținând seama de toate lucrările mărețe pe care Eu le-am făcut printre ei; și tot așa de sigur cum că Domnul trăiește, tot așa aceste lucruri se vor întâmpla, spune Domnul.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helaman 16

- 1 Și acum s-a întâmplat că au fost mulți care au auzit cuvintele lui Samuel Lamanitul, pe care acesta le-a vorbit de pe zidurile orașului. Și toți care au crezut în cuvântul lui, aceia au mers înainte și l-au căutat pe Nefi; și atunci când au mers înainte și l-au găsit pe el, ei s-au spovedit de păcate în fața lui și nu le-au tăgăduit, dorind ca ei să poată să fie botezați în Domnul.
- 2 Dar toți cei care nu au crezut în cuvintele lui Samuel, erau mânioși pe el; și ei au aruncat cu pietre asupra lui pe zid; și, de asemenea, mulți au aruncat săgeți înspre el în timp ce el era pe zid; dar Spiritul Domnului a fost cu el într-atât, încât ei nu au putut să-l lovească cu pietrele lor și nici cu săgețile lor.
- 3 Acum, când au văzut ei că nu puteau să-l atingă pe el, mai mulți au fost aceia care au crezut în cuvintele lui, într-atât, încât s-au dus la Nefi ca să fie botezați.
- 4 Căci iată, Nefi boteza și profetea și predica, strigând pocăință către popor, arătând semne și minuni, făcând miracole în popor pentru ca oamenii să poată afla că Hristos va trebui să vină în curând—
- 5 Spunându-le lor despre lucrurile care trebuia să vină în curând, pentru ca ei să poată să afle și să-și aducă aminte la timpul venirii acestora cum că acestea le-au fost făcute lor cunoscute dinainte cu scopul ca ei să poată crede; de aceea, toți au crezut în cuvintele lui Samuel s-au dus la el ca să fie botezați, căci ei au venit pocăindu-se și mărturisindu-și păcatele.
- 6 Dar cea mai parte dintre ei nu au crezut în cuvintele lui Samuel; de aceea, atunci când au văzut că nu au putut să-l lovească pe el cu pietrele și cu săgețile lor, ei au strigat către căpitaniii lor, zicând: Prindeți-l pe acest om și legați-l, căci iată, el îl are un diavol; și din cauza puterii diavolului care este în el, noi nu putem să-l lovim cu pietrele și cu săgețile noastre; de aceea, luați-l și legați-l și duceți-l de aici.
- 7 Și în timp ce ei s-au dus ca să pună mâna pe el, iată, el s-a aruncat de pe zid și a fugit afară din țara lor, da, chiar în țara lui proprie și a început să predice și să profetească printre propriul său popor.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 Și iată, nu s-a mai auzit despre el printre nefiți; și astfel erau fost treburile poporului.

9 Și astfel s-a încheiat cel de-al optzeci și șaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

10 Și astfel s-a încheiat, de asemenea, cel de-al optzeci și șaptelea an al domniei judecătorilor, cea mai mare parte a poporului rămânând în mândria și în ticăloșia lui, iar cea mai mică parte călcând cu mai multă grijă în fața lui Dumnezeu.

11 Și acestea au fost condițiile, de asemenea, în cel de-al optzeci și optulea an al domniei judecătorilor.

12 Și a fost numai o mică schimbare în treburile poporului, în afară de faptul că poporul a început să se întărească și mai mult în nedreptate și să facă mai mult și mai mult lucrurile care erau împotriva poruncilor lui Dumnezeu în cel de-al optzeci și nouălea an al domniei judecătorilor.

13 Dar s-a întâmplat că în cel de-al optzeci și nouălea an al domniei judecătorilor, au fost semne mari date poporului și minuni: și cuvintele profetului au început să fie împlinite.

14 Și îngeri au apărut în fața oamenilor, în fața oamenilor înțelepți și le-au anunțat lor vești bune de mare bucurie; astfel, în acest an, scripturile au început să se înfăptuiască.

15 Cu toate acestea, oamenii au început să-și împietrească inimile lor, toți în afară de cei mai credincioși dintre ei, atât dintre nefiți cât și, de asemenea, dintre lamaniți; și au început să se bazeze pe propria tărie și înțelepciune, zicând:

16 Dintre atât de multe lucruri, unele poate le-au ghicit ei bine; dar iată, noi știm că aceste lucrări mari și minunate despre care s-a vorbit nu se pot întâmpla.

17 Și au început să se gândească și să se certe între ei, zicând:

18 Nu este normal ca o astfel de ființă ca Hristos să vină; dacă ar fi așa și dacă El ar fi Fiul lui Dumnezeu, Tatăl cerului și al pământului, așa cum s-a spus, de ce nu s-ar arăta El, de asemenea, în fața noastră, tot așa cum El se va arăta în fața lor, a aceluia care vor fi la Ierusalim?

19 Da, de ce să nu se arate El în această țară, tot așa ca și în țara Ierusalimului?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 Dar iată, noi știm că aceasta este o tradiție ticăloasă care a fost transmisă până la noi de către părinții noștri ca să ne facă pe noi să credem într-un fel de lucru mareț și minunat care ar fi să se întâmple, dar nu printre noi, ci într-o țară îndepărtată, o țară pe care noi nu o cunoaștem; de aceea, ei ne pot ține pe noi în ignoranță, căci nu putem să vedem cu ochii noștri că acestea sunt adevărate.

21 Și ei, prin înșelăciunile și vicleșugurile misterioase ale celui rău, vor face niște minuni mari pe care noi nu le putem înțelege, care ne vor ține pe noi în jos ca să fim slujitori ai cuvintelor lor, precum și slujitori la ei, căci noi depindem de ei ca să ne învețe cuvântul; și astfel ne vor ține pe noi în ignoranță, dacă ne vom da pe mâna lor, în toate zilele vieții noastre.

22 Și încă mult mai multe lucruri, care erau nebunești și deșarte; și-au închipuit oamenii în inimile lor; și ei au fost tare tulburați, căci Satana i-a ațâțat pe ei ca să facă nedreptăți tot timpul; da, el a mers peste tot, împrăștiind zvonuri și certuri pe toată fața țării pentru ca să poată să împietrească inima poporului împotriva a ceea ce era bun și împotriva a ceea ce urma să vină.

23 Și în ciuda semnelor și a minunilor care au fost făcute printre poporul Domnului, precum și a miracolelor nenumărate pe care le-au făcut, Satana a pus stăpânire pe lui inimile poporului de pe toată fața țării.

24 Și astfel s-a încheiat cel de-al nouăzecilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

25 Și astfel s-a încheiat cartea lui Helaman, în acord cu scrierile lui Helaman și ale fiilor lui.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Al treilea Nefi

Cartea lui Nefi

Fiul lui Nefi, care era fiul lui Helaman

Iar Helaman era fiul lui Helaman, care era fiul lui Alma, care era fiul lui Alma, fiind un descendent al lui Nefi, care era fiul lui Lehi, care a plecat de la Ierusalim în primul an al domniei lui Zedechia, regele Iudeii.

3 Nefi 1

- 1 Și acum s-a întâmplat că cel de-al nouăzeci și unulea an a trecut și erau șase sute de ani de la timpul când Lehi plecase din Ierusalim; și a fost în anul când Lachoneus era judecător-șef și guvernator peste țară.
- 2 Iar Nefi, fiul lui Helaman, plecase din țara lui Zarahemla, dându-i în sarcină fiului său, Nefi, care era fiul lui cel mai mare, în legătură cu plăcile de aramă și cu toate scrierile care fuseseră păstrate și cu toate acele lucruri care fuseseră păstrate sfinte de la plecarea lui Lehi din Ierusalim.
- 3 Apoi el a plecat din țară; și încotro s-a dus, nimeni nu știe; iar fiul lui, Nefi, a păstrat cronicile în locul lui, da, cronică despre poporul său.
- 4 Și s-a întâmplat că la începutul celui de-al nouăzeci și doilea an, iată, profețiile profeților au început să se adeverească mai din plin; căci au început să fie semne mai mari și minuni mai mari s-au întâmplat printre oameni.
- 5 Dar erau unii care au început să spună că trecuse timpul ca vorbele spuse de Samuel Lamanitul să fie împlinite.
- 6 Și ei au început să jubileze asupra fraților lor, zicând: Iată, timpul a trecut și cuvintele lui Samuel nu s-au împlinit; de aceea, bucuria voastră și credința voastră despre acest lucru au fost în zadar.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

- Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.
- And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.
- Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.
- And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.
- But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.
- And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

7 Și s-a întâmplat că ei au făcut o mare tulburare prin țară; iar oamenii care credeau au început să fie foarte supărați, de teamă că, printr-un mijloc sau altul, acele lucruri care fuseseră spuse să nu se îndeplinească.

8 Dar iată, ei au așteptat cu neclintire ziua aceea și noaptea aceea; și ziua aceea care trebuia să fie ca o zi, ca și cum nu ar fi nici o noapte pentru ca ei să poată ști că nu a fost deșartă credința lor.

9 Acum s-a întâmplat că a fost rezervată de necredincioși o zi în care toți cei care credeau în acele tradiții să fie omorâți, dacă nu se va întâmpla semnul acela care fusese dat de către Samuel, profetul.

10 Acum s-a întâmplat că atunci când Nefi, fiul lui Nefi, a văzut această ticăloșie a poporului său, inima lui a fost foarte supărată.

11 Și s-a întâmplat că el s-a dus și s-a plecat până la pământ și L-a implorat cu putere pe Dumnezeuul său, în numele poporului său, da, al aceluia care erau să fie distruși datorită credinței lor în tradiția părinților lor.

12 Și s-a întâmplat că el L-a implorat cu putere pe Domnul toată ziua aceea; și iată, glasul Domnului a venit către el, zicând:

13 Ridică-ți capul și fii bucuros; căci iată, timpul este aproape; și în noaptea aceasta semnul va fi dat, iar mâine Eu voi veni în lume pentru ca să arăt lumii că Eu voi împlini tot ceea ce Eu am făcut să fie spus de către gura profeților Mei sfinți.

14 Iată, Eu vin la ai Mei pentru ca să îndeplinesc toate acele lucruri pe care Eu le-am făcut cunoscute copiilor oamenilor, de la începutul lumii, și ca să îndeplinesc atât voința Tatălui, cât și a Fiului—a Tatălui datorită Mie, iar a Fiului, datorită cărnii Mele. Și iată, timpul este aproape; și în noaptea aceasta semnul va fi dat.

15 Și s-a întâmplat că vorbele care au venit la Nefi au fost împlinite așa cum au fost ele spuse; căci iată, la apusul soarelui nu a fost întuneric; iar oamenii au început să fie uimiți pentru că nu era întuneric atunci când noaptea venise.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 Și au fost mulți care nu crezuseră în cuvintele
profeților care au căzut la pământ și au fost ca și cum ar
fi fost morți, căci au știut că marele plan al distrugerii,
pe care ei l-au așternut pentru aceia care credeau în
cuvintele profetilor, fusese dejucat; căci semnul care
fusese dat era deja înfăptuit.

17 Și ei au început să cunoască precum că Fiul lui
Dumnezeu trebuia să apară în curând; da, în sfârșit, toți
oamenii de pe fața întregului pământ, de la apus la
răsărit, atât în țara de la miazănoapte, cât și în țara de la
miazăzi, erau atât de uimiți, încât au căzut la pământ.

18 Căci ei știau că profeții depuseseră mărturie despre
aceste lucruri timp de mulți ani și că semnul care fusese
dat era deja înfăptuit; și au început să se teamă din cauza
nedreptății și a necredinței lor.

19 Și s-a întâmplat că nu a fost întuneric deloc în toată
noaptea aceea, ci a fost tot atâta lumină ca și cum ar fi
fost mijlocul zilei. Și s-a întâmplat că soarele a răsărit
iarăși dimineața, în acord cu ordinul lui; și ei au știut că
aceasta era ziua în care Domnul trebuia să Se nască,
datorită semnului care fusese dat.

20 Și s-au întâmplat da, toate lucrurile, fiecare dintre ele,
potrivit cuvintelor profetilor.

21 Și, de asemenea, s-a întâmplat că o nouă stea a apărut,
potrivit cuvântului.

22 Și s-a întâmplat că din acel moment, minciuni au
început să fie trimise printre popor de către Satana ca să
le împietrească inimile pentru ca ei să nu creadă în acele
semne și minuni pe care le văzuseră; dar, în ciuda acestor
minciuni și înșelăciuni, cea mai mare parte a poporului
a crezut și s-a convertit în Domnul.

23 Și s-a întâmplat că Nephi s-a dus printre popor, precum
și printre mulți alții, botezând spre pocăință, prin care a
fost o mare iertare a păcatelor. Și astfel, poporul a
început iarăși să aibă pace în țară.

24 Și nu a fost nici un conflict în afară de câțiva care au
început să predice, încercând să dovedească prin
scripturi că nu mai era potrivit ca legea lui Moise să fie
respectată. Acum, în lucrul acesta au greșit pentru că ei
nu au înțeles scripturile.

And there were many, who had not believed the
words of the prophets, who fell to the earth and became
as if they were dead, for they knew that the great plan of
destruction which they had laid for those who believed
in the words of the prophets had been frustrated; for
the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must
shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face
of the whole earth from the west to the east, both in the
land north and in the land south, were so exceedingly
astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these
things for many years, and that the sign which had been
given was already at hand; and they began to fear be-
cause of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all
that night, but it was as light as though it was mid-day.
And it came to pass that the sun did rise in the morning
again, according to its proper order; and they knew that
it was the day that the Lord should be born, because of
the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit,
according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear,
according to the word.

And it came to pass that from this time forth there
began to be lyings sent forth among the people, by
Satan, to harden their hearts, to the intent that they
might not believe in those signs and wonders which
they had seen; but notwithstanding these lyings and de-
ceivings the more part of the people did believe, and
were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the
people, and also many others, baptizing unto repen-
tance, in the which there was a great remission of sins.
And thus the people began again to have peace in the
land.

And there were no contentions, save it were a few
that began to preach, endeavoring to prove by the scrip-
tures that it was no more expedient to observe the law of
Moses. Now in this thing they did err, having not un-
derstood the scriptures.

25 Dar s-a întâmplat că în curând s-au convertit și s-au convins de greșeala lor, căci lor li s-a făcut cunoscut că legea nu a fost încă împlinită și că ea trebuie să fie împlinită în cele mai mici detalii; da, cuvântul a venit către ei arătând că legea trebuie să fie împlinită; da, că nici o iotă sau o frântură de slovă nu va fi lăsată deoparte, până când toată va fi împlinită; de aceea, în același an, li s-au adus la cunoștință greșelile lor și ei și-au mărturisit greșelile.

26 Și astfel a trecut cel de-al nouăzeci și doilea an, aducând poporului vești de bucurie datorită semnelor care se întâmplaseră în acord cu cuvintele profeției tuturor profeților celor sfinți.

27 Și s-a întâmplat că și cel de-al nouăzeci și treilea an a trecut în pace, în afară de tâlharii lui Gadianton care trăiau în munți și împânziseră țara; căci stăpânirile și locurile lor tainice erau atât de puternice, încât poporul n-a putut să-i înfrângă; de aceea, ei au făcut multe crime și multe măceluri printre popor.

28 Și s-a întâmplat că în cel de-al nouăzeci și patrulea an, ei au început să crească în mare măsură pentru că erau mulți disidenți de-ai nefiților care au fugit la ei, ceea ce a cauzat multă supărare nefiților care au rămas în țară.

29 Și a mai fost o pricină de mare supărare și printre lamaniți; căci iată, ei aveau mulți copii care au crescut și au început să devină mai tari cu anii, încât au devenit independenți și au fost ademeniți de unii care erau zoramiti, de minciunile și de cuvintele lor lingușitoare, ca să se unească cu acei tâlhari de-ai lui Gadianton.

30 Și astfel, lamaniții au fost, de asemenea, loviți și au început să scadă în credință și dreptate din cauza ticăloșiei generației care creștea.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3 Nefi 2

- 1 Și s-a întâmplat că astfel a trecut și cel de al nouăzeci și cincilea an, iar poporul a început să uite acele semne și minuni despre care auzise; și oamenii au început să fie din ce în ce mai puțin uimiți de un semn sau de o minune din cer într-atât, încât au început să fie împietriți în inimile lor și orbi în mințile lor; și au început să nu mai creadă în toate cele pe care le auziseră și le văzuseră—
- 2 Închipuindu-și unele lucruri deșarte în inimile lor, zicându-și că acestea erau aduse de către oameni și de către puterea diavolului pentru ca să rătăcescă și să înșele inimile poporului; și astfel a pus Satana iarși stăpânire pe inimile poporului, într-atât, încât el le-a orbit ochii și i-a rătăcit ca să creadă că doctrina lui Hristos era un lucru nebunesc și deșert.
- 3 Și s-a întâmplat că poporul a început să se întărească în ticăloșie și în lucruri abominabile; și oamenii nu au crezut că trebuie să mai fie încă alte semne sau minuni date; iar Satana umbla primprejur, ducând în rătăcire inimile poporului, ademenindu-i și făcându-i să facă ticăloșii mari în țară.
- 4 Și astfel a trecut cel de-al nouăzeci și șaselea an; și, de asemenea, cel de-al nouăzeci și șaptelea an; și, de asemenea, cel de-al nouăzeci și optulea an; și, de asemenea, cel de-al nouăzeci și nouălea an;
- 5 Și, de asemenea, o sută de ani trecuseră de la zilele lui Mosia, care era rege peste poporul nefiților.
- 6 Și șase sute nouă ani trecuseră de când Lehi plecase din Ierusalim.
- 7 Și nouă ani trecuseră din momentul când a fost dat semnul, despre care au vorbit profeții, cum că Hristos va veni în lume.
- 8 Acum, nefiții au început să-și măsoare timpul de la această perioadă când a fost dat semnul sau de la venirea lui Hristos; de aceea, nouă ani trecuseră.
- 9 Iar Nefi, care era tatăl lui Nefi, care avea răspunderea cronicilor, nu s-a întors în țara lui Zarahemla și nu a putut să fie găsit nicăieri în toată țara.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 Și s-a întâmplat că poporul încă mai era în ticăloșie, în ciuda multelor predici și profeții care fuseseră trimise printre ei; iar astfel a trecut și cel de-al zecelea an; iar cel de-al unsprezecelea an, de asemenea, a trecut în nedreptate.

11 Și s-a întâmplat că în cel de-al treisprezecelea an au început să fie războaie și conflicte prin toată țara; căci tâlharii lui Gadianton deveniseră atât de numeroși și ucisese atât de mulți și devastaseră atât de multe orașe și răspândiseră atât de multă moarte și măcel prin toată țara, încât devenise potrivit ca tot poporul, atât nefiții, cât și lamaniții, să pună mâna pe arme împotriva lor.

12 De aceea, toți lamaniții care se convertiseră în Domnul s-au unit cu frații lor, nefiții, și au fost forțați pentru siguranța vieților lor și ale femeilor și copiilor lor să pună mâna pe arme împotriva acelor tâlhari ai lui Gadianton, da, și, de asemenea, să-și mențină drepturile lor și privilegiile Bisericii lor, și ale credinței lor, precum și libertatea și independența lor.

13 Și s-a întâmplat că înainte ca acest al treisprezecelea an să treacă, nefiții au fost amenințați cu distrugere totală din cauza acestui război care a devenit nespus de grav.

14 Și s-a întâmplat că acei lamaniți, care se uniseră cu nefiții, erau numărați printre nefiți;

15 Iar blestemul lor a fost ridicat de pe ei, iar pielea lor a devenit albă, la fel ca aceea a nefiților;

16 Iar tinerii lor bărbați și ficele lor au devenit nespus de frumoși; și ei au fost numărați printre nefiți și au fost numiți nefiți. Și astfel s-a încheiat cel de-al treisprezecelea an.

17 Și s-a întâmplat că la începutul celui de-al paisprezecelea an, războiul dintre tâlhari și poporul lui Nefi a continuat și a devenit nespus de dureros; cu toate acestea, poporul lui Nefi a câștigat unele avantaje asupra tâlharilor, într-atât, încât ei i-au alungat pe aceștia înapoi afară din ținuturile lor, în munți și în locurile lor secrete.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Și astfel s-a încheiat cel de-al paisprezecelea an. Iar în cel de-al cincisprezecelea an, ei iarăși s-au dus împotriva poporului lui Nefi; și din cauza ticăloșiei poporului lui Nefi și a numeroaselor lor conflicte și certuri, tâlharii lui Gadianton au câștigat multe avantaje asupra lor.

19 Și astfel s-a încheiat cel de-al cincisprezecelea an; și astfel au fost oamenii într-o stare de mare suferință; iar sabia distrugerii atârna deasupra lor într-atât, încât ei erau cât pe ce să fie doborâți de aceasta; și aceasta din cauza nedreptății lor.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Nefi 3

- 1 Și acum s-a întâmplat că în cel de-al șaisprezecelea an de la venirea lui Hristos, Lachoneus, guvernatorul țării, a primit o epistolă de la conducătorul și guvernatorul acestei bande de tâlhari. Și acestea au fost cuvintele care erau scrise, zicând:
- 2 Lachoneus, guvernator-șef și nobil al țării, iată, eu scriu această epistolă către tine și îți aduc ție laude nespuse datorită tăriei tale, precum și a tăriei poporului tău, în păstrarea ceea ce credeți voi că este dreptul și libertatea voastră; da, voi sunteți neclintiți, ca și cum ați fi sprijiniți de mâna unui Dumnezeu în apărarea libertății voastre și a avuției voastre și a țării voastre ori a ceea ce voi numiți astfel.
- 3 Și mie îmi este milă de voi, prea nobile Lachoneus, pentru că voi sunteți atât de nesăbuiți și de încuiați încât să credeți că ați putea sta împotriva multor oameni atât de viteji care sunt sub comanda mea, care chiar în acest moment stau înarmați și așteaptă cu mare nerăbdare cuvântul—Duceți-vă jos la nefiți și distrugeți-i.
- 4 Iar eu, cunoscându-le spiritul de neînvinși, pentru că eu i-am încercat pe ei pe câmpul de bătaie, și cunoscându-le ura veșnică împotriva voastră din cauza multor nedreptăți pe care le-ați făcut împotriva lor, știu că dacă ei s-ar năpusti asupra voastră v-ar distruge în întregime.
- 5 De aceea, am scris eu această epistolă, pecetluind-o cu propria-mi mână, fiind simțitor pentru bunăstarea voastră datorită neclintirii voastre în ceea ce voi credeți că este drept și a spiritului vostru nobil pe câmpul de bătaie.
- 6 De aceea, îți scriu ție dorind ca voi mai degrabă să cedați poporului acestuia al meu orașele voastre, pământurile voastre și posesiunile voastre, decât ca ei să vă lovească pe voi cu sabia și ca o distrugere să vină asupra voastră.
- 7 Sau, cu alte cuvinte, supuneți-vă nouă și uniți-vă cu noi și aflați despre lucrările noastre tainice și deveniți frații noștri pentru ca să puteți să ajungeți la fel ca noi—nu sclavii noștri, ci frații și partenerii noștri în toate avuțiile noastre.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

- 8 Și iată, îți jur ție, dacă voi veți face aceasta, cu jurământ, atunci voi nu veți fi distruși; dar dacă voi nu veți face aceasta, îți jur ție cu jurământ că în luna următoare eu voi da poruncă pentru ca oștirile mele să năvălească asupra voastră, iar ele nu își vor opri mâna și nu vă vor cruța, ci vă vor ucide și vor lăsa sabia lor să cadă asupra voastră chiar până când veți fi nimiciți cu totul.
- 9 Și iată, eu sunt Ghidiani; și eu sunt guvernatorul acestei societăți secrete a lui Gadianton; care societate și lucrările ei, eu știu că sunt bune; și acestea sunt vechi și ne-au fost transmise nouă.
- 10 Și eu scriu această epistolă către tine, Lachoneus; și nădăjduiesc că tu vei ceda pământurile voastre și averile voastre fără vărsare de sânge pentru ca acest popor al meu să poată să-și recapete drepturile și guvernul, ei, cei care s-au despărțit de voi din cauza ticăloșiei voastre, pe care i-ați împiedicat să-și exercite dreptul de guvernare; și dacă voi nu faceți aceasta, atunci eu voi răzbuna nedreptățile care i-au fost făcute. Eu sunt Ghidiani.
- 11 Și acum s-a întâmplat că atunci când Lachoneus a primit această epistolă, a fost înmărmurit din cauza îndrăznelii lui Ghidiani de a cere posesiunile țării nefiților, precum și de amenințările lui împotriva poporului ca să răzbune răul acelora împotriva cărora nu se făptuise nici un rău, în afară decât că ei înșiși gresiseră prin dezertarea la acei ticăloși și odioși tâlhari.
- 12 Acum iată, acest Lachoneus, guvernatorul, era un om drept și nu s-a înfricoșat de cererile și amenințările unui tâlhar; de aceea, el nu a ascultat de epistola lui Ghidiani, guvernatorul tâlharilor, ci a făcut ca poporul lui să-L implore pe Domnul, cerând putere pentru timpul când tâlharii vor năvăli asupra lor.
- 13 Da, el a trimis o veste printre toți oamenii, ca ei să-și adune laolaltă femeile și copiii lor, turmele și cirezile lor și toate averile lor în afara pământurilor lor, într-un singur loc comun.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 Și el a făcut ca fortificații să fie zidite de jur-împrejurul lor și tăria acestora trebuia să fie foarte mare. Și el a făcut ca oștirile, atât cele ale nefiților, cât și cele ale lamaniților sau ale tuturor acelor care erau numărați printre nefiți, să fie așezate ca gărzi de jur-împrejur ca să-i apere și să-i păzească pe ei de tâlhari zi și noapte.

15 Da, el le-a spus: Așa cum Domnul trăiește, dacă voi nu vă pocăiți de toate nedreptățile voastre și nu-L implorați pe Domnul, voi nu puteți în nici un caz să fiți salvați din mâinile acelor tâlhari ai lui Gadianton.

16 Iar cuvintele și profețiile lui Laconeus au fost atât de mari și minunate încât ele au făcut ca frica să vină asupra întregului popor; și oamenii au făcut toate eforturile ca să se poarte așa cum ceruseră cuvintele lui Laconeus.

17 Și s-a întâmplat că Laconeus a numit căpitani-șefi peste toate oștirile nefiților ca să-i conducă la timpul potrivit, dacă tâlharii ar năvăli din pustiu asupra lor.

18 Acum, cel mai mare șef printre toți căpitanii-șefi și marele conducător al tuturor oștirilor nefiților a fost desemnat, iar numele lui era Ghidghidoni.

19 Acum, era un obicei printre nefiți ca să numească drept căpitan-șef (în afară de perioada ticăloșiei lor) pe unul care avea spiritul revelației și al profeției; de aceea acest Ghidghidoni era un mare profet printre ei și, de asemenea, el era judecător-șef.

20 Acum, poporul a spus către Ghidghidoni: Roagă-te la Domnul și lasă-ne pe noi să ne ducem sus în munți și în pustiu, pentru ca să putem să năvălim peste tâlhari și să-i distrugem pe ei în propriile lor teritorii.

21 Dar Ghidghidoni le-a spus: Domnul nu permite aceasta; căci dacă noi am merge împotriva lor, atunci Domnul ne-ar da pe noi pe mâna lor; de aceea, ne vom pregăti în mijlocul teritoriilor noastre și ne vom aduna laolaltă toate oștirile; și nu ne vom duce împotriva lor, ci vom aștepta până când ei vor veni împotriva noastră; de aceea, așa cum Domnul trăiește, dacă noi facem aceasta, atunci El îi va da pe ei pe mâna noastră.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 Și s-a întâmplat că în cel de-al șaptesprezecilea an, către sfârșitul anului, vestea lui Lachoneus ajunsese pe tot întinsul țării; iar ei și-au luat caii lor, și căruțele lor, și vacile lor și toate turmele, și cirezile lor, și grânele lor, și toate avuțiile lor și s-au dus cu miile și cu zecile de mii până când au ajuns la locul care fusese desemnat ca să se cu toții laolaltă pentru ca să se apere împotriva dușmanilor lor.

23 Iar pământul care a fost desemnat era țara lui Zarahemla, precum și ținutul care era între țara lui Zarahemla și țara Abundența, da, până la granița care era între țara Abundența și țara Pustiu.

24 Și au fost multe mii de oameni care erau numiți nefiți, care s-au adunat laolaltă în acest ținut. Acum, Lachoneus a făcut ca ei să se adune laolaltă în ținutul de la miazăzi din cauza marelui blestem care era asupra ținutului de la miazănoapte.

25 Și ei s-au întărit împotriva dușmanilor lor; și ei au locuit într-un singur ținut, într-un singur grup; și s-au temut de cuvintele care fuseseră spuse de către Lachoneus într-atât, încât s-au pocăit de toate păcatele lor; și și-au înălțat rugăciunile lor către Domnul Dumnezeu lor pentru ca El să-i salveze atunci când dușmanii ar veni asupra lor ca să se bată.

26 Și au fost nespuse de mâhniți din cauza dușmanilor lor. Iar Ghidghidoni a făcut ca ei să-și facă arme de război de tot felul și să fie puternici cu armuri, și cu scuturi, și cu apărători, după cum îi instruiseră el.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Nefi 4

- 1 Și s-a întâmplat că spre sfârșitul celui de-al optsprezecelea an, oștirile acelea ale tâlharilor s-au pregătit de bătălie și au început să coboare și să năvălească de pe dealuri și din munți și pustii și din fortificațiile și ascunzișurile lor și au început să pună stăpânire pe pământuri, atât acelea care erau în ținutul de la miazăzi, cât și acelea din ținutul de la miazănoapte și au început să pună stăpânire pe toate pământurile care fuseseră părăsite de către nefiți și pe orașele care fuseseră lăsate în părăsire.
- 2 Dar iată, nu erau nici un fel de animale sau păsări sălbatică pe acele pământuri care fuseseră părăsite de către nefiți; și nu erau nici un fel de păsări pentru tâlhari, în afară de cele din pustiu.
- 3 Și tâlharii nu au putut să supraviețuiască decât în pustiu, din cauza lipsei de mâncare; căci nefiții lăsaseră pământurile lor deșarte și își adunaseră turmele lor și cirezile lor și toate avuțiile lor, și toate erau într-un singur loc.
- 4 De aceea, nu a fost nici o șansă pentru tâlhari ca să jefuiască și să capete bucate decât dacă ar fi venit în bătălie deschisă împotriva nefiților; și nefiții erau într-un singur grup și erau foarte numeroși și aveau provizii puse deoparte pentru ei, și cai, și vaci, și turme de tot felul, pentru ca ei să supraviețuiască timp de șapte ani, în care timp nădăjduiau să-i distrugă pe tâlharii de pe suprafața țării; și astfel a trecut cel de-al optsprezecelea an.
- 5 Și s-a întâmplat că în cel de-al nouăsprezecelea an, Ghidiani a văzut că era potrivit ca să se ducă și să lupte împotriva nefiților, căci nu era nici o posibilitate pentru ca ei să supraviețuiască decât dacă ar jefui și fura și ar ucide.
- 6 Și ei nu îndrăzneau să se împrăștie pe fața țării, într-atât, încât să poată cultiva grâu, de teamă ca nefiții să nu vină peste ei și să-i ucidă; de aceea, Ghidiani a dat poruncă oștirilor sale ca în anul acesta ele să se ducă și să lupte împotriva nefiților.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

- 7 Și s-a întâmplat că au venit să se bată; și aceasta s-a întâmplat în cea de-a șasea lună; și iată, mare și îngrozitoare a fost ziua când ei au venit ca să lupte; și erau încinși după obiceiul tâlharilor; și aveau piei de miel în jurul șalelor lor; și erau vopsiți cu sânge, iar capetele lor erau rase; și ei aveau coifuri pe cap; și mareașă și îngrozitoare era înfățișarea oștirilor lui Ghidiani, din cauza armurii lor și pentru că ei erau vopsiți cu sânge.
- 8 Și s-a întâmplat că oștirile nefiților, atunci când au văzut înfățișarea oștirilor lui Ghidiani, au căzut cu toții la pământ și și-au înălțat strigătele lor către Domnul, Dumnezeul lor pentru ca El să-i salveze pe ei din mâinile dușmanilor lor.
- 9 Și s-a întâmplat că atunci când oștirile lui Ghidiani au văzut aceasta, au început să strige cu un glas puternic, datorită bucuriei lor, căci ei au crezut că nefiții căzuseră de frică, din cauza terorii oștirilor lor.
- 10 Dar ei au fost dezamăgiți de aceasta, căci nefiții nu se temeau de ei; ci se temeau de Dumnezeul lor și L-au strigat pe El să-i apere; de aceea, atunci când oștirile lui Ghidiani au năvălit peste ei, erau pregătiți să-i întâlnească; da, în puterea Domnului i-au primit pe ei.
- 11 Și bătălia a început în cea de-a șasea lună; și mare și îngrozitoare a fost acea bătălie; da, mare și îngrozitor a fost măcelul acela, într-atât, încât un asemenea măcel mare nu se mai conoscuse printre poporul lui Lehi de când plecase el din Ierusalim.
- 12 Și în ciuda amenințărilor și a jurămintelor pe care Ghidiani le făcuse, iată, nefiții i-au învins într-atât, încât ei s-au retras din fața lor.
- 13 Și s-a întâmplat că Ghidghidoni a poruncit ca oștirile sale să-i urmărească până departe la marginile pustiului și să nu cruțe pe nici unul dintre ei care ar cădea în mâinile lor pe drum; și astfel i-au urmărit ei și i-au ucis până la marginile pustiului, chiar până când ei au împlinit poruncile lui Ghidghidoni.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

14 Și s-a întâmplat că Ghidiani, care se ridicase și luptase cu vitejie, a fost urmărit în timp ce fugea; și fiind obosit din cauza luptelor îndelungate, el a fost prins și ucis. Și astfel a fost sfârșitul lui Ghidiani, tâlharul.

15 Și s-a întâmplat că oștirile nefiților s-au întors iarăși la locul lor de siguranță. Și s-a întâmplat că acest al nouăsprezecelea an a trecut, iar tâlharii nu au mai venit înapoi ca să se bată; și nu au venit nici în cel de-al douăzecilea an.

16 Iar în cel de-al douăzeci și unulea an, ei nu au venit ca să se bată, ci au venit din toate părțile ca să înconjoare de jur-împrejur poporul lui Nephi; căci au crezut că dacă ar alunga poporul nefiților de pe pământurile lor și i-ar înconjura din toate părțile și dacă i-ar separa pe ei de toate privilegiile lor dinafară, atunci i-ar forța pe ei să se predea, așa cum erau dorințele lor.

17 Acum, ei numiseră un alt conducător, al cărui nume era Zemnariha; de aceea, Zemnariha a fost acela care a făcut ca asediul să aibă loc.

18 Dar iată, acesta era un avantaj pentru nefiți; căci nu era cu puțință pentru tâlhari să organizeze un asediu destul de îndelungat care să aibă vreun efect asupra nefiților, din cauza multelor provizii pe care aceștia le puseseră deoparte.

19 Și din cauza lipsei de provizii printre tâlhari, căci iată, ei nu aveau nimic decât carne pentru supraviețuirea lor, carne pe care ei au obținut-o din pustiu;

20 Și s-a întâmplat că păsările sălbatice deveniseră rare în pustiu într-atât, încât tâlharii erau cât pe ce să piară de foame.

21 Iar nefiții mășăluiau tot timpul, atât ziua, cât și noaptea, atacând oștirile lor și distrugându-i pe ei cu miile și cu zecile de mii.

22 Și astfel devenise dorința poporului lui Zemnariha ca să se retragă de la planurile lor, din cauza mării distrugerii care venise peste ei, atât noaptea, cât și ziua.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 Și s-a întâmplat că Zemnariha i-a dat poruncă poporului său ca să se retragă de la asediu și să se ducă până în părțile cele mai îndepărtate ale ținutului de la miazănoapte.

24 Și acum, Ghidghidoni, cunoscând planurile lor și cunoscând slăbiciunile lor din cauza lipsei de mâncare, precum și marele măcel care fusese înfăptuit printre ei, de aceea, a trimis oștirile sale în timpul nopții și i-a alungat din drumul lor de retragere și și-a pus oștirile în drumul retragerii lor.

25 Și au făcut aceasta în timpul nopții și au mărșăluit în spatele tâlharilor, așa încât în dimineața următoare, când tâlharii au pornit la drum, ei s-au întâlnit cu oștirile nefiților, atât în fața, cât și în spatele lor.

26 Iar tâlharii care erau la miazăzi au fost, de asemenea, alungați în locurile lor de retragere. Și toate aceste lucruri au fost făcute la porunca lui Ghidghidoni.

27 Și au fost acolo multe mii care s-au predat ca prizonieri la nefiți, iar cei rămași dintre ei au fost uciși.

28 Iar conducătorul lor, Zemnariha, a fost prins și spânzurat de un copac, da, chiar de vârful unui copac, până când a murit. Și după ce ei l-au spânzurat pe el, iar el era mort, atunci au doborât copacul la pământ și au strigat cu glas puternic, zicând:

29 Fie ca Domnul să păstreze poporul Său în dreptate și în sfințenia inimii, pentru ca ei să poată să facă așa ca toți cei care caută să-i ucidă pe ei din cauza puterii și a combinațiilor secrete să fie doborâți la pământ, tot așa cum acest om a fost doborât la pământ.

30 Și ei s-au veselit și au strigat iarăși cu un singur glas, zicând: Fie ca Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov să protejeze acest popor în dreptate atât timp cât ei vor chema numele Dumnezeuului lor pentru protecție.

31 Și s-a întâmplat că ei au izbucnit toți ca unul singur, cântând și laudând pe Dumnezeuul lor pentru lucrul cel mare pe care El îl făcuse pentru ei, apărându-i pe ei de la căderea în mâinile dușmanilor lor.

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

32 Da, au strigat ei: Osana pentru Dumnezeu Cel Prea Înalt. Și au strigat ei: Bindecuvântat fie numele Domnului Dumnezeului cel Atotputernic, al Dumnezeului Celui Prea Înalt.

33 Și inimile lor erau pline de bucurie până la lacrimi datorită mării bunătați a lui Dumnezeu în eliberarea lor din mâinile dușmanilor; și ei știau că aceasta s-a întâmplat datorită pocăinței lor și a umilinței lor, de aceea au fost ei eliberați de la distrugerea veșnică.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Nefi 5

- 1 Și acum, iată, nu era nici un suflet viu printre toți oamenii nefiților care să se fi îndoit cât de puțin de cuvintele tuturor profeților sfinți care au vorbit; pentru că ei știau că toate vor trebui să fie împlinite.
- 2 Și ei știau că era necesar ca Hristos să fi venit, din cauza multelor semne care fuseseră date în acord cu vorbele profeților; și din cauza lucrurilor care se întâmplaseră deja, ei știau că toate lucrurile trebuie să se întâmple în acord cu ceea ce fusese spus.
- 3 De aceea ei au renunțat toate păcatele lor și la lucrurile lor abominabile și la curviile lor și L-au slujit pe Dumnezeu cu tot devotamentul, zi și noapte.
- 4 Și acum s-a întâmplat că atunci când ei i-au luat prizonieri pe toți hoții, căci nici unul n-a scăpat dintre cei care nu fuseseră omorâți, ei i-au aruncat pe prizonieri la închisoare și au pus să le fie predicat cuvântul lui Dumnezeu; și toți ei care s-au pocăit de păcatele lor și au făcut legământ că nu vor mai face crime au fost puși în libertate.
- 5 Dar cei care nu au făcut nici un legământ și care încă au ținut secret în inima lor crimele făcute, da, aceia care au fost găsiți murmurând amenințări împotriva fraților lor, au fost condamnați și pedepsiți în acord cu legea.
- 6 Și astfel au pus ei capăt tuturor acelor păcătoase și secrete și ticăloase combinații în care era atâta ticăloșie și se făceau atâtea crime.
- 7 Și așa a trecut și cel de-al douăzeci și doilea an, la fel și al douăzeci și treilea, al douăzeci și patrulea și al douăzeci și cincilea; și așa au trecut douăzeci și cinci de ani.
- 8 Și s-au întâmplat multe lucruri care, în ochii unora, ar fi fost mari și minunate; cu toate acestea ele nu pot fi scrise toate în această carte; da, căci această carte nu poate conține nici măcar a suta parte din ce s-a petrecut cu toți acești oameni în decursul a douăzeci și cinci de ani;

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

9 Dar iată că sunt cronici care conțin toate faptele acestor oameni; și o relatare prescurtată și adevărată a acestora a fost făcută de Nefi.

10 De aceea, eu am făcut cronica mea despre aceste lucruri după cronica lui Nefi, care era gravată pe plăcile care au fost numite plăcile lui Nefi.

11 Și iată, fac cronica pe plăcile pe care le-am modelat cu mâinile mele proprii.

12 Și iată, mă numesc Mormon, fiind numit așa după țara Mormon, țara în care Alma a întemeiat Biserica printre oameni, da, prima Biserică a fost întemeiată între ei după ce au păcătuit.

13 Iată, eu sunt un ucenic al lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Am fost chemat de către El să duc printre oameni cuvântul Lui, ca să afle despre viața veșnică.

14 Și a devenit necesar ca, în acord cu voința lui Dumnezeu, pentru ca rugăciunile celor care s-au dus de atunci, care au fost cei sfinți, să fie împlinite în acord cu credința lor, eu să fac o cronică a acestor lucruri care s-au întâmplat—

15 Da, o cronică scurtă a tot ceea ce s-a întâmplat din momentul când Lehi a părăsit Ierusalimul, chiar până în zilele noastre.

16 De aceea, eu fac cronica mea din relatările ce mi s-au transmis de la cei dinaintea mea, până la începutul zilelor mele;

17 Și, de asemenea, fac o cronică a lucrurilor pe care le-am văzut cu ochii mei.

18 Și știu, cronica pe care o fac este o cronică dreaptă și adevărată; dar totuși mai sunt multe lucruri pe care, din cauza limbii noastre, nu le putem scrie.

19 Iar acum pun sfârșit povestirii care este despre mine și încep să relatez despre lucrurile care s-au petrecut înaintea mea.

20 Eu sunt Mormon, un urmaș direct al lui Lehi. Am motiv să binecuvânteț pe Dumnezeul meu și pe Salvatorul meu, Isus Hristos, pentru că i-a scos pe strămoșii noștri afară din Ierusalim (și nimeni n-a știut aceasta în afară de El și cei pe care i-a scos din acea țară) și pentru faptul că ne-a dat mie și poporului meu o mare cunoaștere pentru salvarea sufletelor noastre.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

21 Cu siguranță că El a binecuvântat casa lui Iacov și a fost milostiv cu seminția lui Iosif.

22 Și atât timp cât copiii lui Lehi au ținut poruncile Lui, El i-a binecuvântat și au prosperat în acord cu cuvântul Lui.

23 Da, și în mod sigur El va dezvălui celui rămas din seminția lui Iosif cunoștințele despre Domnul Dumnezeu lor.

24 Și așa de sigur cum Domnul trăiește, El va aduna din cele patru colțuri ale lumii pe toți urmașii seminției lui Iacov, care sunt împrăștiați printre străini pe toată fața pământului.

25 Și așa cum El a făcut un legământ cu toată casa lui Iacov, tot așa legământul făcut cu casa lui Iacov va fi împlinit la timpul ales de El, pentru restaurarea întregii case a lui Iacov pentru cunoașterea legământului pe care El l-a făcut cu ei.

26 Iar atunci ei Îl vor cunoaște pe Mântuitorul lor, care este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu; iar atunci ei vor fi adunați împreună din cele patru colțuri ale lumii pe pământul lor, de unde au fost ei împrăștiați; da, așa cum Domnul trăiește, chiar așa va fi. Amin.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Nefi 6

- 1 Și acum s-a întâmplat că oamenii nefiților s-au reîntors cu toții la pământurile lor în cel de-al douăzeci și șaselea an, fiecare bărbat cu familia sa, cu turmele sale și cirezile sale, cu caii și vacile sale, precum și cu toate lucrurile care îi aparțineau lui.
- 2 Și s-a întâmplat că ei nu mâncaseră toate proviziile lor; de aceea, au luat cu ei tot ceea ce nu mâncaseră, din toate grânele lor de tot felul și aurul lor și argintul lor și toate lucrurile lor prețioase și s-au întors la pământurile lor și la avuțiile lor, atât la nord, cât și la sud, atât la miazănoapte, cât și la miazăzi.
- 3 Și au dat acelor tâlhari, care intraseră într-un legământ ca să păstreze pace în țară, care doreau să rămână lamanii, pământ, în acord cu numărul lor pentru ca ei să poată avea, prin munca lor, tot ce le trebuia ca să supraviețuiască; și astfel ei au stabilit pacea în toată țara.
- 4 Și au început iarăși să prospere și să crească; iar cel de-al douăzeci și șaselea și cel de-al douăzeci și șaptelea an au trecut; și era mare ordine în țară; și ei și-au făcut legile în acord cu dreptatea și justiția.
- 5 Și acum, nu era nimic în țară care să împiedice poporul de la prosperitate continuă decât dacă ar cădea în păcat.
- 6 Și acum, cei care stabiliseră această mare pace în țară erau Ghidghidoni și judecătorul Laconeus, precum și aceia care fuseseră numiți conducători.
- 7 Și s-a întâmplat că multe orașe au fost construite din nou; și multe orașe vechi au fost reconstruite.
- 8 Și multe drumuri largi au fost așternute; și multe drumuri au fost făcute, care duceau de la un oraș la altul și de la un ținut la altul și de la un loc la altul.
- 9 Și astfel a trecut cel de-al douăzeci și optulea an, iar poporul a avut pace continuă.
- 10 Dar s-a întâmplat că în cel de-al douăzeci și nouălea an au început să fie unele certuri printre popor; iar unii s-au înălțat în mândrie și înfumurare din cauza bogățiilor lor foarte mari; da, chiar până la mari persecuții.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

11 Căci erau mulți comercianți în țară, precum și mulți avocați și mulți ofițeri.

12 Și oamenii au început să se deosebească prin rang, după bogățiile lor și după șansele lor de a se educa; da, unii erau ignoranți din cauza sărăciei lor, iar alții primiseră multă educație datorită bogățiilor lor.

13 Unii fuseseră ridicați în mândrie, iar alții erau nespuse de umili; unii plăteau nedreptatea cu nedreptate, în timp ce alții primeau nedreptatea și persecuțiile și tot felul de suferințe, dar nu se întorceau ca să se răzbune, ci erau umili și supuși în fața lui Dumnezeu.

14 Și astfel a apărut o mare inegalitate în țară, într-atât, încât Biserica a început să se distrugă; da, în așa măsură, încât în cel de-al trezecilea an Biserica a fost distrusă în toată țara în afară de câțiva lamanii care au fost convertiți la credința cea dreaptă; și ei nu s-au îndepărtat de aceasta, căci erau fermi și neclintii și nemișcați, dorind din tot sufletul să țină poruncile Domnului.

15 Acum, cauza acestei nedreptăți era aceasta—Satana avea mare putere ca să agite poporul să facă tot felul de nedreptăți, precum și ca să-i înfumureze pe ei cu mândrie, ademenindu-i să caute putere și autoritate și bogății, precum și lucrurile deșarte ale lumii.

16 Și astfel a condus Satana în rătăcire inimile poporului ca să facă tot felul de nedreptăți; de aceea, ei s-au bucurat de pace numai timp de câțiva ani.

17 Și astfel, la începutul celui de-al trezecilea an—când poporul fusese eliberat pentru un timp îndelungat pentru ca să fie dus de ispitele diavolului oriunde acesta dorea să-i ducă și să facă orice nedreptăți dorea el ca aceștia să facă—și astfel, la începutul celui de-al trezecilea an, erau ei într-o stare de ticăloșie îngrozitoare.

18 Acum, ei nu păcătuiau ca niște neștiutori, căci cunoșteau voința lui Dumnezeu în legătură cu ei, căci fuseseră instruiți cu privire la aceasta; de aceea, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu cu bună-știință.

19 Și acum, aceasta s-a întâmplat în zilele lui Lachoneus, fiul lui Lachoneus, căci Lachoneus a ocupat scaunul tatălui său și a guvernat în acel an asupra poporului.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

20 Și au început să apară oameni inspirați din cer care au fost trimiși, stând în fața poporului în toată țara, predicând și depunând mărturie cu curaj către ei despre mântuirea pe care Domnul o va aduce poporului Său sau, cu alte cuvinte, Învierea lui Hristos; iar ei au depus mărturie cu curaj despre moartea și suferințele Lui.

21 Acum, erau mulți dintre oamenii care erau foarte mânioși din cauza acelor care depuseseră mărturie despre aceste lucruri; și aceia care erau mânioși erau mai ales judecătorii-șefi, precum și aceia care fuseseră înalți preoți și avocați; da, toți cei care erau avocați erau mânioși pe aceia care depuseseră mărturie despre aceste lucruri.

22 Acum, nu era nici un învățător al legii sau judecător sau mare preot care putea să aibă puterea să condamne pe cineva la moarte, doar dacă condamnarea lor era iscălită de guvernatorul țării.

23 Acum, erau mulți dintre cei care depuseseră mărturie despre lucrurile în legătură cu Hristos, care depuseseră mărturie cu curaj, care au fost luați și trimiși la moarte în taină de către judecători, a căror omorâre nu a ajuns la cunoștința guvernatorului țării decât după moartea lor.

24 Acum iată, aceasta era împotriva legilor țării ca orice om să nu fie trimis la moarte decât dacă era o împuternicire de la guvernatorul țării—

25 De aceea, o plângere s-a ridicat în țara lui Zarahemla către guvernatorul țării împotriva acestor judecători care condamnaseră la moarte pe profeții Domnului fără să țină seama de lege.

26 Acum s-a întâmplat că ei au fost luați și aduși în fața judecătorului ca să fie judecați pentru crima pe care o făcuseră, în acord cu legea care fusese dată de către popor.

27 Acum s-a întâmplat că judecătorii aceia aveau mulți prieteni și neamuri; iar ceilalți, da, aproape toți învățătorii legii și marii preoți s-au adunat laolaltă și s-au unit cu neamurile acelor judecători care trebuia să fie judecați în acord cu legea.

28 Și ei au intrat într-un legământ unul cu altul, da, chiar acel legământ care le fusese dat lor din vechime, care legământ era dat și administrat de către diavol ca să comploteze împotriva a tot ceea ce era drept.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

29 De aceea, ei au complotat împotriva poporului
Domnului și au intrat într-un legământ ca să-l distrugă
pe el și să-i elibereze pe cei care erau vinovați de crime
din mâinile justiției care trebuia să fie administrată în
acord cu legea.

30 Și au defăimat legea și drepturile țării lor; și au făcut
un legământ unul cu altul ca să-l distrugă pe guvernator
și să instaureze un rege peste țară pentru ca țara să nu
mai fie liberă, ci să fie supusă regilor.

Therefore they did combine against the people of the
Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to
deliver those who were guilty of murder from the grasp
of justice, which was about to be administered accord-
ing to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of
their country; and they did covenant one with another
to destroy the governor, and to establish a king over the
land, that the land should no more be at liberty but
should be subject unto kings.

3 Nefi 7

- 1 Acum iată, îți voi arăta ție că ei nu au stabilit un rege peste țară; dar în același an, da, în cel de-al treizecilea an, ei au distrus scaunul de judecată, da, l-au ucis pe judecătorul-șef al țării.
- 2 Iar oamenii erau împărțiți, unul împotriva altuia; și ei s-au despărțit unul de altul în triburi, fiecare om după familia sa și neamurile sale și prietenii săi; și astfel au distrus guvernul țării.
- 3 Și fiecare trib a numit un șef sau un conducător peste ei; și astfel au devenit triburi și conducători de triburi.
- 4 Acum iată, nu era nici un om printre ei care să nu aibă o familie mare și o mulțime de neamuri și prieteni; de aceea, triburile lor au devenit foarte mari.
- 5 Acum, toate acestea s-au întâmplat; și până acum nu a fost nici un război printre ei; și toată această nedreptate a venit peste oameni pentru că ei singuri s-au supus puterii Satanei.
- 6 Și regulile guvernului au fost distruse din cauza combinațiilor secrete ale acelor neamuri și prieteni ai acelor care îi uciseseră pe profeți.
- 7 Și ei au pricinuit un mare conflict în țară, într-atât, încât cei mai dreپți din popor, aproape cu toții, deveniseră păcătoși; da, erau doar puțini oameni dreپți printre ei.
- 8 Și astfel n-au trecut șase ani de când cea mai mare parte a poporului s-a întors de la dreptate, precum câinele la ce vărsase ori ca scroafa care se întoarce la tăvălirea ei în mocirlă.
- 9 Acum, această combinație secretă, care adusese atât de multă nedreptate peste popor, i-a adunat pe ei laolaltă și a pus în fruntea lor un om pe care ei l-au numit Iacov.
- 10 Și l-au numit pe el regele lor; de aceea, el a devenit rege peste această bandă păcătoasă; și era unul dintre șefii care-și ridicase glasul împotriva profeților care depuseseră mărturie despre Isus.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, inasmuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Și s-a întâmplat că ei nu erau la fel de numeroși ca triburile de oameni care erau unite laolaltă, în afară de faptul că șefii lor întemeiaseră legile lor, fiecare în acord cu tribul său; cu toate acestea, ei erau dușmani; în ciuda faptului că nu erau oameni drepecți, cu toate acestea, erau uniți în ura acelora care intraseră într-un legământ ca să distrugă guvernul.

12 De aceea Iacov, văzând că dușmanii lor erau mai numeroși decât ei, el fiind regele bandeii, de aceea el a poruncit poporului său ca ei să fugă înspre partea de la miazănoapte a țării și acolo să-și construiască un regat pentru ei înșiși până când lor li se vor alătura disidenți (căci el i-a lăudat pe ei cum că vor fi mulți disidenți) și ei vor deveni destul de puternici ca să se lupte cu triburile poporului; și chiar așa au făcut.

13 Iar marșul lor a fost atât de rapid, încât nu a putut să fie împiedicat până când s-au dus dincolo de granița unde poporul nu îi putea ajunge. Și astfel s-a terminat cel de-al treizecilea an; și astfel au fost treburile poporului lui Nefi.

14 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci și unulea an, ei au fost despărțiți în triburi, fiecare om după familia, neamurile și prietenii lui; cu toate acestea, ei ajunseseră la o înțelegere ca să nu pornească la război unul împotriva altuia; dar nu erau uniți după legile lor și după felul lor de guvernământ, căci ei erau întemeiați după mințile celor care erau șefii lor și conducătorii lor. Dar ei au stabilit legi foarte stricte ca un trib să nu invadeze pe altul, astfel că într-o anumită măsură ei au avut pace în țară; cu toate acestea, inimile lor erau întoarse de la Domnul Dumnezeu lor; și ei i-au bătut cu pietre pe profeți și i-au alungat dintre ei.

15 Și s-a întâmplat că Nefi—fiind vizitat de către îngeri, precum și de glasul Domnului, de aceea, fiindcă el văzuse îngeri și fiind un martor ocular și având putere dată lui pentru ca el să cunoască despre slujirea lui Hristos; și, de asemenea, fiind un martor ocular al întoarcerii lor rapide de la dreptate la ticăloșie și la lucruri abominabile;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

16 De aceea, fiind întristat din cauza împietririi inimilor lor și de orbirea minților lor—s-a dus printre ei în același an și a început să depună mărturie cu curaj despre pocăință și despre iertarea păcatelor prin credința în Domnul Isus Hristos.

17 Și a propovăduit multe lucruri către ei; și toate acestea nu pot fi scrise, iar o parte dintre ele nu sunt suficiente, de aceea, acestea nu sunt scrise în această carte. Iar Nefi a slujit cu putere și cu mare autoritate.

18 Și s-a întâmplat că ei erau mânioși pe el și anume pentru că el avea mai mare putere decât ei, căci nu era cu puțință ca ei să nu creadă în cuvintele lui, căci credința lui în Domnul Isus Hristos era atât de mare, încât îngerii îl slujeau în fiecare zi.

19 Și în numele lui Isus a alungat el diavolii și spiritele necurate; și chiar și pe fratele său l-a sculat din morți după ce acesta fusese bătut cu pietre și ucis de către popor.

20 Iar poporul a văzut aceasta și a fost martor la aceasta și a fost mânios pe el din cauza puterii lui; și, de asemenea, a făcut mai multe minuni în văzul poporului, în numele lui Isus.

21 Și s-a întâmplat că cel de-al treizeci și unulea an a trecut; și puțini au fost aceia care au fost convertiți în Domnul; dar cei care s-au convertit au fost într-adevăr importanți pentru popor, întrucât ei au fost vizitați de către puterea și Spiritul lui Dumnezeu, care era în Isus Hristos, în care ei credeau.

22 Și toți cei din care diavolul a fost alungat și care au fost vindecați de bolile lor și de infirmitățile lor, ei într-adevăr au manifestat în fața poporului că asupra lor a lucrat Spiritul lui Dumnezeu și că au fost vindecați; și ei, de asemenea, au arătat semne și au făcut unele minuni în popor.

23 Astfel a trecut cel de al treizeci și doilea an. Și Nefi a strigat către popor la începutul celui de-al treizeci și treilea an; și el a predicat către ei pocăință și iertarea păcatelor.

24 Acum, aș dori ca voi să vă aduceți aminte, de asemenea, că nu era nici unul care a fost adus la pocăință care să nu fi fost botezat cu apă.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 De aceea, au fost rânduiți de către Nefi oameni pentru această slujire, ca toți cei care vor veni la ei să fie botezați cu apă; și aceasta ca un martor și ca o mărturie în fața lui Dumnezeu și în fața poporului, cum că ei s-au pocăit și au primit iertarea păcatelor lor.

26 Și mulți au fost aceia care, la începutul acestui an, au fost botezați prin pocăință; și astfel a trecut cea mai mare parte a anului.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Nefi 8

- 1 Și acum s-a întâmplat că, în acord cu cronica noastră, și noi știm, cronica noastră este adevărată, căci iată, un om drept a păstrat cronica—căci el într-adevăr a făcut multe minuni în numele lui Isus; și nu era nici un om care să poată face minuni în numele lui Isus fără să fi fost curățat cu totul de nedreptatea sa—
- 2 Și acum s-a întâmplat că, dacă omul acesta al nostru nu a făcut vreo greșeală în măsurarea timpului, atunci cel de-al treizeci și treilea an a trecut;
- 3 Și poporul a început să aștepte cu multă nerăbdare semnul care fusese dat de către profetul Samuel Lamanitul, da, despre timpul când trebuia să fie întuneric trei zile pe fața pământului.
- 4 Și au început să fie mari îndoieli și certuri printre popor, în ciuda atâtor semne care fuseseră date.
- 5 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci și patrulea an, în prima lună, în cea de a patra zi a lunii a început o furtună cum nu mai fusese alta cunoscută în toată țara.
- 6 Și, de asemenea, a fost o mare și îngrozitoare furtună; și a fost un tunet îngrozitor într-atât, încât acesta a cutremurat întregul pământ ca și cum ar fi fost să se sfărâme în bucăți.
- 7 Și au fost fulgere foarte puternice, așa cum nu mai fuseseră altele cunoscute în toată țara.
- 8 Iar orașul lui Zarahemla a luat foc.
- 9 Iar orașul lui Moroni s-a scufundat în adâncurile mării și locuitorii lui s-au înecat.
- 10 Iar pământul a fost ridicat peste orașul lui Moroniha în așa fel încât în locul orașului s-a făcut un munte mare.
- 11 Și a fost o mare și îngrozitoare distrugere în țara de la miazăzi.
- 12 Dar iată, o distrugere și mai mare a fost în țara de la miazănoapte; căci iată, întreaga față a țării s-a schimbat din cauza furtunii și a vârtejurilor și a tunetelor și a fulgerelor și a cutremurelor nespuse de mari ale întregului pământ;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

13 Și șoselele au fost distruse, iar drumurile cele drepte au fost stricate, iar multe locuri plate au devenit abrupte.

14 Și multe orașe mari și importante s-au scufundat; și multe au ars; și multe au fost cutremurate până când clădirile de acolo s-au prăbușit la pământ și locuitorii de acolo au fost uciși, iar locurile au fost lăsate în părăsire.

15 Și au fost unele orașe care au rămas; dar distrugerea de acolo a fost nespus de mare; și mulți au fost acolo care au fost uciși.

16 Și au fost unii care au fost luați de vârtejuri; și unde au fost ei duși nimeni nu știe, ci se știe numai că aceștia au fost duși.

17 Și astfel, fața întregului pământ a fost schimbată din cauza furtunilor și a tunetelor și a fulgerelor și a cutremurelor de pământ.

18 Și iată, stâncile au fost dărâmate și sfărâmate în bucăți; ele au fost sfărâmate pe fața întregului pământ într-atât, încât ele au fost găsite sub formă de bucăți rupte și în crăpături și în prăpăstii pe toată fața pământului.

19 Și s-a întâmplat că atunci când tunetele și fulgerele și furtuna și cutremurele de pământ au încetat—căci iată, ele au durat cam trei ore; și unii au spus că timpul acesta a fost mai lung; cu toate acestea, toate aceste lucruri mari și îngrozitoare s-au întâmplat cam în timp de trei ore—și apoi iată, a fost întuneric pe fața pământului.

20 Și s-a întâmplat că a fost un întuneric gros pe fața întregii țări într-atât, încât locuitorii de acolo care nu căzuseră puteau să simtă aburii întunericului;

21 Și nu a putut să fie lumină deloc din cauza întunericului; și nici lumânări și nici torțe; și nici nu s-au putut face focuri cu lemnul lor bun și foarte uscat așa încât nu a putut să fie nici un fel de lumină, deloc;

22 Și nu a fost văzută nici un fel de lumină și nici foc și nici o zare; nici soarele, nici luna, nici stelele; căci atât era de mare ceața întunericului care era pe fața țării.

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Și s-a întâmplat că aceasta a durat trei zile că nu s-a văzut nici un pic de lumină; și a fost mare jeluire și plânsete și bocete în popor, fără întrerupere; da, mare a fost jeluirea poporului din cauza întunericii și a marii distrugerii care venise peste ei.

24 Și într-un loc, ei au fost auziți strigând, zicând: O, dacă noi ne-am fi pocăit înainte de această zi mare și îngrozitoare, atunci frații noștri ar fi fost cruțați; și ei nu ar fi fost arși în acel mare oraș al lui Zarahemla.

25 Și în alt loc, ei au fost auziți strigând și jeluindu-se, zicând: O, dacă ne-am fi pocăit noi înainte de această zi mare și îngrozitoare și nu am fi ucis și bătut cu pietre pe profeții noștri și nu i-am fi alungat pe ei; atunci mamele noastre și ficele noastre cele frumoase și copiii noștri ar fi fost cruțați și nu ar fi fost îngropați în acel oraș mare al lui Moroniha. Așa de mari și de îngrozitoare au fost plângerile poporului.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Nefi 9

- 1 Și s-a întâmplat că un glas a fost auzit printre toți locuitorii pământului, pe întreaga față a acestei țări, strigând:
- 2 Vai, vai, vai de acest popor; vai de locuitorii întregului pământ, dacă ei nu se pocăiesc; căci diavolul râde, iar îngerii lui se bucură din cauza uciderii fiilor cei buni și a fiicelor cele bune ale poporului Meu; și din cauza nedreptății și a lucrurilor lor abominabile au căzut ei.
- 3 Iată, Eu am ars cu foc orașul acela mare, Zarahemla, precum și pe locuitorii lui.
- 4 Și iată, Eu am făcut ca acel oraș mare, Moroni, să se scufunde în adâncurile mării și ca locuitorii lui să se înece.
- 5 Și iată, Eu am acoperit acel oraș mare, Moroniha, cu țărână, precum și pe locuitorii lui pentru ca să ascund din fața Mea nedreptățile și lucrurile lor abominabile, pentru ca sângele profeților și al sfinților să nu mai vină asupra-Mi împotriva lor.
- 6 Și iată, Eu am făcut ca orașul lui Ghilgal să se scufunde, iar locuitorii lui să fie îngropați în adâncimile pământului;
- 7 Da, și, de asemenea, orașul lui Oniha și locuitorii lui; și orașul lui Mocum și locuitorii lui; și orașul Ierusalimului și locuitorii lui; și Eu am făcut ca ape să vină în locul lor ca să ascundă din fața Mea ticăloșia și lucrurile lor abominabile, pentru ca sângele profeților și al sfinților să nu mai vină asupra-Mi împotriva lor.
- 8 Și iată, orașul lui Gadiandi și orașul lui Gadiomna și orașul lui Iacov și orașul lui Ghimghimno, pe toate acestea le-am făcut Eu să fie scufundate; și am făcut dealuri și văi în locul lor; iar pe locuitorii lor i-am îngropat Eu în adâncimile pământului pentru ca să ascund din fața Mea ticăloșia și lucrurile lor abominabile, pentru ca sângele profeților și al sfinților să nu mai vină asupra-Mi împotriva lor.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimghimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Și iată, acel mare oraș, Iacovugat, care era locuit de către poporul regelui Iacov, l-am făcut Eu să ardă în foc din cauza păcatelor și a ticăloșiei lor, care erau mai presus decât toată ticăloșia întregului pământ din cauza crimelor și a combinațiilor lor secrete; căci ei au fost aceia care au distrus pacea poporului Meu și guvernul țării; de aceea, Eu am făcut ca ei să fie arși pentru ca să-i distrug din fața Mea, pentru ca sângele profeților și al sfinților să nu mai vină asupra-Mi împotriva lor.

10 Și iată, Eu am făcut ca orașul lui Laman și orașul lui Ioș și orașul lui Gad și orașul lui Chișcumen, precum și locuitorii lor să fie arși de foc din cauza ticăloșiei lor de a-i fi alungat pe profeți și de a-i fi bătut cu pietre pe aceia pe care Eu i-am trimis ca să le vestească lor despre ticăloșia și despre lucrurile lor abominabile.

11 Și pentru că ei i-au alungat pe toți încât nu a mai rămas nici un om drept printre ei, Eu am trimis la ei foc ca să-i distrugă pentru ca ticăloșia și lucrurile lor abominabile să fie ascunse din fața Mea, pentru ca sângele profeților și al sfinților pe care Eu i-am trimis printre ei să nu poată să strige asupra-Mi din pământ împotriva lor.

12 Și multe distrugereri mari am făcut Eu să vină peste această țară și peste acest popor din cauza ticăloșiei și a lucrurilor lor abominabile.

13 O, voi toți cei care sunteți cruțați fiindcă ați fost mai drepti decât ei, nu vă veți întoarce voi acum către Mine și nu vă veți pocăi voi de păcatele voastre și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot vindeca?

14 Da, adevărat vă spun Eu vouă că, dacă veți veni la Mine, atunci veți avea viață veșnică. Iată, brațul milei Mele este întins către voi și oricine va veni, pe acela Eu îl voi primi; și binecuvântați sunt aceia care vin la Mine.

15 Iată, Eu sunt Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Eu am făcut cerul și pământul și toate lucrurile care sunt în ele. Eu am fost împreună cu Tatăl de la început. Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine; și în Mine a slăvit Tatăl numele Său.

16 Eu am venit la ai Mei, iar ai Mei nu m-au primit. Iar scripturile despre venirea Mea sunt împlinite.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

17 Și toți cei care M-au primit, i-am făcut Eu să devină fiii lui Dumnezeu; și tot așa le voi face Eu tuturor acelora care vor crede în numele Meu; căci iată, prin Mine vine mântuirea și în Mine este legea lui Moise înfăptuită.

18 Eu sunt lumina și viața lumii. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul.

19 Și voi nu trebuie să mai oferiți pentru Mine vărsare de sânge; da, jertfele și darurile voastre arse trebuie să înceteze, căci Eu nu voi mai primi nici un fel de jertfe și de daruri arse.

20 Și voi va trebui să-Mi oferiți Mie ca jertfă o inimă frântă și un spirit smerit. Și oricine va veni către Mine cu inima frântă și cu spiritul smerit, pe acela îl voi boteza Eu cu foc și cu Duhul Sfânt, tot așa cum lamanii, datorită credinței lor în Mine la timpul convertirii lor, au fost botezați cu foc și cu Duhul Sfânt, iar ei nu au știut aceasta.

21 Iată, Eu am venit în lume ca să aduc mântuire în lume, pentru ca să salvez lumea de la păcat.

22 De aceea, oricine se va pocăi și va veni la Mine ca un copil mic, pe acela Eu îl voi primi, căci a lor este Împărăția lui Dumnezeu. Iată, căci de aceea Mi-am dat Eu viața și Mi-am căpătat-o din nou; de aceea, pocăiți-vă și veniți la Mine, voi de la marginile pământului și fiți salvați.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Nefi 10

- 1 Și acum iată, s-a întâmplat că toți oamenii din țară au auzit acestea și au depus mărturie despre ele. Și după ce aceste cuvinte au fost spuse, a fost liniște în țară timp de multe ore;
- 2 Căci atât de mare era uimirea poporului, încât a încetat să se mai plângă și să jeluiască pierderea neamurilor lui care fuseseră ucise; de aceea, a fost liniște în toată țara timp de multe ore.
- 3 Și s-a întâmplat că iarăși a venit un glas către popor și tot poporul L-a auzit și a depus mărturie despre aceasta, zicând:
- 4 O, voi, popor al acestor mari orașe care au căzut, care sunteți urmașii lui Iacov, da, care sunteți din casa lui Israel, cât de des v-am adunat Eu pe voi așa cum o găină își adună puii sub aripa sa și v-am hrănit.
- 5 Și iarăși, cât de des v-am adunat Eu pe voi tot așa cum o găină își adună puii sub aripă, da, o, tu, popor căzut al casei lui Israel; da, o, tu, popor al casei lui Israel, tu care locuiești la Ierusalim și, de asemenea, tu care ai căzut; da, cât de des v-am adunat Eu pe voi tot așa cum găina își adună puii, iar voi n-ați vrut să vă adunați.
- 6 O, tu, casă a lui Israel, pe care Eu te-am cruțat, cât de des te voi aduna Eu pe tine așa cum găina își adună puii sub aripele ei, dacă tu te vei pocăi și te vei reîntoarce la mine cu toată dorința inimii.
- 7 Dar dacă nu, atunci, o, casă a lui Israel, locurile sălașurilor tale vor deveni pustii până la timpul împlinirii legământului cu părinții voștri.
- 8 Și acum s-a întâmplat că după ce poporul a auzit aceste cuvinte, iată, ei au început iarăși să plângă și să bocească din cauza pierderii neamurilor și prietenilor lor.
- 9 Și s-a întâmplat că așa au trecut cele trei zile. Și a fost dimineață, și întunericul s-a împrăștiat de pe fața țării, și pământul a încetat să se mai cutremure, și stâncile au încetat să se mai sfărâme, și mugetele îngrozitoare au încetat, și toate zgomotele tumultuoase s-au îndepărtat.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

- 10 Iar pământul s-a lipit la loc din nou, așa că s-a întărit; și plânsul, jeluirile și bocetele oamenilor care fuseseră cruțați au încetat; iar jeluirile lor s-au transformat în bucurie, iar bocetele lor s-au transformat în preamărire și în mulțumiri adresate Domnului Isus Hristos, Mântuitorul lor.
- 11 Și până aici, scripturile care fuseseră spuse de către profeți au fost împlinite.
- 12 Și cei mai drepecți din popor au fost salvați; și ei au fost aceia care i-au primit pe profeți și care nu i-au bătut pe ei cu pietre; și ei au fost aceia care nu au vărsat sângele sfinților, care au fost cruțați—
- 13 Și ei au fost cruțați și nu au fost scufundați și îngropați în pământ; și nu au fost ei înecați în adâncurile mării; și nu au fost arși în foc și nici nu au fost doborâți și striviți până la moarte; și nu au fost ei duși de vârtejuri; și nici nu au fost copleșiți de aburul fumului și al întunericului.
- 14 Și acum, oricine va citi, fie ca el să înțeleagă; cel care are scripturile, fie ca el să le cerceteze și să vadă și să observe dacă aceste morți și distrugerii prin foc și prin fum și prin furtuni și prin vârtejuri și prin deschiderea pământului ca să-i primească nu sunt pentru împlinirea profețiilor multora dintre profeții cei sfinți.
- 15 Iată, vă spun vouă, Da, mulți au depus mărturie despre aceste lucruri la venirea lui Hristos și au fost uciși pentru că au depus mărturie despre aceste lucruri.
- 16 Da, profetul Zenos a depus mărturie despre aceste lucruri; și, de asemenea, Zenoc a vorbit despre aceste lucruri, căci ei au depus mărturie mai ales despre noi, care suntem cei rămași din seminția lor.
- 17 Iată, tatăl nostru Iacov, de asemenea, a depus mărturie despre o rămășiță a sămânței lui Iosif. Și iată, nu suntem noi o rămășiță a sămânței lui Iosif? Și aceste lucruri care depun mărturie despre noi, nu sunt ele scrise pe plăcile de aramă pe care tatăl nostru, Lehi, le-a scos din Ierusalim?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

- 18 Și s-a întâmplat că la sfârșitul celui de al treizeci și patrulea an, iată, vă voi arăta vouă că poporul lui Nepi, care fusese cruțat, precum și aceia care fuseseră numiți lamaniți, care fuseseră cruțați, au avut multe favoruri care le fuseseră arătate lor, precum și mari binecuvântări vărsate peste capul lor într-atât, încât la scurt timp după înălțarea la cer a lui Hristos, El într-adevăr li s-a arătat lor—
- 19 Arătându-le lor trupul Său și propovăduindu-le lor; și o relatare a acestei slujiri va fi dată în cele ce urmează. De aceea, acum termin eu spusele mele.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Isus Hristos S-a arătat poporului lui Nefi în timp ce mulțimea era adunată laolaltă în țara Abundența și i-a propovăduit lui; și astfel S-a arătat El poporului.

3 Nefi 11

- 1 Și acum s-a întâmplat că era o mare mulțime adunată laolaltă, a oamenilor lui Nefi, de jur-împrejurul templului care era în țara Abundența; și ei se minunau și se uimeau unul și altul și arătau unul altuia schimbările cele mari și minunate care se întâmplaseră.
- 2 Și ei, de asemenea, vorbeau despre acest Isus Hristos, despre moartea căruia fusese dat semnul.
- 3 Și s-a întâmplat că în timp ce ei vorbeau astfel unul cu altul, au auzit un glas, ca și cum ar fi venit din cer; și și-au aruncat ochii de jur-împrejur, căci nu au înțeles glasul pe care L-au auzit; și nu era un glas aspru și nici un glas puternic; cu toate acestea și în ciuda faptului că era un glas slab, Acesta i-a pătruns până în inimă pe cei care L-au auzit, într-atât, încât nu a fost nici o parte a trupului lor care să nu se fi cutremurat; da, i-a pătruns pe ei până în suflet și a făcut ca inimile lor să ardă.
- 4 Și s-a întâmplat că iarăși ei au auzit un glas; și ei nu L-au înțeles.
- 5 Și iarăși, pentru a treia oară, ei au auzit glasul și și-au deschis urechile ca să-L audă; iar ochii lor erau îndreptați către sunetul acela; și ei s-au uitat neclintii către cer, de unde venise glasul.
- 6 Și iată, a treia oară ei au înțeles glasul pe care L-au auzit; și El le-a spus:
- 7 Iată-L pe Fiul Meu Preaiubit, de Care Eu sunt foarte mulțumit, în Care Eu Mi-am slăvit numele —ascultați-L pe El.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

- 8 Și s-a întâmplat că după cum au înțeles, ei și-au aruncat ochii în sus înspre cer; și iată, au văzut un Om pogorându-se din cer; și El era îmbrăcat într-o mantie albă; și El a venit în jos și a stat în mijlocul lor; iar ochii întregii mulțimi erau întorși înspre El, iar ei n-au îndrăznit să-și deschidă gurile, nici măcar unul către altul; și nu au înțeles ce însemna aceasta, căci au crezut că un înger apăruse în fața lor.
- 9 Și s-a întâmplat că El Și-a întins mâna și a vorbit către popor, spunând:
- 10 Iată, Eu sunt Isus Hristos, despre care profeții au depus mărturie că trebuia să vină pe pământ.
- 11 Și iată, Eu sunt lumina și viața lumii; și Eu am băut din cupa aceea amară pe care Tatăl Mi-a dat-o; și L-am slăvit pe Tatăl luând asupra Mea păcatele lumii, prin care Eu am împlinit voința Tatălui în toate lucrurile de la început.
- 12 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte, întreaga mulțime a căzut la pământ; căci ei și-au adus aminte că fuseseră profețit printre ei că Hristos li Se va arăta lor după înălțarea Lui la cer.
- 13 Și s-a întâmplat că Domnul a vorbit către ei, spunând:
- 14 Ridicați-vă și veniți către Mine ca să puteți să puneți mâna în coasta Mea și ca să puteți să simțiți urmele cuielor în mâinile Mele și în picioarele Mele, pentru ca să știți că Eu sunt Dumnezeuul lui Israel și Dumnezeuul întregului pământ; și că Eu am fost ucis pentru păcatele lumii.
- 15 Și s-a întâmplat că mulțimea a înaintat; și ei și-au pus mâinile în coasta Lui și au simțit urmele cuielor în mâinile Lui și în picioarele Lui; și au făcut aceasta ducându-se unul câte unul până când ei s-au dus cu toții și au văzut cu ochii lor și au simțit cu mâinile lor și au știut cu siguranță și au depus mărturie că El era Acela despre care s-a scris de către profeți că va veni.
- 16 Și atunci când ei toți s-au dus și au depus mărturie pentru ei înșiși, au strigat cu un singur glas, zicând:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Osana! Binecuvântat fie numele Dumnezeului Celui
Prea Înalt! Și ei au căzut la picioarele lui Isus și L-au
preamărit pe El.

18 Și s-a întâmplat că El a vorbit către Nefi, căci Nefi era
printre mulțime; și El i-a dat poruncă să înainteze.

19 Iar Nefi s-a ridicat și a plecat și s-a închinat în fața
Domnului și I-a sărutat picioarele.

20 Iar Domnul i-a poruncit să se ridice. Iar el s-a ridicat
și a stat în fața Lui.

21 Iar Domnul i-a spus: Eu îți dau ție putere ca să-i
botezi pe acești oameni atunci când Eu Mă voi întoarce
iarăși în ceruri.

22 Și iarăși Domnul a chemat pe alții și le-a spus în mod
asemănător; și le-a dat puterea de a boteza. Și El le-a
spus: În felul acesta va trebui să botezați voi; și nu vor fi
nici un fel de certuri printre voi.

23 Adevărat vă spun Eu vouă, că oricine se va pocăi de
păcatele sale prin cuvintele voastre și va dori să fie
botezat în numele Meu, pe acela îl veți boteza voi în
felul acesta—Iată, voi vă veți duce și veți sta în apă și-i
veți boteza pe ei în numele Meu.

24 Și acum iată, acestea sunt cuvintele pe care voi le veți
spune, chemându-le numele lor, zicând:

25 Având autoritate dată mie de Isus Hristos, eu te botez
în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin.

26 Și apoi îi veți scufunda pe ei în apă și iarăși veți ieși voi
din apă.

27 Și în felul acesta îi veți boteza pe ei în numele Meu;
căci iată, adevărat vă spun Eu vouă, că Tatăl și Fiul și
Duhul Sfânt sunt una; iar Eu sunt în Tatăl și Tatăl este
în Mine, iar Tatăl și Eu suntem una.

28 Și în acord cu ceea ce Eu v-am poruncit vouă, așa veți
boteza voi. Și nu vor fi nici un fel de certuri printre voi,
așa cum au fost până acum; și nu vor fi nici certuri între
voi despre punctele doctrinei Mele, așa cum au fost
până acum.

29 Căci adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, cel care are
spiritul de ceartă nu este de-al Meu, ci este de-al
diavolului, care este tatăl certurilor; și el agită inimile
oamenilor ca să se certe cu mânie unul cu altul.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High
God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did
worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for
Nephi was among the multitude) and he commanded
him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself
before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise.
And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power
that ye shall baptize this people when I am again as-
cended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them
likewise; and he gave unto them power to baptize. And
he said unto them: On this wise shall ye baptize; and
there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins
through your words, and desireth to be baptized in my
name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye
shall go down and stand in the water, and in my name
shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall
say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize
you in the name of the Father, and of the Son, and of
the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and
come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name;
for behold, verily I say unto you, that the Father, and
the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the
Father, and the Father in me, and the Father and I are
one.

And according as I have commanded you thus shall
ye baptize. And there shall be no disputations among
you, as there have hitherto been; neither shall there be
disputations among you concerning the points of my
doctrine, as there have hitherto been.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit
of contention is not of me, but is of the devil, who is the
father of contention, and he stirreth up the hearts of
men to contend with anger, one with another.

30 Iată, aceasta nu este doctrina Mea să ațâțe inimile oamenilor la mânie unul împotriva altuia; ci doctrina Mea este ca asemenea lucruri să se termine.

31 Iată, adevărat vă spun Eu vouă; Eu vă voi vesti doctrina Mea.

32 Și aceasta este doctrina Mea; și este doctrina pe care Tatăl Mi-a dat-o Mie; și Eu depun mărturie despre Tatăl; și Tatăl depune mărturie despre Mine, iar Duhul Sfânt depune mărturie despre Tatăl și despre Mine; și Eu depun mărturie cum că Tatăl poruncește tuturor oamenilor de oriunde să se pocăiască și să creadă în Mine.

33 Și acela care crede în Mine și care este botezat, acela va fi salvat; și ei sunt aceia care vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

34 Iar cel care nu va crede în Mine și care nu este botezat, acela va fi blestemat.

35 Adevărat vă spun Eu vouă cum că aceasta este doctrina Mea; și Eu depun mărturie despre aceasta de la Tatăl; iar oricine va crede în Mine, crede, de asemenea, în Tatăl; și Tatălui Îi va depune mărturie despre Mine, căci El îl va vizita pe el cu foc și cu Duhul Sfânt.

36 Și astfel va depune Tatăl mărturie despre Mine, iar Duhul Sfânt va depune mărturie despre Tatăl și despre Mine; căci Tatăl și Eu și Duhul Sfânt suntem una.

37 Și iarăși vă spun Eu vouă cum că trebuie să vă pocăiți și să deveniți ca niște copii mici și să fiți botezați în numele Meu sau, dacă nu, atunci voi în nici un caz nu puteți să primiți aceste lucruri.

38 Și iarăși vă spun Eu vouă că trebuie să vă pocăiți și să fiți botezați în numele Meu și să deveniți ca niște prunci sau, dacă nu, atunci voi nu puteți moșteni împărăția lui Dumnezeu.

39 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că aceasta este doctrina Mea și oricine zidește pe aceasta, zidește pe stânca Mea și porțile iadului nu vor birui împotriva lor.

40 Și oricine va declara mai mult sau mai puțin decât aceasta și o va stabili ca doctrină a Mea, aceasta vine de la rău și nu este zidită pe stânca mea; ci el zidește pe o temelie de nisip, iar porțile iadului stau deschise ca să-i primească pe aceștia atunci când potopurile vin și când vânturile îi doboară.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

41 De aceea, duceți-vă la acest popor și declarați
cuvintele pe care Eu le-am spus, până la marginile
pământului.

Therefore, go forth unto this people, and declare the
words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Nefi 12

- 1 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte către Nefi și către aceia care fuseseră chemați (acum, numărul celor care fuseseră chemați și care au primit putere și autoritate ca să boteze era doisprezece) și iată, El și-a întins mâna către mulțime și a strigat către ei, zicând: Binecuvântați sunteți voi dacă veți da ascultare cuvintelor acestor doisprezece pe care Eu i-am ales dintre voi ca să vă slujească vouă și să fie slujitorii voștri; și lor le-am dat Eu puterea ca să vă boteze pe voi cu apă; și după ce voi sunteți botezați cu apă, iată, Eu vă voi boteza pe voi cu foc și cu Duhul Sfânt; de aceea, binecuvântați sunteți voi dacă veți crede în Mine și veți fi botezați după ce M-ați văzut pe Mine și știți că Eu sunt.
- 2 Și iarăși, mai binecuvântați sunt aceia care vor crede în cuvintele voastre, fiindcă voi veți depune mărturie că M-ați văzut pe Mine și că voi știți că Eu sunt. Da, binecuvântați sunt aceia care vor crede în cuvintele voastre și care se coboară până în adâncurile umilinței ca să fie botezați, căci ei vor fi vizitați cu foc și cu Duhul Sfânt și vor primi iertarea păcatelor lor.
- 3 Da, fericite de cei săraci în spirit care vin la Mine, căci a lor este împărăția cerului.
- 4 Și iarăși, fericite de toți aceia care plâng, căci ei vor fi mângâiați.
- 5 Și fericite de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.
- 6 Și fericite de toți cei flămânzi și însetați după dreptate, căci ei vor fi plini de Duhul Sfânt.
- 7 Și fericite de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă.
- 8 Și fericite de cei cu inima pură, căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu.
- 9 Și fericite de toți cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu.
- 10 Și fericite de toți cei prigonți de dragul numelui Meu, căci a lor este Împărăția cerului.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

11 Și binecuvântați sunteți voi atunci când oamenii vă vor insulta și vă vor persecuta și când vor spune cu falsitate tot felul de răutăți împotriva voastră din pricina Mea;

12 Căci veți avea mare bucurie și veți fi nespuse de încântați, căci mare va fi răsplata voastră în cer; căci așa au persecutat ei pe profeții care au fost înaintea voastră.

13 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, Eu fac ca voi să fiți sarea pământului; dar dacă sarea și-ar pierde gustul, cum ar putea pământul să fie sărat? Sarea nu ar mai fi atunci bună de nimica ci numai să fie aruncată și călcată în picioare de către oameni.

14 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă; Eu vă dau vouă să fiți lumina acestui popor. Un oraș care este zidit pe un deal nu poate fi ascuns.

15 Iată, aprind oamenii o candelă și o pun sub o baniță? Nu, ci ei o pun pe un postament, iar ea dă lumină tuturor acelor care se află în casă;

16 De aceea, lăsați lumina voastră să lumineze în fața acestui popor pentru ca ei să poată vedea lucrările voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.

17 Nu gândiți că Eu am venit ca să distrug legea sau pe profeți. Eu nu am venit ca să distrug, ci ca să împlinesc.

18 Căci adevărat vă spun Eu vouă, nici o iotă și nici un dram din lege nu s-a pierdut, ci prin Mine ea a fost împlinită.

19 Și iată, Eu v-am dat vouă legea și poruncile Tatălui Meu, cum că voi trebuie să credeți în Mine și că trebuie să vă pocăiți de păcate și să veniți la Mine cu inima frântă și cu spiritul smerit. Iată, voi aveți poruncile în fața voastră și legea este împlinită.

20 De aceea, veniți la Mine și fiți salvați; căci adevărat vă spun Eu vouă, cum că dacă nu veți ține poruncile Mele pe care Eu vi le-am poruncit acum, nu veți intra în nici un caz în împărăția cerului.

21 Voi ați auzit că a fost spus de către cei din vechime și, de asemenea, este scris în fața voastră cum că voi nu trebuie să omorâți, iar cel care va omorî va fi în pericolul judecării lui Dumnezeu;

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor where-with shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

22 Dar vă spun Eu vouă că acela care este mânios pe fratele său, acela este în pericolul judecății Lui. Și acela care îi va spune confratelui său, prostule, acela va fi în pericol în fața consiliului; iar cel care va zice, tu, nebunule, acela va fi în pericolul focului din iad.

23 De aceea, dacă vei veni la Mine sau vei dori să vii la Mine și îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta—

24 Fă-ți drum către fratele tău și mai întâi împacă-te cu fratele tău, și vino apoi la Mine cu inima deschisă, și Eu te voi primi.

25 Fii de acord cu dușmanul tău repede atunci când ești pe cale cu el, ca nu cumva să te prindă în orice moment și să te arunce în închisoare.

26 Adevărat, adevărat îți spun Eu ție că nu vei putea ieși de acolo până când nu vei plăti până la ultima senină. Și în timp ce ești în închisoare, poți tu plăti măcar o senină? Adevărat, adevărat îți spun Eu ție: Nu.

27 Iată, este scris de către aceia din vechime că voi nu trebuie să comiteți adulter;

28 Dar Eu vă spun vouă că acela care se va uita la o femeie pentru a pofti după ea, acela deja a comis adulter în inima lui.

29 Iată, Eu vă dau vouă o poruncă, și anume ca voi să nu îngăduiți ca vreuna dintre acestea să intre în inima voastră;

30 Căci este mai bine ca voi să vă lepădați singuri de aceste lucruri atunci când vă veți lua crucea decât să fiți aruncați în iad.

31 A fost scris că acela care își va alunga nevasta va trebui să-i dea acesteia o scriere de divorț.

32 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că acela care-și va alunga nevasta, dacă nu este din cauza imoralității, va face ca ea să comită adulter; iar acela care se va căsători cu cea care este divorțată, acela va comite adulter.

33 Și iarăși este scris cum că voi nu trebuie să jurați strâmb, ci să împliniți jurămintele voastre către Domnul;

34 Dar adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, nu jurați deloc; nici pe cer, căci el este tronul lui Dumnezeu;

35 Nici pe pământ, căci acesta este așternutul picioarelor Lui;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

36 Nici să nu jurați voi pe capul vostru, căci voi nu
puteți să faceți nici un fir de păr să fie alb sau negru.

37 Ci faceți comunicarea voastră ca să fie: Da, da; Nu,
nu; căci orice ar fi mai mult decât aceasta este rău.

38 Și iată, este scris, ochi pentru ochi și dinte pentru
dinte;

39 Dar vă spun Eu vouă cum că voi nu va trebui să
înfrunțați răul, ci oricui vă va lovi peste obrazul vostru
drept aceluia să-i întoarceți, de asemenea, și celălalt
obraz;

40 Și dacă cineva vă va da în judecată după lege și vă va
lua haina, lăsați-l să vă ia și mantia;

41 Și dacă cineva vă va forța să mergeți cu el o milă,
mergeți cu el de două ori mai mult.

42 Dați-i celui ce vă cere și nu-l abandonați pe acela care
împrumută de la voi.

43 Și iată, iarăși este scris cum că voi trebuie să vă iubiți
aproapele și să vă urâți dușmanul;

44 Dar iată, vă spun Eu vouă, iubiți-vă dușmanii,
binecuvântați-i pe aceia care vă blestemă, faceți bine
acelora care vă urăsc și rugați-vă pentru aceia care se
folosesc de voi cu dispreț și vă persecută;

45 Pentru ca voi să puteți să fiți copiii Tatălui vostru care
este în ceruri; căci El face ca soarele Său să răsară peste
cei răi și peste cei buni.

46 De aceea, lucrurile acelea care au fost din vechime,
care au fost sub lege, prin Mine sunt ele toate împlinite.

47 Lucrurile vechi sunt terminate, iar toate lucrurile au
devenit noi.

48 De aceea, aș dori să fiți perfecți, tot așa cum sunt Eu
sau așa cum Tatăl vostru care este în ceruri este perfect.

Neither shalt thou swear by thy head, because thou
canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to
him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take away
thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love thy
neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies, bless
them that curse you, do good to them that hate you,
and pray for them who despitefully use you and perse-
cute you;

That ye may be the children of your Father who is in
heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on
the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have become
new.

Therefore I would that ye should be perfect even as I,
or your Father who is in heaven is perfect.

3 Nefi 13

- 1 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că Eu aş dori ca voi să faceţi daruri celor săraci; dar aveţi grijă să nu faceţi daruri în faţa oamenilor ca să fiţi văzuţi de ei; căci altfel voi nu veţi primi nici o răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.
- 2 De aceea, atunci când veţi face daruri, nu sunaţi din trâmbiţă înaintea voastră, aşa cum fac ipocriţii în sinagogi şi pe străzi pentru ca ei să aibă gloria oamenilor. Adevărat vă spun Eu vouă, ei îşi capătă răsplata.
- 3 Ci atunci când faceţi daruri, nu lăsaţi mâna stângă să ştie ce face mâna dreaptă;
- 4 Pentru ca darurile voastre să fie în ascuns; iar Tatăl vostru care vede în ascuns, El Însuşi vă va răsplăti pe faţă.
- 5 Iar atunci când voi vă rugaţi, nu faceţi ca ipocriţii, căci lor le place să se roage stând în picioare în sinagogile lor şi în colţurile străzilor pentru ca ei să poată fi văzuţi de către oameni. Adevărat vă spun Eu vouă, ei îşi capătă răsplata.
- 6 Dar voi, atunci când vă rugaţi, intraţi în cămăruşa voastră, iar când aţi închis uşa, rugaţi-vă Tatălui vostru care este în ascuns; iar Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti pe faţă.
- 7 Iar atunci când vă rugaţi, nu folosiţi repetări deşarte, la fel ca păgânii, căci aceştia cred că ei vor fi auziţi din cauza vorbelor lor multe.
- 8 De aceea, voi să nu fiţi la fel cu ei, căci Tatăl vostru ştie ce nevoi aveţi voi, chiar mai înainte de a I le cere Lui.
- 9 De aceea, în felul acesta să vă rugaţi voi: Tatăl nostru care eşti în ceruri, sfinţit fie numele Tău;
- 10 Facă-se voia Ta, precum e în cer, aşa şi pe pământ.
- 11 Şi iartă-ne nouă greşelile noastre, tot aşa cum noi iertăm greşiţilor noştri.
- 12 Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte pe noi de cel rău.
- 13 Căci a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, în vecii vecilor. Amin.
- 14 Căci dacă voi iertaţi oamenilor greşelile lor, atunci Tatăl vostru Ceresc, de asemenea, vă va ierta pe voi;
- 15 Dar dacă voi nu le iertaţi oamenilor greşelile lor, atunci nici Tatăl vostru nu vă va ierta greşelile voastre.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 Mai mult, atunci când voi postiți, nu fiți ca ipocriții cu fețele încruntate, căci aceștia își desfigurează fața pentru ca să apară în fața oamenilor cum că ei postesc. Adevărat vă spun Eu vouă, ei își au răsplata lor.

17 Ci voi, atunci când postiți, ungeți-vă capul și spălați-vă fața;

18 Pentru ca voi să nu apăreți în fața oamenilor cum că voi postiți, ci numai în fața Tatălui vostru, care este în ascuns; iar Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti vouă pe față.

19 Nu vă așterneți comori pe pământ, unde moliile și rugina le distrug și hoții pătrund și le fură;

20 Ci așterneți-vă comori în ceruri, unde nici moliile și nici rugina nu le distrug; și unde hoții nu pătrund și nici nu le fură.

21 Căci acolo unde sunt comorile voastre, tot acolo sunt și inimile voastre.

22 Lumina trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul vostru va fi sănătos, atunci trupul vostru întreg va fi plin de lumină.

23 Iar dacă ochiul vostru va fi rău, atunci trupul vostru întreg va fi plin de întuneric. De aceea, dacă lumina care este în trupul vostru va fi întuneric, cât de mare este acest întuneric!

24 Nici un om nu poate sluji la doi stăpâni; căci el ori îl va iubi pe unul și-l va urî pe celălalt ori, dacă nu, atunci el se va lega de unul și-l va disprețui pe celălalt. Voi nu-L puteți sluji pe Dumnezeu și pe Mamona.

25 Și acum s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte, El a privit către cei doisprezece pe care El îi alesese și le-a spus: Aduceți-vă aminte de cuvintele pe care Eu le-am spus. Căci iată, voi sunteți aceia pe care Eu i-am ales ca să slujească acestui popor. De aceea, vă spun Eu vouă, nu vă gândiți deloc la viața voastră, la ceea ce veți mânca sau veți bea; și nici la trupul vostru, la ce veți pune peste el. Nu este viața mai mult decât carnea, iar trupul mai mult decât veșmântul?

26 Priviți la păsările cerului, căci ele nu seamănă și nici nu culeg sau adună în grânare; și totuși, Tatăl vostru cerească le hrănește pe ele. Nu sunteți voi mult mai buni decât ele?

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

27 Care dintre voi frământându-se poate adăuga un cot la înălțimea sa?

28 Și de ce să vă îngrijați voi despre îmbrăcăminte? Gândiți-vă cum cresc crinii de pe câmpie; ei nici nu torc și nici nu țes;

29 Și totuși, așa vă spun Eu vouă că până și Solomon în toată slava lui nu a fost înveșmântat la fel ca unul dintre acești crini.

30 De aceea, dacă Dumnezeu înveșmântează în felul acesta iarba câmpiei, care astăzi este, iar mâine este aruncată în cuptor, tot astfel vă va înveșmânta El pe voi, dacă voi nu sunteți cu credința mică.

31 De aceea, nu fiți îngrijați, zicând, oare ce vom mânca noi sau, oare ce vom bea noi sau, cu ce ne vom îmbrăca noi?

32 Căci Tatăl vostru ceresc știe că voi aveți nevoie de toate aceste lucruri.

33 Dar căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate aceste lucruri vă vor fi date vouă.

34 De aceea, nu fiți îngrijați pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine va avea singură grijă de aceste lucruri. Îi ajunge zilei necazul ei.

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Nefi 14

- 1 Și acum, s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El s-a întors iarăși către mulțime și și-a deschis din nou gura către ei, zicând: Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, nu judecați ca să nu fiți judecați.
- 2 Căci cu judecata cu care voi judecați, tot cu aceea voi veți fi judecați; și cu măsura cu care voi măsurăți, tot cu aceea vi se va măsura.
- 3 Și de ce vedeți voi paiul care este în ochiul fratelui vostru, dar nu vedeți bârna care este în propriul vostru ochi?
- 4 Sau cum veți spune voi fratelui vostru: Lasă-mă să-ți scot paiul din ochiul tău—și iată, o bârnă este chiar în ochiul vostru?
- 5 Tu, ipocritule, aruncă-ți mai întâi bârna din ochiul tău; și apoi vei vedea tu limpede cum să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
- 6 Nu dați la câini ceea ce este sfânt; și nici nu vă aruncați mărgăritarele la porci ca ei să nu le calce în picioare și apoi să se întoarcă la voi și să vă sfășie.
- 7 Cere și ți se va da; caută și vei găsi; bate și ți se va deschide.
- 8 Căci oricine va cere va primi; iar acela care va căuta va găsi; iar aceluia care va bate i se va deschide.
- 9 Sau ce fel de om este acela care, atunci când fiul lui îi cere pâine, el îi dă o piatră?
- 10 Sau dacă el îi cere un pește, îi dă un șarpe?
- 11 Și atunci, dacă voi care sunteți răi știți cum să dați daruri copiilor voștri, cu cât mai mult va da Tatăl vostru care este în ceruri lucruri bune acelor care Îi cer Lui?
- 12 De aceea, toate lucrurile pe care voi doriți ca oamenii să vi le facă vouă, tot așa să le faceți voi lor, căci aceasta este legea și scrierile profeților.
- 13 Intrați prin poarta cea strâmtă; căci largă este poarta și lată este calea care duce la distrugere; și mulți vor fi aceia care se vor duce într-acolo.
- 14 Căci strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață; și puțini vor fi aceia care o găsesc.
- 15 Păziți-vă de profeții neadevărați care vin la voi în veșminte de oaie, dar care înăuntrul lor sunt lupi răpitori.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 Voi îi veți cunoaște pe ei după roadele lor. Culeg
oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini?
17 Tot astfel fiecare pom bun face fructe bune, iar
pomul cel rău face fructe rele.
18 Un pom bun nu poate face fructe rele, iar un pom rău
nu poate face fructe bune.
19 Fiecare pom care nu aduce fructe bune este doborât
și aruncat în foc.
20 De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște voi pe ei.
21 Nu oricine care a Mi-a spus: Doamne, Doamne, va
intra în Împărăția cerului; ci acela care face voia Tatălui
Meu care este în ceruri.
22 Mulți vor zice către Mine în ziua aceea: Doamne,
Doamne, nu am profețit noi în numele Tău; și în
numele Tău am alungat noi diavoli; și în numele Tău am
făcut noi fapte minunate?
23 Și atunci le voi declara Eu lor: Eu nu v-am cunoscut
pe voi niciodată; plecați de la Mine, voi cei care faceți
nedreptăți.
24 De aceea, acela care va asculta de aceste spuse ale Mele
și le va înfăptui, pe acela îl voi asemăna Eu cu un om
înțelept care și-a zidit casa pe o stâncă—
25 Iar ploaia a căzut și potopurile au venit și vânturile au
suflat și au lovit casa aceea; și ea nu s-a dărâmat, căci a
fost zidită pe o stâncă.
26 Și fiecare care va asculta de aceste spuse ale Mele și
care nu le va înfăptui, va fi asemănat cu un om
nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip—
27 Iar ploaia a căzut și potopurile au venit și vânturile au
suflat și au lovit casa aceea; și ea a căzut; și mare a fost
căderea ei.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather
grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit;
but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a
corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn
down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall
enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the
will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we
not prophesied in thy name, and in thy name have cast
out devils, and in thy name done many wonderful
works?

And then will I profess unto them: I never knew you;
depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and
doeth them, I will liken him unto a wise man, who built
his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the
winds blew, and beat upon that house; and it fell not,
for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and
doeth them not shall be likened unto a foolish man,
who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the
winds blew, and beat upon that house; and it fell, and
great was the fall of it.

3 Nefi 15

- 1 Și acum s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat de spus acestea, El și-a aruncat ochii de jur-împrejur peste mulțime și a spus către ei: Iată, voi ați auzit aceste lucruri pe care Eu le-am propovăduit înainte de a Mă înălța la Tatăl Meu; de aceea, cel care își va aduce aminte de aceste lucruri spuse de Mine și care le va înfăptui, pe acela îl voi înălța Eu în ziua din urmă.
- 2 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a înțeles că erau unii printre ei care s-au minunat și s-au întrebat ce voia El cu legea lui Moise; căci ei nu au înțeles ceea ce El spusese că lucrurile vechi s-au terminat și că toate lucrurile au devenit noi.
- 3 Și El a spus către ei: Nu vă minunați că Eu v-am spus vouă că lucrurile vechi au trecut și că toate lucrurile au devenit noi.
- 4 Iată, vă spun Eu vouă că legea este împlinită, aceea care a fost dată lui Moise.
- 5 Iată, Eu sunt Acela care a dat legea; și Eu sunt Acela care am făcut un legământ cu poporul Meu Israel; de aceea, legea este împlinită în Mine, căci Eu am venit ca să îndeplinesc legea; de aceea ea are un sfârșit.
- 6 Iată, Eu nu îi distrug pe profeți, căci toate acelea care nu au fost împlinite pentru Mine, adevărat vă spun Eu vouă, că toate se vor împlini.
- 7 Și fiindcă Eu v-am spus vouă că lucrurile vechi s-au terminat, Eu nu distrug ceea ce a fost spus despre lucrurile care urmează să vină.
- 8 Căci iată, legământul pe care Eu l-am făcut cu poporul Meu nu este împlinit în întregime; dar legea care a fost dată lui Moise are un sfârșit în Mine.
- 9 Iată, Eu sunt legea și lumina. Priviți la Mine și îndurați până la capăt și atunci voi veți trăi; căci acela care îndură până la capăt îi voi da Eu viață veșnică.
- 10 Iată, Eu v-am dat vouă poruncile; de aceea, țineți poruncile Mele. Și acestea sunt legea și profeții, căci ei într-adevăr dau mărturie despre Mine.
- 11 Și acum s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a spus către cei doisprezece pe care El îi alese:

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

12 Voi sunteți ucenicii Mei; și voi sunteți o lumină
pentru acest popor, care sunt urmași ai casei lui Iosif.

13 Și iată, aceasta este țara moștenirii voastre; și Tatăl v-a
dat-o vouă.

14 Și niciodată nu Mi-a dat Mie Tatăl poruncă pentru ca
Eu să spun aceasta către frații voștri de la Ierusalim.

15 Și niciodată nu Mi-a dat Mie Tatăl poruncă pentru ca
Eu să le spun lor despre celelalte triburi ale casei lui
Israel, pe care Tatăl le-a condus afară din țară.

16 Numai atât Mi-a dat Tatăl poruncă să le spun lor:

17 Cum că Eu am alte oi care nu sunt din stâna aceasta;
pe ele, de asemenea, trebuie Eu să le aduc; și ele Îmi vor
auzi glasul; și atunci va fi numai o stână și un Păstor.

18 Și acum, din cauza încăpățănării și a necredinței, ei
nu au înțeles cuvântul Meu; de aceea, Mie Mi s-a
poruncit de către Tatăl să nu le mai spun nimic despre
acest lucru.

19 Dar adevărat vă spun Eu vouă cum că Tatăl Mi-a dat
Mie poruncă și Eu vă spun vouă cum că ați fost
despărțiți de ei din cauza nedreptății lor; de aceea, din
cauza nedreptății lor, ei nu știu despre voi.

20 Și iarăși, adevărat vă spun Eu vouă cum că pe celelalte
triburi le-a despărțit Tatăl de ei; și din cauza nedreptății
lor, ei nu știu despre ele.

21 Și adevărat vă spun Eu vouă cum că voi sunteți aceia
despre care Eu am spus: Alte oi am Eu care nu sunt din
stâna aceasta; pe ele, de asemenea, trebuie Eu să le aduc,
iar ele Îmi vor auzi glasul Meu; și atunci va fi numai o
stână și un Păstor.

22 Iar ei nu M-au înțeles pe Mine, căci au crezut că erau
neamurile; căci nu au înțeles că neamurile trebuia să se
convertească prin predicile lor.

23 Și ei nu M-au înțeles pe Mine când Eu am spus că Îmi
vor auzi glasul; și nu M-au înțeles pe Mine că neamurile
nu vor auzi niciodată glasul Meu—că Eu nu Mă voi
arăta lor, decât prin Duhul Sfânt.

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people,
who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and
the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me com-
mandment that I should tell it unto your brethren at
Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me com-
mandment that I should tell unto them concerning the
other tribes of the house of Israel, whom the Father
hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I
should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold;
them also I must bring, and they shall hear my voice;
and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief
they understood not my word; therefore I was com-
manded to say no more of the Father concerning this
thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath com-
manded me, and I tell it unto you, that ye were sepa-
rated from among them because of their iniquity; there-
fore it is because of their iniquity that they know not of
you.

And verily, I say unto you again that the other tribes
hath the Father separated from them; and it is because
of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I
said: Other sheep I have which are not of this fold; them
also I must bring, and they shall hear my voice; and
there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it
had been the Gentiles; for they understood not that the
Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall
hear my voice; and they understood me not that the
Gentiles should not at any time hear my voice—that I
should not manifest myself unto them save it were by
the Holy Ghost.

24 Dar iată, voi ați și auzit glasul Meu și M-ați și văzut pe Mine; și voi sunteți oile Mele; și voi sunteți numărați printre cei pe care Tatăl Mi i-a dat Mie.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 Nefi 16

- 1 Și adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că Eu mai am și alte oi care nu sunt din țara aceasta, și nici din țara Ierusalimului; și nici din altă parte a țării dimprejur unde Eu am fost ca să slujesc.
- 2 Căci aceia despre care Eu vă vorbesc sunt aceia care încă nu Mi-au auzit glasul; și nici nu M-am arătat Eu lor vreodată.
- 3 Dar Eu am primit poruncă de la Tatăl ca să mă duc la ei; iar ei Îmi vor auzi glasul și vor fi numărați printre oile Mele pentru ca să poată să fie numai o stână și un Păstor; de aceea, Eu Mă duc ca să Mă arăt lor.
- 4 Și Eu vă poruncesc vouă să scrieți cele spuse după ce Eu voi fi plecat pentru că, dacă se va întâmpla că poporul Meu de la Ierusalim, aceia care M-au văzut și care au fost cu Mine în slujirea Mea, nu-L vor întreba pe Tatăl în numele Meu pentru ca să poată primi o cunoaștere despre voi prin Duhul Sfânt, precum și despre celelalte triburi pe care ei nu le cunosc, pentru ca aceste spuse pe care voi le veți scrie să fie păstrate și să fie arătate neamurilor, pentru ca prin plenitudinea neamurilor, rămășița seminției lor, aceia care vor fi împrăștiți pe fața pământului din cauza necredinței lor să poată fi convinși sau să poată fi aduși la cunoașterea Mea, a Mântuitorului lor.
- 5 Iar apoi îi voi aduna Eu pe ei din cele patru colțuri ale lumii; iar apoi Eu voi împlini legământul pe care Tatăl l-a făcut cu tot poporul casei lui Israel.
- 6 Și binecuvântate sunt neamurile datorită credinței lor în Mine, în Duhul Sfânt, care le poartă lor mărturie despre Mine și despre Tatăl.
- 7 Iată, datorită credinței lor în Mine, a zis Tatăl, și din cauza necredinței tale, o, casă a lui Israel, în ziua din urmă adevărul va ajunge până la neamuri pentru ca plenitudinea acestor lucruri să fie făcută cunoscută lor.

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

8 Dar vai, a zis Tatăl, de cei necredincioși dintre neamuri—căci în ciuda faptului că ei au venit pe fața acestei țări și au împraștiat poporul Meu, care este din casa lui Israel; iar poporul Meu, care este din casa lui Israel, a fost alungat dintre ei și a fost călcat în picioare de către ei;

9 Și datorită îndurării Tatălui față de neamuri și din cauza judecății Tatălui pentru poporul Meu, care este din casa lui Israel, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că, după toate acestea, și Eu am făcut ca poporul Meu, care este din casa lui Israel, să fie pedepsit și lovit și ucis și alungat dintre ei și să fie urât de către ei și să devină o pricină de șușoteli și de batjocură printre ei—

10 Și astfel a poruncit Tatăl ca Eu să vă spun vouă: Și în ziua aceea când neamurile vor păcătui împotriva Evangheliei Mele și vor respinge plenitudinea Evangheliei Mele și se vor înălța în mândria inimilor lor deasupra tuturor națiunilor și deasupra tuturor oamenilor de pe întregul pământ, și vor fi plini de tot felul de minciuni și de înșelăciuni și de răutăți și de tot felul de ipocrizie și de crime și de vicleșuguri preoțești și de curvie și de lucruri abominabile secrete; și dacă ei vor face toate aceste lucruri și vor respinge plenitudinea Evangheliei Mele, iată, spune Tatăl, Eu voi lua plenitudinea Evangheliei Mele de la ei.

11 Iar apoi Îmi voi aduce aminte de legământul pe care Eu l-am făcut cu poporul Meu, o, casă a lui Israel; și voi aduce Eu Evanghelia Mea la el.

12 Și Eu îți voi arăta ție, o, casă a lui Israel, că neamurile nu vor avea putere asupra ta; dar Eu Îmi voi aduce aminte de legământul pe care Eu l-am făcut cu tine, o, casă a lui Israel, și voi veți ajunge la cunoașterea plenitudinii Evangheliei Mele.

13 Dar dacă neamurile se vor pocăi și se vor întoarce la Mine, spune Tatăl, iată, ele vor fi numărate printre oamenii Mei, o, casă a lui Israel.

14 Iar Eu nu voi suferi ca poporul Meu, care este din casa lui Israel, să meargă printre ei și să-i doboare, spune Tatăl.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

15 Dar dacă ei nu se vor întoarce la Mine și nu vor asculta de glasul Meu, atunci Eu voi suferi, da Eu voi suferi ca poporul Meu, o, casă a lui Israel, ca ei să meargă printre ei și să-i doboare; iar ei vor fi ca sarea care și-a pierdut gustul, care nu este bună de nimic decât să fie aruncată și să fie călcată în picioare de către poporul Meu, o, casă a lui Israel.

16 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, astfel Mi-a poruncit Mie Tatăl—ca Eu să dau acestui popor această țară ca moștenire.

17 Iar apoi cuvintele profetului Isaia vor fi împlinite, care spun:

18 Străjile tale își vor ridica glasul; cu glasurile laolaltă vor cânta ei, căci ei vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul.

19 Izbucniți în bucurie, cântați împreună, voi, locuri părăsite ale Ierusalimului; căci Domnul a alinat poporul Său; El a mântuit Ierusalimul.

20 Domnul Și-a dezvăluit brațul Său sfânt în fața ochilor tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea Salvarea lui Dumnezeu.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3 Nefi 17

- 1 Iată, acum s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte, El a privit iarăși în jur în mulțime și le-a spus: Iată, timpul Meu este aproape.
- 2 Eu văd că voi sunteți slabi, că nu puteți înțelege voi toate cuvintele Mele pe care Tatăl Mi-a poruncit să vi le vorbi la timpul acesta.
- 3 De aceea, duceți-vă la casele voastre și gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus; și întrebați-L pe Tatăl, în numele Meu, pentru ca voi să puteți înțelege și să vă pregătiți mințile pentru ziua de mâine; iar Eu voi veni iarăși la voi.
- 4 Dar acum Eu mă duc la Tatăl, precum și ca să Mă arăt triburilor cele pierdute ale Israelului, căci ele nu sunt pierdute pentru Tatăl, căci El știe încotro le-a îndreptat El pe ele.
- 5 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit astfel, El iarăși Și-a aruncat privirea în jur prin mulțime și a văzut că ei erau în lacrimi și priveau fix către El ca și cum ar fi vrut să-L roage pe El să stea puțin mai mult cu ei.
- 6 Iar El le-a spus: Iată, din adâncurile inimii sunt plin de îndurare pentru voi.
- 7 Aveți pe vreunii dintre voi care sunt bolnavi? Aduceți-i aici. Aveți voi pe vreunii care sunt infirmi sau orbi sau șchiopi sau mutilați sau leproși sau care sunt zbârciți sau care sunt surzi sau care sunt în suferință de orice fel? Aduceți-i pe ei aici și Eu îi voi vindeca pe ei, căci Eu Mă îndur de voi; adâncurile inimii Mele sunt pline de îndurare.
- 8 Căci Eu văd că vreți ca Eu să vă arăt ce le-am făcut fraților voștri la Ierusalim, căci Eu văd credința voastră că este destulă pentru ca Eu să vă vindec.
- 9 Și s-a întâmplat că atunci când El a vorbit astfel, toată mulțimea, în acord, s-a dus cu bolnavii săi și cu cei în suferință și cu cei infirmi și cu cei orbi și cu cei muți și cu toți cei care erau în suferință de orice fel; iar El i-a vindecat pe aceștia, pe fiecare dintre ei, cum au fost aduși unul câte unul la El.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Iar ei cu toții, cei care au fost vindecați, precum și cei care erau sănătoși, s-au plecat la picioarele Lui și L-au preamărit; și atât de mulți câți au putut veni din mulțime I-au sărutat picioarele, într-atât, încât ei I-au spălat picioarele Lui cu lacrimile lor.

11 Și s-a întâmplat că El le-a poruncit să fie aduși pruncii lor.

12 Iar ei și-au adus pruncii și i-au așezat jos pe pământ în jurul Lui și Isus a stat în mijloc; și mulțimea s-a dat deoparte până când toți au fost aduși la El.

13 Și s-a întâmplat că atunci când toți au fost aduși, iar Isus a stat în mijloc, El a dat poruncă mulțimii să îngenuncheze la pământ.

14 Și s-a întâmplat că atunci când ei au îngenuncheat la pământ, Isus a gemut în sinea Lui și a zis: Tată, Eu sunt tulburat din cauza ticăloșiei poporului din casa lui Israel.

15 Și atunci când El a spus aceste cuvinte, El, de asemenea, a îngenuncheat la pământ; și iată, El S-a rugat către Tatăl, iar lucrurile despre care El S-a rugat nu pot fi scrise, iar mulțimea care L-a auzit a depus mărturie.

16 Și în felul acesta au depus ei mărturie: Niciodată mai înainte n-a văzut ochiul și n-a auzit urechea lucruri atât de mari și minunate ca acelea pe care noi le-am văzut și le-am auzit spuse de Isus către Tatăl;

17 Și nici o limbă nu poate vorbi; și nici nu poate fi scris de nici un om; și nici inimile oamenilor nu pot să conceapă lucruri atât de mari și minunate ca acelea pe care noi le-am văzut și le-am auzit spuse de Isus; și nimeni nu poate concepe bucuria care ne-a umplut sufletele noastre la timpul când L-am auzit pe El rugându-se Tatălui pentru noi.

18 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat să Se roage Tatălui, El S-a ridicat; și bucuria mulțimii era atât de mare, încât ei erau copleșiți.

19 Și s-a întâmplat că Isus a vorbit către ei și le-a cerut să se ridice.

20 Și ei s-au ridicat de la pământ; iar El le-a spus: Binecuvântați sunteți voi datorită credinței voastre. Și acum iată, bucuria Mea este deplină.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 Și atunci când El a spus aceste cuvinte, El a plâns, iar mulțimea a depus mărturie despre aceasta, iar El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat și S-a rugat Tatălui pentru ei.

22 Și atunci când El a făcut aceasta, El iarăși a plâns;

23 Și a spus mulțimii, zicându-le: Iată-i pe cei mici ai voștri.

24 Și cum ei s-au uitat ca să vadă, ei și-au aruncat ochii către cer și au văzut cerul deschizându-se și au văzut îngeri pogorându-se din cer ca și cum ar fi fost în mijlocul focului; și ei au coborât și i-au înconjurat pe cei mici și erau înconjurați de foc; iar îngerii le-au slujit lor.

25 Iar mulțimea a văzut și a auzit și a depus mărturie; și ei știu că mărturia lor este adevărată, căci ei toți au văzut și au auzit, fiecare om pentru el însuși; și ei erau în număr de aproape două mii cinci sute de suflete; care constau din bărbați, femei și copii.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 Nefi 18

- 1 Și s-a întâmplat că Isus a poruncit ucenicilor Săi să aducă la El niște pâine și vin.
- 2 Și în timp ce ei s-au dus după pâine și vin, El a poruncit mulțimii să se așeze jos pe pământ.
- 3 Iar atunci când ucenicii au venit cu pâine și cu vin, El a luat din pâine și a rupt-o și a binecuvântat-o; și le-a dat ucenicilor și le-a poruncit să mănânce.
- 4 Iar atunci când ei au mâncat și au fost sătui, El a poruncit ca să le-o dea mulțimii.
- 5 Iar atunci când mulțimea a mâncat și a fost sătulă, El a spus către ucenici: Iată, unul dintre voi va fi rânduit, iar lui îi voi da Eu puterea să rupă pâinea și să o binecuvânteze și să o dea poporului Bisericii Mele, tuturor aceluia care vor crede și care se vor boteza în numele Meu.
- 6 Și lucrul acesta trebuie să-l faceți voi întotdeauna așa precum am făcut Eu, așa cum Eu am rupt pâinea și am binecuvântat-o și v-am dat-o vouă.
- 7 Și aceasta o veți face voi în amintirea trupului Meu pe care Eu vi l-am arătat vouă. Și aceasta va fi o mărturie către Tatăl, că voi vă aduceți întotdeauna aminte de Mine. Și dacă voi vă veți aduce aminte întotdeauna de Mine, atunci voi veți avea Spiritul Meu cu voi.
- 8 Și s-a întâmplat că atunci când El a spus aceste cuvinte, a poruncit ucenicilor Săi să ia din vinul din cupă și să bea din el și ca ei, de asemenea, să dea mulțimii să bea din el.
- 9 Și s-a întâmplat că ei au făcut astfel și au băut din el și s-au săturat; și au dat mulțimii, iar aceasta a băut și s-a săturat.
- 10 Iar atunci când ucenicii au făcut aceasta, Isus le-a spus: Binecuvântați sunteți voi pentru lucrul acesta pe care voi l-ați făcut, căci aceasta împlinește poruncile Mele; și aceasta depune mărturie către Tatăl cum că voi vreți să faceți ceea ce Eu v-am poruncit.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 Și lucrul acesta va trebui să-l faceți voi întotdeauna acelor care se pocăiesc și care sunt botezați în numele Meu; și va trebui să faceți aceasta în amintirea sângelui Meu, pe care Eu L-am vărsat pentru voi, pentru ca voi să depuneți mărturie Tatălui, că voi vă aduceți aminte întotdeauna de Mine. Și dacă vă veți aduce aminte întotdeauna de Mine, atunci voi veți avea cu voi Spiritul Meu.

12 Și Eu vă dau vouă porunca să faceți aceste lucruri. Și dacă veți face întotdeauna aceste lucruri, atunci binecuvântați sunteți voi, căci sunteți zidiți pe stânca Mea.

13 Dar aceia dintre voi care vor face mai mult sau mai puțin decât acestea, ei nu sunt zidiți pe stânca Mea, ci sunt zidiți pe o temelie de nisip; iar atunci când ploaia cade și potopurile vin și vânturile bat și-i lovesc pe ei, atunci ei vor cădea, iar porțile iadului sunt gata deschise ca să-i primească.

14 De aceea, binecuvântați sunteți voi dacă veți ține poruncile Mele pe care Tatăl Mi le-a poruncit Mie ca Eu să vi le dau vouă.

15 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, voi trebuie să vegheați și să vă rugați întotdeauna ca să nu fiți ispitiți de către diavol și să nu fiți înrobiți de către el.

16 Și tot așa cum Eu M-am rugat printre voi, tot așa voi trebuie să vă rugați în Biserica Mea, cu poporul Meu care se pocăiește și se botează în numele Meu. Iată, Eu sunt lumina; Eu am dat un exemplu pentru voi.

17 Și s-a întâmplat că după ce Isus a spus aceste cuvinte către ucenici, El iarăși s-a întors către mulțime și le-a spus:

18 Iată, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, trebuie să vegheați și să vă rugați întotdeauna, ca să nu fiți duși în ispită; căci Satana dorește să vă aibă pe voi ca să vă cearnă ca pe făină.

19 De aceea, voi trebuie întotdeauna să vă rugați la Tatăl în numele Meu.

20 Și orice veți cere voi de la Tatăl în numele Meu, care este drept, crezând că voi veți primi, iată, lucrul acesta vă va fi dat vouă.

21 Rugați-vă în familiile voastre la Tatăl, întotdeauna în numele Meu, pentru ca nevestele și copiii voștri să poată fi binecuvântați.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

- 22 Și iată, voi trebuie să vă adunați laolaltă adeseori; și nu trebuie să opriți pe nimeni de a veni la voi atunci când vă adunați laolaltă, ci să-i lăsați pe ei să vină la voi și să nu-i opriți.
- 23 Iar voi trebuie să vă rugați pentru ei și să nu-i alungați; și dacă se va întâmpla ca ei să vină la voi deseori, voi trebuie să vă rugați pentru ei către Tatăl, în numele Meu.
- 24 De aceea, țineți sus lumina, pentru ca aceasta să lumineze lumea. Iată, Eu sunt lumina pe care voi o veți ține înălțată—ceea ce voi M-ați văzut pe Mine că fac. Iată, voi M-ați văzut pe Mine cum Eu M-am rugat către Tatăl, iar voi ați fost martori la aceasta.
- 25 Și voi vedeți că Eu am poruncit ca nimeni dintre voi să nu plece, ci v-am poruncit ca să veniți la Mine pentru ca să puteți simți și vedea; tot astfel trebuie să faceți voi în lume; și acela care va încălca această poruncă va suferi el însuși să fie dus în ispită.
- 26 Și acum s-a întâmplat că după ce Isus a vorbit aceste cuvinte, El iarăși Și-a întors privirea la ucenicii pe care El îi alesese și a spus către ei:
- 27 Iată, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, Eu vă dau vouă o altă poruncă, iar după aceea Eu trebuie să Mă duc la Tatăl pentru ca să împlinesc alte porunci pe care El Mi le-a dat Mie.
- 28 Și acum iată, aceasta este porunca pe care Eu v-o dau vouă, ca voi să nu lăsați pe nimeni a se împărtăși cu știință din trupul Meu și din sângele Meu fiind nedemn, atunci când voi le veți sluji pe acestea;
- 29 Căci acela care nevrednic va mânca și va bea din trupul și din sângele Meu, acela va mânca și va bea osânda sufletului său; de aceea, dacă știți că un om este nevrednic să mănânce și să bea trupul și sângele Meu, voi trebuie să-i interziceți lui aceasta.
- 30 Cu toate acestea, nu trebuie să-l alungați pe acesta dintre voi, ci să-i slujiți lui și să vă rugați pentru el la Tatăl, în numele Meu; iar dacă se va întâmpla ca el să se pocăiască și să se boteze în numele Meu, atunci voi să-l primiți și să-i slujiți lui din trupul și sângele Meu.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

31 Dar dacă nu se pocăiește, atunci el să nu fie numărat printre poporul Meu pentru ca el să nu distrugă poporul Meu, căci iată, Eu Îmi cunosc oile Mele și ele sunt numărate.

32 Cu toate acestea, voi să nu-l alungați pe el afară din sinagogi sau din locurile voastre de rugăciune, căci unuia ca el trebuie să continuați voi să-i slujiți; căci voi nu știți dacă ei nu se vor întoarce și se vor pocăi și vor veni la Mine cu toată inima, iar Eu îi voi tămădui; iar voi să fiți mijlocul prin care Salvarea să le fie adusă lor.

33 De aceea, păstrați aceste cuvinte pe care Eu vi le-am poruncit pentru ca voi să nu ajungeți sub condamnare; căci vai de acela pe care Tatăl îl condamnă.

34 Și Eu vă dau vouă aceste porunci din cauza certurilor care au fost între voi. Și binecuvântați sunteți voi dacă nu aveți nici o ceartă între voi.

35 Și acum, Eu Mă duc la Tatăl, căci este potrivit ca Eu să Mă duc la Tatăl de dragul vostru.

36 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat de spus acestea, El i-a atins cu mâna Sa pe Ucenicii pe care El îi alesese, unul câte unul, chiar până când El i-a atins pe toți; și El le-a vorbit în timp ce-i atingea.

37 Iar mulțimea nu a auzit cuvintele pe care El le-a spus, de aceea, nu a depus mărturie; dar Ucenicii au depus mărturie cum că El le-a dat lor putere ca să dea Duhul Sfânt. Iar eu vă voi arăta vouă mai încolo cum că această mărturie este adevărată.

38 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a atins pe toți, un nor a venit și a acoperit mulțimea încât ei nu au putut să-L vadă pe Isus.

39 Și în timp ce erau acoperiți, Isus a plecat de la ei și S-a ridicat la ceruri. Iar Ucenicii au văzut și au depus mărturie cum că El S-a ridicat iarăși la ceruri.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Nefi 19

- 1 Și acum s-a întâmplat că atunci când Isus S-a înălțat la ceruri, mulțimea s-a împrăștiat; și fiecare om și-a luat nevasta și copiii și s-a întors la casa lui.
- 2 Și s-a dus zvonul în popor imediat, chiar înainte de a se fi făcut întuneric, cum că mulțimea L-a văzut pe Isus și că El le-a slujit lor și că El Se va arăta iarăși mulțimii în ziua următoare.
- 3 Da, și chiar toată noaptea au umblat zvonuri despre Isus; și acestea au umblat în popor atât de mult încât mulți au fost aceia, da, un număr foarte mare, care au lucrat nespuse de mult toată noaptea pentru ca să poată fi a doua zi în locul în care Isus trebuia să Se arate mulțimii.
- 4 Și s-a întâmplat că în ziua următoare, când mulțimea era adunată laolaltă, iată, Nefi, și fratele lui pe care El îl ridicase din morți, al cărui nume era Timotei, precum și, de asemenea, fiul lui, al cărui nume era Ionas, și, de asemenea, Matoni și Matoniha, fratele lui, și Cumen și Cumenonhi, și Ieremia și Șemnon și Ionas și Zedechia și Isaia—acum acestea erau numele ucenicilor pe care Isus îi alesese—și s-a întâmplat că ei au înaintat și au stat în mijlocul mulțimii.
- 5 Și iată, mulțimea era atât de mare încât ei au făcut ca aceasta să fie despărțită în douăsprezece grupuri.
- 6 Iar cei doisprezece au predicat mulțimii; și iată, ei au făcut ca mulțimea să îngenuncheze pe fața pământului și să se roage Tatălui în numele lui Isus.
- 7 Iar ucenicii, de asemenea, s-au rugat Tatălui în numele lui Isus. Și s-a întâmplat că ei s-au ridicat și au slujit poporului.
- 8 Și atunci când ei au slujit cu aceleași cuvinte pe care Isus le spusese—nimic nefiind diferit de cuvintele pe care Isus le spusese—iată, ei iarăși au îngenuncheat și s-au rugat Tatălui în numele lui Isus.
- 9 Și ei s-au rugat pentru ceea ce doreau cel mai mult; și ei au dorit ca Duhul Sfânt să le fie dat lor.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

10 Și după ce s-au rugat astfel, ei s-au coborât la malul
apei, iar mulțimea a mers după ei.

11 Și s-a întâmplat că Nefi s-a coborât în apă și a fost
botezat.

12 Și el a ieșit din apă și a început să boteze. Și el i-a
botezat pe toți aceia pe care Isus îi alesese.

13 Și s-a întâmplat că atunci când ei au fost botezați cu
toții și au ieșit afară din apă, Duhul Sfânt s-a pogorât
peste ei, iar ei au fost umpluți cu Duh Sfânt și cu foc.

14 Și iată, ei au fost încercuiți de jur-împrejur ca și cum
ar fi fost de foc; și acesta s-a pogorât din ceruri, iar
mulțimea a fost martoră la aceasta și a depus mărturie;
iar îngeri s-au pogorât din ceruri și le-au slujit lor.

15 Și s-a întâmplat că în timp ce îngerii le slujeau
Ucenicilor, iată, Isus a venit și a stat în mijlocul lor și le-a
slujit lor.

16 Și s-a întâmplat că El a vorbit către toți cei din
mulțime și le-a poruncit să îngenuncheze iarăși la
pământ, și ucenicilor, de asemenea, să îngenuncheze la
pământ.

17 Și s-a întâmplat că atunci când ei toți au
îngenuncheat la pământ, El le-a poruncit ucenicilor să
se roage.

18 Și iată, ei au început să se roage; și s-au rugat lui Isus,
numindu-L pe El Domnul lor și Dumnezeu lor.

19 Și s-a întâmplat că Isus a plecat din mijlocul lor și s-a
dus ceva mai departe de ei și s-a aplecat la pământ și a
spus:

20 Tată, Eu Îți mulțumesc Ție pentru că Tu ai dat
Duhul Sfânt acestora pe care Eu i-am ales; și datorită
credinței lor în Mine i-am ales Eu pe ei din lume.

21 Tată, Eu Te rog pe Tine ca Tu să dai Duhul Sfânt
tuturor acelor care vor crede în cuvintele lor.

22 Tată, Tu le-ai dat lor Duhul Sfânt pentru că ei cred în
Mine; și Tu vezi că ei cred în Mine pentru că Tu îi auzi
pe ei, iar ei se roagă la Mine; și ei se roagă la Mine pentru
că Eu sunt cu ei.

And when they had thus prayed they went down
unto the water's edge, and the multitude followed
them.

And it came to pass that Nephi went down into the
water and was baptized.

And he came up out of the water and began to bap-
tize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and
had come up out of the water, the Holy Ghost did fall
upon them, and they were filled with the Holy Ghost
and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by
fire; and it came down from heaven, and the multitude
did witness it, and did bear record; and angels did come
down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were minis-
tering unto the disciples, behold, Jesus came and stood
in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude,
and commanded them that they should kneel down
again upon the earth, and also that his disciples should
kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt
down upon the earth, he commanded his disciples that
they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray
unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the
midst of them, and went a little way off from them and
bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy
Ghost unto these whom I have chosen; and it is because
of their belief in me that I have chosen them out of the
world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost
unto all them that shall believe in their words.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because
they believe in me; and thou seest that they believe in
me because thou hearest them, and they pray unto me;
and they pray unto me because I am with them.

23 Și acum, Tată, Eu Mă rog Ție pentru ei, precum și pentru toți aceia care vor crede în cuvintele lor pentru ca ei să poată crede în Mine, pentru ca Eu să fiu în ei, tot așa cum Tu Tată, ești în Mine, pentru ca Noi să putem să fim unul.

24 Și s-a întâmplat că după ce Isus s-a rugat astfel la Tatăl, El a venit la ucenici și, iată, ei încă au continuat fără întrerupere să se roage la El; și ei nu au spus mai multe cuvinte, căci lor le fusese dat ca să se roage și ei au fost plini de dorință.

25 Și s-a întâmplat că Isus i-a binecuvântat pe ei în timp ce se rugau la El; și fața Lui le-a zâmbit lor și lumina feței Lui i-a luminat pe ei; și iată, ei au fost tot atât de albi ca și fața și ca veșmintele lui Isus; și iată, albul de acolo a întrecut orice alb, da, căci nu putea să existe nimic pe pământ atât de alb ca albul acela.

26 Și Isus le-a spus: Continuați să vă rugați; cu toate acestea, ei nu încetaseră să se roage.

27 Și El s-a întors iarăși de la ei și s-a dus ceva mai departe și s-a plecat la pământ; și El iarăși s-a rugat la Tatăl, zicând:

28 Tată, Îți mulțumesc Ție pentru că Tu i-ai purificat pe aceia pe care Eu i-am ales datorită credinței lor; și Eu Mă rog pentru ei, precum și pentru aceia care vor crede în cuvintele lor, pentru ca ei să fie purificați în Mine prin credință în cuvintele lor, tot așa cum ei sunt purificați în Mine.

29 Tată, Eu nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Tu Mi i-ai dat Mie din lume datorită credinței lor, pentru ca ei să fie purificați în Mine, pentru ca Eu să pot să fiu în ei, tot așa cum Tu, Tată, ești în Mine, pentru ca Noi să putem să fim unul, pentru ca Eu să fiu slăvit în ei.

30 Iar atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a venit iarăși la ucenicii Săi; și iată, ei s-au rugat neclintiți, fără întrerupere, la El; iar El iarăși le-a zâmbit; și iată, ei erau albi la fel ca și Isus.

31 Și s-a întâmplat că El iarăși s-a dus ceva mai departe și s-a rugat la Tatăl;

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

- 32 Și limba nu poate să spună cuvintele pe care El le-a spus atunci când s-a rugat; și nici nu pot să fie scrise de către om aceste cuvinte pe care El le-a spus atunci când s-a rugat.
- 33 Iar mulțimea a auzit și a depus mărturie; iar inimile lor erau deschise și ei au înțeles în inimile lor cuvintele pe care El le-a spus atunci când s-a rugat.
- 34 Cu toate acestea, atât de mari și minunate erau cuvintele acelea pe care El le-a spus atunci când s-a rugat, încât ele nu pot fi scrise și nici nu pot fi rostite de către om.
- 35 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat să se roage, El a venit iarăși la ucenici și a spus către ei: O atât de mare credință n-am văzut Eu niciodată printre toți iudeii; de aceea Eu nu am putut să le arăt lor minuni atât de mari, din cauza necredinței lor.
- 36 Adevărat vă spun Eu vouă, nu este nimeni printre ei care să fi văzut lucruri atât de mari ca acelea pe care voi le-ați văzut; și nici să fi auzit lucruri atât de mari ca acelea pe care voi le-ați auzit.
- And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.
- And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.
- Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.
- And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.
- Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Nefi 20

- 1 Și s-a întâmplat că El a poruncit mulțimii să înceteze să se roage; și, de asemenea, Ucenicilor Săi. Și El le-a poruncit lor să nu înceteze să se roage în inimile lor.
- 2 Și El le-a poruncit să se ridice și să stea în picioare. Iar ei s-au ridicat și au stat în picioare.
- 3 Și s-a întâmplat că El a rupt iarăși pâinea și a binecuvântat-o și a dat-o Ucenicilor ca să mănânce.
- 4 Iar atunci când ei au mâncat, El le-a poruncit ca ei să rupă pâinea și să o dea mulțimii.
- 5 Iar atunci când ei au dat mulțimii, El, de asemenea, le-a dat lor vin ca să bea și le-a poruncit ca ei să dea mulțimii.
- 6 Acum, ucenicii, precum și mulțimea nu aduseseră deloc nici pâine și nici vin;
- 7 Dar El cu adevărat le-a dat lor pâine ca să mănânce și vin ca să bea.
- 8 Și El le-a spus: Cel care va mânca din pâinea aceasta va mânca din trupul Meu pentru sufletul său; iar acela care va bea din vinul acesta va bea din sângele Meu pentru sufletul său; iar sufletul lui nu va flămânzi și nu va înseta niciodată, ci va fi sătul.
- 9 Acum, când mulțimea a mâncat și a băut, iată, ei au fost umpluți de Spirit; și au strigat într-un singur glas și au adus laude lui Isus, pe care ei L-au văzut și L-au auzit.
- 10 Și s-a întâmplat că, atunci când au adus cu toții laude lui Isus, El a spus către ei: Iată, Eu acum Îmi termin porunca pe care Tatăl Mi-a dat-o Mie în legătură cu acest popor care este o rămășiță a casei lui Israel.
- 11 Voi să vă aduceți aminte că Eu v-am vorbit vouă și că v-am spus că atunci când cuvintele lui Isaia se vor împlini—iată, ele sunt scrise, voi le aveți în fața voastră, de aceea cercetați-le—
- 12 Și adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că atunci când ele vor fi împlinite, atunci se va împlini legământul pe care Tatăl l-a făcut cu poporul Său, o, casă a lui Israel.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 Iar după aceea, cei rămași care vor fi împrăștiați pe toată fața pământului se vor aduna de la răsărit și de la apus și de la miazăzi și de la miazănoapte; și ei vor fi aduși la cunoașterea Domnului Dumnezeului lor, Cel care i-a mântuit pe ei.

14 Iar Tatăl Mi-a poruncit Mie ca să vă dau vouă această țară ca s-o aveți ca moștenire.

15 Și vă spun Eu vouă că dacă neamurile nu se vor pocăi după binecuvântarea pe care o vor primi după ce ele vor împrăștia pe poporul Meu—

16 Atunci voi, care sunteți rămășița casei lui Iacov, vă veți duce printre ei, și voi veți fi în mijlocul lor, care vor fi mulți; și veți fi printre ei ca un leu printre animalele pădurii și ca un leu tânăr printre turmele de oi, care dacă trece printre ele le fugărește și le sfâșie în bucăți și nimeni nu le poate salva.

17 Mâna ta se va ridica asupra dușmanilor tăi și toți dușmanii tăi vor fi alungați.

18 Iar Eu voi aduna pe poporul Meu tot așa cum omul își adună snopii de grâu pe pământ.

19 Căci Eu voi face coarne de fier și cizme de aramă poporului Meu cu care Domnul a făcut un legământ. Iar voi îi veți sfărâma în bucăți pe mulți oameni; iar Eu voi sfinți câștigurile lor pentru Domnul și avuțiile lor pentru Domnul întregului pământ. Și iată, Eu sunt Acela care va face lucrul acesta.

20 Și se va întâmpla, spune Tatăl, că sabia dreptății Mele va atârna asupra lor în ziua aceea; și dacă ei nu se vor pocăi, atunci ea va cădea asupra lor, a spus Tatăl, da, chiar și asupra tuturor popoarelor neamurilor.

21 Și se va întâmpla că Eu voi întemeia poporul Meu, o, casă a lui Israel.

22 Și iată, Eu voi întemeia acest popor în țara aceasta, pentru împlinirea legământului pe care Eu l-am făcut cu Tatăl vostru, Iacov; și acesta va fi un Nou Ierusalim. Iar puterile cerului vor fi în mijlocul acestui popor; da, chiar și Eu voi fi în mijlocul vostru.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

23 Iată, Eu sunt Acela despre care Moise a vorbit, spunând: Un profet vă va înălța vouă Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri, un profet asemănător cu mine; pe El să-L ascultați voi în toate lucrurile pe care El vi le va spune vouă. Și se va întâmpla că orice suflet care nu-l va auzi pe acel profet va fi alungat din mijlocul poporului.

24 Adevărat vă spun Eu vouă, da, și toți profeții de la Samuel și aceia care au urmat după el, toți aceia care au vorbit au adus mărturie despre Mine.

25 Și iată, voi sunteți copiii profeților; și voi sunteți din casa lui Israel; și voi sunteți aceia pentru care Tatăl a făcut un legământ cu părinții voștri, zicând către Avraam: Și în seminția ta vor fi toate neamurile pământului binecuvântate.

26 Tatăl înălțându-Mă pe Mine în primul rând pentru voi, și M-a trimis pe Mine ca să vă binecuvânteț pe voi, aducând înapoi pe fiecare dintre voi care a pornit pe drumul nedreptăților; și aceasta pentru că voi sunteți copiii legământului—

27 Și după ce ați fost binecuvântați, atunci Tatăl a împlinit legământul pe care El l-a făcut cu Avraam, zicând: În seminția ta vor fi toate neamurile pământului binecuvântate—prin vărsarea Duhului Sfânt prin Mine asupra neamurilor, care binecuvântare asupra neamurilor îi va face pe aceștia puternici asupra tuturor pentru împrăștierea poporului Meu, o, casa a lui Israel.

28 Și ei vor fi o pacoste peste poporul acestei țări. Cu toate acestea, atunci când ei vor fi primit plenitudinea Evangheliei Mele, atunci, dacă ei își vor împietri inimile împotriva Mea, Eu voi întoarce nedreptățile lor asupra capului lor, a spus Tatăl.

29 Și Eu Îmi voi aduce aminte de legământul pe care l-am făcut cu poporul Meu; și Eu M-am legat cu el cum că Eu îl voi aduna pe el împreună la timpul ales de Mine; cum că Eu îi voi da iarăși țara părinților lor ca moștenire, care este țara Ierusalimului, care este țara făgăduinței lor în vecii vecilor, spune Tatăl.

30 Și se va întâmpla că acel timp va veni când plenitudinea Evangheliei Mele va fi predicată către ei;

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

31 Și ei vor crede în Mine cum că Eu sunt Isus Hristos,
Fiul lui Dumnezeu și se vor ruga Tatălui în numele
Meu.

32 Iar apoi, paznicii lor își vor ridica glasurile și cu
glasurile unite vor cânta; căci ei vor vedea cu ochii lor;

33 Iar apoi, Tatăl iarăși îi va aduna pe ei cu toții laolaltă și
le va da lor Ierusalimul ca țara moștenirii lor.

34 Iar apoi ei vor izbucni în bucurie—Cântați
împreună, voi locuri deșarte ale Ierusalimului; căci
Tatăl a mângâiat acest popor; El a mântuit Ierusalimul.

35 Tatăl Și-a dezvăluit brațul Său cel Sfânt în fața ochilor
tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor
vedea Salvarea Tatălui; iar Tatăl și cu Mine suntem
Unul.

36 Iar apoi se va întâmpla ceea ce este scris: Trezește-te,
trezește-te din nou, îmbracă-ți tăria, o, Sion;
înveșmântează-te cu hainele tale cele frumoase, o,
Ierusalim, oraș sfânt, căci de acum încolo nu vor mai
veni la tine cei netăiați împrejur și cei necurați.

37 Scutură-te din praf; ridică-te, așază-te, o, Ierusalim;
eliberează-te din legăturile de la gâtul tău, o, fiică roabă a
Sionului.

38 Căci astfel spune Domnul: Voi v-ați vândut pe nimic
și veți fi mântuiți fără plată în bani.

39 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că poporul
Meu va cunoaște numele Meu; da, în ziua aceea el va
cunoaște că Eu sunt Acela care vorbesc.

40 Iar apoi va spune: Cât de frumoase, sus pe munte,
sunt picioarele Aceluia care le aduce lor vești bune, care
propovăduiește pace; care aduce vești bune celor buni,
care propovăduiește Salvare; care spune către Sion:
Dumnezeul Tău domnește!

41 Iar apoi un strigăt se va auzi: Plecați, plecați, duceți-
vă departe de aici, nu atingeți ceea ce este necurat;
plecați de aici, fiți curați aceia care purtați vasele
Domnului.

42 Căci voi nu veți pleca în grabă sau în fugă; căci
Domnul va merge înaintea voastră, iar Dumnezeul
Israelului va fi răsplata voastră.

43 Iată, slujitorul Meu va acționa cu prudență; el va fi
înălțat și exaltat și va fi foarte înalt.

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ,
the Son of God, and shall pray unto the Father in my
name.

Then shall their watchmen lift up their voice, and
with the voice together shall they sing; for they shall see
eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and
give unto them Jerusalem for the land of their inheri-
tance.

Then shall they break forth into joy—Sing together,
ye waste places of Jerusalem; for the Father hath com-
forted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of
all the nations; and all the ends of the earth shall see the
salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is writ-
ten: Awake, awake again, and put on thy strength, O
Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the
holy city, for henceforth there shall no more come into
thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O
Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O
captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for
nought, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall
know my name; yea, in that day they shall know that I
am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the
mountains are the feet of him that bringeth good tid-
ings unto them, that publisheth peace; that bringeth
good tidings unto them of good, that publisheth salva-
tion; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go
ye out from thence, touch not that which is unclean; go
ye out of the midst of her; be ye clean that bear the ves-
sels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for
the Lord will go before you, and the God of Israel shall
be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be
exalted and extolled and be very high.

44 Cât de mulți au fost uimiți de Tine—fața Lui era atât de desfigurată, mai mult decât a oricărui alt om, iar forma Lui era desfigurată mai mult decât aceea a fiilor oamenilor—

45 În felul acesta va stropi El multe neamuri; regii își vor închide gura în fața Lui, căci ceea ce nu fusese spus către ei vor vedea ei cu propriii lor ochi; iar ceea ce ei nu au auzit, vor înțelege.

46 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, toate aceste lucruri cu siguranță vor veni, tot așa cum Tatăl Mi-a poruncit Mie. Iar apoi, acest legământ pe care Tatăl l-a încheiat cu acest popor va fi împlinit; iar apoi, Ierusalimul va fi iarăși locuit de către poporul Meu; și el va fi țara moștenirii lor.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 Nefi 21

- 1 Și adevărat vă spun Eu vouă, Eu vă dau vouă un semn pentru ca voi să puteți cunoaște timpul când aceste lucruri vor fi aproape să se îndeplinească—când Eu voi aduna pe poporul Meu din rătăcirea lui îndelungată, o, casă a lui Israel, și voi întemeia iarăși Sionul Meu printre ei;
- 2 Și iată, acesta este lucrul pe care Eu vi-l voi da vouă ca semn—căci adevărat vă spun Eu vouă că atunci când aceste lucruri pe care Eu vi le vestesc vouă și care vor fi vestite de către Mine Însuși și prin puterea Duhului Sfânt care vă va fi dată vouă de către Tatăl, vor fi făcute cunoscute neamurilor pentru ca ele să cunoască despre acest popor care este o rămășiță a casei lui Iacov și în legătură cu acest popor al Meu care va fi împrăștiat de către ele;
- 3 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, atunci când aceste lucruri vor fi făcute cunoscute lor de către Tatăl și vor veni de la Tatăl, de la ei spre voi;
- 4 Căci înțelepciune este în Tatăl ca ei să fie stabiliți în această țară și să fie așezați ca un popor liber prin puterea Tatălui, pentru ca aceste lucruri să poată veni de la ei spre o rămășiță a seminției voastre, pentru ca legământul Tatălui să poată fi împlinit, acela pe care El l-a încheiat cu acest popor, o, casă a lui Israel;
- 5 De aceea, atunci când aceste lucrări, precum și lucrările care vor fi făcute printre voi de atunci încolo vor veni de la neamuri la seminția voastră care va fi rătăcită în necredință din cauza nedreptății;
- 6 Căci astfel e voia Tatălui, ca aceasta să vină de la neamuri pentru ca El să poată să-și arate puterea în fața neamurilor, căci aceasta face ca neamurile, dacă nu-și vor împietri inimile, să se poată pocăi și să vină la Mine și să fie botezate în numele Meu și să cunoască punctele adevărate ale doctrinei Mele, pentru ca ele să poată fi numărate printre poporul Meu, o, casă a lui Israel;
- 7 Și atunci când aceste lucruri se vor întâmpla, că seminția voastră va începe să cunoască aceste lucruri—va fi un semn pentru ca ei să poată ști că lucrarea Tatălui deja a început pentru împlinirea legământului pe care El l-a făcut cu poporul care este din casa lui Israel.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

8 Iar atunci când ziua aceea va veni, se va întâmpla că regii își vor închide gura; căci ceea ce nu le-a fost spus lor, ei vor vedea; iar ceea ce ei nu au auzit, vor înțelege.

9 Căci în ziua aceea, Tatăl va face o lucrare pentru Mine, care va fi o lucrare mare și minunată printre ei; și vor fi printre ei aceia care nu o vor crede, cu toate că un om le va vesti aceasta.

10 Dar iată, viața slujitorului Meu va fi în mâna Mea; de aceea, ei nu-l vor lovi pe el, cu toate că el va fi desfigurat din cauza lor. Cu toate acestea, Eu îl voi vindeca pe el, căci Eu le voi arăta lor că înțelepciunea Mea este mai mare decât viclenia diavolului.

11 De aceea, se va întâmpla că oricine nu va crede în cuvintele Mele, care sunt Isus Hristos, pe care Tatăl Îl va face să vină la neamuri și Îi va da putere ca El să le aducă printre neamuri (aceasta se va întâmpla așa cum a spus Moise), acela va fi alungat din poporul Meu care este al legământului Meu.

12 Iar poporul Meu, care este o rămășiță a lui Iacov, va fi printre neamuri, da, în mijlocul lor ca un leu printre fiarele pădurii, la fel ca un leu tânăr printre turmele de oi, care, dacă trece printre ele, le calcă-n picioare și le sfâșie în bucăți și nimeni nu le poate salva.

13 Mâna lor va fi ridicată împotriva dușmanilor lor, iar toți dușmanii lor vor fi alungați.

14 Da, vai de neamuri dacă ele nu se pocăiesc; căci se va întâmpla în ziua aceea, a spus Tatăl, că Eu voi alunga caii voștri de la voi și voi distruge carele voastre;

15 Și Eu voi îndepărta de la Mine orașele țării voastre și voi dărâma toate întăriturile voastre;

16 Și Eu voi alunga toate vrăjitoriile afară din țara voastră; și voi nu veți mai avea ghicitori în semne;

17 Chipurile voastre cioplite Eu le voi alunga, de asemenea, din mijlocul vostru, iar voi nu vă veți mai închina la lucrările mâinilor voastre;

18 Și Eu voi smulge toate crângurile din mijlocul vostru; așa voi distruge Eu orașele voastre.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

19 Și se va întâmpla că toate minciunile și înșelătoriile, invidiile și conflictele, vicleșugurile preoțești și curvia vor fi lichidate.

20 Căci se va întâmpla, a spus Tatăl, că în ziua aceea oricine nu se va pocăi și nu va veni la Fiul Meu Cel Preaiubit, pe acela îl voi alunga Eu din mijlocul poporului Meu, o, casă a lui Israel;

21 Și Eu voi aduce răzbunare și mânie asupra lor, la fel ca și asupra păgânilor, așa cum ei nu au mai auzit până atunci.

22 Dar dacă ei se vor pocăi și vor asculta de cuvintele Mele și nu-și vor împietri inimile, atunci Eu voi întemeia Biserica Mea printre ei, iar ei vor veni în legământ și vor fi numărați printre această rămășiță a lui Iacov, căreia Eu i-am dat această țară ca moștenire;

23 Și ei vor ajuta pe poporul Meu, rămășița lui Iacov, precum și pe toți cei din casa lui Israel care vor veni, pentru ca ei să poată zidi un oraș care va fi numit Noul Ierusalim.

24 Iar apoi vor ajuta ei pe poporul Meu pentru ca aceștia să se poată aduna acolo, aceia care sunt împrăștiați pe toată fața pământului, în Noul Ierusalim.

25 Iar apoi, puterea cerului se va pogori printre ei; și Eu, de asemenea, voi fi în mijlocul lor.

26 Iar apoi, lucrarea Tatălui va începe în ziua aceea când Evanghelia va fi propovăduită rămășiței acestui popor. Adevărat vă spun Eu vouă, în ziua aceea va începe lucrarea Tatălui printre toți cei împrăștiați ai poporului Meu, da, chiar și printre triburile care au fost pierdute, pe care Tatăl le-a condus afară din Ierusalim.

27 Da, lucrarea va începe printre toți cei împrăștiați din poporul Meu, cu Tatăl pregătind drumul pentru ca ei să poată veni la Mine, pentru ca ei să poată chema pe Tatăl în numele Meu.

28 Da, și apoi lucrarea va începe cu Tatăl printre toate națiunile, pregătind calea pentru ca poporul Său să poată să se adune acasă în țara moștenirii lor.

29 Și ei se vor duce din toate națiunile; și ei nu se vor duce în grabă și nici în fugă, căci Eu voi merge în fața lor, a spus Tatăl, și Eu voi fi, de asemenea, păzitorul lor dinapoi.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Nefi 22

- 1 Și atunci se va întâmpla ceea ce este scris: Cântă, O tu cea stearpă, tu care nu poți să naști; izbucnește în cântec și strigă cu glas puternic, tu, cea care nu ai suferit durerile nașterii; căci mai mulți sunt copiii celei părăsite decât copiii nevestei măritate, a spus Domnul.
- 2 Mărește locul cortului tău și lasă-i pe ei să întindă învelitorile locuințelor tale; nu te opri, lungește-ți funiile și întărește-ți țărșii;
- 3 Căci tu te vei întinde la dreapta și la stânga, iar seminția ta va moșteni neamurile și va face ca orașele cele părăsite să fie locuite.
- 4 Nu te teme, căci tu nu vei fi rușinată; și nici nu vei fi distrusă căci tu nu vei fi făcută de rușine; căci tu vei uita rușinea tinereții tale și nu-ți vei aduce aminte de reproșurile tinereții tale; și nu-ți vei mai aduce aminte de rușinea văduviei tale.
- 5 Căci Creatorul tău, Bărbatul tău, Domnul oștirilor este numele Lui; și Mântuitorul tău, Cel Sfânt al lui Israel—Dumnezeul întregului pământ va fi El numit.
- 6 Căci Domnul te-a chemat pe tine ca pe o femeie părăsită și îndurerată în spirit și ca pe o nevăstă din tinerețe, atunci când tu ai fost alungată, a spus Dumnezeul tău.
- 7 Căci pentru un timp scurt te-am părăsit Eu pe tine, dar cu mare îndurare te voi aduce Eu înapoi.
- 8 Într-o mânie scurtă Mi-am ascuns Eu fața de la tine, dar cu bunătate veșnică Mă voi îndura Eu de tine, a spus Domnul, Mântuitorul tău.
- 9 Și aceasta pentru Mine este ca și apele lui Noe; căci tot așa cum Eu am jurat că apele lui Noe nu vor mai veni pe pământ, tot așa am jurat Eu că nu voi mai fi mânios pe tine.
- 10 Căci munții se vor despărți și dealurile se vor clătina, dar bunătatea Mea nu se va îndepărta de la tine; și nici legământul Meu de pace nu va fi îndepărtat, a spus Domnul, care are milă de tine.
- 11 O, tu cea în suferință, lovită de furtună și nemângâiată! Iată, Eu voi așeza pietrele cu culori minunate și voi pune temeliiile tale cu safire.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

- 12 Și voi face ferestrele tale din agate și porțile tale din pietre prețioase și toate granițele tale din pietre nestemate.
- 13 Și toți copiii tăi vor fi învățați despre Domnul; și mare va fi pacea copiilor tăi.
- 14 În dreptate tu vei fi întemeiat; tu vei fi departe de oprimare, căci tu nu trebuie să te temi; și departe de teroare, căci aceasta nu se va apropia de tine.
- 15 Iată, ei cu siguranță se vor aduna împotriva ta, nu de către Mine; oricine care se va aduna împotriva ta va cădea din cauza ta.
- 16 Iată, Eu l-am creat pe fierarul care suflă cărbunii în foc și care aduce o unealtă pentru lucrul său; și tot Eu l-am creat pe nimicitor, ca s-o distrugă.
- 17 Nici o armă care va fi construită împotriva ta nu va prospera; și orice limbă care va vorbi împotriva ta pentru judecată tu s-o osândești. Aceasta este moștenirea slujitorilor Domnului, iar dreptatea lor este de la Mine, a spus Domnul.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Nefi 23

- 1 Și acum iată, vă spun Eu vouă, cum că voi trebuie să cercetați aceste lucruri. Da, Eu v-am dat vouă porunca să cercetați aceste lucruri cu sârguință; căci mari sunt cuvintele lui Isaia.
- 2 Căci cu siguranță el a vorbit cu simțire despre toate lucrurile care sunt legate de poporul Meu, care este din casa lui Israel; de aceea trebuie ca el, de asemenea, să le vorbească și neamurilor.
- 3 Și toate lucrurile despre care el a vorbit s-au întâmplat și se vor întâmpla, așa după cuvintele pe care el le-a vorbit.
- 4 De aceea, dați crezare cuvintelor Mele; scrieți lucrurile pe care Eu vi le-am spus; și în acord cu timpul și cu voința Tatălui, ele se vor răspândi printre neamuri.
- 5 Și oricine va asculta de cuvintele Mele și se va pocăi și va fi botezat, acela va fi salvat. Căutați-i pe profeți, căci mulți vor fi aceia care vor avea mărturie despre aceste lucruri.
- 6 Și acum, s-a întâmplat că după ce Isus a spus aceste cuvinte, El iarăși a spus către ei, după ce le-a explicat toate scripturile acelea pe care ei le-au primit, El a spus către ei: Iată, Eu aș dori ca voi să scrieți și alte scripturi, pe care voi nu le aveți.
- 7 Și s-a întâmplat că El a spus către Nefi: Adu cronica pe care ai păstrat-o.
- 8 Iar atunci când Nefi a adus cronicile și le-a pus în fața Lui, El și-a aruncat ochii asupra lor și a zis:
- 9 Adevărat îți spun Eu ție, Eu i-am poruncit slujitorului Meu, Samuel Lamanitul, ca el să mărturisească acestui popor că în ziua când Tatăl Își va slăvi numele Său prin Mine o să fie mulți sfinți care se vor ridica dintre morți și se vor arăta multora și le vor predica. Și El a spus către ei: Nu a fost așa?
- 10 Și ucenicii Lui I-au răspuns, zicând: Da, Doamne, Samuel a profețit în acord cu cuvintele Tale; și acestea toate au fost împlinite.

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

- 11 Iar Isus a spus către ei: Cum de nu ați scris voi acest lucru, cum că mulți sfinți s-au ridicat și s-au arătat multora și le-au predicat lor?
- 12 Și s-a întâmplat că Nephi și-a amintit că acest lucru nu a fost scris.
- 13 Și s-a întâmplat că Isus a dat poruncă pentru ca acestea să fie scrise; de aceea, acestea au fost scrise așa cum El a poruncit.
- 14 Și acum s-a întâmplat că atunci când Isus a prezentat toate scripturile într-una singură, pe care ei au scris-o, El le-a poruncit lor ca să propovăduiască lucrurile pe care El le prezentase lor.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Nefi 24

- 1 Și s-a întâmplat că El le-a poruncit să scrie cuvintele pe care Tatăl le dăduse lui Maleahi, pe care el trebuia să le spună lor. Și s-a întâmplat că, după ce acestea au fost scrise, El le-a explicat. Și acestea sunt cuvintele pe care El le-a spus către ei, zicând: Astfel a vorbit Tatăl către Maleahi—Iată, Eu îl voi trimite pe solul Meu și el va pregăti calea înaintea Mea, iar Domnul pe care voi îl căutați va veni dintr-odată în acest templu, chiar solul legământului de care voi vă bucurați; iată, El va veni, spune Domnul oștirilor.
- 2 Dar cine va putea să sufere ziua venirii Lui; și cine va sta în picioare atunci când El se va arăta? Căci El este la fel ca focul topitorului și ca săpunul nălbitorului.
- 3 Și El va ședea la fel ca un topitor și un purificator de argint; și El îi va purifica pe fiii lui Levi și-i va curăți ca pe aur și ca pe argint pentru ca ei să poată oferi Domnului un dar în dreptate.
- 4 Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, la fel ca în ziua din vechime și la fel ca în anii de odinioară.
- 5 Iar Eu voi veni lângă voi pentru judecată; și voi fi un martor neînduplecat împotriva vrăjitorilor și a curvarilor și împotriva acelor care jură strâmb și împotriva acelor care-i asupresc pe simbriași în plata lor și pe văduve și pe orfani și care îi alungă pe străini și nu se tem de Mine, spune Domnul oștirilor.
- 6 Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, fii ai lui Iacov, nu sunteți nimiciți.
- 7 Chiar din zilele părinților voștri v-ați îndepărtat de rânduielile Mele și nu le-ați ținut. Întoarceți-vă la Mine și Eu Mă voi întoarce la voi, spune Domnul oștirilor. Dar voi ziceți: În ce trebuie să ne întoarcem?
- 8 Se cade ca un om să-L înșele pe Dumnezeu? Totuși voi M-ați înșelat pe Mine. Dar voi ziceți: În ce Te-am înșelat noi pe Tine? În zeciuiele și daruri.
- 9 Voi sunteți blestemați cu un blestem, căci voi M-ați jefuit pe Mine, chiar toată națiunea acesta.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Aduceți toate zeciuielele în magazie pentru ca să fie carne în Casa Mea; și puneți-Mă acum la încercare, spune Domnul oștirilor, dacă nu vă voi deschide Eu ferestrele cerului și dacă nu voi turna peste voi o binecuvântare, încât nu va fi loc destul ca să o primiți.

11 Și Eu îl voi muștra pe mistuitor de dragul vostru; și el nu va distruge roadele pământului vostru; și nici via voastră nu-și va pierde rodul în câmpuri înainte de vreme, spune Domnul oștirilor.

12 Și toate națiunile vă vor numi pe voi “cei binecuvântați”, căci voi veți fi o țară plăcută, spune Domnul oștirilor.

13 Cuvintele voastre au fost puternice împotriva Mea, spune Domnul. Totuși voi ziceți: Ce am vorbit noi împotriva Ta?

14 Voi ați spus: Este zadarnic să-L slujești pe Dumnezeu; și la ce ne-a folosit nouă că am ținut rânduielile Lui și că am călcat cu tristețe înaintea Domnului oștirilor?

15 Și acum noi îi ferim pe cei trufași; da, cei care făptuiesc răutăți sunt ridicați; da, cei care Îl ispitesc pe Dumnezeu sunt chiar scăpați.

16 Atunci și aceia care s-au temut de Domnul au vorbit adeseori unul cu altul și Domnul a dat ascultare și a auzit; și o carte de aducere-aminte a fost scrisă în fața Lui pentru aceia care s-au temut de Domnul și care au cinstit numele Lui.

17 Și ei vor fi ai Mei, spune Domnul oștirilor, în ziua aceea în care Eu Îmi voi aduna comorile; și Eu îi voi cruța așa cum un om îl cruță pe propriul său fiu care îl slujește.

18 Atunci vă veți întoarce și veți deosebi între cel drept și cel rău, între cel care Îl slujește pe Dumnezeu și cel care nu-L slujește.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3 Nefi 25

- 1 Căci iată, ziua aceea vine, care va arde ca un cuptor; și toți cei mândri, da, și toți cei care fac ticăloșii vor fi ca miriștea; iar ziua care va veni îi va arde pe ei, a spus Domnul oștirilor, ca să nu mai rămână din ei nici rădăcina și nici ramura.
- 2 Dar pentru voi, cei care vă temeți de numele Meu, Fiul Dreptății se va înălța cu tămăduire în aripile Sale, iar voi veți ieși și veți crește ca vițeei din grajd.
- 3 Și voi îi veți călca în picioare pe cei răi; căci ei vor fi cenușă sub tălpile picioarelor voastre în ziua când Eu voi face aceasta, spune Domnul oștirilor.
- 4 Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, slujitorul Meu, căruia Eu i-am poruncit în Horeb pentru întregul Israel, cu rânduiești și judecăți.
- 5 Iată, Eu îl voi trimite la voi pe profetul Ilie înaintea venirii zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului;
- 6 Iar el va întoarce inima strămoșilor înspre copiii, iar inima copiilor înspre strămoșii lor, ca nu cumva Eu să vin și să lovesc pământul cu un blestem.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Nefi 26

- 1 Și acum s-a întâmplat că după ce Isus a spus aceste lucruri, El le-a explicat către toți cei din mulțime; și El le-a explicat lor toate lucrurile, atât cele mari, cât și cele mici.
- 2 Și El a zis: Aceste scripturi, pe care nu le-ați avut cu voi, Tatăl a poruncit ca Eu să vi le dau vouă; căci a fost înțelepciunea Lui ca ele să fie date generațiilor viitoare.
- 3 Și El a explicat toate lucrurile, chiar de la început și până la timpul când El trebuia să vină în slava Sa—da, și anume toate lucrurile care trebuie să vină pe fața pământului, chiar și până când elementele se vor topi cu mare căldură, iar pământul va fi înfășurat ca un sul, iar cerul și pământul se vor sfârși;
- 4 Și chiar până la ziua cea mare din urmă când toate popoarelor și toate neamurilor, și toate națiunile și toate limbile vor sta în fața lui Dumnezeu pentru ca să fie judecate după faptele lor, după cum ele au fost bune sau rele—
- 5 Dacă ele au fost bune, la învierea vieții fără de sfârșit; și dacă au fost rele, pentru învierea în osândă, fiind în șiruri, unii de o parte, iar ceilalți de partea cealaltă, după îndurarea și dreptatea și sfințenia care este în Hristos, care a fost înainte ca lumea să fi început.
- 6 Și acum, în cartea aceasta nu poate să fie scrisă nici măcar a suta parte din lucrurile pe care Isus le-a propovăduit într-adevăr către popor;
- 7 Dar iată, plăcile lui Nefi conțin cea mai mare parte a lucrurilor pe care El le-a propovăduit poporului;
- 8 Și aceste lucruri eu le-am scris, care sunt o parte mai mică a acestor lucruri pe care El le-a propovăduit poporului; iar eu le-am scris cu intenția ca ele să fie iarăși aduse acestui popor de la neamuri, în acord cu cuvintele pe care Isus le-a vorbit.
- 9 Și atunci când ei vor primi aceasta, pe care este potrivit ca ei s-o aibă mai întâi, ca să-și pună la încercare credința lor; și dacă va fi ca ei să creadă aceste lucruri, atunci lucruri și mai mari le vor fi dezvăluite lor.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

10 Și dacă va fi ca ei să nu creadă aceste lucruri, atunci lucrurile cele mai mari vor fi ascunse de ei pentru osândirea lor.

11 Iată, eu eram gata să scriu acestea, toate cele care au fost înscrise pe plăcile lui Nefi, dar Domnul mi-a interzis, zicând: Eu voi pune la încercare credința poporului Meu.

12 De aceea eu, Mormon, scriu aceste lucruri care mi-au fost poruncite mie de către Domnul. Și acum eu, Mormon, termin spusele mele și încep să scriu lucrurile care mi-au fost poruncite mie.

13 De aceea, aș dori ca voi să vedeți că Domnul într-adevăr a propovăduit poporului timp de trei zile; iar după aceea, El s-a arătat lor deseori; și a rupt pâine deseori și a binecuvântat-o și le-a dat-o lor.

14 Și s-a întâmplat că El i-a învățat și le-a slujit copiilor mulțimii despre care s-a vorbit; și El le-a dezlegat limbile lor, iar ei au spus către tații lor lucruri mari și minunate, chiar mai mari decât cele pe care El le-a dezvăluit poporului; și El le-a dezlegat limbile lor pentru ca ei să poată să vorbească.

15 Și s-a întâmplat că după ce El s-a înălțat la ceruri—a doua oară când El li s-a arătat lor și apoi s-a dus la Tatăl; după ce i-a vindecat pe toți bolnavii lor și pe infirmii lor; și după ce a deschis ochii orbilor lor și a desfundat urechile surzilor; și după ce a făcut tot felul de vindecări printre ei și a ridicat pe un om din morți și le-a arătat lor puterea Sa și s-a înălțat la Tatăl—

16 Iată, s-a întâmplat în ziua următoare că mulțimea s-a adunat laolaltă; și ei i-au văzut și i-au auzit pe acești copii; da, chiar și pruncii și-au deschis gurile și au rostit lucruri minunate; iar lucrurile pe care ei le-au rostit au fost interzise pentru ca nici un om să nu le scrie.

17 Și s-a întâmplat că ucenicii pe care Domnul îi alesese au început de atunci încolo să boteze și să-i învețe pe toți aceia care au venit la ei; și toți cei care au fost botezați în numele lui Isus au fost umpluți de Duhul Sfânt.

18 Și mulți dintre ei au văzut și au auzit lucruri care nu pot fi spuse, care nu sunt îngăduite să fie scrise.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

19 Și ei au propovăduit și au slujit unul altuia; și ei au
avut toate lucrurile în comun între ei, fiecare om fiind
drept unul cu altul.

20 Și s-a întâmplat că ei au făcut toate lucrurile chiar așa
cum Isus le poruncise.

21 Iar cei care au fost botezați în numele lui Isus au fost
numiți Biserica lui Hristos.

And they taught, and did minister one to another;
and they had all things common among them, every
man dealing justly, one with another.

And it came to pass that they did do all things even as
Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus
were called the church of Christ.

3 Nefi 27

- 1 Și s-a întâmplat că în timp ce ucenicii lui Isus călătoreau și propovăduiau lucrurile pe care ei le văzuseră și le auziseră și botezau în numele lui Isus, s-a întâmplat că ucenicii s-au adunat laolaltă și s-au unit în rugăciune puternică și în postire.
- 2 Și Isus iarăși li s-a arătat lor, căci ei se rugau Tatălui în numele Lui; și Isus a venit și a stat în mijlocul lor și le-a spus: Ce vreți să vă dau Eu vouă?
- 3 Iar ei I-au spus: Doamne, noi vrem ca Tu să ne spui nouă cum să numim noi această Biserică; căci sunt certuri printre oameni despre acest lucru.
- 4 Iar Domnul le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, de ce să cârtească și să se certe poporul despre lucrul acesta?
- 5 N-au citit ei scripturile care spun că voi trebuie să luați asupra voastră numele lui Hristos care este numele Meu? Căci pe Numele acesta veți fi voi chemați în ziua din urmă;
- 6 Iar cel care își va lua numele Meu și care va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat în ziua din urmă.
- 7 De aceea, orice veți face, veți face în numele Meu; de aceea voi veți numi Biserica după numele Meu; și voi veți chema pe Tatăl în numele Meu pentru ca El să binecuvânteze Biserica de dragul Meu.
- 8 Și cum ar putea această Biserică să fie a Mea dacă nu ar fi numită după numele Meu? Căci dacă o Biserică ar fi numită după numele lui Moise, atunci aceasta ar fi Biserica lui Moise; sau dacă ar fi numită după numele unui om, atunci aceasta ar fi Biserica unui om; dar dacă ar fi numită după numele Meu, atunci aceasta este Biserica Mea, cu condiția ca aceasta să fie zidită pe Evanghelia Mea.
- 9 Adevărat vă spun Eu vouă că voi sunteți zidiți pe Evanghelia Mea; de aceea, voi veți chema toate lucrurile, pe care voi le chemați, în numele Meu; de aceea, dacă voi Îl veți chema pe Tatăl pentru Biserică, dacă va fi în numele Meu, atunci Tatăl vă va auzi;

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

10 Și dacă va fi ca Biserica să fie zidită pe Evanghelia Mea, atunci Tatăl Își va arăta prin ea propriile Sale lucrări.

11 Dar dacă ea nu va fi zidită pe Evanghelia Mea, ci va fi zidită pe lucrările omului sau pe lucrările diavolului, atunci adevărat vă spun Eu vouă cum că ei vor avea bucurie în lucrările lor numai pentru un timp; și încetul cu încetul sfârșitul va veni, iar ei vor fi doborâți și aruncați într-un foc de unde nu este nici o întoarcere.

12 Căci faptele lor îi urmăresc pe ei, căci din cauza faptelor lor vor fi ei doborâți; de aceea, aduceți-vă aminte de lucrurile pe care Eu vi le-am spus.

13 Iată, Eu v-am dat vouă Evanghelia Mea; și aceasta este Evanghelia pe care Eu v-am dat-o vouă—cum că Eu am venit pe lume pentru ca să îndeplinesc voința Tatălui Meu, căci Tatăl Meu M-a trimis pe Mine.

14 Iar Tatăl Meu M-a trimis pe Mine pentru ca Eu să pot fi înălțat pe cruce; iar după ce Eu am fost înălțat pe cruce pentru ca să pot să-i aduc pe toți oamenii la Mine, pentru ca tot așa cum Eu am fost înălțat de către oameni, tot astfel oamenii vor fi înălțați de către Tatăl, pentru ca să stea înaintea Mea ca să fie judecați după faptele lor, fie că ele sunt bune sau rele—

15 Și din cauza aceasta am fost Eu înălțat; de aceea, în acord cu puterea Tatălui, Eu îi voi aduce pe toți oamenii către Mine pentru ca ei să poată fi judecați după faptele lor.

16 Și se va întâmpla că acela care se pocăiește și este botezat în numele Meu, acela va fi împlinit; și dacă el rabdă până la sfârșit, iată, pe el îl voi ține Eu de nevinovat în fața Tatălui Meu în ziua când Eu voi sta ca să judec lumea.

17 Iar cel care nu îndura până la sfârșit, acela este cel care va fi doborât și aruncat în foc, de unde el nu se va mai putea întoarce din cauza dreptății Tatălui.

18 Și acesta este cuvântul pe care El l-a dat copiilor oamenilor. Și din această cauză El a împlinit cuvintele pe care El le-a dat; și El nu minte, ci îndeplinește toate cuvintele Sale.

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

19 Și nici un lucru necurat nu poate intra în împărăția Lui; de aceea, nimic nu va intra în odihna Lui, în afară de aceia care și-au spălat veșmintele în sângele Meu datorită credinței lor și a pocăirii de toate păcatele lor și a fidelității lor până la sfârșit.

20 Acum, aceasta este porunca: Pocăiți-vă, voi cei de la marginile pământului, și veniți la Mine și fiți botezați în numele Meu pentru ca să puteți fi sfințiți prin primirea Duhului Sfânt, pentru ca să puteți să stați fără de pată în fața Mea în ziua din urmă.

21 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, aceasta este Evanghelia Mea; iar voi cunoașteți lucrurile pe care trebuie să le faceți în Biserica Mea; căci lucrurile pe care voi M-ați văzut pe Mine că le fac, pe acelea trebuie să le faceți și voi; căci ceea ce voi M-ați văzut pe Mine că fac, tot aceea trebuie și voi să faceți;

22 De aceea, dacă voi faceți aceste lucruri, binecuvântați veți fi voi, căci veți fi înălțați în ziua din urmă.

23 Scrieți lucrurile pe care le-ați văzut și auzit, în afara acelor care sunt interzise.

24 Scrieți faptele acestui popor care va fi, așa după cum a fost scris, despre ceea ce a fost.

25 Căci iată, după cărțile care au fost scrise și care vor fi scrise va fi judecat acest popor, căci prin ele vor fi faptele lor cunoscute de către oameni.

26 Și iată, toate lucrurile sunt scrise de către Tatăl; de aceea, după cărțile care vor fi scrise va fi judecată lumea.

27 Și să știți că voi veți fi judecătorii acestui popor, în acord cu judecata pe care Eu o voi da vouă, care va fi dreaptă. De aceea, ce fel de oameni trebuie să fiți voi? Adevărat vă spun Eu vouă, tot așa cum sunt Eu.

28 Și acum, Eu Mă duc la Tatăl. Și adevărat vă spun Eu vouă că tot ceea ce veți cere Tatălui în numele Meu vă va fi dat vouă.

29 De aceea, cereți și veți primi; bateți și vi se va deschide; căci acela care cere primește; iar acela care bate i se va deschide.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

30 Și acum iată, bucuria Mea este mare, chiar deplină, datorită vouă și, de asemenea, datorită acestei generații; da, și chiar și Tatăl se bucură precum și toți îngerii cei sfinți, datorită vouă și a acestei generații; căci nici una dintre ele nu este pierdută.

31 Iată, Eu aș dori ca voi să înțelegeți; căci Eu am grijă de cei care trăiesc acum în această generație; și nici unul dintre ei nu este pierdut; și în ei Eu am bucurie deplină.

32 Dar iată, Mă întristez din cauza oamenilor celei de-a patra generații de la această generație, căci ei sunt înrobiți de el tot așa cum a fost fiul pierzaniei; căci ei Mă vor vinde pe Mine pentru aur și pentru argint și pentru ceea ce molia distruge și pentru ceea ce hoțul sparge și fură. Și în ziua aceea Eu îi voi vizita pe ei, chiar întorcând faptele lor împotriva capului lor.

33 Și s-a întâmplat că după ce Isus a terminat de spus aceste cuvinte, El a spus către ucenicii Săi: Intrați prin poarta cea îngustă; căci îngustă este poarta și strâmtă este calea care duce la viață; și puțini vor fi aceia care o vor găsi; dar lată este poarta și largă este calea care duce la moarte; și mulți vor fi aceia care călătoresc pe ea până când noaptea va veni când nici un om nu poate lucra.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Nefi 28

- 1 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a spus către ucenicii Săi, unul câte unul, zicându-le: Ce doriți voi de la Mine după ce Eu sunt dus la Tatăl?
- 2 Și ei toți au glăsuțit, în afară de trei, zicând: Noi dorim ca, după ce am trăit până la vârsta omului, slujirea noastră la care Tu ne-ai chemat să se poată termina pentru ca noi să putem veni în grabă la Tine, în împărăția Ta.
- 3 Iar El a spus către ei: Binecuvântați sunteți voi pentru că voi doriți acest lucru de la Mine; de aceea, după ce veți fi în vârstă de șaptezeci și doi de ani, voi veți veni la Mine în împărăția Mea; și în Mine veți găsi odihna.
- 4 Și după ce El a vorbit către ei, El s-a întors către cei trei și a spus către ei: Ce vreți voi ca Eu să fac pentru voi atunci când Eu sunt dus la Tatăl?
- 5 Și ei s-au întristat în inimile lor, căci nu îndrăzneau să-I spună Lui ceea ce doreau.
- 6 Iar El a spus către ei: Iată, Eu cunosc gândurile voastre, iar voi ați dorit lucrul pe care Ioan, cel iubit al Meu, care a fost cu mine în slujirea Mea, l-a dorit de la Mine, înainte ca Eu să fi fost ridicat de către iudei.
- 7 De aceea, mai binecuvântați sunteți voi, căci nu veți gusta niciodată moartea; ci veți trăi ca să vedeți toate lucrările Tatălui către copiii oamenilor chiar până când toate lucrurile vor fi împlinite în acord cu voința Tatălui, atunci când Eu voi veni în slava Mea cu puterile cerului.
- 8 Și voi nu veți suferi niciodată durerile morții; ci atunci când Eu voi veni în slava Mea, voi veți fi transformați într-o clipă din mortalitate la nemurire; iar apoi, veți fi binecuvântați în împărăția Tatălui Meu.
- 9 Și iarăși, voi nu veți avea durere atunci când veți trăi în carne trupească și nici supărare, decât pentru păcatele lumii; și toate acestea le voi face Eu datorită lucrului pe care l-ați dorit voi de la Mine, căci ați dorit ca să puteți aduce sufletele oamenilor la Mine atât timp cât lumea va fi.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 Și pentru aceasta voi veți avea bucurie deplină; și voi veți fi așezați în împărăția Tatălui Meu; da, bucuria voastră va fi deplină, tot așa cum Tatăl Mi-a dat Mie bucurie deplină; și voi veți fi tot așa cum sunt Eu, iar Eu sunt așa cum este Tatăl; iar Tatăl și cu Mine suntem una;

11 Iar Duhul Sfânt depune mărturie despre Tatăl și despre Mine; iar Tatăl va da Duhul Sfânt copiilor oamenilor datorită Mie.

12 Și s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a atins pe fiecare dintre ei cu degetul Său, în afară de cei trei care trebuia să rămână, iar apoi a plecat.

13 Și iată, cerurile s-au deschis și ei au fost luați în cer și au văzut și auzit lucruri care nu pot fi spuse.

14 Și lor li s-a interzis să vorbească; și nici nu li s-a dat lor voie să spună lucrurile pe care le-au văzut și le-au auzit;

15 Și ei nu puteau să spună dacă erau în trupul lor sau în afara trupului lor; căci li se părea că erau schimbați la față, că erau transformați de la acest trup de carne la o stare nemuritoare și că puteau să vadă lucrurile lui Dumnezeu.

16 Dar s-a întâmplat că iarăși au slujit pe fața pământului; cu toate acestea, ei nu au slujit despre lucrurile pe care le auziseră și le văzuseră din cauza poruncii care le fusese dată lor în ceruri.

17 Și acum, eu nu știu dacă ei erau muritori sau nemuritori începând cu ziua schimbării lor la față;

18 Dar eu atât știu, că în acord cu scrierile care au fost date—ei au mers pe fața pământului și au predicat întregului popor, unind cu Biserica pe oricât de mulți voiau să creadă în predicile lor, botezându-i, iar toți cei care au fost botezați au primit Duhul Sfânt.

19 Și ei au fost aruncați în închisoare de către aceia care nu aparțineau de Biserică. Și închisorile nu puteau să-i țină, căci ele se crăpau în două.

20 Și ei au fost aruncați în pământ; dar ei au lovit pământul cu cuvântul lui Dumnezeu într-atât, încât prin puterea Lui ei au fost eliberați din adâncurile pământului; și de aceea, ei nu puteau săpa gropi destul de adânci ca să-i țină pe ei.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

21 Și de trei ori au fost aruncați ei într-un cuptor, dar nu au pățit nimic.

22 Și de două ori au fost ei aruncați într-o groapă cu fiare sălbatice; și iată, ei s-au jucat cu fiarele așa cum se joacă un copil cu un miel nou-născut și nu au pățit nimic.

23 Și s-a întâmplat că în felul acesta s-au dus ei printre toți oamenii lui Nefi și au predicat Evanghelia lui Hristos către toți oamenii de pe fața țării; și ei au fost convertiți către Domnul și s-au unit cu Biserica lui Hristos; și astfel, oamenii acelei generații au fost binecuvântați în acord cu cuvântul lui Isus.

24 Și acum eu, Mormon, termin de vorbit despre aceste lucruri un timp.

25 Iată, eu eram gata să scriu numele acelora care nu trebuia niciodată să guste moartea, dar Domnul mi-a interzis să fac aceasta; de aceea, nu le scriu, căci ele sunt ascunse de lume.

26 Dar iată, eu i-am văzut, iar ei mi-au slujit mie.

27 Și iată, ei vor fi printre neamuri, iar neamurile nu-i vor cunoaște.

28 Ei, de asemenea, vor fi printre iudei, iar iudeii nu-i vor cunoaște.

29 Și se va întâmpla, atunci când Domnul va găsi potrivit în înțelepciunea Sa, ca ei să slujească tuturor triburilor împrăștiate ale lui Israel, precum și tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor; și vor aduce către Isus multe suflete dintre ei pentru ca dorința lor să fie împlinită, precum și datorită puterii de convingere a lui Dumnezeu care este în ei.

30 Și ei sunt ca și îngerii lui Dumnezeu; și dacă ei se vor ruga Tatălui în numele lui Isus, atunci ei vor putea să se arate oricărui om pe care ei îl vor socoti bun.

31 De aceea, mari și minunate lucruri vor fi făcute de către ei înainte de ziua cea mare a venirii, când toți oamenii vor sta cu siguranță în fața scaunului de judecată al lui Hristos;

32 Da, chiar și printre neamuri va fi o mare și minunată lucrare făcută de către ei înainte de acea zi de judecată.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

33 Și dacă aveți scripturile care fac o relatare completă despre toate faptele minunate ale lui Hristos, atunci veți ști, în acord cu cuvintele lui Hristos, că aceste lucruri cu siguranță se vor întâmpla.

34 Și vai de acela care nu va asculta de cuvintele lui Isus și ale aceluia pe care El i-a ales și i-a trimis printre ei; căci oricine care nu va primi cuvintele lui Isus și cuvintele aceluia pe care El i-a trimis, nu-l va primi pe El; și de aceea, El nu-l va primi pe el în ziua din urmă;

35 Și ar fi mai bine pentru ei dacă nu s-ar fi născut. Căci credeți voi că faceți să înceteze dreptatea unui Dumnezeu mâniat, care a fost călcat în picioare de oameni pentru ca prin aceasta salvarea să poată veni?

36 Și acum iată, așa cum eu am spus despre aceia pe care Domnul i-a ales, da, și anume cei trei care au fost luați din ceruri, despre care eu nu știu dacă erau curățați din mortalitate în nemurire—

37 Dar iată, de când eu am scris, L-am întrebat pe Domnul, iar El mi-a făcut cunoscut mie cum că trebuie să fie o schimbare a trupurilor lor sau altfel spus, ei ar trebui să guste moartea;

38 De aceea, pentru ca ei să nu guste moartea, o schimbare a fost făcută asupra trupurilor lor pentru ca ei să nu sufere nici durere și nici supărare, în afară de durerea și supărarea pentru păcatele lumii.

39 Acum, această schimbare nu era la fel de mare ca aceea care se va întâmpla în ziua din urmă; dar a fost o schimbare făcută asupra lor, în așa fel încât Satana să nu poată să aibă nici o putere asupra lor, pentru ca el să nu poată să-i ispitească pe ei; iar ei au fost sfințiți în carne pentru ca să fie sfințiți și pentru ca puterile pământului să nu poată să-i captureze.

40 Și în starea aceasta trebuia ei să rămână până în ziua judecății lui Hristos; și în ziua aceea, ei trebuia să primească o schimbare și mai mare și să fie primiți în Împărăția Tatălui din care să nu mai iasă, ci să locuiască cu Dumnezeu în ceruri în vecii vecilor.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Nefi 29

- 1 Și acum iată, vă spun eu vouă că atunci când Domnul va găsi de cuviință, în înțelepciunea Sa, ca aceste spuse să ajungă până la neamuri în acord cu cuvântul Său, atunci voi puteți să aflați că legământul, pe care Tatăl l-a făcut cu copiii lui Israel în legătură cu restaurarea lor în țara moștenirii lor, a început deja să se înfăptuiască.
- 2 Și voi puteți afla despre cuvintele Domnului, care au fost spuse de către profeții cei sfinți, că vor fi toate împlinite; și voi nu trebuie să spuneți că Domnul Își întârzie venirea la copiii lui Israel.
- 3 Și voi nu trebuie să credeți în inima voastră despre cuvintele care au fost spuse că sunt deșarte, căci iată, Domnul Își va aduce aminte de legământul pe care l-a făcut cu poporul Său din casa lui Israel.
- 4 Și atunci când voi veți vedea aceste spuse adevărându-se printre voi, atunci voi nu va mai trebui să disprețuiți faptele Domnului, căci sabia dreptății Lui este în mâna Lui dreaptă; și iată, în ziua aceea, dacă veți disprețui faptele Domnului, atunci El va face ca aceasta să vină asupra voastră.
- 5 Vai de cel care disprețuiește faptele Domnului; da, vai de cel care Îl va tăgădui pe Hristos și faptele Lui!
- 6 Da, vai de cel care va tăgădui revelațiile Domnului și care va spune că Domnul nu mai lucrează prin revelații sau prin profeție, sau prin daruri sau prin limbi, sau prin tămăduiri sau prin puterea Duhului Sfânt!
- 7 Da, și vai de cel care în ziua aceea va spune, pentru a primi câștig, că nu poate să fie nici o minune făcută de Isus Hristos; căci acela care face aceasta va ajunge ca fiul pierzaniei, pentru care nu a fost nici o îndurare, în acord cu cuvântul lui Hristos!
- 8 Da, și voi nu va trebui să mai insultați sau să disprețuiți, sau să vă bateți joc de iudei și nici de urmașii casei lui Israel; căci iată, Domnul Își va aduce aminte de legământul Său cu ei și le va face lor așa cum El a jurat.
- 9 De aceea, voi nu trebuie să credeți că puteți întoarce mâna cea dreaptă a Domnului către cea stângă pentru ca El să nu poată executa judecata pentru împlinirea legământului pe care El l-a făcut cu casa lui Israel.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 Nefi 30

- 1 Ascultați, o, voi neamuri, și auziți cuvintele lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu, cuvinte pe care El mi-a poruncit să le spun despre voi, căci iată, El mi-a poruncit să scriu, zicând:
- 2 Întoarceți-vă, voi toate neamurile, de la căile voastre păcătoase; și pocăiți-vă de faptele voastre rele, de minciunile voastre și de înșelăciunile voastre, de curviile voastre și de ororile voastre tănuite, de idolatriile voastre și de crimele voastre, de vicleșugurile voastre preoțești și de invidiile voastre, de conflictele voastre și de toate ticăloșiile voastre și de lucrurilor voastre abominabile; și veniți la Mine și fiți botezați în numele Meu pentru ca să puteți primi iertarea păcatelor voastre și să fiți umpluți de Duhul Sfânt, pentru ca să puteți fi numărați împreună cu poporul Meu, care este din casa lui Israel.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Al patrulea Nefi

Cartea lui Nefi

Care este fiul lui Nefi—unul dintre ucenicii lui Isus Hristos

O relatare a poporului lui Nefi, în acord cu cronica lui.

- 1 Și s-a întâmplat că cel de-al treizeci și patrulea an a trecut, precum și cel de-al treizeci și cincilea; și iată că ucenicii lui Isus au format o Biserică a lui Hristos în toate țările dimprejur. Și toți aceia care au venit la ei și s-au pocăit de păcatele lor au fost botezați în numele lui Isus; și ei, de asemenea, au primit Duhul Sfânt.
- 2 Și s-a întâmplat că în cel de-al treizeci și șaselea an, oamenii erau cu toții convertiți la Domnul, pe toată fața țării, atât nefiții, cât și lamaniții; și nu erau nici un fel de conflicte și certuri între ei, iar fiecare om se purta cu dreptate față de celălalt.
- 3 Și ei au avut toate lucrurile în comun; de aceea, nu erau nici bogați și nici săraci, nici subjuogați și nici liberi, ci cu toții erau liberi și părtași ai darului ceresc.
- 4 Și s-a întâmplat că și cel de-al treizeci și șaptelea an a trecut, de asemenea, iar în țară încă mai continua să fie pace.
- 5 Și erau multe fapte mari și minunate făcute de către ucenicii lui Isus, într-atât, încât ei au vindecat pe bolnavi și au înviat morți și i-au făcut pe cei schilozi să umble, iar pe cei orbi să-și capete vederea, iar pe cei surzi să audă; și ei au făcut tot felul de minuni printre copiii oamenilor. Și nu făceau minunile decât în numele lui Isus.
- 6 Și astfel a trecut cel de-al treizeci și optulea an, precum și cel de-al treizeci și nouălea și cel de-al patruzeci și unulea și cel de-al patruzeci și doilea; da, chiar până când au trecut patruzeci și nouă de ani și, de asemenea, al cincizeci și unulea și al cincizeci și doilea; da, și chiar până când cincizeci și nouă de ani au trecut.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 Și Domnul a făcut ca ei să prospere foarte mult în țară; da, într-atât, încât ei iarăși au zidit orașe acolo unde orașele fuseseră arse.

8 Da, chiar și orașul Zarahemla l-au zidit din nou.

9 Dar au fost multe orașe care fuseseră scufundate, iar apele veniseră peste ele; de aceea, aceste orașe nu au putut să fie renovate.

10 Și acum iată, s-a întâmplat că poporul lui Nefi a devenit puternic și s-a înmulțit nespus de repede; și a devenit un popor nespus de frumos și plăcut la înfățișare.

11 Și ei au fost căsătoriți și au fost dați pentru căsătorie și au fost binecuvântați în acord cu mulțimea făgăduielilor pe care Domnul le făcuse lor.

12 Și ei nu au mai umblat după felul ritualurilor și rânduielilor legii lui Moise; ci au umblat după poruncile pe care le primiseră de la Domnul Dumnezeu lor, continuând în postire și rugăciuni și adunându-se laolaltă deseori ca să se roage și să audă cuvântul Domnului.

13 Și s-a întâmplat că nu a fost nici un conflict între oameni în toată țara; ci s-au întâmplat mari minuni făcute de ucenicii lui Isus.

14 Și s-a întâmplat că cel de-al șaptezeci și unulea an a trecut, precum și cel de-al șaptezeci și doilea an, da, și în sfârșit, până când cel de-al șaptezeci și nouălea an a trecut; da, chiar și o sută de ani au trecut, iar ucenicii lui Isus, pe care El îi alesese, se duseseră cu toții în paradisul lui Dumnezeu, în afară de cei trei care trebuia să rămână; și alți ucenici au fost rânduiți în locul lor; și, de asemenea, mulți din acea generație muriseră.

15 Și s-a întâmplat că nu era nici un conflict în țară datorită dragostei lui Dumnezeu care trăiește în inimile oamenilor.

16 Și nu erau nici invidie, nici certuri, nici tumulturi, nici curvii, nici minciuni, nici crime sau alte feluri de necurățenie; și cu siguranță nu a putut să fie nici un popor mai fericit printre toate popoarele care au fost făcute de către mâna lui Dumnezeu.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

17 Nu era nici un tâlhar sau ucigaș; și, de asemenea, nu era nici un lamanit sau vreun fel de—iți; ci ei cu toții erau ca unul singur, copiii lui Hristos și moștenitorii împărăției lui Dumnezeu.

18 Și cât erau ei de binecuvântați! Căci Domnul i-a binecuvântat pe ei în toate faptele lor; da, și anume, au fost binecuvântați și au prosperat până când o sută zece ani au trecut; iar cei din prima generație de după Hristos au murit, iar în țară nu era nici un conflict.

19 Și s-a întâmplat că Nefi, acela care a păstrat această cronică din urmă (și el le-a păstrat pe plăcile lui Nefi), a murit, iar fiul lui, Amos, le-a păstrat în locul lui; și el le-a păstrat, de asemenea, pe plăcile lui Nefi.

20 Și le-a păstrat timp de optzeci și patru de ani și încă mai era pace în țară, în afară de o parte mică din popor care s-a revoltat din Biserică și și-a luat numele de lamaniți; de aceea, au început iarăși să fie lamaniți în țară.

21 Și s-a întâmplat că și Amos a murit (și aceasta s-a întâmpla o sută nouăzeci și patru de ani de la venirea lui Hristos), iar fiul lui, Amos, a păstrat cronică în locul lui; și el, de asemenea, a păstrat-o pe plăcile lui Nefi; și aceasta, de asemenea, a fost scrisă în cartea lui Nefi, care este această carte.

22 Și s-a întâmplat că două sute de ani au trecut; iar din a doua generație au murit cu toții, în afară de câțiva.

23 Și acum eu, Mormon, aș dori ca voi să știți că poporul s-a înmulțit într-atât, încât s-au răspândit pe toată fața țării și că au devenit foarte bogați, datorită prosperității lor în Hristos.

24 Și acum, în acest al două sute unulea an, au început să fie printre ei unii care erau înălțați în mândrie, cum ar fi purtarea de veșminte scumpe și a tot felul de perle fine, precum și a tot felul de lucruri lumești.

25 Și de la acel timp încolo, ei nu au mai avut bucatele și avuțiile lor în comun.

26 Și ei au început să fie împărțiți în clase; și au început să zidească biserici pentru ei înșiși pentru ca să capete câștig; și au început să tăgăduiască Biserica cea adevărată a lui Hristos.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

27 Și s-a întâmplat că atunci când două sute zece ani au trecut, au fost multe biserici în țară; da, au fost multe biserici care pretindeau a-L cunoaște pe Hristos și totuși tăgăduiau cea mai mare parte a Evangheliei într-atât, încât ei au căpătat tot felul de ticăloșii și au administrat ceea ce era sfânt acelora cărora le era interzis pentru că erau nevrednici.

28 Și această Biserică s-a înmulțit nespus de mult din cauza nedreptății și din cauza puterii lui Satana care puse stăpânire pe inimile lor.

29 Și iarăși, mai era încă o altă Biserică care L-a tăgăduit pe Hristos; și ei au persecutat Biserica cea adevărată a lui Hristos din cauza umilinței și a credinței sale în Hristos; și i-au disprețuit pe ei din cauza multor minuni care erau făcute printre ei.

30 De aceea, au exercitat putere și autoritate asupra ucenicilor lui Isus care rămăseseră cu ei și i-au aruncat pe ei în închisoare; dar, prin puterea cuvântului lui Dumnezeu care era într-înșii, închisorile s-au crăpat în două, iar ei au mers și au făcut multe minuni mari printre ei.

31 Cu toate acestea și în ciuda tuturor acestor minuni, oamenii și-au împietrit inimile și au căutat să-i ucidă pe ei, tot așa cum iudeii din Ierusalim au căutat să-L ucidă pe Isus, în acord cu cuvântul Lui.

32 Și ei i-au aruncat pe ei în cuptoarele de foc, iar ei au ieșit afară fără să fi fost atinși.

33 Și ei, de asemenea, i-au aruncat pe ei în gropile fiarelor sălbatice, iar ei s-au jucat cu fiarele sălbatice tot așa cum se joacă un copil cu un miel; și ei au ieșit dintre fiare fără să fi fost atinși.

34 Cu toate acestea, oamenii și-au împietrit inimile, căci erau conduși de către mulți preoți și profeți neadevărați ca să zidească multe biserici și să facă multe feluri de nedreptăți. Și ei i-au lovit pe oamenii lui Isus; dar poporul lui Isus nu a lovit înapoi. Și astfel ei au rătăcit în necredință și ticăloșie, de la an la an, chiar până când cel de-al două sute treizecilea an a trecut.

35 Și acum s-a întâmplat că în acest an, în cel de-al două sute treizeci și unulea an, a fost o mare separare în popor.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 Și s-a întâmplat că în acest an un popor s-a ridicat, care se numea nefiți, iar oamenii lui erau credincioși adevărați în Hristos; iar printre ei erau cei care fuseseră numiți de către lamaniți—iacoviții și iosefiții și zoramiții;

37 De aceea, credincioșii cei adevărați în Hristos, precum și cei care-L preamăreau cu adevărat pe Hristos (printre care erau cei trei ucenici ai lui Isus care trebuia să rămână) au fost numiți nefiți și iacoviți și iosefiți și zoramiți.

38 Și s-a întâmplat că aceia care au respins Evanghelia, au fost numiți lamaniți și lemueliți și ismaeliți; și ei nu au rătăcit în necredință, dar s-au revoltat cu bună știre împotriva Evangheliei lui Hristos; și i-au învățat pe copiii lor cum că nu trebuie să creadă, tot așa cum strămoșii lor de la început se rătăciseră.

39 Și aceasta s-a întâmplat din cauza ticăloșiei și a lucrurilor abominabile ale taților lor, așa cum s-a întâmplat la început. Și ei au fost învățați să-i urască pe copiii lui Dumnezeu, tot așa cum lamaniții au fost învățați să-i urască pe copiii nefiților de la început.

40 Și s-a întâmplat că două sute patruzeci și patru de ani au trecut și astfel au fost treburile poporului. Iar partea cea mai ticăloasă a poporului a devenit foarte puternică și a devenit cu mult mai numeroasă decât poporul lui Dumnezeu.

41 Și ei încă au mai continuat să zidească biserici pentru ei înșiși și să le împodobască cu tot felul de lucruri prețioase. Și astfel au trecut două sute cincizeci de ani și, de asemenea, două sute șazeci de ani.

42 Și s-a întâmplat că partea cea ticăloasă a poporului a început iarăși să organizeze jurămintele și combinațiile secrete ale lui Gadianton.

43 Și, de asemenea, oamenii care erau numiți poporul lui Nefi au început să fie trufași în inimile lor din cauza bogățiilor lor nespuse de mari și să devină răi la fel ca și frații lor, lamaniții.

44 Și începând de la acest timp, Ucenicii au început să sufere pentru păcatele lumii.

45 Și s-a întâmplat că atunci când trei sute de ani au trecut, atât poporul nefiților, cât și lamaniții deveniseră foarte ticăloși, unul la fel ca celălalt.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 Și s-a întâmplat că tâlharii lui Gadianton s-au răspândit peste toată fața țării; și nimeni nu era drept, în afară de ucenicii lui Isus. Și ei au depozitat aur și argint din abundență și au făcut tot felul de negoțuri.

47 Și s-a întâmplat că, după ce trei sute cinci ani au trecut (iar poporul încă mai rămăsese în ticăloșie), Amos a murit; iar fratele său, Amaron, a păstrat cronica în locul lui.

48 Și s-a întâmplat că, atunci când trei sute douăzeci de ani au trecut, Amaron, fiind constrâns de Duhul Sfânt, a ascuns cronicile sfinte—da, și anume toate cronicile sfinte care fuseseră transmise din generație în generație, care erau sfinte—chiar până în cel de-al trei sute douăzecilea an de la venirea lui Hristos.

49 Și el le-a ascuns la Domnul, pentru ca ele să apară iarăși aceluia care sunt urmașii casei lui Iacov, în acord cu profețiile și făgăduielile Domnului. Și astfel este sfârșitul cronicii lui Amaron.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Cartea lui Mormon

Mormon 1

- 1 Și acum eu, Mormon, fac o cronică a lucrurilor pe care eu le-am văzut și auzit și o numesc Cartea lui Mormon.
- 2 Și cam la timpul când Amaron a ascuns cronicile pentru Domnul, el a venit la mine (vârsta mea fiind cam de zece ani, și eu am început să fiu învățat întrucâtva după felul învățaturii poporului meu), iar Amaron a spus către mine: Eu văd că tu ești un copil serios și iute în a observa;
- 3 De aceea, atunci când vei fi cam de douăzeci și patru de ani, aș dori ca tu să-ți aduci aminte de lucrurile pe care le-ai observat despre acest popor; și când vei fi la vârsta aceea, du-te în țara Antum, la dealul care va fi numit Șim; și acolo am pus eu în Domnul toate inscripțiile sfinte despre acest popor.
- 4 Și iată, tu să iei plăcile lui Nefi la tine, iar pe celelalte să le lași în locul în care sunt; și tu să înscrii pe plăcile lui Nefi toate lucrurile pe care le-ai observat despre acest popor.
- 5 Iar eu, Mormon, fiind un urmaș al lui Nefi (și numele tatălui meu a fost Mormon), îmi aduc aminte de lucrurile pe care Amaron mi le-a poruncit.
- 6 Și s-a întâmplat că eu având unsprezece ani, am fost dus de către tatăl meu în țara de la miazăzi și anume în țara lui Zarahemla.
- 7 Toată fața țării fusese acoperită de clădiri, iar poporul era aproape tot atât de numeros ca nisipul mării.
- 8 Și s-a întâmplat că în acel an a început un război între nefiți, care îi cuprindeau pe nefiți și iacoviți, și iosefiți și zoramitiți; iar acest război era între nefiți și lamaniți, lemueliți și ismaeliți.
- 9 Acum, lamaniții și lemueliții și ismaeliții erau numiți lamaniți, iar cele două tabere erau nefiții și lamaniții.

The Book of Mormon

Mormon 1

- And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.
- And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;
- Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.
- And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.
- And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.
- And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.
- The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.
- And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.
- Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 Și s-a întâmplat că războiul a început să fie între ei la granițele Zarahemlei, lângă apele lui Sidon.

11 Și s-a întâmplat că nefiții adunaseră laolaltă un mare număr de oameni, chiar mai mulți de treizeci de mii. Și s-a întâmplat că ei au avut în același an un număr de bătălii în care nefiții i-au bătut pe lamaniți și au ucis pe mulți dintre ei.

12 Și s-a întâmplat că lamaniții și-au abandonat planul; și pacea a fost instaurată în țară; iar pacea a durat timp de aproape patru ani, când nu a fost nici o vărsare de sânge.

13 Dar ticăloșia a predominat pe fața întregii țări, într-atât, încât Domnul i-a luat pe ucenicii Săi preaiubiți, iar faptele de minuni și vindecări au încetat din cauza nedreptății poporului.

14 Și nu au mai fost nici un fel de daruri de la Domnul și Duhul Sfânt nu s-a mai pogorât asupra nimănui din cauza ticăloșiei și necredinței lor.

15 Iar eu, fiind de cincisprezece ani și fiind serios de felul meu, de aceea, am fost eu vizitat de către Domnul și am gustat și am cunoscut bunătatea lui Isus.

16 Și m-am apucat să predic spre popor, dar gura mi-a fost închisă și mi s-a interzis să le predic lor; căci iată, ei s-au răzvrătit cu bunăvoie împotriva Dumnezeului lor; și Ucenicii cei iubiți au fost luați de acolo din țară din cauza nedreptății lor.

17 Dar eu am rămas printre ei, însă mi s-a interzis să le predic lor din cauza împietririi inimilor lor; și din cauza împietririi inimilor lor țara a fost blestemată din cauza lor.

18 Și acești tâlhari de-ai lui Gadianton, care erau printre lamaniți, au împânzit țara într-atât, încât locuitorii ei au început să-și ascundă comorile în pământ; și ele au devenit alunecoase pentru că Domnul blestemase țara; iar ei n-au putut nici să le țină și nici să le capete iară.

19 Și s-a întâmplat că au fost vrăjitorii și farmece și magii; și puterea celui rău a lucrat pe toată fața țării chiar până la îndeplinirea tuturor cuvintelor lui Abinadi, precum și ale lui Samuel Lamanitul.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

- 1 Și s-a întâmplat că în același an a început iarăși un război între nefiți și lamaniți. Și în ciuda faptului că eu eram tânăr, eram înalt la statură; de aceea, poporul lui Nefi m-a ales pe mine ca să fiu conducătorul lor sau conducătorul oștirilor lor.
- 2 De aceea, s-a întâmplat că în cel de-al șaisprezecelea an al vieții mele, am pornit eu în fruntea unei oștiri a nefiților împotriva lamaniților; așadar, trei sute și douăzeci și șase de ani trecuseră.
- 3 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute douăzeci și șaptelea an, lamaniții au venit asupra noastră cu putere foarte mare, într-atât, încât ei au înspăimântat oștirile mele; de aceea, ei nu au vrut să se lupte și au început să se retragă către ținuturile de la miazănoapte.
- 4 Și s-a întâmplat că noi am mers în orașul Angola și am pus stăpânire pe oraș și am făcut pregătiri să ne apărăm împotriva lamaniților. Și s-a întâmplat că noi am fortificat orașul cu toată puterea noastră; dar cu toate fortificațiile noastre, lamaniții au tăbărât asupra noastră și ne-au alungat din oraș.
- 5 Și ei, de asemenea, ne-au alungat pe noi din țara lui David.
- 6 Și noi am mers și am ajuns în țara lui Ioșua, care era la granița de la apus, lângă malul mării.
- 7 Și s-a întâmplat că noi am adunat laolaltă pe oamenii noștri cât de repede a fost posibil pentru ca să fie cu toții într-un singur grup.
- 8 Dar iată, țara era plină de tâlhari și de lamaniți; și cu toată distrugerea care atârna peste poporul meu, ei nu s-au pocăit de faptele lor rele; de aceea, a fost sânge și măcel răspândit pe toată fața țării, atât în partea nefiților, cât și în partea lamaniților; și a fost o revoluție completă peste tot, pe toată fața țării.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 Și acum, lamaniții aveau un rege, iar numele lui era Aaron; și el a venit împotriva noastră cu o oștire de patruzeci și patru de mii. Și iată, eu i-am stat împotriva cu patruzeci și două de mii. Și s-a întâmplat că eu l-am bătut pe el cu oștirea mea încât el a fugit din fața mea. Și iată, toate acestea s-au întâmplat; și trei sute și treizeci de ani au trecut.

10 Și s-a întâmplat că nefiții au început să se pocăiască de nedreptatea lor și au început să strige chiar așa cum a fost profețit de către Samuel, profetul; căci iată, nici un om nu a putut să păstreze ceea ce era al său, din cauza hoșilor și a tâlharilor și ucigașilor, precum și a magiei și vrăjitoriei care erau în țară.

11 Astfel au început să fie jeluiri și plângeri în toată țara din cauza acestor lucruri și mai ales printre poporul lui Nefi.

12 Și s-a întâmplat că atunci când eu, Mormon, am văzut jeluirile și plângerile lor și supărarea lor în fața Domnului, inima mea a început să se bucure în sinea mea, cunoscând îndurarea și suferințele îndelungate ale Domnului, crezând de aceea că El va fi îndurător cu ei pentru ca ei să devină iarăși un popor drept.

13 Dar iată, bucuria aceasta a mea a fost deșartă, căci întristarea lor nu era pentru pocăință datorită bunătății lui Dumnezeu; ci era mai degrabă întristarea celui osândit, pentru că Domnul nu permitea întotdeauna ca ei să ia fericirea în păcat.

14 Și ei nu au venit la Isus cu inimile frânte și cu spiritele smerite, ci L-au blestemat pe Dumnezeu și au dorit să moară. Cu toate acestea, ei erau gata să se lupte cu săbiile pentru viețile lor.

15 Și s-a întâmplat că întristarea mea s-a întors iarăși către mine și eu am văzut că ziua harului trecuse pentru ei, atât în ceea ce privește timpul, cât și spiritul; căci eu am văzut pe mii dintre ei doborâți la pământ în răzvrătire deschisă împotriva Dumnezeului lor și adunați în movile ca balega pe toată fața țării. Și astfel au trecut trei sute și patruzeci și patru de ani.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

16 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute patruzeci și cincilea an, neftiții au început să fugă din fața lamaniților; și ei au fost urmăriți chiar până când au ajuns în țara lui Iașon, înainte ca să fi fost posibil să fie opriți în retragerea lor.

17 Iar acum, orașul lui Iașon era aproape de țara unde Amaron depozitase cronicile potrivit spuselor Domnului pentru ca ele să nu poată fi distruse. Și iată, eu m-am dus în acord cu cuvântul lui Amaron și am luat plăcile lui Nefi și am făcut o cronică în acord cu cuvintele lui Amaron.

18 Și am făcut o relatare completă pe plăcile lui Nefi despre toate ticăloșiile și lucrurile abominabile; dar eu am interzis ca pe aceste plăci să se facă o relatare completă despre ticăloșia și lucrurile lor abominabile căci iată, în fața ochilor mei era o scenă continuă de ticăloșie și de lucruri abominabile, chiar din timpul când eu am fost îndeajuns de matur ca să mă port ca un bărbat.

19 Și vai mie din cauza ticăloșiei lor; căci inima mea a fost umplută de întristare din cauza ticăloșiei lor în toate zilele mele; cu toate acestea, eu știu că voi fi înălțat în ziua din urmă.

20 Și s-a întâmplat că în acest an, poporul lui Nefi a fost iarăși fugărit și alungat. Și s-a întâmplat că noi am fost alungați până când am ajuns în țara de la miazănoapte care se numea Sem.

21 Și s-a întâmplat că noi am fortificat orașul Sem și am adunat în el atât de mulți oameni cât a fost posibil pentru ca poate să-i putem salva pe ei de la distrugere.

22 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute patruzeci și șaselea an, ei au început să năvălească iarăși peste noi.

23 Și s-a întâmplat că eu am vorbit poporului meu și i-am îndemnat pe ei cu multă energie să stea cu curaj înaintea lamaniților și să lupte pentru nevestele lor și pentru copiii lor, pentru casele lor și pentru căminele lor.

24 Iar cuvintele mele i-au întărit pe ei întrucâtva în curaj, într-atât, încât nu au fugit din fața lamaniților, ci au stat cu curaj împotriva lor.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

- 25 Și s-a întâmplat că noi ne-am luptat cu o oștire de treizeci de mii împotriva unei oștiri de cincizeci de mii. Și s-a întâmplat că noi am stat în fața lor cu o asemenea tărie încât ei au fugit din fața noastră.
- 26 Și s-a întâmplat că, atunci când ei au fugit, noi i-am urmărit cu oștirile noastre și i-am înfruntat iarăși și i-am bătut; cu toate acestea, puterea Domnului nu a fost cu noi; da, noi am fost lăsați singuri, căci Spiritul Domnului nu a trăit în noi; de aceea, noi am devenit slabi la fel ca și frații noștri.
- 27 Iar inima mea s-a întristat din cauza acestei mari calamități a poporului meu, din cauza ticăloșiei și a lucrurilor lor abominabile. Dar iată, noi am mers împotriva lamaniților și a tâlharilor lui Gadianton până când am pus iarăși stăpânire pe pământurile moștenirii noastre.
- 28 Și cel de-al trei sute patruzeci și nouălea an a trecut. Iar în cel de-al trei sute cincizecilea an, noi am încheiat un tratat cu lamaniții și cu tâlharii lui Gadianton, prin care pământurile moștenirii noastre au fost împărțite.
- 29 Și lamaniții ne-au dat nouă ținutul de la miazănoapte, da, și anume trecerea cea îngustă care ducea la ținutul de la miazăzi. Iar noi le-am dat lamaniților tot ținutul de la miazăzi.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

- 1 Și s-a întâmplat că lamaniții nu au mai venit să se lupte iarăși până când alți zece ani au trecut. Și iată, eu i-am folosit pe oamenii mei, nefiții, ca să pregătească ținuturile lor și oștirile lor pentru timpul de bătlie.
- 2 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a spus: Strigă acestui popor—Pocăiți-vă și veniți la Mine și fiți botezați și zidiți iarăși Biserica Mea și atunci voi veți fi cruțați.
- 3 Iar eu am strigat către acest popor, dar a fost în zadar; și ei nu și-au dat seama că Domnul îi cruțase pe ei și le dăduse lor o șansă să se pocăiască. Și iată, ei și-au întărit inimile împotriva Domnului Dumnezeu lor.
- 4 Și s-a întâmplat că, după ce acest al zecelea an a trecut, făcând în total trei sute șazeci de ani de la venirea lui Hristos, regele lamaniților mi-a trimis mie o epistolă care m-a anunțat cum că ei se pregăteau iarăși să se lupte împotriva noastră.
- 5 Și s-a întâmplat că eu am făcut ca poporul meu să se adune laolaltă în țara Pustiu, într-un oraș care era la granițele de lângă trecătoarea cea îngustă care ducea către ținutul de la miazăzi.
- 6 Și acolo ne-am instalat noi oștirile noastre pentru ca să putem să oprim oștirile lamaniților, pentru ca ei să nu poată să pună stăpânire pe nici unul dintre pământurile noastre; de aceea noi ne-am fortificat împotriva lor cu toată puterea.
- 7 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute șazeci și unulea an, lamaniții au năvălit asupra orașului Pustiu ca să se lupte împotriva noastră; și s-a întâmplat că în anul acela noi i-am bătut pe ei, într-atât, încât ei s-au întors iarăși în ținuturile lor.
- 8 Și în cel de-al trei sute șazeci și doilea an, ei au năvălit iarăși ca să se lupte. Iar noi i-am învins iarăși și am ucis un număr mare dintre ei, iar morții lor au fost aruncați în mare.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

- 9 Iar acum, din cauza acestui lucru mare pe care nefiții, poporul meu, l-au făcut, ei au început să se mândrească cu puterea lor și să jure în fața cerurilor cum că ei se vor răzbuna pentru sângele fraților lor care fuseseră uciși de către dușmanii lor.
- 10 Și ei au jurat pe ceruri, precum și pe tronul lui Dumnezeu că se vor duce la luptă împotriva dușmanilor lor și că îi vor distruge pe ei de pe fața pământului.
- 11 Și s-a întâmplat că eu, Mormon, am refuzat cu strășnicie de la acest timp încolo să mai fiu comandantul și conducătorul acestui popor din cauza ticăloșiei și a lucrurilor sale abominabile.
- 12 Iată, eu i-am condus pe ei; fără a ține seama de ticăloșia lor i-am condus eu pe ei de multe ori în lupte și i-am iubit în acord cu iubirea lui Dumnezeu care era în mine, cu toată inima mea; iar sufletul meu fusese vărsat în rugăciune către Dumnezeul meu pentru ei cât era ziua de lungă; și totuși, aceasta a fost fără credință, din cauza împietririi inimilor lor.
- 13 Și de trei ori i-am eliberat eu pe ei din mâinile dușmanilor lor, iar ei nu s-au pocăit de păcatele lor.
- 14 Și atunci când ei au jurat pe tot ceea ce le fusese lor interzis de către Domnul și Salvatorul nostru Isus Hristos că se vor duce să se lupte cu dușmanii lor și să se răzbune pentru sângele fraților lor, iată, glasul Domnului a venit către mine, zicând:
- 15 Răzbunarea este a Mea, și Eu voi răsplăti; și pentru că acest popor nu s-a pocăit după ce Eu l-am eliberat, el va fi alungat de pe fața pământului.
- 16 Și s-a întâmplat că eu am refuzat cu strășnicie să mă ridic împotriva dușmanilor mei; și am făcut chiar așa cum îmi poruncise Domnul; și am stat ca un martor nemișcat ca să arăt lumii întregi lucrurile pe care eu le-am văzut și auzit, în acord cu manifestările Spiritului care dăduse mărturie despre lucrurile care vor veni.
- 17 De aceea, eu vă scriu vouă, neamurilor, precum și ție, casă a lui Israel, că atunci când lucrarea va începe, voi va trebui să fiți gata să vă pregătiți să vă întoarceți în țara moștenirii voastre;

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

18 Da, iată, eu scriu către toate marginile pământului; da, către voi, cele douăsprezece triburi ale lui Israel, care veți fi judecate după faptele voastre de către cei doisprezece pe care Isus i-a ales ca să fie Ucenicii Săi în țara Ierusalimului.

19 Și eu scriu, de asemenea, către rămășița acestui popor, care, de asemenea, va fi judecată de către cei doisprezece pe care Isus i-a ales în țara aceasta; și ei vor fi judecați de către ceilalți doisprezece pe care Isus i-a ales în țara Ierusalimului.

20 Și aceste lucruri mi le-a arătat mie Spiritul; de aceea, vă scriu eu vouă tuturor. Și din cauza aceasta vă scriu eu vouă pentru ca să știți că voi cu toții va trebui să stați în fața scaunului de judecată al lui Hristos, da, fiecare suflet care aparține întregii familii omenești a lui Adam; și voi trebuie să stați și să fiți judecați după faptele voastre, fie că ele sunt bune sau rele;

21 Și, de asemenea, pentru ca voi să puteți crede în Evanghelia lui Isus Hristos pe care-o veți avea printre voi; și, de asemenea, pentru ca Iudeii, poporul legământului Domnului, să aibă altă mărturie, în afară de Acela pe care ei L-au văzut și L-au auzit, cum că Isus pe care ei L-au ucis a fost chiar Hristos și chiar Dumnezeu.

22 Și eu aș dori să pot să conving toate marginile pământului să se pocăiască și să se pregătească să stea în fața scaunului de judecată al lui Hristos.

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

- 1 Și acum s-a întâmplat că în cel de-al trei sute șazeci și treilea an, nefiții s-au ridicat cu oștirile lor ca să se lupte împotriva lamaniților în afara țării Pustiu.
- 2 Și s-a întâmplat că oștirile nefiților au fost mânite iarăși înapoi în țara Pustiu. Și în timp ce ei mai erau încă oboșiți, o oștire proaspătă a lamaniților a venit peste ei; și au avut o bătălie aprinsă, într-atât, încât lamaniții au pus stăpânire pe orașul Pustiu și au ucis pe mulți dintre nefiți și au luat mulți prizonieri.
- 3 Și cei rămași au fugit și s-au unit cu locuitorii orașului Teancum. Acum, orașul Teancum era la granițele de lângă malul mării; și era, de asemenea, aproape de orașul Pustiu.
- 4 Și aceasta a fost pentru că oștirile nefiților s-au dus peste lamaniți încât ei au început să fie loviți; căci dacă nu ar fi fost pentru aceasta, lamaniții nu ar fi putut să aibă nici o putere asupra lor.
- 5 Dar iată, judecățile lui Dumnezeu îi vor copleși pe cei păcătoși; iar cei păcătoși de către păcătoși sunt pedepsiți; căci păcătoșii sunt aceia care ațâță inimile copiilor oamenilor la vărsare de sânge.
- 6 Și s-a întâmplat că lamaniții au făcut pregătiri ca să vină împotriva orașului Teancum.
- 7 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute șazeci și patrulea an, lamaniții au venit împotriva orașului Teancum pentru ca ei să poată pune stăpânire și pe orașul Teancum.
- 8 Și s-a întâmplat că ei au fost respinși și goniți înapoi de către nefiți. Iar atunci când nefiții au văzut că ei îi respinseseră pe lamaniți, iarăși s-au înfumurat din cauza puterii lor; și au mers în puterea lor și au pus iarăși stăpânire pe orașul Pustiu.
- 9 Și acum, toate aceste lucruri fuseseră împlinite; și mii din amândouă părțile au fost uciși, atât din partea nefiților, cât și din partea lamaniților.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, inso-much that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 Și s-a întâmplat că cel de-al trei sute șazeci și șaselea an a trecut, iar lamaniții au venit iarăși peste nefiți ca să se lupte; și totuși nefiții nu s-au pocăit de răul pe care-l făcuseră, ci au persistat în continuare în ticăloșia lor.
- 11 Și nu este posibil ca limba să descrie sau ca omul să scrie o descriere perfectă a scenei oribile a sângelui și măcelului care a fost printre oameni, atât nefiți, cât și lamaniți; și fiecare inimă a fost împietrită așa încât ei s-au bucurat în continuare în vărsarea de sânge.
- 12 Și niciodată nu mai fusese o ticăloșie atât de mare printre toți copiii lui Lehi, nici printre toți cei din casa lui Israel, în acord cu cuvintele Domnului, așa cum a fost printre acest popor.
- 13 Și s-a întâmplat că lamaniții au pus stăpânire pe orașul Pustiu și aceasta pentru că numărul lor întrecea numărul nefiților.
- 14 Și ei, de asemenea, au mășăluit împotriva orașului Teancum și i-au alungat pe locuitorii lui afară din el și au luat mulți prizonieri, atât femei cât și copii, și i-au oferit pe ei ca jertfe idolilor-zei ai lor.
- 15 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute șazeci și șaptelea an, nefiții fiind mânioși pentru că lamaniții au jertfit pe femeile și copiii lor, s-au dus împotriva lamaniților cu o furie foarte mare, într-atât, încât ei iarăși i-au bătut pe lamaniți și i-au alungat afară din ținuturile lor.
- 16 Iar lamaniții nu au mai venit iarăși peste nefiți până în cel de-al trei sute șaptezeci și cincilea an.
- 17 Și în acest an iarăși au năvălit ei asupra nefiților cu toate puterile lor; și nu au fost numărați din cauza numărului lor mare.
- 18 Și de la acest timp înainte, nefiții nu au mai câștigat putere asupra lamaniților, ci au început să fie măturați de aceștia la fel ca roua înainte de răsăritul soarelui.
- 19 Și s-a întâmplat că lamaniții iarăși au năvălit asupra orașului Pustiu; și a fost o bătălie foarte cumplită în țara Pustiu, în care ei i-au învins pe nefiți.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 Și ei iarăși au fugit din fața lor și au venit în orașul Boaz; iar acolo, s-au ridicat împotriva lamaniților cu curaj foarte mare într-atât, încât lamaniții nu i-au învins pe ei până când ei au venit iarăși pentru a doua oară.

21 Iar atunci când au venit pentru a doua oară, nefiții au fost alungați și măcelăriți într-un măcel foarte mare; femeile și copiii lor iarăși au fost jertfiți idolilor.

22 Și s-a întâmplat că nefiții iarăși au fugit din fața lor, luând cu ei pe toți locuitorii, atât pe cei din orașe, cât și pe cei de la sate.

23 Și acum eu, Mormon, văzând că lamaniții erau cât pe ce să răstoarne țara, de aceea, eu m-am dus la dealul Șim și am luat toate scrierile pe care Amaron le ascunsese în Domnul.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

- 1 Și s-a întâmplat că eu am mers printre nefiți și m-am pocăit pentru jurământul pe care-l făcusem că nu-i voi mai ajuta; și ei iarăși mi-au dat comanda oștirilor lor, căci se uitau la mine ca și cum eu puteam să-i salvez de la suferințele lor.
- 2 Dar iată, am fost fără speranță, căci eu am știut de judecățile Domnului care trebuia să vină asupra lor; căci ei nu s-au pocăit de nedreptățile lor, ci s-au luptat pentru viețile lor fără ca să cheme numele Aceluia care i-a făcut pe ei.
- 3 Și s-a întâmplat că lamaniții au venit asupra noastră în timp ce noi fugeam către orașul Iordanului; dar iată, ei au fost alungați înapoi încât ei nu au ocupat orașul la data aceea.
- 4 Și s-a întâmplat că ei iarăși au venit asupra noastră, iar noi am păstrat orașul. Și au mai fost, de asemenea, și alte orașe care au fost păstrate de către nefiți, care rezistență i-a ținut pe ei în afară încât nu au putut să pătrundă în țara care se întindea în fața noastră ca să-i distrugă pe locuitorii țării noastre.
- 5 Dar s-a întâmplat că, prin toate ținuturile prin care am trecut, locuitorii de acolo nu erau adunați înăuntru; ei fuseseră distruși de către lamaniți, iar orașele lor și satele lor și cetățile lor fuseseră arse de foc; și astfel au trecut trei sute șaptezeci și nouă de ani.
- 6 Și s-a întâmplat că în cel de-al trei sute optzecilea an, lamaniții iarăși au venit peste noi ca să se lupte, iar noi am stat împotriva lor cu curaj; dar totul a fost în zadar, căci numărul lor era atât de mare, încât ei au călcat poporul nefiților sub picioarele lor.
- 7 Și s-a întâmplat că noi iarăși am fugit, iar cei a căror fugă a fost mai iute decât a lamaniților au scăpat, iar aceia a căror fugă nu a întrecut pe cea a lamaniților au fost călcați în picioare și distruși.
- 8 Și acum iată eu, Mormon, nu doresc să sfâșii sufletele oamenilor aruncându-le în față o scenă atât de îngrozitoare de sânge și măcel ca aceea care a fost așternută în fața ochilor mei; dar eu, știind că lucrurile acestea trebuie să fie făcute cunoscute și că toate lucrurile ascunse trebuie să fie dezvăluite pe acoperișul caselor—

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

9 Și, de asemenea, că o cunoaștere a acestor lucruri trebuie să vină la rămășița acestui popor, precum și către neamuri, despre care Domnul a spus că trebuia să împrăștie acest popor, iar acest popor trebuia să fie socotit ca nimica toată în fața lor—de aceea, eu scriu o prescurtare, neîndrăznind să fac o relatare completă a lucrurilor pe care le-am văzut din cauza poruncii pe care am primit-o, precum și pentru ca voi să nu aveți o supărare prea mare din cauza ticăloșiei acestui popor.

10 Și acum iată, eu spun aceasta către seminția lor, precum și către neamurile care au grijă de casa lui Israel, care își dau seama și știu de unde vin binecuvântările lor.

11 Căci eu știu că asemenea lucru va aduce întristare din cauza suferinței casei lui Israel; da, ei se vor întrista din cauza distrugerii acestui popor; se vor întrista pentru că acest popor nu s-a pocăit pentru ca să poată fi primit în brațele lui Isus.

12 Acum, aceste lucruri sunt scrise către rămășița casei lui Iacov; și ele sunt scrise în felul acesta pentru că este știut de Dumnezeu că ticăloșia nu poate să le aducă lor pe acestea; și ele trebuie să fie ascunse în Domnul pentru ca să poată fi descoperite la timpul ales de El.

13 Și aceasta este porunca pe care am primit-o eu; și iată, ele vor fi descoperite în acord cu porunca Domnului, atunci când El va găsi de cuviință în înțelepciunea Sa.

14 Și iată, ele vor ajunge până la cei necredincioși dintre iudei; și în scopul acesta vor ajunge ele—pentru ca ei să poată fi convinși că Isus este Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu; că Tatăl va îndeplini prin Fiul Său Preaiubit scopul Său cel mare și veșnic, restaurându-i pe iudei sau întreaga casă a lui Israel în țara moștenirii lor, pe care Domnul Dumnezeu lor le-a dat-o lor pentru înfăptuirea legământului Său.

15 Și, de asemenea, pentru ca seminția acestui popor să poată să creadă mai cu convingere în Evanghelia Lui, care va ajunge până la ei de la neamuri; căci acest popor va fi împrăștiat și va deveni un popor negru, murdar și scârbos, dincolo de orice descriere a ceea ce a fost vreodată printre noi, da, și chiar și a ceea ce a fost printre lamaniti; și aceasta din cauza necredinței și a idolatriei lor.

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

16 Căci iată, Spiritul Domnului a încetat deja să se mai lupte cu strămoșii lor; și ei sunt fără de Hristos și fără de Dumnezeu în lume; și ei sunt mânați ca pleava spulberată de vânt.

17 Ei au fost odată un popor plăcut și L-au avut pe Hristos ca păstor; da, ei au fost conduși chiar de către Dumnezeu Tatăl.

18 Dar acum iată, ei sunt conduși de către Satana, tot așa cum pleava este dusă de vânt sau tot așa cum o corabie este mânată de valuri, fără pânză și ancoră sau fără nimic care s-o conducă; și așa cum este ea, tot așa sunt ei.

19 Și iată, Domnul a rezervat binecuvântările Lui pe care ei le-ar fi putut primi în țară pentru neamurile care vor avea stăpânire peste țară.

20 Dar iată, se va întâmpla că ei vor fi mânați și împrăștiați de către neamuri; și după ce ei vor fi mânați și împrăștiați de către neamuri, iată, atunci Domnul își va aduce aminte de legământul pe care El l-a făcut cu Avraam și cu toți cei din casa lui Israel.

21 Și Domnul, de asemenea, își va aduce aminte de rugăciunile celor drepti, care au fost făcute către El pentru ei.

22 Iar apoi, o, voi neamurilor, cum de puteți voi să stați în fața puterii lui Dumnezeu dacă nu vă pocăiți și nu vă întoarceți de pe căile voastre păcătoase?

23 Nu știți voi că sunteți în mâinile lui Dumnezeu? Nu știți voi că El are toată puterea și că la porunca Lui cea mare pământul va fi răsucit ca un sul?

24 De aceea, pocăiți-vă și umiliți-vă în fața Lui, de teamă ca El să nu vină cu dreptate împotriva voastră—de teamă ca o rămășiță a seminției lui Iacov să nu umble printre voi ca un leu și să vă sfâșie în bucăți și atunci nu va fi nimeni ca să vă elibereze.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

- 1 Și acum, eu termin cronică mea despre distrugerea poporului meu, nefiții. Și s-a întâmplat că noi am înaintat în marș înaintea lamaniților.
- 2 Iar eu, Mormon, am scris o epistolă către regele lamaniților și i-am cerut să ne acorde dreptul ca să ne adunăm poporul nostru în țara Cumora, lângă un deal care era numit Cumora, iar acolo să ne batem.
- 3 Și s-a întâmplat că regele lamaniților mi-a acordat ceea ce am dorit.
- 4 Și s-a întâmplat că noi am înaintat în marș până în țara Cumora și ne-am instalat corturile de jur-împrejurul dealului Cumora; și acesta era un ținut cu multe ape și râuri și cascade; și aici am avut noi nădejdea să câștigăm avantaj asupra lamaniților.
- 5 Și când trei sute optzeci și patru de ani au trecut, noi adunaserăm pe toți cei rămași din poporul nostru în țara Cumora.
- 6 Și s-a întâmplat că, atunci când noi adunaserăm tot poporul nostru într-un singur grup în țara Cumora, iată eu, Mormon, am început să îmbătrânesc; și știind că aceasta avea să fie ultima bătălie a poporului meu și având poruncă de la Domnul ca să nu las cronicile care fuseseră înmânate de strămoșii noștri, și care erau sfinte, să cadă în mâna lamaniților (căci lamaniții le-ar fi distrus), de aceea, eu am făcut această cronică pe plăcile lui Nefi și am ascuns în dealul Cumora toate cronicile care îmi fuseseră încredințate mie de către mâna Domnului, în afară de aceste câteva plăci pe care eu le-am dat fiului meu, Moroni.
- 7 Și s-a întâmplat că poporul meu împreună cu nevestele lor și cu copiii lor au văzut acum oștirile lamaniților înaintând în marș către ei; și cu frica aceea îngrozitoare de moarte, care umple piepturile tuturor celor slabi, au așteptat ei ca să-i întâmpine.
- 8 Și s-a întâmplat că ei au venit ca să se lupte împotriva noastră, iar fiecare suflet era umplut de groază din cauza numărului lor mare.
- 9 Și s-a întâmplat că ei au tăbărât asupra poporului meu cu săbiile și cu arcurile, cu săgețile și cu topoarele și cu tot felul de arme de război.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

10 Și s-a întâmplat că oamenii mei au fost doborâți la pământ, da, și anume cei zece mii care erau cu mine și eu am căzut rănit în mijlocul lor; și ei au trecut pe lângă mine și nu au pus capăt vieții mele.

11 Și atunci când ei au trecut printre noi și au doborât pe toți oamenii mei în afară de douăzeci și patru dintre noi (printre care era și fiul meu Moroni) și noi supraviețuisem celor morți din poporul nostru, am văzut în ziua următoare, atunci când lamaniții se întorseseră în taberele lor, de pe vârful dealului Cumora, pe cei zece mii din poporul meu care fuseseră doborâți, fiind conduși de mine în fruntea lor.

12 Și noi, de asemenea, i-am văzut pe cei zece mii din poporul meu care fuseseră conduși de către fiul meu, Moroni.

13 Și iată, cei zece mii ai lui Ghidghidona căzuseră, iar el, de asemenea, căzuse în mijlocul lor.

14 Și Lama căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Ghilgal căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Limha căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Ieneum căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Cumeniha și Moroniha și Antionum și Șiblom și Sem și Ioș căzuseră împreună cu cei zece mii ai fiecăruia dintre ei.

15 Și s-a întâmplat că au mai fost încă zece care au căzut de sabie, împreună cu cei zece mii ai fiecăruia dintre ei; da, și anume toți oamenii mei căzuseră în afară de cei douăzeci și patru care fuseseră împreună cu mine, precum și câțiva care scăpaseră în ținuturile de la miazăzi și câțiva care dezertaseră la lamaniți; iar carnea lor și oasele lor și sângele lor erau împrăștiate pe fața pământului, fiind părăsiți acolo de mâinile acelor care-i ucisuseră ca să se facă țărână și să putrezească și să se întoarcă în pământul-mamă.

16 Iar sufletul meu a fost sfâșiat de groază din cauza măcelării poporului meu; și eu am strigat:

17 O, voi cei cinstiți, cum de ați putut voi să vă îndepărtați de căile Domnului! O, voi cei cinstiți, cum de ați putut voi să-L respingeți pe Isus care a stat cu brațele deschise ca să vă primească!

18 Iată, dacă voi nu ați fi făcut aceasta, voi nu ați fi căzut. Dar iată, voi ați căzut, iar eu jelesc pierderea voastră.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

19 O, voi fii și fiice cinstite, voi tați și mame, voi bărbați și neveste, voi cei cinstiți, cum de s-a întâmplat ca voi să cădeți!

20 Dar iată, voi sunteți duși, iar întristarea mea nu poate să vă aducă înapoi.

21 Și în curând va veni ziua când mortalitatea voastră trebuie să se schimbe în nemurire, iar aceste trupuri care acum putrezesc în corupție trebuie în curând să devină trupuri incoruptibile; iar apoi voi va trebui să stați în fața scaunului de judecată al lui Hristos ca să fiți judecați după faptele voastre; și dacă va fi ca voi să fiți dreپți, atunci voi sunteți binecuvântați împreună cu strămoșii voștri care s-au dus înaintea voastră.

22 O, dacă voi v-ați fi pocăit înainte ca această mare distrugere să fi venit asupra voastră. Dar iată, voi v-ați dus, iar Tatăl, da, Tatăl cel Veșnic din ceruri cunoaște starea voastră; și El face cu voi așa după cum este dreptatea și îndurarea Lui.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormon 7

- 1 Și acum iată, eu aș dori să vorbesc întrucâtva către cei rămași din acest popor care sunt cruțați, dacă va fi ca Dumnezeu să le dea lor cuvintele mele pentru ca ei să poată cunoaște lucrurile strămoșilor lor; da, eu vă spun vouă, voi, rămășița casei lui Israel; și acestea sunt cuvintele pe care eu le spun:
- 2 Voi să știți că sunteți din casa lui Israel.
- 3 Voi să știți că trebuie să veniți la pocăință, căci altfel nu puteți fi salvați.
- 4 Voi să știți că trebuie să vă puneți jos armele voastre de război și să nu vă mai desfățați în vărsarea de sânge și să nu mai puneți mâna pe ele, decât dacă Dumnezeu vă va porunci.
- 5 Voi să știți că trebuie să ajungeți la cunoașterea strămoșilor voștri și să vă pocăiți de toate păcatele și nedreptățile voastre și să credeți în Isus Hristos, că El este Fiul lui Dumnezeu și că El a fost ucis de către Iudei și că prin puterea Tatălui, El a înviat din nou, prin care El a câștigat victorie asupra mormântului; și prin El, de asemenea, mușcătura morții este înghițită.
- 6 Și El va face învierea morților prin care omul trebuie să se ridice și să stea în fața scaunului Lui de judecată.
- 7 Și El a înfăptuit mântuirea lumii prin care acei care este găsit nevinovat în fața Lui în ziua judecății i se dă să locuiască în prezența lui Dumnezeu în împărăția Lui, să cânte neîncetat împreună cu corurile de sus cântece de preamărire pentru Tatăl și pentru Fiul și pentru Duhul Sfânt, care sunt un Dumnezeu, într-o stare de fericire fără de sfârșit.
- 8 De aceea, pocăiți-vă și fiți botezați în numele lui Isus și țineți-vă strâns de Evanghelia lui Hristos care va fi pusă în fața voastră, nu numai în această cronică, ci și în cronică ce va veni la neamuri de la Iudei, care cronică va veni de la neamuri la voi.
- 9 Căci iată, aceasta s-a scris cu scopul ca voi să credeți în aceasta; și dacă voi credeți aceea, atunci voi veți crede aceasta, de asemenea; și dacă voi credeți aceasta, atunci voi veți cunoaște despre strămoșii voștri, precum și despre faptele minunate care au fost făcute printre ei de către puterea lui Dumnezeu.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Şi voi, de asemenea, veţi cunoaşte că sunteţi o rămăşiţă a seminţiei lui Iacov; de aceea, voi sunteţi număraţi în poporul întâiului legământ; şi dacă va fi ca voi să credeţi în Hristos şi să fiţi botezaţi, mai întâi prin apă, iar apoi prin foc şi prin Duhul Sfânt, urmând exemplul Salvatorului nostru, în acord cu ceea ce El ne-a poruncit nouă, atunci va fi bine de voi în ziua judecăţii. Amin.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormon 8

- 1 Iată eu, Moroni, termin cronică tatălui meu, Mormon. Iată, eu am numai puține lucruri de scris, care lucruri mi-au fost poruncite de către tatăl meu.
- 2 Și acum s-a întâmplat că, după bătălia cea mare și înfricoșătoare de la Cumora, iată, neștiții care scăpaseră în țara de la miazăzi au fost fugăriți de către lamaniți până când au fost distruși cu toții.
- 3 Și tatăl meu, de asemenea, a fost ucis de ei, iar eu chiar rămân singur ca să scriu povestea tristă a distrugerii poporului meu. Dar iată, ei sunt duși, iar eu îndeplinesc porunca tatălui meu. Și dacă ei mă vor ucide pe mine sau nu, eu nu știu.
- 4 De aceea, voi scrie și voi ascunde cronicile în pământ; și încotro mă duc, nu are nici o importanță.
- 5 Iată, tatăl meu a făcut această cronică și a scris scopul ei. Și iată, eu aș dori să scriu, de asemenea, dacă aș avea loc pe plăci, dar nu am; și nici metal nu am, căci sunt singur. Tatăl meu a fost ucis în bătălie, precum și toate neamurile mele, iar eu nu am nici prieteni și nici unde să mă duc; și cât timp va dori Domnul ca eu să mai trăiesc, eu nu știu.
- 6 Iată, patru sute de ani au trecut de la venirea Domnului și Salvatorului nostru.
- 7 Și iată, lamaniții au fugărit poporul meu, neștiții, din oraș în oraș și din loc în loc chiar până când nici unul dintre ei nu a mai rămas; și mare a fost căderea lor; da, mare și uimitoare este distrugerea poporului meu, neștiții.
- 8 Și iată, mâna Domnului este aceea care a făcut aceasta. Și iată, de asemenea, că lamaniții sunt în război unul cu altul; și întreaga față a acestei țări este un cerc continuu de ucideri și vărsare de sânge; și nimeni nu cunoaște sfârșitul războiului.
- 9 Și acum iată, eu nu mai spun nimic despre ei, căci nu mai este nimeni, decât lamaniții și tâlharii care sunt pe fața țării.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

10 Și nu mai este nimeni care să-L cunoască pe adevăratul Dumnezeu, în afară de Ucenicii lui Isus care rămăseseră în țară până când ticăloșia poporului a fost atât de mare, încât Domnul nu i-a suferit pe ei ca să rămână cu poporul; și dacă ei încă mai sunt pe fața pământului, nimeni nu știe.

11 Dar iată, tatăl meu și cu mine i-am văzut pe ei, iar ei ne-au slujit nouă.

12 Și oricine va primi această cronică și nu o va condamna din cauza imperfecțiunilor care sunt în ea, tot acela va cunoaște lucruri încă și mai mari decât acestea. Iată, eu sunt Moroni; și dacă ar fi cu puțință, eu aș dori să vă fac vouă cunoscute toate lucrurile.

13 Iată, eu termin să vă spun despre acest popor. Eu sunt fiul lui Mormon, iar tatăl meu a fost un urmaș al lui Nefi.

14 Și tot eu sunt acela care a ascuns această cronică în Domnul; plăcile acelea nu sunt de nici o valoare din cauza poruncii Domnului. Căci El într-adevăr a spus că nimeni nu le va avea ca să capete câștig; dar cronică de pe ele este de mare valoare; iar acela care le va aduce la lumină, pe el Domnul îl va binecuvânta.

15 Căci nimeni nu poate avea puterea de a o aduce la lumină, decât dacă lucrul acesta îi va fi dat lui de către Dumnezeu; căci Dumnezeu dorește ca aceasta să fie făcută cu ochiul îndreptat numai către slava Lui sau la bunăstarea poporului de legământ al Domnului din vechime și îndelung împrăștiat.

16 Și binecuvântat să fie acela care va aduce acest lucru la lumină; căci acesta va fi adus afară din întuneric la lumină, potrivit cuvântului lui Dumnezeu; da, el va fi adus afară din pământ și va străluci cu putere din întuneric și va fi adus la cunoștința poporului; și lucrul acesta va fi făcut prin puterea lui Dumnezeu.

17 Și dacă vor fi greșeli, acestea vor fi greșelile unui om. Dar iată, noi nu cunoaștem nici o greșală; cu toate acestea, Dumnezeu cunoaște toate lucrurile; de aceea, acela care osândește, el să știe că va fi în pericol să ajungă în focul iadului.

18 Iar acela care spune: Arată-mi sau vei fi lovit—acela să știe să se păzească să nu poruncească ceea ce este interzis de către Domnul.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

19 Căci iată, același care judecă cu grabire va fi judecat cu grabire; căci plata lui va fi după faptele lui; de aceea, acela care lovește va fi lovit de către Domnul.

20 Iată ce spune Scriptura—omul nu trebuie să lovească și nici să judece; căci judecata este a Mea, spune Domnul, iar răzbunarea, de asemenea, este a Mea; și Eu voi plăti înapoi.

21 Iar acela care va sufla mânie și lupte împotriva lucrării Domnului, precum și împotriva poporului de legământ al Domnului, care este casa lui Israel, și care va zice: Noi vom distruge lucrarea Domnului, iar Domnul nu-și va aduce aminte de legământul Său pe care l-a făcut cu casa lui Israel—tot acela este în pericol să fie doborât la pământ și aruncat în foc;

22 Căci scopuri veșnice al Domnului vor continua până când toate făgăduințele Lui vor fi împlinite.

23 Cercetați profețiile lui Isaia. Iată, eu nu pot să le scriu. Da, iată, vă spun eu vouă, cum că acei sfinți care au plecat înaintea mea, care au avut stăpânire asupra acestei țări, vor implora, da, chiar din țărână Îl vor implora ei pe Domnul; și așa cum Domnul trăiește, tot așa își va aduce El aminte de legământul pe care l-a făcut cu ei.

24 Și El cunoaște rugăciunile lor, cum că ele erau din partea fraților lor. Și El cunoaște credința lor, căci în numele Lui puteau ei să miște munți; și în numele Lui puteau ei să facă pământul să se cutremure; și prin puterea cuvântului Lui au făcut ei închisori să se dărâme la pământ; da, chiar și cele mai înspăimântătoare cuptoare nu au putut să le facă lor nici un rău, precum nici animalele sălbatice sau șerpilor veninoși, datorită puterii cuvântului Lui.

25 Și iată, rugăciunile lor erau, de asemenea, din partea aceluia pe care Domnul îl va lăsa să aducă aceste lucruri la lumină.

26 Și nimeni nu trebuie să spună că acestea nu se vor întâmpla, căci cu siguranță ele se vor întâmpla, căci așa a spus Domnul; căci din pământ vor veni ele, prin mâna Domnului; și nimeni nu va putea să oprească aceasta; și aceasta se va întâmpla într-o zi când se va spune că miracole nu mai sunt; și se va întâmpla ca și cum cineva ar vorbi din morți.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

27 Și se va întâmpla într-o zi când sângele sfinților Îl va implora pe Domnul din cauza combinațiilor secrete și a lucrărilor întunericului.

28 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când puterea lui Dumnezeu va fi tăgăduită și bisericile vor fi corupte și înălțate în trufia inimilor lor; da, și anume, într-o zi când conducătorii bisericilor și învățătorii se vor înălța în îngâmfarea inimilor lor chiar în invidia acelora care aparțin de bisericile lor.

29 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când se va auzi despre focuri și furtuni și nori de fum în țări străine.

30 Și, de asemenea, se va auzi despre războaie, zvonuri de războaie și cutremure de pământ în diferite locuri.

31 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când va fi o mare spurcăciune pe fața pământului; vor fi crime și furturi, minciuni și înșelăciuni, curvie și tot felul de lucruri abominabile; când mulți vor fi aceia care vor spune fă asta sau fă cealaltă și nu va avea nici o importanță, căci Domnul va opri toate acestea în ziua din urmă. Dar vai de aceia, căci ei sunt în fierea amărăciunii și prinși în legăturile nedreptății.

32 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când se vor zidi unele biserici, care vor spune: Vino la mine și pentru banii tăi vei fi iertat de păcatele tale.

33 O, voi oameni ticăloși și stricați și încăpățânați, de ce ați zidit voi biserici pentru voi înșivă ca să căpătați câștig? De ce ați pocit voi cuvântul sfânt al lui Dumnezeu ca să puteți aduce blestem asupra sufletelor voastre? Iată, uitați-vă la revelațiile lui Dumnezeu; căci iată, timpul va veni în ziua aceea când toate aceste lucruri vor trebui împlinite.

34 Iată, Domnul mi-a arătat mie lucruri mari și minunate despre ceea ce va trebui să se întâmple în curând, în ziua aceea când aceste lucruri se vor întâmpla printre voi.

35 Iată, eu vorbesc către voi ca și cum voi ați fi prezenți; și totuși voi nu sunteți. Dar iată, Isus Hristos mi-a arătat mie, iar eu cunosc faptele voastre.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

36 Și eu știu că voi pășiți în trufia inimilor voastre; și nu este nimeni, în afară de câțiva, care nu se înalță pe ei înșiși în trufia inimilor lor, purtând veșminte foarte fine, invidiind și luptându-se și dovedind răutate și persecuții și tot felul de nedreptăți; iar bisericile voastre, da, chiar și fiecare dintre ele, au devenit spurcate din cauza trufiei din inimile voastre.

37 Căci iată, voi iubiți banii și averea voastră și veșmintele voastre fine și podoabele bisericilor voastre mai mult decât voi îi iubiți pe cei săraci și pe cei în nevoie, pe cei bolnavi și pe cei în suferință.

38 O, voi cei spurcați, voi cei fățarnici, voi învățătorilor care vă vindeți pe voi înșivă pentru aceea care va corupe, de ce ați spurcat voi Biserica cea sfântă a lui Dumnezeu? De ce vă este rușine să luați asupra voastră numele lui Hristos? De ce nu vă gândiți voi că mai mare este valoarea unei fericiri veșnice decât cea nefericire care nu moare niciodată—din cauza laudelor lumii?

39 De ce vă împodobiți pe voi înșivă cu ceea ce nu are nici o viață și totuși suferiți ca cei flămânzi și cei în nevoie și cei goi și cei bolnavi și cei în suferință să treacă pe lângă voi și voi să nu-i vedeți?

40 Da, de ce vă consolidați voi lucrurile voastre abominabile secrete ca să căpătați câștig și să faceți ca văduve să jelească în fața Domnului, precum și orfani să jelească în fața Domnului, precum și sângele taților și al bărbaților lor să-L imploare pe Domnul din pământ pentru răzbunare asupra capului vostru?

41 Iată, sabia răzbunării atârnă asupra voastră; și în curând va veni timpul când El va răzbuna sângele sfinților asupra voastră, căci El nu va mai suferi strigătele lor.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

- 1 Și acum eu vorbesc, de asemenea, despre aceia care nu cred în Hristos.
- 2 Iată, veți crede voi în ziua vizitării voastre—iată, când Domnul va veni, da, anume în ziua aceea mare când pământul va fi răsucit ca un sul și elementele se vor topi cu mare căldură, da, în ziua aceea mare când voi veți fi aduși ca să stați înaintea Mielului lui Dumnezeu—veți spune voi atunci că nu este Dumnezeu?
- 3 Atunci Îl veți mai tăgădui voi pe Hristos sau veți putea voi să-L priviți pe Mielul lui Dumnezeu? Credeți voi că veți locui cu El cu conștiința vinovăției voastre? Credeți voi că veți putea să fiți fericiți să locuiți cu acea Ființă Sfântă când sufletele voastre sunt chinuite de conștiința vinovăției că voi ați ponegrit legile Lui?
- 4 Iată, vă zic eu vouă că ați fi mai nenorociți să locuiți cu un Dumnezeu sfânt și drept, cu conștiința spurcăciunii voastre înaintea Lui, decât dacă ați locui împreună cu sufletele osândite în iad.
- 5 Căci iată, atunci când voi veți fi aduși ca să vă vedeți goliciunea în fața lui Dumnezeu, precum și slava lui Dumnezeu și sfinția lui Isus Hristos, o flacără de nestins se va aprinde peste voi.
- 6 O, atunci, voi cei necredincioși, întoarceți-vă către Domnul; implorați cu putere pe Tatăl în numele lui Isus pentru ca voi să puteți să fiți găsiți neprihăniți, puri, frumoși și albi, fiind curățați de sângele Mielului în ziua aceea mare din urmă.
- 7 Și iarăși vă spun eu vouă, aceia care tăgăduiți revelațiile lui Dumnezeu și ziceți că ele au încetat să mai fie, că nu este nici o revelație sau profeție, sau dar sau vindecare, sau vorbire în limbi și în tălmăciri de limbi;
- 8 Iată, vă spun eu vouă, cum că acela care tăgăduiește aceste lucruri nu cunoaște Evanghelia lui Hristos; da, el nu a citit scripturile; iar dacă le-a citit, atunci el nu le înțelege.
- 9 Căci nu citim noi că Dumnezeu este același ieri, astăzi și în vecii vecilor, iar în El nu este nici o schimbare sau o umbră de schimbare?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

10 Și acum, dacă voi v-ați închipuit pentru voi înșivă un Dumnezeu care se schimbă și în care este o umbră de schimbare, atunci voi v-ați închipuit pentru voi înșivă un Dumnezeu care nu este un Dumnezeu al minunilor.

11 Dar iată, eu vă voi arăta vouă un Dumnezeu al minunilor, și anume Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov; și acesta este același Dumnezeu care a creat cerul și pământul și toate lucrurile care sunt în ele.

12 Iată, El l-a făcut pe Adam, iar prin Adam a venit căderea omului. Și din cauza căderii omului a venit Isus Hristos, chiar Tatăl și Fiul; și datorită lui Isus Hristos a venit mântuirea omului.

13 Și datorită mântuirii omului, care a venit prin Isus Hristos, ei sunt aduși înapoi în prezența Domnului; da, asta înseamnă că toți oamenii sunt mântuiți datorită faptului că moartea lui Hristos înfăptuiește învierea, care înfăptuiește o mântuire de la un somn veșnic, din care somn toți oamenii vor fi treziți de către puterea lui Dumnezeu atunci când trâmbița va suna; și ei vor veni, atât cei mici, cât și cei mari; și ei cu toții vor sta în fața scaunului Lui de judecată, fiind mântuiți și eliberați din această legătură veșnică a morții, care moarte este o moarte vremelnică.

14 Iar apoi va veni judecata Celui Sfânt asupra lor; iar apoi va veni timpul când cel întinat va fi încă întinat; iar acela care este drept va fi încă drept; acela care este fericit va fi încă fericit; iar acela care este nefericit va fi încă nefericit.

15 Și acum, o, voi toți aceia care v-ați închipuit pentru voi înșivă un Dumnezeu care nu poate face nici o minune, aș dori să vă întreb pe voi, este adevărat că toate aceste lucruri despre care eu am vorbit s-au întâmplat? A venit deja sfârșitul? Iată, vă spun eu vouă, nu; iar Dumnezeu nu a încetat să fie un Dumnezeu al miracolelor.

16 Iată, nu sunt lucrurile înfăptuite de Dumnezeu minunate în ochii voștri? Da, și cine poate înțelege lucrările minunate ale lui Dumnezeu?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

17 Cine va spune că nu a fost o minune că prin cuvântul Lui cerul și pământul au apărut; și prin puterea cuvântului Lui omul a fost făcut din țărâna pământului; și prin puterea cuvântului Lui miracole au fost înfăptuite?

18 Și cine va spune că Isus Hristos nu a făcut multe minuni mărețe? Și au fost multe minuni mărețe făcute de mâinile apostolilor.

19 Și dacă atunci minuni au fost făcute, de ce a încetat Dumnezeu să fie un Dumnezeu al minunilor și totuși să fie o Ființă neschimbătoare? Și iată, vă spun eu vouă, El nu S-a schimbat; căci dacă ar fi așa, atunci El ar înceta să fie Dumnezeu; și El nu a încetat să fie Dumnezeu și este un Dumnezeu al minunilor.

20 Iar pricina pentru care El încetează să mai facă minuni printre copiii omului este pentru că ei rățesc în necredință și se abat de la drumul drept și nu-L cunosc pe Dumnezeul în care ei trebuie să creadă.

21 Iată, vă spun eu vouă că acela care crede în Hristos, neîndoindu-se de nimic, lui îi va fi dat orice el îi va cere Tatălui în numele lui Hristos; iar făgăduiala aceasta este pentru toți, chiar și până la marginile pământului.

22 Căci iată, astfel a spus Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, către ucenicii Săi care trebuia să rămână, da, precum și către toți ucenicii Săi în auzul mulțimii: Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură;

23 Și acela care crede și care este botezat va fi salvat, dar acela care nu crede va fi osândit;

24 Și aceste semne îi vor urma pe aceia care cred—în numele Meu ei vor alunga diavolii; ei vor cuvânta în limbi noi; ei vor apuca șerpi; și dacă ei vor bea orice lucru ucigător, acesta nu-i va vătăma pe ei; ei își vor pune mâinile pe bolnavi, iar aceștia se vor vindeca;

25 Și oricine va crede în numele Meu, neîndoindu-se de nimic, lui îi voi confirma Eu toate cuvintele Mele, chiar și până la marginile pământului.

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

26 Și acum, iată, cine poate să se împotrivescă lucrărilor Domnului? Cine poate să tăgăduiască spusele Lui? Cine se va ridica împotriva puterii atotputernice a Domnului? Cine va disprețui lucrările Domnului? Cine-i va disprețui pe copiii lui Hristos? Iată, voi toți aceia care sunteți disprețuitori ai lucrărilor Domnului vă veți minuna și veți pieri.

27 O, atunci, nu disprețuiți și nu vă minunați, ci ascultați de cuvintele Domnului și întrebați-L pe Tatăl, în numele lui Isus, pe ce lucruri să vă sprijiniți la nevoie. Nu vă îndoiiți, ci fiți credincioși și începeți ca în timpurile din vechime și veniți la Domnul cu toată inima voastră și duceți la bun sfârșit propria voastră salvare cu frică și cutremurare înaintea Lui.

28 Fiți înțelepți în zilele încercărilor voastre; lepădați-vă de orice necurățenie; nu cereți ceva ca să risipiți în poftele voastre trupești, ci cereți cu o tărie neclintită să nu cedați la nici o ispită, ci să-L slujiți pe Dumnezeu cel Adevărat și Viu.

29 Vedeți să nu fiți botezați în mod nedemn; vedeți să nu luați împărtășania lui Hristos în mod nedemn; ci vedeți să faceți toate lucrurile cu demnitate și să le faceți în numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel Viu; și dacă voi veți face aceasta și veți răbda până la sfârșit, atunci în nici un caz voi nu veți fi alungați.

30 Iată, eu vă vorbesc vouă ca și cum aș vorbi din morți; căci eu știu că voi veți avea cuvintele mele.

31 Nu mă osândiți pe mine din cauza imperfecțiunii mele, și nici pe tatăl meu din cauza imperfecțiunii lui, precum și nici pe aceia care au scris înaintea lui; ci mai degrabă aduceți mulțumiri lui Dumnezeu pentru că El a făcut ca voi să vedeți imperfecțiunile noastre, pentru ca voi să învățați să fiți și mai înțelepți decât am fost noi.

32 Și acum, iată, noi am scris această cronică după cunoștința noastră, cu literele care printre noi sunt numite litere egiptene reformate, fiind transmise și modificate de către noi după felul nostru de vorbire.

33 Și dacă plăcile noastre ar fi fost destul de mari, noi am fi scris în ebraică; dar ebraica a fost, de asemenea, modificată de către noi; și dacă noi am fi putut scrie în ebraică, iată, voi nu ați fi avut nici o imperfecțiune în cronică noastră.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

- 34 Dar Domnul cunoaște lucrurile pe care noi le-am scris, precum și că nici un alt popor nu cunoaște limba noastră; și pentru că nici un alt popor nu cunoaște limba noastră, de aceea, El a pregătit mijloace pentru interpretarea ei.
- 35 Și aceste lucruri sunt scrise pentru ca noi să ne putem curăța veșmintele de sângele fraților noștri care s-au rătăcit în necredință.
- 36 Și iată, aceste lucruri pe care noi le-am dorit în legătură cu frații noștri, da, și anume restaurarea lor pentru cunoașterea lui Hristos, sunt în acord cu rugăciunile tuturor sfinților care au trăit în țară.
- 37 Și fie ca Domnul Isus Hristos să facă în așa fel ca rugăciunile lor să fie răsplătite în acord cu credința lor; și fie ca Dumnezeu Tatăl să-și aducă aminte de legământul pe care El l-a făcut cu casa lui Israel; și fie ca El să-i binecuvânteze pe ei în vecii vecilor, prin credință în numele lui Isus Hristos. Amin.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Cartea lui Eter

Cronica iarediților, luată de pe cele douăzeci și patru de plăci găsite de către poporul lui Limhi în zilele regelui Mosia.

Eter 1

- 1 Și acum eu, Moroni, încep să fac o relatare a acelor locuitori din vechime care fuseseră distruși de către mâna Domnului de pe fața acestei țări de la miazănoapte.
- 2 Și eu iau relatarea mea de pe cele douăzeci și patru de plăci care au fost găsite de către poporul lui Limhi, care este cunoscută ca fiind Cartea lui Eter.
- 3 Și cum eu cred că prima parte a acestei cronici, care vorbește despre crearea lumii și despre Adam, precum și o relatare din acel timp chiar și despre turnul acela mare și despre orice alte lucruri care s-au întâmplat printre copiii oamenilor până în acel timp, se află printre Iudei—
- 4 De aceea, eu nu scriu acele lucruri care s-au întâmplat din zilele lui Adam până în timpul acela; căci ele sunt pe plăci; și oricine care le va găsi, acela va avea puterea să facă o relatare completă.
- 5 Dar iată, eu nu redau o relatare completă, ci numai o parte a relatării mele, începând de la turn și până când ei au fost distruși.
- 6 Și în felul acesta redau eu relatarea mea. Acela care a scris această cronică a fost Eter, iar el a fost un urmaș al lui Coriantor.
- 7 Coriantor a fost fiul lui Moron.
- 8 Iar Moron a fost fiul lui Etem.
- 9 Iar Etem a fost fiul lui Ahah.
- 10 Iar Ahah a fost fiul lui Set.
- 11 Iar Set a fost fiul lui Șiblon.
- 12 Iar Șiblon a fost fiul lui Com.
- 13 Iar Com a fost fiul lui Coriantum.
- 14 Iar Coriantum a fost fiul lui Amnigada.
- 15 Iar Amnigada a fost fiul lui Aaron.
- 16 Iar Aaron a fost un urmaș al lui Het, care a fost fiul lui Hartom.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limhi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblon.

And Shiblon was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

17 Iar Hartom a fost fiul lui Lib.
18 Iar Lib a fost fiul lui Chiş.
19 Iar Chiş a fost fiul lui Corom.
20 Iar Corom a fost fiul lui Levi.
21 Iar Levi a fost fiul lui Chim.
22 Iar Chim a fost fiul lui Morianton.
23 Iar Morianton a fost un urmaş al lui Riplachiş.
24 Iar Riplachiş a fost fiul lui Şez.
25 Iar Şez a fost fiul lui Het.
26 Iar Het a fost fiul lui Com.
27 Iar Com a fost fiul lui Coriantum.
28 Iar Coriantum a fost fiul lui Emer.
29 Iar Emer a fost fiul lui Omer.
30 Iar Omer a fost fiul lui Şul.
31 Iar Şul a fost fiul lui Chib.
32 Iar Chib a fost fiul lui Oriha, care a fost fiul lui Iared;

33 Care Iared a venit împreună cu fratele său şi cu familiile lor şi cu alte familii de la turnul cel mare în timpul când Domnul a încurcat limbile oamenilor şi a blestemat în mânia Lui cum că ei să fie împrăştiaţi pe toată faţa pământului; şi în acord cu cuvântul Domnului, oamenii au fost împrăştiaţi.

34 Iar fratele lui Iared fiind un om mare şi puternic, precum şi un om mult favorizat de către Domnul, Iared, fratele lui a spus către el: Imploră-L pe Domnul ca El să nu ne încurce, încât să nu înţelegem cuvintele noastre.

35 Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Domnul, iar Domnul a avut milă de Iared; de aceea, El nu a încurcat limba lui Iared; iar Iared şi fratele lui nu au fost încurcaţi.

36 Apoi Iared a spus către fratele său: Imploră-L iarăşi pe Domnul şi poate că El îşi va întoarce mânia Sa de la aceia care sunt prietenii noştri şi nu le va încurca limbile.

37 Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Domnul, iar Domnul a avut milă de prietenii lor şi de familiile lor, iar ei nu au fost încurcaţi.

And Hearthom was the son of Lib.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

- 38 Și s-a întâmplat că Jared a spus iarăși către fratele său, zicând: Du-te și întreabă-L pe Domnul dacă ne va alunga pe noi afară din țară, și dacă ne va alunga, imploră-L pe El încotro trebuie să ne ducem. Și cine știe, poate că Domnul ne va conduce pe noi către o țară care este aleasă mai presus de tot pământul? Și dacă așa va fi, atunci să fim credincioși în Domnul, ca să primim aceasta ca o moștenire a noastră.
- 39 Și s-a întâmplat că fratele lui Jared L-a implorat pe Domnul în acord cu ceea ce fusese spus de gura lui Jared.
- 40 Și s-a întâmplat că Domnul l-a auzit pe fratele lui Jared și a avut milă de el și a spus către el:
- 41 Du-te și adună-ți turmele tale de tot felul, atât de parte bărbătească, cât și de parte femeiască; și, de asemenea, tot felul de semințe ale pământului; precum și pe familiile tale; precum și pe Jared, fratele tău, și familia lui; și, de asemenea, pe prietenii tăi și familiile lor și pe prietenii lui Jared și familiile lor.
- 42 Iar după ce tu ai făcut aceasta, să mergi în fruntea lor până la o vale care este în partea de la miazănoapte. Iar acolo te voi întâlni Eu pe tine și voi merge în fruntea ta până într-o țară care este aleasă mai presus decât toate țările pământului.
- 43 Și acolo te voi binecuvânta Eu pe tine și seminția ta și voi crește pentru Mine din seminția ta și din seminția fratelui tău și a acelor care vor merge cu tine un mare neam. Și nici un altul nu va fi mai mare decât neamul pe care Eu îl voi ridica pentru Mine din seminția ta pe toată fața pământului. Și astfel voi face Eu pentru tine datorită acestui îndelungat timp când tu M-ai implorat pe Mine.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Eter 2

- 1 Și s-a întâmplat că Iared și fratele lui și familiile lor și, de asemenea, prietenii lui Iared și ai fratelui lui și familiile lor s-au dus jos în valea care era la miazănoapte (iar numele văii era Nimrod, fiind numită după vânătorul cel puternic) împreună cu turmele lor de tot felul pe care ei le adunaseră laolaltă, atât de parte bărbătească, cât și de parte femeiască.
- 2 Și ei, de asemenea, au întins capcane și au prins păsările cerului; și ei, de asemenea, au pregătit un vas în care au luat cu ei peștii apelor.
- 3 Și ei, de asemenea, au luat cu ei deseret, care tâlmăcit înseamnă un fel de albină care face miere; și astfel ei au luat cu ei roiuri de albine și tot felul de lucruri care erau pe fața pământului adică, semințe de tot felul.
- 4 Și s-a întâmplat că atunci când ei au ajuns în valea lui Nimrod, Domnul S-a pogorât și a spus către fratele lui Iared; și El era într-un nor, iar fratele lui Iared nu L-a văzut pe El.
- 5 Și s-a întâmplat că Domnul le-a poruncit lor să se ducă în pustiu, da, în partea aceea în care nici un om nu mai fusese niciodată. Și s-a întâmplat că Domnul a mers în fruntea lor și a spus către ei, așa cum era El într-un nor, și le-a dat îndrumări încotro să călătorească.
- 6 Și s-a întâmplat că ei au călătorit în pustiu și au construit corăbii cu care ei au trecut multe ape, fiind îndrumați tot timpul de mâna Domnului.
- 7 Iar Domnul nu suferea ca ei să se oprească dincolo de mare, în pustiu, ci dorea ca ei să meargă înainte chiar până în țara făgăduinței, care era mai aleasă decât toate celelalte țări pe care Domnul Dumnezeu o păstrase pentru un popor drept.
- 8 Și El a jurat, în mânia Sa, către fratele lui Iared, că acela care va avea stăpânire peste această țară a făgăduinței de la acel timp încolo și până în vecii vecilor va trebui să-L slujească pe El, Dumnezeul cel adevărat și unic sau, dacă nu, atunci el va fi distrus când întreaga Sa mânie va veni asupra lui.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 Și acum, noi putem să vedem hotărârile lui Dumnezeu în legătură cu această țară, cum că este o țară a făgăduinței; și orice neam va avea stăpânire asupra ei va trebui să-L slujească pe Dumnezeu sau, dacă nu, atunci ei vor fi distruși când întreaga mânie a lui Dumnezeu va veni asupra lor. Și întreaga Sa mânie vine, atunci când ei vor fi coptți în nedreptate.
- 10 Căci iată, aceasta este o țară care este aleasă mai presus decât toate celelalte țări; de aceea, cel care va avea stăpânire asupra ei va trebui să-L slujească pe Dumnezeu sau va fi distrus; căci aceasta este hotărârea veșnică a lui Dumnezeu. Și numai atunci când nedreptatea printre copiii țării va fi deplină ei vor fi distruși.
- 11 Și astfel vă este vouă dat, o, voi neamurilor, ca voi să puteți cunoaște hotărârile lui Dumnezeu—pentru ca voi să vă puteți pocăi și să nu continuați în nedreptățile voastre până când toată plenitudinea se va împlini, pentru ca voi să nu puteți să aduceți întreaga mânie a lui Dumnezeu asupra voastră, așa cum locuitorii țării au făcut până acum.
- 12 Iată, aceasta este o țară aleasă și orice neam care va avea stăpânire asupra ei va fi liber de sclavie și de robie și de orice alte neamuri de sub cer, dacă ei Îl vor sluji pe Dumnezeul țării, care este Isus Hristos, care S-a manifestat prin lucrurile pe care noi le-am scris.
- 13 Și acum, eu îmi continui cronică; căci iată, s-a întâmplat că Domnul l-a adus pe Jared și pe frații lui chiar până la marea aceea mare care desparte pământurile. Iar când ei au ajuns la mare, ei și-au pus corturile; și ei au pus numele acelui loc Moriancumer; și ei au locuit în corturi și au locuit în corturile de la malul mării timp de patru ani.
- 14 Și s-a întâmplat că la sfârșitul celor patru ani, Domnul a venit iarăși la fratele lui Jared și a stat într-un nor și a vorbit cu el. Și timp de trei ore a vorbit Domnul cu fratele lui Jared și l-a dojenit pe el pentru că el nu și-a adus aminte să cheme numele Domnului.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Iar fratele lui Jared s-a pocăit de răul pe care-l făcuse și a chemat numele Domnului pentru frații lui care erau cu el. Iar Domnul i-a spus: Eu vă voi ierta pe tine și pe frații tăi de păcatele voastre; dar voi nu trebuie să mai păcătuieți, căci voi trebuie să vă aduceți aminte că Spiritul Meu nu se va strădui întotdeauna cu omul; de aceea, dacă voi veți păcătui până când veți fi copti, atunci voi veți fi alungați din prezența Domnului. Și acestea sunt gândurile Mele despre țara pe care Eu vă voi da vouă ca moștenire; căci va fi o țară aleasă mai presus de toate celelalte țări.

16 Iar Domnul a spus: Duceți-vă la lucru și construiți după felul corăbiilor pe care voi le-ați construit până acum. Și s-a întâmplat că fratele lui Jared s-a dus la lucru, precum și frații lui; și ei au construit corăbii după felul în care ei construiseră mai înainte, după îndrumările Domnului. Și ele erau mici și ușoare pe apă, la fel ca ușurimea unei păsări pe apă.

17 Și ele erau construite în așa fel încât erau foarte etanșe, și anume rezistau la apă ca o farfurie și fundul lor era etanș ca o farfurie, iar capetele lor erau ascuțite; iar marginea lor era etanșă ca a unei farfurii; iar lungimea lor era cât lungimea unui copac; iar ușa lor, atunci când era închisă, era etanșă la fel ca o farfurie.

18 Și s-a întâmplat că fratele lui Jared L-a implorat pe Domnul, zicând: O, Doamne, eu am făcut lucrarea pe care Tu mi-ai poruncit-o și am construit corăbiile așa cum Tu mi-ai indicat.

19 Și iată, o, Doamne, în ele nu este nici o lumină; încotro trebuie noi să cărmim? Și, de asemenea, noi vom pieri, căci în ele noi nu putem să respirăm, în afară de aerul care este în ele; de aceea, vom pieri.

20 Iar Domnul a spus către fratele lui Jared: Iată, tu să faci o gaură în partea de sus, precum și una în partea de jos; iar atunci când voi veți suferi din cauza aerului, atunci tu să desfunzi gaura și voi veți primi aer. Și dacă va fi ca apa să vină peste voi, iată, tu să astupi gaura, pentru ca voi să nu pieriți din cauza inundației.

21 Și s-a întâmplat că fratele lui Jared a făcut așa după cum Domnul i-a poruncit lui.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

- 22 Și el iarăși L-a implorat pe Domnul, zicând: O, Doamne, iată eu am făcut așa după cum Tu mi-ai poruncit mie; și eu am pregătit corăbiile pentru poporul meu și, iată, nu este nici o lumină în ele. Iată, o, Doamne, ne vei lăsa Tu ca să trecem această apă în întuneric?
- 23 Iar Domnul a spus către Iared: Ce vrei tu să fac Eu pentru ca voi să aveți lumină în corăbiile voastre? Căci iată, voi nu puteți să aveți ferestre, căci ele ar fi sfărâmate în bucăți; și nici nu trebuie să luați foc cu voi, căci voi nu trebuie să călătoriți după lumina focului.
- 24 Căci iată, voi veți fi la fel ca o balenă în mijlocul mării; căci valuri ca muntele vor veni peste voi. Cu toate acestea, Eu vă voi aduce pe voi iarăși afară din adâncurile mării; căci vânturile au fost suflate din gura Mea și, de asemenea, ploile și inundațiile tot Eu le-am trimis.
- 25 Și iată, Eu vă pregătesc pe voi împotriva acestor lucruri; căci voi nu puteți să treceți peste aceste adâncuri mari dacă Eu nu vă pregătesc împotriva valurilor mării și a vânturilor care s-au întezit și a inundațiilor care vor veni. De aceea, ce vreți voi să pregătesc Eu pentru voi pentru ca voi să aveți lumină atunci când sunteți înghițiți în adâncurile mării?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Eter 3

- 1 Și s-a întâmplat că fratele lui Jared (acum, numărul corăbiilor care fuseseră pregătite era opt) s-a dus la muntele pe care ei îl numeau muntele Șelem, din cauza înălțimii lui nespus de mari și a topit dintr-o stâncă șaisprezece pietre mici; și ele erau albe și clare, și anume la fel ca sticla transparentă; și el le-a dus în țara de pe vârful muntelui și iarăși L-a implorat pe Domnul, zicând:
- 2 O, Doamne, Tu ai spus că noi va trebui să fim înconjurați de inundații. Acum iată, o, Doamne, și nu fi mânios pe slujitorul Tău din cauza slăbiciunii lui în fața Ta; căci noi știm că Tu ești sfânt și că locuiești în ceruri și că noi suntem nevrednici în fața Ta; din cauza căderii, firile noastre au devenit rele fără întrerupere; cu toate acestea, o, Doamne, Tu ne-ai dat nouă o poruncă cum că noi trebuie să Te chemăm pe Tine pentru ca de la Tine să primim în acord cu dorințele noastre.
- 3 Iată, o, Doamne, Tu ne-ai lovit pe noi din cauza nedreptății noastre și ne-ai alungat și în toți acești ani mulți noi am fost în pustiu; cu toate acestea, Tu ai fost îndurător cu noi. O, Doamne, privește către mine cu îndurare și întoarce-Ți mânia Ta de la acest popor și nu lăsa ca să se ducă peste aceste adâncuri furioase în întuneric; ci privește aceste lucruri pe care eu le-am topit din stâncă.
- 4 Și eu știu, o, Doamne, că Tu ai toată puterea și că poți să faci orice vrei pentru binele omului; de aceea, atinge aceste pietre, o, Doamne, cu degetul Tău și pregătește-le pentru ca ele să lumineze în întuneric; și ele ne vor lumina pe noi în corăbiile pe care noi le-am pregătit pentru ca noi să avem lumină în timp ce vom traversa marea.
- 5 Iată, o, Doamne, Tu poți să faci aceasta. Noi știm că Tu ești în stare să arăți putere mare, care pare mică pentru înțelegera oamenilor.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 Și s-a întâmplat că atunci când fratele lui Jared a spus aceste cuvinte, iată, Domnul Și-a întins mâna Sa și a atins pietrele, una câte una, cu degetul Său. Iar vălul a fost ridicat de pe ochii fratelui lui Jared; iar el a văzut degetul Domnului; și acesta era asemănător cu degetul unui om, din carne și sânge; iar fratele lui Jared a căzut jos în fața Domnului, căci el a fost lovit de spaimă.

7 Iar Domnul a văzut că fratele lui Jared a căzut la pământ; iar Domnul i-a spus: Ridică-te, de ce ai căzut?

8 Iar el a spus către Domnul: Eu am văzut degetul Domnului și m-am temut să nu mă lovească pe mine; căci eu nu am știut că Domnul are carne și sânge.

9 Iar Domnul i-a spus: Datorită credinței tale, tu ai văzut că Eu iau asupra Mea carne și sânge; și niciodată nu a venit un om în fața Mea cu o asemenea credință nespus de mare cum ai tu; căci dacă nu ar fi fost așa, atunci tu nu ai fi putut vedea degetul Meu. Ai văzut tu mai mult decât atât?

10 Iar el a răspuns: Nu; Doamne, arată-Țe mie.

11 Iar Domnul i-a spus: Crezi tu cuvintele pe care Eu le voi spune?

12 Iar el a răspuns: Da, Doamne, eu știu că Tu spui adevărul, căci Tu ești un Dumnezeu al adevărului și nu poți să minți.

13 Iar atunci când el a spus aceste cuvinte, iată, Domnul S-a arătat lui și a zis: Pentru că tu cunoști aceste lucruri, tu ești mântuit de la cădere; de aceea, tu ești adus înapoi în prezența Mea; de aceea, Eu Mă arăt ție.

14 Iată, Eu sunt Acela care am fost pregătit de la crearea lumii să mântuiesc poporul Meu. Iată, Eu sunt Isus Hristos. Eu sunt Tatăl și Fiul. În Mine întreaga omenire va avea viață și aceasta în vecii vecilor, și anume aceia care vor crede în numele Meu; și ei vor deveni fiii Mei și fiicele Mele.

15 Și niciodată nu M-am arătat Eu unui om pe care Eu l-am creat, căci niciodată nu a crezut vreun om în Mine așa ca tine. Vezi tu că tu ești creat după propria-Mi asemănare? Da, chiar și toți oamenii au fost creați după asemănarea Mea.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Iată, acest trup, pe care tu acum Îl privești, este trupul Spiritului Meu; iar pe om l-am creat Eu după trupul Spiritului Meu; și tot așa după cum Eu îți apar ție în Spirit, tot așa voi apărea Eu poporului Meu în carne.

17 Și acum, după cum eu, Moroni, am spus că nu pot să dau o relatare completă a acestor lucruri care sunt scrise, de aceea este destul pentru mine să spun că Isus S-a arătat pe El Însuși acestui om în Spirit, chiar în felul și în asemănarea aceluiași trup în care El li S-a arătat nefiților.

18 Și El i-a slujit lui la fel cum le slujise nefiților; și toate acestea pentru ca acest om să poată cunoaște că El era Dumnezeu datorită multor fapte mari pe care Domnul i le arătase lui.

19 Și datorită cunoștinței acestui om, el nu a putut fi ținut să nu vadă de după văl; și el a văzut degetul lui Isus pe care, atunci când L-a văzut, L-a simțit cu spaimă; căci el a știut că acesta era degetul Domnului; iar el nu a mai avut credință, căci el a știut, fără să se îndoiască de nimic.

20 De aceea, având această cunoaștere perfectă a lui Dumnezeu, el nu a putut fi ținut după văl; de aceea, el L-a văzut pe Isus; și El l-a slujit.

21 Și s-a întâmplat că Domnul a spus către fratele lui Jared: Iată, tu să nu lași ca aceste lucruri pe care tu le-ai văzut și auzit să se ducă în lume până când va veni timpul ca Eu să-Mi slăvesc numele în carne; de aceea, tu să prețuiești lucrurile pe care le-ai văzut și auzit și să nu le arăți la nici un om.

22 Și iată, atunci când tu vei veni la Mine, tu să le scrii și să le pecetluiești pentru ca nimeni să nu le poată tălmăci; ca tu să le scrii într-o limbă pe care ei nu o pot citi.

23 Și iată, aceste două pietre ți le voi da Eu ție, iar tu să le pecetluiești, de asemenea, împreună cu lucrurile pe care le vei scrie.

24 Căci iată, limba în care tu vei scrie Eu am încurcat-o; de aceea, voi face ca la timpul ales de Mine aceste pietre să mărească în ochii oamenilor aceste lucruri pe care tu le vei scrie.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

- 25 Iar atunci când Domnul a spus aceste cuvinte, El a arătat fratelui lui Jared pe toți locuitorii pământului care fuseseră, precum și pe aceia care vor fi; și El nu i-a ascuns pe aceștia de la vederea lui, chiar și până la marginile pământului.
- 26 Căci El îi spusese lui la timpurile dinainte că, dacă el ar crede în El, atunci El i-ar arăta lui toate lucrurile —atunci aceasta îi va fi arătată lui. De aceea, Domnul nu a putut să țină ascuns nimic de el, căci el a știut că Domnul putea să-i arate lui toate lucrurile.
- 27 Și Domnul i-a spus: Scrie aceste lucruri și pecetluiește-le; iar Eu le voi dezvălui copiilor oamenilor la timpul ales de Mine.
- 28 Și s-a întâmplat că Domnul i-a poruncit să pecetluiască cele două pietre pe care el le primise și să nu le arate până când Domnul le va arăta copiilor oamenilor.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Eter 4

- 1 Și Domnul i-a poruncit fratelui lui Jared să coboare de pe munte, din prezența Domnului și să scrie lucrurile pe care le-a văzut; și era interzis ca acestea să ajungă până la copiii oamenilor până când El va fi ridicat pe cruce; și din cauza aceasta, regele Mosia le-a păstrat, pentru ca ele să nu ajungă în lume până când Hristos se va înfățișa poporului Său.
- 2 Iar după ce Hristos într-adevăr s-a înfățișat poporului Său, El a poruncit ca acestea să fie făcute cunoscute.
- 3 Și acum, după aceasta, ei cu toții s-au rătăcit în necredință; și nimeni nu a mai rămas, în afară de lamanii, iar ei au respins Evanghelia lui Hristos; de aceea, mie mi s-a poruncit ca eu iarăși să le ascund în pământ.
- 4 Iată, eu am scris pe aceste plăci chiar acele lucruri pe care fratele lui Jared le-a văzut; și niciodată nu au fost făcute cunoscute lucruri mai mari decât acelea care au fost făcute cunoscute fratelui lui Jared.
- 5 De aceea, Domnul mi-a poruncit mie să le scriu; iar eu le-am scris. Iar El mi-a poruncit să le pecetluiesc; El, de asemenea, mi-a poruncit să pecetluiesc tălmăcirea lor; de aceea, eu am pecetluit pietrele de tălmăcire, în acord cu porunca Domnului.
- 6 Căci Domnul a mi-a spus: Ele să nu ajungă până la neamuri, până în ziua când ele se vor pocăi de nedreptatea lor și vor deveni curate în fața Domnului.
- 7 Și în ziua aceea oamenii vor avea credință în Mine, a zis Domnul, la fel ca și fratele lui Jared, pentru ca ei să devină sfințiți pentru Mine, și atunci Eu le voi dezvălui lucrurile pe care fratele lui Jared le-a văzut, chiar până la dezvăluirea către ei a tuturor revelațiilor Mele, a zis Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Tatăl cerului și al pământului și al tuturor lucrurilor care sunt în ele.
- 8 Iar acela care se va ridica împotriva cuvântului Domnului să fie blestemat; iar acela care va tăgădui aceste lucruri să fie blestemat; căci Eu nu le voi arăta lor lucruri mari, a zis Isus Hristos; căci Eu sunt Acela care vorbește.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

9 Și la porunca Mea cerurile se deschid și se închid; și la cuvântul Meu pământul se va cutremura; și la porunca Mea locuitorii de acolo vor muri, ca și cum ar fi prin foc.

10 Iar acela care nu crede în cuvintele Mele, acela nu crede în ucenicii Mei; și dacă se va întâmpla ca Eu să nu vorbesc, judecați; căci voi veți ști că Eu sunt Acela care va vorbi în ultima zi.

11 Dar acela care crede aceste lucruri despre care Eu am vorbit, pe el îl voi vizita Eu prin manifestările Spiritului Meu, iar el va ști și va aduce mărturie. Căci datorită Spiritului Meu, el va cunoaște că aceste lucruri sunt adevărate; căci acesta îi va convinge pe oameni să facă bine.

12 Și orice lucru care îi convinge pe oameni să facă bine este de la Mine; căci binele nu vine de la nimeni decât de la Mine. Eu sunt Același care îi va conduce pe oameni către tot ceea ce este bine; acela care nu va crede în cuvintele Mele nu va crede în Mine—cum că Eu sunt; iar acela care nu Mă va crede pe Mine nu-L va crede pe Tatăl care M-a trimis pe Mine. Căci iată, Eu sunt Tatăl, Eu sunt lumina și viața și adevărul lumii.

13 Veniți la Mine, o, voi neamurilor, iar Eu vă voi arăta vouă lucrurile cele mai mari, cunoașterea cărora este ascunsă din cauza necredinței.

14 Veniți la Mine, o, voi casă a lui Israel și vouă vi se vor dezvălui cât de mari lucruri Tatăl a pregătit pentru voi de la facerea lumii; și acestea nu au ajuns la voi din cauza necredinței.

15 Iată, atunci când voi vă veți sfâșia vălul acela de necredință care vă face pe voi să rămâneți într-o stare îngrozitoare de ticăloșie și de împietrire a inimii și de orbire a minții, atunci lucrurile cele mari și minunate care au fost ascunse de voi de la crearea lumii—da, atunci când voi Îl veți chema pe Tatăl în numele Meu, cu inima frântă și cu spiritul smerit, atunci veți cunoaște voi că Tatăl și-a adus aminte de legământul pe care El l-a făcut cu strămoșii voștri, o, casă a lui Israel.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

- 16 Iar apoi, revelațiile Mele, pe care Eu le-am făcut să fie scrise de către slujitorul Meu, Ioan, vor fi dezvăluite în fața ochilor tuturor oamenilor. Aduceți-vă aminte, atunci când voi vedeți aceste lucruri, voi veți ști că timpul este aproape când ele vor fi dezvăluite în întregime.
- 17 De aceea, atunci când voi veți primi această cronică, voi veți ști că lucrarea Tatălui a început pe toată fața pământului.
- 18 De aceea pocăiți-vă, voi toți din toate marginile pământului, și veniți la Mine și credeți în Evanghelie și fiți botezați în numele Meu; căci acela care crede și este botezat va fi salvat; iar acela care nu crede va fi blestemat; și semne îi vor urma pe cei care cred în numele Meu.
- 19 Și binecuvântat este acela care este găsit credincios în numele Meu în ultima zi, căci el va fi înălțat ca să locuiască în împărăția pregătită pentru el de la crearea lumii. Și iată, Eu sunt Acela care am vorbit aceasta. Amin.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Eter 5

- 1 Și acum eu, Moroni, am scris cuvintele care mi-au fost poruncite mie, în acord cu memoria mea; și v-am spus vouă lucrurile pe care eu le-am pecetluit; de aceea, nu le atingeți ca să le tălmăciți; căci lucrul acela vă este interzis vouă până când încetul cu încetul va fi înțelepciune în Dumnezeu.
- 2 Și iată, voi veți fi privilegiați să arătați plăcile acelor care vor da ajutor ca să se dezvăluie această lucrare;
- 3 Și acestea vor fi dezvăluite la trei oameni prin puterea lui Dumnezeu; de aceea, ei vor ști cu siguranță că aceste lucruri sunt adevărate.
- 4 Și în gurile a trei martori vor fi aceste lucruri întemeiate; iar mărturia celor trei, precum și această lucrare, prin care puterea lui Dumnezeu și cuvântul Lui vor fi demonstrate, despre care Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt depun mărturie—și toate acestea vor fi o mărturie împotriva lumii în ultima zi.
- 5 Și dacă va fi ca ei să se pocăiască și să vină la Tatăl în numele lui Isus, atunci ei vor fi primiți în împărăția lui Dumnezeu.
- 6 Și acum, judecați dacă Eu am vreo autoritate în aceste lucruri; căci voi veți ști că Eu am autoritate atunci când voi Mă veți vedea pe Mine și noi vom sta înaintea lui Dumnezeu în ultima zi. Amin.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Eter 6

- 1 Și acum eu, Moroni, încep să redau cronică lui Jared și a fratelui lui.
- 2 Căci s-a întâmplat că după ce Domnul a pregătit pietrele pe care fratele lui Jared le-a dus sus pe munte, fratele lui Jared a venit jos de pe munte și a pus pietrele în vasele care fuseseră pregătite, una în fiecare dintre ele; și iată, ele au luminat corăbiile.
- 3 Și astfel, Domnul a făcut ca pietrele să lumineze în întuneric ca să le dea lumină bărbaților, femeilor și copiilor, pentru ca ei să nu treacă apele cele mari în întuneric.
- 4 Și s-a întâmplat că atunci când ei au pregătit tot felul de bucate ca să poată să supraviețuiască pe apă, precum și mâncare pentru turmele și cirezile lor și orice fel de animale și păsări pe care ei trebuia să le ia cu ei—și s-a întâmplat că atunci când au făcut toate aceste lucruri, ei s-au urcat în corăbiile sau bărcile lor și au pornit-o pe mare, dedicându-se pe ei înșiși Domnului Dumnezeuului lor.
- 5 Și s-a întâmplat că Domnul Dumnezeu a făcut ca un vânt furios să sufle pe fața apelor înspre țara făgăduită; și astfel, ei au fost împinși pe valurile mării înaintea vântului.
- 6 Și s-a întâmplat că au fost de multe ori îngropați în adâncimile mării, din cauza valurilor ca munții care s-au spart peste ei, precum și din cauza marilor și îngrozitoarelor furtuni care erau stârnite de vântul cel înspăimântător.
- 7 Și s-a întâmplat că, atunci când ei au fost îngropați în adâncuri, nu era apă deloc ca să le facă vreun rău, vasele lor fiind etanșe ca o farfurie; și ele, de asemenea, erau etanșe la fel ca arca lui Noe; de aceea, atunci când ei au fost înconjurați de multe ape, ei L-au implorat pe Domnul și El i-a adus pe ei iarăși la suprafața apelor.
- 8 Și s-a întâmplat că vântul niciodată n-a încetat să bată înspre țara făgăduită în timp ce ei erau pe ape; și astfel au fost ei mânați înaintea vântului.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 Și ei au cântat laude pentru Domnul; da, fratele lui Iared a cântat laude către Domnul și el I-a mulțumit și L-a preamărit pe Domnul cât era ziua de lungă; iar când noaptea cădea, ei nu se opreau să-L preamărească pe Domnul.

10 Și astfel au fost ei mânați înainte; și nici o lighioană a mării nu a putut să-i rupă pe ei și nici o balenă nu le-a adus nici o stricăciune; și ei au avut lumină tot timpul, fie că era pe apă sau sub apă.

11 Și astfel au fost ei mânați înainte pe ape timp de trei sute patruzeci și patru de zile.

12 Și ei au debarcat la țărmul țării făgăduite. Iar atunci când ei au pus piciorul pe malul țării făgăduite, ei au făcut plecăciuni la pământ și s-au umilit înaintea Domnului și au vărsat lacrimi de bucurie înaintea Domnului, datorită nenumăratelor milostiviri blânde ale Lui asupra lor.

13 Și s-a întâmplat că ei s-au dus pe fața țării și au început să cultive pământul.

14 Iar Iared avea patru fii; și ei erau numiți Iacom și Ghilga, Maha și Oriha.

15 Iar fratele lui Iared, de asemenea, a zămislit fi și fiice.

16 Iar prietenii lui Iared și ai fratelui lui erau în număr de vreo douăzeci și două de suflete; și ei, de asemenea, au zămislit fi și fiice înainte de a fi ajuns în țara făgăduită; și de aceea, ei au început să fie mulți la număr.

17 Și ei au fost învățați să umble cu umilință înaintea Domnului; și ei, de asemenea, au fost învățați de sus.

18 Și s-a întâmplat că ei au început să se împărtășească pe fața țării și să se înmulțească și să cultive pământul; și ei au devenit puternici în țară.

19 Iar fratele lui Iared a început să îmbătrânească și a văzut că în curând trebuia să se ducă în mormânt; de aceea, el a spus către Iared: Să adunăm poporul nostru ca să putem să-i numărăm, pentru ca să aflăm de la ei ce anume ar dori ei de la noi înainte ca noi să ne ducem în mormânt.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

20 Și în acord cu aceasta, poporul a fost adunat laolaltă. Acum, numărul fiilor și fiicelor fratelui lui Iared era douăzeci și două de suflete și numărul fiilor și fiicelor lui Iared era doisprezece, el având patru fii.

21 Și s-a întâmplat că ei și-au numărat oamenii; și după ce i-au numărat, au vrut de la ei lucrurile pe care le doreau să le facă înainte de a se duce în mormânt.

22 Și s-a întâmplat că poporul a dorit de la ei ca să-l ungă pe unul dintre fiii lor ca să fie rege peste ei.

23 Și acum iată, aceasta i-a întristat pe ei. Iar fratele lui Iared a spus către ei: Cu siguranță lucrul acesta ar duce la robie.

24 Dar Iared a spus către fratele său: Lasă-i pe ei ca să aibă un rege. Și de aceea, el le-a spus: Alegeți voi ca rege pe unul dintre fiii noștri, chiar pe oricare voi vreți.

25 Și s-a întâmplat că ei l-au ales chiar pe primul născut al fratelui lui Iared; iar numele lui era Pagag. Și s-a întâmplat că el a refuzat și nu a vrut să fie regele lor. Iar poporul a cerut ca tatăl lui să-l constrângă pe el, dar tatăl lui nu a vrut; și el le-a poruncit lor să nu constrângă pe nimeni ca să fie regele lor.

26 Și s-a întâmplat că ei au ales pe toți frații lui Pagag, dar ei nu au vrut.

27 Și s-a întâmplat că nici fiii lui Iared nu au vrut, chiar toți în afară de unul; iar Oriha a fost uns să fie rege peste popor.

28 Și el a început să domnească, iar poporul a început să prospere; și ei au devenit nespun de bogați.

29 Și s-a întâmplat că Iared a murit și, de asemenea, fratele lui.

30 Și s-a întâmplat că Oriha a călcat cu umilință înaintea Domnului și și-a adus aminte ce lucruri mari făcuse Domnul pentru tatăl său; și el, de asemenea, a învățat pe poporul său ce lucruri mari făcuse Domnul pentru strămoșii lor.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Eter 7

- 1 Și s-a întâmplat că Oriha a judecat cu dreptate în țară în toate zilele sale, care zile au fost nespuse de numeroase.
- 2 Și el a zămislit fii și fiice; da, el a zămislit treizeci și unu, printre care erau douăzeci și trei de fii.
- 3 Și s-a întâmplat că el, de asemenea, l-a zămislit pe Chib în zilele bătrâneții lui. Și s-a întâmplat că Chib a domnit în locul lui; iar Chib l-a zămislit pe Corihor.
- 4 Iar atunci când Corihor a avut treizeci și doi de ani, el s-a răzvrătit împotriva tatălui său și a plecat și a locuit în țara lui Nehor; iar el a zămislit fii și fiice și aceștia au fost foarte frumoși; de aceea, Corihor a atras pe mulți oameni după el.
- 5 Și atunci când el a adunat laolaltă o oștire, el a năvălit peste țara lui Moron în care domnea regele și l-a luat prizonier pe acesta, ceea ce a adevărit spusele fratelui lui Jared cum că ei vor fi aduși în robie.
- 6 Acum, țara lui Moron unde regele domnea, era lângă țara care era numită Pustiu de către nefiți.
- 7 Și s-a întâmplat că Chib a trăit în robie, iar poporul lui sub Corihor, fiul lui, până când acesta a fost foarte bătrân; cu toate acestea, Chib l-a zămislit pe Șul în zilele bătrâneții lui în timp ce el era încă în robie.
- 8 Și s-a întâmplat că Șul a fost mânios pe fratele său; iar Șul s-a făcut puternic și a devenit tare, comparat cu puterea unui bărbat; și el, de asemenea, era puternic în judecată.
- 9 De aceea, el s-a dus la dealul Efraim și a topit din munte și a făcut săbii din oțel pentru aceia pe care el îi luase cu el; și după ce i-a înarmat pe ei cu săbii, s-a întors la orașul lui Nehor și a avut o bătălie cu fratele său Corihor, după care el a căpătat regatul și l-a restituit tatălui său, Chib.
- 10 Și acum, din cauza lucrului pe care Șul îl făcuse, tatăl lui i-a dat lui regatul; de aceea el a început să domnească în locul tatălui lui.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 Și s-a întâmplat că el a judecat în dreptate; și el și-a întins regatul pe toată fața țării, căci poporul devenise foarte numeros.

12 Și s-a întâmplat că Șul, de asemenea, a zămislit mulți fii și fiice.

13 Iar Corihor s-a pocăit de multe rele pe care el le făcuse; de aceea, Șul i-a dat lui putere în regatul său.

14 Și s-a întâmplat că Corihor a avut mulți fii și fiice. Iar printre fiii lui Corihor era unul al cărui nume era Noe.

15 Și s-a întâmplat că Noe s-a răzvrătit împotriva lui Șul, regele, precum și împotriva tatălui său Corihor și l-a ademenit pe Cohor, fratele său, și, de asemenea, pe toți frații săi și pe mulți oameni.

16 Și el s-a bătut cu Șul, regele, prin care el a căpătat țara primei lor moșteniri; și el a devenit rege peste acea parte a țării.

17 Și s-a întâmplat că el iarăși s-a bătut cu Șul, regele; și el l-a luat pe Șul, regele, și l-a dus rob la Moron.

18 Și s-a întâmplat că în timp ce el era cât pe ce să-l omoare pe el, fiii lui Șul s-au strecurat în casa lui Noe în timpul nopții și l-au ucis pe el și au spart ușa închisorii și l-au luat pe tatăl lor și l-au pus pe tronul lui în propriul lui regat.

19 De aceea, fiul lui Noe a ridicat regatul lui în locul lui; cu toate acestea, ei nu au mai câștigat putere asupra lui Șul, regele, iar poporul care era sub domnia lui Șul, regele, a prosperat nespuse de mult și a devenit puternic.

20 Iar țara era împărțită; și erau două regate, regatul lui Șul și regatul lui Cohor, fiul lui Noe.

21 Iar Cohor, fiul lui Noe, a făcut ca poporul lui să se bată cu Șul, în care bătălie Șul l-a învins și l-a ucis pe Cohor.

22 Și acum Cohor a avut un fiu care a fost numit Nimrod; iar Nimrod i-a cedat lui Șul regatul lui Cohor și astfel a dobândit trecere în ochii lui Șul; de aceea, Șul i-a dat lui favoruri mari și el a făcut tot ce a poftit în regatul lui Șul.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 Și, de asemenea, în regatul lui Șul au venit profeți printre popor, care erau trimiși de către Domnul, profețind că ticăloșia și idolatria poporului aducea un blestem asupra țării și că ei vor fi distruși dacă nu se pocăiau.
- 24 Și s-a întâmplat că oamenii i-au insultat pe profeți și și-au bătut joc de ei. Și s-a întâmplat că regele Șul i-a judecat pe toți aceia care îi insultaseră pe profeți.
- 25 Și el a dat o lege peste toată țara care a dat putere profeților să se ducă oriunde ar fi vrut ei; și prin aceasta, poporul a fost adus la pocăință.
- 26 Și pentru că oamenii s-au pocăit de nedreptățile și de idolatriile lor, Domnul i-a cruțat pe ei și ei au început iarăși să prospere în țară. Și s-a întâmplat că Șul a zămislit fii și fiice în zilele bătrâneții lui.
- 27 Și nu au mai fost războaie în zilele lui Șul; și el și-a adus aminte de lucrurile mari pe care Domnul le făcuse pentru strămoșii săi, aducându-i pe ei peste adâncul cel mare, în țara făgăduită; de aceea, el a judecat cu dreptate în toate zilele sale.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Eter 8

- 1 Și s-a întâmplat că el l-a zămislit pe Omer, iar Omer a domnit în locul lui. Și Omer l-a zămislit pe Iared; iar Iared a zămislit fii și fiice.
- 2 Iar Iared s-a revoltat împotriva tatălui său și a venit și a locuit în țara lui Het. Și s-a întâmplat că el a lingușit pe mulți, din cauza cuvintelor lui înșelătoare, până când a câștigat jumătate din regat.
- 3 Și atunci când el a câștigat o jumătate din regat, el a venit cu bătaie împotriva tatălui său și l-a luat pe tatăl său în robie și l-a pus să slujească în robie;
- 4 Și acum, în zilele domniei lui Omer, el a fost în robie timp de jumătate din zilele sale. Și s-a întâmplat că el a zămislit fii și fiice, printre care erau Esrom și Coriantumr;
- 5 Și ei au fost nespuse de mânioși din cauza faptelor lui Iared, fratele lor, într-atât, încât ei au ridicat o oștire și s-au bătut cu Iared. Și s-a întâmplat că ei s-au bătut cu el pe timp de noapte.
- 6 Și s-a întâmplat că atunci când ei au ucis oștirea lui Iared, ei erau cât pe ce să-l ucidă și pe el; iar el s-a rugat de ei ca să nu-l ucidă și că el va renunța la regat în favoarea tatălui său. Și s-a întâmplat că ei i-au cruțat viața.
- 7 Și acum, Iared a devenit nespuse de supărat din cauza pierderii regatului, căci el își pusese inima pe regat și pe slava lumii.
- 8 Acum, fiica lui Iared fiind foarte pricepută și văzând supărarea tatălui său, s-a gândit să facă un plan prin care să salveze regatul pentru tatăl ei.
- 9 Acum, fiica lui Iared era nespuse de frumoasă. Și s-a întâmplat că ea a vorbit cu tatăl ei și l-a spus: De ce este tatăl meu atât de supărat? Nu a citit el cronică pe care strămoșii noștri au adus-o peste marile adâncuri? Iată, nu este aceasta o relatare despre cei de demult, cum că ei prin planurile lor secrete au căpătat regate și mare slavă?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

10 Și acum, de aceea, tatăl meu să trimită după Achiș, fiul lui Chimmor, și iată, eu sunt frumoasă și am să dansez în fața lui și o să-i fac plăcere, încât el va dori să fiu nevasta lui; de aceea, dacă el va dori ca tu să mă dai lui de nevastă, atunci tu să zici: Ți-o dau dacă tu îmi vei aduce capul tatălui meu, regele.

11 Și acum, Omer era un prieten de-al lui Achiș; de aceea, atunci când Jared a trimis după Achiș, fiica lui Jared a dansat în fața lui și i-a făcut plăcere într-atât, încât el a dorit-o pe ea de nevastă. Și s-a întâmplat că el a spus către Jared: Dă-mi-o mie de nevastă.

12 Iar Jared i-a spus: Eu ți-o dau ție pe ea, dacă tu îmi vei aduce capul tatălui meu, regele.

13 Și s-a întâmplat că Achiș a adunat în casa lui Jared toate neamurile lui și a vorbit către ei: Vreți voi să-mi jurați că îmi veți fi credincioși în legătură cu lucrul pe care eu îl doresc de la voi?

14 Și s-a întâmplat că ei toți au jurat pe Dumnezeu din cer și pe ceruri și pe pământ și pe capul lor că cel care se va abate de la ajutorul pe care Achiș l-a cerut de la ei își va pierde capul; iar cel care va divulga orice secret pe care Achiș l-a încredințat, acela își va pierde viața.

15 Și s-a întâmplat că astfel ei s-au înțelese cu Achiș. Iar Achiș le-a arătat lor jurămintele care le fuseseră transmise de la cei din vechime care, de asemenea, au căutat putere, jurămintele care fuseseră transmise încă din timpul lui Cain, care de la începuturi era un ucigaș.

16 Și ei au fost ajutați de puterea diavolului ca să arate aceste jurămintele poporului, ca să-i păstreze pe aceștia în întuneric, ca să-i ajute pe cei care căutau putere să capete putere și săucidă și să jefuiască și să mintă și să făptuiască tot felul de ticăloșii și precurvie.

17 Iar fiica lui Jared a fost aceea care a pus în inima lui ideea să caute aceste lucruri din vechime; și Jared a pus aceasta în inima lui Achiș; de aceea Achiș a prezentat această idee neamurilor și prietenilor săi, conducându-i pe ei cu făgăduieli neadevărate ca să facă orice lucru a dorit.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimmor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 Și s-a întâmplat că ei au format o combinație secretă, la fel ca și cei din vechime; care combinație este odioasă și ticăloasă mai presus decât toate, în ochii lui Dumnezeu;
- 19 Căci Domnul nu lucrează prin combinații secrete și El nici nu dorește ca omul să verse sânge, ci în toate cele a interzis El aceasta, de la începutul omului.
- 20 Iar acum eu, Moroni, nu scriu despre felul de combinații și de jurăminte, căci mie mi-a fost făcut cunoscut cum că acestea sunt cunoscute printre toți oamenii și, de asemenea, și printre lamanii.
- 21 Și ei au pricinuit distrugerea acestui popor, despre care eu acum vorbesc, precum și distrugerea poporului lui Nefi.
- 22 Și orice neam care va păstra aceste combinații secrete pentru ca să capete putere și câștig până când ele se vor răspândi peste neam, iată, acesta va fi distrus; căci Domnul nu va lăsa ca sângele sfinților Săi, care va fi vărsat de către el, să-L implore din pământ întotdeauna pe El pentru răzbunare împotriva lor și totuși El să nu-i războvească.
- 23 De aceea, o, voi, neamurilor, înțelepciunea lui Dumnezeu este ca aceste lucruri să vă fie arătate vouă pentru ca astfel voi să vă pocăiți de păcatele voastre și să nu lăsați ca aceste combinații ucigătoare să vină asupra voastră, care sunt construite ca să aducă putere și câștig—iar lucrarea, da, chiar lucrarea distrugerii să vină asupra voastră, da, și anume sabia dreptății Dumnezeului celui Veșnic va cădea asupra voastră pentru răsturnarea și distrugerea voastră, dacă voi veți lăsa ca aceste lucruri să se întâmple.
- 24 De aceea, Domnul vă poruncește ca atunci când voi veți vedea că aceste lucruri vin asupra voastră, voi să vă treziți la înțelegerea situației voastre îngrozitoare din cauza acestei combinații secrete care va fi printre voi; sau, vai de aceasta, din cauza sângelui acelor care au fost uciși; căci ei imploră din țărână pentru răzbunare împotriva acesteia și a acelor care au înființat-o.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Căci se va întâmpla că acela care o va înființa va căuta să răstoarne libertatea tuturor pământurilor, neamurilor și țărilor; și aceasta va aduce distrugerea tuturor oamenilor, căci aceasta este construită de către diavol, care este tatăl tuturor minciunilor; și anume același mincinos care i-a înșelat pe primii noștri părinți, da, și anume același mincinos care l-a făcut pe om să facă crime de la începuturi; care a împietrit inimile oamenilor într-atât, încât ei i-au ucis pe profeți și i-au bătut cu pietre și i-au alungat de la începuturi.

26 De aceea eu, Moroni, am dat poruncă ca să se scrie aceste lucruri, pentru ca răul să fie înlăturat și ca timpul să poată veni când Satana să nu mai aibă nici o putere asupra inimilor copiilor oamenilor, ci ca ei să poată să fie convinși să facă bine tot timpul, pentru ca ei să vină la fântâna tuturor dreptăților și să fie salvați.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Eter 9

- 1 Și acum eu, Moroni, continui cronica mea. De aceea, iată, s-a întâmplat că din cauza combinațiilor secrete ale lui Achiș și ale prietenilor lui, iată, ei au răsturnat regatul lui Omer.
- 2 Cu toate acestea, Domnul s-a îndurat de Omer, precum și de fiii lui și de ficele lui care nu au căutat să-L distrugă.
- 3 Și Domnul l-a avertizat pe Omer într-un vis cum că el trebuia să plece din țară; de aceea, Omer a plecat din țară împreună cu familia lui și a călătorit timp de multe zile și a trecut de partea cealaltă și a mers pe lângă dealul lui Șim și a venit pe la locul unde neftiții fuseseră distruși și de acolo către răsărit și a ajuns la un loc care era numit Ablom, lângă malul mării, iar acolo și-a pus el cortul său, precum și fiii săi și ficele sale și întreaga lui familie, în afară de Jared și de familia lui.
- 4 Și s-a întâmplat că Jared a fost uns rege peste popor de către mâna ticăloșiei; și el i-a dat lui Achiș pe fiica sa de nevastă.
- 5 Și s-a întâmplat că Achiș a căutat viața socrului său; și el s-a adresat acelora cărora el le jurase după legământul strămoșilor și ei au căpătat capul socrului lui în timp ce el stătea pe tronul său, dând ascultare poporului său.
- 6 Căci atât de mare era răspândirea acestei societăți păcătoase și secrete, încât ea corupsese inimile tuturor oamenilor; de aceea Jared a fost ucis pe tronul său, iar Achiș a domnit în locul lui.
- 7 Și s-a întâmplat că Achiș a început să fie gelos pe fiul său, de aceea, el l-a închis pe el în închisoare și l-a ținut acolo cu puțină mâncare sau fără mâncare deloc până când a murit.
- 8 Iar acum, fratele celui care a murit (iar numele lui era Nimra) a fost mânios pe tatăl său din cauza a ceea ce tatăl lui îi făcuse fratelui lui.
- 9 Și s-a întâmplat că Nimra a adunat laolaltă o ceată mică de oameni și a fugit din țară și a venit de partea cealaltă și a locuit împreună cu Omer.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 Și s-a întâmplat că Achiș a zămislit alți fii, iar ei au câștigat inima poporului, în ciuda faptului că poporul îi jurase să facă tot felul de nedreptăți în acord cu ceea ce el dorea.

11 Acum, poporul lui Achiș iarăși dorea câștig, tot așa cum Achiș dorea putere; de aceea, fiii lui Achiș le-au oferit lor bani prin care ei au atras după ei cea mai mare parte a poporului.

12 Și a început să fie un război între fiii lui Achiș și Achiș, care a durat mulți ani, da, pentru distrugerea aproape a întregului popor al regatului, da, și anume a tuturor, în afară de treizeci de suflete și de aceia care fugiseră împreună cu cei din casa lui Omer.

13 De aceea, Omer a fost iarăși așezat în țara moștenirii lui.

14 Și s-a întâmplat că Omer a început să îmbătrânească; cu toate acestea, în zilele bătrâneții sale, el l-a zămislit pe Emer; iar el l-a uns pe Emer să fie rege și să domnească în locul lui.

15 Și după ce el l-a uns pe Emer să fie rege, el a văzut pace în țară timp de doi ani, iar apoi a murit după ce văzuse nespuse de multe zile care fuseseră pline de supărare. Și s-a întâmplat că Emer a domnit în locul lui și a călcat pe urmele tatălui său.

16 Și Domnul a început iarăși să ridice blestemul de pe țară și casa lui Emer a prosperat nespuse de mult sub domnia lui Emer; și timp de șaizeci și doi de ani ei au devenit foarte puternici, într-atât, încât ei au devenit foarte bogați—

17 Având tot felul de roade și de grâne și de mătăsuri și de țesături fine și de aur și de argint și de lucruri prețioase;

18 Și, de asemenea, tot felul de vite și de boi și vaci și oi și porci și capre și, de asemenea, multe alte feluri de animale care erau folosite pentru hrana omului.

19 Și ei, de asemenea, au avut cai și măgari; și erau și elefanți și curelomi și cumomi, toți fiind folositori omului, în special elefanții și curelomii și cumomii.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, inasmuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 Și astfel, Domnul a revărsat binecuvântările Sale asupra acestei țări, care era aleasă mai presus decât toate celelalte țări; și El a poruncit ca oricine care va avea stăpânire asupra țării să o stăpânească în Domnul sau altfel ei să fie distruși atunci când ei s-ar coace în nedreptate; căci astfel spune Domnul: Eu voi revărsa toată mânia Mea.

21 Iar Emer a judecat cu dreptate tot timpul zilelor sale; și el a zămislit mulți fii și fiice; și el l-a zămislit pe Coriantum și l-a uns pe Coriantum ca să domnească în locul său.

22 Iar după ce el l-a uns pe Coriantum ca să domnească în locul său, el a mai trăit patru ani și a văzut pace în țară; da, și el l-a văzut chiar și pe Fiul Dreptății și s-a bucurat și s-a mândrit în zilele sale; și el a murit în pace.

23 Și s-a întâmplat că Coriantum a călcat pe urmele tatălui său și a zidit multe orașe mărețe și toată viața sa el a făcut pentru poporul său ceea ce era bun. Și s-a întâmplat că el nu a avut nici un copil chiar până când el a fost nespus de bătrân.

24 Și s-a întâmplat că nevasta lui a murit, fiind bătrână de o sută și doi ani. Și s-a întâmplat că Coriantum a luat de nevastă în zilele bătrâneții lui pe o fată tânără și a zămislit fii și fiice; și el a trăit până când a ajuns de o sută și patruzeci și doi de ani.

25 Și s-a întâmplat că el l-a zămislit pe Com, iar Com a domnit în locul lui; și el a domnit timp de patruzeci și nouă de ani; și el l-a zămislit pe Het; și el a mai zămislit și alți fii și fiice.

26 Și poporul iarăși s-a răspândit pe toată fața țării; și iarăși a început să fie o mare ticăloșie pe fața țării, iar Het a început iarăși să îmbrățișeze planurile secrete din vechime ca să-l distrugă pe tatăl său.

27 Și s-a întâmplat că el l-a detronat pe tatăl său, căci el l-a ucis pe el cu propria sa sabie; și el a domnit în locul lui.

28 Și în țară iarăși au venit profeți strigând pocăință către ei—pentru că ei trebuia, să pregătească calea Domnului căci dacă nu, atunci un blestem va veni asupra feței țării; da, și anume va fi o foamete mare în care ei vor fi distruși dacă nu se pocăiau.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Dar oamenii nu au crezut cuvintele profeților, ci i-au alungat pe ei; iar pe unii dintre ei i-au aruncat în gropi și i-au lăsat să piară. Și s-a întâmplat că ei au făcut toate aceste lucruri după poruncile regelui Het.

30 Și s-a întâmplat că a început să fie o mare lipsă în țară, iar locuitorii au început să fie distruși nespuse de repede din cauza lipsurilor, căci nu era deloc ploaie pe toată fața pământului.

31 Și au venit șerpi veninoși, de asemenea, pe toată întinderea țării și au otrăvit pe mulți oameni. Și s-a întâmplat că turmele lor au început să fugă din fața șerpilor veninoși înspre țara de la miazăzi, care era numită de către nefiți Zarahemla.

32 Și s-a întâmplat că multe dintre ele au pierit pe drum; cu toate acestea, unele dintre ele au fugit în țara de la miazăzi.

33 Și s-a întâmplat că Domnul a făcut ca șerpii să nu le mai urmărească, ci să blocheze calea pentru ca oamenii să nu poată să treacă, pentru ca oricine care încerca să treacă să cadă din cauza șerpilor veninoși.

34 Și s-a întâmplat că oamenii au urmat calea animalelor și au devorat trupurile lor care căzuseră pe drum până când le-au devorat pe toate. Acum, când oamenii au văzut că trebuia să piară, au început să se pocăiască de nedreptățile lor și să-L implore pe Domnul.

35 Și s-a întâmplat că atunci când ei s-au umilit destul de mult înaintea Domnului, El a trimis ploaie pe fața pământului; iar poporul a început iarăși să se refacă; și iarăși au fost roade în ținuturile de la miazănoapte și în toate ținuturile dimprejur. Și Domnul le-a arătat oamenilor puterea Sa, cruțându-i pe ei de la foamete.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Eter 10

- 1 Și s-a întâmplat că Șez, care era un urmaș al lui Het—căci Het pierise de foame, la fel ca și toată casa lui, în afară de Șez—de aceea Șez a început să reconstruiască iarăși un popor distrus.
- 2 Și s-a întâmplat că Șez și-a adus aminte de distrugerea strămoșilor săi; și el a construit un regat drept; căci el și-a adus aminte de ceea ce Domnul făcuse, aducându-l pe Jared și pe fratele lui peste adâncuri; și el a călcat pe căile Domnului; și el a zămislit fii și fiice.
- 3 Și fiul lui cel mai mare, al cărui nume era Șez, s-a răzvrătit împotriva lui; cu toate acestea, Șez a fost lovit de mâna unui tâlhar din cauza bogățiilor lui foarte mari, ceea ce iarăși i-a adus pace tatălui lui.
- 4 Și s-a întâmplat că tatăl lui a zidit multe orașe pe întinderea țării, iar poporul a început iarăși să se împrăștie pe toată fața țării. Iar Șez a trăit până la o vârstă nespus de înaintată; și el l-a zămislit pe Riplachiș. Și el a murit, iar Riplachiș a domnit în locul lui.
- 5 Și s-a întâmplat că Riplachiș nu a făcut ceea ce era drept în ochii Domnului, căci el a avut multe neveste și concubine și a pus pe umerii oamenilor ceea ce era greu de dus; da, el a luat de la ei biruri grele; iar cu aceste biruri el a zidit multe clădiri spațioase.
- 6 Și și-a ridicat un tron foarte frumos; și a zidit multe temnițe și cel care refuza să plătească birurile era aruncat în temniță; și pe acela care nu era în stare să plătească birurile l-a aruncat el în temniță; și a făcut ca aceștia să muncească fără întrerupere pentru întreținerea lor; și pe aceia care refuzau să muncească el i-a trimis la moarte.
- 7 De aceea, el a înfăptuit toate lucrările lui frumoase, da, chiar și aurul lui fin el a făcut să fie purificat în temnițe; și tot felul de meșteșuguri fine a pus el să fie făcute în temnițe. Și s-a întâmplat că el a îndurerat poporul cu curviile și cu lucrurile lui abominabile.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

8 Iar după ce el a domnit timp de patruzeci și doi de ani, poporul s-a ridicat în răzvrătire împotriva lui; și iarăși a început să fie război în țară, într-atât, încât Riplachiș a fost ucis, iar urmașii lui au fost alungați afară din țară.

9 Și s-a întâmplat că după mulți ani, Morianton (el fiind un urmaș al lui Riplachiș) a adunat laolaltă o oștire de exilați și s-a dus și a avut o bătălie cu poporul; și el a câștigat putere peste multe orașe; și războiul a devenit foarte dureros și a durat mulți ani; și el a câștigat putere peste toată țara și s-a instaurat rege peste toată țara.

10 Și după ce el s-a instaurat rege, el a ușurat suferința poporului, prin care el a câștigat favoruri în ochii poporului, iar ei l-au uns pe el ca să fie regele lor.

11 Și el a făcut dreptate poporului, dar nu și lui însuși, din cauza multelor sale curvii; de aceea el a fost alungat din prezența Domnului.

12 Și s-a întâmplat că Morianton a zidit multe orașe, iar poporul a devenit nespus de bogat sub domnia lui, atât în ceea ce privește clădirile, cât și aurul și argintul și cultivarea de grâne, creșterea de turme și cirezi și astfel de lucruri care le-au fost date lor.

13 Iar Morianton a trăit până la o vârstă foarte înaintată și apoi el l-a zămislit pe Chim; iar Chim a domnit în locul tatălui său; și el a domnit timp de opt ani, iar tatăl lui a murit. Și s-a întâmplat că Chim nu a domnit în dreptate, din care cauză el nu a fost favorizat de către Domnul.

14 Iar fratele lui s-a ridicat în răzvrătire împotriva lui, după care l-a luat pe el în robie; iar el a rămas în robie până la sfârșitul zilelor sale; și el a zămislit fii și fiice în robie, iar la bătrânețe l-a zămislit pe Levi; și apoi a murit.

15 Și s-a întâmplat că Levi a slujit în robie după moartea tatălui său timp de patruzeci și doi de ani. Și el a purtat război împotriva regelui țării, în urma căruia a căpătat regatul pentru el însuși.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, inso-much that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 Și după ce a căpătat regatul pentru el însuși, el a făcut ceea ce era drept în ochii Domnului; iar poporul a prosperat în țară; iar el a trăit până la o vârstă înaintată și a zămislit fii și fiice; și el, de asemenea, l-a zămislit pe Corom, pe care l-a uns rege în locul său.

17 Și s-a întâmplat că și Corom a făcut ceea ce era bun în ochii Domnului în toate zilele sale; și el a zămislit mulți fii și fiice; și după ce a văzut multe zile, el s-a dus, la fel ca restul pământului; iar Chiș a domnit în locul lui.

18 Și s-a întâmplat că și Chiș, de asemenea, a murit, iar Lib a domnit în locul lui.

19 Și s-a întâmplat că Lib, de asemenea, a făcut ceea ce era bun în ochii Domnului. Și în zilele lui Lib șerpii cei veninoși au fost distruși. De aceea, ei s-au dus în țara de la miazăzi ca să vâneze mâncare pentru poporul țării, căci țara era acoperită de animale de ale pădurii. Și Lib însuși a devenit, de asemenea, un mare vânător.

20 Și ei au zidit un oraș mare lângă partea cea îngustă a țării, lângă locul unde marea desparte țara.

21 Și ei au păstrat țara de la miazăzi ca un loc sălbatic ca să aibă vânat. Și întreaga întindere a țării de la miazănoapte a fost acoperită de locuitori.

22 Și ei au fost nespuse de harnici; și ei au vândut și au cumpărat și au făcut negoț unul cu altul pentru ca să capete câștig.

23 Și ei au lucrat din tot felul de minereuri și au făcut aur și argint și fier și aramă și tot felul de metale; și ei le-au săpat din pământ; de aceea, ei au făcut movile mari de pământ ca să capete minereuri de aur și de argint, de fier și de cupru. Și ei au făcut tot felul de lucrări frumoase.

24 Și ei au avut mătăsuri și țesături fine; și ei au făcut tot felul de veșminte ca să-și acopere goliciunea.

25 Și ei au făcut tot felul de unelte ca să cultive pământul, atât ca să are, cât și ca să semene și să culeagă și să plivească, precum și, de asemenea, să treiere.

26 Și ei au făcut tot felul de unelte cu care au făcut animalele lor să muncească.

27 Și ei au făcut tot felul de arme de război. Și ei au lucrat tot felul de lucruri de o lucrătură foarte neobișnuită.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

28 Și niciodată nu a putut vreun popor să fie mai binecuvântat decât erau ei și mai prosper prin mâna Domnului. Și ei au fost într-o țară care era aleasă mai presus decât toate țările, căci așa spusese Domnul.

29 Și s-a întâmplat că Lib a trăit mulți ani și a zămislit fii și fiice; și el, de asemenea, l-a zămislit pe Hartom.

30 Și s-a întâmplat că Hartom a domnit în locul tatălui său. Și după ce Hartom a domnit douăzeci și patru de ani, iată, regatul i-a fost luat. Și el a slujit mulți ani în robie, da, și anume tot restul zilelor sale.

31 Și el l-a zămislit pe Het, iar Het a trăit în robie toate zilele sale. Și Het l-a zămislit pe Aaron, iar Aaron a trăit în robie toate zilele sale; iar el l-a zămislit pe Amnigada, iar Amnigada, de asemenea, a trăit în robie toate zilele sale; și el l-a zămislit pe Coriantum și Coriantum a trăit în robie toate zilele sale; și el l-a zămislit pe Com.

32 Și s-a întâmplat că Com a alungat jumătate din regat; iar el a domnit peste jumătate din regat timp de patruzeci și doi de ani; și el s-a dus să se bată împotriva regelui Amghid; și ei s-au bătut timp de mulți ani, timp în care Com a căpătat putere asupra lui Amghid și a căpătat putere asupra restului regatului.

33 Iar în zilele lui Com au început să fie tâlhari prin țară; și ei au adoptat planurile vechi și au făcut jurăminte după felul celor din vechime și au căutat iarăși să distrugă regatul.

34 Acum Com a luptat mult împotriva lor; cu toate acestea, el nu a dominat asupra lor.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Eter I I

- 1 Și în zilele lui Com au venit, de asemenea, mulți profeți și ei au profețit despre distrugerea aceluiași popor mare, dacă ei nu se pocăiesc și nu se întorc la Domnul și nu se lasă de crimele și ticăloșia lor.
- 2 Și s-a întâmplat că profeții au fost respinși de către popor; și ei au fugit la Com pentru protecție, căci oamenii au căutat să-i distrugă pe ei.
- 3 Și ei au profețit către Com despre multe lucruri; iar el a fost binecuvântat în tot restul zilelor sale.
- 4 Și el a trăit până la o vârstă înaintată și l-a zămislit pe Șiblom; iar Șiblom a domnit în locul lui. Iar fratele lui Șiblom s-a răzvrătit împotriva lui și a început să fie un mare război în toată țara.
- 5 Și s-a întâmplat că fratele lui Șiblom a făcut ca toți profeții care au profețit despre distrugerea poporului să fie duși la moarte;
- 6 Și a fost o mare calamitate în toată țara, căci ei au adus mărturie cum că un mare blestem urma să vină asupra țării, precum și asupra poporului și că urma să fie o mare distrugere printre ei, așa cum nu mai fusese niciodată pe fața pământului, iar oasele lor urmau să devină ca movilele de pământ, dacă ei nu se pocăiau de ticăloșia lor.
- 7 Și ei nu au ascultat de glasul Domnului din cauza combinațiilor lor ticăloase; de aceea, au început să fie războaie și conflicte în toată țara, precum și multă foamete și epidemii într-atât, încât a fost o mare distrugere, așa cum nu mai fusese nici una cunoscută pe fața pământului; și toate acestea s-au întâmplat în zilele lui Șiblom.
- 8 Și oamenii au început să se pocăiască de nedreptățile lor; și în măsura în care ei au făcut aceasta, Domnul s-a îndurat de ei.
- 9 Și s-a întâmplat că Șiblom a fost ucis, iar Set a fost adus în robie și a trăit în robie toate zilele sale.
- 10 Și s-a întâmplat că Aha, fiul lui, a căpătat regatul; și el a domnit peste popor toate zilele sale. Și el a făcut tot felul de nedreptăți în zilele sale, prin care el a pricinuit multă vărsare de sânge; iar zilele lui au fost puține.

Ether I I

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, insomuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

11 Și Etem, fiind un urmaș al lui Aha, a căpătat regatul; și el, de asemenea, a făcut ticăloșii în zilele sale.

12 Și s-a întâmplat că în zilele lui Etem, au venit mulți profeți și au profețit iarăși către popor; da, ei au profețit cum că Domnul îi va distruge pe ei cu totul de pe fața pământului, dacă ei nu se pocăiesc de nedreptățile lor.

13 Și s-a întâmplat că oamenii și-au împietrit inimile și nu au vrut să asculte de cuvintele lor; și profeții au jelit și s-au retras din mijlocul poporului.

14 Și s-a întâmplat că Etem a judecat cu răutate în tot timpul zilelor sale; și el l-a zămislit pe Moron. Și s-a întâmplat că Moron a domnit în locul lui; iar Moron a făcut ceea ce era ticălos în fața Domnului.

15 Și s-a întâmplat că s-a ridicat o răzvrătire din popor din cauza acelei combinații secrete care a fost făcută ca să capete putere și câștig; și un om puternic s-a ridicat dintre ei în nedreptate și s-a bătut cu Moron, în care bătălie el a răsturnat jumătate din regat; și el a păstrat jumătate din regat mulți ani.

16 Și s-a întâmplat că Moron l-a răsturnat pe el și a recăpătat regatul.

17 Și s-a întâmplat că un alt om puternic s-a ridicat; și el a fost un urmaș al fratelui lui Jared.

18 Și s-a întâmplat că el l-a răsturnat pe Moron și a căpătat regatul; de aceea Moron a trăit în robie tot restul zilelor sale; și el l-a zămislit pe Coriantor.

19 Și s-a întâmplat că și Coriantor a trăit în robie toate zilele sale.

20 Și în zilele lui Coriantor, de asemenea, au venit mulți profeți și au profețit despre lucruri mari și mărețe și au strigat pocăință către popor și că dacă ei nu se vor pocăi, atunci Domnul Dumnezeu va face judecată împotriva lor pentru distrugerea lor totală;

21 Și că Domnul Dumnezeu va trimite sau va aduce un alt popor cu puterea Sa ca să stăpânească țara, în felul în care El i-a adus pe strămoșii lor.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

22 Și ei au respins toate cuvintele profeților din cauza societății lor secrete și a lucrurilor lor abominabile și ticăloase.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

23 Și s-a întâmplat că Coriantor l-a zămislit pe Eter, iar el a murit după ce a trăit în robie toate zilele sale.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Eter 12

- 1 Și s-a întâmplat că zilele lui Eter au fost în zilele lui Coriantumr; iar Coriantumr a fost rege peste toată țara.
- 2 Iar Eter a fost un profet al Domnului; deci, Eter a venit în zilele lui Coriantumr și a început să profețească poporului, căci el nu putea fi oprit datorită Spiritului Domnului care era în el.
- 3 Căci el a strigat de dimineață chiar până la apusul soarelui, îndemnând poporul să creadă în Dumnezeu pentru pocăință, căci altfel ei vor fi distruși, zicându-le lor că prin credință toate lucrurile sunt împlinite—
- 4 De aceea, acela care crede în Dumnezeu cu siguranță va putea să nădăjduiască într-o lume mai bună, da, și anume un loc la dreapta lui Dumnezeu, care nădejde vine de la credință, ancorează în sufletul oamenilor, ceea ce-i face pe ei să fie siguri și neclintiți, întotdeauna abundând în fapte bune, fiind conduși să-L slăvească pe Dumnezeu.
- 5 Și s-a întâmplat că Eter a profețit lucruri mari și minunate poporului, lucruri pe care ei nu le-au crezut pentru că ei nu le-au văzut.
- 6 Și acum eu, Moroni, aș vrea să vorbesc întrucâtva despre aceste lucruri; eu aș vrea să arăt lumii că credința înseamnă lucruri care sunt nădăjduite, dar nevăzute; de aceea nu vă certați pentru că nu vedeți, căci voi nu veți primi nici o mărturie decât după încercarea credinței voastre.
- 7 Căci a fost prin credință că Hristos S-a arătat pe El Însuși strămoșilor noștri după ce El S-a ridicat din morți; și El nu li S-a arătat lor până când ei nu au avut credință în El; de aceea trebuie că unii au avut credință în El, căci El nu S-a arătat lumii.
- 8 Dar, datorită credinței oamenilor, El S-a arătat lumii și a slăvit numele Tatălui și a pregătit calea pentru ca alții să se împărtășească din darul ceresc pentru ca ei să poată nădăjdi pentru acele lucruri pe care ei nu le-au văzut.
- 9 De aceea, voi, de asemenea, puteți să aveți nădejde și să vă împărtășiți din dar, dacă voi veți avea credință.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

10 Iată, prin credință au fost cei din vechime chemați după ordinul cel sfânt al lui Dumnezeu.

11 De aceea, prin credință a fost dată legea lui Moise. Iar prin darul Fiului Său a pregătit Dumnezeu o cale cu mult mai bună; și prin credință a fost aceasta împlinită.

12 Căci dacă nu ar fi deloc credință printre copiii oamenilor, Dumnezeu nu poate face nici o minune printre ei; de aceea El nu S-a arătat decât după credința lor.

13 Iată, credința lui Alma și Amulek a făcut ca temnița să se prăbușească la pământ.

14 Iată, credința lui Nephi și Lehi a adus schimbarea lamaniților pentru ca ei să fie botezați cu foc și cu Duhul Sfânt.

15 Iată, credința lui Amon și a fraților lui a făcut un miracol atât de mare printre lamaniți.

16 Da, și chiar și toți aceia care au făcut miracole le-au făcut prin credință, și anume aceia care au fost înainte de Hristos, precum și aceia care au fost după El.

17 Și prin credință cei trei ucenici au obținut fâgăduiala că ei nu vor gusta moartea; și ei nu au obținut fâgăduiala decât după credința lor.

18 Și nimeni, niciodată, nu a făcut nici un miracol decât după credința lui; de aceea, ei mai întâi au crezut în Fiul lui Dumnezeu.

19 Și au fost mulți a căror credință era nespuse de puternică, chiar mai înainte de a fi venit Hristos, cei care nu au putut să fie ținuți dincolo de vâl, ci într-adevăr au văzut cu ochii lor lucrurile pe care ei le văzuseră cu ochiul credinței și ei au fost bucuroși.

20 Și iată, noi am văzut în această cronică faptul că unul dintre aceștia era fratele lui Jared; căci atât de mare a fost credința lui în Dumnezeu încât, atunci când Dumnezeu Și-a întins degetul, El nu a putut să-L ascundă de vederea fratelui lui Jared datorită cuvântului pe care El îl vorbise către el, care cuvânt el îl obținuse prin credință.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

21 Iar după ce fratele lui Jared a văzut degetul Domnului, datorită făgăduielii pe care fratele lui Jared o obținuse prin credință, Domnul nu a putut să ascundă nimic de vederea lui; de aceea, El i-a arătat lui toate lucrurile, căci el nu a mai putut să fie ținut fără de văl.

22 Și prin credință strămoșii mei au obținut făgăduiala că aceste lucruri urmau să vină la frații lor prin neamuri; de aceea Domnul mi-a dat mie poruncă, da, chiar Isus Hristos.

23 Iar eu am spus către El: Doamne, neamurile își vor bate joc de aceste lucruri din cauza slăbiciunii noastre în a scrie; căci Tu Doamne ne-ai făcut pe noi puternici în cuvânt prin credință, dar nu ne-ai făcut pe noi puternici în a scrie; căci Tu i-ai făcut pe toți acești oameni ca să poată să spună mult, datorită Duhului Sfânt pe care Tu L-ai dat lor;

24 Și Tu ne-ai făcut pe noi ca să nu putem scrie decât puțin, din cauza stângăciei mâinilor noastre. Iată, Tu nu ne-ai făcut pe noi puternici la scris ca pe fratele lui Jared, căci Tu l-ai făcut pe el pentru ca lucrurile pe care el le-a scris să fie puternice tot așa cum ești Tu, pentru copleșirea oamenilor ca să le citească.

25 Tu, de asemenea, ai făcut cuvintele noastre puternice și mari, chiar dacă noi nu putem să le scriem; de aceea, atunci când noi scriem, noi vedem micimea noastră și ne împiedicăm din cauza așezării cuvintelor; și eu mă tem că neamurile își vor bate joc de cuvintele noastre.

26 Iar atunci când eu am spus acestea, Domnul mi-a spus, spunând: Nebunii își bat joc, dar ei se vor căi; iar harul Meu este destul pentru cei slabi pentru ca ei să nu aibă nici un avantaj din slăbiciunea voastră;

27 Și dacă oamenii vin la Mine, Eu le voi arăta slăbiciunea lor. Eu le dau oamenilor slăbiciune pentru ca ei să fie umili; iar harul Meu este destul pentru toți oamenii care se umilesc în fața Mea; căci dacă ei se umilesc în fața Mea și au credință în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei.

28 Iată, Eu le voi arăta neamurilor slăbiciunea lor și le voi arăta că credința, speranța și caritatea duc spre Mine—fântâna tuturor dreptăților.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

29 Iar eu, Moroni, auzind aceste cuvinte, m-am consolatat și am zis: O, Doamne, făcă-se voia Ta cea dreaptă, căci eu știu că Tu lucrezi pentru copiii oamenilor după credințelor;

30 Căci fratele lui Jared a zis către muntele Zerin: Mută-te—și s-a mutat. Și dacă el nu ar fi avut credință, atunci acesta nu s-ar fi mutat; de aceea, Tu lucrezi după câtă credință au oamenii.

31 Căci astfel Te-ai arătat ucenicilor Tăi; după credința pe care ei au avut-o și după cât au vorbit ei în numele Tău, Tu Te-ai arătat lor în mare putere.

32 Și eu, de asemenea, îmi aduc aminte că Tu ai spus că ai pregătit o casă pentru om, da, chiar printre locașurile Tatălui Tău, în care omul poate să aibă o speranță mai mare; de aceea, omul trebuie să sere sau el nu poate să primească o moștenire în locul pe care Tu l-ai pregătit.

33 Și iarăși, eu îmi aduc aminte că Tu ai zis că ai iubit lumea, într-atât, încât Tu Ți-ai dat viața pentru lume, pentru ca să poți s-o iei din nou ca să pregătești un loc pentru copiii oamenilor.

34 Și acum, eu știu că această dragoste pe care Tu ai avut-o pentru copiii oamenilor este caritate; de aceea, dacă oamenii nu vor avea îndurare, ei nu vor putea moșteni locul acela pe care Tu l-ai pregătit în locașurile Tatălui Tău.

35 De aceea, eu știu după lucrul acesta pe care Tu l-ai spus, că, dacă neamurile nu au caritate, din cauza slăbiciunii noastre, că Tu le vei pune pe ele la încercare și vei lua de la ele talentul lor, da, chiar pe acela pe care l-au primit, și-l vei da acelor care au mai din abundență.

36 Și s-a întâmplat că eu m-am rugat Domnului ca El să le dea neamurilor har, pentru ca ei să poată avea caritate.

37 Și s-a întâmplat că Domnul mi-a spus: Dacă ei nu au caritate, nu are importanță pentru tine, tu ai fost credincios; de aceea, veșmintele tale vor fi curățate. Și, deoarece tu ai văzut slăbiciunile tale, tu vei fi întărit într-atât, încât tu vei sta jos în locul pe care l-am pregătit în locașurile Tatălui Meu.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

38 Și acum, eu, Moroni, îmi iau rămas bun de la neamuri; da, și, de asemenea, de la frații mei pe care îi iubesc, până când ne vom întâlni înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, unde toți oamenii vor ști că veșmintele mele nu sunt pătate cu sângele vostru.

39 Iar apoi, ei vor afla că eu L-am văzut pe Isus și că El a vorbit cu mine față în față și că El mi-a spus mie în umilință fățișă, tot așa cum un om vorbește cu altul, în limba mea proprie, în legătură cu aceste lucruri;

40 Și numai pe puține dintre ele le-am scris eu, din cauza slăbiciunii mele în a scrie.

41 Și acum, eu v-aș sfătui pe voi să-L căutați pe acest Isus despre care profeții și Apostolii au scris, pentru ca harul lui Dumnezeu Tatăl, precum și Domnul Isus Hristos și Duhul Sfânt care depune mărturie despre Ei, să poată să fie și să trăiască în voi în vecii vecilor. Amin.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Eter 13

- 1 Iar acum eu, Moroni, termin cronica mea despre distrugerea poporului despre care am scris.
- 2 Căci iată, ei au respins toate cuvintele lui Eter; căci el într-adevăr le-a spus lor tot felul de lucruri, de la începutul omului; și că după ce apele s-au retras de pe fața acestei țări, aceasta a devenit o țară aleasă mai presus decât toate celelalte țări, o țară aleasă a Domnului; de aceea, Domnul vrea ca toți oamenii care trăiesc în ea să-L slujească pe El;
- 3 Și că acesta era locul Noului Ierusalim, care trebuia să se pogoare din cer, sanctuarul cel sfânt al Domnului.
- 4 Iată, Eter a văzut zilele lui Hristos și el a vorbit despre un nou Ierusalim în această țară.
- 5 Și el a vorbit, de asemenea, despre casa lui Israel și despre Ierusalimul de unde Lehi urma să vină—după ce acesta va fi distrus, el va trebui să fie rezidit, un oraș sfânt pentru Domnul; de aceea, acesta nu putea să fie un nou Ierusalim, căci a fost în timpul din vechime; dar va trebui să fie rezidit și să devină un oraș sfânt al Domnului; și va trebui să fie zidit pentru casa lui Israel—
- 6 Și că un nou Ierusalim va fi zidit în țara aceasta pentru rămășița seminției lui Iosif, pentru care lucrurile de acolo au fost un model.
- 7 Căci după cum Iosif l-a scos pe tatăl său din țara Egiptului și el a murit chiar acolo; de aceea Domnul a scos o rămășiță a seminției lui Iosif afară din țara Ierusalimului pentru ca El să fie îndurător cu seminția lui Iosif, pentru ca ei să nu piară, tot așa cum El a fost îndurător cu tatăl lui Iosif pentru ca el să nu piară.
- 8 De aceea, rămășița casei lui Iosif va fi stabilită în această țară; și aceasta va fi o țară a moștenirii lor; iar ei vor zidi un oraș sfânt pentru Domnul, la fel ca Ierusalimul din vechime; și ei nu vor mai fi amestecați până când sfârșitul va veni când pământul va fi distrus.
- 9 Și va fi un nou cer și un nou pământ; iar ei vor fi la fel ca cei din vechime, numai că cei din vechime s-au dus, iar toate lucrurile vechi au devenit noi.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 Iar apoi va veni un nou Ierusalim; și binecuvântați sunt cei care locuiesc acolo, căci ei sunt aceia ale căror veșminte sunt albe prin sângele Mielului; și ei sunt aceia care sunt numărați printre rămășița seminției lui Iosif, care erau din casa lui Israel.

11 Iar apoi, de asemenea, va veni Ierusalimul cel din vechime; iar locuitorii de acolo, binecuvântați să fie ei, căci ei au fost spălați în sângele Mielului; și ei sunt aceia care au fost împrăștiați și adunați din cele patru colțuri ale pământului și de la țările de la miazănoapte și sunt părtașii împlinirii legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu tatăl lor, Avraam.

12 Iar atunci când aceste lucruri vor veni, se va adeveri scriptura care spune că cei dintâi vor fi cei de pe urmă, iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

13 Iar eu eram cât pe ce să scriu mai mult, dar mie mi s-a interzis aceasta; dar mari și minunate au fost profețiile lui Eter; dar ei l-au prețuit pe el ca pe un nimic și l-au alungat; iar el s-a ascuns în peștera unei stânci în timpul zilei, iar în timpul nopții el s-a dus și a văzut lucrurile care trebuia să vină asupra poporului.

14 Și în timp ce el a trăit în peștera unei stânci, el a făcut restul scrierii acesteia, văzând în timpul nopții distrugerile care au venit asupra poporului.

15 Și s-a întâmplat că în același an în care el a fost alungat dintre oameni, a început să fie un mare război în popor, căci erau mulți care s-au ridicat, care erau oameni puternici și au căutat să-l distrugă pe Coriantumr prin planurile lor secrete de ticăloșii, despre care s-a vorbit.

16 Și acum Coriantumr, fiind el însuși învățat în toate meșteșugurile războiului și în toate înșelătoriile lumii, de aceea el s-a bătut cu aceia care căutau să-l distrugă pe el.

17 Dar el nu s-a pocăit și nici fiii și ficele frumoase ale lui Cohor; și nici fiii și ficele frumoase ale lui Corihor; și în sfârșit, nici unul dintre fiii și ficele frumoase de pe fața întregului pământ nu s-au pocăit de păcatele lor.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 De aceea s-a întâmplat că în primul an în care Eter a locuit în peștera unei stânci, mulți oameni au fost uciși de către sabia acelor combinații secrete, luptându-se împotriva lui Coriantumr pentru ca să capete regatul.

19 Și s-a întâmplat că fiii lui Coriantumr s-au luptat mult și au sângerat mult.

20 Și în cel de al doilea an, cuvântul Domnului a venit către Eter, cum că el trebuia să se ducă și să-i profețească lui Coriantumr că dacă el se va pocăi, precum și întreaga lui casă, atunci Domnul îi va da lui regatul și va cruța poporul—

21 Altfel ei vor fi distruși, precum și toată casa lui, în afară de el. Iar el va trebui să trăiască numai ca să vadă împlinirea profețiilor care fuseseră făcute despre un alt popor care va primi țara ca moștenire; iar Coriantumr va fi îngropat de către ei; iar fiecare suflet va fi distrus, în afară de Coriantumr.

22 Și s-a întâmplat că Coriantumr nu s-a pocăit, și nici casa lui, și nici poporul; iar războaiele nu au încetat; iar ei au căutat să-l omoare pe Eter, dar el a fugit din fața lor și s-a ascuns iarăși în peștera din stâncă.

23 Și s-a întâmplat că Șared s-a ridicat și s-a bătut cu Coriantumr; și el l-a învins pe acesta, într-atât, încât în cel de-al treilea an el l-a adus pe el în robie.

24 Iar fiii lui Coriantumr, în cel de-al patrulea an, l-au învins pe Șared și au căpătat iarăși regatul pentru tatăl lor.

25 Acum, a început să fie un război pe toată fața țării, fiecare om cu ceata lui luptându-se pentru ceea ce dorea el.

26 Și au fost tâlhari și, în sfârșit, tot felul de ticăloșii pe toată fața țării.

27 Și s-a întâmplat că Coriantumr a fost nespus de mândros pe Șared și s-a dus împotriva lui cu oștirile sale ca să se bată; și ei s-au întâlnit cu mare mânie; și ei s-au întâlnit în valea lui Ghilgal; iar bătălia a fost nespus de dureroasă.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

28 Și s-a întâmplat că Șared s-a luptat împotriva lui timp de trei zile. Și s-a întâmplat că Coriantumr l-a învins pe el și l-a urmărit pe el până când a ajuns în câmpiile lui Heșlon.

29 Și s-a întâmplat că Șared iarăși s-a bătut cu el pe câmpie; și iată, el l-a învins pe Coriantumr și iarăși l-a respins pe el până în valea lui Ghilgal.

30 Iar Coriantumr iarăși s-a bătut cu Șared în valea lui Ghilgal, în care el l-a învins și l-a ucis pe Șared.

31 Iar Șared l-a rănit pe Coriantumr în șale, încât acesta nu s-a mai dus iarăși la bătălie timp de doi ani, în care timp toți oamenii de pe fața țării au vărsat sânge și nu era nimeni care să-i oprească.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Eter 14

- 1 Și acum a început să fie un mare blestem peste toată țara din cauza nedreptății poporului, în care dacă un om își lăsa unealta sau sabia pe raftul său sau în locul unde el o păstra, iată, în ziua următoare el nu putea s-o găsească, atât de mare era blestemul peste țară.
- 2 De aceea, fiecare om se lipea de ceea ce avea și nu voia nici să împrumute și nici să dea cu împrumut; și fiecare om ținea mânerul sabiei sale în mâna dreaptă pentru apărarea proprietății sale și a vieții sale și a femeilor sale și a copiilor săi.
- 3 Și acum, după doi ani și după moartea lui Șared, iată, fratele lui Șared s-a ridicat și a dus bătălie cu Coriantumr, în care Coriantumr l-a învins și l-a urmărit până în pustiul lui Achis.
- 4 Și s-a întâmplat că fratele lui Șared s-a bătut cu el în pustiul lui Achis; și bătălia a fost nespus de dureroasă și multe mii au căzut de sabie.
- 5 Și s-a întâmplat că Coriantumr i-a asediat în pustiul; iar fratele lui Șared a înaintat în marș afară din pustiul în timpul nopții și a ucis o parte din oștirea lui Coriantumr în timp ce ei erau beți.
- 6 Și el a înaintat până în țara lui Moron și s-a așezat pe tronul lui Coriantumr.
- 7 Și s-a întâmplat că Coriantumr a locuit împreună cu oștirea sa în pustiul timp de doi ani, în care timp el a primit mari întăriri pentru oștirea sa.
- 8 Acum, fratele lui Șared, al cărui nume era Galaad, de asemenea, a primit mari întăriri pentru oștirea sa, din cauza combinațiilor secrete.
- 9 Și s-a întâmplat că marele lui preot l-a ucis pe el în timp ce el stătea pe tronul său.
- 10 Și s-a întâmplat că unul dintre cei cu combinații secrete l-a ucis pe el într-o trecătoare secretă și a căpătat regatul pentru el însuși; iar numele lui a fost Lib; iar Lib a fost un om de mare statură, mai mare decât oricare alt om printre toți oamenii.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 Și s-a întâmplat că în primul an al lui Lib, Coriantumr a venit în țara lui Moron și s-a bătut cu Lib.

12 Și s-a întâmplat că el s-a bătut cu Lib, în care bătlie Lib l-a lovit pe el în braț și el a fost rănit; cu toate acestea, oștirea lui Coriantumr l-a atacat pe Lib, încât acesta a fugit până la granițele de lângă malul mării.

13 Și s-a întâmplat că Coriantumr l-a urmărit pe el; iar Lib s-a bătut cu el la malul mării.

14 Și s-a întâmplat că Lib a lovit oștirea lui Coriantumr încât aceasta a fugit iarși în pustiul lui Achis.

15 Și s-a întâmplat că Lib l-a urmărit pe el până când el a ajuns la câmpiile lui Agoș. Și Coriantumr luase cu el pe toți oamenii, fugind înaintea lui Lib în colțul acela de țară unde el a fugit.

16 Și când el a ajuns la câmpiile lui Agoș, el s-a bătut cu Lib și l-a lovit pe acesta până când el a murit; cu toate acestea, fratele lui Lib a venit împotriva lui Coriantumr în locul lui, iar bătlia a fost foarte dureroasă, în care Coriantumr iarși a fugit dinaintea oștirii fratelui lui Lib.

17 Acum, numele fratelui lui Lib a fost Șiz. Și s-a întâmplat că Șiz l-a urmărit pe Coriantumr și a doborât multe orașe și a ucis atât femei, cât și copii și a dat foc orașelor.

18 Și spaima de Șiz s-a întins în toată țara; da, un strigăt s-a auzit prin toată țara—Cine putea să stea înaintea oștirii lui Șiz? Iată, el mătură pământul înaintea sa!

19 Și s-a întâmplat că poporul a început să se adune laolaltă în oștiri pe toată întinderea țării.

20 Și ei erau împărțiți; și o parte dintre ei a fugit la oștirea lui Șiz, iar o parte dintre ei a fugit la oștirea lui Coriantumr.

21 Și războiul a fost atât de îndelungat și de mare, iar locul vărsării de sânge și al măcelului a fost atât de întins, încât întreaga întindere a țării a fost acoperită cu trupurile celor morți.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

22 Și războiul a fost atât de întetșit și de rapid, încât nimeni nu a fost lăsat ca să-i îngroape pe morți, ci ei s-au dus tot înainte, de la vărsare de sânge la vărsare de sânge, lăsând trupurile bărbaților, femeilor și copiilor răspândite pe toată fața țării ca să devină pradă pentru viermii cării.

23 Iar putoarea lor s-a răspândit pe fața țării, chiar pe toată fața țării; de aceea poporul a devenit îngrijorat atât ziua, cât și noaptea din cauza putorii aceleia.

24 Cu toate acestea, Șiz nu a încetat să-l urmărească pe Coriantumr; căci el jurase să se răzbune pe Coriantumr pentru sângele fratelui său, care fusese ucis, și pentru cuvântul Domnului care a ajuns până la Eter cum că Coriantumr nu va cădea de sabie.

25 Și astfel, noi vedem că Domnul i-a pedepsit pe ei plin de mânie și ticăloșia și lucrurile lor abominabile au pregătit o cale pentru distrugerea lor veșnică.

26 Și s-a întâmplat că Șiz l-a urmărit pe Coriantumr către răsărit și anume până la granițele de lângă malul mării, iar acolo el s-a bătut în bătălie cu Șiz timp de trei zile.

27 Și atât de îngrozitoare a fost distrugerea armatelor lui Șiz încât oamenii au început să fie înfricoșați și au început să fugă dinaintea oștirilor lui Coriantumr; și ei au fugit în țara lui Corihor și au alungat pe locuitori dinaintea lor, pe toți aceia care nu au vrut să se unească cu ei.

28 Și ei și-au pus corturile în valea lui Corihor; iar Coriantumr și-a pus corturile în valea lui Șur. Acum, valea lui Șur era lângă dealul Comnor; de aceea, Coriantumr și-a adunat oștirile laolaltă pe dealul Comnor și a sunat din trâmbiță înspre oștirile lui Șiz ca să-i cheme pe ei la bătălie.

29 Și s-a întâmplat că ei au venit, dar au fost iarăși alungați; și ei au venit pentru a doua oară și iarăși au fost alungați pentru a doua oară. Și s-a întâmplat că ei au venit iarăși pentru a treia oară, iar bătălia a fost foarte dureroasă.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 Și s-a întâmplat că Șiz l-a lovit pe Coriantumr încât i-a pricinuit lui multe răni adânci; și Coriantumr, pierzându-și sângele, a leșinat și a fost dus de acolo ca și cum ar fi fost mort.

31 Acum, pierderea de bărbați, femei și copii de amândouă părțile a fost atât de mare, încât Șiz a poruncit oamenilor săi ca să nu mai urmărească oștirile lui Coriantumr; de aceea ei s-au întors la tabăra lor.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Eter 15

- 1 Și s-a întâmplat că atunci când Coriantumr s-a vindecat de rănilile sale, el a început să-și aducă aminte de cuvintele pe care Eter le vorbise către el.
- 2 El a văzut că aproape două milioane de oameni fuseseră deja uciși de sabie și a început să jalească în inima sa; da, două milioane de oameni puternici fuseseră uciși, precum și nevestele și copiii lor.
- 3 El a început să se pocăiască de răul pe care îl făcuse; el a început să-și aducă aminte de cuvintele care fuseseră spuse de gurile tuturor profeților și le-a văzut pe acelea care se adevăraseră în toate punctele până atunci; iar sufletul lui a jelit și a refuzat să fie alinat.
- 4 Și s-a întâmplat că el a scris o epistolă către Șiz, cerându-i să-i cruțe pe oameni, iar el va renunța la regatul de dragul vieților oamenilor.
- 5 Și s-a întâmplat că atunci când Șiz a primit această epistolă, el a scris o epistolă către Coriantumr cum că, dacă el se va preda singur pentru ca el să-l ucidă cu sabia lui, atunci el va cruța viețile oamenilor.
- 6 Și s-a întâmplat că oamenii nu s-au pocăit de nedreptatea lor; iar oamenii lui Coriantumr au fost ațâțați în mânie împotriva oamenilor lui Șiz; iar oamenii lui Șiz au fost ațâțați în mânie împotriva oamenilor lui Coriantumr; de aceea, oamenii lui Șiz s-au bătut cu oamenii lui Coriantumr.
- 7 Și atunci când Coriantumr a văzut că el era aproape să cadă, el a fugit iarăși dinaintea oamenilor lui Șiz.
- 8 Și s-a întâmplat că el a ajuns la apele lui Ripliancum care, prin interpretare, este mare sau mai mare decât toate; de aceea, atunci când ei au ajuns la aceste ape, ei și-au pus acolo corturile; iar Șiz, de asemenea, și-a pus corturile aproape de ei; și de aceea, în dimineața următoare, ei s-au dus la bătălie.
- 9 Și s-a întâmplat că ei s-au bătut într-o bătălie foarte dureroasă în care Coriantumr a fost iarăși rănit și a leșinat din cauza pierderii de sânge.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

10 Și s-a întâmplat că oștirile lui Coriantumr au împins oștirile lui Șiz ca să le bată, încât le-au făcut pe acestea să fugă dinaintea lor; și acestea au fugit către miazăzi și și-au pus corturile într-un loc care se numea Ogath.

11 Și s-a întâmplat că oștirea lui Coriantumr și-a pus corturile lângă dealul Rama; și acesta era același deal unde tatăl meu, Mormon, a ascuns cronicile sfinte în Domnul.

12 Și s-a întâmplat că ei au adunat laolaltă pe toți oamenii de pe toată fața țării, care nu fuseseră uciși, în afară de Eter.

13 Și s-a întâmplat că Eter a văzut toate faptele oamenilor; și el a văzut că oamenii care erau de partea lui Coriantumr erau adunați laolaltă cu oștirea lui Coriantumr; și oamenii care erau de partea lui Șiz erau adunați laolaltă cu oștirea lui Șiz.

14 De aceea, timp de patru ani ei au tot adunat laolaltă oameni pentru ca să poată să-i adune pe toți care erau pe fața țării și ca să poată să capete toată întărirea care era posibil s-o capete.

15 Și s-a întâmplat că atunci când ei s-au adunat cu toții laolaltă, fiecare dintre ei la oștirea pe care a vrut-o, împreună cu nevestele și copiii lor—atât bărbații, cât și femeile și copiii fiind înarmați cu arme de război, având scuturi și platoșe și coifuri și fiind îmbrăcați ca pentru război—ei au înaintat unul către altul ca să se bată; și ei s-au bătut toată ziua aceea și nu au învins.

16 Și s-a întâmplat că atunci când a căzut noaptea, ei au fost oboșiți și s-au retras în taberele lor; iar după ce ei s-au retras în taberele lor, au început să bocească și să se jeluiască pentru pierderea oamenilor lor care fuseseră uciși; și atât de mari erau strigătele și bocetele și jeluirile lor încât ei au sfâșiat aerul nespus de mult.

17 Și s-a întâmplat că în dimineața următoare ei iarăși s-au dus la bălălie; și mare și îngrozitoare a fost ziua aceea; cu toate acestea, ei nu au biruit, iar atunci când noaptea a venit iarăși, ei au sfâșiat aerul cu strigătele și jeluirile lor pentru pierderea celor uciși dintre oamenii lor.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and head-plates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Și s-a întâmplat că Coriantumr iarăși a scris o epistolă către Șiz, cerându-i să nu mai vină să se bată, ci mai degrabă să ia regatul și să cruțe viețile oamenilor.

19 Dar iată, Spiritul Domnului a încetat să se mai străduie cu ei, iar Satana a avut întreaga putere asupra inimilor poporului; căci ei au fost abandonați împietririi inimilor lor și orbirii minților lor pentru ca să fie distruși; de aceea, ei s-au dus iarăși la bătălie.

20 Și s-a întâmplat că ei s-au bătut toată ziua aceea, iar atunci când noaptea a venit, ei au dormit pe săbiile lor.

21 Iar în dimineața următoare ei s-au bătut chiar până la căderea nopții.

22 Iar atunci când noaptea a căzut, ei erau îmbătați de mânie, la fel ca un om care este îmbătat de vin; și ei iarăși au dormit pe săbiile lor.

23 Iar în dimineața următoare ei iarăși s-au bătut; iar atunci când noaptea a căzut, ei cu toții căzuseră sub sabie, în afară de cincizeci și doi din oștirea lui Coriantumr și șaiszeci și nouă dintre oamenii lui Șiz.

24 Și s-a întâmplat că ei au dormit pe săbiile lor în noaptea aceea, iar în ziua următoare ei iarăși s-au bătut și s-au confruntat cu toată puterea lor cu săbiile și cu scuturile lor toată ziua aceea.

25 Iar atunci când noaptea a venit, erau trezeci și doi dintre oamenii lui Șiz și douăzeci și șapte dintre oamenii lui Coriantumr.

26 Și s-a întâmplat că ei au mâncat și au dormit și s-au pregătit pentru moarte în ziua următoare. Și ei erau oameni mari și puternici în ceea ce privește forța bărbătească.

27 Și s-a întâmplat că ei s-au bătut timp de trei ore și au leșinat din cauza pierderii de sânge.

28 Și s-a întâmplat că atunci când oamenii lui Coriantumr au căpătat destulă putere ca să poată merge, ei erau gata să fugă ca să-și salveze viețile; dar iată, Șiz s-a ridicat, precum și oamenii lui, și el a jurat în mânia sa că îl va ucide pe Coriantumr sau el însuși va pieri sub sabie.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 De aceea, el i-a urmărit pe ei, iar în ziua următoare el i-a învins pe ei; și ei iarăși s-au bătut cu sabia. Și s-a întâmplat că atunci când ei cu toții au căzut sub sabie, în afară de Coriantumr și de Șiz, iată că Șiz a leșinat din cauza pierderii de sânge.

30 Și s-a întâmplat că atunci când Coriantumr s-a plecat asupra sabiei sale ca să se odihnească pentru un moment, el a retezat capul lui Șiz.

31 Și s-a întâmplat că după ce el a retezat capul lui Șiz, Șiz s-a ridicat pe mâinile sale și a căzut; iar după ce el s-a luptat ca să respire, a murit.

32 Și s-a întâmplat că a căzut la pământ Coriantumr ca și cum nu ar fi avut viață deloc.

33 Iar Domnul a spus către Eter și a zis către el: Du-te. Iar el s-a dus și a văzut cuvintele Domnului că fuseseră cu totul înfăptuite; și el a terminat cronică lui; (și eu nu am scris nici cea de a suta parte) și el le-a ascuns în așa fel încât oamenii lui Limhi le-au găsit.

34 Acum, ultimele cuvinte pe care Eter le-a scris sunt acestea: Dacă Domnul vrea ca eu să fiu înălțat sau să sufăr voința Domnului în carne, asta nu are nici o importanță, dacă va fi ca eu să fiu salvat în Împărăția lui Dumnezeu. Amin.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Cartea lui Moroni

Moroni 1

- 1 Acum eu, Moroni, după ce am terminat de redat o prescurtare a relatării despre poporul lui Jared, am crezut că nu voi mai scrie, dar eu încă nu am pierit; și nu mă voi face cunoscut lamaniților pentru ca ei să nu mă distrugă.
- 2 Căci iată, războaiele lor între ei sunt îngrozitor de feroce; și din cauza urii lor, ei omoară pe orice nefit care nu-L tăgăduie pe Hristos.
- 3 Iar eu, Moroni, nu-L voi tăgădui pe Hristos; de aceea eu rătăcesc oriunde pot pentru siguranța propriei mele vieți.
- 4 Prin urmare, eu mai scriu câteva lucruri, contrar cu ceea ce eu am crezut; căci eu am crezut că nu voi mai scrie; dar eu mai scriu câteva lucruri care poate vor fi de vreo valoare pentru frații mei, lamaniții, într-o oarecare zi din viitor, potrivit voinței Domnului.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Cuvintele lui Hristos, pe care El le-a spus către ucenicii Săi, către cei doisprezece pe care El i-a ales, în timp ce El Și-a pus mâna pe ei—
- 2 Și El i-a chemat pe ei pe numele lor, zicând: Voi să-L chemați pe Tatăl în numele Meu în rugăciune aprinsă; și după ce ați făcut aceasta, voi veți avea puterea ca să dați Duhul Sfânt celui pe care voi veți pune mâinile; și în numele Meu voi Îl veți da, căci așa fac apostolii Mei.
- 3 Acum, Hristos a spus aceste cuvinte către ei în timpul primei Lui înfățișări; iar mulțimea nu a auzit, dar ucenicii au auzit; și pe toți aceia pe care ei și-au pus mâinile Duhul Sfânt s-a pogorât.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Felul în care ucenicii, care au fost numiți vârstnici de către Biserică, au rânduit preoți și învățători—
- 2 După ce ei s-au rugat Tatălui în numele lui Hristos, și-au pus mâinile pe ei și au zis:
- 3 În numele lui Isus Hristos te rânduiesc pe tine să fii preot (sau pentru învățător, te rânduiesc pe tine să fii învățător) să predici pocăință și iertarea păcatelor prin Isus Hristos, prin răbdarea credinței în numele Lui, până la capăt. Amin.
- 4 Și în felul acesta au rânduit preoți și învățători, în acord cu darurile și chemările lui Dumnezeu către oameni; și ei i-au rânduit prin puterea Duhului Sfânt care era în ei.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Felul în care vârstnicii și preoții lor au slujit trupul și sângele lui Hristos în Biserică; și ei au slujit potrivit poruncilor lui Hristos; de aceea, noi știm că felul acesta este adevărat; și vârstnicul și preotul erau aceia care slujeau acestea—
- 2 Și ei au îngenuncheat cu Biserica și s-au rugat Tatălui în numele lui Hristos, zicând:
- 3 O, Dumnezeule, Tată Veșnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecuvântezi și să sfințești această pâine pentru sufletele tuturor acelor care se împărtășesc din ea; pentru ca ei să mănânce în amintirea trupului Fiului Tău și să-Ți mărturisească Ție, o, Dumnezeule, Tată Veșnic, că ei doresc cu adevărat să ia asupra lor numele Fiului Tău și să-și amintească totdeauna de El și să țină poruncile pe care El le-a dat lor, pentru ca ei să poată avea totdeauna Spiritul Său cu ei. Amin.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Modul de slujire a vinului—Iată, ei au luat cana și au zis:
- 2 O, Dumnezeule, Tată Veșnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecuvântezi și să sfințești acest vin pentru sufletele tuturor acelor care beau din el, pentru ca ei să facă aceasta în amintirea sângelui Fiului Tău, care a fost vărsat pentru ei; pentru ca ei să-Ți mărturisească Ție, o, Dumnezeule, Tată Veșnic, că ei își amintesc totdeauna de El, pentru ca ei să poată avea Spiritul Său cu ei. Amin.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 Și acum eu vorbesc despre botez. Iată, vârstnici, preoți și învățători au fost botezați; și ei nu au fost botezați decât dacă aduceau roade ca să arate că erau demni de acesta.
- 2 Și, de asemenea, ei nu erau botezați decât dacă veneau cu inima frântă și cu spiritul smerit și depuneau mărturie în fața Bisericii cum că într-adevăr s-au pocăit de toate păcatele lor.
- 3 Și nimeni nu a fost primit pentru botez decât dacă lua asupra lui numele lui Hristos, având hotărârea să-L slujească până la capăt.
- 4 Și după ce ei au fost primiți pentru botez și au fost influențați și curățați prin puterea Duhului Sfânt, ei au fost numărați printre oamenii Bisericii lui Hristos; iar numele lor au fost luate pentru ca ei să poată fi ținuți minte și hrăniți de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, pentru ca să-i păstreze pe ei pe calea cea bună, pentru ca să-i păstreze pe ei atenți tot timpul în rugăciune, sprijinindu-se numai pe meritele lui Hristos, care era Căpetenia și Desăvârșirea credinței lor.
- 5 Iar Biserica s-a adunat laolaltă deseori ca să postească și să se roage și să vorbească unul cu altul despre bunăstarea sufletelor lor.
- 6 Și ei s-au întâlnit laolaltă deseori ca să se împărtășească din pâine și din vin, în amintirea Domnului Isus.
- 7 Și ei erau severi în grija de a nu fi nici o nedreptate între ei; și cei ce erau găsiți că au comis vreo nedreptate, trei martori de-ai Bisericii îi condamnau pe ei în fața vârstnicilor și dacă ei nu se pocăiau și nu se spovedeau, atunci numele lor erau șterse și ei nu mai erau numărați printre oamenii lui Hristos.
- 8 Dar ori de câte ori ei s-au pocăit și au căutat iertare cu intenții adevărate, au fost iertați.
- 9 Iar adunările lor au fost conduse de către Biserică după felul și lucrările Spiritului și prin puterea Duhului Sfânt; căci după cum puterea Duhului Sfânt i-a condus pe ei cum să predice sau să sfătuiască, sau să se roage, sau să implore, sau să cânte, chiar așa s-a făcut.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 Și acum eu, Moroni, scriu câteva dintre cuvintele tatălui meu, Mormon, pe care el le-a vorbit despre credință, nădejde și caritate; căci în felul acesta a vorbit el către popor, învățându-i pe ei în sinagoga pe care ei o construiseră ca un loc de rugăciune.
- 2 Și acum eu, Mormon, vă vorbesc vouă, frații mei preaiubiți; și prin harul lui Dumnezeu Tatăl și al Domnului nostru Isus Hristos și a voinței Lui sfinte, din cauza darului chemării Lui către mine mi se dă mie voie să vă vorbesc eu vouă la timpul acesta.
- 3 De aceea, eu aș dori să vorbesc către voi, cei care faceți parte din Biserică, care-L urmați în pace pe Hristos și care ați căpătat destulă nădejde prin care voi veți putea intra în odihna Domnului de la timpul acesta înainte, până când voi vă veți odihni împreună cu El în ceruri.
- 4 Și acum, frații mei, eu judec lucrurile voastre în felul acesta datorită trăirii voastre în pace împreună cu copiii oamenilor.
- 5 Căci eu îmi aduc aminte de cuvântul lui Dumnezeu care spune că prin faptele lor îi veți cunoaște pe ei; căci dacă faptele lor sunt bune, atunci și ei sunt buni.
- 6 Căci iată, Dumnezeu a zis că un om rău nu poate să facă ceea ce este bun; căci dacă el oferă un dar sau se roagă la Dumnezeu, el nu va profita de nimic dacă nu va face aceasta cu intenții adevărate.
- 7 Căci iată, acest lucru nu este socotit pentru el în dreptate.
- 8 Căci iată, dacă un om rău oferă un dar, el face aceasta împotriva inimii sale; de aceea, acest lucru este socotit pentru el ca și cum nu ar fi dat darul; de aceea, el este considerat rău în fața lui Dumnezeu.
- 9 Și tot așa, de asemenea, un astfel de lucru este socotit rău pentru un om dacă el se va ruga fără intenție adevărată în inimă; da, și el nu va profita de nimic, căci Dumnezeu nu primește un asemenea lucru.
- 10 De aceea, un om rău nu poate face ceea ce este bun; și nici nu va oferi un dar bun.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

- 11 Căci iată, o fântână amară nu poate da apă bună; nici o fântână bună nu poate da apă amară; de aceea, un om care este slujitorul diavolului nu poate să-L urmeze pe Hristos; iar dacă el Îl urmează pe Hristos, atunci el nu poate fi slujitorul diavolului.
- 12 De aceea, toate lucrurile care sunt bune vin de la Dumnezeu; iar ceea ce este rău vine de la diavol; căci diavolul este dușmanul lui Dumnezeu și se luptă împotriva Lui continuu și invită și îndeamnă la păcat și la ceea ce este rău continuu.
- 13 Dar iată, ceea ce este de la Dumnezeu invită și îndeamnă la lucru bun continuu; de aceea, fiecare lucru care invită și îndeamnă la a face bine și la a-L iubi pe Dumnezeu și a-L sluji pe El este inspirat de către Dumnezeu.
- 14 De aceea, luați seama, frații mei preaiubiți, să nu judecați ceea ce este rău ca fiind de la Dumnezeu sau ceea ce este bun și de la Dumnezeu ca fiind de la diavol.
- 15 Căci iată, frații mei, vă este dat să judecați, pentru ca să deosebiți binele de rău; iar felul de judecată, pentru ca voi să cunoașteți cu o cunoaștere perfectă, este la fel de clar cum lumina zilei este diferită de noaptea întunecoasă.
- 16 Căci iată, Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru ca el să poată deosebi binele de rău; de aceea, eu vă arăt vouă felul de a judeca; căci fiecare lucru care te invită la a face bine și la a te convinge să crezi în Hristos este trimis de către puterea și darul lui Hristos; prin urmare, voi veți putea cunoaște cu o cunoaștere perfectă că aceasta este de la Dumnezeu.
- 17 Dar tot ceea ce îi convinge pe oameni să facă rău și să nu creadă în Hristos și să-L tăgăduie și să nu-L slujească pe Dumnezeu, atunci voi veți putea cunoaște cu o cunoaștere perfectă că aceasta este de la diavol; căci în felul acesta lucrează diavolul, căci el nu convinge pe nici un om să facă bine, nu, pe nici unul; și nici îngerii lui nu fac aceasta și nici cei care se supun lui.
- 18 Și acum, frații mei, văzând că voi cunoașteți lumina prin care să judecați, care lumină este lumina lui Hristos, vedeți să nu judecați greșit; căci cu aceeași judecată cu care voi judecați, voi, de asemenea, veți fi judecați.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

19 De aceea, eu vă rog fierbinte, fraților, să căutați cu hărnicie în lumina lui Hristos ca să puteți deosebi binele de rău; și dacă veți pune mâna pe fiecare lucru bun și nu-l veți condamna, atunci voi cu siguranță veți fi un copil al lui Hristos.

20 Și acum, frații mei, cum este cu puțință ca voi să puneți mâna pe fiecare lucru bun?

21 Și acum eu ajung la acea credință despre care eu am spus că voi vorbi; și vă voi spune vouă felul în care voi veți putea pune mâna pe fiecare lucru bun.

22 Căci iată, Dumnezeu cunoscând toate lucrurile, fiind de la veșnicie la veșnicie, iată, El a trimis îngeri ca să le slujească copiilor oamenilor, ca să arate lucrurile despre venirea lui Hristos; și prin Hristos va veni fiecare lucru bun.

23 Și Dumnezeu, de asemenea, a declarat profeților cu gura Sa proprie cum că Hristos va veni.

24 Și iată, au fost diferite feluri în care El a manifestat lucruri către copiii oamenilor, care sunt bune; și toate lucrurile care sunt bune vin de la Hristos; altfel, oamenii sunt căzuți și nici un lucru bun nu poate veni de la ei.

25 De aceea, prin slujirea îngerilor și prin fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, oamenii au început să aibă credință în Hristos; și astfel prin credință au pus ei mâna pe fiecare lucru bun; și astfel a fost până la venirea lui Hristos.

26 Și după ce El a venit, oamenii, de asemenea, au fost salvați prin credință în numele Lui; și prin credință au devenit ei fiii lui Dumnezeu. Și tot așa de sigur cum că Hristos trăiește, tot așa de sigur este că El a vorbit aceste cuvinte către strămoșii noștri, zicând: Orice lucru voi veți cere Tatălui în numele Meu, care este bun, în credință, crezând că voi veți primi, iată, acest lucru vă va fi dat vouă.

27 De aceea, frații mei preaiubiți, au încetat miracolele pentru că Hristos S-a înălțat la ceruri și s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu ca să-I ceară Tatălui dreptul Lui la îndurare pe care El a arătat-o copiilor oamenilor?

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

28 Căci El a răspuns la cerințele legii și îi revendică pe toți aceia care au credință în El; și cei care au credință în El se vor lipi de orice lucru bun; prin urmare, El apără cauza copiilor oamenilor; și El trăiește în ceruri pentru veșnicie.

29 Și pentru că El a făcut aceasta, frații mei preaiubiți, au încetat miracolele? Iată, vă spun eu vouă: Nu; și nici îngerii nu au încetat să slujească copiilor oamenilor.

30 Căci iată, ei sunt slujitorii Lui ca să slujească conform cuvântului poruncii Lui, arătându-se acelora cu mare credință și cu minte nestrămutată în fiecare fel de dumnezeire.

31 Și misiunea slujirii lor este să-i cheme pe oameni la pocăință și să îndeplinească și să facă lucrarea legămintelor Tatălui, pe care El le-a făcut cu copiii oamenilor, pentru a pregăti calea printre copiii oamenilor, vestind cuvântul lui Hristos către vasele cele alese ale Domnului pentru ca ei să poată să depună mărturie despre El.

32 Și făcând astfel, Domnul Dumnezeu pregătește calea pentru ca rămășița oamenilor să aibă credință în Hristos, pentru ca Duhul Sfânt să aibă loc în inima lor în acord cu puterea Sa; și în felul acesta face Tatăl să se îndeplinească legămintele pe care El le-a făcut cu copiii oamenilor.

33 Iar Hristos a zis: Dacă voi veți avea credință în Mine, atunci veți avea puterea să faceți orice lucru care este potrivit cu Mine.

34 Și El a zis: Pocăiți-vă, voi din toate marginile pământului, și veniți la Mine și fiți botezați în numele Meu și aveți credință în Mine pentru ca să puteți fi salvați.

35 Și acum, frații mei preaiubiți, dacă va fi așa, că aceste lucruri sunt adevărate, despre care eu v-am vorbit vouă, și Dumnezeu vă va arăta vouă, cu putere și cu mare slavă în ultima zi că ele sunt adevărate; și dacă ele sunt adevărate, a încetat ziua miracolelor?

36 Sau au încetat îngerii să apară în fața copiilor oamenilor? Sau a retras El puterea Duhului Sfânt de la ei? Sau va face El aceasta atât timp cât timpul va fi sau cât pământul va dura sau cât va fi vreun om pe fața pământului ca să fie salvat?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

37 Iată, vă spun eu vouă: Nu, căci prin credință se fac miracolele; și prin credință apar îngerii și le slujesc oamenilor; de aceea, dacă aceste lucruri au încetat, vai de copiii oamenilor, căci aceasta este din cauza necredinței și totul este în zadar.

38 Căci nici un om nu poate fi salvat, potrivit cuvintelor lui Hristos, dacă ei nu vor avea credință în numele Lui; de aceea, dacă aceste lucruri au încetat, atunci a încetat și credința; și îngrozitoare este starea omului, căci ei sunt ca și cum nici o mântuire nu s-ar fi împlinit.

39 Dar iată, frații mei preaiubiți, eu cred lucruri mai bune despre voi, căci eu cred că voi aveți credință în Hristos datorită blândeții voastre; căci dacă voi nu aveți credință în El, atunci voi nu sunteți demni de a fi numărați printre oamenii Bisericii Lui.

40 Și iarăși, frații mei preaiubiți, eu aș dori să vorbesc către voi despre nădejde. Cum se poate ca voi să aveți credință dacă nu aveți nădejde?

41 Și ce este aceea pentru care voi aveți nădejde? Iată, vă spun eu vouă că voi trebuie să aveți nădejde prin ispășirea lui Hristos și prin puterea învierii Lui ca să fiți înălțați la viață veșnică și aceasta datorită credinței voastre în El în acord cu făgăduința.

42 De aceea, dacă un om are credință, el trebuie să aibă nădejde, căci fără credință nici o nădejde nu poate să fie.

43 Și iarăși, iată vă spun eu vouă că nimeni nu poate să aibă credință și nădejde dacă nu are blândețe și inima smerită.

44 Dacă este așa, atunci credința și nădejdea lui sunt zadarnice, nici unul nu este primit înaintea lui Dumnezeu în afară de cel blând și cu inima smerită; și dacă un om este blând și cu inima smerită și mărturisește prin puterea Duhului Sfânt că Isus este Hristosul, atunci el trebuie să aibă caritate; căci dacă el nu are caritate, atunci el este un nimic; de aceea el trebuie să aibă caritate.

45 Iar caritatea suferă îndelung și este binevoitoare și nu invidiază și nu este îngâmfată și nu caută nimic pentru sine, nu este provocată cu ușurință, nu se gândește la rău și nu se bucură în nedreptate, ci se bucură în adevăr, suportă toate lucrurile, crede toate lucrurile, nădăjduiește toate lucrurile, rabdă toate lucrurile.

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

46 De aceea, frații mei preaiubiți, dacă voi nu aveți caritate, atunci voi sunteți de nimic, căci caritatea niciodată nu piere. De aceea, lipește-te de caritate care este cea mai mare dintre toate, căci toate lucrurile trebuie să piară—

47 Dar caritatea este dragostea pură a lui Hristos și ea rabdă în vecii vecilor; și acela care este găsit că o are în ziua din urmă bine va fi de el.

48 De aceea, frații mei preaiubiți, rugați-vă la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca voi să fiți plini de dragostea Lui pe care El a dăruit-o tuturor acelor care Îl urmează cu adevărat pe Fiul Său, Isus Hristos; pentru ca voi să deveniți fiii lui Dumnezeu; pentru ca atunci când El va veni, noi să fim la fel ca El, căci noi Îl vom vedea pe El așa cum El este; pentru ca noi să putem să avem această nădejde; pentru ca noi să fim purificați tot așa cum El este pur. Amin.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 O epistolă a tatălui meu, Mormon, scrisă către mine, Moroni; și a fost scrisă către mine la scurt timp după chemarea mea la slujire. Și în felul acesta mi-a scris el mie, zicând:
- 2 Fiul meu preaiubit, Moroni, eu mă bucur nespus că Domnul nostru Isus Hristos s-a îndurat de tine și te-a chemat pe tine la slujirea Sa și la lucrarea Sa cea sfântă.
- 3 Eu mă gândesc la tine întotdeauna în rugăciunile mele, rugându-mă continuu către Dumnezeu Tatăl în numele Copilului Lui cel Sfânt, Isus, pentru ca El, în bunătatea și harul Său infinit, să te păstreze pe tine îndurând credința în numele Său până la capăt.
- 4 Și acum, fiul meu, eu îți vorbesc ție despre ceea ce mă supără pe mine nespus de mult; căci mă supără pe mine faptul că sunt certuri printre voi.
- 5 Căci, dacă eu am aflat adevărul, au fost certuri printre voi în legătură cu botezarea pruncilor voștri.
- 6 Și acum, fiul meu, eu doresc ca tu să lucrezi cu hărnicie pentru ca această greșeală grosolană să fie înlăturată dintre voi; căci în scopul acesta am scris eu epistola aceasta.
- 7 Căci imediat după ce eu am aflat aceste lucruri despre voi, L-am întrebat pe Domnul despre problema aceasta. Și cuvântul Domnului a venit la mine prin puterea Duhului Sfânt, zicând:
- 8 Ascultați de cuvintele lui Hristos, Mântuitorul vostru, Domnul și Dumnezeul vostru. Iată, Eu am venit pe lume nu ca să-i chem pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși, la pocăință; cei întregi nu au nevoie de doctor, ci numai cei bolnavi; de aceea, pruncii sunt întregi, căci ei nu sunt în stare să păcătuiască; de aceea blestemul lui Adam este luat de pe ei prin Mine așa încât acesta nu are nici o putere asupra lor; iar legea tăierii împrejur este înlăturată de Mine.
- 9 Și în felul acesta Duhul Sfânt a arătat cuvântul lui Dumnezeu către mine; de aceea, fiul meu preaiubit, eu știu că este bătaie de joc în fața lui Dumnezeu ca voi să botezați pruncii.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Iată, îți spun eu ție că voi trebuie să propovăduiți lucrul acesta—pocăință și botez pentru aceia care sunt responsabili și capabili să păcătuiască; da, învățați-i pe părinți cum că ei trebuie să se pocăiască și să fie botezați și să se umilească la fel ca și pruncii lor și atunci ei cu toții vor fi salvați împreună cu pruncii lor.

11 Și pruncii lor nu au nevoie de nici o pocăință și nici de botez. Iată, botezul este pentru pocăință, pentru înfăptuirea poruncilor, pentru iertarea păcatelor.

12 Dar pruncii sunt vii în Hristos, chiar de la crearea lumii; dacă nu ar fi așa, atunci Dumnezeu este un Dumnezeu părtinitor și, de asemenea, un Dumnezeu schimbător și un părtinitor al oamenilor; căci, cât de mulți prunci nu au murit fără să fi fost botezați!

13 De aceea, dacă pruncii nu pot fi salvați fără botez, atunci înseamnă că ei s-au dus la un iad fără de sfârșit.

14 Iată, îți spun eu ție că acela care crede că și pruncii au nevoie de botez este în fierea amărăciunii și în lanțurile nedreptății; căci el nu are nici credință, nici nădejde, nici caritate; de aceea, dacă el ar trebui alungat când gândește lucrurile acestea, atunci el s-ar duce jos în iad.

15 Căci îngrozitoare este ticăloșia de a crede că Dumnezeu îl salvează pe un copil datorită botezului, iar altul trebuie să piară pentru că nu a fost botezat.

16 Vai de aceia care vor strica căile Domnului în felul acesta, căci ei vor pieri dacă nu se pocăiesc. Iată, eu spun cu curaj, având autoritate de la Dumnezeu; și eu nu mă tem de ceea ce omul poate să facă; căci dragostea perfectă alungă orice teamă.

17 Și eu sunt plin de caritate, care este iubire veșnică; de aceea, toți copiii sunt la fel cu mine; de aceea eu îi iubesc pe prunci cu o dragoste perfectă; și ei sunt cu toții la fel unul cu altul și sunt părtași ai salvării.

18 Căci eu știu că Dumnezeu nu este un Dumnezeu părtinitor și nici o ființă schimbătoare; ci El este neschimbător în vecii vecilor.

19 Pruncii nu se pot pocăi; de aceea este o ticăloșie îngrozitoare să li se refuze mila cea pură a lui Dumnezeu, căci ei sunt în viață în El datorită îndurării Lui.

20 Iar acela care va zice că și pruncii au nevoie de botez tăgăduie îndurările lui Hristos și socotește ca pe nimic Ispășirea Lui și puterea mântuirii Lui.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

21 Vai de aceia, căci ei sunt în pericol de moarte, iad și chinuri veșnice. Eu spun aceasta cu îndrăzneală; Dumnezeu mi-a poruncit aceasta. Ascultați-i și băgați de seamă, de nu, ei se vor ridica împotriva voastră la scaunul de judecată al lui Hristos.

22 Căci iată că toți pruncii sunt vii în Hristos, precum și toți aceia care sunt în neștiința legii. Căci puterea mântuirii vine asupra tuturor acelor care nu au știință de lege; de aceea, acela care nu este osândit sau acela care nu este sub nici o osândire nu poate să se pocăiască; și pentru unul ca acesta, botezul nu are nici o valoare—

23 Dar este o batjocură în fața lui Dumnezeu ca să tăgăduiești îndurările lui Hristos și puterea Spiritului Sfânt și să pui valoare în lucrări moarte.

24 Iată, fiul meu, lucrul acesta nu trebuie să se întâmple; căci pocăința este pentru aceia care sunt sub osândire și sub blestemul unei legi încălcate.

25 Și primele roade ale pocăinței sunt botezul; iar botezul vine prin credință în îndeplinirea poruncilor; iar îndeplinirea poruncilor aduce iertarea păcatelor;

26 Și iertarea păcatelor aduce umilință și smerenia inimii; și datorită umilinței și a smereniei inimii vine vizitarea de către Duhul Sfânt, care Mângâietor umple cu nădejde și cu iubire perfectă, care dragoste rabdă prin hărnicie în rugăciune până când sfârșitul va veni, când toți sfinții vor trăi alături de Dumnezeu.

27 Iată, fiul meu, eu îți voi scrie ție iarăși, dacă nu mă duc în curând împotriva lamaniților. Iată, mândria acestui neam sau a poporului nefiților s-a dovedit să fie distrugerea lor, dacă ei nu se vor pocăi.

28 Roagă-te pentru ei, fiul meu, pentru ca pocăința să vină la ei. Dar iată, eu mă tem ca Spiritul să nu fi încetat să se mai străduiască cu ei; și în partea aceasta a țării ei, de asemenea, încearcă să doboare toată puterea și autoritatea care vin de la Dumnezeu; și ei tăgăduiesc Duhul Sfânt.

29 Și după ce au tăgăduit o cunoaștere atât de măreață, fiul meu, ei trebuie să piară în curând pentru împlinirea profețiilor care au fost spuse de către profeți, precum și a cuvintelor Salvatorului Însuși.

30 Rămâi cu bine, fiul meu, până când eu îți voi scrie sau te voi întâlni iarăși. Amin.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moroni 9

- 1 Fiul meu preaiubit, eu îți scriu ție iarăși pentru ca tu să știi că eu încă mai sunt în viață; dar eu scriu despre ceva care este întrucâtva supărător.
- 2 Căci iată, eu am avut o bătălie dureroasă cu lamaniții, în care noi nu am biruit; iar Arheantus a căzut sub sabie, precum și Luram și Emron; da, și noi am pierdut un număr mare dintre oamenii noștri aleși.
- 3 Și acum iată, fiul meu, eu mă tem că lamaniții vor distruge acest popor; căci ei nu se pocăiesc, iar Satana îi ațâță pe ei fără oprire la mânie unul împotriva celuilalt.
- 4 Iată, eu lucrez cu ei fără oprire; și atunci când eu spun cuvântul lui Dumnezeu cu un ton ascuțit, ei tremură și se mânie pe mine; iar atunci când eu nu folosesc un ton ascuțit, ei își împietresc inimile împotriva acestuia; de aceea, eu mă tem ca Spiritul Domnului să nu fi încetat să se mai străduiască cu ei.
- 5 Căci ei se mânie atât de mult, încât mie mi se pare că ei nu se tem de moarte; și ei și-au pierdut iubirea unul față de altul; și ei sunt însetați tot timpul de sânge și de răzbunare.
- 6 Și acum, fiul meu preaiubit, în ciuda împietririi lor, să lucrăm cu sârguință; căci dacă noi încetăm să lucrăm, atunci noi suntem aduși la osândă; căci noi avem de făcut o lucrare în timp ce locuim în acest tabernacol de lut pentru ca să învingem dușmanul a tot ce-i drept și să ne odihnim sufletele în împărăția lui Dumnezeu.
- 7 Și acum, eu scriu câte ceva despre suferințele acestui popor. Căci, potrivit cunoașterii pe care eu am primit-o de la Amoron, iată, lamaniții au mulți prizonieri pe care ei i-au luat din turnul de la Șeriza; și acolo erau bărbați, femei și copii.
- 8 Și ei i-au ucis pe bărbații și pe tații acelor femei și copii; și ei le-au hrănit pe femei cu carnea bărbaților lor, iar pe copii cu carnea taților lor; și nu le-au dat lor apă decât foarte puțină.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 Și în ciuda acestor mari lucruri abominabile ale lamaniților, aceasta nu este mai mare decât aceea a poporului nostru în Moriantum. Căci iată, pe multe dintre ficele lamaniților le-au luat ei prizoniere; și după ce le-au deposedat pe ele de ceea ce era mai drag și mai prețios deasupra tuturor lucrurilor, care sunt castitatea și virtutea—

10 Și după ce ei au făcut lucrul acesta, ei le-au ucis pe ele în felul cel mai crud, torturându-le trupurile lor chiar până la moarte; și după ce ei au făcut aceasta, ei au devorat carnea lor la fel ca fiarele sălbatice din cauza împietririi inimilor lor; și ei fac aceasta ca un semn de vitejie.

11 O, fiul meu preaiubit, cum poate un popor ca acesta care este fără civilizație—

12 (Și numai câțiva ani au trecut, iar ei au fost un popor civilizat și plăcut)

13 Dar, o, fiul meu, cum poate un popor ca acesta, a cărui plăcere este într-un asemenea lucru abominabil—

14 Cum putem noi aștepta ca Dumnezeu să-și oprească mâna Sa din judecata împotriva noastră?

15 Iată, inima mea strigă: Vai de acest popor. Vino pentru judecată, o, Dumnezeule, și ascunde păcatele lor și ticăloșia lor și lucrurile lor abominabile dinaintea feței Tale.

16 Și iarăși, fiul meu, sunt multe văduve și ficele lor care rămân în Șeriza; iar partea aceea a proviziilor pe care lamaniții nu au cărat-o cu ei, iată, oștirea lui Zenefi a luat-o; și le-au lăsat ca să rătăcească încotro ar putea să găsească mâncare; iar multe femei bătrâne leșină pe drum și mor.

17 Iar oștirea care este cu mine este slabă; iar oștirile lamaniților sunt între Șeriza și mine; iar toți aceia care au fugit la oștirea lui Aaron au căzut victime ale brutalității lor îngrozitoare.

18 O, poporul meu decăzut! Ei sunt fără de ordine și fără de milă. Iată, eu sunt doar un om și nu am decât puterea unui om și nu pot să-mi mai impun poruncile mele.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 Iar ei s-au întărit în stricăciunea lor; și ei sunt, de asemenea, brutali, necruțând pe nimeni, nici bătrân și nici tânăr; și ei se bucură în orice în afară de ceea ce este bun; iar suferința femeilor noastre și a copiilor noștri pe fața acestei țări depășește orice; da, limba nu poate să spună și nici nu poate aceasta să fie scrisă.

20 Și acum, fiul meu, eu nu mai zăbovesc asupra acestei scene oribile. Iată, tu cunoști ticăloșia acestui popor; tu cunoști că ei sunt fără de principii și simțiri trecute; iar ticăloșia lor o întrece pe aceea a lamaniților.

21 Iată, fiul meu, eu nu pot să-i recomand pe ei lui Dumnezeu de teamă ca El să nu mă lovească pe mine.

22 Dar iată, fiul meu, eu te recomand pe tine lui Dumnezeu și am încredere în Hristos că tu vei fi salvat; și eu mă rog la Dumnezeu ca El să-ți cruțe viața pentru ca tu să aduci mărturie despre reîntoarcerea poporului Lui către El sau distrugerea lor completă; căci eu știu că ei trebuie să piară dacă nu se pocăiesc și nu se întorc la El.

23 Iar dacă ei pier, atunci aceasta va fi la fel ca și cu iarediții, din cauza dorinței inimilor lor, căutând sânge și răzbunare.

24 Și dacă va fi ca ei să piară, noi știm că mulți dintre frații noștri au dezertat la lamaniți și încă și mai mulți, de asemenea, vor dezerta la ei; de aceea tu să scrii ceva, despre câteva lucruri, dacă tu vei fi cruțat și dacă eu voi pieri și nu te voi vedea pe tine; dar eu am încredere că voi putea să te văd în curând; căci eu am cronici sfinte pe care vreau să ți le dau.

25 Fiul meu, fii credincios în Hristos; și fie ca lucrurile pe care eu le-am scris să nu te întristeze și să nu te doboare în moarte; ci fie ca Hristos să te înalțe pe tine; și fie ca suferințele Lui și moartea Lui și apariția trupului Lui în fața strămoșilor noștri și îndurarea Lui și suferința Lui îndelungată și nădejdea slavei Lui și aceea a vieții veșnice să trăiască în mintea ta pentru totdeauna.

26 Și fie ca harul lui Dumnezeu, al cărui tron este sus în ceruri, precum și Domnul nostru Isus Hristos care stă la dreapta puterii Lui până când toate lucrurile vor fi dăruite Lui, să fie cu tine și să rămână cu tine în vecii vecilor. Amin.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Acum eu, Moroni, scriu ceva care mie mi se pare că este bun; și eu scriu către frații mei, lamaniții; și eu aș dori ca ei să știe că mai mult de patru sute douăzeci de ani au trecut de când semnul a fost dat despre venirea lui Hristos.
- 2 Și eu pecetluiesc aceste cronică după ce am spus câteva cuvinte de îndemn către voi.
- 3 Iată, eu doresc să vă îndemn pe voi ca atunci când veți citi aceste lucruri, dacă înțelepciunea lui Dumnezeu va fi ca voi să le citiți, voi să vă aduceți aminte cât de bun a fost Domnul cu copiii oamenilor de la crearea lui Adam și chiar până la timpul când voi veți primi aceste lucruri și să le cântăriți în inimile voastre.
- 4 Iar atunci când voi veți primi aceste lucruri, eu vă îndemn pe voi să-L întrebați pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri nu sunt adevărate; și dacă voi veți întreba cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos, El vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt.
- 5 Și prin puterea Duhului Sfânt veți putea voi cunoaște adevărul tuturor lucrurilor.
- 6 Și orice lucru care este bun este drept și adevărat; de aceea, nimic care este bun nu Îl tăgăduiște pe Hristos, ci recunoaște că El este.
- 7 Și voi veți ști că El este prin puterea Duhului Sfânt; de aceea, eu aș dori să vă sfătuiesc să nu tăgăduiți puterea lui Dumnezeu; căci El lucrează prin puterea Sa, potrivit cu credința copiilor oamenilor, la fel astăzi și mâine și în vecii vecilor.
- 8 Și iarăși vă sfătuiesc eu pe voi, cfrații mei, să nu tăgăduiți darurile lui Dumnezeu, căci ele sunt multe; și ele vin de la același Dumnezeu. Și sunt diferite feluri în care aceste daruri sunt date; dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toate cele; și ele sunt date prin manifestarea Spiritului lui Dumnezeu către oameni, spre binele lor;
- 9 Căci iată, unora le este dat prin Spiritul lui Dumnezeu ca să predice cuvântul de înțelepciune;
- 10 Iar altuia îi este dat să predice cuvântul cunoașterii prin același Spirit;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 Iar altuia, nespūs de mare credință; iar altuia, darul vindecării prin același Spirit;

12 Și iarăși, altuia, ca el să poată să facă minuni mărețe.

13 Și iarăși, altuia, ca el să profețească despre toate lucrurile;

14 Și iarăși, altuia, ca să vadă îngerii și spiritele care îi slujesc;

15 Și iarăși, altuia, tot felul de limbi.

16 Și iarăși, altuia, tălmăcirea limbilor și a tot felul de limbi.

17 Și toate aceste daruri vin prin Spiritul lui Hristos; și ele vin la fiecare om separat, în acord cu voința Lui.

18 Și eu aș vrea să vă sfătuiesc pe voi, frații mei preaiubiți, să vă aduceți aminte că fiecare dar bun vine de la Hristos.

19 Și eu aș vrea să vă sfătuiesc pe voi, frații mei preaiubiți, să vă aduceți aminte că El este același ieri, astăzi și în vecii vecilor, și că toate aceste daruri despre care eu am vorbit, care sunt spirituale, nu vor înceta niciodată atât timp cât lumea va fi, decât în măsura necredinței copiilor oamenilor.

20 De aceea, trebuie să fie credință; și dacă trebuie să fie credință, trebuie să fie și nădejde; și dacă trebuie să fie nădejde, trebuie să fie și caritate.

21 Și dacă voi nu aveți caritate, atunci în nici un caz nu puteți să fiți salvați în Împărăția lui Dumnezeu; și nici nu puteți să fiți salvați în Împărăția lui Dumnezeu dacă nu aveți credință; și nici dacă nu aveți nădejde.

22 Și dacă voi nu aveți nici o nădejde, atunci voi trebuie să fiți disperați; și disperarea vine din cauza nedreptății.

23 Iar Hristos cu adevărat a spus către strămoșii noștri: Dacă voi aveți credință, atunci voi puteți face toate lucrurile care sunt potrivite pentru Mine.

24 Și acum, eu vorbesc către toate marginile pământului—că dacă ziua aceea va veni când puterea și darurile lui Dumnezeu se vor sfârși printre voi, aceasta va fi din cauza necredinței.

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.

25 Și vai de copiii oamenilor dacă aceasta se va întâmpla; căci nu va mai fi nimeni printre voi care să facă bine, nici măcar unul. Căci dacă printre voi ar fi unul care ar face bine, atunci el ar lucra prin puterea și darurile lui Dumnezeu.

26 Și vai de aceia care vor face ca aceste lucruri să piară și care vor muri, căci ei mor în păcatele lor și nu pot fi salvați în Împărăția lui Dumnezeu; și eu vorbesc aceasta în acord cu cuvintele lui Hristos; și eu nu mint.

27 Și eu vă sfătuiesc să vă aduceți aminte de aceste lucruri; căci timpul va veni cu repeziciune când voi veți ști că eu nu mint, căci voi mă veți vedea pe mine la scaunul de judecată al lui Dumnezeu; iar Domnul Dumnezeu va spune către voi: Nu am vestit Eu cuvintele Mele către voi, care au fost scrise de către acest om, la fel ca și unul strigând dintre morți, da, chiar la fel ca și unul vorbind din țărână?

28 Eu declar aceste lucruri pentru împlinirea profețiilor. Și iată, acestea vor ieși din gura Dumnezeului Veșnic; iar cuvântul Lui va răsună din generație în generație.

29 Și Dumnezeu vă va arăta vouă că ceea ce eu am scris este adevărat.

30 Și iarăși, eu aș dori să vă sfătuiesc pe voi să veniți la Hristos și să puneți mâna pe fiecare dar bun și să nu atingeți nici un dar rău și nici un lucru necurat.

31 Și trezește-te și ridică-te din țărână, o, tu Ierusalime; da, și îmbracă-ți veșmintele tale cele frumoase, o, fiică a Sionului; și întărește-ți țărșii și lărgeste-ți granițele pentru totdeauna, pentru ca tu să nu mai fii amestecat niciodată, pentru ca legămintele Tatălui Veșnic pe care El le-a făcut cu tine, o, casa a lui Israel, să poată fi împlinite.

32 Da, veniți la Hristos și perfecționați-vă pentru El și lepădați-vă de orice necredință; și dacă voi vă veți lepăda de orice necredință și-L veți iubi pe Dumnezeu cu toată puterea, mintea și tăria voastră, atunci harul Lui este destul pentru voi pentru ca prin harul Lui voi să puteți să fiți perfecți în Hristos; și dacă prin harul lui Dumnezeu voi sunteți perfecți în Hristos, atunci voi în nici un caz nu puteți să tăgăduiți puterea lui Dumnezeu.

And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

- 33 Și iarăși, dacă voi prin harul lui Dumnezeu sunteți perfecti în Hristos și nu tăgăduiți puterea Lui, atunci voi sunteți sfințiți în Hristos prin harul lui Dumnezeu, prin vărsarea sângelui lui Hristos, care este în legământul Tatălui pentru iertarea păcatelor voastre, pentru ca voi să deveniți sfinți, fără de pată.
- 34 Și acum eu vă zic vouă tuturor rămas bun. Eu în curând mă duc să mă odihnesc în paradisul lui Dumnezeu până când spiritul și trupul meu se vor reuni iarăși și eu voi fi adus triumfător prin aer ca să vă întâlnesc pe voi înaintea scaunului plăcut de judecată al marelui Iehova, Judecătorul Veșnic al celor vii, precum și al celor morți. Amin.

Sfârșit

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End